

Giới thiệu Tu Tiên Truyện Convert

Một cái bình thường nông gia thiếu niên, ngẫu nhiên trung tiện nhập một cái sa sút môn phái giang hồ, thành một gã Chân Truyền Đệ Tử . Hắn như thể nào ở bên trong môn phái đặt chân, như thế nào lấy bình thường tư chất gia nhập vào người tu tiên hàng ngũ, từ nay về sau tung hoành tam giới, cười Ngạo Thương Khung!

Kỳ huyền tu chân cuộc hành trình, nguy hiểm con đường tu tiên, một tiểu nhân vật giùng giằng từng bước bước trên không biết Trường Sinh đại đạo cô sự .

...

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 01: Dáng vẻ hào sảng thiếu niên

Thiên Lang quốc Thương Vương ba năm, trời giáng đại hạn. Một thời dân đói không ngờ, người chết đói khắp nơi, đạo tặc khói lửa nổi lên bốn phía . Thiên Lang quốc Vân Châu Bắc Bộ vô số Huyện, đều tào ngộ bất đồng trình độ tai hoạ tập kích, vô số lưu dân hướng tây nam ong trào chạy trốn .

Cô Sơn trấn là Thiên Lang quốc Vân Châu tây nam biên cương một cái núi nhỏ trấn . Cái trấn nhỏ này tọa lạc tại Thiên Lang quốc cùng Thái Quốc Biên Giới Tiểu Cô Sơn dưới chân, chỗ hẻo lánh, nguồn nước sự dư thừa, năm này vẫn chưa lọt vào khô hạn tai hoạ tập kích .

Ngô Nham một nhà năm miệng ăn chính là đông đảo chạy nạn lưu dân trong một thành viên . Bọn họ xa xứ, một đường từ Vân Châu Thanh Huyện trốn hướng tây nam . Xuất hiện ở Thanh Huyện thời điểm, bọn họ theo rất nhiều lưu dân, gặp gỡ lưỡng Huyện lưỡng đại bang hội giang hồ tranh đấu . Đánh nhau hai bang nhân mã, thu thế không được, ngộ sát rất nhiều lưu dân . Trong hoảng loạn, Ngô Nham một nhà năm miệng ăn tại nơi lưỡng Huyện Biên Giới tẩu tán .

Năm nay vừa mới mười hai tuổi Ngô Nham, ăn mặc một cái phá hứa nhiều lỗ thủng Ma Y, dẫn theo xin cơm dùng miệng vỡ túi, chống một cây gậy đánh chó, cuống cuồng chạy trốn tới Cô Sơn trấn thời điểm, đã là cùng người nhà thất tán hai ngày sau .

Hắn vừa mệt vừa đói, tâm hoảng ý loạn, bết bát hơn chính là, trong túi còn chứa một điểm tàn thừa lại thức ăn, cũng ở sáng sớm hôm nay thời điểm ăn sạch .

Hiện tại đã là hoàng hôn, trấn trên rất nhiều người gia đều đóng cửa ở trong nhà hưởng dụng bữa cơm . Ngô Nham hữu khí vô lực chống gậy đánh chó, bụng tàn phá to chén kiêu, từng nhà thử vận khí .

Ở liên tiếp ăn hơn mười gia bẻ món canh sau đó, Ngô Nham đã đói cháng váng đầu hoa mắt, ngay cả đi bộ khí lực đều gần như không còn . Hắn chặt vật đi tới trấn nhỏ phía tây nhất một mảnh cửa của trạch viện trước . cửa của trạch viện nửa mở, trên cửa chính môn treo phong đăng, tàn mát ra hoàng hôn quang . Trong viện từ truyền ra vùng quyền hành lệnh thanh âm . Nồng nặc rượu thịt hương khí bốn phía, khiến cơ thể lỏng lẻo Ngô Nham giống như Ma vậy lão đảo hướng đại môn kia cướp đi .

"Ngũ hạng nhất a Lục Nguyên bảo, ha ha, đại ca, người thừa, phạt ba chén rượu!" Trong viện truyền ra một tiếng khoe khoang tiếng cười, nghe niên kỷ tựa hồ không lớn .

"Tiểu Phong, tên tiểu tử thối nhà người . Người năm nay mới mười ba, chơi đoán số liền so với đại ca lợi hại . Nguyên thừa cuộc, rượu này đại ca uống . Cha, Nhị đệ, ngày hôm nay khó phải cao hứng, các người cũng theo ta uống một chén ." Được lúc trước lên tiếng thiếu niên kia gọi là đại ca người, phát sinh một trận sang sảng cười to .

"Bách nhi, đừng chỉ lo uống rượu, cha ngày hôm trước phái người sao thư đề cập với người chuyện kia thế nào ? Triệu đường chủ đáp lại chưa?" Một cái hơi lộ ra thanh âm già nua giọng nói có chút gấp gáp .

"Cha, đây còn phải nói ? Tốt xấu ta hiện tại cũng là Thiết Kiếm minh thanh niên đồng lứa Tứ Kiếm tam kiệt một trong, sự phụ ta chính là Cháp Sự đường đường chủ, nhất ngôn cửu đỉnh . Tam đệ gia nhập vào Thiết Kiếm minh chuyện, sự phụ đã đáp lại hỗ trợ . Tiểu Phong, người đêm nay liền dọn dẹp một chút, sáng sớm ngày mai, theo ta cùng nhau lên núi ." Người nọ có chút tự hào nói .

"Như vậy cũng tốt . Phong nhi, đi Thiết Kiếm minh sau đó, người có thể phải thật tốt học nghệ, không muốn gặp rắc rối, hiểu chưa ?" Thanh âm già nua ngữ trọng tâm trường nói .

"Yên tâm đi, cha . Ta Vương Phong đời này chuyên tâm muốn làm cái cao thủ giang hồ, trở nên nổi bật, kết bạn thiên hạ anh hào . Đại ca, người giúp ta hoàn thành tâm nguyện, ta mời người một chén, đến, cùng ly!" Khoe khoang thiếu niên, lão khí hoành thu nói ..

Trong viện thỉnh thoảng sẽ vang lên chạm cốc thanh âm . Ngô Nham chặt vật nuốt nước miếng một cái, đang muốn đi tới cửa chính đi kiếm miếng cơm .

Chỉ nghe người thiếu niên kia đạo: "Cha, đại ca, nhị ca, các người ăn trước, ta đi Trương Thiết Tượng gia một chuyến. Nghe nói Trương Thao năm nay cũng muốn gia nhập Thiết Kiếm minh. Hắn nhị thức không phải chấp pháp đường đường chủ ấy ư, ta đi trước với hắn liên lạc một chút tình cảm, sau đó có việc cũng tốt tìm hắn hỗ trợ nói."

"Người tiểu tử này, còn không có tiến nhập Thiết Kiếm minh đây, cũng biết sớm chấp nói? Ha ha, đùa người ni, đi thôi!" Người thanh niên kia cười nói, mấy người khác cũng cười theo.

Ngô Nham chống gậy đánh chó, rốt cục lão đảo nhào tới cửa chính trước. Trong viện đêm đầu đi tới hai người. Trước là một mười hai mười ba tuổi thiếu niên cầm y, lòe loẹt, mang theo huân huân mùi rượu. Ở thiếu niên cầm y bên cạnh, một tên gia đình bộ dáng hán tử trung niên, đang đốt đèn lồng dẫn đường.

Thiếu niên cầm y vừa đi đến cửa cửa, trước mặt gặp được chống gậy đánh chó Ngô Nham, dọa cho giật mình, vừa nhìn là một gầy yếu ăn mày, cả giận nói: "Ở đâu ra Dã Cẩu, sợ thiếu gia giật mình, cút ngay!"

Thiếu niên cầm y có nhìn hay không liền một cước đạp về phía Ngô Nham, Ngô Nham sợ thân thể hướng về sau co rút lại. Hắn đã đói trọn một ngày đêm, dưới chân phù phiếm vô lực, một cái lão đảo, té lăn trên đất. Trong tay hắn cái kia đã nhìn không ra màu sắc chén bể cũng ném ra, lạch cạch té thành vô số mảnh.

Thiếu niên cầm y nhìn cũng không nhìn ngã xuống Ngô Nham liếc mắt, cười ha ha, xuất môn trực tiếp đi hướng đông. Gia đình tròng Ngô Nham liếc mắt, quát lên: "Tiểu Khiếu Hoa Tử, cút nhanh lên, nếu không... Đem người ném vào dã lang cốc đi dứt dã lang!"

Gia đình hù dọa hết Ngô Nham, tiểu bào theo sau.

Ngô Nham lão đảo đứng lên, nhìn té thành mảnh vụn chén bể, bắt đầu đi lác đầu, ly khai trong trấn nhỏ cuối cùng một nhà đại môn, hướng tây vừa đi đi. Hắn vừa đi vừa nói thầm: "Rất khôi sao? Hừ! Đừng lán thiếu niên nghèo. Ngày mai ta cũng muốn đi tham gia Thiết Kiếm minh đệ tử tuyển chọn. Nhân gia Thiết Kiếm minh lớn như vậy danh tiếng, chiêu thu đệ tử còn không luận xuất thân đây. Đề nghị anh hùng không hỏi xuất thân. Chờ ta thành cao thủ giang hồ, gặp các người bọn người kia còn dám hay không nói chuyện như vậy!"

Sắc trời dần dần tối lại. Hắn cố ý nghe qua, cái này Cô Sơn trấn về phía tây đó là Tiểu Cô Sơn lối vào. Đại Bang Hội Thiết Kiếm minh, tọa lạc tại Tiểu Cô Sơn trung.

Ngô Nham ngẩng đầu nhìn một chút, nhìn thấy cách đó không xa một ngọn núi thấp trên đỉnh, có một tòa hoang bại miếu sơn thần, ngược lại là có thể tạm thời làm chỗ nương thân.

Hắn thật vất vả leo đến Thổ Sơn thượng. Nhúng tay đẩy ra đồ nát sơn môn, Ngô Nham thấy hoang bại trong miếu sơn thần âm u, tâm lý có chút nói thầm. Ngẫm lại, hắn vẫn chống gậy đánh chó đi vào trong viện.

Cả viện trường mẫn cô hoang, bao phủ thì ra là đường nhỏ. Ngô Nham cẩn thận giữ gậy đánh chó giữ ra, có tiết tấu ở trong bụi cỏ đập. Cái này gây đánh chó là một cây vàng ó Lảo Trúc tử, lối vào xê tà, đập trên mặt đất, phát sinh có tiết tấu đùng đùng âm thanh.

Chiều này kêu là làm đánh rắn động cỏ. Phàm là đi giang hồ cũng biết này một tay. Nơi đây cô hoang khắp nơi, trong bụi cỏ một dạng sẽ có độc xà Độc Trùng các loại. Làm như vậy, có thể dùng thanh âm sợ quá chạy mất những rắn độc kia Độc Trùng, sợ bị chúng nó ngoạm thương.

Ngô Nham đi vào đen ngòm sứt miếu gạch Đường, liền ánh sáng mờ tối, quan sát tỉ mỉ một lần miếu đường bên trong. Đang đối diện con tò te tượng sơn thần, sụp đổ ở một bên, bàn thờ không biết được người nào bỏ tới làm củi đốt, tại chỗ còn lưu lại đốt sạch lửa than tro tàn.

Ngô Nham đi tới, phát hiện tro bụi hai bên trái phải, cư nhiên còn có một chút tàn còn dư lại mảnh xương vụn cùng lương khô mảnh vụn, vui mừng quá đổi. Hắn vội vàng nhào tới, chống hông lên nằm sát xuống đất, thận trọng giữ những xương kia bột phần cùng lương khô mảnh vụn thu tập được cùng nhau, phùng ở trong tay, bắt chấp bản liên lang thôn hồ yết ăn đi.

Ăn sạch này lạnh và khô ráo mảnh xương vụn cùng lương khô mảnh vụn, miễn đề nén một ít cơ hòa, Ngô Nham cảm thấy trên người khôi phục một chút khí lực. Chỉ là ăn quá mau, hắn được nghẹn mất trọn trắng.

Ngô Nham giữ miệng võ túi bỏ trên đất, ở hoang bại miếu đường trong lục lợi lên. Rốt cục, hắn ở Phá Thần giống đoạn chương chỗ, tìm được một cái lớn chum bàn tay ri sắt lư hương. Ngô Nham mở ra lư hương che, giữ bên trong hương tro dập đầu roi, dẫn theo gậy đánh chó tìm được trong viện một hơi Hoang giếng. Hắn dùng ri sét loang lỗ lư hương, múc một ít thủy thượng đến, rót vào trong bụng.

Một Cam Điem lạnh thấu xương cảm giác theo hầu chảy vào trong bụng. Liên tiếp uống ba lô nước giếng, Ngô Nham ợ một cái, lúc này mới đem lư hương nhét vào trong ngực, một lần nữa đi trở về miếu đường trung.

Sắc trời càng thêm ám, màn đêm rủ xuống, côn trùng kêu vang chít chít, khiến cho người buồn ngủ. Hắn và y nằm tượng sơn thần bên cạnh trong bụi cỏ, sau đó từ phá trong túi nhảy ra một cái nhìn không ra màu sắc thối rửa miếng vải, đắp lên trên người, híp lại nhãn.

Không biết tại sao, hắn mới vừa rồi còn cảm thấy trong bụng cơ hòa như đốt, lạnh cả người, nhưng bây giờ không có cảm giác đói bụng thấy, toàn thân cũng ấm áp rất thoải mái.

Trong mộng lung, hắn cảm giác mình dường như đang nằm mơ. Trong mộng, hắn trải qua vượt mọi khó khăn gian khổ phấn đấu, rốt cục trở thành làm người ta hâm mộ cao thủ giang hồ. Hắn dựa vào cao cường bản lĩnh, kiếm rất nhiều tiền, tìm được thất tán thân nhân, dùng số tiền này để cho bọn họ

qua hạnh phúc mỹ mãn sinh hoạt .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 02: Lư hương, thiếu niên cảm y

Sáng sớm ngày thứ hai, ngủ say sưa Ngô Nham, được chân núi một loạt tiếng huyền ảo đánh thức .

Ngô Nham giữ đắp trên người vài rách thu vào phá trong túi, trỏ mắt chỉ chốc lát, sau đó đứng lên, che miệng liên tiếp đánh vài cái ngáp, đuổi vài cái vượn người xoè ra một cái người cứng ngắc .

Trong bụng lăm bầm kêu . Hắn lúc này mới nhớ tới, ngoại trừ đêm qua ăn về điểm này mảnh xương vụn cùng lương khô mảnh vụn, hắn đã một ngày một đêm không có ăn cái gì .

Ngô Nham hữu khí vô lực dẫn theo gậy đánh chó, hướng cửa miếu đi tới . Làm bang một tiếng, có món đồ từ trong ngực hắn rơi ra đến, kềm chút đập chân của hắn .

Hắn dọa cho giật mình, hướng trên mặt đất vật kia nhìn lại . Nguyên lai là ngày hôm qua mức nước dùng chính là cái kia lục tú loang lổ lư hương . Ngô Nham tò mò giữ lư hương nhặt lên, thả ở trong tay đoan trang .

Cái này lư hương rất kỳ quái, chỉ lớn bằng bàn tay, xách trong tay cảm giác trầm điện điện . Lư hương tạo hình đặc biệt, ngoài tròn trong vuông, phần dưới có ba con chân, mặt trên không tai, đã có cái tinh xảo che, vừa may có thể giữ lư hương cửa phong một tia không lọt . Ngô Nham cũng đã gặp một dạng đèn miếu bên trong dùng lư hương . Đây thông thường lư hương, một dạng đều là dùng thực màu đồng tạo, nội ngoại đều là hình tròn kết cấu, hơn nữa một dạng mặt trên cũng không có che . Trong tay hắn cái này lư hương, thoát nhìn hình như là Thanh Đồng, toàn bộ đều sinh trần đầy màu xanh biếc màu xanh đồng .

Ngẫm lại, Ngô Nham vẫn là đem nó cất vào phá trong túi . Trước đây dùng để xin cơm gia hỏa, ngày hôm qua được cái kia thiếu niên cảm y hù dọa một cái, té thành mảnh nhỏ . Cái này lư hương, vừa lúc đem ra thể thân . Hơn nữa cái này phía trên lư hương còn có che, xới cơm sau đó, còn có thể giữ ấm, đơn giản cũng rất khó rút bỏ .

Hắn đứng ở miếu sơn thần trước đại môn xuống phía dưới nhìn xung quanh . Chân núi trên đường, lúc này đang có không ít mã xa cùng người đi đường, hướng Tiêu Cô Sơn phương hướng rất nhanh chạy đi .

Ngô Nham nhớ tới mấy ngày hôm trước ở Thanh Huyện Biên Giới đụng tới hai cái giang hồ bang phái sống mái với nhau thời điểm nghe được nghe đồn . Tổng đàn đặt Tiêu Cô Sơn trong Cô Huyện Đệ Nhất Đại Bang phái Thiết Kiếm minh, ngày hôm nay muốn mở lớn sơn môn, tuyển nhận thiếu niên đệ tử .

Nghe nói, chỉ cần có thể gia nhập vào Thiết Kiếm minh, trở thành Thiết Kiếm minh đệ tử chánh thức, không chỉ có ăn ở miễn phí, mỗi tháng còn có thể lãnh được hai lượng nhiều bạc tiền tiêu vật .

Ngô Nham ở Thanh Huyện cùng Cô Huyện Biên Giới cùng người nhà thất tán sau đó, chính là đánh nghe được cái này nghe đồn, mới một đường lục lộ hướng Cô Sơn trấn bên này tới rồi . Hắn tới mục đích đúng là muốn thử thời vận, xem có thể hay không gia nhập vào Thiết Kiếm minh, kiếm miếng cơm ăn .

Lần này Thiết Kiếm minh chiêu thu đệ tử, nghe nói chỉ cần là tám tới mười bốn tuổi thiếu niên, bất kể là nhà giàu đệ tử vẫn là bản gia thiếu niên, đều có thể tham gia tuyển chọn khảo hạch .

Gia nhập vào Thiết Kiếm minh là có thể miễn phí ăn ở, còn có thể học được một ít bảo toàn tánh mạng công phu, tốt như vậy điều kiện, Ngô Nham tự nhiên tâm nóng . Nói thật, hắn bây giờ đối với giang hồ bang hội cũng không hứng thú lắm . Ngược lại là miễn phí ăn ở này, càng thêm mê người .

Ở miếu sơn thần cửa ra một hồi thần, hắn trong bụng lần thứ hai truyền đến lăm bầm tiếng kêu . Ngô Nham nuốt nước miếng một cái, xoay người đi vào trong viện tử . Ngô Nham đi tới chiếc kia Hoang giếng trước, từ phá trong túi lấy ra lư hương, múc một lò nước giếng trút xuống bụng cười cơ .

Ngô Nham liên tiếp uống vài lô thủy, cho đến trong bụng cũng nửa rót không dưới một hơi, mới dừng lại . Ngẫm lại, Ngô Nham lại chứa đầy tràn đầy một lò thủy, dùng che đắp kín, thu vào phá trong túi, sau đó mới hướng chân núi trên đường đi tới .

Thiết Kiếm minh tọa lạc tại Cô Sơn trong . Tiến nhập Cô Sơn con đường chỉ có một cái, đó chính là Dã Lang Cốc . Dã Lang Cốc cốc khẩu, là một cái Nhất Tuyến Thiên thung lũng . Thung lũng cốc khẩu, chỉ có một cái có thể cung cấp hai người...song song đường nhỏ kể cả nội ngoại .

Cốc khẩu có xây dọc theo núi hai tòa đá lớn lầu canh . Lầu canh trong có Thiết Kiếm minh cao thủ ngày đêm thủ vệ . Địa thế nơi này hiểm yếu, được cho một người đã đủ giữ quan ải .

Trước tới tham gia Thiết Kiếm minh đệ tử tuyển chọn người muôn hình muôn vẻ, có phú gia công tử cùng thân hào nông thôn thiếu gia, cũng có nông gia thiếu niên cùng chạy nạn Tiểu Khất Cái .

Dã Lang Cốc cốc khẩu là một mảnh phương viên sở to khoảng mười trượng trông trải đất bằng phẳng . Lúc này cốc khẩu trên đất bằng chật ních hình hình sắc sắc xe cộ cùng đoàn người .

Ngô Nham ôm miệng võ túi, mang theo gậy đánh chó, co rúm lại thành một đoàn, cẩn thận lần lượt bên vách núi duyên đám người khe, vào bên trong chen qua đi .

"Cút ngay!" Một cái nghe có chút quen tai thanh âm bá đạo, từ Ngô Nham phía sau truyền đến .

Ngô Nham vừa muốn hướng một bên tránh, bỗng nhiên cảm thấy sau lưng đeo được vật gì vậy hung hăng đụng một cái, đau rất . Thân thể của hắn cũng theo được đánh bay, về phía trước đập ra bốn năm bước xa, đụng tại một cái trên sơn nham .

Ngô Nham được đụng nhả mào kim tinh, phần nộ dị thường . Hắn đang muốn quay đầu chửi bậy, đã thấy phía sau đá người của hắn, lại là ngày hôm qua đoán quá hắn một lần cái kia nhà giàu gia thiếu niên cầm y .

Thiếu niên cảm y ngang ngược giờ lên lông mi, bên người còn đứng một cái mặt to mày rậm thanh niên . Thanh niên kia cau mày, đối với hơi lộ ra mặt mạo thiếu niên cảm y thấp giọng nói: "Tiểu Phong, người làm cái gì ?"

"Đại ca, cái này ăn mày cản đường của ta, người không thấy được sao? Phi, cái quái gì, một cái xú xin com, cũng muốn đến vô giúp vui, thật sự cho rằng Thiết Kiếm minh người nào đều có thể thu không?" Thiếu niên cảm y khinh thường hướng về phía Ngô Nham bĩu môi, nắm bắt tại hồ đối với thanh niên kia nói .

Thanh niên liếc Ngô Nham liếc mắt, lắc đầu bĩu môi, lời thiếu niên cảm y chen vào đoàn người, hướng Dã Lang Cốc cửa chen tới .

Ngô Nham lão đảo đỡ vách núi đứng lên, ôm phá túi thủ bởi vì dùng sức xương ngón tay được bóp trắng bệch . Người thiếu niên cảm y này, hai lần làm nhục hắn, khiến hắn cảm thấy vô cùng phần nộ . Chỉ là nổi giận thì nổi giận, hắn nhưng không có biện pháp gì . Thực lực và thân phận khác biệt, khiến hắn chỉ có thể tuyên thệ nhả nại .

Ngô Nham tức giận nhìn chằm chằm thiếu niên cảm y bóng lưng, hung hăng phun vài hớp . Bốn phía không ít người đều lộ ra vẻ châm chọc nhìn hắn, hắn nhanh lên cúi đầu, ôm miệng võ túi theo dòng người đi về phía trước .

Bốn cái thân sắc lạnh lưng đeo kiếm thanh niên, gác ở cốc khẩu, lạnh lùng tránh thị cốc khẩu đoàn người . Sau lưng bọn họ hai bên lầu canh thượng, đồng dạng đứng bốn cái thân sắc lạnh lưng đeo kiếm thanh niên .

Phía dưới xanh trong năm, cất bước đi ra một cái mặt đen đoạn lông mi thanh niên . Thanh niên kia hai tay giờ lên trên, sau đó xuống phía dưới lẳng không ấn xuống . Rầm rĩ như rừng đám người, biết hắn đây là nói ra suy nghĩ của mình, dần dần an tĩnh lại .

"Chư vị đồng hương, các người nếu không chối từ lao khổ giữ trong nhà binh sĩ đưa tới, đây là một vốn một lời mình lớn lao chống đỡ, Lục mỗ ở chỗ này thay bản mình cảm ơn chư vị đồng hương . Dựa theo bản mình quy củ, chỉ có bản mình thành viên cùng tham gia tuyển chọn thiếu niên phương có thể vào Dã Lang Cốc . Tham gia lần chọn lựa này thiếu niên, thỉnh xếp thành hàng, từng cái tiến đến lĩnh thân phận tấm bằng gỗ . Đám người còn lại, đừng có ở đây huyền não, thỉnh nhanh chóng rời đi!" mặt đen đoạn lông mi thanh niên, cao giọng đối với người đàn nói rằng .

Mọi người lại là một trận ồn ào, rồi rít dặng nhà mình tham gia tuyển chọn binh sĩ . Không phải là kẻ một ít tất cả cẩn thận, đừng có gây sự, làm rất tốt các loại .

Một hồi nữa, các thiếu niên lục tục ở hai cái Thiết Kiếm minh thanh niên đệ tử dưới sự chỉ huy, xếp thành hàng, bắt đầu lĩnh tấm bằng gỗ, tiến nhập Dã Lang Cốc . Tiễn đưa đám người lui về phía sau mấy chục bước, giữ cốc khẩu trống ra .

Ngô Nham đứng ở đội ngũ sau cùng, tâm sự nặng nề nhìn trước mặt đội ngũ thật dài . Lần này tham gia tuyển chọn thiếu niên, lại có mấy trăm người nhiều như vậy .

"Lục sư ca, tiểu đệ Vương Bách gặp qua Lục sư ca . Cái này là đệ đệ ta Vương Phong, cũng là đến gia nhập vào bản mình. Tiểu đệ còn có nhiệm vụ trên người, Lục sư ca, người xem có thể hay không khiến tiểu đệ dẫn hắn trước một bước vào cốc ?"

Tại sỏi hoang cốc cốc khẩu, Vương Bách dẫn cái kia gọi Vương Phong thiếu niên cảm y, chen đến trước mặt nhất, đối với cái kia phụ trách cho vay tấm bằng gỗ mặt đen đoạn lông mi thanh niên thân thiết nói rằng .

"Tiểu đệ Vương Phong, bái kiến Lục đại ca ." Thiếu niên cảm y mặt phì nộn thượng, chất đầy nụ cười, hướng đoạn lông mi thanh niên chấp tay thi lễ .

Đoạn lông mi mặt đen thanh niên kinh ngạc liếc hai người liếc mắt, chứng kiến Vương Bách trong tay Chấp Pháp Đường đệ tử Đồng Bài, gật đầu, ngó một tiếng, đạo: "Nguyên lai là Chấp Sự đường Vương sư đệ . Được rồi, đây là nhập môn tấm bằng gỗ, người cầm xong . Trở ra còn cần dùng này bài đối lấy đệ tử lệnh bài ."

Vương thị huynh đệ chặn lại nói tạ ơn, Vương Phong tiến lên cung kính tiếp nhận tấm bảng gỗ, theo Vương Bách, từ lầu canh trạm gác đại môn đi vào Dã Lang Cốc trung .

Xếp hàng chúng thiếu niên, vẻ mặt hăm mộ khe khẽ bàn luận đứng lên . Ngô Nham sâu đậm liếc mắt một cái rồi đi Vương thị huynh đệ bóng lưng, như không có chuyện gì xảy ra theo đoàn người, chậm rãi đi về phía trước . Tu tiên truyện

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 03: Sức chịu đựng khảo nghiệm

Quá Dã Lang Cốc Nhất Tuyến Thiên thung lũng, xuất hiện ở trước mắt là một mảnh úc úc thông thông liên miền Quần Phong . Tất cả lớn nhỏ ngọn núi đàn, lại có vài chục tòa nhiều .

Quần sơn vây quanh trong, Thiết Kiếm minh tổng đàn nằm ở chính giữa tối cao hiểm yếu nhất Tiểu Cô Sơn giấu Kiếm Phong thượng .

Ngô Nham nắm trong tay nổi một viên lớn cỡ bàn tay, có khắc bốn cái chữ viết tấm bảng gỗ, tâm lý có chút không hiểu kích động . Đồn đãi quả nhiên không giả, chỉ cần là tám tới mười bốn tuổi thiếu niên, bất luận xuất thân, đều là có thể tham gia Thiết Kiếm minh nhập môn tuyển chọn . Lần này xem ra là đến đúng .

Trong tay hắn còn có hai dạng đồ vật . Một khối kiện ba ba lương thực phụ bánh, một Tiểu Hồ Lô nước trong . Đây là Thiết Kiếm minh phụ trách tuyển chọn đệ tử chấp sự phân phát vật phẩm .

Tuyển chọn khảo hạch Đệ Nhất Quan, sức chịu đựng khảo hạch .

Từ bọn họ hiện tại đứng nơi đây, khảo hạch thiếu niên muốn một đường đi bộ vượt qua hai tòa cao trăm trượng núi nhỏ, xuyên qua lưỡng cái sơn cốc, nửa ngày bên trong đến Tiểu Cô Sơn giấu Kiếm Phong xuống Chôn Kiếm Cốc, liền coi như qua cửa ải thứ nhất .

Ở Chôn Kiếm Cốc bên trong, các loại đợi bọn hắn chính là Đệ Nhị Quan khảo hạch, còn như khảo hạch nội dung gì, vậy về cửa ải kế tiếp phụ trách đệ tử quản .

Ở trên con đường này, cách mỗi trăm trượng, đều có Thiết Kiếm minh đệ tử giám sát, nếu như phát hiện có ăn gian hoặc là bỏ quyền giả, giống nhau từ những đệ tử này phụ trách xử lý .

Ngô Nham giữ khối kia lương thực phụ bánh ôm vào trong lòng, ánh mắt kiên định nhìn phía xa xa cao nhất đỉnh ngọn núi kia, sau đó đi nhanh đi về phía trước .

Uống một bụng nước giếng, hắn bây giờ còn chưa có cảm thấy đói bụng, không biết chuyện gì xảy ra, hắn thậm chí còn cảm thấy trong bụng có một lạnh khí tức, chậm rãi thấm thấu đến toàn thân, khiến tinh thần của hắn cùng thể lực chưa từng có tốt .

Nếu không đói bụng, lương khô sẽ trước xuống tới . Đường xa như vậy trình đều phải đi bộ hành tẩu, đối với thể lực tiêu hao là rất lớn . Lương khô và nước, muốn ở lại giai đoạn khảo hạch sử dụng .

Rất nhiều gia cảnh giàu có thiếu niên, trên người hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo có thức ăn tinh xảo . Hắn không còn cách nào cùng những thiếu niên kia so sánh với, thể nhưng hắn rất quý trọng bây giờ cơ hội, vì vậy hắn muốn tính toán hảo mỗi một bước làm như thế nào tiến hành .

Rất nhiều thiếu niên đã không kịp chờ đợi dọc theo đường núi gấp ghe, hướng Tiểu Cô Sơn phương hướng chạy như bay . Cũng có một chút có leo núi kinh nghiệm nông gia thiếu niên, không nhanh không chậm chống một cây còn gỗ đi về phía trước .

Ngô Nham dẫn theo miệng võ tú, chống gậy đánh chó, chân trần, tận lực nhặt ven đường bụi cỏ hành tẩu . Trên sơn đạo toái thạch trải rộng, dẫm lên trên rất cần chân, nếu không cẩn thận, còn có được phá vỡ nguy hiểm . Ngô Nham cũng không muốn trên người mình xuất hiện loại nguy hiểm này .

Làm Ngô Nham đi qua người thứ nhất sơn cốc, leo núi đệ một tòa núi nhỏ thời điểm, hắn đã mệt thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi . Trong bụng nước giếng, theo thể lực kịch liệt tiêu hao, đã vô ích . Hắn hiện tại vừa mệt vừa đói, cháng váng đầu hoa mắt, vô cùng khó chịu .

Dọc theo đường đi, đã có rất nhiều nhà giàu thiếu niên, ngã ở ven đường miệng to thở dốc, lấy ra kèm theo thức ăn ăn .

Ngô Nham biết, trên con đường này, hẳn quyết không thể dừng lại. Hắn ngoại trừ Thiết Kiếm minh phát một khối lương thực phụ bánh, một hồ lô nước trong, còn có hương trong lò chứa đựng một điểm nước giếng, hẳn không còn có bất kỳ thể lực bổ sung khỏi nguồn.

Thời gian dài gian khổ lưu lạc sinh hoạt, khiến hắn hiểu được, một ngày dừng lại, e rằng hắn liền cũng đứng lên không nổi nữa.

Chật vật, từng bước dọc theo xuống núi con đường, cẩn thận đi xuống, hẳn rốt cục xuất hiện ở người thứ hai trong sơn cốc. Ngô Nham tận lực để cho mình đi lại tiết tấu trở nên không nhanh không chậm.

Trong bụng lăm lăm vang lên không ngừng, dưới chân như là đạp lên bông mềm giống nhau, nhẹ bồng. Đói nhơn mạo kim tinh, trước ngực thiếp sau lưng cảm giác, không phải trải qua người, vĩnh viễn cũng vô pháp minh bạch trong đó thống khổ.

Ngô Nham vừa đi, một bên lấy ra lương thực phụ bánh, ngẫm lại, lại ngẩng đầu nhìn một chút phía trước ngọn núi kia. Hắn giữ lương thực phụ bánh bẻ thành hai nửa, sau đó đem trong đó phần nửa một lần nữa thả lại trong lòng, giữ một nửa kia cầm ở trong tay. Hắn một bên từng câu từng câu tề tề mớm, chậm rãi thôn nuốt xuống, vừa dùng nách mang theo miệng vỡ túi, chống gậy đánh chó, đi về phía trước.

Ăn xong nửa khối lương thực phụ bánh, Ngô Nham thoáng cảm thấy khôi phục một chút thể lực, trong bụng cũng sẽ không khó chịu như vậy. Hắn ngay sau đó lại lấy ra chứa nước trong Tiểu Hồ Lô, rót mấy ngụm nước, cất xong hồ lô, tiếp tục tiến lên.

Mặt trời đã bò lên trên trung thiên, nóng hừng hực, nướng người vô cùng khó chịu.

Trên đường còn đang kiên trì đi về phía trước đi thiếu niên, dần dần rất thưa thớt đứng lên. Ngô Nham lưu tâm đến, bây giờ còn đang kiên trì đi về phía trước thiếu niên, đại đa số đều là nông gia thiếu niên, chỉ có số rất ít nhà giàu thiếu niên, còn đang kiên trì.

Giống hắn như vậy chạy nạn mà đến, lại tâm tồn may mắn thiếu niên khát cái, đã tuyệt tích.

Cũng không phải tất cả thiếu niên, đều có hắn như vậy một viên cố định trái tim.

Rốt cục bò lên trên đệ nhị ngọn núi, mắt thấy khoảng cách thắng lợi đã không xa, Ngô Nham tâm tình có chút hưng phấn, có chút kích động. Thế nhưng, hắn lại cảm giác đến phía dưới lộ đem càng thêm gian nan.

Thể lực đã nghiêm trọng tiêu hao, theo đại lượng mồ hôi tổng ra, thân thể mất nước quá nhiều, cả người nội ngoại, đều nóng khó chịu. Huyết dịch đường như sôi trào.

Lên núi có thể, xuống núi khó.

Lúc này, tất cả còn đang kiên trì thiếu niên, cũng đứng ở người thứ hai trên đỉnh núi. Cũng không phải bọn hắn không muốn nhanh lên xuống phía dưới, dù sao, chân núi chính là ải thứ nhất điểm kết thúc —— Chôn Kiếm Cốc.

Chỉ là, trước mắt xuống núi con đường, quá mức đầu tiểu cùng nguy hiểm.

Cao trăm trượng núi nhỏ, xuống núi con đường lại tu kiến ở hầu như thẳng đứng một mảnh quang ốc ốc trên vách đá. Dừng nói là xuống phía dưới, riêng là đứng ở chỗ này nhìn xuống phía dưới liếc mắt, thì có loại hoa mắt choáng váng đầu cảm giác.

Trên đỉnh núi phụ trách giám đốc hai gã Thiết Kiếm minh đệ tử, trong mắt tràn ngập chẳng đáng cùng hải hước ngẩng lên trước mắt đám này sắc mặt trắng bệch thiếu niên.

Nghĩ lúc đó, bọn họ nhưng cũng là đi qua loại này khảo hạch phương thức, tiến nhập Thiết Kiếm minh. Thời điểm đó bọn họ, biểu hiện cũng không so với trước mắt đám thiếu niên này mạnh tới đâu.

Bây giờ thấy đám thiếu niên này, hai người cảm khái đồng thời, một loại không giải thích được cảm giác về sự ưu việt và khinh thường cảm giác, du nhiên nhi sinh.

Ngô Nham nhìn thấy đạt đến nơi này còn có hơn trăm người thiếu niên, tâm lý không hiểu cảm thấy một trận rất lớn áp lực. Bây giờ là thời điểm nghỉ ngơi một chút, bổ sung tiêu hao hầu như không còn thể lực.

Hắn không hề giống những thứ khác thiếu niên như vậy, sắc mặt trắng bệch ngay người nhìn chân núi. Hắn như không có chuyện gì xảy ra tìm một khối Sơn Thạch, ngồi xuống, lấy ra nửa khối lương thực phụ bánh cùng nửa hồ lô nước trong ăn uống.

Phụ trách giám đốc hai gã Thiết Kiếm minh đệ tử, kinh ngạc liếc Ngô Nham liếc mắt, lại liếc nhau, đều bĩu môi, sau đó lại gật đầu.

"Cái này Tiểu Khiếu Hoa Từ, thể lực còn rất được, là một mầm. Lão Dương, lưu tâm một cái, Phong trưởng lão năm nay lại bắt đầu treo giải thưởng, tuyên nhận loại này tâm nhãn linh hoạt, có thể chịu được cực khổ, sức chịu đựng tốt thiếu niên. Ta xem tiểu tử này không sai, người cảm thấy thế nào?" Một thanh âm chói tai lăm lăm.

"Ừ, ta thấy được. Tiểu tử này là tên ăn mày, chịu khổ phương diện là không có vấn đề. Có thể một đường đi đến nơi đây, còn giữ nửa khối lương thực phụ bánh cùng nửa hồ lô nước trong, nói rõ hắn tâm nhãn linh hoạt, sẽ tính toán tỉ mỉ, sức chịu đựng cũng không tệ. Hắn rất phù hợp Phong trưởng lão yêu cầu, là hắn, đợi lát nữa nhìn chăm chăm điểm, đừng làm cho hắn tại hạ núi thời điểm ngã chết. Hắc hắc, nói không chừng lần này hai anh em ta gặp may mắn, có thể được Phong trưởng lão thưởng thưởng đây." Một cái khác thanh âm hùng hậu nói tiếp.

Hai cái Thiết Kiếm minh đệ tử, cái đầu dài tiến đến một khối, thấp giọng nói thầm .

Ngô Nham cũng không biết, hần hiện tại đã bị người điểm ký thượng . Hần ăn xong lương thực phụ bánh, uống cạn giọt cuối cùng nước trong, giữ Tiểu Hồ Lô ném ở một bên, cảm thấy trong bụng không hề như vậy hỏa thiêu hỏa liệu, thể lực cũng đang dần dần khôi phục .

Một bóng người cao to, bỗng nhiên xuất hiện ở trước mắt hần, che khuất trước mắt hần nóng hừng hực ánh mặt trời . Ngô Nham kỳ quái ngẩng đầu, hít mắt nhìn thấy một cái dáng dấp hàm hậu, tinh ở trần to con thiếu niên ngăn cản ở trước mắt mình .

to con thiếu niên hướng hần thử nôi nanh trắng cười cười, giọng nói hàm hậu nói: "Huynh đệ, cái này đường xuống núi, một người không tốt đẹp như vậy, hai ta kết bạn kết nhóm như thế nào đây?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 04: Chôn Kiếm Cốc

Ngô Nham đứng lên, cùng cái kia thật thà to con thiếu niên kề vai đứng cách vách núi hai bước địa phương xa, hướng chân núi nhìn, tùy miệng hỏi: "Ta gọi Ngô Nham, vị đại ca này xưng hô như thế nào ? Người nói không sai, cái này núi, một người xác thực rất khó hoàn thành, ta đồng ý đề nghị của người . Bất quá, làm như thế nào xuống phía dưới, người tựa hồ hần là thật tốt thương lượng một chút chứ ?"

Thật thà thiếu niên, nghe được Ngô Nham kêu đại ca hần, ngượng ngùng nhưc đầu, hắc hắc cười ngậy ngô nói: "Ta gọi Trương Thao, gia ở Cô Sơn trấn Thiết Khí cửa hàng, từ nhỏ liền theo cha ta học được làm nghề ngưội . Tên này là ... Là Cô Sơn trấn trên thư quán Vương tiên sinh cho lấy . Kỳ thực ta nhũ danh là Thiết Trụ, ta vẫn ưa thích tên này ."

Ngô Nham kinh ngạc nhìn Trương Thao . Hần quả nhiên không hổ là đập sắt xuất thân, bộ da toàn thân đều hiện lên cổ đồng sắc sáng bóng, cường tráng xóc vác, thiếu niên mười mấy tuổi, cư nhiên đáng dấp so với người trưởng thành còn cao lớn hơn . Hần nếu không phải rất thích thật thà cười, cũng thỉnh thoảng nhưc đầu, rất khó đem hần cùng thiếu niên liên hệ với nhau .

Ngô Nham đối với hần ấn tượng tốt, Vì vậy cười cười nói: "Tốt vô cùng . Ta gọi người Trương ca đi . Đúng ta nghe người ta nói, người không phải có thân thích ở Thiết Kiếm trong liên minh ấy ư, làm sao Trương ca người còn dùng tham gia tuyển chọn khảo hạch ?"

Trương Thao thật thà xoa xoa tay, nghiêm mặt nói: "Ngô Nham, ta Trương Thao là đường đường chánh chánh nam tử hán, làm sao sẽ làm không thấy được ánh sáng chuyện này đây? Nhị thúc ta là Nhị thúc ta, ta là ta . Ta muốn dựa vào ta lực lượng của chính mình, gia nhập vào Thiết Kiếm minh, đây mới là nam tử hán nên làm ."

Ngô Nham bội phục nhìn sang thật thà Trương Thao, chọn ngón tay cái đạo: "Trương ca thực sự là vậy mới tốt chứ ."

Trương Thao ngượng ngùng nhưc đầu, trên mặt hồng hồng, có chút không biết nên nói cái gì . Ngô Nham chạy nạn trong khoảng thời gian này, nhìn quen trên giang hồ lạnh lùng và giả nhân giả nghĩa, đối với Trương Thao như vậy thật thà người, hần trong đầu nguyện ý kết giao .

"Trương ca, người cộng lại cộng lại làm sao đi xuống đi ." Ngô Nham thấy Trương Thao chỉ lo thật thà vô đầu, có chút buồn cười, trước mở miệng nói .

Hai người cộng lại một phen, vẫn là Ngô Nham đưa ra một cái có thể được kiến nghị . Đoạn này sơn đạo bởi vì quá đầu tiểu, hơn nữa rất nhiều nơi cơ hồ không có điểm dừng chân . Nếu muốn thuận lợi xuống phía dưới, nhất định phải tầm hai ba người kết hợp, một cái lôi kéo một cái, để trước xuống phía dưới một cái, sau đó đi xuống người lại dùng bả vai của mình làm điểm dừng chân, người của phía trên đạp, mới tốt xuống phía dưới .

hai cái Thiết Kiếm minh thanh niên đệ tử, từ đầu tới cuối, đều là thờ ơ lạnh nhạt . Bất quá khi hai người nghe được Ngô Nham cùng Trương Thao phương pháp sau đó, liếc nhìn nhau, đều là âm thầm gật đầu .

Thiết Kiếm minh bang quy trong, điều quy định thứ nhất chính là muốn trung với bản mình, trung với mình trong huynh đệ . Nếu là sau này gặp phải chuyện gì, bản mình trong đệ tử cũng không thể chân thành đoàn kết, người như vậy đối với Thiết Kiếm minh nhất định là không nhiều lắm giá trị, chiêu tiến đến thì có ích lợi gì ?

Hai cái này thiếu niên còn không có gia nhập Thiết Kiếm minh, là có thể Hữu Giá Chúng chân thành hợp tác cách làm, thật ra khiến bọn họ hai cái này gia nhập vào Thiết Kiếm minh nhiều năm thanh niên đệ tử, âm thầm gật đầu không ngớt, cũng đối với bọn họ hai cái càng thêm lưu ý .

Hai người thương lượng xong sau đó, Ngô Nham từ phá trong túi giữ cái kia làm bạn tự mình hơn mấy thảng vải rách, xé thành vải, vắn thành sợi dây,

một đầu buộc tại chính mình trên lưng, một đầu khác buộc ở Trương Thao hông của thượng .

Hai người liền thận trọng hướng chân núi leo đi . Những thiếu niên khác, nguyên bản đều sắc mặt trắng bệch, không biết làm sao ở trên vách núi nhìn loạn . Bọn họ nhìn thấy hai người đích phương pháp xử lý không sai, Vì vậy học theo, cũng bắt đầu tìm kiếm kết bè kết đảng xuống núi đồng bạn .

Sau nửa canh giờ, thờ hào hèn Ngô Nham cùng về mặt buồng lồng Trương Thao, thành công xuất hiện ở Chôn Kiếm Cốc cốc khẩu .

"Trương ca, cảm ơn ngươi . Nếu không có ngươi, ta còn thực sự không nhất định có thể thuận lợi xuống tới ." Ngô Nham cảm kích nói với Trương Thao .

Ngô Nham thật không ngờ, này xuống núi con đường, dĩ nhiên so với hấn tưởng tượng còn khó hơn hạ nhiều lắm . Nếu không có Trương Thao cái này thể lực hung hãn to con ở, hấn vẫn thật là chưa chắc có thể hạ phải đến .

Trương Thao khoát khoát tay, thật thà cười nói: "Không khách khí, không khách khí, ngươi đây là trợ giúp lẫn nhau . Đi, ngươi đi qua Đệ Nhị Quan ."

Ngô Nham gật đầu, theo Trương Thao hướng Chôn Kiếm Cốc đi tới .

Chôn Kiếm Cốc cốc khẩu, đồng dạng có tám thân sắc lạnh lũng thanh niên canh giữ ở cốc khẩu . Chỉ bất quá, bọn họ cùng trên đường những đệ tử khác bất đồng, trên người của bọn họ dĩ nhiên không có bất kỳ binh khí .

Tám người thanh niên, nhìn thấy Ngô Nham cùng Trương Thao đi tới, liếc hai người bọn họ liếc mắt, hơi sừng sờ . Tổ hợp này, quá kỳ quái .

Một là đen đúa gầy gò ăn mày, một là tinh ở trần to con nông gia thiếu niên .

"Giữ Đệ Nhất Quan phát tuyển chọn đệ tử bảng số giao lên, lĩnh Ký Danh Đệ Tử bảng số . Tiến nhập Chôn Kiếm Cốc sau đó, ý chọn một cái lối nhỏ, một thân một mình theo trong cốc đường nhỏ, đi tới sơn cốc phần cuối, liền coi như qua ải ." Một người trong đó thanh niên đối với hai người lạnh lũng nói .

Hai người ngoan ngoãn giữ Thanh Mộc bảng số lấy ra, giao cho người thanh niên kia, lại từ trong tay của hấn lĩnh một cái đồng dạng có khắc bốn chữ Thiết Bài, sau đó tiến vào trong cốc .

Hai người đi vào trong cốc, đứng tại một cái cao ba, bốn trượng, có khắc "Chôn Kiếm Cốc" ba chữ nham thạch to lớn trước, hai người đều có chút không nghĩ ra .

Chôn Kiếm Cốc cũng không lớn, phương viên cũng liền trăm trượng cao thấp . Cả trong sơn cốc, hoàn toàn tĩnh mịch . Ngoại trừ tĩnh, vẫn là tĩnh . Ngay cả một điểm côn trùng kêu vang chim hót thanh âm cũng không có . Tĩnh khiến người ta cảm thấy sợ .

Trước mắt của bọn họ có sáu cái quanh co đường nhỏ, đều là thông hướng sơn cốc đối diện . Mỗi con đường nhỏ trung gian khoảng cách khu, đều là một Lũng màu xám đậm đồng bùn . Mỗi một cái lối nhỏ lối vào chỗ, đều có một gã thân sắc hồ hững thanh niên đệ tử gác nổi .

Trương Thao vỗ vỗ Ngô Nham vai, nói ra: "Ngô Nham, đi thôi . Đệ Nhị Quan ngươi xem ra cần phải xa nhau ."

Ngô Nham gật đầu, "Trương ca bảo trọng, ngươi tại nơi thù lĩnh thấy ."

Hai người hồ đạo bảo trọng, sau đó đều tự chọn một cái lối nhỏ, đi vào .

Cửa ải này, chính là Thiết Kiếm minh đệ tử tuyển chọn trung nổi danh "Quá Kiếm Trùng". Vào cốc thời điểm, Thiết Kiếm minh đệ tử chấp sự từng cùng tất cả thiếu niên đều giới thiệu qua .

Nghe nói, màu xám đậm trong đồng bùn, chôn giấu là các đòi là Thiết Kiếm minh đã làm công hiến, đã qua đòi trưởng lão cao thủ môn binh khí . Đồn đãi, những binh khí này đều là bảo kiếm . Mỗi một thanh chôn ở bên trong bảo kiếm trong, đều có những trưởng lão kia những cao thủ kiếm ý ở trong đó . Nếu muốn trở thành Thiết Kiếm Môn đệ tử chánh thức, nhất định phải chịu đựng những trưởng lão này những cao thủ Kiếm khí ý chí khảo nghiệm .

Có phải là thật hay không giống đồn đãi trong mơ hồ như vậy, ai cũng không biết . Đi qua Đệ Nhị Quan khảo hạch đệ tử là tuyệt sẽ không tiết lộ trong đó cơ mật, đây là môn quy . Không có thông qua, dĩ nhiên là càng không thể nào biết .

Ngô Nham mân mân môi khô khốc, cất bước đi vào trong đó một cái lối nhỏ .

Một đường đi về phía trước, có một loại phi thường kiềm nén trọng bầu không khí, thủy chung quanh quẩn ở Ngô Nham bốn phía, khiến thần kinh của hấn căng thật chặt .

Là cho mình đánh bạo, Ngô Nham học trước đây nghe kể chuyện người kể chuyện xưa thời điểm, đại hiệp hình dạng, giữ lư hương lấy ra, bung ở trong tay .

Hắn một bên cúi đầu nhanh chóng về phía trước đi nhanh, một bên không ngừng giữ trong lư hương nước giềng mân vài hớp, quyền đương "Uống rượu" đánh bạo .

Một lò nước giềng uống gần một nửa, đường nhỏ cũng đi tới phần cuối . Cự nhiên chuyện gì cũng không có phát sinh . Ngô Nham có chút không giải

thích được thử phào một cái, cả người có một không nói được thư sướng cảm giác . Hắn giữ lư hương đắp kín, thu vào phá trong túi, chống gậy đánh chó, xuất hiện ở sơn cốc phần cuối .

Ngô Nham ngẩng đầu một cái, phát hiện Trương Thao đã sớm đến . Hắn hiện tại đang đứng ở một cái gầy teo yếu ớt hán tử trung niên trước mặt, gãi thủ lĩnh về mặt ngưng ngưng cùng trung niên hán tử kia nói .

Chứng kiến Ngô Nham rốt cục đi ra, Trương Thao hướng hắn cao hứng phát tay, hô: "Ngô Nham, bên này ."

Ngô Nham cao hứng vô cùng đi tới . Trung niên hán tử kia trước mặt cửa, bày hiện trường điều bàn, trên bàn đồng một ít hình thức cùng trong tay hắn Thiết Bài một dạng Đồng Bài .

Hán tử trung niên lạnh nhạt liếc Ngô Nham liếc mắt, từ trên bàn lấy một cái Đồng Bài, ném cho hắn .

"Giữ trong tay ngươi Thiết Bài giao lên . Đây là bốn môn đệ tử chánh thức mới có thể đeo Đồng Bài . Bằng này Đồng Bài, ngươi đã là bản mình đệ tử chánh thức, có thể đi Cháp Sự đường báo danh . Kế tiếp làm như thế nào, bọn họ sẽ an bài cho ngươi . Đương nhiên, mỗi tháng đi Cháp Sự đường lĩnh bạc, đi Tàng Kinh Các lĩnh Võ Công Bí tịch, ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, đều cần bằng này Đồng Bài xác nhận thân phận ." Trung niên nhân kia lạnh nhạt nói với Ngô Nham .

Ngô Nham hưng phấn giữ Đồng Bài tiếp ở trong tay, sau đó lại cung kính giữ Thiết Bài giao cho trung niên nhân kia, khom người nói ra: "Đa tạ đại thúc ."

"Ha ha, Ngô Nham, đây chính là ta nhị thúc . Hắn mới vừa rồi còn đang trách ta làm sao không tìm đến hắn đây." Trương Thao ngưng ngưng như đầu .

Ngô Nham giật mình nhìn hán tử trung niên, hán tử trung niên lại lãnh đạm nói ra: "Trong cốc xưng hô không thể loạn kêu . Mỗi bên Đường đường chủ và trưởng lão, các ngươi nhìn thấy phải gọi Sư Bá hoặc là Sư Thúc, vậy đệ tử lấy Sư Huynh Sư Đệ tương xứng . Không thể loạn bối phận . Được, các ngươi đã đã thành công gia nhập vào Thiết Kiếm minh, sẽ đi ngay bây giờ Cháp Sự đường chờ đợi an bài đi."

"Được, Ngô Nham, ngươi cùng đi chứ . Nhị thúc trước đây dẫn ta tới nơi đây ngoạn nhi quá, ta biết Cháp Sự đường ở đâu ." Trương Thao vui mừng nói rằng .

"Đa tạ Trương sư thúc . Trương Thao sư huynh, ha ha, ngươi sau này sẽ là sư huynh đệ ."

Lường người thiếu niên, vô cùng, vừa nói vừa cười hướng xây ở Tiểu Cô Sơn giữa sườn núi Cháp Sự đường đi tới .

Hán tử trung niên nhìn lường người thiếu niên bóng lưng, cười nhạt cười, sau đó nghiêng đầu qua chỗ khác, lại biến thành vẻ mặt lạnh lùng nhìn về phía sáu con đường nhỏ đi tới đệ tử .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 05: Côn đả cầu

Tiểu Cô Sơn tứ diện, tất cả đều bị nhân công mở ra mảng lớn đất bằng phẳng, phân biệt kiến thành Cháp Sự đường, Cháp Pháp Đường, Tàng Kinh Các cùng Thiết Kiếm đài . Cháp Sự đường ở vào Tiểu Cô Sơn giữa sườn núi Chính Tây Diện .

Cháp Sự đường phụ trách quản lý toàn bộ Thiết Kiếm minh nội ngoại môn đệ tử các hạng sự vụ phân phối, đồng thời cũng phụ trách cùng ngoại giới Bang Hội thế lực cùng quan phủ thế lực giao tiếp . Cháp Pháp Đường phụ trách xử lý vi phạm bang quy đệ tử sự vụ . Tàng Kinh Các là cất dấu các loại Kiếm Phổ nội công công pháp địa phương, ở Tàng Kinh Các trong viện tử, còn xây có một tòa Giáo sư nhập môn đệ tử các loại kiến thức căn bản thư quán . Thiết Kiếm đài còn lại là Thiết Kiếm minh Nội Môn Đệ Tử bình thường luyện công địa phương .

Ngô Nham cùng Trương Thao hứng thú ngẩng cao tiến nhập Cháp Sự đường sân thời điểm, dọc theo đường đi cũng không ít dừng tới về mặt kinh ngạc thanh niên đệ tử .

Hai người mặc dù không đoạn khom lưng hô sư huynh, nhưng tâm tình nhưng cũng là cao hứng vô cùng . Ngô Nham tự nhiên càng cao hứng, hắn rốt cục có thể không cần lại vì ám no vấn đề phát sầu . Thậm chí, chỉ cần biểu hiện được, hắn sau đó mỗi tháng còn có thể lĩnh được bạc . Chỉ cần giữ mỗi tháng lĩnh được bạc toàn đứng lên, bớt thời giờ xuống núi một chuyến, tìm đến người nhà, hắn có thể dùng số tiền này thật tốt dàn xếp bọn họ .

Nghĩ những thứ này, Ngô Nham làm sao có thể mất hứng đây .

Đi vào Chấn Sự đường sân, hai người nhìn thấy có không ít thanh niên đệ tử, ra ra vào vào, rất vội vã hình dạng, vừa có chút ước ao, lại có chút chờ mong.

Trong viện có hai hàng dựa vào núi kiến tạo tầng đá phòng ở. Hai người co đầu rút cổ tiến nhập Chấn Sự đường, chỉ thấy bên trong đang có một mập mập thiếu niên cầm y, cùng vài cái đệ tử chấn sự ở vừa nói vừa cười nói chuyện phiếm.

Thiếu niên cầm y chính là liên tiếp hai lần khi dễ quá Ngô Nham Vương Phong. Hắn nhìn thấy Ngô Nham cùng Trương Thao cùng đi tiến đến, trên mặt lảng lảng, các loại thấy rõ Ngô Nham bộ dạng, trên mặt liền lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị.

Vương Phong bởi vì có ca ca Vương Bách quan hệ, cho nên không cần tham gia khảo hạch. Hắn đoạn đường này chỉ là giả trang giả vờ giả vịt liền thuận lợi đi tới, trở thành đệ tử chánh thức. Còn như Trương lại sẽ trở thành Nội Môn Đệ Tử vẫn là Ngoại Môn Đệ Tử, cái này có thể thì không phải là có quan hệ là được, còn cần tiếp thu trong khi nửa năm kiểm thuật học tập cùng khảo hạch. Chỉ có đi qua cuối cùng khảo hạch, mới có thể trở thành Nội Môn Đệ Tử, bái nhập bên trong bang những cao tăng kia ngồi xuống, thành là Chân Truyền Đệ Tử, hưởng thụ đãi ngộ rất cao. Còn như không có đi qua khảo hạch, cũng chỉ có thể thành là ngoại môn đệ tử, xuống núi trợ giúp xử lý Thiết Kiếm minh ở Cô Huyện các trấn sinh ý.

"Trương ... Trương Thao, ngươi làm sao cùng cái này xú tên khát cái cùng nhau lên núi? Ngươi ngày hôm qua không phải hẹn xong cùng nhau lên núi ấy ư, hôm nay ngươi làm sao lỡ hẹn?"

Trương Thao gãi thủ lĩnh thật thà nói ra: "Ta chính là nghĩ, dựa vào bản thân bản lĩnh thật sự gia nhập vào Thiết Kiếm minh, không muốn dựa vào Nhị thúc ta quan hệ."

Vương Phong mặt phì nộn có chút xấu hổ. Trương Thao lời này, rõ ràng khiến hắn cảm thấy, đây là đang cười nhạo hắn không phải dựa vào bản lĩnh thật sự tiến vào. Thế nhưng hắn lại ngại vì Trương Thao thân phận của nhị thúc, không dám phát tác, chỉ có thể lúng túng cười cười.

Chấn Sự đường đệ tử thấy Ngô Nham hai người bọn họ cầm trong tay Đồng Bài, biết là tân đi qua khảo hạch nhập môn đệ tử. Một người trong đó mặt dài thanh niên, tựa hồ nhận được Trương Thao, cười với hắn đạo: "Trương Thao, hảo tiểu tử, rốt cục chịu lên núi?"

Trương Thao thật thà xoa tay cười nói: "Hắc hắc, Phùng sư ca, ngươi lại gặp mặt."

"Ngươi cũng là đệ tử mới nhập môn? Tên gọi là gì?" mặt dài thanh niên nhìn về phía Ngô Nham hỏi.

"Phùng sư ca được, ta gọi Ngô Nham, cái này là đệ tử của ta lệnh bài. Trương sư thúc nói đệ tử mới nhập môn, muốn tới nơi này báo danh, nghe an bài của các ngươi." Ngô Nham hơi lộ ra câu nệ học những đệ tử khác dạng, hướng mấy cái Chấn Sự đường đệ tử hành lễ vẫn an hồi đáp.

"Hừ, nghĩ không ra ngươi cái này xú xin cơm cũng có thể đi qua khảo hạch, hay là lấy cái gì không đứng đắn thủ đoạn hỗn tiến vào chứ?" Không đợi cái kia Phùng sư ca lần thứ hai đặt câu hỏi, Vương Phong lại đặc biệt đi tới Ngô Nham trước mặt, che mũi, âm dương quái khí nói rằng.

"Ta dựa vào bản thân một đôi chân, một bầu máu nóng, đường đường chánh chánh quá quan gia nhập Thiết Kiếm minh. Không giống có vài người, chỉ biết đi cửa sau, nhờ quan hệ, mới có thể gia nhập bản minh." Ngô Nham ba phen mấy bận đã bị Vương Phong vũ nhục thậm chí Thích Đà, lúc này lần thứ hai nghe được hắn làm nhục ngôn ngữ, Vì vậy nhin không được trả lời lại một cách mỉa mai.

Ngược lại hiện tại hắn cũng là Thiết Kiếm minh đệ tử chánh thức, Vương Phong mặc dù là nhờ quan hệ đi cửa sau tiến đến, bất quá cũng chính là một đệ tử chánh thức mà thôi, thân phận của hai người hiện tại giống nhau, hắn còn hà tất sợ Vương Phong?

Vương Phong không ngờ tới Ngô Nham còn dám cãi lại, mấy cái đệ tử chấn sự cũng thật không ngờ, thoát nhìn co đầu rút cổ, về mặt đảng hoàng Ngô Nham, dám chống đối Vương Phong, đều là về mặt thú vị nhìn sang.

Vương Phong nhúng tay đẩy Ngô Nham một bả, đem hắn đẩy lao đảo một cái, trong miệng đồng thời nổi giận mắng: "Xú tên khát cái, còn dám mạnh miệng, ta ngày hôm nay đánh chết ngươi!"

Ngô Nham giận dữ, sau khi đứng vững, liền giơ lên trong tay gậy đánh chó, đồ ập xuống liền hướng Vương Phong trên người trên đầu đánh.

Vương Phong bình lúc mặc dù cùng đại ca hắn Vương Bách cũng học qua một điểm võ kỹ, nhưng cũng rất có hạn, hơn nữa hắn bình thường sống an nhàn sung sướng quen, rất ít hoạt động, trường một thân hủ béo, lúc này hoàn toàn không có có thể né tránh.

gậy đánh chó là một cây năm xưa Lão Trúc, vài chục cái đánh vào Vương Phong trên người trên mặt, nhất là là đoạn trước xẻ tà nhánh trúc quắt, chính là một trảng hắn cũng không chịu nổi, hoảng là té bì nộn nhục Vương Phong?

Vương Phong lúc này phát sinh giết lợn vậy kêu thảm thiết, bùm mặt kêu lên: "Phản, phản! Xú tên khát cái, lão từ hôm nay muốn làm thịt ngươi! Phùng sư ca, Hoàng sư ca, các ngươi mặc kệ ấy ư, nhanh ngăn lại hắn!"

Cái kia mặt dài Phùng sư ca cùng còn lại hai cái đệ tử chấn sự, không ngờ tới hai người thật đánh nhau. Bất quá, ở trong mắt bọn họ, loại này đầu đường du côn đánh nhau kỹ năng, bọn họ thật đúng là không lọt nổi mắt xanh. Bất quá, cái này tuy là rất khó nhìn, việc này lại rất có thú. Hai người không biết xuất phát từ tâm tư gì, cũng không có đi tới khuyên bảo, ngược lại ở một bên cười hi hi xem náo nhiệt.

Trương Thao đứng ở một bên có chút chân tay luống cuống, gãi thủ lĩnh, vừa muốn lên trước ngăn cản, cũng không biết nên như thế nào khuyên bảo, không ngừng khoát tay nói: "Ngô Nham, Vương Phong, các ngươi nhanh dừng đánh. Đây là đồng môn sư huynh đệ, cái này, cái này, mau dừng lại."

Vương Phong bị đau bất quá, một bên tức giận mắng nói dọa, một bên bụng diện mạo, như một làn khói chạy ra Chấp Sự đường .

Ngô Nham hung hăng giáo huấn Vương Phong một trận, tự giác ra trong lòng ngực nhất khẩu ác khí, tâm tình đặc biệt thư sướng . Bất quá, hẳn nhưng thật ra một thờ hồng học, chống gây đánh chó, hướng phía ngoài cửa phi một hơi: "Vật gì vậy, sẽ khi dễ nhỏ yếu người nghèo, ta gây đánh chó, ngày hôm nay cũng danh phù kỳ thật đánh một hồi cầu, thật là thông khoái!"

Trương Thao ngơ ngác, giặt mình chỉ vào Ngô Nham đạo: "Ngô Nham, ngươi, ngươi làm sao thật đánh nhỉ?"

Ngô Nham giận dữ đạo: "Trương ca, ngươi không biết tiểu tử này nhiều đáng trách . Đêm qua, ta từ nhà bọn họ trước cửa trải qua, hẳn đoán ta một cước, đem ta ăn com tên cũng đập nát . Ta đều không có với hắn tính toán . Sáng sớm hôm nay tại sới hoang cốc khẩu tập hợp thời điểm, hẳn lại đang sau lưng ta đoán ta một cước, hại trên đầu ta đựng cái bực lớn . Ngươi xem, bây giờ còn chưa xuống phía dưới đây. Ta còn không có với hắn tính toán . Nghĩ không ra, ta hiện tại thành ngươi Thiết Kiếm minh đệ tử chánh thức, hẳn còn vũ nhục ta, ngươi nói, ta còn có thể chịu sao?"

Trương Thao nhúc nhủ, ngừng lại, chăm chú gặt đầu, đạo: "Nguyên lai như vậy a, ừ, là không thể nhẫn . Đều bị người khi dễ thành như vậy, còn nhẫn, vậy thì không phải là anh hùng, là Cầu Hùng ."

Mặt dài Phùng sư huynh, tự tiểu phi tiểu nhìn sang Ngô Nham, sau đó đối với hai người đạo: "Hai người các ngươi qua đây, đây là bản mình là đệ tử mới nhập môn chuẩn bị quần áo đệ tử giả trang cùng cơ bản đồ dùng hàng ngày . Dựa theo ngươi Thiết Kiếm minh quy củ, đệ tử mới nhập môn, muốn ở Tầng Kinh Các bên kia thư quán trong học tập một ít hiểu biết chữ nghĩa cùng kinh mạch Huyết Vị biết kiến thức căn bản . Nửa năm sau, đi qua Chấp Sự đường khảo hạch, quá quan giả, có thể các loại phía trên các vị môn chủ các trưởng lão chọn, trở thành nhập thất Chân Truyền Đệ Tử, sau đó là có thể học tập kiếm thuật . Nếu là vận khí tốt, được ngươi chương môn nhìn trúng, thu là quan môn đệ tử, vậy coi như một bước lên trời rồi ."

Ngô Nham cùng Trương Thao vui cười toe tóe, vội vàng đi qua tiếp được Phùng sư huynh trong tay đưa tới lưỡng cái bọc quần áo .

Phùng sư huynh thân thể thoắt hướng Ngô Nham trước mặt một khuynh, thấp giọng cười cười, ý vị thâm trường nhìn hắn nói: "Ngô sư đệ, ngươi biết ngươi đã nhạ đại phiền toái trên thân ? Hắc hắc, Vương Phong sư đệ đại ca, là ngươi Chấp Sự đường Triệu đường chủ quan môn đại đệ tử, luôn luôn sâu Triệu đường chủ coi trọng . Hơn nữa, Triệu đường chủ cùng Vương Bách sư huynh, đều là nổi danh bao che khuyết điểm tính tình . Ngô sư đệ, ngươi cũng phải cẩn thận bảo trọng a . Bất quá, Sư Ca nhưng thật ra thật bội phục dũng khí của ngươi, ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 06: Tự Khí Đan

Lời của Phùng sư huynh, khiến Ngô Nham cả kinh, thế nhưng, trên mặt hắn lại biểu hiện rất thản nhiên . Ngược lại đánh cũng đánh, hẳn còn cũng không tin, lớn như vậy Thiết Kiếm minh không có quy củ của mình, còn có thể mặc cho người đánh vào .

Hai người đang muốn mang theo bọc quần áo đi ra ngoài, Chấp Sự đường bên ngoài viện lại vang lên một trận bước nhanh chạy như bay tiếng xé gió . Mấy người sắc mặt trong nháy mắt thay đổi đặc sắc . Vài cái đệ tử chấp sự, đều về mặt xem kịch vui nhìn phía Ngô Nham . Ngô Nham sắc mặt của cũng hơi trắng bệch . Lê nào Vương Phong, nhanh như vậy tìm tới người giúp đỡ muốn giáo huấn hắn sao?

Ngay mấy người dò nghĩ đoán thời điểm, chỉ nghe một thanh âm chói tai rất xa liền xông bên trong hô: "Phùng sư đệ, tân nhập môn một cái tiểu khiếu hóa ăn mặc sư đệ có hay không tới nơi này báo danh ?"

Mặt dài Phùng sư huynh, nghe được cái kia thanh âm chói tai, hồ nghi liếc Ngô Nham liếc mắt, tiểu bào đi tới cửa, cười rạng rỡ đạo: "Nguyên lai là Dương sư huynh a, mời vào bên trong . Dương sư huynh có phải hay không đang tìm vị này Ngô sư đệ ?"

Ngoài cửa hấp tấp chạy vào một người mặc lam sắc kiếm dung cao gầy thanh niên . cao gầy thanh niên nhìn thấy Ngô Nham, trên mặt vui vẻ, bắt lại Ngô Nham cánh tay liền hướng bên ngoài túm, rất sợ người khác cướp đi tựa như, đồng thời trong miệng cấp thiết nói ra: "Có thể tính tìm ngươi . Ha ha, nhanh đi theo ta đi!"

Tất cả mọi người là sững sờ, mặt dài Phùng sư huynh kỳ quái nói: "Dương sư huynh, đây là chuyện gì xảy ra ? Ngô sư đệ vừa mới gia nhập vào bản mình, lẽ nào thì có nhiệm vụ phát đến ?"

Ngô Nham cùng Trương Thao đều là về mặt mặc danh kỳ diệu . Nhất là Ngô Nham, hẳn căn bản cũng không nhận thức cái này Dương sư huynh, tự nhiên liền cũng không biết hắn tại sao biết cái này sao gấp tìm tự mình .

Dương sư huynh hơi sững sờ, phách mình một chút đầu, giọng the thé cười nói: "Ngươi xem ta đây vội vàng xao động tính tình . Ngươi tên là gì ?"

"Ngô Nham bái kiến Dương sư huynh, không biết Dương sư huynh tìm ta có chuyện gì à?" Ngô Nham cuống quýt chấp tay bái kiến .

"Ngô Nham ? Ngô sư đệ, là như vậy, ngươi đi đại vận ngươi biết không ? Ha ha, Thiên Thảo Cốc Phong trưởng lão, để cho ta giúp hần lão nhân gia ở nơi này phê đệ tử mới nhập môn ở giữa, xem xét một cái thiếu niên lạnh lẽ, đi chỗ của hần hầu hạ . Như thế nào đây? Vui vẻ chứ ? Ha ha, chuyện thật tốt a, người khác cầu còn cầu không được đây. Sáng hôm nay ta ở Đoạn Thương Nhai nơi đó giám sát, liếc nhìn ngươi, đã cảm thấy ngươi thích hợp nhất ." Dương sư huynh nói dường như triết để, vừa vội vừa nhanh nói .

Cái kia Phùng sư huynh trên mặt cả kính, hồ nghi nhìn sang Ngô Nham, lại có chút không dám xác định hướng Dương sư huynh hỏi "Dương sư huynh, cái này ? Đây là thật sao ? Chuyện tốt như vậy, ngươi làm sao không được đề cử ngươi những huynh đệ này ?"

Dương sư huynh cười khỏ nói: "Xem ngươi nói . Nếu như Phong trưởng lão gật đầu, sư huynh ta còn muốn đi chỗ của hần hầu hạ đây. Phong trưởng lão quy củ, ngươi chẳng lẽ không biết sao? Hần muốn thế nhưng tuổi còn nhỏ, thông minh cơ linh, sức chịu đựng được, lại có thể chịu được cực khổ thiếu niên . Ngươi đây không phải là đoán biết già bộ hồ đồ sao?"

Nghe Dương sư huynh nói xong, mặt dài Phùng sư huynh lúng túng cười gượng vài tiếng . Hần nhãn châu - xoay động, hợp với hần và Chấp Sự đường chủ mấy cái khác đệ tử, đều cười rộ rỡ xông Ngô Nham chấp tay hạ đạo: "Cái này có thể phải chúc mừng Ngô sư đệ! Nghĩ không ra Ngô sư đệ tuổi còn trẻ, thì có như vậy tạo hóa . Ha ha, sau đó ngươi mấy ca, còn nhiều hơn nhiều dựa vào Ngô sư đệ a ."

Ngô Nham về mặt kính ngạc nhìn mọi người, ngờ ngạc không biết làm sao . Trương Thao cũng lớn lên miệng, sờ nỏ sau gáy của chính mình muôi, ngờ ngạc nhìn Ngô Nham .

Dương sư huynh về mặt cười híp mắt nhìn Ngô Nham, rất thân thiết bộ dạng, đạo: "Ngô sư đệ, còn làm gì ngăn ra ? Nhanh lên đi với ta bái kiến Phong trưởng lão đi thôi ."

mặt dài Phùng sư huynh, giữ Dương sư huynh kéo đến một bên, thấp giọng nói: "Dương sư huynh, tiểu đệ nếu như nhớ không lầm, lần này ngươi là cùng Nguru sư huynh cùng nhau làm nhiệm vụ chứ ? Các ngươi giữ Ngô sư đệ đề cử đi qua, hần nếu như may mắn được Phong trưởng lão nhìn trúng, các ngươi không thiếu được sẽ chiếm được mấy hoàn Tụ Khí Đan . Tiểu đệ muốn với ngươi thương lượng như thế nào ? Nếu như Dương sư huynh hai người các ngươi có thể nhiều chiếm được như vậy một hai hoàn, bán tiểu đệ một hoàn như thế nào ? Tiểu đệ nguyện ra một trăm lạng bạc rỗng mua!"

Nhắc tới một trăm lạng bạc rỗng, Phùng sư huynh mặt dài, hơi có chút co quắp .

Dương sư huynh cười cười, thần sắc hơi động, nói ra: "Cái này hử, Phùng sư đệ, không phải sư huynh già mồm . Có thể hay không chiếm được ban cho, có thể thảo bao nhiêu ban cho, cái này còn phải xem Phong trưởng lão tâm tình a . Ngươi cũng biết, Phong trưởng lão những năm trước đây cũng chọn quá một vài thiếu niên đệ tử . Phạm là cho hần tiền thiếu niên đi sư huynh môn, hoàn toàn chính xác đều chiếm được ban cho . Bất quá, kỳ quái là, này trở thành phong trưởng lão đệ tử thiếu niên, quá cái một hai năm, tựa hồ cũng chịu không được Thiên Thảo Cốc chủ khổ cực, đều lặng lẽ thoát đi bản mình . Vì thế, Phong trưởng lão cũng không ít phát giận . Gần nhất mấy năm này lão nhân gia ông ta chưa từng chiêu quá thiếu niên đệ tử . Lần này mặc dù không biết lão nhân gia ông ta tại sao phải lần thứ hai nhắc tới chiêu đệ tử sự tình, nhưng nếu là lão nhân gia ông ta nói, ngươi những thứ này làm đệ tử, tự nhiên cũng nguyện ý chấp hành . Hắc hắc, bất quá sư huynh cũng không dám hứa chắc, lần này liền nhất định có thể chiếm được Tụ Khí Đan . Trước như vậy đi, chờ ta cùng Nguru sư huynh hai cái đi nhìn kỹ hần nói, ngươi xem coi thế nào ?"

"Vậy xin nhờ Dương sư huynh!" Mặt dài Phùng sư huynh, len lén hướng Dương sư huynh trong tay bỏ vào một khối ước chừng ba lạng nặng bạc vụn, cười rộ rỡ đạo .

Dương sư huynh tay nắm cửa hướng trong tay áo một khếp, cười nói: "Đâu có, đâu có . Ngô sư đệ, chúng ta đi thôi!"

Ngô Nham ngờ ngạc, hần giữ nơi này vài cái nội môn đệ tử biểu tình đều xem cái rõ ràng, cảm thấy lần này đi chắc là chuyện tốt, cũng sẽ không đả nĩa khiến, hần nói với Trương Thao: "Trương ca, ta trước cùng Dương sư huynh cùng đi bái kiến Phong trưởng lão, ngươi gấp lại sau ."

Trương Thao há miệng, theo bản năng gật đầu nói: "Được, tốt, gấp lại sau ."

Mặt dài Phùng sư huynh cười nói: "Ngô sư đệ đi tốt. Đúng Ngô sư đệ, ngươi và Vương Phong ân oán không cần đề ở trong lòng . Này Hành sư đệ chỉ cần có thể chiếm được Phong trưởng lão niềm vui, đừng nói là Vương Phong huynh đệ hai cái, chính là ngươi Triệu đường chủ, cũng không thể làm gì ngươi."

Ngô Nham trên mặt vui vẻ, cái này mới yên tâm to gan mang theo bọc quần áo, mang theo gậy đánh chó, cùng Dương sư huynh đi ra ngoài .

Dương sư huynh thấy trong tay hần còn cầm cái kia gậy đánh chó, lắc đầu bật cười nói: "Ngô sư đệ, ngươi trả thế nào dẫn theo cái này cùng gậy gộc đây? Ngươi bây giờ đều là người Thiết Kiếm minh đệ tử chánh thức, nhanh lên ném mấy thứ này đi."

Ngô Nham lắc đầu, đạo: "Dương sư huynh, mấy thứ này cùng tiểu đệ hơn mấy tháng, có cảm tình đây. Luyến tiếc . Hắc hắc ."

Dương sư huynh bất đắc dĩ lắc đầu, dẫn Ngô Nham xuống đến Tiểu Cô Sơn chân núi . Nơi đó còn có một cái nguru cao mã đại sư huynh các loại của bọn hần hai . Trải qua giới thiệu, Ngô Nham biết, hai người này chính là buổi sáng ở Đoạn Thương Nhai trên đỉnh núi, phụ trách giám sát khảo hạch lưỡng người sư huynh, Dương Hoàng cùng Nguru xông .

Ba người dọc theo Tiểu Cô Sơn dưới chân núi đường, một đường hướng nam, đi khoảng chừng chừng nửa canh giờ, đình ở một cái sơn cốc cốc khẩu .

Trải qua nói xa nói gần không ngừng hỏi thăm, Ngô Nham cũng coi như là biết vị này Thiên Thảo Cốc Phong trưởng lão lai lịch và tập mình một sự tình .

Phong trưởng lão ở toàn bộ Thiết Kiếm minh, có thể tính là một tồn tại đặc thù . Thiết Kiếm minh ở trên giang hồ, lấy cao siêu kiếm thuật Dương Uy toàn bộ Vân Châu . Hơn trăm năm trước, Thiết Kiếm minh ở Đệ Nhất Đại minh chủ Kiếm Sĩ Phong Cửu Tiêu thống lĩnh hạ, từng một lần độc bá toàn bộ Vân Châu vài chục năm .

Sau lại, Phong minh chủ qua đời sau đó, Thiết Kiếm minh nội bộ bởi vì phương pháp tu luyện bất đồng xuất hiện phân kỳ . Kết quả diễn biến ra hai tông . Nhất tông lấy chuyên chú tu luyện kiếm chiêu bộ pháp làm chủ, là vì Kiếm Tông đệ tử . Nhất tông lấy tu luyện Khí Công kiếm chiêu làm chủ, là vì Khí Tông đệ tử .

Người nào cũng không ngờ rằng, Thiết Kiếm minh từ xuất hiện phân kỳ sau đó, lại đã bị Vân Châu thành mười mấy lớn tiểu bang hội thế lực liên hợp tiến công . Loạn trong giấc ngoài phía dưới, Thiết Kiếm minh bị ép toàn phái di chuyển, rút khỏi Vân Châu thành, lùi bước tới Thanh Huyện cùng Cô Huyện vùng .

Không nghĩ tới, ngay mười mấy năm trước, Thanh Huyện lại toát ra một cái mới phát Bang Hội Đoạn Dao Đường . Đoạn Dao Đường xuất hiện, lại để cho vừa mới ở chỗ này trát ở gót chân Thiết Kiếm minh lâm vào phiền nhiễu địa bàn tranh đoạt chiến tranh . Hai cái Bang Hội liên tiếp sống mái với nhau vài lần . Thiết Kiếm minh thương vong thảm trọng, bị ép giữ toàn bộ nhân thủ lùi bước vào Cô Huyện Tiểu Cô Sơn trong tổng đàn, nghỉ ngơi lấy sức .

Trải qua mấy lần rung chuyển, Thiết Kiếm minh bên trong Kiếm Tông đệ tử, điều linh hầu như không còn . Cũng là trải qua cái này mấy trận biến cố, mới để cho Thiết Kiếm minh cao tăng chân chính nhận thức đến Khí Tông kiếm thuật chỗ lợi hại .

Bây giờ Thiết Kiếm minh, toàn phái tất cả đều là khí tông đệ tử . Cái này Thiên Thảo Cốc phong Dược Sư là hiện nay toàn bộ Thiết Kiếm minh bên trong cây còn lại quả to Kiếm Tông đệ tử .

Cái này ngược lại cũng không phải là Phong trưởng lão trở thành toàn bộ Thiết Kiếm minh đặc thù tồn tại nguyên nhân chủ yếu . Chân chính thúc đẩy hắn trở thành toàn bộ Thiết Kiếm minh đặc thù tồn tại, là của hắn một tay xuất thần nhập hóa y thuật, còn có hắn luyện chế được, có thể trợ giúp tư chất đệ tử bình thường, ở trong vòng nửa tháng là có thể luyện được nội lực thần kỳ đan dược —— Tụ Khí Đan .

Hơn nữa, vị này Phong trưởng lão, tựa hồ cùng Thiết Kiếm minh khai phái tổ sư Phong Cửu Tiêu cũng rất có sâu xa .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 07: Phong Dược Sư

Dương sư huynh là một điển hình nói nhiều, Ngưu sư huynh không được sao nói chuyện tình yêu, nhưng mỗi nói một câu, luôn có thể đánh trúng chỗ yếu hại . Từ hai người lĩnh tình trong lúc nói chuyện với nhau, Ngô Nham hiểu được không ít Thiết Kiếm minh sự tình .

Nói thí dụ như, Thiết Kiếm minh nội bộ đồn đãi nhất kiện cùng Phong Dược Sư thân phận chân chính có liên quan bí sự .

Tất cả mọi người ở đồn đãi, kỳ thực Phong Dược Sư chính là Thiết Kiếm minh khai phái tổ sư đại danh鼎鼎 "Kiếm Sĩ" Phong Cửu Tiêu cháu ruột . Nghe được cái này nghe đồn, Ngô Nham xác thực ghen hờn nhìn trần trời hơn nửa ngày . Hắn có chút lẩm bầm, Phong Dược Sư nếu là Thiết Kiếm minh khai phái tổ sư cháu ruột, hắn tại sao không có lên làm Thiết Kiếm minh minh chủ, ngược lại là một cái họ khác người làm Thiết Kiếm minh minh chủ đây?

Việc này dính đến Thiết Kiếm minh nội bộ cao tăng giữa cơ mật trọng yếu, dĩ nhiên không phải bọn họ những thứ này nho nhỏ đệ tử chấp sự sở có thể biết. Dương Ngưu hai người tự nhiên không dám vọng thêm bình luận .

Dương Hoàng cùng Ngưu Sâm hai người, dẫn Ngô Nham đi vào một cái bốn bề toàn núi Tiểu Sơn Cốc trung . Ngọn núi nhỏ này cốc tứ diện, tất cả đều là hiểm trở bất ngờ vách đá thẳng đứng . Nơi đây chỉ có một cái hơn một trượng chiều rộng thung lũng, liên tiếp trong cốc cùng ngoài cốc thế giới .

Cốc khẩu có một đạo đồ sộ kiên cố tảng đá đại môn, cách trở vào cốc lối ra . Bọn họ lúc tiến vào, đại môn là rộng mở, nghĩ đến Phong trưởng lão lúc này hẳn là ở trong cốc .

Đi vào sơn cốc phía sau, trước mắt ba người thông suốt sáng ngời . Vào mắt là một cái phương viên vài chục trượng lớn nhỏ hồ sâu cùng một đạo hơn trăm trượng dằng dặc đại lưu thác .

Đạo này thác nước là Tàng Kiếm Phong thượng nổi danh Lạc Kiếm Thác . Cả dòng sông, từ Tàng Kiếm Phong thượng thẳng sủy rơi xuống, trải qua mấy

lần thoải mái, như trước hiện ra thẳng tư thế, rơi xuống vào Tầng Kiềm Đàm trung, đích xác rất giống một thanh không lồ bảo kiếm từ Tầng Kiềm Phong thượng sắp rơi xuống .

Ở Tầng Kiềm Đàm về phía tây, có một khối phương viên sỏ mẩu lớn Thảo Dược phổ, bên trong trồng trọt đại lượng không biết tên đặc biệt Thảo Dược . Hoa hoa lục lục thoáng qua mắt người nhân, Ngô Nham một cái cũng không gọi nổi đến tên .

Ở hồ sâu hai bên trái phải, có một loạt dùng đá hoa cương lũy thế nhà đá, năm sáu giữa quy mô . Hồ sâu trên, có một tòa dùng Thúy Trúc kiến tạo đình nhỏ, một cái hòn đá nhỏ kính liền tiếp Thanh Trúc Đình cùng một hàng kia thạch giữa nhà một gian nhà lớn .

Nơi đây vừa nhìn chính là ẩn sĩ ở chủ địa phương, quan lệnh nhân sinh ra một ngẩn người mê mẩn ý .

Ba người vào cốc sau đó không dám thở mạnh một cái, Liễm Khí nín thở, cẩn thận từng li từng tí, rất sợ quấy nhiễu lúc này đang ngồi ở nhà đá lớn trước, đang cầm một quyển sách, tần tần hữu vị đọc một cái Bạch Phát Lão Giả .

Lão giả kia híp mắt, thần tình phi thường chuyên chú ở liếc nhìn trên tay một quyển sách .

Ba người lặng lẽ đi tới cự ly này lão giả còn có xa mấy chục bước địa phương, ngoan ngoãn dừng lại, đứng tại chỗ các loại lão giả kia nhìn xong thư hảo bái kiến .

Ba người đứng ngay ngắn trường một hồi thời gian, thể nhưng ông lão tóc trắng kia tựa hồ ngay cả khóe mắt cũng không có hướng bên này liếc mắt nhìn . Ngô Nham đối một ngày một đêm, buổi sáng chỉ gặm một bát tai lớn lương thực phụ bánh, đã sớm đói không được .

Chỉ là, Dương Hoàng cùng Nguru Sảm không nói lời nào, hẳn tự nhiên càng không dám nói lời nào . Xem hai người bọn họ cẩn thận một chút, rất sợ quấy nhiễu lão giả sợ hãi biểu tình, hẳn cũng biết, lão giả này là tuyệt đối không thể đắc tội. Huống chi, từ hai người trong miệng, Ngô Nham còn nghe được, lão giả này, vô cùng có khả năng còn sẽ thu hắn làm đồ hoặc là làm người ở tù, đây chính là chuyện liên quan đến hắn sau này sinh hoạt tin tức cùng dựa vào, hẳn càng thêm không được dám đắc tội .

"Ừc ừc!"

Ngô Nham cái bụng không chịu thua kém vang vài tiếng . Dương Hoàng cùng Nguru Sảm đồng thời sắc mặt đại biến nhìn về phía hắn . Ngô Nham lộ ra một cái dở khóc dở cười biểu tình, nhún nhún vai, ý kia rõ ràng chính là, hai vị Sư Ca, tiểu đệ cũng không muốn như vậy a .

Lão giả mặt nhăn mặt nhăn thật dài Bạch Mi, cuối cùng đem thư khép lại, hồ hững hờ hướng ba người bọn hắn nhìn sang .

"Đệ tử Dương Hoàng, Nguru Sảm bái kiến Phong trưởng lão!" Hai người cuồng quít sợ hãi khom người thi lễ .

Ngô Nham học theo, thân thể cong xuống đi, hơi lộ ra khăn trương nói: "Đệ tử Ngô Nham bái kiến Phong trưởng lão ."

Bạch Phát Lão Giả hồ hững hồ một tiếng, cầm trong tay thư thu vào trong lòng, lúc này mới liếc ba người liếc mắt, hướng Dương Hoàng hỏi "Hắn chính là các người hai cái chọn lựa thiếu niên ?"

Dương Hoàng Nguru Sảm hai người, cuồng quít về mặt cười theo, cẩn thận hồi đáp: "Không dám lừa gạt trưởng lão, vị này Ngô Nham sư đệ là năm nay đệ tử mới nhập môn . Đệ tử cùng Nguru sư huynh hai chúng ta sáng hôm nay phiên trực, vừa may gặp phải Ngô Nham sư đệ tham gia tuyển chọn . Hắn dọc theo đường đi biểu hiện tương đương xuất sắc, vô luận là sức chịu đựng, tâm thần, phẩm tính, đều là nhóm đệ tử này ở giữa phù hợp nhất ngại yêu cầu thiếu niên . Huynh đệ chúng ta hai, nghĩ trưởng lão một mực tìm một cái thiếu niên như vậy đệ tử, cho nên bật người liền đưa cho ngài đến ."

Bạch Phát Lão Giả vẫn là gương mặt hồ hững hồ biểu tình, bắt quá lại đứng lên, khom người, từng bước hướng Ngô Nham đi tới .

Ngô Nham cảm thấy mình trái tim không chịu thua kém phù phù phù phù nhảy vài cái, trên trán cũng bắt đầu xuất mồ hôi . Bạch Phát Lão Giả trên dưới quan sát liếc mắt Ngô Nham, ôn thanh nói: "Tiểu gia hỏa, không cần sợ . Lão phu muốn đích thân kiểm tra một chút thân thể của ngươi, nhìn ngươi có thích hợp hay không học lão phu công phu ."

Ngô Nham nhu thuận gật đầu . Bạch Phát Lão Giả vươn một đôi tái nhợt gầy đét bàn tay to, ở Ngô Nham trên người nhẹ nhàng bóc lên đến, tựa hồ tuyệt không ghét bỏ trên người của hắn dơ bẩn .

Ngô Nham hơi có chút vô cùng kinh ngạc, không giải thích được thở phào một cái, dĩ nhiên không hề cảm thấy khăn trương .

Bạch Phát Lão Giả sờ rất tỉ mỉ, thậm chí ngay cả Ngô Nham hạ thể đều bóp một cái, khiến Ngô Nham xấu hổ náo cái mặt đỏ ửng .

"Ngô, thể chất rất suy yếu, gân cốt cũng rất phổ thông ." Bạch Phát Lão Giả sau khi sờ xong, cho ra một cái kết luận . Dương Hoàng cùng Nguru Sảm hai người hai mặt nhìn nhau, trên mặt lộ ra khó che giấu vẻ thất vọng . Ngô Nham xấu hổ cúi đầu, cảm giác sắc mặt của mình hơi trắng bệch .

Không có đám ba người nói ra những lời khác, ông lão tóc trắng kia dùng một cái, vuốt thật dài râu bạc trắng, lại lạnh nhạt tiếp lời nói: "Có thể hay không học lão phu công phu, cùng thể chất cùng gân cốt quan hệ ngược lại cũng không lớn . Ngươi trước ăn vào lão phu viên này Ngưng Tinh Đan, nhìn có phản ứng gì rồi hãy nói . Hai người các ngươi có thể nghĩ lão phu sự tình, cuối cùng là có chút hiếu tâm, nơi này có bốn viên Tụ Khí Đan, cầm đi đi ."

Bạch Phát Lão Giả từ trong tay áo lấy ra một cái màu trắng bình nhỏ, ném cho Dương Hoàng Nguru Sảm hai người . Trên mặt của hai người lộ ra mừng như điên biểu tình, tiếp bình nhỏ, cuồng quít quý ngẩng xuống, không được dập đầu cảm ơn .

Xem bọn hán khoa trương cử chỉ, kém chút khiến Ngô Nham cho rằng, lão giả này cho bọn hán là cái gì có thể chữa khỏi trăm bệnh Tiên Đan thần dược đây.

May mắn mới vừa lúc tới, hai người liền nói với hán cái này Tụ Khí Đan công dụng . Phong trưởng lão trực tiếp cho hán một viên màu xanh vàng lớn chừng hạt đậu Dược Hoàn, khiến hán ăn vào .

Dương Hoàng ở một bên giải thích: "Ngô sư đệ, nhanh lên phục đi. Loại này Ngưng Tinh Đan, rất nâng cao tinh thần. Người Thiết Kiếm mình rất nhiều đệ tử mới nhập môn thời điểm, đều được quá Phong trưởng lão ban thưởng Ngưng Tinh Đan đây."

Ngô Nham nhìn, giữ to bằng hạt đậu, xanh tươi ướt át viên thuốc nhỏ, một hơi nuốt vào . Tiểu hoàn thuốc vào miệng sau đó, hóa thành một đạo lạnh lạnh nước thuốc, chảy vào trong bụng . Một lạnh lạnh cảm giác kỳ quái, ở trong người lưu động, chỉ khoảng nửa khắc cái loại này cơ trong lửa đốt cảm giác, dĩ nhiên thần kỳ rơi chậm lại không ít .

Phong Dược Sư ở trong quá trình này, thủy chung hí mắt nhìn Ngô Nham . Hán thấy Ngô Nham sờ bụng một cái, liền hỏi: "Cảm giác thế nào ?"

Ngô Nham thành thật trả lời: "Lạnh lạnh, rất thoải mái . Đường như có một con lạnh lạnh con kiến nhỏ ở trong bụng ta bò, thật kỳ quái ."

Phong Dược Sư nghe được Ngô Nham mà nói, bỗng nhiên tròn to mắt . Hán tựa hồ kích động vô cùng, không nói lời nào nắm Ngô Nham cánh tay, hai cây gậy dẹt ngón tay, có chút không bị không chế lay động, khoát lên Ngô Nham cổ tay trong kinh mạch .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 08: Chân Truyền Đệ Tử

Ngô Nham được Phong Dược Sư thu là Chân Truyền Đệ Tử tin tức, theo trở lại Chấp Sự đường giao nhiệm vụ Dương Hoàng cùng Ngu Sấm hai người tuyên truyền, làm cho toàn bộ Thiết Kiếm mình đều biết .

Rất nhiều người cũng lớn thán Ngô Nham tiểu tử này dám nhằm cút chó, dĩ nhiên có thể được Phong trưởng lão lọt mắt xanh . Cũng có rất nhiều người cảm khái, tiểu tử này sau đó tu luyện, chẳng phải là sẽ rất biến thái ?

Phong trưởng lão, đây chính là có thể chế biến ra Tụ Khí Đan loại này nghịch thiên Dược Hoàn Dược Sư trưởng lão a . Tiểu tử này lấy Hậu Thiên thiên cảm Tụ Khí Đan làm đường đậu ăn, cái nào sợ sẽ là ngu ngốc, chẳng phải là rất nhanh cũng có thể trở thành một Khí Công kiểm pháp cao thủ ?

Phong trưởng lão trước đây cũng đã thu vài cái Ký Danh Đệ Tử . Những đệ tử kia, ở gần ngủi trong vòng hai năm, liền trở thành mình bên trong thanh niên đệ tử người nổi bật . Chỉ tiếc, có lẽ là Phong trưởng lão đối với bọn họ yêu cầu quá nghiêm khắc, những đệ tử kia, dĩ nhiên tất cả đều chịu không được, nhất trí lạng lẹ thoát đi Thiết Kiếm mình, không biết tung tích . Cái này cũng đưa tới, Phong trưởng lão tính tình càng thêm cổ quái . Bình thường ở Thiết Kiếm mình trong tổng đàn, các đệ tử nhìn thấy hán, đều là vừa cung kính vừa sợ .

Phía ngoài đều đồn đãi, Ngô Nham bây giờ là không biết . Bất quá, mấy ngày nay, Thiên Thảo Cốc bên ngoài thật đúng là đến không ít muốn người xem náo nhiệt . Tất cả mọi người muốn nhìn một chút cái này dám nhằm cút chó tiểu tử đến tột cùng bộ dạng dài ngắn thế nào .

Chỉ là, từ lúc Phong Dược Sư thu Ngô Nham làm là Chân Truyền Đệ Tử sau đó, Thiên Thảo Cốc bên ngoài là hơn hai cái gác cốc khẩu lạnh lùng thanh niên . Mọi người vừa nhìn thấy bọn họ, chỉ có thể co đầu rúc cổ lỵ khai .

Hai người này, thế nhưng Nội Đường đại danh鼎鼎 "Cô Sơn Tứ Kiếm" trong đó hai cái . "Hiếu hàn kiếm" Lục Xuân Dương, "Trích Tinh kiếm" Hoa Xuân Thắng .

Nghe nói, "Cô Sơn Tứ Kiếm" khác hai vị, "Ma Vân kiếm" du xuân Bằng cùng "Phi phượng hoàng kiếm" Tàn mưa xuân, cũng tương tự được phái tới gác Thiên Thảo Cốc . Tứ Kiếm đây là thay phiên công việc cho Phong trưởng lão làm bảo vệ cửa đây.

Nếu nói là một ngày trước mọi người đối với Ngô Nham trở thành Phong Dược Sư Chân Truyền Đệ Tử mà kinh ngạc nói, hiện tại nhìn thấy "Cô Sơn Tứ Kiếm" dĩ nhiên cho bọn hán làm bảo vệ cửa, liền cảm thấy chấn động không gì sánh nổi .

Thiết Kiếm mình Tứ Kiếm tam kiệt, đây chính là trẻ tuổi trong hàng đệ tử xuất chúng nhất thanh niên tam kiệt . Có thể để cho bọn họ tới làm bảo vệ cửa, xem ra Phong Dược Sư chắc là vận dụng hán ở Thiết Kiếm mình bên trong thân phận đặc thù mới làm được .

Vương Bách cùng Vương Phong huynh đệ hai, đứng cách Thiên Thảo Cốc cốc khẩu xa mười mấy trượng địa phương, thần sắc âm tình bất định dòm hai cái lạnh lùng thanh niên .

"Đại ca, làm sao bây giờ ? xú tên khất cái dĩ nhiên thành Chân Truyền Đệ Tử, hấn đánh mối thù của ta, lẽ nào liền báo không được sao ?" Vương Phong có chút khí cấp bại phôi thấp giọng oán giận nói .

Vương Bách sắc mặt của cũng khó nhìn . Hấn mấy ngày nay ra một chuyến nhiệm vụ, sau khi trở về lại nghe nói đệ đệ bị người đánh . Hơn nữa khiến hấn không nghĩ tới chính là, đánh em trai hấn lại còn là một cái vừa mới đi qua tuyển chọn thiếu niên đệ tử . Hấn lúc này liền giận dữ lôi đệ đệ đi tìm cừu nhân ý đồ báo thù vì đệ đệ .

Càng làm cho hấn không có nghĩ tới là, đánh em trai hấn người, bây giờ lại đã thành Phong trưởng lão Chân Truyền Đệ Tử . Càng quá đáng chính là, vô luận danh vọng vẫn là khí công kiếm pháp đều cao hấn một bậc "Cổ Sơn Tứ Kiếm", cư nhiên vào lúc này được minh chủ phái đến trông giữ Thiên Thảo Cốc .

Cái này còn làm sao báo cừu ? Muốn tìm cái chết sao?

Không nói đến Phong trưởng lão là Thiết Kiếm minh trung duy nhất có thể lấy chế biến ra Tụ Khí Đan Dược Sư trưởng lão, riêng là hấn ở bản mình trong đặc thù thân phận và địa vị, cho hấn Vương Bách một trăm cái là gan, hấn cũng không dám đi Thiên Thảo Cốc tìm phiền toái .

Vương Bách suy đi nghĩ lại, biết khẩu khí này phải nhịn xuống phía dưới, Vì vậy thần sắc âm trầm nói với Vương Phong: "Tiểu Phong, cái này nhân loại hiện tại ngươi không thể trêu vào . Ngươi nhớ kỹ, sau đó nhìn thấy hấn, nét mặt nhất định phải biểu hiện hiền lành một điểm . Kỳ thực, đây cũng không phải là cái gì cùng lắm thù . Nếu như đại ca nhớ không lầm, dường như tại sói hoang cốc nơi đó, ngươi còn từ phía sau lưng đá hấn một cước đấy. Nhân gia đánh ngươi một trận trút giận một chút, đây cũng là nhân chi thường tình, đúng hay không ? Vậy liền coi là ân oán trung hoà đi."

Vương Phong vội la lên: "Đại ca, ngươi, ngươi làm sao có thể nói ra loại này bực mù lời ? Hừ, thua thiệt ngươi chính là Cổ Sơn tam kiệt một trong đây, ngay cả em trai thù cũng không dám báo, làm cái Cổ Sơn tam kiệt có tác dụng chó gì ."

Vương Bách đối với chính hấn một không chịu thua kém đệ đệ, cũng là không biết làm thế nào, tức giận: "Ngươi có gan tự mình học thành bản lĩnh tìm hấn báo thù đi ."

Vương Bách lời về mặt về hậm hực Vương Phong ly khai Thiên Thảo Cốc . Dọc theo đường đi, Vương Phong còn đang không được oán giận Vương Bách vô năng . Vương Bách tức giận hất tay của hấn ra cánh tay, tự mình ly khai .

Ngô Nham tình huống hiện tại, khả năng liền thoái mái nhiều. Hấn từ sinh ra đến bây giờ, còn chưa từng có hưởng thụ qua tốt như vậy sinh hoạt đây.

Hiện tại, mỗi ngày đều có chuyên môn đệ tử giữ làm xong cơm nước dùng hộp đựng thức ăn nhắc tới Thiên Thảo Cốc đến, cung hấn thống khoái ăn uống . Hấn càng là mỹ mỹ giữ cả người xú bùn tắm sạch sẽ, thay Thiết Kiếm minh Chân Truyền Đệ Tử màu xanh da trời đệ tử kiếm phục . Quả nhiên là người dựa vào ăn mặc ngựa dựa vào cái yên, hấn hiện tại, cùng mấy ngày trước hấn, quả thực có khác nhau một trời một vực .

Hiện tại hấn nhiệm vụ hàng ngày, chính là thật tốt ăn, giữ chính hấn gân cốt thể chất hoàn toàn khôi phục lại . Mặt khác hấn mỗi ngày còn có thể ăn vào một viên Ngưng Tinh Đan, bắt đầu tu luyện Phong trưởng lão dạy hấn một bộ dùng để luyện công Vô Danh khẩu quyết .

Nghe Phong trưởng lão nói, đây là một bộ Tu Thân Dưỡng Tính, có thể cải thiện nhân thể chất, đề cao thật lớn tuổi thọ của con người khẩu quyết . Chi cần có thể luyện thành, mặc dù không có thể khắc địch chế thắng, nhưng lại có thể so với người khác sống lâu thời gian rất lâu .

Ngô Nham cảm thấy có chút không thể nào hiểu được . Lẽ nào Phong trưởng lão muốn cho hấn tu luyện thành nghìn năm Ô Quy à. Hấn nhưng thật ra rất muốn học tập võ công kiếm thuật, đáng tiếc Phong trưởng lão không được dạy hấn .

Bất quá nơi đây không được lo ăn uống, hơn nữa bỗng nhiên dừng lại thức ăn tinh mỹ, cái này với hấn mà nói, nhất định chính là cho tới bây giờ không dám tưởng tượng cuộc sống tốt đẹp, mặc dù không có thể học võ công kiếm thuật khiến hấn cảm thấy có chút tiếc nuối, nhưng hấn đã rất thoả mãn .

Những tháng ngày tiếp theo trong, hấn mỗi ngày trừ phục dùng một viên Ngưng Tinh Đan, sau đó đã tọa tu luyện Phong trưởng lão truyền thụ cho hấn Vô Danh khẩu quyết ở ngoài, những lúc khác, liền là theo chân Phong trưởng lão học tập hiểu biết chữ nghĩa cùng kinh mạch huyết vị lý luận . Hưng thịnh chỗ tới, Phong trưởng lão có đôi khi cũng sẽ truyền thụ cho hấn một ít Dược Lý tri thức cùng đơn giản một chút thêm chuyển xê dịch các loại Tiểu kỹ thuật khéo léo .

Hấn mỗi ngày phạm vi hoạt động, được Phong Dược Sư nghiêm khắc khống chế ở Thiên Thảo Cốc bên trong . Phong Dược Sư càng nghiêm khắc báo cho hấn, tuyệt đối không thể giữ bộ này Vô Danh khẩu quyết tiết lộ cho bất luận kẻ nào biết, bằng không hấn nhất định sẽ đã bị nghiêm khắc nhất khiển trách .

Đối với cái này chút cổ quái yêu cầu, Ngô Nham mặc dù không rõ bạch vì sao, nhưng cũng không dám đi hỏi . Phong trưởng lão cũ kỹ nghiêm khắc, khiến hấn không hứng nổi bất luận cái gì đặt câu hỏi ý niệm trong đầu .

Phong trưởng lão cả ngày bán trú gương mặt, phần lớn thời gian, đều là ngồi ở nhà đá lớn trước trên ghế gỗ, tân tân hừu vị đọc một vốn tên là « Tu Chân Yêu Quyết » Cổ Thư . Ngô Nham cảm thấy trong cốc thời gian, qua vô cùng nặng nề không thú vị .

Trong cốc vốn là không lớn, Phong trưởng lão ngồi ở trước nhà đá, là có thể đem trong cốc tất cả để ở trong mắt . Ngô Nham tự nhiên cũng không dám gây sự, hấn chỉ có thể ngoan ngoãn đợi tại chính mình trong thạch phòng, đã tọa tu luyện bộ kia Vô Danh khẩu quyết .

...

Ngô Nham giữ trong cơ thể một tia hơi yếu hầu như không phát hiện được năng lượng khí lưu, chậm rãi men theo đặc định lộ tuyến, thu về Đan Điền . Hắn ngày hôm nay từ ăn nghỉ bữa trưa bắt đầu tu luyện, trọn ngồi trơ gần ba canh giờ, công đi mười người Đại Chu Thiên tuần hoàn . Cái này đã đạt được thân thể hần mức cực hạn có thể chịu đựng . Nếu như lại vận hành đi, kinh mạch của hắn rất có thể sẽ giống lần đầu tiên tu luyện như vậy phá tan đến .

Hắn cũng không muốn ném thử nữa cái loại này sống không bằng chết xé rách cảm giác . Vậy đơn giản thì không phải là người bình thường có thể chịu được thống khổ .

Hắn đối với cuộc sống bây giờ cảm thấy tương đương thỏa mãn . Duy nhất không được hoàn mỹ chính là, hắn rất lo lắng cùng Tư Niệm tự mình thất tán người nhà . Thế nhưng, hắn nhưng bây giờ không còn cách nào đi ra ngoài, cho nên cũng liền không cách nào biết được bọn họ tình hình gần đây như thế nào .

Hắn rất muốn tìm một cơ hội hướng Phong trưởng lão cầu tình, khiến hắn xuống núi một chuyến, đi tìm một chút người nhà của mình . Chỉ là, mỗi khi hắn muốn mở miệng thời điểm, Phong trưởng lão phức tạp ánh mắt nghiêm nghị sẽ khiến hắn mất đi mở miệng dừng khí .

Là giải sầu trong lòng Tư Niệm cùng buồn khổ tình, hắn càng thêm điên cuồng vui đầu vào trong tu luyện, ý đồ nhờ vào đó tạm thời quên mất mọi phiền não .

Ngô Nham dựa theo Phong trưởng lão truyền thụ cho loại tu luyện này phương pháp, trải qua gần bốn tháng khổ khổ tu luyện sau đó, phát hiện một cái làm hắn cảm thấy không gì sánh được khổ sở sự thực .

Cái này Vô Danh khẩu quyết tốc độ tu luyện, tiến triển quá chậm rãi, hầu hết thời gian cũng làm cho Ngô Nham cho rằng, mình là không phải quá đàn, hoặc là hắn nơi nào tu luyện không đúng.

Mặc dù hắn mỗi ngày đều ăn vào một viên Ngưng Tinh Đan, tu luyện mỗi ngày thời gian đều vượt qua sáu canh giờ, thế nhưng bốn tháng đến khổ khổ tu luyện, hắn cũng mới vèn vèn tu luyện ra như vậy một tia hơi lạnh năng lượng khí lưu mà thôi . Hơn nữa, nếu không cẩn thận Nội Thị cảm thụ, còn rất khó nhận thấy được cái này một tia năng lượng khí lưu tồn tại .

Càng làm cho hắn có chút buồn bực là, đối với tu luyện của hắn, Phong trưởng lão chưa bao giờ thêm bất kỳ chỉ đạo, ngoại trừ khuyến khích hắn nỗ lực ở ngoài, đối với hắn nhất định chính là mặc kệ . Điều này làm cho Ngô Nham bách tư bất đắc kỳ giải, nhưng không thể làm gì .

Gặp gỡ loại này không chịu trách nhiệm sư phụ, Ngô Nham cũng chỉ có thể lắc đầu cười khổ .

Xem ra, trong chốn giang hồ những cao thủ, thành công phía trước thời gian chưa chắc đều tốt quá . Nhất là ở đứng tới một cái không chịu trách nhiệm rồi lại nghiêm khắc vô cùng sư phụ thời điểm .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 09: Tu luyện hoang mang

Thời gian bất tri bất giác trôi qua từng ngày . Trong nháy mắt, Ngô Nham gia nhập vào Thiết Kiếm minh đã sắp một năm . Hắn càng ngày càng Tư Niệm người nhà của mình, thế nhưng, Phong trưởng lão lại nghiêm cấm hắn ly khai Thiên Thảo Cốc . Hắn không còn cách nào đi ra ngoài, cũng không có cơ hội tìm hiểu người nhà hạ lạc, điều này làm cho hắn vô cùng phiền muộn .

Không chỉ có như vậy, từ hắn tu luyện vô danh khẩu quyết sau đó, hắn ngoại trừ cảm thấy tinh thần cùng kỷ ức so với trước đây tốt hơn rất nhiều, thân thể cũng so với ban đầu cường tráng rất nhiều ở ngoài, liền không còn có còn lại bất kỳ biến hóa nào . Điều này làm cho hắn cảm thấy rất vô vị . Hắn cảm thấy, mình bây giờ qua cuộc sống như thế, cùng chính mình tưởng tượng trong học thành tuyệt kỹ, từng kiếm giang hồ, Khoái Ý Ân Cửu mộng tưởng sinh hoạt, hoàn toàn liền là hai chuyện khác nhau .

Mỗi khi hắn đứng ở cốc khẩu hướng ra phía ngoài nhìn ra xa, chứng kiến này uy phong lẫm lẫm lưng đeo kiếm sắt Thiết Kiếm minh đệ tử, đi sắc thông thông từ ngoài cốc trải qua lúc, hắn luôn luôn sẽ không tự chủ được sinh ra rất nhiều hâm mộ và khát vọng vân vân tự đến .

Loại này nhất thành bất biến khô khan sinh hoạt, khiến hắn nhìn không thấy hy vọng, nhìn không thấy tương lai . Hắn dần dần trở nên không yên lòng . Mỗi ngày hầu hết thời gian, hắn luôn luôn ngồi trơ ở Tầng Kiếm Đàm bên Thanh Trúc trong đình, nhìn sâu kín thanh đàm dờ ra .

Loại tình huống này, rốt cục khiến cho Phong trưởng lão chú ý của . Phong trưởng lão vài lần đem hắc thét lên nhà lớn cửa, tiến hành giảng giải cùng rắn dạy . Thế nhưng sau khi trở về, hắc vẫn như cũ không có thay đổi gì . Vừa đến lúc tu luyện, hắc làm sao cũng không đánh nổi tinh thần đến . Hắc tưởng niệm thất tán thân nhân, hắc khát nhìn bên ngoài thế giới đặc sắc, hắc hy vọng học tập cao thâm công phu .

Tinh thần của hắc dần dần trở nên uể oải không phấn chấn, cả ngày mặt ủ mày chau, một bộ dáng vẻ tâm sự nặng nề .

Phong trưởng lão gần đoạn thời gian đến nay, cả người cũng trở nên phiền não . Hắc thường thường đi chỗ đó sờ mẩu lớn Thảo Dược phổ chuyển động . Lúc trở lại, sắc mặt luôn luôn âm trầm, tựa hồ có thể chảy ra nước .

Thiên Thảo Cốc trung, Phong trưởng lão mở ra ba khối Thảo Dược phổ, mỗi khối có khoảng một mẫu . Hiện nay, ba khối Thảo Dược phổ trong, có một khối bên trong Thảo Dược đã tắt cả cũng không có . Đó là trồng trọt niên đại lâu nhất Thảo Dược . Kém nhất cũng vượt lên trước mười năm phần . Đây là hắc nửa đời tích lũy, chính hắc đều luyện tiếu dùng, Ngô Nham đến từ phía sau, lại chưa dùng tới một năm công phu, đem hắc tích góp từng tí một nửa đời của cải hao hết .

Còn như những thứ khác hai khối Thảo Dược phổ, đều là một ít tân trồng trọt Thảo Dược, niên đại lâu nhất cũng bất quá 4~5 năm bộ dạng . Hơn nữa, chính là chỗ này chút, hiện tại cũng dùng hết hơn phân nửa . Chỉ có phía bắc xa xôi một khối bên trong, còn ục ục thông thông sinh trưởng rất nhiều màu xanh biếc Thảo Dược cây non . Những thứ này đều là hắc năm ngoài mới trồng lên.

Tổn hao lớn như vậy tâm huyết, lại không thể đạt được tương ứng hồi báo, Phong trưởng lão tựa hồ vô cùng tức giận .

Ngày này, Phong trưởng lão sáng sớm liền đem Ngô Nham gọi vào trong phòng của hắc .

Ngô Nham cái này còn là lần đầu tiên chính thức tiến nhập Phong trưởng lão trong phòng . Sau khi đi vào, hắc lên lên quan sát vài lần . Khi hắc chứng kiến Phong trưởng lão trên mặt mang so với băng còn lạnh biểu tình lúc, Ngô Nham sợ gục đầu xuống, không nói tiếng nào đứng ở trước bàn đọc sách .

Trong phòng bốn bề tường bên cạnh, thẳng đứng từng hàng giá sách, mặt trên rậm rạp chằng chịt trưng bày rất nhiều sách vở . Bất quá, những thứ này cũng không có khiến cho Ngô Nham hứng thú . Hắc vừa rồi vội vã quan sát vài lần, chứng kiến trong phòng tường phía đông bên cạnh, để vài cái chiều cao không đồng nhất con rối . Mấy cái con rối điều khác trông rất sống động . Kỳ quái là, những thứ này con rối cư nhiên đều mặc y phục, nếu như nếu không nhìn kỹ, khiến người ta còn tưởng rằng đứng nơi đó chính là vài cái chân nhân đấy.

"Sư phụ ." Ngô Nham cúi thấp đầu, nhỏ giọng hô một tiếng .

Phong trưởng lão ngồi ở bàn học phía sau ghế thái sư, nhìn Ngô Nham ánh mắt âm trầm phức tạp . Hắc tránh Ngô Nham rất dài một hồi, nhìn thấy Ngô Nham một bộ vô tình đã thái đáng đáp, có đưa ánh mắt chuyển tới trên nóc nhà, trầm mặc không nói, tựa hồ rơi vào trầm tư .

Phong trưởng lão không nói lời nào, Ngô Nham cũng không dám nói lời nào . Hắc không thể làm gì khác hơn là lẳng lặng đứng ở nơi đó, suy nghĩ miên man, thỉnh thoảng lên lên ngẩng đầu, nhìn liếc mắt Phong trưởng lão, nhìn thấy hắc còn đang trầm tư, liền đưa ánh mắt vừa tò mò chuyển tới đông bên tường vài cái con rối trên người .

"Lão phu ở trên thân thể ngươi hạ lớn như vậy công phu, liền là muốn cho ngươi điểm tâm sáng tu luyện tới cảnh giới cao hơn . Vì thế, lão phu không tiếc giữ tốt nhất một khối vườn thuốc chủ Thảo Dược, đều để dùng cho ngươi luyện chế Ngưng Tinh Đan, ngươi chẳng lẽ không biết sao?"

Trầm mặc hồi lâu, Phong trưởng lão rốt cục mở miệng nói chuyện, giọng nói thật không tốt hình dạng .

Ngô Nham xấu hổ cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Sư phụ, ta, ta ... Là đệ tử cô phụ sư phụ kỳ vọng ."

"Vì sao ?" Phong Dược Sư đứng lên, dùng một cái tát vỗ tới trên bàn sách, diện mục có chút vận vẹo chỉ vào Ngô Nham mũi, "Ngươi vì sao không cần lo tu luyện ? Ngươi biết, lão phu vì để ngươi tu luyện, đã dốc hết nửa đời tích súc, có thể ngươi, lại là thế nào hồi báo lão phu ?"

Ngô Nham được Phong trưởng lão mặt nhăn nhó lỗ, nghiêm nghị giọng nói, sợ nhảy dựng lên, hắc vội vã bắt an khoát tay nói: "Sư phụ, ta không có không cần lo tu luyện à?"

"Vậy ngươi gần nhất lúc tu luyện, làm sao vẫn không yên lòng, tinh thần cũng là uể oải không dao động ? Ngươi mỗi ngày chạy đến Thanh Trúc Đình chờ ra, ngươi cho rằng lão phu không nhìn ra được sao ?" Phong trưởng lão giọng nói lạnh như băng đề nặng tức giận gầm nhẹ nói .

"Sư phụ, ta, ta nghĩ ta thấy u, ta nghĩ đệ đệ muội muội . Đệ tử năm ngoài gia nhập vào Thiết Kiếm minh thời điểm, là chạy nạn tới chỗ này ..." Ngô Nham chứng kiến Phong trưởng lão hận thiết bất thành cương biểu tình, tâm lý vô cùng hồ thẹn . Hắc ngậm lại, liền đem mình tào ngộ cùng lo lắng, cùng Phong trưởng lão nói lại nói tiếp .

Phong trưởng lão nghe xong Ngô Nham mà nói, sắc mặt âm tình bất định chậm rãi trở về ngồi . Điều này làm cho Ngô Nham càng thêm bất an . Tại sao phải có loại này tâm tình bất an, hắc cũng không nói rõ ràng . Ngược lại khi hắc chứng kiến Phong trưởng lão ánh mắt phức tạp cùng biểu tình, hắc liền cảm thấy không nói ra được nôn nóng cùng bất an .

"Ngô, nhìn không ra ngươi chính là cái Đại Hiếu Tử ." Phong trưởng lão lại thành bộ kia diện vô biểu tình hình dạng . Hắc gật đầu, nói tiếp: "Ngươi ngoại trừ muốn người nhà của ngươi đưa tới tâm thần bất định, không thể an tâm tu luyện ở ngoài, có còn hay không nguyên nhân khác ?"

"Sư phụ, ta muốn học võ công kiếm pháp, ta nghĩ cùng bên ngoài đồng môn của hắc các sư huynh đệ tại một cái chơi . Ta một người mỗi ngày đứng ở

Thiên Thảo Cốc trong, cũng là đi không, đều nhanh nghẹn diện ." Ngô Nham lấy can đảm, giữ giấu ở trong lòng lại nói đi ra .

Hắn dù sao vẫn chỉ là cái mười ba tuổi tiểu hài tử, cái tuổi này tiểu hài tử, lại có mấy người không được ham chơi. Giống Ngô Nham như vậy, mỗi ngày chỉ có thể đứng ở trong sơn cốc, không thể cùng bạn cùng lứa tuổi chơi chung đùa giỡn giao lưu, mỗi ngày ngồi tư tu luyện, thật đúng là rất hiếm thấy .

Phong trưởng lão sau khi nghe xong, niềm râu bạc trắng, trầm ngâm không nói .

"Cũng được, lão phu vừa lúc phải đi xa nhà một chuyến, đơn giản đã giúp ngươi tìm hiểu ngươi một chút người nhà hạ lạc . Ngươi giữ tên của bọn hắn, tướng mạo, niên linh, có thể địa phương có thể đi các loại, đều cùng lão phu tỉ mỉ nói một chút . Nếu là có thể tìm được, lão phu sẽ đem bọn họ kể cho Cô Sơn trấn ngụ lại, ngươi xem coi thế nào ?"

Ngô Nham có điểm không thể tin được nhìn Phong trưởng lão, thấy hắn biểu tình nghiêm túc chăm chú, làm gần hưng phấn, đầu điểm dường như gà con mổ thóc, cùng sử dụng vô cùng cảm kích giọng: "Đệ tử đa tạ sư phụ! Sư phụ, ngài thật là một người tốt, là dưới gầm trời này tốt nhất người tốt . Đệ tử sau đó nhất định hảo hảo tu luyện, tranh thủ điểm tâm sáng đạt được sư phụ yêu cầu ."

Phong trưởng lão lộ ra một cái miễn cưỡng tính được là là cười biểu tình, chỉ là so với khóc còn khó coi hơn . Hắn thử nổi nha, khích lệ Ngô Nham vài câu .

Thả cái tiếp theo tâm sự, Ngô Nham thoát nhìn ung dung không ít . Phong trưởng lão tiếp tục cho hắn một cái làm bằng bạc lệnh bài cùng một cái chìa khóa . Ấn nói đạo: "Lão phu ngày mai sẽ lên đường, lệnh bài này, là bản mình trưởng lão lệnh . Ngươi cầm nó, mình bên trong ngoại trừ hai nơi cơ mật nhất địa phương ở ngoài, còn lại nơi nào cũng có thể đi . Bất quá, ở lão phu chưa có trở về cốc trước, tuyệt đối không thể gây sự . Lão phu sẽ an bài mấy người đệ tử, chiếu ứng an toàn của ngươi . Ngươi nếu như cảm thấy buồn chán, cũng có thể tới đây gian thư phòng tìm một chút đọc sách đọc, giải sầu . Được, ngươi đi đi . Đi giữ cốc khẩu Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng gọi tới, lão phu có chuyện giao thay bọn họ ."

Ngô Nham vui sướng đáp đáp một tiếng, cất xong lệnh bài màu bạc cùng chìa khóa, đi nhanh đi ra ngoài . Phong trưởng lão thần sắc âm tình bất định, trong phòng đi dạo, tản bộ, tựa hồ đang suy nghĩ tâm sự gì .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Giải sầu rước lấy phiền lòng

Ngày thứ hai, Phong trưởng lão lưu lại ba trang bị đầy đủ Ngưng Tinh Đan bình thuốc cùng hiện dẫn Ngô Nham tu luyện thật giỏi giấy ghi chép, liền ăn mặc một cái đi giang hồ lang trung, công một cái bao bố nhỏ, chống một cây tre cũ kỹ hồ lô thuốc mộc quái, ly khai Thiết Kiếm minh .

Phong trưởng lão đi lần này, toàn bộ Thiên Thảo Cốc chỉ còn lại Ngô Nham một người . Ngô Nham tâm tình cũng không rõ ràng . Đạt được Phong trưởng lão nhận lời, phạm vi hoạt động của hắn cũng không giới hạn nữa với Thiên Thảo Cốc, hắn liền dự định đi ra ngoài hít thở không khí .

Hôm nay Ngô Nham tu luyện xong, đơn giản thu thập một chút, đi ra Thiên Thảo Cốc . Khiến hắn buồn bực là, ngay hắn đi ra Thiên Thảo Cốc chỉ không lâu sau, nguyên bản vẫn thủ vệ ở cốc khẩu Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng, lại không gần không xa ôm cánh tay, như là treo giày quý một dạng, cùng ở phía sau hắn .

Dọc theo đường đi, hắn đi tới chỗ nào, hai cái này sắc mặt hồ hững thanh niên đệ tử cũng theo tới chỗ đó . Điều này làm cho Ngô Nham cảm thấy rất không được tự nhiên . Nếu không phải Phong trưởng lão ở trước khi đi nói qua, sẽ phái mấy người đệ tử mỗi ngày đi theo hắn, để bảo đảm hắn ở Tiểu Cô Sơn trong an toàn . Hắn còn tưởng rằng, hai người kia là chuyên môn đến giám thị hắn đây.

Ngô Nham chậm rãi ở Tiểu Cô Sơn bốn phía bắt đầu đi loanh quanh . Hắn đối với Tiểu Cô Sơn bên trong hết thấy phương, đều tràn đầy hiếu kỳ . Đây là hắn gia nhập vào Thiết Kiếm minh đến nay, lần đầu tiên chân chính du lãm toàn bộ Tiểu Cô Sơn .

Khoan hãy nói, lần này du lãm, hắn không ít thấy biết đến rất nhiều Tiểu Cô Sơn mỹ cảnh, còn hiểu rõ không ít Tiểu Cô Sơn bên trong tình hình . Lục Xuân Dương hai người bọn họ, mặc dù là một bộ lạnh lùng cao ngạo biểu tình, thậm chí trong mắt còn cất giấu một ít miệt thị, thế nhưng, chỉ cần Ngô Nham muốn biết cái gì, chỉ muốn hỏi không phải Thiết Kiếm minh chuyện cấm kỵ, bọn họ đều là hữu vấn tất đáp, hơn nữa đáp tường tận .

Lần này, hắn mới thật sự hiểu được Thiết Kiếm minh thế lực là khổng lồ như vậy . Tiểu Cô Sơn nơi đây, ven ven chỉ là Thiết Kiếm minh hạch tâm tổng đàn, cùng sở hữu nồng cốt Chân Truyền Đệ Tử hơn một ngàn . Những thứ này Chân Truyền Đệ Tử, ngoại trừ mình chủ mười hai tên đệ tử thân truyền ở ngoài, còn lại đều phân tán ở Tiểu Cô Sơn lên Phong Vân đại điện tứ phương tứ đại Phó Minh Chủ dưới trướng .

Phó Minh Chủ trở xuống, Thiết Kiếm minh trung còn có hai đại Nội Đường, thập đại Ngoại Đường, tổng cộng mười hai vị đường chủ . Tầng Kinh Các

chủ sự, địa vị cũng cùng đường chủ trương đương . Cái này mười hai vị đường chủ và một vị chủ sự, tất cả đều là Thiết Kiếm minh hạch tâm trường Lão Thành Viên . Bao quát minh chủ cùng trường lão ở bên trong cái này mười tám vị Nhất Lưu Cao Thủ, cấu thành toàn bộ Thiết Kiếm minh quyền lực hạch tâm .

Trường lão trở xuống, lại có nòng cốt chân truyền đệ tử tinh anh hơn hai trăm người, đám này lúc nào cũng có thể tấn thăng làm Nhất Lưu Cao Thủ đệ tử tinh anh, cũng coi là Thiết Kiếm minh tinh nhuệ nhất thành viên đệ tử . Còn lại hơn tám trăm Chân Truyền Đệ Tử, cũng đều là nhị lưu cao thủ .

Còn như những ngoại môn đệ tử khác, vậy thì càng nhiều. Những ngoại môn đệ tử này, có ở tổng đàn đảm nhiệm tạp dịch chấp sự, có ở ngoại vi đỉnh núi đảm nhiệm hộ vệ, còn có ở phụ cận trên hương trấn xử lý Thiết Kiếm minh mở tửu quán, sòng bạc, khách sạn bình dân các loại làm ăn . Nhóm đệ tử này tối đa, số lượng dĩ nhiên vượt lên trước ba ngàn người .

Giống Ngô Nham như vậy, liền coi như là hơn tám trăm Chân Truyền Đệ Tử trong một cái . Chỉ tiếc, hắn không có học tập võ công kiếm thuật, chỉ sợ cũng liền một cái đệ tử ngoại môn công phu cũng không bằng . Thảo nào hai cái này tại nơi hơn hai trăm tinh nhuệ trong hàng đệ tử, đều là người xuất sắc Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng, nhìn về phía ánh mắt của hắn trong, mẫn cảm cái này hoang đường và khinh thường .

Ngô Nham tuy là cảm thấy trên mặt có chút không nhịn được, thế nhưng đảo mắt vừa nghĩ, cái này hai tinh nhuệ đệ tử, bây giờ còn chưa phải là muốn cho mình làm hộ vệ ? Tâm tình của hắn lại không giải thích được tốt . Nhất là dọc theo con đường này, phạm là chứng kiến ba người bọn họ loại này cổ quái tổ hợp thanh niên đệ tử, không khỏi lộ ra kinh ngạc cùng biểu tình hâm mộ lúc, hắn lòng hư vinh vẫn là nhỏ nhỏ đạt được một ít thỏa mãn .

Ngô Nham lần này đi ra, vốn định đi tìm Trương Thao ngoạn nhi . Ai biết chờ hắn chạy đến Chấp Sự đường sau khi nghe ngóng, Trương Thao hiện tại cũng thành Thiết Kiếm minh Chân Truyền Đệ Tử . Sự phụ của hắn chính là chấp pháp đường cái kia gây teo yếu ớt hắn từ trung niên, hắn nhị thúc Trương đường chủ .

Trương Thao mấy ngày nay đi theo hắn nhị thúc đi Dã Lang Cốc . Năm nay nhập môn đệ tử tuyển chọn lại bắt đầu . Trương Thao được an bài đi Dã Lang Cốc chấp hành tuần tra giám sát nhiệm vụ .

Ngô Nham có chút tịch mịch hướng Thiết Kiếm lên trên bậc đi . Nơi này là Thiết Kiếm minh Nội Môn Đệ Tử luyện công địa phương, Ngô Nham rất muốn nhìn một chút, những nội môn đệ tử kia là thế nào luyện tập kiếm pháp . Hắn đối với cái này đã sớm tâm nóng không nguội, chỉ bất quá Phong trường lão vẫn bắt truyền võ công của hắn kiếm thuật, mà là mỗi ngày theo dõi hắn tu luyện Vô Danh khẩu quyết . Cái này ít nhiều khiến hắn cảm thấy rất là không giảng hoà tiếc nuối .

Thiết Kiếm trên đài, lúc này đang có không ít Nội Môn Đệ Tử ở luyện tập kiếm pháp . Ngô Nham đi lên Thiết Kiếm đài thời điểm, chứng đệ tử đang ở một người vốc dáng khôi ngô, mang trên mặt một đạo dữ tợn vết sẹo thanh niên giám sát hạ, đều nhịp luyện tập một bộ kiếm pháp .

Này luyện kiếm các đệ tử, chứng kiến ba người đi lên, đều dừng động tác trong tay lại . Có không ít đệ tử, đã dẫn theo kiếm, rất xa liền hướng Ngô Nham bên này ôm quyền, về mặt đồng cười đi tới .

Ngô Nham nhúc nhích đầu, có điểm không biết làm sao . Tự mình cùng đám người này một cái cũng không biết a, bọn họ làm sao đối với hắn khách khí như vậy?

"Chào Đại sư huynh! Chào Nhị sư huynh!"

"Tiểu đệ gặp qua Đại sư huynh cùng Nhị sư huynh!"

"Đại sư huynh, Nhị sư huynh, ngài nhị vị ngày hôm nay làm sao lúc rảnh rồi đến Thiết Kiếm đài ? Có phải hay không đến chỉ điểm các sư đệ luyện kiếm à? Thực sự là quá tốt!"

...

Những người này trực tiếp lướt qua Ngô Nham, hướng phía sau hắn Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng chấp tay hành lễ, thần tình dĩ thường thân thiết cùng cung kính . Không ai con mắt nhìn Ngô Nham liếc mắt . Ngô Nham lúc này mới làm rõ ràng, nguyên lai bọn người kia, là ở cùng phía sau hắn lưỡng người hộ vệ chào hỏi, cũng không phải khách khí với hắn .

"Chư vị sư đệ, đều đuổi chặt luyện kiếm đi . Bộ này Phong Vân kiếm pháp, là bản mình lập phái căn bản, uy chấn giang hồ hơn trăm năm, tự có bên ngoài đặc biệt chỗ lợi hại, bọn người vạn không thể giải đãi . Đến tương lai mọi người luyện được nội lực, tự nhiên liền sẽ rõ ràng uy lực của nó ." Lục Xuân Dương khó được cười cười . Những sư đệ này môn, đối với hai người bọn họ thái độ cung kính như thể thân thiết, hai người cảm thấy trên mặt vẫn rất có mặt mũi . Nhất là hiện tại đang dạy thụ bọn họ Phong Vân kiếm pháp tên, đang mặt lạnh đứng ở nơi đó .

"Đại sư huynh, Nhị sư huynh, hai vị không phải đang ở cho Phong trường lão trông cửa sao, làm sao ngày hôm nay lúc rảnh rồi tới nơi này ?" Cái kia mang trên mặt dữ tợn vết sẹo thanh niên khôi ngô, thần tình tối tăm, âm dương quái khí nói rằng .

"Tiểu Ngũ, nói thế nào đây?" Hoa Xuân Thắng mày nhíu lại mặt nhăn, sau đó tự tiểu phi tiểu nhìn chăm chăm thanh niên kia vết sẹo trên mặt, nói ra: "Ngô sư đệ nghĩ đến Thiết Kiếm đài vui đùa một chút, huynh đệ chúng ta tự nhiên muốn theo . Chẳng lẽ tiểu Ngũ người còn đối với trên mặt vết sẹo kia canh cánh trong lòng ? Triệu đường chủ không được cũng đã nói sao, việc này không thể trách người Đại sư huynh . Đó là người học nghệ không tinh tạo thành . Chẳng lẽ, người còn muốn tỷ thí với ta một cái ? Sư huynh ta cũng không muốn sẽ ở người trên mặt lưu lại ít đồ a ."

Ba người vừa chạm mặt, mùi thuốc súng cũng rất nùng . Ngô Nham không giải thích được kẹp ở hai phe trong lúc đó, chợt phát hiện mang trên mặt theo thanh niên, nhìn có chút quen mắt . Tỉ mỉ nhìn lên, hắn nhưng thật ra giữ người này nhận ra . Thanh niên này đáng đáp, mơ hồ với hắn đánh chính là cái kia

thiếu niên cảm y Vương Phong có chút giống . Nhìn nữa bên cạnh hắn đứng một người vóc dáng đồng dạng khôi ngô cường tráng thiếu niên, Ngô Nham liền nở nụ cười khổ .

khôi ngô thiếu niên, lúc này vẻ mặt oán độc nhìn hắn, song quyền bóp khạnh khách vang, có thể không phải là Vương Phong . Tiểu tử này, một năm không gặp, cư nhiên dáng dấp cường tráng như vậy. Năm ngoài hắn vẫn cái tiểu bàn tử, trải qua một năm đức luyện, cư nhiên tự thành cái to con .

"Đại ca, năm ngoài chính là chỗ này tiểu tử có ta . Hắn không phải Phong trưởng lão Chân Truyền Đệ Từ ấy ư, ta hiện tại muốn đi gặp hắn khiêu chiến, cái này không trái với bản mình quy củ chứ ?" Vương Phong nhìn dáng dấp gầy teo thật cao Ngô Nham, vẻ mặt oán độc khát máu cười gằn nói .

Vương Bách trên mặt dữ tợn dấu vết cơ bắp một cái, thần tình khủng bố . Hắn sâu đậm quên Ngô Nham liếc mắt, nói với Vương Phong: "Đương nhiên không trái với bản mình quy củ . Chỉ cần hắn tiếp thu khiêu chiến, các người có thể ở chỗ này tiến hành công bình tỷ đấu ."

Bốn phía đệ tử, thấy có náo nhiệt xem, đều vây lại, đánh trống reo hò không ngớt, cổ động hai người ở chỗ này tỷ đấu .

Ngô Nham liếc mọi người liếc mắt, phát hiện bọn họ đại thể mang trên mặt xem náo nhiệt biểu tình, cũng có chút bất đắc dĩ cùng phản cảm .

"Rất xin lỗi, ta có thể không có hứng thú đùa với người." Ngô Nham lắc đầu, xoay người dự định ly khai . Thật mất hứng, hắn vốn định tới nơi này nhìn Nội Môn Đệ Tử bình thường đều là thể nào luyện công, thậm chí cũng muốn học mấy chiêu, không thể tưởng lại ở chỗ này đụng tới Vương thị huynh đệ .

"Người nhất gan, người đứng lại cho lão tử!" Vương Phong cấp bách, chỉ vào Ngô Nham quát mắng, "Không thể so cũng được, người phải hướng Lão Tử dập đầu chịu thua, chịu nhận lỗi, bằng không, ngày hôm nay đừng nghĩ thật tốt ly khai nơi đây!"

Ngô Nham hướng Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng nhìn lại, hai người cũng không có đứng ra nói chuyện ý tứ . Thậm chí, Lục Xuân Dương trong mắt của, còn mang theo biểu tình hải hước, Hoa Xuân Thắng càng thêm quá phận, lại có chút khinh bỉ cùng bêu nổi khinh thường .

Ngô Nham mặc dù rất muốn tiến lên cùng Vương Phong đọ sức một phen . Nhưng hắn cái gì cũng không biết, tiến lên tỷ đấu, bỗng tự rước lấy nhục . Hắn đơn giản không để ý tới nữa những người này, tự mình hướng Thiết Kiếm đài cửa ra vào đi tới .

Mọi người đầu tiên là hai mặt nhìn nhau, tiếp tục phát sinh rất lớn hư thanh, đều nói trào phúng Ngô Nham nhất gan nhu nhược . Bọn họ mặc dù không biết thân phận của Ngô Nham, thế nhưng hắn trên người mặc Thiết Kiếm minh Chân Truyền Đệ Tử kiếm phục, lại là thật . Bộ dạng đối với bọn hắn những thứ này còn chưa trở thành Chân Truyền Đệ Tử Nội Môn Đệ Tử mà nói, tự nhiên cảm thấy Ngô Nham hành động này thật là làm cho người ta coi thường . Hệ so sánh cũng không dám so với bỏ chạy .

"Phì, còn Chân Truyền Đệ Tử đây, ngay cả cùng người những thứ này Nội Môn Đệ Tử so với dùng khí thủ cũng không có . Thật mất mặt, hắn là người nào trường lão đệ tử ?" Có người nhỏ giọng lầm bầm .

Cũng có người nhìn ra, túm túm loạn người kêu, thấp giọng nói: "Người cầm miệng đi, hắn chính là Phong trưởng lão Chân Truyền Đệ Tử . Phong trưởng lão biết chưa, hắn chính là bản mình duy nhất có thể phối chế Tụ Khí Đan trưởng lão . Đắc tội lão nhân gia ông ta đệ tử, người sau đó mơ tưởng được Tụ Khí Đan ."

"Má của ta ời, người làm sao không nói sớm, ai nha, hư, ta vừa rồi kêu lớn tiếng như vậy, đừng làm cho hắn ghi hận lên a... ."

...

Vương Phong muốn đuổi theo, lại bị Vương Bách kéo .

"Tam đệ, hắn bắt quả là một người nhất gan thôi, với hắn tính toán nhiều như vậy làm cái gì . Luyện kiếm đi . Đi qua liền để hắn tới đi, hắn hiện tại dù sao cũng là Phong lão đệ tử . Người còn không có luyện được nội lực, nói không chừng tương lai còn muốn trông cậy vào Triệu đường chủ đi giúp người ở đây Phong lão nơi đó thảo một viên Tụ Khí Đan . Hiện tại đắc tội hắn, không chừng xảy ra loạn gì . Nhịn một chút đi."

"Phì, cái quái gì! Chân Truyền Đệ Tử thì thế nào, chứng kiến Bản Thiếu Gia, còn chưa phải là kinh sợ?" Vương Phong khinh thường phun một hơi, có chút dương dương đắc ý xông Ngô Nham bóng lưng vung vung nắm đấm .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Phong Vân Cử Kiếm

Ngô Nham rầu rĩ không vui trở lại Thiên Thảo Cốc . Hắn hiện tại cảm thấy tâm tình vô cùng phiền muộn . Đặc biệt lúc rời đi, Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng chút nào đều không tị hiềm hắn nói chuyện, khiến hắn vô cùng phiền táo .

"Ha ha, ta còn tưởng rằng tiểu tử này mỗi ngày theo Phong trưởng lão, đã luyện được nội lực đây. Phong trưởng lão ở tiểu tử này trên người hạ lớn như vậy tiền vốn, lại bồi dưỡng cái phế vật đi ra, thực sự là không đáng, cũng không biết lão nhân gia ông ta là nghĩ như thế nào ."

"Đúng vậy, này cũng một năm, tiểu tử kia mỗi ngày làm bộ đã tọa luyện khí, mỗi ngày giữ Phong lão đan dược làm đường đậu ăn . Tuy nói hắn ăn không phải Tụ Khí Đan, nhưng là uống phí hết nhiều như vậy Ngưng Tinh Đan a . Nghe nói, cái này Ngưng Tinh Đan, đối với người những thứ này cao thủ khí công lúc tu luyện, là có tránh cho tẩu hỏa nhập ma công hiệu . Nếu như Phong lão đa phần huynh đệ chúng ta một ít, bản mình nói không chừng lại có thể nhiều vài cái nhất lưu cao thủ ."

"Coi là, Phong lão sự tình, huynh đệ chúng ta là nhìn không thấu . Chớ đoán mò, quay đầu tiểu tử này ở Phong lão nói lung tung, không thiếu được lại nhạ Phong lão không vui."

...

Ngô Nham đi trở về mình nhà đá . Cái này gian nhà đá, là Phong lão chuyên môn khiến người ta dùng lớn đặc biệt đá hoa cương, vì hắn kiến tạo . Vách tường độ dày đã vượt lên trước hai thước, nóc nhà cũng tất cả đều là thanh nhất sắc đá hoa cương . Cửa đá độ dày mặc dù không có hai thước biến thái như vậy, nhưng cũng kém không nhiều lắm . Điều này làm cho Ngô Nham xác thực có chút buồn bực, bởi vì hắn mỗi lần mở rộng cửa, đều cần làm cho ra khí lực cả người mới có thể mở .

Là sợ hắn ở lúc tu luyện chịu ra ngoại giới quấy rối, Phong trưởng lão có thể nói là nhọc lòng . Ngô Nham ngẫm lại đều cảm thấy có điểm xin lỗi Phong lão .

Hắn tốc độ tu luyện chậm như vậy, lại ăn nhiều như vậy Dược Hoàn, Vô Danh khẩu quyết còn dừng lại ở tầng thứ nhất không được có thể đột phá . Đây hết thảy cũng làm cho hắn sản sinh sâu đậm cảm giác áy náy .

Hiện tại, Phong trưởng lão là có thể làm cho hắn an tâm tu luyện, thậm chí còn tự mình xuống núi giúp hắn tìm kiếm người nhà . Nếu như để người ta biết Phong trưởng lão đối với hắn tốt như vậy, nói không chừng nhân gia còn có thể nói, hắn là Phong trưởng lão cái gì thân thích đây.

Ngay cả chính hắn đều kém chút cho rằng, mình là không phải Phong trưởng lão cái gì thân thích . Phong trưởng lão tại sao phải đối với mình tốt như vậy đây? Ngô Nham có chút nghĩ không thông .

Phiên muộn trung, Ngô Nham lấy ra Phong trưởng lão lưu cho hắn chia khoá . Hắn cầm chìa khoá phải đi Phong trưởng lão thư phòng . Một năm qua này, Phong trưởng lão cũng dạy hắn hiểu biết chữ nghĩa, mặc dù không thể nói vài thô quần thùng - dân thường, nhưng cũng có thể tiến hành cơ bản xem .

Hắn ở một hàng kia trên giá sách, bắt đầu lục lợi lên . Hắn hy vọng có thể ở bên trong này tìm được một ít về võ công sách vở . Khoan hãy nói, tìm hơn một canh giờ phía sau, thật đúng là khiến hắn tìm được mấy quyển cảm giác hứng thú thứ .

Hắn giữ mấy bản này thư ôm cầm lại mình buổi luyện công, đặt bình thường luyện công tĩnh tọa trên giường đá . Ngẫm lại, hắn lại cau mày, lần thứ hai phản hồi Phong trưởng lão thư phòng, lấy văn chương cùng một ít trống không trang giấy .

Mấy bản này thư hắn cảm thấy rất thú vị, nhưng cái này dù sao cũng là Phong lão Tặng Thư, nói không chừng Phong lão lúc nào sẽ xem, hắn liền định đem những này thư chép lại . Coi như là vì mình thuận tiện, cũng vì luyện một chút viết chữ .

Những tháng ngày tiếp theo trong, Ngô Nham lại bắt đầu đóng cửa không ra khô khan tu luyện sinh hoạt .

Sáng sớm một đêm hắn đều muốn ăn vào một viên Ngưng Tinh Đan đã tọa tu luyện Vô Danh khẩu quyết . Những lúc khác, hắn một bên sao chép mấy cuốn sách, một bên thử đi đọc hiểu nó .

Hạnh vui chính là, mấy bản này thư rất nhiều nơi đều xứng có tranh minh hoạ, rõ ràng rõ ràng, vừa nhìn là có thể nhớ kỹ . Phòng đoán một cái, cũng có thể hiểu được, nhưng thật ra rất thuận tiện .

Khoảng chừng quá hơn hai tháng, hắn cuối cùng đem mấy cuốn sách sao chép xong, sau đó đem nguyên thư lại trả về . Nhìn mình sao chép oai oai nữ nữ thư, Ngô Nham đều có chút mặt đỏ .

Hắn giữ sao chép mấy thứ này, giấu ở giường đá cùng vách tường trong khe hở, rất sợ đến lúc đó Phong lão trở về chứng kiến, sẽ cười nhạo hắn .

Hôm nay, khi hắn giữ cuối cùng một viên Ngưng Tinh Đan ăn vào, công đi mười người Đại Chu Thiên sau đó, hắn mừng rỡ phát hiện, vẫn không có đột phá Vô Danh khẩu quyết, dĩ nhiên thần kỳ vượt qua tầng thứ nhất cản trở, tiến vào Đệ Nhị Tầng .

Phong lão từng nói với hắn, Vô Danh khẩu quyết tổng cộng có Thập Tam Tầng . Trước 12 tầng, là phải đem trong cơ thể mười hai cái kinh mạch đã thông . Mỗi nhiều đã thông một cái kinh mạch, liền đại biểu cho hắn đột phá nguyên hữu cảnh giới, tiến vào tầng kế tiếp cảnh giới .

Lần đột phá này khiến vẫn luôn có chút sâu não uất ức Ngô Nham, triệt để cao hứng .

Bất quá, Phong lão hiện tại hay không tại trong cốc, cái tin tức tốt này mang tới vui sướng, tạm thời sẽ không người chia xẻ .

Đột phá cảnh giới sau đó, Ngô Nham lại há hốc mồm. Phong lão lúc đi, cũng không có đem Đệ Nhị Tầng khẩu quyết truyền cho hắn. Không có khẩu quyết, hắn tự vô pháp tiếp tục đi xuống luyện.

Vô sự có thể làm phía dưới, Ngô Nham liền đem đoạn thời gian trước sao chép mấy cuốn sách nhảy ra đến, nghiên cứu.

Trên giường đá, tổng cộng bày bốn bản viết xiêu xiêu vẹo vẹo chữ viết thư. « Phong Vân Kiếm Phổ », « Ân Sát thuật », « Dược Kinh », « Khôi Lỗi Tàn Thiên ».

Kỳ thực, từ hơn hai tháng trước, hắn ở Thiết Kiếm trên đài tạo ngộ lần nhục nhả sau đó, hắn liền đối với võ công sản sinh hứng thú thật lớn cùng khát vọng. Vô Danh khẩu quyết sau khi luyện thành, chỉ có thể khiến hắn sống so với người khác trường lâu một chút, nhưng là lại không thể khắc địch chế thắng. Cái này ít nhiều khiến muốn trở nên nổi bật, trở thành cao thủ giang hồ Ngô Nham, cảm thấy có chút phiền muộn.

Từ những đệ tử kia linh tinh trong lúc nói chuyện với nhau, hắn liền lưu ý đến, Thiết Kiếm minh truyền phái võ công, lợi hại nhất chính là Phong Vân kiếm pháp. Khiến hắn cảm thấy cao hứng là, quyển này « Phong Vân Kiếm Phổ » ghi lại kiếm pháp, chính là chánh tông Phong Vân kiếm pháp.

Còn như « Ân Sát thuật », hắn ở mở ra thời điểm, phát hiện bên trong quyển sách này ghi lại đều là một ít không cần nội công là có thể thi triển lợi hại ẩn nấp thuật ám sát, nhưng thật ra rất thú vị. Vì vậy cũng chép lại.

Hắn cũng không biết mình tu luyện có tính không là Nội Gia chân khí. Dù sao Phong lão chưa nói với hắn, mà Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng nói chuyện, có khiến hắn cảm thấy, tự mình tu luyện ra được tựa hồ không phải Nội Gia chân khí. Rốt cuộc là tức giận cái gì, hắn thật đúng là không rõ ràng lắm.

Hắn sao « Dược Kinh » cùng « Khôi Lỗi Tàn Thiên », thuần túy chính là xuất phát từ hiếu kỳ và chơi vui. Hắn thấy, nếu là mình nghiên cứu « Dược Kinh », nói không chừng có thể học được phối chế Ngưng Tinh Đan, nói vậy, cũng có thể giảm nhẹ một chút Phong lão gánh vác. Mà « Khôi Lỗi Tàn Thiên » trong viết là như thế nào chế tác một loại Linh Mộc khôi lỗi. Điều này làm cho hắn nhớ tới Phong lão trong thư phòng dựa vào tường trưng bày mấy cái con rối.

Nếu như này con rối thật có thể giống trong quyển sách này nói như vậy, sẽ di chuyển sẽ chạy, sẽ phải chơi rất khá.

Ngô Nham tọa ở trên giường đá, liền ngọn đèn, tâm tâm hữu vị đang cảm « Phong Vân Kiếm Phổ » đọc, hồn nhiên không biết ngoài thân thể giới, thời gian mất đi thật là nhanh.

Không biết qua bao lâu, Ngô Nham bỗng nhiên giữ thư dùng khép lại, thả bên người, nhắm mắt lại, lấy tay ở trên mặt dùng sức chà. Sau đó lại từ từ xoa chua xót con mắt.

Nằm ở trên giường nhắm mắt nuôi một hồi thần.

Mở mắt lần nữa, tinh thần của hắn khôi phục lại. Nhưng hắn cũng không có đứng dậy, mà là bắt đầu suy tư khởi Kiếm Phổ trong nội dung.

Quyển này Kiếm Phổ phía sau, ghi chép năm đó Thiết Kiếm minh khai phái tổ sư Phong Cửu Tiêu một sự tình. Đọc xong những thứ này, Ngô Nham có loại cảm giác dở khóc dở cười.

Kiếm Phổ trung nói, chỉ có ở lưỡng trường hợp hạ, mới có thể phát huy xuất kiếm phổ trung ghi lại "Phong Vân Cửu Kiếm" toàn bộ uy lực. Loại thứ nhất phải là khí công nội lực đạt được Hóa Cảnh, như vậy mới có thể kích thích ra Kiếm Mang, sử xuất cái này "Phong Vân Cửu Kiếm" đến. Loại thứ hai lại không cần tu luyện Khí Công nội lực, thế nhưng phải tu luyện một môn cô quái Phong Vân bộ pháp, phối hợp bộ này bộ pháp, "Phong Vân Cửu Kiếm" thì trở thành một môn kỳ tuyệt quý dị ám sát bí thuật, thậm chí so với kích thích ra Kiếm Mang sát thương hiệu quả còn lớn hơn.

Cái này lưỡng chủng tình hình cũng là Thiết Kiếm minh sau lại có Kiếm Tông và khí tông chi tranh nguyên nhân lớn nhất. Nhưng không biết duyên cớ gì, bộ kia cô quái Phong Vân bộ pháp nhưng ở Phong Cửu Tiêu sau khi chết, hoàn toàn đoạn tuyệt truyền thừa.

Phong Cửu Tiêu năm đó là dựa vào nội công Hóa Cảnh thành tựu, dùng bộ này uy lực vô cùng "Phong Vân Cửu Kiếm" kiếm pháp, đánh bại Vân Châu thành mặt khác lưỡng Đại Môn Phái Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang, nhảy trở thành Vân Châu thành bá chủ, suất lĩnh Thiết Kiếm minh độc bá Vân Châu vài chục năm. Có thể nói phong quang vô hạn.

Thế nhưng đáng tiếc là, từ hắn sau đó, Thiết Kiếm minh không còn có một người học trò có thể đem tu luyện khí công tới Hóa Cảnh. Phong Cửu Tiêu vừa chết, Thiết Kiếm minh liền lọt vào Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ giúp liên thủ tiến công, bị ép lùi bước tới Thiên Lang quốc Vân Châu thành xa xôi nhất Cô Huyện Tiểu Cô Sơn, kéo dài hơi tàn đến nay.

Chương 12: Cô Sơn Vân Hải động

Tầng Kiếm Đàm Lạc Kiếm Thác cao vài chục trượng địa phương, có một nho nhỏ bóng người, đang ở phía trên kia cầm một cây côn gỗ, gọi tới gọi lui, cũng không biết đang làm gì .

Thiên Thảo Cốc cốc khẩu, ngày hôm nay giờ đến phiên "Ma Vân kiếm" Du Xuân Bằng cùng "Phi phượng hoàng kiếm" Tần Xuân Vũ hai người phiên trực . Du Xuân Bằng cùng Tần Xuân Vũ vừa mới thay thế Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng, liền thấy phía trên kia có bóng người tại nơi nhảy tới nhảy lui, vô cùng thú vị .

"Tiểu tử kia ở phía trên kia phát dương diên phong sao?" Du Xuân Bằng thọc một chút Tần Xuân Vũ cánh tay, chỉ vào trong thác nước gian trên tầng đá bóng người giễu cợt nói .

Tần Xuân Vũ liếc một cái, bữu môi khinh thường, sau đó cười quái dị nói: "Tiểu tử này cả ngày kỳ quái, cố gắng tại nơi luyện công hà, ha ha!"

"Ta ngược lại là rất tốt kỳ, tiểu tử này vừa không có nội công, hẳn là thể nào leo đến cao như vậy địa phương đi ?"

"Quản hắn làm sao leo lên ? Hắn ở phía trên kia chơi không phải rất tốt sao . Hẳn nếu như mỗi ngày ở bên ngoài diên chạy, người không giống như nói chịu tội sao? Bằng bạch cho như thể cái phế vật làm hộ vệ người hầu, Lão Tử chưa từng khuôn mặt gặp người ."

"Nói cũng phải, mẹ kiếp , từ tiếp công việc này, người Tử Kiếm dường như bằng bạch trở nên so với tam kiệt thấp một đầu. Nếu không phải xem ở Phong trưởng lão bằng lòng mỗi tháng cho ra năm hạt Tụ Khí Đan phần thưởng, chính là mình chủ đề xuống, Lão Tử cũng không tiếp công việc này ."

"Phong trưởng lão thu cái hầu nhi đệ tử, cũng rất thú vị, ha ha!"

...

Thiên Thảo Cốc trung, không có có bao nhiêu địa phương bao la . Ngô Nham tìm tới tìm lui, rốt cục phát hiện trên thác nước có một cái như vậy trông trái chỗ khuất .

Cái này cái thác nước, thẳng rủ xuống đi, rơi vào Tầng Kiếm Đàm trung . Vách núi thẳng tắp đầu tiểu, liền là cao thủ khí công cũng chưa chắc có thể lên đi . Bất quá, hãy để cho Ngô Nham tìm được một cái bí ẩn đường nhỏ, leo đến mặt trên .

Khiến Ngô Nham cảm thấy hưng phấn là, phía trên này cư nhiên có động thiên khác .

Thác nước ở chỗ này được cắt đoạn thành hai bộ phận, chuyển ngoặt một cái, lại hạ xuống . Ở phía dưới ngẩng đầu nhìn, trên cơ bản rất khó nhìn ra thác nước được chặn thành hai bộ phận . Thượng đến nơi đây, nhưng có thể rõ ràng phát hiện điểm ấy .

Khối này vượt trội Đại Nham thạch, có chừng rộng mười mấy trượng rộng rãi, một mảnh bằng phẳng, nhất định chính là cái thiên nhiên tuyệt hảo luyện công đài . Bên cạnh thác nước, còn có một cái lưỡng gian nhà đá lớn nhỏ thiên nhiên thạch động . Trong thạch động đồng dạng có động thiên khác .

Lạc Kiếm Thác tựa như một đạo Thủy Liêm, ở Chính Bắc Diện vừa may che khuất thạch động tất cả . Thạch động mặt khác, là một mặt cao chừng trăm trượng vách đá thẳng đứng . Ánh mặt trời từ mặt khác cái động khẩu chiếu xạ vào trong thạch động, khiến trong cái hang đá này chiếu sáng phi thường sung túc . Cái này thiên nhiên thạch động, thông gió hải lòng, nguồn nước đầy đủ, chiếu sáng lại sung túc, nhất định chính là cái thiên nhiên điều kiện tốt nhất tu luyện Động Phủ .

Ngô Nham phát hiện như thế cái tuyệt diệu địa phương, lập tức liền làm ra quyết định, sau đó nơi này chính là mình luyện công bí mật Động Phủ . Bất quá, là sợ người khác cũng tìm được cái chỗ này, quấy rối thanh tu của hắn, hắn quyết định mấy ngày nữa nghĩ biện pháp làm chút phòng ngự biện pháp . Hắn nhớ kỹ, Phong lão trong thư phòng, dường như có một quyển sách ghi lại là theo Mê Tung Trận pháp các loại có liên quan sách vở .

Hiện tại hắn đang ở trên nam thạch lớn luyện Phong Vân Cửu Kiếm kiếm pháp .

Bộ kiếm pháp này, tổng cộng có chín sáo lộ, mỗi nhất cá sáo lộ đều có 12 cái biến hóa, tổng cộng 108 thức biến hóa . Mà trong đó mỗi ba sáo lộ, lại cấu thành một cái liên hoàn Kiếm Thức, theo thứ tự là "Phong Lôi Kích", "Vân Yên Biến" cùng "Phong Vân Âm".

Ngô Nham tuy là lần đầu tiên bắt đầu luyện võ, thể nhưng hắn nhưng cũng ghi nhớ Phong lão bình thường nói cho hắn biết luyện võ cấm kỵ . Kỳ thực, những thứ này cấm kỵ cũng bất quá đều cũng có kinh nghiệm cao thủ giang hồ, từ bình thường sinh hoạt cảm ngộ ra đạo lý .

Võ giả đệ nhất kỵ đó là tham thi thâm . Tinh lực của người ta là có hạn, không có khả năng đồng thời giữ tất cả võ công chiêu thức đều học được . Phải chú ý cái quá trình tiến lên tuần tự, cũng phải hiểu được quen tay hay việc đạo lý .

Ngô Nham bây giờ đang ở bên cạnh thác nước, lấy một cây côn làm vũ khí, một cái một cái vung về luyện tập đệ nhất cá sáo lộ . Một buổi sáng thời gian trôi qua, cái này nhất cá sáo lộ 12 cái biến hóa, hắn miễn cưỡng đều nhớ kỹ, cũng có thể từng cái một khoa tay múa chân đi ra, thể nhưng khiến hắn im lặng là, dường như bộ kiếm pháp này, không có uy lực gì . Hơn nữa động tác rất khó liên quán, vô cùng không được tự nhiên .

Ngày đầu tiên cứ như vậy ở lo được lo mất trúng qua đi . Luyện tập mệt, hần an vị ở trên tảng đá, khoan chân ngồi tĩnh tọa, tu luyện Vô Danh khẩu quyết, dưỡng tính súc thần .

Ngô Nham tin tưởng vững chắc một điểm, thế không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền . Chỉ cần hần bằng lòng bỏ công sức, liên nhất định có thể đủ học biết bộ này Phong Vân kiếm pháp . Tuy là lúc này thoát nhìn bộ kiếm pháp này không có uy lực gì, nhưng bộ kiếm pháp này ở hơn một trăm năm trước nếu có thể ở Kiếm Sĩ Phong Cửu Tiêu tiền bối trong tay, uy chấn quần hùng, tất nhiên có nó chỗ hơn người . Chỉ là hần hiện tại công phu còn không có xuống đến, không có thể lĩnh ngộ trong đó bí quyết mà thôi .

Những ngày kế tiếp, hần ban ngày phần lớn thời giờ đều ở đây thạch ngoại động bên cạnh thác nước luyện tập Phong Vân Cửu Kiếm sáo lộ . Những lúc khác, hần vừa tiếp tục tu luyện tầng thứ nhất Vô Danh khẩu quyết, một bên giữ Phong lão trong thư phòng « Mê Tung Trận pháp bách khoa toàn thư » chép lại, bắt đầu cẩn thận tiến hành nghiên cứu .

Ngoài cốc thể giới, hần dường như đã hoàn toàn quên giống nhau, không còn có đi ra ngoài . Kỳ thực, cũng không phải là hần không nghĩ ra đi, mà là đi ra ngoài cũng là bị đuổi mà mắc cở, bị người châm chọc, từ tìm phiền não . Hần trong xương nhưng thật ra là rất kiêu ngạo, không muốn bị người xem thường .

Hơn ba tháng thời gian cứ như vậy ở khô khan đơn điệu trong tu luyện đi qua .

Hôm nay, Ngô Nham đứng ở thạch động cửa, nhìn trước mắt được tự mình thân thủ cải tạo qua Động Phủ, hần rốt cục lộ ra nụ cười vui mừng .

Đang bay thác phía dưới, mười hai khối đầu người đá lớn, dựa theo nào đó quy luật, bị xếp đặt ở đặc định vị trí . Thác nước dòng nước xiết rơi xuống, dường như Phi Quỳnh Loạn Ngọc đụng vào mười hai khối thạch đầu thượng, dĩ nhiên quỷ dị tứ tán bắn ra, sinh ra số lớn vụ khí .

Như vậy sinh ra đại lượng vụ khí, cư nhiên kỳ dị được tụ lại ở giữa sườn núi, hình thành một mảnh vừa may có thể giữ toàn bộ nham thạch đều bao phủ ở bên trong Vân Hải màn sương .

Đứng ở Thiên Thảo Cốc trung hướng nơi đây xem, nơi đây hiện tại tất cả đều bị nhất片片 Vân Hải che khuất, đã căn bản nhìn không thấy nơi đây vượt trội nham thạch .

...

Đang ở Thiên Thảo Cốc cửa thi hành nhiệm vụ Lục Xuân Dương cùng Hoa Xuân Thắng, nguyên bản câu được câu không ở tán gẫu . Lục Xuân Dương ngẫu nhiên ngẩng đầu hướng thác nước bên kia liếc mắt một cái, sợ ở một tiếng, kỳ quái nói: "Nhị đệ, người xem, Lạc Kiếm Thác trung ương làm sao khối lớn như vậy vụ khí ? Ta thế nhưng nhớ kỹ, lấy trước kia trong dòng như có khối nham thạch to lớn xông ra đến . Tiểu tử kia trong khoảng thời gian này còn thường thường chạy lên ngoạn nhĩ đây."

"Di, đúng vậy, làm sao đột nhiên xuất hiện vụ khí ? Thật đúng là quái . Đại ca, muốn không được đi lên xem một chút ?"

"Làm sao đi tới ? Đi hỏi tiểu tử kia sao? Ta có thể không có hứng thú ."

"Ha hả, ta nói cách khác nói . Có công phu kia, ta còn không bằng Trầm Thung luyện nội công đây. Đại ca, Phong trưởng lão ra đến núi trước cho Tụ Khí Đan, ta đã ăn xong, người vậy còn có mấy viên ?"

"Ta đã ở ngày hôm qua ăn xong . Đáng tiếc, còn thiếu một chút, ta có thể đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch, nhảy vào nhất lưu hàng ngũ cao thủ, ai, Phong trưởng lão rốt cuộc đi làm gì, làm sao vẫn chưa trở lại ?"

Hai người tiếp tục tại nơi đó câu được câu không tán gẫu .

...

Hơn ba tháng gian khổ nỗ lực, công phu cuối cùng cũng không có uống phí . Ngô Nham hiện tại đã có thể bố trí vài loại đơn giản Mê Tung Trận pháp, cũng cảm Phong Vân Cửu Kiếm tất cả sáo lộ, toàn bộ đều vững vàng ghi ở trong lòng, hơn nữa tất cả động tác hần cũng luyện tập thuần thực .

Thuần thực là luyện rất thuần khiết thực, thế nhưng hần vẫn là không cách nào giữ từng cái một biến hóa nối liền đến cùng nhau, chớ đừng nhắc tới giữ ba loại bát đồng sáo lộ tổ hợp thành liên hoàn Kiếm Thức .

"Xem ra, này Phong Vân Cửu Kiếm chắc là có một bộ tương ứng bộ pháp, nếu không..., những kiếm chiêu này làm sao nối liền không đến cùng nhau đây. Đáng tiếc nha, quay đầu ở đi ra ngoài một chuyến, nhìn những đệ tử khác là thế nào liên tục đi." Ngô Nham cười khổ lắc đầu, khoan chân ngồi xuống đi, lại bắt đầu tu luyện Vô Danh khẩu quyết .

Hần hiện tại đã không chút khách khí giữ nơi đây chiếm lấy là tu luyện của mình Động Phủ, thậm chí còn cho cái hang đá này, lấy cái trương đương tên dễ nghe, cũng oai oai nữu nữu dùng tảng đá giữ tên này khắc ở phía sau thác nước cái động khẩu thượng —— "Cô Sơn Vân Hải động".

Chương 13: Phong Vân bước

Thời gian nửa năm cứ như vậy bất tri bất giác trôi qua, Ngô Nham đã là một thanh niên mười bốn tuổi thiếu niên. Tuy là vẫn là dáng dấp gầy teo, thể nhưng vóc người nhưng thật ra cao ra không ít, gân cốt càng là so với lúc trước tiến nhập Thiết Kiếm minh thời điểm cường tráng không ít. Nhất là biến hóa lớn chính là hân khí sắc và khí chất, kiếm hữu phổ thông nông thôn thiếu niên thuần phác cùng giang hồ thiếu niên linh động.

Ngày này, Ngô Nham ở trong thạch phòng tu luyện xong, cảm thấy trong đan điền năng lượng khí lưu so với trước đây lại tăng lớn một chút, tâm tình vui sướng, đẩy cửa đá ra đi tới.

Một bóng người quen thuộc, đứng ở cửa, Ngô Nham ngăn người một chút, sau đó cao hứng kêu lên: "Sư phụ, người trở về?"

Phong lão Tiêu Tiêu tóc bạc rối tung trên vai phía sau, sắc mặt lạnh lùng, một bộ phong trần phó phó dáng dấp. Hắn dường như ở trước cửa đá đứng rất lâu hình dạng, đậm nhiên gập đầu, hỏi "Lão phu truyền khẩu quyết của người, tu luyện như thế nào đây?"

Ngô Nham trải qua một năm này nửa tu luyện, chút bất tri bất giác, tâm trí so với trước đây thấu đáo rất nhiều, cũng dần dần học nhìn sắc mặt nghe lời nói biết người. Hắn cẩn thận nhìn Phong lão mặt của, giọng nói vui sướng nói ra: "Sư phụ, ta đã đột phá tầng thứ nhất."

Phong lão con mắt lạnh lùng, bỗng nhiên trở nên sắc bén, bắt lại Ngô Nham cánh tay của, giọng nói cấp bách đạo: "Chuyện khi nào? Mau vận công cho ta xem xem!"

Ngô Nham thủ đoạn được hắn bắt làm đau, thử nổi nha kinh ngạc nhìn Phong lão. Phong trưởng lão tựa hồ bỗng nhiên ý thức được sự thất thố của mình, trên tay lực độ nhỏ chút, bất quá vẫn như cũ vẫn là đem ngón giữa và ngón trỏ khoát lên Ngô Nham mạch đập.

Ngô Nham dựa theo tầng thứ nhất khẩu quyết vận khí pháp môn, khiến một nguồn năng lượng lưu ở trong người vận đi một vòng, đứng ở Đệ Nhị Tầng địa phương.

Phong Dược Sư hít một hơi, tựa hồ đang đang lắng lắng cảm thụ được Ngô Nham biến hóa trong cơ thể. Bất quá, chính hắn cũng không có tu luyện ra loại năng lượng này lưu, ngoại trừ có thể từ Ngô Nham mạch đập nhảy lên suy đoán ra một ... hai ... Ở ngoài, cũng không thể cụ thể điều tra Ngô Nham trong cơ thể dòng năng lượng là thế nào vận chuyển biến hóa.

Một hồi lâu, Phong trưởng lão mới thả mở Ngô Nham cánh tay của, làm ra một bộ hiền hòa dáng dấp, se râu ha hả cười nói: "Rất tốt, rất tốt. Chính là như vậy. Ủ, người sau đó nhất định phải hảo hảo tu luyện. Đợi lát nữa lão phu liền đem phía sau hai tầng khẩu quyết truyền cho người. Đứng ngoan đồ nhi, lão phu lần này cuối cùng cũng không có một chuyện tay không. Lão phu ra ngoài điều tra, cuối cùng bốn tháng, cuối cùng cũng tìm được người nhà của người. Bốn người bọn họ đều còn sống thật tốt trên đời này."

Ngô Nham nghe lời này một cái, kích động nhảy dựng lên, tại chỗ lật vãi cái bỏ nhào, kích động kêu lên: "Quá tốt, quá tốt! Sư phụ, bọn họ bây giờ đang ở thì sao? Là ở Cô Sơn trên sao? Ta sẽ đi ngay bây giờ thấy bọn họ!"

Phong trưởng lão hơi híp trong mắt, lóe một đạo tinh quang, lóe lên một cái rồi biến mất. Hắn để lại nguyên nhân kích động còn đang nhảy về phía trước Ngô Nham, ôn thanh nói: "Người đừng vội, các loại lão phu nói hết lời."

Ngô Nham lẳng lẳng, dừng lại nhìn Phong trưởng lão, có chút không giáng hoà lo lắng.

"Bọn họ tại ngoại phiêu bạt sau một thời gian ngắn, lại nhớ tới người lão gia Ngô Gia Câu. Lão phu nhiều mặt khuyên bảo, nhưng là bọn họ lại không chịu ly khai Ngô Gia Câu. Lão phu không còn cách nào, không thể làm gì khác hơn là cho bọn họ một chút bạc, thu xếp ổn thỏa bọn họ, cũng hẹn xong qua một thời gian ngắn sẽ mang người hồi hương một chuyến, cho các người một nhà đoàn tụ. Cái này người dù sao cũng nên an tâm tu luyện chứ?" Phong trưởng lão thần nhiên nói.

"Đúng, đây là người mẫu thân để cho ta mang cho người tín vật." Phong trưởng lão giữ một cái túi vải thô may bình an phù, đưa cho Ngô Nham.

Ngô Nham nhúng tay có chút run rẩy tiếp nhận đi. Nhìn bình an phù thượng không gì sánh được quen thuộc tinh mịn đường may, còn có bên trong đựng một viên màu vàng nhạt Nanh Sói, Ngô Nham cũng không nhịn được nữa khóe mắt kích động nước mắt.

Viên này Nanh Sói, là ở Ngô Nham lúc nhỏ, phụ thân hắn cùng cùng Thôn vài cái thúc bá cùng nhau lên núi săn thú thời điểm, săn giết một Thanh Lang rừng rậm. Trước đây là tranh đoạt viên này Nanh Sói thuộc sở hữu quyền, tự mình vẫn cùng đệ đệ Ngô Sơn phát sinh qua tranh chấp đây. Phía sau đến chính hắn một anh cũng cảm giác khi dễ đệ đệ có chút ngưng ngừng, để cho đệ đệ.

Vuốt ve Nanh Sói lên một cái Tiểu lỗ thủng, Ngô Nham phi thường vững tin, đây chính là đệ đệ vẫn mang ở trên người viên kia Thanh Lang nha.

"Sư phụ, người lúc nào lên đường đi đệ từ gia hương Ngô Gia Câu?" Ngô Nham quê hương ngay Thanh Huyện Lang Sơn một dãy Ngô Gia Câu trung,

lúc này biết thân nhân bình an vô sự, hẳn rất khẩn cấp muốn trở về nhìn .

"Chờ một chút, lần này lão phu xuất môn lại mua đồ ăn một nhóm Thảo Dược cùng mầm móng . Các loại lão phu giữ mầm móng trồng xuống, sau đó dùng nhóm này Thảo Dược ở chế biến ra một nhóm Ngưng Tinh Đan, cử động nửa thân không muộn . Tiểu Cô Sơn khoảng cách Ngô Gia Câu, ít nói cũng có hơn nghìn dặm lộ trình, huống hiện tại Thanh Huyện lại là Đoạn Dao Đường địa bàn, lão phu không thiếu được còn chuẩn bị một chút ." Phong Dược Sư sắc mặt có chút âm trầm nói . Cũng không biết hẳn lần này đi Thanh Huyện, có phải hay không gặp qua Đoạn Dao Đường người .

"Há, biết ." Ngô Nham tâm tình có chút mất mát, bất quá ngẫm lại dùng không bao lâu, liền có thể gặp được thất tán hơn một năm cha mẹ người, lại vui vẻ .

"Được, trong khoảng thời gian này, người tốt nhất tu luyện . Ngoài ra, lão phu nơi này có một quyển đào sinh dùng khéo léo bộ pháp, cho người mượn xem một tháng, người bớt thời giờ luyện một chút đi. Giang hồ hiểm ác đáng sợ, nếu như đụng với đám tay đôi đầu, lão phu nhất thì bán hội chiếu cố không đến, người cũng có thể bằng này bảo mệnh phòng thân . Nhớ kỹ, lão phu truyền cho người quyển này bộ pháp sự tình, tuyệt đối không thể trước bất kỳ ai tiết lộ, càng không thể khiến quyển này mặt phổ hư hao dù cho một chút xui ." Phong trưởng lão từ trong tay áo móc ra một quyển thật mỏng vàng ó sách nhỏ, trên mặt có chút vẽ do dự, khẽ cắn môi, vẫn là đưa cho Ngô Nham, thần sắc nghiêm nghị ăn nói đạo .

Ngô Nham lòng có chút không yên thuận tay nhận lấy, nói ra: " Dạ, đệ tử nhớ kỹ ."

Phong Dược Sư thấy không có chuyện gì, liền sắc mặt hồ hững xoay người ly khai, trở lại mình nhà đá đi . Ngô Nham đứng tại chỗ, lòng có chút không yên giữ sách nhỏ bắt được trước mắt nhìn, chợt tròn to hai mắt, thần tình cũng khẩn trương, ha ha khẽ gọi đạo: "Phong. . . Phong Vân bước ? Cái này, cái này chẳng lẽ chính là Kiếm Phổ trung nhắc tới cửa kia thất truyền Phong Vân bộ pháp ?"

Ngô Nham kích động, giống làm tặc giống nhau, vội vàng đem sách nhỏ ôm vào trong lòng, ôm thật chặt song chưởng, chợt dạ nhìn hai bên một chút, như một lần khời đi vào trong thạch phòng . Đóng kỹ cửa đá, hẳn mới đem sách nhỏ thận trọng lấy ra, liền trong phòng thạch ngọn đèn, tỉ mỉ lật xem .

Hồi lâu sau, ngọn đèn trung phốc tuôn ra một vầng lửa, làm cho cả trong phòng thạch tia sáng lượng vừa tối, Ngô Nham cũng không cảm thấy .

"Hô!"

Lại qua một lúc lâu, Ngô Nham thở một hơi dài nhẹ nhõm, giữ nhìn xong một trang cuối cùng sách nhỏ khép lại . Khổ luyện hơn ba tháng Phong Vân kiếm pháp, Ngô Nham tuy là chưa nói tới đối với kiếm pháp này có bao nhiêu tinh thông, nhưng tối thiểu sáo lộ hẳn vẫn nhớ rất quen . Cẩn thận nghiền cứu quyển sách nhỏ này, kết hợp với hẳn trong khoảng thời gian này tu luyện Phong Vân kiếm pháp thế ngộ, hẳn có một trăm phần trăm tự tin có thể xác định, đây chính là Thiết Kiếm minh thất truyền nhiều năm Phong Vân bộ pháp .

Hắn thỉnh thoảng ở Phong Dược Sư trong thư phòng lật xem quá một ít Thiết Kiếm minh lịch sử phát triển ghi chép, đối với Thiết Kiếm minh chuyện năm đó ít nhiều cũng biết một chút . Hẳn có chút không dám xác định, Phong Vân kiếm pháp phối hợp này Phong Vân bộ pháp, có phải thật vậy hay không có uy lực lớn như vậy .

Thiết Kiếm minh trước đây phân ra Khí Tông cùng Kiếm Tông hai cái phe phái . Hai cái phái hệ đệ tử nhiều ít, hầu như tương đương . Sau lại phát sinh biến cố sau đó, Kiếm Tông đệ tử số lớn từ ở từ Vân Châu thành triệt hướng Tiểu Cô Sơn trên đường . Phong Vân bộ pháp thất truyền, Kiếm Tông bởi vậy ở Thiết Kiếm minh mất đi truyền thừa .

Từ Thiết Kiếm minh ở Tiểu Cô Sơn phát triển bố cục bắt đầu, cả môn phái liền không còn có một cái Kiếm Tông đệ tử . Có người nói, ngay cả khai phái tổ sư Phong Cửu Tiêu cháu ruột Phong trưởng lão, trước đây cũng là khí tông đệ tử . Nếu không có hẳn sau lại không biết phát sinh biến cố gì, một thân nội công tấn phế, lúc này mới đối luyện kiếm Tông tuyệt kỹ, sợ rằng cả môn phái cũng sẽ không còn có một cái Kiếm Tông đệ tử .

Hiện tại, Phong trưởng lão không biết xuất phát từ tâm tư gì, lại đem thất truyền nhiều năm Phong Vân bộ pháp, truyền cho Ngô Nham, Ngô Nham tự nhiên là vừa mừng vừa sợ, nhưng cũng có chút mờ mịt không giải thích được .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Ban đầu trải qua chuyện giang hồ

Ở một gian bốn vách tường tất cả đều là dùng đá hoa cương lũy thế trong nhà đá lớn, một cái màu xanh nhạt cái bóng, hốt đông hốt tây, chợt cao chợt thấp toán loạn nổi . Mang hoàng hôn đèn dầu ngọn đèn, chập chòn bất định .

Cái kia màu xanh nhạt cái bóng, tựa hồ đang ở dựa theo nào đó quy luật, đi tới nhảy xuống . Màu xanh nhạt cái bóng đi lại tựa hồ cũng không nhanh,

nhưng hần thái phương vị vô cùng đặc biệt, đưa tới thoát nhìn tựa hồ cũng không nhanh động tác, dĩ nhiên khiến hần biến thành một cái cái bóng mơ hồ .

Bỗng nhiên, màu xanh nhạt cái bóng dừng lại, ngồi chồm hồm dưới đất, cau mày, dùng ngón tay trên mặt đất bới hoa cái gì . Một hồi, hần lại nhảy dựng lên, bắt đầu chạy động .

Màu xanh nhạt cái bóng, thường cách một đoạn thời gian, đều có thể dừng lại . Hần hơi lộ ra non nớt trên mặt, hơi rướm mồ hôi, sắc mặt hốt vui hốt náo . Loại vẻ mặt này xuất hiện ở trên mặt của hần, khiến người ta cảm thấy có chút hoạt kê buồn cười .

Trong tay của hần, còn cầm một cây dài một thước mảnh nhỏ mộc côn, vừa chạy di chuyển, một bên không ngừng cầm trong tay mảnh nhỏ mộc côn đâm ra đi . Thoạt nhìn phi thường quý dị hình dạng .

Sau một hồi lâu, cái này bóng người màu xanh lam nhạt, tựa hồ lục lọi đến một ít quy luật . Hần dừng lại, trảo nhĩ nạo tai có chút mừng không kể xiết bộ dạng .

Hần đặt mông ngồi vào bên cạnh trên giường đá, ngẩng đầu nhìn đá hoa cương nóc nhà, ngơ ngác xuất thần .

Bỗng nhiên, hần lại nhảy đến trên mặt đất, hai chân quý dị xê dịch, hình như là về phía trước cất bước giống nhau, thế nhưng chờ hần bước này bước ra đi, cả người của hần, lại đột nhiên ở trong thạch phòng biến mất .

Hoàng hôn đèn dầu hòa diễm, yên tĩnh, đình chi chấp chòn . Bỗng, hoa đèn lóe lên, cái kia bóng người màu xanh lam nhạt, dĩ nhiên quý dị xuất hiện ở trên vách tường dưới ngọn đèn dầu mặt trong bóng đen .

"Ha ha, rốt cục thành ." Bóng người phát sinh một tiếng hoan hô, chậm rãi từ dưới ngọn đèn dầu trong bóng đen đi tới . Bóng người này, chính là phải Phong Vân bước bí tịch sau đó, thời khắc không ngừng bắt đầu luyện tập Ngô Nham .

Dùng thời gian gần một tháng phỏng đoán Phong Vân bước bí tịch, Ngô Nham rốt cục sơ bộ nắm giữ Phong Vân bước một ít Huyền Bí . Bộ này bộ pháp quả nhiên đặc biệt, lúc đi lại, dĩ nhiên có thể giống như gió nhẹ nhàng, Như Vân giống nhau phiêu miểu, cả người hóa thành một đạo cái bóng mơ hồ, khiến người ta tróc sờ không tới hần chạy động lúc phương vị đến tốt cùng ở đâu .

Hần vẫn chưa có hoàn toàn minh bạch Phong Vân bước Huyền Bí, cũng đã có thể phát huy ra Phong Vân bước một ít thần kỳ uy lực . Đây là một bộ phi thường quý dị ẩn nấp tàng hình công pháp . Đồng thời bởi vì đi lại phương vị ly kỳ quý dị, lại phối hợp Phong Vân Cửu Kiếm quý dị xuất kiếm góc độ, hai người kết hợp, dĩ nhiên có thể sống ra vô cùng quý dị Ấn Sát công năng .

Phát hiện này, khiến hần nghĩ tới ghi chép quyển kia « Ấn Sát thuật », cũng không biết trong này có cái gì ... không liên quan . Đang suy nghĩ miên man, chợt nghe trên cửa đá truyền đến cốc cốc tiếng đánh, Phong lão thanh âm tùy theo mơ hồ truyền đến: "Ngô Nham, chuẩn bị xuất phát ."

Ngô Nham lúc này mới nhớ tới, hôm nay là cùng Phong trưởng lão ước định cẩn thận, xuống núi đi trước gia hương thăm thân nhân thời gian . Nên dọn dẹp đồng tây, cũng đều thu thập không sai biệt lắm, Ngô Nham hưng phấn trở về một tiếng: "Đến!" Dẫn theo trên giường một cái bao bố, đẩy cửa đá ra đi tới .

Phong trưởng lão người mặc thông thường quần áo vải thô, đứng ở ngoài cửa, trong tay chống một cây tre cũ kỹ hồ lô thuốc mộc quái, toàn bộ trang phục thoát nhìn giống như một tha phương lang trung .

Ngô Nham cũng dọn dẹp giống như một hương dã thiếu niên, công bao bố, bên trong ngoại trừ một ít hàng ngày tắm rửa quần áo và đồ dùng hàng ngày cùng một ít vụn vặt ngân lượng, liền thừa lại cái kia vẫn không có cam lòng cho vứt bỏ lư hương .

"Sư phụ, người lúc này đi sao?" Ngô Nham hưng phấn mà hỏi.

Phong Dược Sư từ trong lòng ngực lấy ra một bả đen thui vô dao găm ngắn, ném cho hần, đạo: "Mang theo phòng thân . Đoạn đường này, không thiếu được sẽ đụng với Đoạn Dao Đường người. Bọn họ cùng Bản Phái xưa nay ma sát không ngừng, lại phong tỏa Thanh Cô lương Huyện đường, vạn nhất không được, cũng chỉ đành động thủ ."

Nói xong lời này, Phong trưởng lão hướng Ngô Nham vươn tay . Ngô Nham vội vàng đem quyển sách nhỏ kia từ trong lòng ngực lấy ra, không chút do dự giao cho Phong trưởng lão trên tay .

Phong Dược Sư cất xong sách nhỏ, liền không cần phải nhiều lời nữa, trước chống mộc quái, đi ra ngoài . Ngô Nham bước nhanh đuổi kịp . Hai người một trước một sau, ra Tiểu Cô Sơn, Dã Lang Cốc, đi tới Cô Sơn trấn trên . Cô Sơn trấn trên sớm có Thiết Kiếm minh đệ tử là hai người chuẩn bị một chiếc xe ngựa .

Mã xa cùng xa phu đều là từ trấn lên xe ngựa đi mượn được . Phong trưởng lão cũng không nói nhiều, vén rèm xe lên ngồi vào trong xe ngựa . Ngô Nham theo xa phu, ngồi ở cang xe thượng .

Xa phu giơ roi khởi hành . Mã xa một đường dọc theo đường cái hướng đông mà đi, ra Cô Sơn trấn, lại quẹo hướng bắc, xông thẳng Thanh Cô lương Huyện Biên Giới đi .

Hai ngày phía sau, mã xa ở Cô Huyện biên giới một cái trấn nhỏ dừng lại . Hai người xuống xe ngựa, ở trấn trên ở một đêm . Đêm đó Phong trưởng lão giữ Ngô Nham gọi vào phòng của hần trung, lại là một phen thu thập . Ngày thứ hai tiếp tục lên đường .

Con đường này, Ngô Nham trước đây chạy nạn lúc tối đã từng đi qua, mơ hồ còn có chút ấn tượng . Quá trấn nhỏ đi tây bắc đi, chính là Thanh Huyện cảnh nội .

Mất thấy có nửa ba, năm ngày lộ trình, là được trở lại xa cách hơn một năm gia hương Ngô Gia Câu, Ngô Nham tâm tình kích động dị thường . Chỉ là, hai người đi không đến nửa ngày, vừa mới đi vào Thanh Huyện cảnh nội, liền gặp phải Đoạn Dao Đường kiểm tra .

Trên quan đạo, Đoạn Dao Đường đệ tử dĩ nhiên minh mục trưng đảm thiết lộ thẻ, nghiêm mật kiểm tra qua lại lưỡng Huyện người đi đường khách thương, gặp phải người khả nghi sĩ, không thiếu được một trận quát lớn đề ra nghi vấn .

Phong trưởng lão chống mộc queo vào, queo vào treo một cái cổ xưa hồ lô thuốc, trên mặt thiếp hai tờ thuốc cao bôi trên da chó, một bộ đi đường phổ xuyên xã tha phương đã lang trung trang phục . Ngô Nham lúc này phần thành đã lang trung Dược Đồng, vác trên lưng nổi một cái cù nát túi thuốc, cùng sau lưng Phong Dược Sư .

Nơi đây phụ trách kiểm tra Đoạn Dao đường đệ tử, mỗi người thần tình nhanh nhẹn dừng mãi, hoặc trong tay dẫn theo hoặc trên vai khiêng một cây đại đao, uy phong lẫm lẫm gác nổi lộ khẩu Yêu Đạo . Hai người xuất hiện ở trên quan đạo lộ thẻ bên cạnh thời điểm, tự nhiên cũng lọt vào bọn họ kiểm tra .

Phong trưởng lão không hổ là lâu đi giang hồ người từng trải, nói ba xạo liền mang theo Ngô Nham lừa đảo được .

Quá đường cái đi ra hơn mười dặm, xuất hiện trước mặt một đông một tây hai cái ngã rẽ . Hai người dọc theo phía tây ngã ba, đi tới .

Cái này cái ngã ba dọc theo hai bên thấp lùn sơn lĩnh tu kiến, đã có chút hoang vu, mặt trên mọc đầy cỏ dại, gần như sắp tìm không được đường nhỏ . Ngô Nham lại đối trước mặt con đường, lại càng thêm quen thuộc, trước đầu lĩnh đi tới, lại nhảy lại gọi thập phần vui vẻ đáng vẻ kích động .

Đi hơn nửa ngày, hai người đi ra hơn hai mươi dặm . Ngô Nham tinh thần thủ lĩnh thịnh vượng, tựa hồ tuyệt không cảm thấy mệt mỏi . Phong trưởng lão dù sao lớn tuổi, hiện ra một tia mệt mỏi, Vì vậy gọi lại Ngô Nham, dự định ngay tại chỗ nghỉ tạm chỉ chốc lát .

Chờ Phong trưởng lão mới vừa ngồi xuống, Ngô Nham liền khéo léo đưa lên đựng thủy hồ lô . Phong trưởng lão tiếp đưa tới tay, mân vài hớp, lại đem hồ lô đưa cho Ngô Nham, sau đó ngồi xếp bằng ở trên cỏ nhắm mắt dưỡng thần .

Hai người mới vừa ngồi xuống không lâu sau, chợt nghe phía trước truyền đến một trận động tĩnh . Ngô Nham nhảy dựng lên, rướn cổ lên tò mò về phía trước nhìn . Chỉ thấy đại lộ phía tây, chạy tới bốn năm cái giò đao Đại Hán, trực bức bên này mà tới.

Ngô Nham hèn hơi có chút giật mình, chạy vội tới Phong trưởng lão trước mặt, hướng hẩn nhìn lại . Phong trưởng lão lại tựa hồ như căn bản cũng không biết có người bức qua đây, như trước ngồi xếp bằng ở chỗ đó, bình chân như vại nhắm mắt dưỡng thần .

Chờ đến bốn năm cái giò đao Đại Hán đi tới gần, một người trong đó lấy đao chỉ vào hai người quát hỏi: "Hai người các ngươi lên lút ở đây làm cái gì ? Lão Tử gặp các ngươi không giống như là Thanh Huyện bách tính, nói, các ngươi là lai lịch thế nào ?"

Phong trưởng lão hoảng như không nghe thấy, mí mắt cũng không ngẩng một cái, cũng không biết là hẩn cố ý coi thường những thứ này giang hồ mao tặc, không tuân theo, hay là hẩn áp căn bản không hề nghe đến mấy cái này nhân .

Ngô Nham có chút bận tâm, thấy Phong trưởng lão không nói lời nào, trước khi đi lại được hẩn chỉ điểm, mọi việc đều do hẩn xuất mặt giải quyết, liền giả bộ ngây ngốc đáng đáp, ngồi xồm Phong trưởng lão bên cạnh, nhắm mắt giả寐.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hiểm ác đáng sợ giang hồ lộ

"Này, người lão đại nói chuyện với người đây, lão bắt tử, nghe được không?" Ngũ tên hẩn tử trung, nhảy ra một cái bộ lông cháy vàng Đại Hán, tả như rồng mây, bả đao gác ở Phong Dược Sư trên cổ của, "Cho lão tử đứng lên!"

Phong Dược Sư không chút hoang mang mở mắt ra, chống mộc quái, ở Ngô Nham nâng đỡ, chiến nguy nguy đứng lên, ho khan vài tiếng, che miệng đạo: "Lão hẩn là cái này qua đường vân du bốn phương lang trung, mấy hảo hẩn làm cái gì vậy?"

Ngô Nham sắc mặt tái nhợt đỡ Phong Dược Sư cánh tay, khiếp đảm nhìn mấy người đại hẩn .

Mấy người đại hẩn vốn có thần tình có chút khấn trương, thấy hai người bộ dáng này, bắt đầu đặt câu hỏi đại hẩn kia, ha ha một trận cười quái dị, đối kỳ

dư mấy một hán tử đạo: " Con mẹ nó, Lão Tử còn tưởng rằng đụng tới gốc rễ, nghĩ không ra cũng hai con đẻ cở . Cát lão nhị, khỏi theo chân bọn họ lời vô ích, nhìn có hay không vàng hàng . Xong việc mà sau đó tiễn bọn họ ra đi ."

Ngô Nham đối với lời của bọn họ nghe không hiểu ra sao, nhưng thật ra cuối cùng câu kia tiễn bọn họ ra đi nghe hiểu, còn tưởng rằng muốn thả bọn họ đi, sắc mặt buồn lòng, hướng Phong Dược Sư nhìn sang . Phong Dược Sư liếc nói hán tử kia liếc mắt, thấy bả đao cái ở trên cổ mình hán tử kia, nhưng tay hướng trên lưng hán bao quần áo chộp tới, thân thể hơi hướng một bên nhường một tít, tách ra hán tử kia .

Cát lão nhị sững sờ, thừa dịp hán ngữ người chi tế, Phong Dược Sư vỗ vỗ Ngô Nham vai, thuận thế về phía trước đẩy, nói ra: "Người ở đây trong phòng lớn chơi một tháng, liền cảm mấy người bọn hán tử nghiệm đi."

Ngô Nham ngăn người một chút, hán còn cho là mình len lén trốn ở trong phòng luyện tập Phong Vân bước cùng Phong Vân Kiếm Pháp, Phong Dược Sư không biết đây, nghĩ không ra Phong Dược Sư cũng biết .

Ngô Nham cái này ba, bốn tháng đến, không ngừng luyện tập Phong Vân kiếm pháp gió êm dịu Vân Bộ, đã có chút thu hoạch, chỉ là vẫn không có cơ hội lấy chồng giao thủ, cũng không biết mình là cái gì trình độ . Hán đích xác muốn tìm người tỷ thí một chút, không nghĩ tới bây giờ liền có một cái cơ hội đặt trước mặt .

Ngô Nham không do dự nữa, từ trong lòng ngực lấy ra mấy ngày trước đây Phong Dược Sư cho hán thanh kia đen thui vô dao găm ngắn, nhỏ dao găm vô, tay phải hán cầm dao găm, về phía trước xê dịch bước, thân thể quý dị ở biến mất tại chỗ .

Phong Dược Sư lúc này cũng thân thể nhẹ nhàng khẽ động, thoát ly Cát lão nhị đại đao không chế phạm vi, quý dị xuất hiện mấy bước địa phương xa, hồ hững ngẩng lên trước mắt ngүй đại hán .

"Không được! Đại gia hóa hơi nhỏ tâm, mẹ kiếp , lần này trông nhảm, dĩ nhiên thật gặp gỡ gốc rễ!" Hán tử kia mới vừa tới kịp hô lên những lời này, bỗng nhiên cảm thấy tay cổ tay ray rức đau, kêu thảm một tiếng, trong tay đại đao leng keng rơi xuống đất, tiên huyết thuận cổ tay ngọn bắn ra .

Ngô Nham thân ảnh ở kêu thảm thiết đại hán kia bên cạnh lóe lên, lần nữa biến mất . Còn lại bốn đại hán, mắt thấy từ gia lão đại vừa đối mặt, ngay cả bóng của địch nhân còn chưa thấy đã bị phé cánh tay, mất binh khí, nơi nào còn có gan lưu lại .

Mấy người một bên cuồng quát kêu một tiếng: "Mọi người nhanh chóng, tách ra mà chạy, tách ra mà chạy!" Một bên tứ tán chạy trốn, ý đồ trốn một là một cái .

Người thứ nhất trúng chiêu đại hán kia, lúc này cũng không kịp cổ tay đau đớn cùng rơi ở đại đao trên đất, một tay kia che vết thương, đồng dạng tròn bán sống bán chết .

bộ lông cháy vàng hán tử Cát lão nhị, mới vừa chạy ra ba bước xa, đồng dạng kêu thảm một tiếng, cổ tay ngọn huyết, binh khí rơi xuống đất . Hán cũng bất chấp gì khác, cũng không quay đầu lại hướng đại lộ đông chạy .

Ngô Nham thân thể quý dị xuất hiện ở Phong Dược Sư bên cạnh, nắm trong tay nổi dính máu dao găm, trên mặt có chút hưng phấn, cũng có chút mờ mịt, nói ra: "Sur phụ, ta đem bọn họ đều sợ chạy ."

Phong Dược Sư bĩu môi, không nói gì, đồng dạng là về phía trước xê dịch bước, thân thể quý dị ở biến mất tại chỗ . Ngô Nham sắc mặt đại biến, chỉ nghe Ngũ Thanh dài ngắn không đồng nhất kêu thảm thiết, từ phương hướng bất đồng trước sau truyền tới, nghe vào tai đóa trong, hết sức khủng bố thê thảm .

Sau một hồi, Phong Dược Sư đi mà quay lại . Năm thi thể, được hán trước sau nhét vào Ngô Nham trước mặt trên mặt đất .

"Ồ mớ một cái hồ to ." Phong Dược Sư giữ một cây đại đao đá cho Ngô Nham, chỉ vào năm thi thể bên cạnh đất trống, cũng không giải thích vì sao khiến hán làm như thế phân phó nói .

Ngô Nham sắc mặt tái nhợt, nhãn thần phiêu hốt, xem ra tựa hồ không dám nhìn những thi thể này . Hán che miệng, cổ nén nôn mửa buồn nôn cảm giác, dẫn theo đao, bắt đầu ở trên đất trống đào hầm .

Phong Dược Sư mở đỉnh ốc mộc quẹo vào chính là cái kia cổ xưa hồ lô, sau đó tùy ý nhặt lên trên đất một cây đao, ở mỗi một cổ thi thể trên đều lung tung chém mấy đao .

Ngô Nham cuối cùng không có nhịn xuống, hướng về phía vừa mới đào xong cái hố oa oa thổ đứng lên, thẳng đến trong dạ dày cũng nữa không có vật gì vấy có thể thổ, hán mới che ngực, ngồi chồm hồm ở bên cạnh cái hố lớn, ngơ ngác nhìn Phong Dược Sư làm .

Phong Dược Sư mặt không thay đổi giữ miệng hồ lô nhắm ngay năm thi thể, đầu đầu . Một ít màu vàng nhỏ vụn bột phấn, từ miệng hồ lô trung tán lạc tại năm thi thể vết thương chảy ra trong huyết dịch .

Bột phấn vừa mới dính vào trên vết thương huyết dịch, mà bắt đầu xích xích bốc lên thuốc hút tẩu . Đồng thời một phi thường gay mũi tanh hôi mùi, theo thuốc hút tẩu phát ra . Những thi thể này, quý dị lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, hóa thành nhát phiến phiến nước mù . Nước mù chảy qua địa phương, còn không có thổi rửa quần áo và huyết nhục, theo cũng xích xích mạo hiểm thuốc hút tẩu, hóa thành nước mù .

Ngô Nham sắc mặt càng thêm tái nhợt, thân thể không tự chủ được lui về phía sau lui . Hán liễu mạng lấy tay bịt lại miệng mũi cùng ngực .

Sau một hồi, này nùng huyết thấm vào trong đất bùn, không còn có lưu lại chút nào vết tích . Năm thi thể đã hoàn toàn biến mất, thật giống như nơi đây cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện những người này giống nhau . Trong không khí có nặng vô cùng kỳ quái mùi thú lưu động, trải qua gió thổi qua, dần dần tiêu tán mờ .

Phong Dược Sư mặt không thay đổi giữ trên mặt đất tán lạc năm cây đao cùng một ít không có hóa diệu gì đó, ném vào Ngô Nham vừa rồi đào hầm trong, sau đó cẩn thận đá bên cạnh đất mặt, vùi lấp hảo cái kia cái hố . Cho đến tại chỗ không còn có một tia dấu vết khả nghi, hấn mới vỗ vỗ bùn đất trên tay, đứng lên .

"Đi thôi ." Phong Dược Sư bỏ vào hào cổ xưa hồ lô, một lần nữa treo lên mộc queo vào, chống mộc quái, không nhanh không chậm dọc theo đại lộ, hướng tây vừa đi đi .

Ngô Nham đứng lên, đuổi theo sát đi .

Hai người một trước một sau chạy đi . Dọc theo đường đi, người nào cũng không nói gì, bầu không khí lộ vẻ phi thường nặng nề .

Đi ra hơn mười dặm lộ phía sau, Ngô Nham mặt tái nhợt gò má mới dần dần khôi phục một tia huyết sắc . Hấn há hốc mồm muốn hỏi chút gì, tuy nhiên lại cuối cùng chẳng có cái gì cả hỏi lên .

"Giang hồ hiểm ác đáng sợ, sau đó ngươi sẽ từ từ hiểu . Năm người kia đều là Đoạn Đao Đường người. Vừa rồi bọn họ nói đều là giang hồ tiếng lóng . 'Gốc rạ' là chỉ luyện gia tử, 'Dê cổ' là chỉ người thường, 'Vàng hàng' là chỉ tiền tài, 'Tặng người ra đi' chính là muốn giết người diệt khẩu, hủy thi diệt tích, 'Mọi người nhanh chóng tách ra mà chạy' chính là mọi người đường chạy ý tứ . Giang hồ là một ăn tươi nuốt sống địa phương . Đi giang hồ, nếu là không có điểm ngộ tính cảnh giác, chết ngươi cũng có thể không biết là chết như thế nào, càng đau xót chính là, thậm chí có thời điểm ngươi cũng không biết là tử ở trong tay ai ." Phong Dược Sư như là đang lăm bằm lấu bấu, hoặc như là ở nói chuyện với Ngô Nham, vừa đi vừa lăm bằm .

Ngô Nham ngẩng đầu ở khắp nơi trong nhìn sang, bầu trời một mảnh xanh thẳm, nhiều đóa Bạch Vân nổi bông bành giữa không trung . Đại địa một mảnh nhợt nhạt, trường mẫn thanh hoàng cổ đại . Cái này hấn trước đây ước mơ mỹ lệ giang hồ, quay người lại lại làm cho hấn chứng kiến máu đầm dề tàn khốc .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Phía sau không lo, thiếu niên ý tung hoành

Rất cực chứng kiến quen thuộc dãy núi Điện Dã, khe rãnh cùng thôn trang . Ngô Nham tâm tình xao động, nhìn quen thuộc làng phủ phục ở chân núi, tựa hồ một điểm biến hóa cũng không có .

"Đây là một trăm lượng bạc ròng, ngươi cầm thu xếp ổn thỏa sự tình trong nhà . Ba ngày sau, ta tới nơi này nữa đón ngươi . Lần này vừa đi, nếu không thể giữ khẩu quyết luyện đến Đệ Tứ Tầng, thì không thể rồi trở về ." Phong Dược Sư đứng ở đi thông Ngô Gia Cầu sơn linh lộ khẩu hướng dưới chân núi thôn trang nhỏ liếc mắt nhìn, sau đó lưu lại những lời này, ném cho hấn một túi tiền, xoay người rồi đi .

Ngô Nham kích động nhắm phía làng . Dọc theo đường đi, từng gương mặt quen thuộc một, từng tiếng thanh âm quen thuộc, khiến hấn gấp bội cảm thấy thân thiết .

"Yêu, Ngô Nham trở về . Cao ra không ít đây."

"Nham tiểu tử tiền đồ, nghe nói ngươi ở bên ngoài học tay nghề ? Kiếm nhiều tiền như vậy, nhìn nhà ngươi đều tân sửa chữa nhà lớn ."

"Nham ca, mang ngươi cùng đi ra ngoài trở thành thôi ?"

...

Ngô Nham nhất nhất ứng phó, hướng nhà mình sân đi tới . Nguyên bản quen thuộc cũ nát nhà tranh không gặp, tại chỗ xuất hiện một tòa gạch xanh ngói đỏ đại viện tường cao, trên tường vôi vẫn là nửa khô, vừa nhìn liền là mới vừa che lại không lâu sau, ở trong thôn có chút thấy được .

Trước đại môn, đệ đệ Ngô Sơn đang ở bãi lộng cung chơi, ngẩng đầu nhìn đến Ngô Nham, đầu tiên là sững sờ, tiếp tục nhảy dựng lên hét lớn: "Đại ca, ngươi thật trở về ? Cha, cha, mẹ, tiểu muội, đại ca trở về!"

Ngô Sơn đi lên thân thiết lôi Ngô Nham cánh tay, hướng trong phòng kéo, trong miệng không ngừng hô . Một trận lộn xộn tiếng bước chân của từ trong

viện chạy đi đến . Ngô Nham chứng kiến thầy u, rớt cục nhìn không được, chạy tới, cổ họng nghẹn ngào hô: "Cha, mẹ, hài nhi rớt cục nhìn thấy người môn . Nhìn thấy các người, thực sự là quá tốt ."

Phụ thân của Ngô Nham đôi mắt nhem nhảm, hơn bốn mươi tuổi anh nông dân, cũng đã hiện ra chút Lão Thái . Hắn đang dẫn theo một bà cái cuốc, xem tình hình là muốn xuống đất làm việc . Mẫu thân của Ngô Nham cũng là đầu đầy nhem nhảm, có lẽ là trong nhà có biến hóa lớn như vậy, cho nên khí sắc so với trước đây thật nhiều .

Tiểu muội mới sáu tuổi, nhem nhảm khiếm khiếm, lau nước mũi, tựa hồ vừa mới còn đang khóc rống . Nàng lúi lắt thân góc áo, chứng kiến Ngô Nham, cũng nhận ra, trên mặt nhem nhảm ra mỉm cười ngọt ngào, hướng Ngô Nham chạy tới, phe phẩy cánh tay hắn hô: "Đại ca, đại ca, người đi đâu ? Nhân gia rất nhớ người, còn tưởng rằng nhị ca lừa người ta đây."

Người một nhà hoan thiên hi địa đi vào trong phòng, một thời toàn bộ trong phòng tràn ngập hoan thanh tiếu ngữ . Một lúc lâu, Ngô Nham cùng phụ mẫu nhắc tới lúc đầu ở Thanh Huyện Biên Giới đầu tiên lúc tình hình, đứng phía sau đều tự quá nghiêng ngửa sinh hoạt, đều là thổ thức không ngớt .

"Nham Nhi, đoạn thời gian trước đến lão đầu kia, thật là của người sư phụ sao? Hắn là đang làm gì, đúng người bây giờ đang làm cái gì ? Lão nhân kia người thật tốt, nói là người ở đây cái kia làm việc, tiền công hắn đều cho người toàn nổi, trọn có năm mươi lượng tiền bạc đây. Ai, thầy u đời này cũng chưa từng thấy nhiều tiền như vậy." Nghe lời của mẫu thân, Ngô Nham trầm mặc .

Phụ thân cũng về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn hắn, cau mày nói: "Lão đại, mẹ người nói không sai . Lão nhân kia người nhà tốt, nhưng thầy u mấy ngày nay cộng lại, lo lắng người ở bên ngoài có phải hay không làm cái gì không đúng đắn nghề nghiệp ."

Đệ đệ Ngô Sơn cùng muội muội Ngô Đóa lại sùng bái lại tò mò nhìn Ngô Nham .

Ngô Nham ngẫm lại, cười nói: "Cha, mẹ, các người muốn đi đâu . Sư phụ ta ở huyện lân cận mở một nhà tiệm thuốc lớn, ta ở trong hiệu thuốc làm việc đây . Ta hiện tại đang cùng sư phụ học y, bình thường cũng sẽ bang nhân xem bệnh, tiền công tự nhiên cao hơn . Cha, mẹ, đây là sư phụ để cho ta dự chi một ít tiền, các người cất xong . Sư phụ khiến ta lần này trở về, chính là dàn xếp sự tình trong nhà, sau đó trở lại với hắn hảo hảo học nghệ, tương lai kế thừa y bát của hắn . Cho nên, mấy ngày nữa ta sau khi đi, e rằng đã nhiều năm cũng không cách nào trở về ."

Ngô Nham giữ sư phụ cho hắn chính là cái kia túi tiền, giao cho cha . Phụ thân của Ngô Nham Ngô lão tam tiếp nhận túi tiền, mở ra xem, cả kinh, lập tức trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng: "Cái này không được có trăm lượng bạc ròng a! Ta ai ya, Tọa Quán lang trung, thật đúng là một kiếm tiền nghề nghiệp . Chúng ta lần này là giao hảo vận, mẹ nó, người đi hảo hảo lộng vài món thức ăn, núi nhỏ, người đi đánh một bầu rượu, cha ngày hôm nay muốn cùng đại ca người thật tốt uống một chén, chúc mừng đại ca người rất cục lớn lên!"

Người một nhà hoan thiên hi địa mang hoạt . Núi nhỏ tiếp nhận mẫu thân cho mười mấy đồng tiền lớn, mang theo một cái bình rượu cao hứng chạy ra ngoài . Mẫu thân và tiểu muội cũng đi thu thập rau xanh đi .

Trong sảnh còn lại Ngô lão tam cùng Ngô Nham hai cha con nhàn thoải bình thường . Đêm đó, Ngô Nham ngoại lệ lần đầu tiên uống rượu, người một nhà không chỉ có chạy trốn nạn đói đại nạn, hơn nữa có thể an nhiên gặp lại, còn được sống cuộc sống tốt, tự nhiên là vui vẻ không thôi .

Đoàn tụ thời gian luôn luôn ngắn ngủi . Ba ngày, trong chớp mắt liền đi qua .

Ngô Nham công bao lớn bao nhỏ đồng tây, ở người nhà vậy tay từ biệt trung, tuy có không bỏ, vẫn là dứt khoát ly khai . Sư phụ đối tốt với hắn, dĩ nhiên duy nhất liền cho hắn gia 150 lượng bạc an gia phí .

Nếu như kinh doanh làm, cái này 150 lượng bạc, cũng đủ phụ mẫu cùng đệ muội vài chục năm áo cơm không lo .

Phụ mẫu tổng xuất cửa thôn, mẫu thân và đệ đệ muội muội đều lau nước mắt phát tay, Ngô Nham không dám xoay người lại, nhanh chân đi ra Ngô Gia Cầu .

Phong Dược Sư lẳng lặng đứng ở hai người ba ngày trước phân địa phương khác, chống một quai, một queo vào treo cái kia cổ xưa hồ lô thuốc . Ngô Nham chứng kiến cái hồ lô kia, lại nghĩ tới hôm đó từng trải, cười khổ cười, theo mặt không thay đổi Phong Dược Sư, đi ra Ngô Gia Cầu, một đường hướng Cô Huyện Tiểu Cô Sơn đi .

Hai ngày phía sau, hai người đi tới ngã ba lộ khẩu, đi lên liền tiếp Thanh Cô lương Huyện đường cái . Phong Dược Sư lạnh nhạt thanh âm nói ra: "Ngô Nham, mấy ngày trước đây gặp phải mấy cái mao tặc, đều là Đoạn Dao Đường người. Bọn họ thất tung, đã khiến cho Đoạn Dao Đường chú ý của . Đường biên giới đã nhiều ngày kiểm tra thật là nghiêm mật . Lần này sợ rằng rất khó may mắn lừa đảo được . Đem ta cho chủ thủ của người đem ra ."

Ngô Nham theo lời cây chủ thủ lấy ra đưa cho Phong Dược Sư, nghi hoặc nhìn hắn . Phong Dược Sư cây chủ thủ rút, từ trong lòng móc ra một cái màu trắng bình nhỏ . Hắn giữ bình sứ nhỏ miệng bình mở ra, hướng về phía chủ thủ Phong Nhận tích vài giọt lam ánh ánh dịch thể .

Chất lỏng kia vô sắc vô vị, nhỏ đến Phong Nhận trên, sau một lát dĩ nhiên cũng làm biến mất . Phong Dược Sư cẩn thận hết sức cây chủ thủ giờ lên trước mắt hí mắt nhìn kỹ một phen, sau đó hướng về phía mặt trên nổi giận tê tê thổi một hồi .

Làm xong đây hết thấy, Phong Dược Sư cây chủ thủ cầm trở về bên trong vỏ, lại trả lại cho Ngô Nham, nói ra: "Dùng thời điểm cẩn thận một chút . Vừa rồi lão phu ở trên chủ thủ vẽ loạn một loại Kiến Huyết Phong Hồng Hào độc dược, người cũng hoa thương tự mình . Loại độc chất này, lão phu mới phối chế đi ra không lâu sau, giải dược còn không có phối xuất ra ."

Ngô Nham có chút buồn bực dùng hai ngón tay tiếp dao găm, nắm ở trong tay, tâm lý chíp bông rất khó chịu .

"Đoạn Dao Đường người, hai năm qua hết sức càn rỡ . Lão phu đã sớm nhìn không đặng . Lần này rồi đi, đơn giản cho bọn hán một bài học . Nhớ kỹ, đọi lát nữa lấy lão phu ho khan làm hiệu, mỗi lần xuất thủ, quyết không thể lưu tình . Ngươi không chết, chính là bọn họ vong ."

Ngô Nham gật đầu . Như là đã nhập giang hồ, thì cũng nên có người giang hồ giác ngộ . Không phải mình chết, chính là địch vong . Khoái Ý Ân Cừ, không được chính là mình Ân Ân giấu ở trong lòng muốn động sao, trước đây không dám, là bởi vì không có ngang dọc lực lượng, hôm nay người mang tuyệt kỹ, còn không cần biệt khuất nhẫn nại ?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Người giang hồ, tâm như sắt

Thanh Huyền cùng Cô Huyền giao giới giải đất, lộ khẩu lần trước lúc nhiều số lớn Đoạn Dao đường đệ tử . Lần này phụ trách dẫn đội là Đoạn Dao Đường một vị Phó Đường Chủ . Vị này Phó Đường Chủ tên là hồ Báo, người giang hồ xưng "Cương Dao thiết Báo". Có người nói hán là một vị cao thủ khí công, một tay bát phong đao pháp, có thể dùng xuất thần nhập hóa . Cái này còn không là hán chỗ lợi hại nhất, nghe nói, hán còn bí mật tu luyện một loại Kim Cương Bất Hoại thần công, Hoành Luyện Công Phu vô cùng sự mạnh mẽ, được xưng đao thương bất nhập .

Mấy ngày hôm trước, Đoạn Dao Đường kiểm kê Đường hạ đệ tử, phát hiện thiếu năm xuống nông thôn đoạt lại bảo hộ phí đệ tử . Đoạn Dao Đường cao tăng một trận cộng lại sau đó, cho rằng đây là có Gian Tế lẫn vào Thanh Huyền, giết đệ tử của bọn họ . Vì vậy, hai ngày này, Thanh Huyền mỗi người Yêu Đạo lộ khẩu, Đoạn Dao Đường đều tăng số người cao thủ đệ tử tiến hành nghiêm mật kiểm tra .

Thanh Cô lờng Huyền Biên Giới lộ khẩu, vẫn luôn là hai phái thế lực ma sát không ngừng địa phương . Hơn một năm trước, hai phái từng ở chỗ này bởi vì tranh đoạt địa bàn phát sinh qua một lần đại hình dùng binh khí đánh nhau . Khi đó Thiết Kiếm minh cao thủ đại thế cũng không ở tổng đàn, tại nơi lần dùng binh khí đánh nhau trung tổn thất nặng nề, mất Cô Huyền biên giới một cái xã trấn địa bàn .

Đoạn Dao Đường khi lấy được cái trấn nhỏ kia sau đó, sẽ ở đó trong trấn nhỏ bố phòng số lớn đệ tử, đem nguyên là thuộc về Thiết Kiếm minh Đường Khẩu, tất cả đều nhỏ . Lần này có Gian Tế lẫn vào Thanh Huyền, bọn họ một bên bí mật phái số lớn đệ tử, tản vào các nơi kiểm tra, một bên ở thông nhau Yêu Đạo phái đại lượng cao thủ chặn đường kiểm tra .

Ngô Nham rồi bù, trên mặt xúc Phong Dược Sư làm ra tản ra mùi vị khác thường nước thuốc, đã nhìn không ra vốn là diện mục . Hán đỡ Phong Dược Sư, chậm rãi hướng biên giới lờng Huyền Giới Bi phương hướng đi tới . Hán chứng kiến, tại nơi lờng Huyền Giới Bi chỗ, lúc này tụ tập ba bốn mươi cái thất lung khoá đại đao Đoạn Dao đường đệ tử . Nhất là để người chú ý chính là ngồi xếp bằng ở cao hơn hai trượng Giới Bi lên một tên đại hán .

Đại hán kia, tính ở trần, cổ đồng sắc da thịt hiện lên kim loại một dạng quang mang, khối cơ bắp dường như khối kim khí giống nhau dọa người . Đại hán trên đầu quấn quít lấy hồng trụ, ôm ấp một bả cửu hoàn Đại Khảm Đao, đầu báo hoàn nhãn, lạnh lùng con người dường như liệp báo, nhìn chăm chăm phía dưới qua lại người .

Đoạn Dao Đường đệ tử, đang ở điệu võ dương oai đảo một chiếc đôi mã kéo trên xe ngựa đồng tây . Một cái ngoài năm mươi tuổi Cẩm Y lão giả, mang trên mặt bất đắc dĩ không được hưởng những đệ tử kia giải thích cái gì .

"Đứng lại!" Ngô Nham đỡ Phong Dược Sư, đi mau đến xe ngựa kia bên cạnh lúc, được kiểm tra Đoạn Dao đường đệ tử quát .

Quát bọn họ, là một béo một gầy hai cái Đoạn Dao đường đệ tử . Người mập mập kia, rút ra bên hông trường đao, chỉ vào Phong Dược Sư, hung ác quát: "Giữ vật trên người, đều cho lão tử buông . Đứng ở bên kia đi, Lão Tử phải cẩn thận kiểm tra ."

"Các ngươi, các ngươi muốn làm gì ? Lão hán cùng đồ nhi hai cái là tha phương lang trung, đi Hương lủi nhà kiếm miếng cơm ăn, trên người cũng không tiền bạc . Lão hán thế nhưng có quan phủ cấp phát làm nghề y bằng chứng ." Phong Dược Sư cố ý làm ra ngoài mạnh trong yếu đáng đáp, cái .

"U ah, Lão Tử quản ngươi cái gì lang trung không được lang trung . Ở nơi này Thanh Huyền bên trong, chính là quan lão gia cũng quản không được ngươi Đoạn Dao Đường chuyện vụ . Lão giả kia, trái lại bỏ đồ xuống, bằng không, hừ hừ!" Bên cạnh người gầy, cũng rút đao ra, uy hiếp nói .

Phong Dược Sư giả vờ sợ đáng đáp, lòng không phục giữ trên lưng bao quần áo cởi xuống, bỏ trên đất . Ngô Nham đồng dạng gương mặt vẻ tức giận . Trên người của hán trong bao quần áo giả bộ đều là mẫu thân suốt đêm cho hán may bộ đồ mới gầy mới, cũng không thiếu cái ăn .

Bất quá, Phong Dược Sư đều nghe theo, hán cũng chỉ đành nghe theo .

một béo một gầy hai cái Đoạn Dao Đường đệ tử, đắc ý cười ha ha một tiếng, chứng kiến Ngô Nham quăng cục nợ lúc, trong mắt vẻ do dự, còn tưởng

rằng hán trong bao quần áo trang bị tiền tài, liền dùng đao đi thiêu Ngô Nham bao quần áo .

Ngô Nham âm thầm lo lắng, nghĩ thầm sư phụ trả thế nào không được ho khan, nhin không được hướng hán nhìn lại . Phong Dược Sư một tay chống mộc quái, một tay ở sau lưng của hán vỗ một cái, ý bảo hán không thể dính vào . Ánh mắt của hán, hữu ý vô ý hướng Giới Bi thượng cái kia ở trần Đại Hán liếc vài lần .

Ngô Nham ngăn người một chút, lúc này mới ý thức được, nhóm người này Đoạn Dao Đường đệ tử, ở Phong Dược Sư trong mắt của tịnh không đủ lo, duy nhất có thể lo, là ngồi xếp bằng ở Giới Bi thượng đại hán kia .

Phong Dược Sư chống mộc quái, tập tễnh đi tới Giới Bi phần dưới, dựa vào Giới Bi ngồi xuống .

"Lão bắt từ, ai cho ngươi chạy vậy đi ngồi xuống ? Còn đứng lên!" Một cái Đoạn Dao Đường đệ tử, dẫn theo đao hướng hán phần nộ quát .

Phong Dược Sư một tay chống gậy, một tay lúc lắc, "Lão hán, lớn tuổi, cái này nhiều năm bệnh cũ... Khái khái ho khan ." Hán bỗng nhiên che miệng lại, ho kịch liệt đứng lên, xem ra giống như là nào đó bệnh cũ phạm giống nhau, thân thể cũng giống như một con tôm, tựa như lúc nào cũng sẽ ho khan chết bộ dạng .

Cái kia gió đao đi hướng hán Đoạn Dao đường đệ tử, lảng lảng, trong tai chợt nghe vài tiếng lú lo mà dứt kêu thảm thiết, trên đầu một đạo hắc ảnh đập xuống, phía trên truyền đến một tiếng hét lớn: "Hảo Tặc Từ, nhanh vây hán lại!"

Cái kia gió đao Đoạn Dao đường đệ tử, vẻ sợ hãi quay đầu, chứng kiến một màn suốt đời đều không thể quên thảm trạng . Bảy tám cổ thi thể, tán loạn trên mặt đất, ngăn ngừ chỉ khoảng nửa khắc, đã là đen nhánh bắt đầu tàn mát ra tanh tưởi . Trên mặt bọn họ kinh ngạc biểu tình, nói rõ bọn họ ở lọt vào tập kích thời điểm, căn bản là không có tới kịp làm ra phản ứng chút nào .

Bọn họ Phó Đường Chủ "Cương Dao thiết Báo" đang hét lớn, dẫn theo cửu hoàn Đại Khảm Đao, thân thể chạy gấp, đuổi theo một đạo nhật hầu như khó có thể phân rõ cái bóng .

Cái bóng kia nơi đi qua, vô luận là đệ tử bình thường, vẫn là đệ tử tinh anh, đều là ở một vết sáng xanh hiện lên phía sau, liền phát sinh một tiếng lú lo mà dứt kêu thảm thiết, thân thể trong chớp mắt thì trở thành tàn mát ra hôi thối đen thui thi thể .

Tên đệ tử này, hoảng sợ muốn muốn chạy trốn, bỗng nhiên cảm thấy ngực đau dữ dội . Hán cúi đầu, đã nhìn thấy một đoạn mũi kiếm, xuất hiện ở trên ngực . Trên mũi kiếm máu của mình, đồng dạng biến thành đen nhánh nhàn sắc .

Ý thức của hán không rõ, sau đó ngoe đầu, chỉ từ chưa từng có thể chứng kiến hán chết ở trong tay ai .

Thanh Cô lương Huyền tiếp giáp giới cửa, triệt để biến thành một chỗ Tu La lò sát sinh . Một thời gian uống cạn chun trà đi qua, tại chỗ ngoại trừ ôm cửu hoàn Đại Khảm Đao, hai chân run lẩy bẩy hô Báo, còn có cái kia trốn ở dưới mã xa run, nhắm mắt đợi chết Cẩm Y lão giả, không còn có một cái còn sống Đoạn Dao đường đệ tử . Tại chỗ ngồn ngang thẳng đây đất tàn ra hôi thối biến thành màu đen thi thể .

Ngô Nham cùng Phong Dược Sư, một trước một sau, phá hồng hô báo đường lui . Hô Báo hiện tại ôm cửu hoàn Đại Khảm Đao, nghiêng người nhìn một già một trẻ này hai cái quỷ mị người giống vậy vật, tâm lý cư nhiên bị ai phát hiện, hán mặc dù là một khổ luyện cao thủ khí công, thế nhưng đối mặt với hai cái này hành tung quỷ bí, binh khí lau kịch độc cao thủ, hán dĩ nhiên một điểm đối kháng ý niệm trong đầu đều không hưng nổi .

Hán Hoành Luyện Công Phu tuy mạnh, có thể ngăn trở đao kiếm bình thường gai chém, nhưng không cách nào ngăn cản kịch độc Độc Tính . Huống chi, trước mặt hai người kia quỷ dị Khinh Công, khiến hán căn bản cũng không có chút nào cơ hội chạy trốn . Hán là như vậy cá nhân, hán đương nhiên sợ chết, hơn nữa sợ muốn chết .

Leng keng, hô Báo đại khảm đao trong tay rơi xuống đất, hán cũng theo đó hướng phía hai người quỷ xuống, liều mạng đập đầu cầu xin tha thứ: "Lương vị đại hiệp tha mạng, tiểu nhân chẳng qua là ở Đoạn Dao Đường kiếm miếng cơm ăn tiểu nhân vật, tiểu nhân chẳng bao giờ trải qua chuyện thương thiên hại lý, cầu lương vị đại hiệp tha mạng!"

Ngô Nham lần đầu tiên giết nhiều người như vậy, tâm lý nói thật cảm giác có điểm tàn nhẫn, nhưng càng nhiều hơn là một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được kích thích . Dẫn theo chủy thủ tay trái, không chút nào vừa mới sát nhân lúc run . Nhất là khi hán chứng kiến, hô Báo loại này ở trên giang hồ tính được là là nhị lưu cao thủ, ở trước mặt của hán đều như vậy không chịu nổi một kích, điều này làm cho hán cảm thấy trước nay chưa có kích thích .

Phong Dược Sư giữ một bình sứ nhỏ vút xuống hô báo trước mặt, hồ hững hờ nhìn hán một cái, "Phương diện này có một viên hủ tâm hoàn, ngươi ăn vào . Cái mạng nhỏ của ngươi, đối với lão phu mà nói, hoàn toàn chính xác còn có chút tác dụng . Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi ngoan ngoan mà nghe lời, lão phu hàng năm đều có thể đứng giờ cho ngươi giải dược . Ngươi nếu là làm được, lão phu hoàn toàn hiểu rõ ngươi độc cũng không phải là không thể được ."

Hô Báo tay run run nhấc lên cái kia bình nhỏ, từ bên trong đổ ra một viên màu đỏ thẫm Dược Hoàn, sắc mặt trắng hếu nhìn Phong Dược Sư, do dự một chút, lại nhìn đứng ở sau lưng hán Ngô Nham . Hán một hơi nuốt vào Dược Hoàn, trên mặt lộ ra thuận theo biểu tình, nhìn về phía Phong Dược Sư .

"Đi giữ trên xe ngựa người giết ." Phong Dược Sư đối với hô báo biết điều có chút thoả mãn, thế nhưng đã có người chứng kiến toàn bộ quá trình, như vậy cũng không cần phải ... Lưu lại người sống .

Hô Báo nhắc tới cửu hoàn Đại Khảm Đao, hướng xe ngựa kia bước đi đi, từ trong xe lòi ra vài cái run lẩy bẩy hoa phục nam nữ, một đạo một cái chém .

Dưới mã xa Cẩm Y lão giả, sợ không được run run, trên người tản mát ra một trận nước tiểu khai mùi hôi . Nhưng hắn vẫn không chút do dự từ dưới xe bò ra ngoài, hướng về phía Phong Dược Sư đập đầu đường như già tội bần: "Hảo hán gia tha mạng, tiểu lão nhi chỉ là Thanh Huyền trong huyện thành cùng tính toán sinh tiệm thuốc chương quỹ . Tiểu lão nhi nguyện ý cũng dùng hoàn thuốc kia, chỉ cầu hảo hán gia tha tiểu lão nhi, tiểu lão nhi tuyệt sẽ không giữ sự tình hôm nay nói cho bất luận kẻ nào!"

Hô Báo không nhúc nhích chút nào . Hắn suy đoán Phong Dược Sư lưu tính mạng hắn, hơn phân nửa vẫn là vì hắn ở Đoạn Dao Đường địa vị, nhất định là muốn muốn hắn làm những gì . Chuyện này quyết không thể khiến bất luận kẻ nào tiết lộ ra ngoài .

Hô Báo dẫn theo đao, đang muốn chém Cẩm Y lão giả, Phong Dược Sư vung tay lên ngăn cản lại hắn, nói ra: "Chậm đã!"

Cẩm Y lão giả đã sớm sợ ướt đầm y phục, thủ lĩnh cũng không dám đánh run rẩy nằm ở chỗ này, nghe được Phong Dược Sư mà nói, tựa hồ thở phào một cái, "Đa tạ hảo hán gia gia, tiểu lão nhi cái gì đều nguyện ý làm, chỉ cầu mạng sống!"

Hô Báo đứng ở đó Cẩm Y bên người lão giả, cứu hoàn Đại Khâm Dao giờ, đợi Phong Dược Sư mệnh lệnh . Phong Dược Sư đồng dạng ném ra một cái bình sứ tại nơi Cẩm Y trước mặt lão giả . Cẩm Y lão giả dĩ nhiên hết sức biết điều, hoảng vội vàng nhặt lên đến, đổ ra một viên màu son Dược Hoàn, không chút do dự nuốt vào .

"Lão phu giới hạn ngươi mười ngày, tiễn một nhóm mười năm phần trở lên được thảo đi Cô Sơn trấn . Đây là cần dùng được thảo danh sách ." Phong Dược Sư giữ một đoàn cuộn giấy dặn cho Cẩm Y lão giả . Cẩm Y lão giả nhanh lên nhặt lên, kính cẩn thu vào trong lòng, sau đó vái chào, "Thỉnh hảo hán gia gia yên tâm, tiểu lão nhi nhất định đúng giờ đưa đến, tuyệt không dám đến trễ!"

"Còn như ngươi, lão phu tin tưởng ngươi sẽ làm hảo chuyện kế tiếp . Sau mười ngày, ngươi và hắn cùng đi Cô Sơn trấn ." Phong Dược Sư nhặt lên túi xách trên đất phục, dẫn thu thập đồ đạc xong Ngô Nham, nhìn cũng không nhìn hai người, trực tiếp hướng Cô Sơn trấn phương hướng, ung dung đi .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ở trong được đỉnh tu luyện

Ngô Nham theo sư phụ, trở lại Tiểu Cô Sơn Thiên Dược trong cốc, lại qua khỏi phong bế tu luyện khô khan thời gian . Lần này trở về, hắn tu luyện càng thêm điên cuồng .

Lần này từng trải, hoàn toàn thay đổi tư tưởng của hắn . Người giang hồ, tâm như sắt . Hắn chân chính cảm nhận được cái loại cảm giác này . Vô luận là Phong Dược Sư, vẫn là Đoạn Dao Đường chính là cái kia Hô Báo, không thể không như thế . Hắn bây giờ đối với mình cũng cảm thấy có chút xa lạ . Hắn cảm giác mình thay đổi, trở nên tàn nhẫn tàn nhẫn . Hắn cảm thấy, mình cũng là ích kỷ cùng sợ chết, cho nên khi hắn giết chết những Đoạn Dao đó Đường nhân thời điểm, hắn không có một chút do dự . Khi hắn chứng kiến Hô Báo giết chết mấy cái vô tội cùng tính toán sinh tiệm thuốc hoa phục nam nữ thời điểm, hắn cũng không có ngăn cản dự định .

Người giang hồ, là tánh mạng của mình cùng lợi ích, có thể nhìn kỹ hắn tánh mạng con người dường như chuyện vật . Những thứ ở trong truyền thuyết, hành hiệp trượng nghĩa Đại Hiệp, có thể vẹn vẹn chỉ là người yếu ức nghĩ ra được nguyện vọng tốt đẹp đi . Ngược lại, Ngô Nham cảm thấy, chuyện này giang hồ hành trình, tư tưởng của hắn hoàn toàn cải biến .

Không có mạnh mẽ tuyệt kỹ bàng thân, không có thực lực cường đại dựa vào, hành tẩu giang hồ, sinh mệnh hình cùng trò đùa . Ngô Nham không muốn để cho mình ở sau này giang hồ trên đường, từ ở trong tay người khác, cho nên hắn phải trở nên mạnh, đây là hắn hiện tại mục tiêu duy nhất cùng động lực .

Hắn mỗi ngày đều sẽ hoa rất nhiều thời gian, dùng tu luyện Đệ Nhị Tầng Vô Danh khẩu quyết . Ngoại trừ những thứ này, hắn thời gian còn lại, đều dùng để luyện tập Phong Vân Cửu Kiếm giới êm dịu Vân Bộ .

Lần này đang giết chết những Đoạn Dao đó Đường đệ tử trong quá trình, hắn rốt cục nhận thức đến bộ này Thiết Kiếm minh lão tổ sáng lập ra công pháp chỗ lợi hại .

Chỉ là, khiến hắn bất đắc dĩ là, hắn đang tu luyện Phong Vân Cửu Kiếm giới êm dịu Vân Bộ thời điểm, tiến bộ thần tốc, thế nhưng đang tu luyện vô danh kia khẩu quyết thời điểm, tốc độ tu luyện lại thông thả khiến hắn phát cuồng . Mặc dù là hắn mỗi ngày đều muốn dùng hai hạt Ngưng Tinh Đan, hắn tiến cảnh vẫn là chậm rãi hầu như dường như không thể nào di chuyển giống nhau .

Hắn giữ loại tình huống này, hướng Phong Dược Sư nói . Phong Dược Sư cái gì quái lạ nói cũng không nói, chỉ là dặn hắn mỗi ngày thật tốt tu luyện, những chuyện khác, hắn để giải quyết .

Nhìn già nua Phong Dược Sư, mỗi ngày đều sẽ đích thân giám sát hai gã trang Nông ăn mặc tươm tất chăm sóc ba mẫu vườn thuốc, Ngô Nham tâm lý càng thêm hồ thẹn, hẳn biết, những thuốc này hơn phân nửa đều là chuẩn bị cho hắn, mà hắn đã có điểm cô phụ sư phụ kỳ vọng. Vì vậy hắn tu luyện cũng càng thêm điên cuồng liều mạng.

Trở về núi sau mười ngày, Phong Dược Sư lại xuất cốc một chuyến, lúc trở lại, sắc mặt của hắn không được là rất tốt. Hắn mặt âm trầm, trong thư phòng sự tĩnh lặng nề đi dạo, tản bộ.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Phong Dược Sư liền đẩy ra Ngô Nham môn. Ngoài cửa, Phong Dược Sư trong tay mang theo một cái túi lớn, về mặt hồ hững đứng ở nơi đó, phía sau hắn, có bốn cái tráng hán mang một hơi cao cổ một người đỉnh đồng lớn.

Phong Dược Sư chỉ huy bốn cái tráng hán, giữ lớn Đỉnh mang tới Ngô Nham trong thạch phòng. bốn cái tráng hán giữ lớn Đỉnh cất xong sau đó, từ Phong Dược Sư trong tay lãnh tiền, mang trên mặt nghi hoặc cùng vui sướng biểu tình ly khai.

Bốn người bọn họ là Cô Sơn trấn trên thợ rèn, bọn họ có điểm kỳ quái, không hiểu nổi lão nhân này gia tại sao muốn mua như thế một hơi lớn Đỉnh thả trong phòng. Bất quá, bọn họ có thể không có can đảm hỏi. Nơi này chính là Thiết Kiếm minh địa bàn, Thiết Kiếm minh đây chính là trên giang hồ nổi danh Đại Bang Phái. Bọn họ trừ phi là muốn tìm cái chết mới sẽ đi hỏi thăm loại này phạm chuyện kiêng kỵ.

Lớn Đỉnh được đặt ở Ngô Nham gian phòng ở giữa. Chiếc đỉnh lớn kia tạo hình rất kỳ quái, phía trên rất giống là một cái có thể ở bên trong tám lớn bề tấm, phần dưới có một mang theo cửa lò sưởi.

"Cái này Ngưng Tinh Đan đối với tu luyện của người xem ra không có gì trợ giúp. Sau đó, người ngay lão phu thân thủ điều chế nước thuốc trong tu luyện đi." Phong trưởng lão leo đến trên chiếc đỉnh lớn, đem trong tay cái túi miệng túi mở ra, đổ ra một đồng hồ khô Thảo Dược. Ngô Nham ở một bên nhìn, phát hiện bên trong rất nhiều dược thảo, hắn đều nhận được. Xem những dược thảo đó nhan sắc cùng dáng dấp, rõ ràng đều là mười năm phần trở lên dược thảo.

"Đi phía ngoài Tàng Kiếm Đàm đánh mấy thùng nước, giữ cái đỉnh này giả trang 7 phần tràn đầy." Phong Dược Sư nói với Ngô Nham.

Ngô Nham theo lời lấy thùng gỗ lớn, bắt đầu nấu nước. Liên tiếp thiêu thập thùng nước lớn, chiếc đỉnh lớn kia đã có 7 phần tràn đầy. Phong Dược Sư cũng ở phía dưới đại đỉnh lò sưởi trong tràn đầy khô ráo bó củi, cũng châm lửa.

Ngon lửa hùng hực ở lò sưởi trong tứ ngược thiêu đốt, khói đặc cuộn cuộn từ phía trên chiếc đỉnh lớn đứng hàng yên cửa nhô ra. Không được chỉ chốc lát, cả gian nhà đá trong đều tràn đầy khói đặc, sắc hai người không mở mắt nổi.

Đối với loại tình huống này, Phong Dược Sư tựa hồ sớm liền nghĩ đến. Hắn từ trong thư phòng lấy một bả dài hơn thước đen thùi đoản kiếm, leo đến Ngô Nham trên nhà đá. Ngô Nham đứng trong phòng, chịu nhịn khói dày đặc huân sắc, đùa bốn lò sưởi chủ bó củi, sau một hồi, này bó củi thiêu đốt càng thêm đầy đủ, sinh ra khói đặc cư nhiên giảm rất nhiều.

Lúc này, nhà đá trên nóc nhà, phát sinh rắc rắc thanh âm. Ngô Nham giật mình nhìn lên trên, phát hiện một tia đen nhánh quang mang, từ nóc nhà trên thạch bích lộ ra.

Đạo kia đen nhánh quang mang, dọc theo mặt trên kiên cố đá hoa cương thạch, đồng dạng quay vòng, ngay ngắn một cái khối to bằng đầu người đá hoa cương, dùng từ nóc nhà ngã xuống, đập tới mặt đất thượng.

Rớt xuống đá hoa cương thạch, bốn bề vết cắt trơn trượt trong như gương. Ngô Nham thầm giật mình. Có thể đem những này đá hoa cương cắt như vậy trơn nhẵn, hơn nữa xem ra cắt thời điểm tựa như cắt kim loại khối đậu hủ một dạng có thể, hẳn dùng là dụng cụ binh khí, lại có thể như vậy sắc bén?

Lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết có thể chém sắt như chém bùn thần binh lợi khí? Ngô Nham ngẩng đầu, hướng người kia nhúc nhúc đầu lơ tròn nhìn lại, lơ tròn trung lộ ra Phong Dược Sư mặt không thay đổi khuôn mặt, tái nhợt khiếp người.

Trong tay của hắn, lúc này đang nắm lấy một thanh dài hơn thước đen thùi đoản kiếm. Ngô Nham nhớ tới vừa rồi từ đá hoa cương trên đá lộ ra một tia Ô Quang.

Xem ra, Phong Dược Sư vừa rồi chính là dùng cái chuỗi này đen thùi đoản kiếm, ở thạch trên nóc nhà cắt ra cái này động.

Một cây to cỡ miệng chén tre buong, từ phía trên trong thạch động duỗi xuống tới, vừa may để ở trên chiếc đỉnh lớn đứng hàng yên nơi miệng. Trong nhà khói đặc dần dần tán đi. Từ bên trong chiếc đỉnh lớn tân sinh ra khói đặc, đều theo đã thông quan tiết tre buong, tổng ra đi.

Phong Dược Sư rất nhanh lại xuất hiện ở trong thạch phòng. Thanh kia đen nhánh đoản kiếm, được hắn cắm vào một bả màu đen da cá mập trong vỏ.

Phong Dược Sư đứng ở một bên, thỉnh thoảng lấy tay thử nước bên trong ôn, quan sát đến bên trong đỉnh dược thảo biến hóa cùng nước thuốc màu sắc biến hóa. Một lúc lâu sau, toàn bộ bên trong chiếc đỉnh lớn thủy lâm bầm mạp hiểm số lớn bọt khí sôi trào, nồng nặc mùi thuốc hòa hợp toàn bộ nhà đá. Phong Dược Sư dập tắt lửa, lại các loại nửa canh giờ, nước ấm lạnh xuống tới, nước thuốc Dược Lực cũng vừa hảo đạt được thịnh nhất thời điểm. Hắn nói với Ngô Nham: "Được, cởi quần áo đi vào tu luyện đi."

Ngô Nham theo lời cởi quần áo, nhảy vào nước thuốc trong, khoanh chân ngồi xuống. Bởi vì toàn bộ Đỉnh rất lớn, vì vậy nước thuốc vừa lúc ngập đến hắn môi dưới chỗ, cũng không trở ngại hắn ngồi xếp bằng tu luyện.

Ngô Nham cảm thụ được quanh thân nồng nặc Dược Lực xuyên thấu qua da thịt xông vào trong cơ thể, hần đại hi không ngớt, nhanh lên nhắm mắt lại, dựa theo Đệ Nhị Tầng phương pháp tu luyện, tu luyện .

Phong Dược Sư xem phim khác, đi ra ngoài, nhẹ nhàng đóng cửa đá lại, đứng ở ngoài phòng, đang nhìn bầu trời xuất thần . Một lát sau, hần trên mặt lộ ra quyết nhiên biểu tình, đi vào thư phòng của mình .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Long Vân Kiếm

Như vậy ở trong dược đỉnh ngâm nước thuốc tu luyện, hiệu quả vô cùng rõ ràng . Thời gian ba tháng đi qua, Ngô Nham ngạc nhiên phát hiện, Vô Danh khẩu quyết Đệ Nhị Tầng thì đã tu luyện tới viên mãn cảnh giới .

Cảm thụ được trong cơ thể cổ năng lượng kia lưu so với trước đây trắng lớn hơn hai lần, hiện tại đã có sợi tóc lớn như vậy, hơn nữa không cần cố ý Nội Thị, chỉ cần tâm niệm vừa động, cổ năng lượng kia lưu sẽ chảy - khắp toàn thân . Loại cảm giác này, chính là Đệ Nhị Tầng tu luyện thành công tiêu chí .

Ngô Nham cao hứng chạy đi, muốn đem tin tức này nói cho Phong Dược Sư . Bất quá, khi hần chạy đến Phong Dược Sư cửa thư phòng thời điểm, phát hiện Phong Dược Sư thư phòng đại môn cự nhiên đóng chặt lại .

Ngô Nham còn tưởng rằng Phong Dược Sư không được ở trong phòng, hần đang muốn ở trong cốc đi tìm Phong Dược Sư, bỗng nhiên trong lòng hần sinh ra một bất an mãnh liệt .

Ngô Nham dọa cho giật mình, nhanh lên nín thở Liễm Tức, thân thể dán tại trên tường . Lúc này, hần dán tại trên tường trong lỗ tai, chột nghe trong thư phòng tiếng nói chuyện .

Phong Dược Sư thư phòng, cũng là dùng thật dày đá hoa cương kiến tạo, cách âm hiệu quả một điểm không thể so hần nhà đá kém . Điểm ấy Ngô Nham đã sớm biết . Thế nhưng, hần vẫn nghe được trong nhà tiếng nói chuyện .

Cái này ở trước đây, là tuyệt đối không có thể làm được. Hiện ở tu luyện thành công vô danh kia khẩu quyết Đệ Nhị Tầng, Ngô Nham chột phát hiện, mình mỗi bên loại cảm giác Linh Thức, so với trước đây nhạy cảm rất nhiều .

Hần mơ hồ nghe được, trong phòng có một trung niên nhân, đang cùng Phong Dược Sư nói chuyện .

"Phong sư huynh, sư đệ đây cũng là vì muốn tốt cho ngươi . Sư tổ truyền xuống món đó bảo vật, lưu ở trong tay ngươi, chỉ làm cho ngươi mang đến họa sát thân . Hơn nữa, sư đệ ta nói như thế nào cũng là bán mình mình chủ, nầy năm nay, nếu không phải ta đau khổ chống đỡ bản mình, sợ rằng bản mình sớm đã bị Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang cho diệt . Phong sư huynh, ngươi cũng không hy vọng nhìn Lệnh Tô tàn tàn khổ khổ chế cơ nghiệp, hủy ở ngươi thế hệ này trong tay chứ ? Huống, Sư Tổ món đó bảo vật, là làm Thiết Kiếm mình mình chủ thân phận tín vật . Sư phụ năm đó nếu giữ vị trí mình chủ truyền cho tiểu đệ, sư huynh lại không chịu giữ mình chủ tín vật giao cho tiểu đệ, ngươi khiến tiểu đệ như thế nào áp đảo mấy vị khác Phó Minh Chủ cùng hơn mười vị đường chủ ? Xin hãy sư huynh lý giải tiểu đệ nỗi khổ tâm, giữ bảo vật giao cho tiểu đệ đi." Nghe thanh âm, nói chuyện người giống như là một trung niên nhân, hơn nữa, nghe ý của hần trong lời nói, hần dĩ nhiên là Thiết Kiếm mình đương thời mình chủ .

Ngô Nham âm thầm giật mình, cái này Thiết Kiếm mình mình chủ, hần nhớ kỹ hình như là họ Lý, chỉ là không biết tên gọi là gì . Sư phụ Phong Dược Sư lại là Lý mình chủ sư huynh, hơn nữa, sư phụ còn giống như nắm giữ bản mình mình chủ tín vật, đây rốt cuộc là chuyện gì ?

"Hừ, sư đệ, cái chuỗi này Long Vân Kiếm, là năm đó Ngô Tổ từ Vân Châu Mãng Thương Sơn Độc Long trong cốc, liều mạng lại Cửu Tử Nhất Sinh mới đoạt lại nhất kiện thần binh, chính là Ngô Phong thị nhất mạch truyền thừa tín vật, há có thể đơn giản truyền cho ngoại nhân ? Chuyện này không cần phải nói, lão phu tuyệt sẽ không đáp ứng . Ngươi yên tâm, lão phu phát thệ, tuyệt đối sẽ không đoạt mình chủ của ngươi vị là được." Phong Dược Sư thanh âm lạnh lùng nói ra .

"Ha ha, sư huynh, lẽ nào liền không có bất kỳ nhường ra kiếm này lưỡng toàn cách sao? Ngươi làm như vậy, khiến tiểu đệ thật khó khăn a . Người nào!" Trung niên nhân kia đột nhiên hét lớn một tiếng, bịch phá khai đại môn .

Hai cái bóng người từ trong thư phòng lờ ra đến, Ngô Nham sợ sắc mặt của trắng bệch, đang muốn xoay người ly khai, bỗng nhiên cảm thấy một cái bóng trắng ở trước người nhoáng lên, sau đó chính là vật cứng có một chút trên người mình thanh âm phốc phốc vang ba cái . Hần đột nhiên liền cảm thấy mình thân thể chết lặng giống một miếng gỗ, không thể di chuyển .

Ngô Nham hoảng hốt, thân thể không tự chủ được được cái kia bóng trắng cảm lấy, đến người nọ trước mặt .

Ánh mắt của hắn còn có thể chuyển động, chứng kiến hiện anh tuấn phiêu dật nam tử trung niên khuôn mặt . Nam tử kia tự tiểu phi tiểu nhìn hắn, cả người tản mát ra một khí thế bén nhọn, loại khí thế này, hiển nhiên là thời gian dài người mang địa vị cao mới có thể nuôi đi ra .

"Ha ha, sư huynh, tiểu tử này không phải là người đệ tử mới thu chứ ?" Trung niên nam tử kia, dẫn theo Ngô Nham, cười đắc ý cười .

"Lý Nhược Hư, nhanh lên buông hắn ra ." Phong Dược Sư sắc mặt đại biến, nhãn thần kiêng kỵ nhìn trung niên nam tử kia, ngoài mạnh trong yếu gầm nhẹ nói .

"Tắm tã, cái này dùng thuốc nuôi đi ra thân thể và gân cốt, chính là không giống với, ngay cả tiểu đệ đều có điểm tâm di chuyển ." Trung niên nam tử kia Lý Nhược Hư, không chút nào là Phong Dược Sư uy hiếp sơ động, hắn thậm chí vươn thẳng mũi, ở Ngô Nham trên cổ của người người .

Ngô Nham đáy lòng không lý do mọc lên một cảm giác xấu . Lý Nhược Hư bộ dạng, giống như là một cái tham lam Thao Thiết thú, đang ở cuồng người con mồi giống nhau, khiến hắn cả người khỏi một lớp da gà, không nói ra được sợ hãi khó chịu .

"Người muốn như thế nào mới bằng lòng thả hắn ?" Phong Dược Sư tức giận cả người run rẩy, hai mắt ác độc trừng mắt người đàn ông trung niên .

"Sư huynh, qua nhiều năm như vậy, tâm tư của người, tiểu đệ vẫn là rất hiểu . Việc này kỳ thực dễ xử lý, người đem bảo bối cho tiểu đệ, tiểu đệ cam đoan, từ nay về sau tuyệt sẽ không can thiệp người bất luận cái gì việc tư, thậm chí sẽ còn là sư huynh người đề cập qua các loại tiện lợi, người xem coi thế nào ?" Trung niên nam tử kia, tự tiểu phi tiểu nhìn Phong Dược Sư nói rằng .

"Người! Lý Nhược Hư, lấy thân phận của người bây giờ, lại còn biết dùng loại này hạ lưu thủ đoạn, thực sự là không biết cảm thấy thẹn!" Phong Dược Sư tựa hồ đối với món đó bảo bối, cực kỳ coi trọng, sắc mặt ngay cả biến số lần, một bộ do dự bộ dạng .

"Ai u, ta sư huynh tốt, thủ đoạn của ngài cùng hành sự, tựa hồ so với tiểu đệ còn làm người ta khinh thường chứ ? Có muốn hay không tiểu đệ, đem người những chuyện tốt kia, cùng tiểu tử này nói vài món ?" Người đàn ông trung niên nghe được Phong Dược Sư mà nói, không chỉ có không buồn, ngược lại có chút dương dương đắc ý chiếu ngược Phong Dược Sư .

"Người dám!"

"Tiểu đệ kiên trì hữu hạn, sư huynh, tiểu đệ ngược lại đếm ba tiếng, người nếu còn kiên trì như vậy,, ta đây liền đem tiểu tử này trực tiếp giết chết, nhìn người làm sao còn ..."

"Câm miệng! Người cái này tiểu nhân hèn hạ, đông tây cho người chính là, người chờ!" Phong Dược Sư cầm một quả tay, gân xanh lộ, xương ngón tay bóp trắng bệch, hiện ra nội tâm cực độ phẫn nộ .

Hắn bỗng nhiên giữ một quả tay lên, hướng lưỡng đoạn rút ra một cái . Nói cũng kỳ quái, một quả tay dĩ nhiên từ trung gian một phân thành hai, được tách ra một quả trong, dĩ nhiên lộ ra một thanh trường kiếm cổ điển .

Thanh trường kiếm kia dài ba thước ba tấc, chiều rộng hai ngón tay, chuôi kiếm cùng thân kiếm rộng bằng nhau, chính thể giống như một hoàng Thanh Tuyền giống nhau, tản mát ra sâu kín Thanh Quang . Vừa nhìn đây chính là một bả bảo kiếm tuyệt thế .

Trung niên nam tử kia chứng kiến thanh kiếm này sau đó, trong mắt lộ ra một vẻ cuồng nhiệt, ha ha cười nói: "Nghĩ không ra a nghĩ không ra, sư huynh lại đem kiếm này giấu ở như vậy tâm thường một cây một quả trong, thảo nào qua nhiều năm như vậy, người mấy ca lao lực tâm tư, thủy chung không còn cách nào tra ra thanh kiếm này giấu ở nơi nào . Được, sư huynh quả thực tâm tư là lười ."

"Buông hắn ra, thanh kiếm này, lão phu cho người . Bất quá, người mới vừa nói hứa hẹn, còn muốn thêm một cái, sau đó vô luận là người phương nào, đều tuyệt không phê chuẩn bước vào lão phu Thiên Thảo Cốc một bước ."

"Thành giao! Sư huynh, đem ra đi, tiểu đệ cái này thả người ."

Phong Dược Sư không thôi liền chỉ ở trường kiếm kia thượng rạch một cái, trường kiếm kia phát sinh thương tiếng rỗng ngậm, thanh thúy dễ nghe, rất cảm động . Hắn nhãn thần phức tạp nhìn chăm chăm Ngô Nham, đột nhiên thanh trường kiếm ném trung niên nam tử kia .

Người đàn ông trung niên một tay ở Ngô Nham trên người gạt liên tục ba cái, nắm Ngô Nham áo, ném về phía Phong Dược Sư . Hắn một tay kia tiếp được trường kiếm, cắm vào hông . Bên hông hắn lúc này còn huyền đeo một thanh trường kiếm, trường kiếm kia có chút đặc biệt, lại có hai cái vỏ . Cheng một tiếng khinh minh, hắn tiếp lấy thanh trường kiếm này, vừa may xen vào một người trong đó trong vỏ, biến mất . Nhìn nửa lúc, toàn bộ tựa như chỉ có một thanh kiếm, khiến người ta một điểm cũng nhìn không ra bên hông hắn cắm là hai thanh kiếm .

"Ha ha, Phong Tiêu Kiếm, Long Vân Kiếm tề tụ, hôm nay mới tính được là chân chánh Phong Vân kiếm . Sư huynh, tiểu đệ đáp lại việc, tuyệt không dám nuốt lời, người yên tâm tốt. Cáo từ!"

Người đàn ông trung niên hài lòng hướng Phong Dược Sư chấp tay một cái, cười ha ha nổi ly khai Thiên Thảo Cốc, trong tiếng cười lộ ra một không nói ra được vui sướng ý .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Long Vân Kiếm

Như vậy ở trong được đỉnh ngâm nước thuốc tu luyện, hiệu quả vô cùng rõ ràng . Thời gian ba tháng đi qua, Ngô Nham ngạc nhiên phát hiện, Vô Danh khẩu quyết Đệ Nhị Tầng thì đã tu luyện tới viên mãn cảnh giới .

Cảm thụ được trong cơ thể cỗ năng lượng kia lưu so với trước đây trắng lớn hơn hai lần, hiện tại đã có sợi tóc lớn như vậy, hơn nữa không cần cố ý Nội Thị, chỉ cần tâm niệm vừa động, cỗ năng lượng kia lưu sẽ chảy - khắp toàn thân . Loại cảm giác này, chính là Đệ Nhị Tầng tu luyện thành công tiêu chí .

Ngô Nham cao hứng chạy đi, muốn đem tin tức này nói cho Phong Dược Sư . Bất quá, khi hắn chạy đến Phong Dược Sư cửa thư phòng thời điểm, phát hiện Phong Dược Sư thư phòng đại môn cứ nhiên đóng chặt lại .

Ngô Nham còn tưởng rằng Phong Dược Sư không được ở trong phòng, hắn đang muốn ở trong cốc đi tìm Phong Dược Sư, bỗng nhiên trong lòng hắn sinh ra một bất an mãnh liệt .

Ngô Nham dọa cho giật mình, nhanh lên nín thở Liễm Tức, thân thể dán tại trên tường . Lúc này, hắn dán tại trên tường trong lỗ tai, chột nghe trong thư phòng tiếng nói chuyện .

Phong Dược Sư thư phòng, cũng là dùng thật dày đá hoa cương kiến tạo, cách âm hiệu quả một điểm không thể so hắn nhà đá kém . Điểm ấy Ngô Nham đã sớm biết . Thế nhưng, hắn vẫn nghe được trong nhà tiếng nói chuyện .

Cái này ở trước đây, là tuyệt đối không có thể làm được. Hiện ở tu luyện thành công vô danh kia khẩu quyết Đệ Nhị Tầng, Ngô Nham chột phát hiện, mình mỗi bên loại cảm giác Linh Thức, so với trước đây nhạy cảm rất nhiều .

Hắn mơ hồ nghe được, trong phòng có một trung niên nhân, đang cùng Phong Dược Sư nói chuyện .

"Phong sư huynh, sư đệ đây cũng là vì muốn tốt cho ngươi . Sư tổ truyền xuống món đó bảo vật, lưu ở trong tay ngươi, chỉ làm cho ngươi mang đến họa sát thân . Hơn nữa, sư đệ ta nói như thế nào cũng là bán mình mình chủ, mấy năm nay, nếu không phải ta đau khổ chống đỡ bản mình, sợ rằng bản mình sớm đã bị Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang cho diệt . Phong sư huynh, ngươi cũng không hy vọng nhìn Lệnh Tổ tôn tôn khổ khổ chế cơ nghiệp, hủy ở ngươi thế hệ này trong tay chứ ? Huống, Sư Tổ món đó bảo vật, là làm Thiết Kiếm mình mình chủ thân phận tín vật . Sư phụ năm đó nếu giữ vị trí mình chủ truyền cho tiểu đệ, sư huynh lại không chịu giữ mình chủ tín vật giao cho tiểu đệ, ngươi khiến tiểu đệ như thế nào áp đảo mấy vị khác Phó Minh Chủ cùng hơn mười vị đường chủ ? Xin hãy sư huynh lý giải tiểu đệ nỗi khổ tâm, giữ bảo vật giao cho tiểu đệ đi ." Nghe thanh âm, nói chuyện người giống như là một trung niên nhân, hơn nữa, nghe ý của hắn trong lời nói, hẳn dĩ nhiên là Thiết Kiếm mình đương thời mình chủ .

Ngô Nham âm thầm giật mình, cái này Thiết Kiếm mình mình chủ, hắn nhớ kỹ hình như là họ Lý, chỉ là không biết tên gọi là gì . Sư phụ Phong Dược Sư lại là Lý mình chủ sư huynh, hơn nữa, sư phụ còn giống như nắm giữ bản mình mình chủ tín vật, đây rốt cuộc là chuyện gì ?

"Hừ, sư đệ, cái chuỗi này Long Vân Kiếm, là năm đó Ngô Tổ từ Vân Châu Mãng Thương Sơn Độc Long trong cốc, liều mạng lại Cừu Từ Nhất Sinh mới đoạt lại nhất kiện thần binh, chính là Ngô Phong thị nhất mạch truyền thừa tín vật, há có thể đơn giản truyền cho ngoại nhân ? Chuyện này không cần phải nói, lão phu tuyệt sẽ không đáp ứng . Ngươi yên tâm, lão phu phát thệ, tuyệt đối sẽ không đoạt mình chủ của ngươi vị là được ." Phong Dược Sư thanh âm lạnh lùng nói ra .

"Ha ha, sư huynh, lẽ nào liền không có bất kỳ nhượng ra kiếm này lưỡng toàn cách sao? Ngươi làm như vậy, khiến tiểu đệ thật khó khăn a . Người nào!" Trung niên nhân kia đột nhiên hét lớn một tiếng, bịch phá khai đại môn .

Hai cái bóng người từ trong thư phòng lờ ra đến, Ngô Nham sợ sắc mặt của trắng bệch, đang muốn xoay người ly khai, bỗng nhiên cảm thấy một cái bóng trắng ở trước người nhao lên, sau đó chính là vật cứng có một chút trên người mình thanh âm phốc phốc vang ba cái . Hắn đột nhiên liền cảm thấy mình thân thể chết lặng giống một miếng gỗ, không thể di chuyển .

Ngô Nham hoảng hốt, thân thể không tự chủ được được cái kia bóng trắng cầm lấy, đến người nọ trước mặt .

Ánh mắt của hắn còn có thể chuyển động, chứng kiến hiện anh tuấn phiêu dật nam tử trung niên khuôn mặt . Nam tử kia tự tiểu phi tiểu nhìn hắn, cả người tản mát ra một khí thế bén nhọn, loại khí thế này, hiển nhiên là thời gian dài người mang địa vị cao mới có thể nuôi đi ra .

"Ha ha, sư huynh, tiểu tử này không phải là ngươi đệ tử mới thu chứ ?" Trung niên nam tử kia, dẫn theo Ngô Nham, cười đắc ý cười .

"Lý Nhượng Hư, nhanh lên buông hắn ra ." Phong Dược Sư sắc mặt đại biến, nhãn thần kiêng kỵ nhìn trung niên nam tử kia, ngoài mạnh trong yếu gầm nhẹ nói .

"Tắm tã, cái này dùng thuốc nuôi đi ra thân thể và gân cốt, chính là không giống với, ngay cả tiểu đệ đều có điểm tâm di chuyển." Trung niên nam tử kia Lý Nhượng Hư, không chút nào là Phong Dược Sư uy hiếp sở động, hần thậm chí vươn thẳng mũi, ở Ngô Nham trên cổ của người người.

Ngô Nham đầy lòng không lý do mọc lên một cảm giác xấu. Lý Nhượng Hư bộ dạng, giống như là một cái tham lam Thao Thiết thú, đang ở cuồng người con mỗi giống nhau, khiến hần cả người khỏi một lớp da gà, không nói ra được sợ hãi khó chịu.

"Người muốn như thế nào mới bằng lòng thả hần?" Phong Dược Sư tức giận cả người run lấy bầy, hai mắt ác độc trừng mắt người đàn ông trung niên.

"Sư huynh, qua nhiều năm như vậy, tâm tư của người, tiểu đệ vẫn là rất hiểu. Việc này kỳ thực dễ xử lý, người đem bảo bối cho tiểu đệ, tiểu đệ cam đoan, từ nay về sau tuyệt sẽ không can thiệp người bất luận cái gì việc tư, thậm chí sẽ còn là sư huynh người đề cập qua các loại tiện lợi, người xem coi thế nào?" Trung niên nam tử kia, tự tiểu phi tiểu nhìn Phong Dược Sư nói rằng.

"Người! Lý Nhượng Hư, lấy thân phận của người bây giờ, lại còn biết dùng loại này hạ lưu thủ đoạn, thực sự là không biết cảm thấy thẹn!" Phong Dược Sư tựa hồ đối với món đó bảo bối, cực kỳ coi trọng, sắc mặt ngay cả biến số lần, một bộ do dự bộ dạng.

"Ai u, ta sư huynh tốt, thủ đoạn của ngài cùng hành sự, tựa hồ so với tiểu đệ còn làm người ta khinh thường chứ? Có muốn hay không tiểu đệ, đem người những chuyện tốt kia, cùng tiểu tử này nói vài món?" Người đàn ông trung niên nghe được Phong Dược Sư mà nói, không chỉ có không buồn, ngược lại có chút dương dương đắc ý chiếu ngược Phong Dược Sư.

"Người dám!"

"Tiểu đệ kiên trì hữu hạn, sư huynh, tiểu đệ ngược lại đếm ba tiếng, người nếu còn kiên trì như vậy,, ta đây liền đem tiểu tử này trực tiếp giết chết, nhìn người làm sao còn..."

"Câm miệng! Người cái này tiểu nhân hèn hạ, đông tây cho người chính là, người chờ!" Phong Dược Sư cầm một quả tay, gân xanh lộ, xương ngón tay bóp trắng bệch, hiện ra nội tâm cực độ phần nộ.

Hần bỗng nhiên giữ một quả giờ lên, hướng lưỡng đoan rút ra một cái. Nói cũng kỳ quái, một quả dĩ nhiên từ trung gian một phân thành hai, được tách ra một quả trong, dĩ nhiên lộ ra một thanh trường kiếm cổ điển.

Thanh trường kiếm kia dài ba thước ba tấc, chiều rộng hai ngón tay, chuôi kiếm cùng thân kiếm rộng bằng nhau, chính thể giống như một hoàng Thanh Tuyền giống nhau, tản mát ra sâu kín Thanh Quang. Vừa nhìn đây chính là một bả bảo kiếm tuyệt thế.

Trung niên nam tử kia chứng kiến thanh kiếm này sau đó, trong mắt lộ ra một vẻ cuồng nhiệt, ha ha cười nói: "Nghĩ không ra a nghĩ không ra, sư huynh lại đem kiếm này giấu ở như vậy tầm thường một cây một quả trong, thảo nào qua nhiều năm như vậy, người mấy ca lao lực tâm tư, thủy chung không còn cách nào tra ra thanh kiếm này giấu ở nơi nào. Được, sư huynh quả thực tâm tư là lớt."

"Buông hần ra, thanh kiếm này, lão phu cho người. Bất quá, người mới vừa nói hứa hẹn, còn muốn thêm một cái, sau đó vô luận là người phương nào, đều tuyệt không phê chuẩn bước vào lão phu Thiên Thảo Cốc một bước."

"Thành giao! Sư huynh, đem ra đi, tiểu đệ cái này thả người."

Phong Dược Sư không thôi liền chỉ ở trường kiếm kia thượng rạch một cái, trường kiếm kia phát sinh thương tiếng rỗng ngậm, thanh thúy dễ nghe, rất cảm động. Hần hần thần phức tạp nhìn chăm chăm Ngô Nham, đột nhiên thanh trường kiếm ném trung niên nam tử kia.

Người đàn ông trung niên một tay ở Ngô Nham trên người gạt liên tục ba cái, nắm Ngô Nham áo, ném về phía Phong Dược Sư. Hần một tay kia tiếp được trường kiếm, cắm vào hông. Bên hông hần lúc này còn huyền đeo một thanh trường kiếm, trường kiếm kia có chút đặc biệt, lại có hai cái vỏ. Cheng một tiếng khinh minh, hần tiếp lấy thanh trường kiếm này, vừa may xen vào một người trong đó trong vỏ, biến mất. Nhìn nửa lúc, toàn bộ tựa như chỉ có một thanh kiếm, khiến người ta một điểm cũng nhìn không ra bên hông hần cắm là hai thanh kiếm.

"Ha ha, Phong Tiêu Kiếm, Long Vân Kiếm tề tụ, hôm nay mới tính được là là chân chánh Phong Vân kiếm. Sư huynh, tiểu đệ đáp lại việc, tuyệt không dám nuốt lời, người yên tâm tốt. Cáo từ!"

Người đàn ông trung niên hài lòng hướng Phong Dược Sư chấp tay một cái, cười ha ha nổi ly khai Thiên Thảo Cốc, trong tiếng cười lộ ra một không nói ra được vui sướng ý.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Phệ Thần Cổ

Ngô Nham hiện tại mới ý thức tới, trước đây giữ « Dược Kinh » chép lại, là một kiện cỡ nào sáng suốt sự tình . Phong Dược Sur cho hắn dùng ở đâu là cái gì có thể Giải Bách Độc Giải Độc Hoàn, rõ ràng chính là một viên phi thường ác độc "Phệ Thần Cổ".

« Dược Kinh » bên trong đối với lần này Cổ có phi thường cận kề miêu tả . Đây là một loại có thể khống chế tâm thần người Độc Cổ . Đây Cổ được phong kín ở vài loại hỗn hợp dược thảo luyện chế Đan Hoàn bên trong . Ăn vào này Cổ người, lúc đầu sẽ có vận trùng Phệ Hồn cảm giác thống khổ . Loại cảm giác này chỉ sẽ kéo dài một hồi .

Dược Hoàn được sau khi ăn vào, này Cổ sẽ phá vỡ tầng thứ nhất kín gió Đan Hoàn, trên cơ thể người bên trong Tiềm Hành Chí Nhân trong đầu, sau đó thả ra một ít Cổ Độc, dính bám vào nhân trong đầu . Một ngày này Cổ dính phụ thành công, sẽ tiến nhập ngủ say trạng thái, trừ phi hạ độc người, khống chế mẫu Cổ, bắt đầu Thôn Phệ trùng cổ người thần hồn, bằng không tiến nhập người đầu từ Cổ cũng sẽ không thức tỉnh .

Một ngày trùng cổ người không nghe hạ độc người nói, hạ độc người khống chế mẫu Cổ Thôn Phệ trùng cổ người thần hồn, trùng cổ người thần hồn cũng sẽ bị từ Cổ Thôn Phệ sạch sẽ, biến thành một cái xác không hồn, mặc cho hạ độc người khống chế .

Vừa nghĩ tới trong đầu của mình có một cái như vậy làm người ta rợn cả tóc gáy đông tây đang ngủ say, Ngô Nham liền cảm thấy lưng lạnh cả người . Cái này Phong Dược Sur tâm địa, cũng quá ác độc .

Nguyên bản, Ngô Nham còn dự định vô luận Phong Dược Sur khiến hắn làm cái gì, hắn cũng có nghiêm túc làm xong, thậm chí hoàn toàn nghe hắn, luyện thành Vô Danh khẩu quyết Đệ Tử Tàng, dựa theo phân phó của hắn, đi giúp hắn đoạt lại thuộc về hắn tất cả .

Nhưng là khi hắn biết được Phong Dược Sur dĩ nhiên dùng như vậy ác độc "Phệ Thần Cổ" đi đối phó hắn, ý đồ hoàn toàn khống chế mình thời điểm, Ngô Nham đáy lòng ngoại trừ lạnh cả người ở ngoài, càng nhiều hơn chính là nghĩ như thế nào mới có thể trở nên cường đại hơn, như thế nào mới có thể giữ "Phệ Thần Cổ" từ đầu óc của mình trung, đuổi ra ngoài, thoát khỏi Phong Dược Sur khống chế .

Giăng hồ hiểm ác đáng sợ, lòng người hiểm ác đáng sợ, cho nên như vậy!

Bất quá, khiến Ngô Nham phát điên là, dựa theo « Dược Kinh » ghi chép, loại này "Phệ Thần Cổ" tựa hồ căn bản là không có cách tự mình khu trừ đi ra ngoài . Trừ phi Phong Dược Sur có thể đem trong tay hắn mẫu Cổ đưa cho hắn, khiến hắn lợi dụng mẫu Cổ, khiến cho từ Cổ từ mũi của hắn trung tự mình đi ra .

Thế nhưng, Phong Dược Sur sẽ làm như vậy sao? Đáp án hiển nhiên là phủ định . Hắn nếu như bằng lòng mà nói, cần gì phải đối với hắn hạ độc .

Hắn đối đãi mình như vậy, không tiếc tiêu hao số lớn tài lực vật lực, khiến hắn tu luyện Vô Danh khẩu quyết, thật đúng là là để cho mình sống lâu dài hơn một ít sao? Phong Dược Sur sẽ tốt bụng như vậy ?

Hiện tại xem ra, tựa hồ không phải như thật . Hắn khẳng định đối với mình còn có mang càng đáng sợ hơn ý đồ . Liên tưởng mình cùng Phong Dược Sur tiếp xúc đến nay tất cả tràng cảnh, liên tưởng Phong Dược Sur mỗi khi nhìn hắn cổ quái nhãn thần, Ngô Nham bỗng nhiên ý thức được, Phong Dược Sur tựa hồ còn muốn từ trên người của hắn đạt được nào đó khiến hắn đồ sợ hãi .

Phong Dược Sur khẳng định cũng phát hiện tự mình đi vào hắn trong thư phòng lật xem sách của hắn sự tình . Hắn tu luyện « Phong Vân Kiếm Phổ » sự tình, Phong Dược Sur khẳng định lòng biết rõ . Chỉ là Phong Dược Sur không dám xác định, Ngô Nham có hay không còn xem những thứ khác sách vở .

E rằng, hắn thấy, Ngô Nham nếu đối với võ công như vậy cảm thấy hứng thú, khẳng định trước hết nhìn lên chính là « Phong Vân Kiếm Phổ », còn như những thứ khác thư, e rằng Phong Dược Sur suy đoán, Ngô Nham căn bản là không có tới kịp xem .

Đề phòng dùng Ngô Nham phát hiện chính hắn dùng cũng không phải là Giải Độc Hoàn, mà là được hạ "Phệ Thần Cổ", Phong Dược Sur mới đem « Dược Kinh » thu . Về phần hắn tại sao phải giữ « Ấn Sát thuật » cùng « Khôi Lỗi Tàn Thiên » cũng đều thu, Ngô Nham suy đoán, cái này hai môn Bí Kỹ, hoặc là Phong Dược Sur tự mình không có tu luyện thành công, sẽ chính là cùng mình bây giờ tu luyện cái này cổ quái dòng năng lượng có quan hệ .

Nghĩ tới những thứ này, Ngô Nham kích động .

Lúc này nếu không còn cách nào giữ "Phệ Thần Cổ" khu trừ đi ra, hắn chỉ có thể lợi dụng Phong Dược Sur rồi đi trong khoảng thời gian này, liều mạng đề cao mình năng lực tự vệ . Hy vọng, có thể ở tương lai hai người lúc trở mặt, hắn có thể quá nhiều năm giữ một ít tự vệ tiền vốn . Hiện tại, cái đột phá này cửa sẽ ở đó « Ấn Sát thuật » cùng « Khôi Lỗi Tàn Thiên » thượng .

Ngô Nham vội vàng phản hồi mình nhà đá, tìm ra cái này hai quyển thư . Đề phòng dùng có người xông vào son cốc đến, phát hiện bí mật của hắn, hắn đem mình tất cả vật phẩm, tất cả đều đóng gói thu thập xong, lặng lẽ mang tới cao trăm trượng trong thác nước ẩn núp Vân Hải trong động .

Ngồi ở Vân Hải trong động, Ngô Nham mới nhẹ vỗ về lồng ngực của mình, thở ra một hơi dài . Kỳ thực, hắn đây cũng là lo ngại . Thiên Thảo Cốc vốn chính là Thiết Kiếm minh trung đệ tử cấm địa . Ngoại trừ quanh năm xuất nhập với trong cốc hai cái phụ trách chiếu khán vườn thuốc dược nông, những người khác không được Phong Dược Sur cho phép, là căn bản không dám xông vào .

Ở Thiết Kiếm minh trung, nhâm ai cũng biết, Phong Dược Sur tính tình cổ quái, càng là tại chính mình ở son cốc cốc khẩu, bố trí đại lượng vô sắc vô vị độc chướng . Không có Phong Dược Sur ban cho Tị Độc hoàn, ai cũng không dám dễ dàng xông tới .

Ngô Nham ngồi ở Vân Hải trong động, xem xét cẩn thận khối trong tay « Ẩn Sát thuật » cùng « Khôi Lỗi Tàn Thiên » hai quyển thư . Hai ngày sau, Ngô Nham sắc mặt của thay đổi cổ quái .

Cái này « Ẩn Sát thuật » cả bản đều là đang giảng giải như thế nào lợi dụng tia sáng, địa hình, môi trường các loại điều kiện khách quan, ẩn nấp tàng hình, sát nhân ở vô hình ám sát thuật .

Loại này thuật ám sát, đồng dạng là không cần nội lực, thuần túy dựa vào thể lực và các loại tự nhiên điều kiện là có thể đạt tới một loại kỳ lạ Ẩn Sát Thuật . Cả thuật ám sát, dựa theo có ở đây không cùng hư kỳ hạ gặp phải không đồng tình hình, phân loại liệt kê ra hơn mười loại cần tu luyện nhỏ bé công phu .

Nếu muốn luyện thành cái này « Ẩn Sát thuật », chỉ là vài loại kiến thức cơ bản, liền cần tốn hao mấy năm dài thời gian mới được . Đây vẫn chỉ là kiến thức cơ bản phu . Nếu muốn đạt được tương đối cao cấp Ẩn Sát hiệu quả, còn có thật nhiều nhỏ bé tinh thâm công phu cũng phải đi từng mục một luyện tập .

Sách cuối cùng nói, luyện tập cửa này Ẩn Sát thuật, nhất định phải cụ bị ba điều kiện .

Một, Tu Luyện Giả phải chuẩn bị vượt qua thường nhân Ngũ Cảm giác thức, nói cách khác, người tu luyện đang thính giác thị giác các phương diện muốn viễn siêu thường nhân, mới có luyện thành hy vọng . Hai, Tu Luyện Giả còn muốn có viễn siêu thường nhân nghị lực, trí khôn và ngộ tính mới được . Ba, Tu Luyện Giả hay nhất có thể chất đặc biệt, có hay không nội công không thể nói là, nhưng phải có thể chất đặc biệt . Cái này thể chất đặc biệt, lại nói tiếp có chút quỹ dị, nó yêu cầu người tu luyện không chỉ có phải có siêu cường thể lực và sự nhẫn nại, còn muốn có tính dẻo dai cực mạnh tính dai .

Chính là căn cứ vào cái này ba điểm yêu cầu, cái này mới đưa đến cái này « Ẩn Sát thuật », tuy là sau khi luyện thành ám sát hiệu quả kinh người được, thể nhưng từ cổ chí kim, có thể chân chính luyện thành người cũng lỏng phượng và sừng lân .

Thật không biết cái này Phong Dược Sư đến tốt cùng là từ nơi nào tìm đến cổ quái như vậy một quyển sách . Bất quá, nhìn Phong Dược Sư tình hình, tựa hồ cái môn này Ẩn Sát thuật hẳn cũng không có học được bao nhiêu .

Ngô Nham nhớ tới lần trước xuống núi, Phong Dược Sư sử dụng này nông cạn Dịch Dung Chi Thuật, chính là thuộc về cái này Ẩn Sát thuật trong tàng hình loại công phu phiên bản đơn giản hóa . Cùng chân chính tàng hình thuật so sánh với, cái này dịch dung thuật chỉ là thô thiển hết sức nhánh cuối công phu .

Đọc thôi sau đó, Ngô Nham trầm tư hồi lâu, quyết định sau đó mỗi ngày đang tu luyện hơn, bắt đầu tăng tu luyện môn học . Từ giờ trở đi, là tăng sức tự vệ, hẳn muốn tu luyện cái này Ẩn Sát thuật .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cửu Diệt Tử Dương Thảo

Thiên Thảo Cốc cũng không có bởi vì Phong Dược Sư ly khai có thay đổi gì, mỗi ngày vẫn là yên tĩnh . Ngô Nham từ biết mình tình cảnh, liền bắt đầu điên cuồng tu luyện .

Hắn mỗi ngày ngoại trừ nghỉ ngơi hai canh giờ ở ngoài, cơ hồ đem tất cả những thời gian khác đều dùng đang tu luyện Vô Danh khẩu quyết và Ẩn Sát Thuật chủ môn bắt buộc kiến thức cơ bản thượng .

Đề phòng dùng ngoại nhân đã quấy rầy hắn luyện công, Ngô Nham giữ hai cái dược nông cũng đánh đuổi . Trong cốc ba khối Dược Điền, hắn bắt đầu dựa theo Phong Dược Sư trong thư phòng lưu « Thiên Thảo Phổ », tự mình học tập chăm sóc .

Thời gian nửa năm cứ như vậy vội vã đi qua . Phong Dược Sư vẫn không có trở về .

Thiết Kiếm minh mình chủ tuy là mưu đoạt Phong Dược Sư Long Vân Kiếm, nhưng hắn đồng thời cũng thực tiễn tự mình đối với Phong Dược Sư lời hứa .

Thiên Thảo Cốc thành Thiết Kiếm minh Tiểu Cô Sơn tổng đàn các đệ tử tạp dịch cấm địa . Không chỉ có như vậy, Lý Nhược Hư minh chủ, dĩ nhiên phi thường tỉ mỉ an bài lương tên tạp dịch, mỗi ngày ở cố định thời gian, giữ Ngô Nham cần tất cả sinh hoạt vật phẩm cùng thức ăn, đều chuẩn bị thỏa đáng, đưa đến Thiên Thảo Cốc cốc khẩu, nhâm Ngô Nham tự mình lấy dùng, tựa hồ sợ ở Phong Dược Sư không được trong cốc trong lúc, Ngô Nham xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn giống nhau .

Ngày này, khí trời tốt đến kì lạ . Ngô Nham vừa mới tu luyện xong Vô Danh khẩu quyết Đệ Tam Tầng, cảm thấy trong cơ thể cỗ năng lượng kia lưu so với nửa năm trước trắng lớn hơn nhiều, hẳn mơ hồ cảm giác được, tự mình sắp đột phá Đệ Tam Tầng .

Nhưng phải chết là, tại như vậy thời khắc mấu chốt, tất cả được liệu cư nhiên toàn bộ đều ở đây trong nửa năm này hao hết . Cái này đưa tới hẳn hợp với nửa tháng đến, chậm chạp không còn cách nào đột phá Đệ Tam Tầng .

Phong Dược Sư lúc rời đi đã từng nói cho hẳn biết, cùng tính toán sinh tiệm thuốc chưởng quỹ cùng tuyền, hàng năm cũng sẽ ở thời gian ước định, giữ được liệu đưa đến Cô Sơn trấn . Thế nhưng, bây giờ cách một năm ước hẹn, còn có nửa... năm nhiều . Hẳn muốn đi đâu lộng được liệu phụ trợ tu luyện ?

Không có được liệu chế biến nước thuốc ngâm, Ngô Nham cảm thấy mình tu luyện Vô Danh khẩu quyết, tựa hồ tiến vào bình cảnh . Vô luận hẳn cố gắng thế nào, đang không có nước thuốc chống đỡ dưới, nửa tháng này đến, hẳn cư nhiên không hề tiến thêm, dòng năng lượng cũng không chút nào tăng dù cho một điểm .

Ngô Nham chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ, thoát nhìn, hẳn tư chất của mình cũng không có gì đặc biệt, nếu không..., làm sao sẽ xuất hiện loại này không có nước thuốc vì hẳn cung cấp Dược Lực, tu luyện của hẳn liền không còn cách nào tiến bộ tình huống .

Ở Vô Danh khẩu quyết tu luyện gặp được đả kích như vậy, đều có điểm khiến Ngô Nham mất đi lòng tin . Bất quá đáng giá vui sướng là, hẳn ở Ân Sát Thuật tu luyện, lại tiến bộ thần tốc, có thể nói thiên tài yêu nghiệt .

Hẳn chọn lựa Nhu Thuật sức dẻo dai, ẩn nấp tàng hình, vì mô cùng Trần tam đại cơ sở công phu, cư nhiên ở ngắn ngủn thời gian nửa năm, liền tu luyện thành công . Theo như sách viết thuyết pháp, muốn muốn tu luyện thành công cái này tam đại kiến thức cơ bản, chỉ ít cũng phải thời gian ba năm, thế nhưng hẳn lại dùng thời gian nửa năm liền luyện thành, điều này làm cho lòng tự tin của hẳn, lại chưa từng có hồi phục lại .

Hẳn tin tưởng, bước tiếp theo chỉ cần giữ Ân Sát Thuật chủ ẩn thuật cùng ám sát thuật luyện thành, như vậy nửa đời thượng Phong Dược Sư hoặc là Lý Nhượng Hư thời điểm, hẳn mặc dù không dám nói có thể chiến thắng bọn họ, nhưng là từ bọn họ thuộc hạ chạy trốn chết, hẳn vẫn là có mấy phần lòng tin .

Ngô Nham lặng lẽ từ trên vách núi trở lại trong cốc, trước tiên ở cốc khẩu lấy thức ăn ăn no nê, sau đó lấy Tiểu Thiết giếng cùng thùng gỗ, đi hướng Dược Điền .

Nửa năm qua này, hẳn đã đem quyển kia « Thiên Thảo Phổ » đọc thuộc lòng, hơn nữa cũng quen thuộc trong ruộng thuốc gần trăm loại thảo dược tên gọi, Dược Tính, niên đại các loại.

Đối với như thế nào chăm sóc những cỏ này thuốc, hẳn cũng có tâm đắc của mình cùng linh hội . Đi tới Dược Điền một bên, Ngô Nham cảm thấy một thân nhiên hòa mẫn . Những cỏ này thuốc, tại hẳn nửa năm này tỉ mỉ chăm sóc hạ, so với nửa năm trước mọc tốt hơn rất nhiều .

Có một chút dược thảo, tiếp qua mấy tháng, liền tiến vào Thành Thực Kỳ, có thể thái tới sử dụng .

Ngô Nham dùng thùng gỗ ở bên cạnh trong ao nói một thùng nước trong, đi tới Dược Điền một bên, cầm Tiểu Thiết giếng, một bên cho một buổi cây huyết sắc hoa xới đất trừ sâu, vừa thỉnh thoảng giữ thủy tát đến thổ nhưỡng chỗ khô ráo .

Một gốc cây một buổi chăm sóc xuống phía dưới, đi tới trong ruộng thuốc gian thời điểm, bỗng nhiên, Ngô Nham giật mình nhìn chăm chăm một gốc cây chín cánh phiến lá Tử Dương Thảo mọc trườn khấu góc .

Buổi cây này Tử Dương Thảo, ngày hôm qua hẳn chăm sóc thời điểm, Tử Dương Thảo còn chỉ có một phiến lá, hơn nữa nhan sắc là màu xanh nhạt, lúc này mới quá một ngày, làm sao đột nhiên liền dài ra chín mảnh điệp biện, nhưng lại toàn bộ đều biến thành thâm tử sắc ?

Đây cũng quá quý dị!

Hẳn nhớ kỹ, Tử Dương Thảo thành trưởng kỳ là chín năm, Thành Thực Kỳ cũng là chín năm . Tử Dương Thảo mỗi quá một năm liền sẽ mọc ra một phiến lá, năm thứ chín mới có thể trưởng mẫn chín cánh phiến lá, tiến nhập Thành Thực Kỳ . Tiến nhập Thành Thực Kỳ sau đó, Tử Dương Thảo còn cần thời gian chín năm, không ngừng hấp thu khí hậu khác nhau ở từng khu vực cùng trong mặt trời Tử Quang năng lượng, khiến chín cánh phiến lá từng mảnh từng mảnh tất cả đều từ màu xanh biến thành Tử Sắc . Tử Dương Thảo chỉ có tất cả phiến lá biến thành thâm tử sắc, mới cho thấy nó đã hoàn toàn thành thực, có thể làm thuốc sử dụng .

Thế nhưng, trước mắt buổi cây này Tử Dương Thảo, lại vẹn vẹn dùng thời gian một ngày, liền trưởng mẫn chín cánh phiến lá, hơn nữa, chín cánh phiến lá cư nhiên ở thời gian một ngày trong, toàn bộ đều biến thành thâm tử sắc!

Ngô Nham hơn nữa ngày mới phản ứng được, bụng tim đập bịch bịch tâm, cẩn thận ở bốn phía tham quan hồi lâu, đang xác định trong cốc không có nhân, hẳn mới chột nhào tới buổi cây kia Tử Dương Thảo một bên, quỳ rạp trên mặt đất, hưng phấn khẩn trương giống đang cảm bảo bối giống nhau đang cảm buổi cây kia Tử Dương Thảo .

Nửa năm qua này, hẳn tay nắm cửa sao « Dược Kinh » các loại thư tất cả đều đọc thuộc lòng sau đó thiêu hủy, rất sợ Phong Dược Sư sau đó phát hiện, sẽ gây khó khăn cho hẳn . Hẳn thời khắc không ngừng ghi nhớ nỗi đầu mình trong còn có một cái khiến hẳn thật sâu sợ hãi Phệ Thần Cổ . Tuy là, nửa năm qua đọc kia Cổ một lần cũng không còn phát tác quá, nhưng hẳn vẫn vẫn vì thế cảm giác sâu sắc sâu lo . Hẳn biết, Phong Dược Sư tuyệt đối không thể vô duyên vô cớ ở đầu hẳn trong trồng loại độc chất này Cổ .

Nửa năm qua này, hần vô số lần thử, nỗ lực tìm được khu trừ Phệ Thần Cỗ đích phương pháp xử lý . Rốt cục công phu không phụ lòng người, hần ở một lần ngẫu nhiên lật xem Phong Dược Sư Tàng Thư lúc, trong lúc vô tình ở trong một quyển sách tìm được một cái toa thuốc . Cái này tấm toa thuốc, đại khái là Phong Dược Sư ngẫu nhiên thuận tay chép lại, bởi vì toa thuốc bút tích rất viết ngoáy . Hơn nữa, phương thuốc trong lựa chọn dùng dược liệu, đều quá không thể tưởng tượng nổi, quá trân quý, đại khái theo Phong Dược Sư, mùi này thuốc căn bản cũng không khả năng chế biến ra đến đây đi, vì vậy hần cũng không có đem tấm này phương thuốc thu, mà là thuận tay kẹp ở trong một quyển sách, lâu ngày liền quên việc này .

Trên tấm toa thuốc kia ghi lại một mặt thần bí Vô Danh đan dược phối chế phương pháp . Ngô Nham bằng cảm giác phát hiện, chỉ cần có thể luyện chế ra mùi này Vô Danh đan dược, rất có thể là có thể khu trừ roi đầu hần trong đáng sợ kia Phệ Thần Cỗ .

Hần nhớ kỹ, toa đan dược thượng ghi lại mùi này vô danh đan dược nguyên liệu chính chính là Cửu Diệp Tử Dương Thảo .

Ngô Nham thận trọng giữ Cửu Diệp Tử Dương Thảo đào, cất vào bên hông trong một cái túi vải, thiếp thân cất xong . Đây chính là hần bây giờ có thể khu trừ roi Phệ Thần Cỗ duy nhất hy vọng, không phải do hần không được cẩn thận .

Làm xong đây hết thấy, Ngô Nham thật dài thở phào một cái, đứng ở trong ruộng thuốc ương, hơi có chút thoải thuê mãn nguyện, hăng hái .

Thế nhưng, hần đột nhiên lại nghĩ đến một vấn đề, một cái vừa mới bởi vì khẩn trương mà sơ sót vấn đề .

Buổi cây này Cửu Diệp Tử Dương Thảo, rốt cuộc là đang ở tình huống nào, đột nhiên ở thời gian một ngày trong, liền do Ấu Miêu Kỳ vừa được Thành Thục Kỳ, tiến tới hoàn toàn chín muồi đây?

Hần sờ lên cảm suy tư chỉ chớp lát, nhin không được cúi người ở dài ra buổi cây kia Cửu Diệp Tử Dương Thảo địa phương, quan sát cẩn thận .

Bỗng nhiên, ở Cửu Diệp Tử Dương Thảo sinh trưởng cái kia hồ nhỏ hai bên trái phải, một kiện đồ vật hấp dẫn lấy ánh mắt của hần . Ngô Nham thần tình khẩn trương nhìn chăm chăm món đồ kia, sắc mặt trở nên chột vui chột buồn . Hần vừa cẩn thận ở ngày hôm qua đúc một mảnh Thảo Dược khu vực quan sát một lát, rốt cục nhin không được lộ ra vẻ động dung .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Thần bí Tiểu búp lò

Ngô Nham ngồi ở Cô Sơn Vân Hải trong động, ánh mắt lom lom nhìn nhìn trên bàn đá một cái sinh mẫn lục gỉ lư hương .

Cái này lư hương, là hần vừa tới Cô Sơn trấn thời điểm, ở Cô Sơn Trấn Tây bên một cái trên núi hoang trong ngôi miếu đồ nát nhất được . Hần chưa từng có giống như bây giờ, nghiêm túc quan sát cái này lư hương .

Đã hơn một năm, từ gia nhập vào Thiết Kiếm minh, trở thành Thiên Thảo Cốc Phong Dược Sư Chân Truyền Đệ Tử, cái này lư hương liền bị hần nhét vào Vân Hải trong động bỏ qua không để ý . Hần cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, cái này lư hương sẽ có gì đặc biệt . Thế nhưng, ngày hôm nay hần lại đối với cái này lư hương sản sinh một không nói rõ ràng Kỳ Dị cảm thụ . Mới vừa tiến vào Tiểu Cô Sơn thời điểm một ít không rõ ký ức, lại trở nên rõ ràng . Hần nhớ tới ban đầu ở trong ngôi miếu đồ nát, dùng cái này Tiểu Hương lò mức nước sau khi uống xong, trong bụng liền không hề đói khát, thậm chí tinh thần so với trước đây càng tốt hơn sự tình . Hần nhớ tới mình ở đi qua Chôn Kiếm Cốc thời điểm, giữ Tiểu búp lò chủ nước giống làm uống rượu, thuận thuận lợi lợi đi qua Chôn Kiếm Cốc ải thứ hai sự tình .

Đây hết thấy, ở nguyên lai xem ra tựa hồ cũng không có chút quan hệ nào sự tình, bây giờ nhớ lại, trong lòng hần có loại rất kỳ dị cảm thụ .

Nửa năm qua này, bình thường hần ở chăm sóc trong ruộng thuốc Thảo Dược, cho những thảo dược kia tât thủy thời điểm, dùng là một bả cũ kỹ mộc bầu . Thanh kia mộc bầu là hai cái dược nông lưu lại . Ngay ngày hôm qua, hần đang đánh thủy thời điểm, mộc bầu được hần không cẩn thận ném vào trong đầm nước . Chỉ phối không tìm được tiện tay tât công trình thủy lợi cụ, hần liền nghĩ tới cái này dược hần để qua một bên ở Vân Hải trong động lư hương .

Nếu không phải cái kia mộc bầu ném, e rằng hần mãi mãi cũng không còn cách nào phát hiện cái này lư hương bí mật . Cái này lư hương nói không chừng sẽ vĩnh cửu được ở lại Vân Hải trong động, cho đến kế tiếp phát hiện người của nó, hoặc là được chôn sâu vào núi sâu, tiếp tục mình châu bị long đong .

Vén vén chỉ là thời gian một ngày, trong ruộng thuốc ngày hôm qua được lư hương mức nước tưới qua địa phương, thảo dược mọc rõ ràng so với những địa phương khác tốt, thoát nhìn giống như là lập tức dài hơn hơn mười ngày bộ dạng . Buổi cây kia Tử Dương Thảo địa phương sinh trưởng, trùng hợp liền là ngày hôm qua hần tât hết thủy, lư hương được hần thuận tay bỏ địa phương .

Ngô Nham tâm lý đã có tám chín phần tin tưởng, Từ Dương Thảo biến hóa cùng lư hương có quan hệ .

Trải qua cẩn thận quan sát nghiên cứu, Ngô Nham phát hiện lư hương cùng ngày hôm qua so sánh với, có một chút tương đối biến hóa rõ ràng .

Hắn giữ lư hương bùng đến trước mắt, lại tỉ mỉ xem một lần . Biến hóa này, nhìn kỹ phía dưới càng thêm rõ ràng .

Lư hương lên lục tú, so với hôm qua giảm rất nhiều, thậm chí có nhiều chỗ, lục tú đã hoàn toàn tiêu thất, lộ ra màu xanh đen bức . Ngô Nham sắc mặt khẽ động, tìm một cây chủy thủ đi ra, cẩn thận giữ lư hương lên lục tú, từng điểm từng điểm từ lư hương bức cùng trên nội bích bóc xuống, chắt ở một chỗ .

Sau nửa canh giờ, một cái phong cách cổ xưa điển nhã đặc biệt bếp lò, xuất hiện ở Ngô Nham trước mắt .

Ngô Nham nhãn quang sâu đậm được cái này thần bí bếp lò hấp dẫn, không còn cách nào tự kiềm chế . Bếp lò tạo hình phong cách cổ xưa đặc biệt, ngoài tròn trong vuông, phần dưới có ba con chân, mặt trên không tai, đã có cái tinh xảo che . Toàn bộ bếp lò đều là màu xanh đen, không biết là dùng tài liệu gì chế thành . Ngô Nham dám khẳng định, cái này bếp lò tuyệt đối không thể là Thanh Đồng tạo . Hắn thậm chí không biết, đây rốt cuộc là tài liệu gì .

Bếp lò tài liệu, thoát nhìn không phải vàng không phải đá, không phải gỗ không phải trúc . Vừa rồi Ngô Nham dùng dao găm cạo trên lò lục tú lúc, phát hiện những căn bản đó thì không phải là lục tú, hơn nữa cũng không phải từ trên lò mọc ra từ rỉ sét, trái ngược với nào đó kỳ lạ lục sắc cứng rắn thô nhùng . Cũng không biết những thứ này lục sắc thô nhùng, rốt cuộc là làm sao bám vào ở trên lò . Là cạo những thứ này màu xanh biếc thô nhùng, Ngô Nham đã một sức cùng lực kiệt, mồ hôi đầy người .

Khiến Ngô Nham cảm thấy khiếp sợ và vui sướng là, vô luận hắn dùng sức khỏe lớn đến đâu ở trên lò quát thô nhùng, cứ nhiên chút nào đều không thể ở trên lò lưu lại dù cho một tia hào vết tích . Bếp lò bức, vẫn như cũ trơn tru êm dịu, tản ra nhẹ nhàng màu xanh đen hào quang . Nếu không nhìn kỹ, thật đúng là khó phát hiện .

Bếp lò tròn trịa bức thượng, khắc mười tám Vân Văn . Có hai cái không biết là văn chữ vẫn là đồ án kỳ quái phù hiệu phân biệt được điêu khắc ở năm đám Vân Văn trung ương, hình thành một cái rất đẹp mắt hoa mai trạng đồ án . Những vân văn này cùng phù hiệu, giống như là từ bức thượng tự mình mọc ra từ giống nhau, thoát nhìn là như vậy tự nhiên trang nhã, phong cách cổ xưa đại khí .

Cái này lớn chừng bàn tay Tiểu bếp lò cũng không phải lư hương . Ngô Nham không nghĩ ra, nó tại sao lại xuất hiện ở cái kia trong ngôi miếu đồ nát, nhưng lại bị người trở thành Tiểu Hương lò sử dụng .

Ngô Nham tâm tình trước nay chưa có kích động . Hắn quyết định, hảo hảo nghiên cứu một chút cái này thần bí Tiểu bếp lò rốt cuộc là thứ gì, có ích lợi gì đường .

Nói làm liền làm . Ngô Nham giữ Tiểu bếp lò dùng một cái túi trang hảo, dính vào thịt gấu ở trên người . Hắn ngấm lại, lại đem từ nhỏ trên lò tróc xuống này màu xanh biếc cứng rắn thô tiết thu cùng một chỗ, lại có trẻ mới sinh to bằng nắm đấm một đoàn . Hắn giữ cái này một dạng lục sắc cứng rắn thô tiết giả trang ở một cái trong túi tiền, cũng thiếp thân cất xong .

Thu thập xong tất cả, Ngô Nham lại trở về đến Thiên Thảo Cốc trung . Hắn một đầu tiến vào Phong Dược Sư giấu trong thư phòng, điên cuồng bắt đầu lật xem Phong Dược Sư Tàng Thư .

Ngô Nham dường như phải cử chỉ điên rồ . Một đầu đâm vào Phong Dược Sư trong tàng thư thất sau đó, dùng trọn thập ngày, giữ Phong Dược Sư Tàng Thư tất cả đều đọc một lần .

Mười ngày sau, Ngô Nham rời từ Phong Dược Sư trong thư phòng đi tới, trên mặt tràn ngập thất vọng .

Mặc dù Phong Dược Sư Tàng Thư rất phong phú, Tam Giáo Cửu Lưu đều có đọc lướt qua, thậm chí ngay cả một ít thần tiên quỷ quái hoang đường sách vở cũng có, nhưng không có bất luận cái gì về Tiểu bếp lò còn có này lục sắc đất đai ghi chép .

Ngô Nham còn không hết hi vọng, lại xuất cốc đi xem đi Thiết Kiếm minh Tàng Kinh viện . Hắn đối với người xung quanh sự tình không quan tâm, bởi vì có Thiết Kiếm minh chủ Lý Nhữc Hư mệnh lệnh, hắn ở trong cốc là một người tự do nhất, ngoại trừ mấy chỗ Thiết Kiếm minh hạch tâm cấm địa không còn cách nào tiến nhập, còn lại bất kỳ địa phương nào hắn cũng có thể tự do xuất nhập . Đáng tiếc, một tháng sau, hắn giữ Tàng Kinh trong viện thư cũng đều lật xong, vẫn không có chút nào thu hoạch .

Ngô Nham thất hồn lạc phách phản hồi Thiên Thảo Cốc, lần thứ hai hẻm núi bắt đầu nghiên cứu .

Ngô Nham đi tới trong ruộng thuốc, cẩn thận ở trong ruộng thuốc đi một vòng sau đó, tuyển định trên tám toa thuốc kia cần tất cả hơn mười cây thảo dược, sau đó đem những cỏ này thuốc tất cả đều cây ghép đến cùng nhau . Hắn cẩn thận giữ màu xanh biếc thô nhùng, ở mỗi một cây cỏ thuốc phần dưới đều chôn một điểm . Sau đó liền khoanh chân ngồi ở bên cạnh, coi chừng những cỏ này thuốc, bắt đầu tu luyện Vô Danh khẩu quyết .

Ngày thứ hai, hắn mở mắt ra chuyện làm thứ nhất, chính là nhìn ngày hôm qua dời gập hạn hơn mười cây thảo dược .

"Quả thế . Buội cây kia Cửu Diệp Từ Dương Thảo, cứ nhiên thật là hấp thu thần bí Tiểu trên lò bám vào này màu xanh biếc thô nhùng, mới ở thời gian một ngày trong liền do Ấu Miêu Kỳ trực tiếp vừa được Thành Thực Kỳ, hơn nữa hoàn toàn chín muồi, có thể làm thuốc sử dụng ."

Ngô Nham sờ lên cằm, nhìn hơn mười bụi cây đã hoàn toàn thành thực Thảo Dược, thần tình hưng phấn lắm lắm .

Ngẫm lại, Ngô Nham cẩn thận giữ cái này hơn mười cây thảo dược tất cả đều nhỏ tận gốc, run rẩy rơi căn tu lên bùn đất, ở bên cạnh trong ao rửa hơi khô, thu vào chứa Tủ Dương Thảo chính là cái kia trong túi vải .

Một lúc sau, Ngô Nham dùng thùng nước đánh một thùng nước đi tới Dược Điền bên . Hắn lấy ra Tiểu bếp lò, mở ra bếp lò nắp phía trên, dùng Tiểu bếp lò mức nổi nước trong, chọn vài cọng đối với hắn hiện đang tu luyện có trợ giúp Thảo Dược, đút đứng lên .

Một thùng nước tưới xong, Ngô Nham lại đem Tiểu bếp lò dính vào thịt cát xong, sau đó đem thùng nước ném ở một bên, phản hồi Cô Sơn Vân Hải động .

...

Ngô Nham giữ Cửu Diệp Tủ Dương Thảo cùng hơn mười cây thảo dược lấy ra, song song đặt ở trước mặt trên bàn đá . Hai bên trái phải còn bày đặt một cái đào dược dụng cũ Ngọc Thạch cừu cùng chày ngọc, một cái toa thuốc .

Ngô Nham giữ phương thuốc lấy tới trước mặt, lại nghiêm túc xem một lần, ngẫm lại, cầm lấy tẩy sạch hơn mười cây thảo dược, ném vào cối đá trong, gậy rồi đứng lên . Sau nửa canh giờ, Ngô Nham xoa một chút mồ hôi trên đầu, nhìn cối đá chủ một đoàn lục hồ hồ nước thuốc, thờ ra một hơi dài . Hắn thận trọng giữ những thuốc nước kia ngược lại ở trong một chén nhỏ, sau đó đem cối đá rửa, để ở một bên .

Ngô Nham thở phào một cái, khoanh chân ngồi dưới đất, đá tọa nghỉ ngơi, nhắm mắt dưỡng thần . Nghỉ một lát, hắn lại đem khay trên bàn đá bụi cây kia Cửu Diệp Tủ Dương Thảo, chuẩn bị dựa theo phương thuốc thượng cung cấp phương pháp, bắt tay vào làm gậy rồi Cửu Diệp Tủ Dương Thảo . Bỗng nhiên, Ngô Nham xem lấy trong tay Cửu Diệp Tủ Dương Thảo, khuôn mặt biến sắc khó coi dị thường .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Tủ Dương đan

Ngô Nham xem lấy trong tay Cửu Diệp Tủ Dương Thảo, sắc mặt khó coi dị thường . Bụi cây này Cửu Diệp Tủ Dương Thảo, bây giờ nhìn lại đặt dẹo có chút ử rũ . Ngô Nham chính là không hiểu Dược Lý cũng có thể nhìn ra, bụi cây này thành thực thảo dược được hiệu đã mất đi hơn phân nửa, hướng chỉ hắn bây giờ đối với Dược Lý tuy nói không tính là tinh thông, nhưng cũng sẽ không là cái gì cũng không hiểu tiểu tử .

Hắn buồn bực tát mình một bạt tai . Nửa năm qua này, hắn tuy là hơi biết Dược Lý, học được chăm sóc Thảo Dược, thế nhưng hắn hiển nhiên còn chưa đủ cẩn thận tỉ mỉ cẩn thận .

Giống hoàn toàn chín mười bụi cây này Cửu Diệp Tủ Dương Thảo, đã không còn là thông thường Thảo Dược, đã có một ít linh khí, coi như là nửa cây Linh Dược . Loại linh dược này dĩ nhiên là không thể giống như nửa thông thường Thảo Dược giống nhau hơi khô phong kín chứa ở trong túi vải, mà hắn là dùng đặc chế Ngọc Hạp phong kín trang hảo, như vậy mới có thể bảo đảm linh dược linh khí không thất lạc rơi .

Hắn như thế liệu linh giữ Cửu Diệp Tủ Dương Thảo tùy ý chứa ở trong túi vải, quá một ngày đêm nhiều thời giờ, linh khí không thất lạc mới là lạ chứ .

Bất quá cũng may phối chế phương thuốc kia bồi thuốc sử dụng Tủ Dương Thảo dùng tài liệu vô cùng ít ỏi, chỉ cần một phiến lá là được . Hôm nay Tủ Dương Thảo linh khí thất lạc hơn phân nửa, dùng cái này cả bụi gia nhập vào trong đó, mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng vẫn là có thể phối chế thành vô danh kia dược vật .

Ngô Nham tự trách không ngớt, nhưng cũng không dám trễ nãi thời gian, vội vàng đem Cửu Diệp Tủ Dương Thảo ném vào cối đá trong, đảo chế đứng lên .

Thời gian lại qua nửa canh giờ, Ngô Nham sức cùng lực kiệt xoa một chút mồ hôi trên đầu, giữ cối đá chủ Tủ Sắc nước thuốc rót vào khác trong một chén nhỏ . Trải qua như thế lần qua lần lại, Ngô Nham cảm giác khí lực hao hết, tinh thần cũng có chút uể oải . Bất quá, nhìn thu thập xong hai chén nước thuốc, chỉ cần lại trải qua mấy đạo hơi chút phiền phức một chút thủ tục, trên tám toa thuốc kia dược vật là có thể được hắn chế biến ra đến, trong đầu Phệ Thần Cỗ cũng có thể được khu trừ rồi, hắn cũng cảm giác mệt mỏi nữa cũng đáng .

Ngô Nham vội vã ăn một điểm cơm, sau đó tọa bên trong động đã tọa, khôi phục khí lực cùng tinh thần .

...

Toàn bộ buổi chiều, Ngô Nham cũng không có nữa quán những thuốc nước kia . Hắn phục hạ tối hậu một viên Ngưng Tinh Đan, toàn bộ buổi chiều đều dùng đến đá tọa Luyện Khí . Mặc dù bây giờ Ngưng Tinh Đan đối với hắn đã không có hiệu quả lớn lắm, nhưng hắn vẫn ôm thử một chút thái độ, thử một chút, xem xem có thể hay không dựa vào cái này một viên Ngưng Tinh Đan, thành công đột phá Vô Danh khẩu quyết Đệ Tam Tầng .

Sau ba canh giờ, Ngô Nham cảm giác trong cơ thể cổ năng lượng kia lưu tựa hồ tăng một tia, nhưng khiến hắn thất vọng là, lần này đã tọa, hắn mặc dù có chút thu hoạch, đáng tiếc vẫn là không có thể đột phá .

Ngô Nham cười khổ lắc đầu, đứng dậy đi ra Vân Hải động, xuống đến trong cốc, đi tới Dược Điền bên mấy cây thảo dược bên cạnh . mấy cây thảo dược mọc, quả nhiên có một chút biến hóa . Tuy là những biến hóa này thoát nhìn tựa hồ không được quá rõ ràng, cũng chính là thoát nhìn so với những thứ khác Thảo Dược muốn càng thêm xanh tươi một ít, nhưng Ngô Nham vẫn là nhìn ra, mấy cây thảo dược đích đích xác xác như là dài hơn hai ngày giống nhau, so với ban đầu cao lớn một chút như vậy .

Ngô Nham càng thêm khẳng định suy đoán của mình, nhìn không được lộ ra vẻ tươi cười . Ngồi tư tu luyện ba canh giờ nhưng không có đột phá tâm tình buồn rầu, dược hòa tan không ít . Hắn lại đánh một thùng nước, dùng Tiểu bếp lò mức nước, giữ cái này mấy cây thảo dược đúc một lần, cái này mới rời khỏi Dược Điền .

Hắn ở trong cốc đi một vòng, đi tới cốc khẩu, nhìn thấy tự mình buổi sáng phân phó hai cái cho hắn đưa cơm tạp dịch, thận trọng đứng ở cốc khẩu, đem hắn buổi sáng phân phó bọn họ mua gì đó tất cả đều mang đến, dùng một cái cặp chứa, đặt ở cốc khẩu .

Ngô Nham hài lòng xong hai người gạt đầu, cho bọn hắn ngũ lượng bạc, ở hai người thiên ân vạn tạ sau khi rời khỏi, hắn mới mặt không thay đổi xoay người đi trở về trong cốc .

Chờ lưỡng tên tạp dịch đi xa, Ngô Nham mới phản cái mặt quý, vui vẻ cười .

Ngô Nham ôm cái rượu, một đường cẩn thận một chút lần thứ hai phản hồi Vân Hải động . Đề phòng ngoài ý muốn, hắn lại đang cốc khẩu bố trí mấy đạo trận pháp bày rập . Những trận pháp này bày rập, đều là từ quyển kia « Mê Tụng Trận pháp bách khoa toàn thư » trong học được, tuy là chỉ có thể đối phó một ít dã thú ma tộc, đối với cao thủ chân chính, cũng không có bao nhiêu trở ngại, nhưng là có chút ít còn hơn không, hơn nữa, nếu thực sự có người xông tới, cái này mấy đạo bày rập bao nhiêu cũng có thể tạo được một ít cảnh kỳ tác dụng .

Ngô Nham trước tiên đem trong động sáu ngọn đèn dầu tất cả đều thấp sáng, dựa theo nào đó kỳ lạ quy luật, đặt sáu cái phương hướng khác nhau, làm cho cả trong động sáng giống như ban ngày, nhưng lại giữ cái bóng của mình chiếu lên vách tường đến hầu như không thấy được trình độ .

Làm tốt đây hết thấy, Ngô Nham mới đem mở rượu ra, giữ đồ vật bên trong, từng loại lấy ra để lên bàn đá .

Một ít túi tinh mài tể tể bạch diện bột, tân hải ong chứa mật, mới mẻ trứng bò câu, chứa một cái sống lưng bình . . .

Mấy thứ này chỉ chốc lát liền nhồi vào toàn bộ bàn đá . Những thứ này đều là phối chế vô danh kia dược vật thuốc dẫn . Lấy ra trong rượu đồng tây phía sau, Ngô Nham giữ hai khối màu trắng vải xô mỏng ở một cái ống trúc nhỏ trên miệng, sau đó bung lên trong đó một chén giã nát nước thuốc, từ từ ngã vào ống trúc miệng vải xô thượng . . .

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, trong động ngọn đèn, tuôn ra từng cái một hoa đèn, Ngô Nham hết sức chuyên chú dựa theo toa thuốc từng bước trình tự làm việc, phối chế nổi dược vật .

Phốc, phốc . . . Sáu ngọn đèn dầu dầu thấp hao hết, lần lượt đập chét, cái động khẩu chỗ bắn vào đạo thứ nhất Thụ Quang .

Ngô Nham phát sinh một tiếng hoan hô, tuy là lúc này hắn hai mắt ngao màu đỏ bừng, vẫn vận tia máu, nhưng hắn vẫn phát sinh một trận hưng phấn hoan hô cùng tiếng cười .

Ở trước mặt hắn một cái chén kiểu nhỏ trong, lẳng lẳng nằm mười hai viên màu đỏ tím lớn bằng ngón cái Dược Hoàn . Tuy là Dược Hoàn thoát nhìn rất khó nhìn, rất thô ráp, thế nhưng nhận nhậ mùi thuốc, lại hiện lên cái này mười hai viên Dược Hoàn chính là phối chế thành công Vô Danh dược vật .

Hắn cho dược vật này lấy cái tên, gọi Tử Dương đan . Tử Dương đan thượng tân ra nhận nhậ mùi thuốc, cùng phương thuốc trong miêu tả giống nhau như đúc .

Ngô Nham vui vẻ cười một hồi, giữ mười hai viên Tử Dương đan trên nhi trọng chỉ dùng một bình sứ nhỏ cất xong . Cẩn thận giữ Vân Hải động thu thập sạch sẽ, Ngô Nham hài lòng thảng ở trên giường đá, nhắm mắt ngủ thật say .

. . .

Vừa cảm giác cũng không biết ngủ bao lâu thời gian . Ngô Nham lúc tỉnh lại, chỉ cảm thấy trong bụng bụng đói kêu vang, thế nhưng tinh thần lại chưa từng có thịnh vượng . Hắn hoạt động một chút có chút cứng ngắc gân cốt, đi ra Vân Hải động .

Thái dương đã ngã về tây, xem ra là chạng vạng . Ngô Nham xuống đến đáy cốc, đi tới Dược Điền bên cạnh, cẩn thận quan sát một chút mấy cây thảo dược, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười hài lòng .

Bây giờ cái này mấy cây thảo dược, thoát nhìn so với hôm qua lại cao ra trường lớn không ít, nhận nhậ mùi thuốc, từ trên phiến lá phát ra, ngửi vào làm người ta tinh thần chấn động .

Xác định trong lòng mình suy đoán sau đó, đã không có cần phải đang dùng Tiểu bếp lò mức nước đúc . Ngô Nham quyết định dùng thần bí kia lục sắc thổ nhượng đến thúc những cỏ này thuốc . Hắn cầm Tiểu Thiết giếng, ở mỗi cây thảo được rễ cây hai bên trái phải, móc mở một cái lỗ nhỏ, sau đó bỏ vào một điểm màu xanh biếc thổ nhượng, một lần nữa phong hào bùn đất .

Mắt thấy không có chuyện gì, Ngô Nham đi tới cốc khẩu, giữ đặt ở cốc khẩu com canh lấy, cũng không để ý lạnh không lạnh, lang thôn hồ yết ăn, sờ sờ cái bụng, tâm tình vui thích phản hồi Vân Hải động .

Khoanh chân ngồi xong sau đó, Ngô Nham trước Minh Thần đã tọa, giữ trạng thái của mình điều chỉnh tới đỉnh phong, lúc này mới mở mắt ra, lấy ra bình nhỏ, ngược lại một viên Tử Dương đan, thả ở lòng bàn tay .

Ngô Nham lẳng lặng đứng ở trong lòng bàn tay Tử Dương đan, mặc tưởng chỉ chốc lát, khê cắn môi, há mồm giữ Tử Dương đan nuốt vào, sau đó lấy một khối lụa trắng, ngậm ở miệng, bắt đầu nhắm mắt điều tức, luyện hóa ăn vào Tử Dương đan .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Đại chiến đâm tủa quái vật

Mặc dù Ngô Nham đã làm tốt chịu được thống khổ chuẩn bị, thế nhưng hắn vẫn xem nhẹ Phệ Thần Cỗ phát tác uy lực .

Vân Hải trong động, đã sớm đồng hỗn độn một mảnh . Xúc mục kinh tâm hỗn loạn tràng cảnh, nguyên vẹn nói rõ Ngô Nham ở nuốt vào Tử Dương đan sau đó, nguyên nhân thống khổ không thể chịu đựng được mà phát tiết cuồng bạo .

Nói thật, Ngô Nham mình cũng không nghĩ tới, hắn làm như thế, sẽ có dạng hậu quả gì . « Dược Kinh » bên trong đối với Phệ Thần Cỗ miêu tả, khiến hắn cảm thấy quá sợ hãi, hơn nữa hắn nuốt vào Phệ Thần Cỗ lúc đó, Phệ Thần Cỗ đột nhiên phát tác thống khổ, khiến hắn khắc cốt铭心, hắn mới có thể ngay đầu tiên biết được cái này Tử Dương đan có thể giữ Phệ Thần Cỗ khu trừ đi ra ngoài liên không chút do dự dùng đi .

Ngô Nham nằm trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, hai mắt nhắm nghiền, liền ngay cả hô hấp mạch đập tựa hồ cũng đình chỉ .

Trong đan điền của hắn, hiện tại dường như có một đám lửa ở cháy, thậm chí ngay cả hắn tu luyện sắp tới hai năm dòng năng lượng cũng thiếu khô . một đám lửa, ở trong cơ thể hắn men theo Vô Danh khẩu quyết lộ tuyến, nhất khắc không ngừng toán loạn nổi .

Ngô Nham hiện tại đã đối với thân thể thống khổ mất đi cảm giác . Hắn cảm thấy mình phảng phất làm một giấc mộng . Trong mộng, hắn tiến nhập một mảnh nhỏ hư vô phiêu miểu thế giới hắc ám trong .

Ở mảnh này bóng tối trong thế giới, hắn phát hiện mình biến thành một cái màu xanh nhạt tiểu quang cầu, có chúc với thiên địa của mình . Hắn tại nơi bóng tối trong thế giới, tự do tự tại du động, vô câu vô thúc, tiêu điều tự tại .

Hắn không biết du bao lâu, chợt xông vào một cái dữ tợn quái vật lãnh địa . Quái vật kia so với hắn quả cầu ánh sáng ít một chút, thế nhưng hình dạng vô cùng xấu xí, cả người trường mấn té té ác tâm rầu . Quái vật kia chiếm giữ ở hư vô thế giới hắc ám trong, dường như đang ngủ, cả người cuộn lại cùng một chỗ, giống một cái hình trứng trường mấn xúc giác Hắc Thủy tinh quả cầu thịt .

Ngô Nham quả cầu ánh sáng màu xanh lục đến, tựa hồ kinh động quái vật kia . Quái vật thân thể đột nhiên bắn ra, biến thành một cái nhỏ dài trường mấn xúc giác sâu thịt . chán ghét hắc sắc sâu thịt, vừa thấy được Ngô Nham lục sắc tiểu quang cầu, liền hung ác xông lên . Đầu của nó hai cái thật dài râu, trong lúc bất chợt nứt ra một cái lỗ, cái kia vớ càng nứt càng lớn, rất có muốn một hơi thôn Ngô Nham lục sắc tiểu quang cầu ý tứ .

Ngô Nham bắt đầu ngăn người một chút, có chút sợ . Quái vật kia nhìn thấy Ngô Nham tiểu quang cầu ngưng bất động, nứt ra cái kia trong khe thịt vuron một loạt nhỏ dài râu, quấn lấy Ngô Nham tiểu quang cầu, liền hướng trong khe thịt xả . Ngô Nham được quái vật kia chán ghét râu cuốn lấy, phi thường cảm tức, hắn cũng không cam chịu yếu thế thay đổi ra một há to mồm, hung tợn cắn về phía quái vật râu .

Quái vật kia râu dĩ nhiên rất yếu đuối, không có cần vài cái, cuốn lấy Ngô Nham này râu liền bị cắn đứt . Màu đen kia râu quái vật râu bị cắn đứt sau đó, liền tiếp lui về phía sau, dường như chịu thương rất nặng . Ngô Nham đắc thế không buông tha, hắn tựa hồ ý thức được cái gì, đuổi theo quái vật kia không ngừng cắn xé . Quái vật không cam lòng cứ như vậy bị cắn chết, uốn người cùng quả cầu ánh sáng màu xanh lục quấn quýt lấy nhau .

Ngô Nham giận dữ, đơn giản ở quang cầu thượng thay đổi miệng đầy ba, mỗi há miệng ba đều hung tợn cắn xé màu đen kia đâm tủa quái vật . Quái vật thân thể khỏe mạnh giống màu đen thủy tinh thể giống nhau, được Ngô Nham cắn xé không còn hình dáng cũng không có hoàn toàn chết, bề thành một ít một dạng một ít đoàn nhục thân Tinh Thể, tiến tới biến thành càng nhiều nhỏ hơn râu quái vật .

Ngô Nham quả cầu ánh sáng, ở nơi này cái bóng tối trong thế giới, đuổi theo này thật nhỏ quái vật tiến hành Thôn Phệ . Quang cầu ở Thôn Phệ những thứ này màu đen Tiểu râu quái vật sau đó, rõ ràng trắng một vòng to .

Trận này đột nhiên chiến đấu, tới cũng nhanh đi cũng nhanh . Cái kia màu đen râu quái vật, chỉ còn lại không tới Ngô Nham quả cầu ánh sáng màu xanh lục một phần mười một điểm, kéo dài hơi tàn trốn ở trong góc tối .

Có lại thành một điểm điểm hắc sắc râu quái vật, thay đổi đến mức dị thường nhất gan cùng tron trượt, mặc cho Ngô Nham làm sao đuổi theo nó, đều đuổi không kịp .

Ngô Nham tiểu quang cầu, Thôn Phệ số lớn hắc sắc râu quái vật thân thể, quang cầu thay đổi so với ban đầu một vòng to, hơn nữa càng thêm sáng sủa . Nếu hiện tại không còn cách nào đuổi tới quái vật kia, hơn nữa quái vật kia đối với hắn cũng không còn cách nào cầu thành uy hiếp gì, hắn cũng sẽ không lưu ý . Hắn vui sướng ở nơi này hiện tại hoàn toàn thuộc về hắn thế giới hắc ám trong ngao du nổi, phiêu đảng, tự do tự tại, vô cùng thoải mái .

Ngô Nham vô cùng thích loại cảm giác này, thậm chí hy vọng vĩnh viễn như thế đợi ở chỗ này .

Một lạnh như băng hàn ý, từ đáy lòng một cái địa phương nào đó, từng điểm từng điểm dừng mãnh tiến ra, rất nhanh chạy - khắp Ngô Nham cả người . Ngô Nham được này cổ lạnh như băng hàn ý kích thích từ ngất ở giữa giật mình tỉnh giấc .

Vân Hải trong động, Ngô Nham nằm thân thể, bỗng nhiên ngồi xuống . Hắn cảm thấy đầu não hỗn loạn rất khó chịu, mơ hồ có chút nờ . Thân thể cũng mềm nhũn có chút suy yếu vô lực . Trong đan điền càng là rất đau hình dạng .

Thân thể các bộ vị, tựa hồ cũng có loại được cháy đi qua cảm giác đau đớn . Ngô Nham hoảng sợ giật mình một cái, đầu não lập tức thanh tỉnh vài phần . Hắn tựa hồ nhớ tới hôn mê trước phát sinh tất cả đến .

Ngô Nham tọa bên trong động, ánh mắt dò dẫm, đối với phát sinh ở trên người mình sự tình, bắt đầu ý thức được là chuyện gì xảy ra .

Thật lâu, hắn mới tỉnh ngộ lại, chống thân thể muốn đứng lên . Thế nhưng hắn thử vài lần, nhưng căn bản không đứng nổi . Ngô Nham sợ trên đầu bắt đầu toát ra mồ hôi lạnh . Hắn ngay cả vội khoanh chân ngồi xong, kiểm tra một lần thân thể của chính mình, vừa mới kiểm tra, lại làm cho hắn hoảng sợ kém chút nhảy dựng lên .

Hắn phát hiện mình hiện tại chịu nội thương rất nặng . Từ bên ngoài xem, hắn tựa hồ không có chuyện gì, thế nhưng trong cơ thể hắn không ít kinh mạch, nhưng bởi vì dùng Tử Dương đan, được Tử Dương đan trong ẩn chứa cường đại nhiệt lưu cho tổn thương .

Ngô Nham sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nhanh lên điều chỉnh tốt trạng thái của mình, sau đó bắt đầu tu luyện Vô Danh khẩu quyết .

Tu luyện sắp tới hai năm Vô Danh khẩu quyết, Ngô Nham mặc dù không rõ ràng Vô Danh khẩu quyết tu luyện ra dòng năng lượng rốt cuộc là cái gì, nhưng lại biết cái này dòng năng lượng một vài chỗ tốt .

Cái này dòng năng lượng có thể tại hắn sau khi bị thương, chữa trị bị tổn thương thân thể .

Ngô Nham dựa theo Vô Danh khẩu quyết Đệ Tam Tầng pháp quyết tiến hành tu luyện, cả người rung mình một cái, hoảng sợ có chút không biết làm sao . Trong đan điền trống rỗng, hắn phát hiện mình đau khổ tu luyện sắp tới hai năm một tia dòng năng lượng, dĩ nhiên không hề có một chút nào!

Ngô Nham sắc mặt trở nên trắng bệch, có chút không biết làm sao, mồ mọt mồ mọt ra .

"Vì sao ? Tại sao sẽ như vậy ?"

Ngô Nham hai mắt vô thần, ngơ ngác nhìn hỗn loạn không chịu nổi Vân Hải động, cứ chỉ thất thố .

"Chẳng lẽ là bởi vì một viên Tử Dương đan ? Ta không giải thích được đan dược kia, thì tùy duyên, cái này mới đưa đến ta tu luyện một nguồn năng lượng lưu tiêu thất ? Nhất định là như vậy!"

Ngô Nham bỗng nhiên từ trong lòng ngực móc ra chứa Tử Dương đan chính là cái kia bình nhỏ, càng xem càng sinh khí, bắt lại liền văng ra . Bình nhỏ đựng vào son động trên thạch bích, phát sinh nhất thanh thúy hưởng, vỡ vụn, thập nhất khóa Tử Dương đan lăn xuống đầy đất .

Ngô Nham còn chưa hết giận, đứng lên, nhắc chân liền thái hướng lăn xuống ở bên chân một viên Tử Dương đan .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Biến hóa của tâm cảnh

Ngô Nham một chân vừa mới thái hướng bên chân viên kia Từ Dương đan, đột nhiên lại dừng chân . Tại hân lúc đứng lên, trong cơ thể hân bỗng nhiên có một chút biến hóa .

Ngô Nham trên mặt lộ ra kinh nghi bất định biểu tình, nhanh lên một lần nữa khoanh chân ngồi xuống . Tại hân vừa mới ngồi xuống chỉ không lâu sau, hân cũng cảm giác được, trong cơ thể càng ngày càng nhiều địa phương, tản mất nổi một chút hơi lạnh gì đó .

Hân đối với mấy cái này hơi lạnh gì đó cũng không xa lạ gì . Những thứ này đều là cái loại năng lượng này lưu . Mặc dù không rõ bạch những năng lượng này lưu vừa mới vì sao đều biến mất hết, lúc này lại từ thân thể mỗi bên địa phương xuất hiện, nhưng bây giờ hiển nhiên không phải suy nghĩ những chuyện này thời điểm .

Ngô Nham khoanh chân ngồi tĩnh tọa, dựa theo Vô Danh khẩu quyết tầng thứ ba Tâm Pháp, lăng lăng tu luyện, dẫn đạo một chút xú dòng năng lượng, chậm rãi hội tụ đến cùng nhau, lại từ từ thu hồi Đan Điền .

Cái này một cái quá trình chậm chạp khô khan, bất quá Ngô Nham lại tuyệt không cảm thấy . Hân tràn đầy phấn khởi tu luyện .

Hai canh giờ sau đó, trong cơ thể tất cả dòng năng lượng toàn bộ đều tụ chung một chỗ, Ngô Nham thất kinh . Hân cảm giác, này cổ một lần nữa hội tụ đến cùng nhau dòng năng lượng, dĩ nhiên so với trước đây tráng lớn gần gấp đôi .

Sự phát hiện này, khiến Ngô Nham ngạc nhiên đồng thời, cũng sinh ra vẻ nghi hoặc .

Ngô Nham ngẫm lại, đột nhiên có một to gan ý tưởng ở trong đầu nhô ra . Cái ý nghĩ này một ngày nhô ra, sẽ thấy cũng át không chế trụ được . Hân đứng lên, phát hiện thân thể mình thương thể đã khôi phục hơn phân nửa, khiến hân càng thêm mừng rỡ là, hân phát hiện tinh thần của mình so với trước đây rất tốt .

Hân liếc mắt nhìn trong động, cau mày một cái, đối với mình liễu lĩnh cử động, sản sinh một tia tự trách .

"Ta còn chưa đủ lãnh tĩnh a, như vậy không thể được . Ta trước đây đọc sách, đọc được này tay cầm trọng quyền đại nhân vật đều có trước núi thái sơn sụp đổ mà sắc không đổi trầm ổn khí độ lúc, còn không hiểu, hiện tại xem ra, loại này khí độ rất hữu dụng ít nhất ..., nếu như ta đủ trầm ổn tĩnh táo nói, cũng sẽ không té cái chai, mà hân là trước tiên đi phân tích những năng lượng kia lưu tại sao phải biến mất nguyên nhân ."

Ngô Nham lăm bầm lâu bầu tổng kết một lúc sau, thật chắc cầm nắm tay thủ lĩnh, có quyết định gì đó cùng cải biến . Hân trên mặt lộ ra biểu tình buồn lòng . Hân đi tới, lại tìm một mới bình nhỏ, giữ thập nhất khóa Từ Dương đan tất cả đều cất vào bình nhỏ trong, thiếp thân cất xong, sau đó lại đem trong động địa phương hỗn loạn thu thập sạch sẽ .

Làm xong đây hết thảy, Ngô Nham một lần nữa đi tới bình thường tu luyện tĩnh tọa tầng đá kia hai bên trái phải, khoanh chân ngồi ở trên tầng đá .

Hân rồi mới từ trong lòng móc ra Phong Dược Sur lưu cho hân Vô Danh khẩu quyết mấy tờ giấy, tìm được tầng thứ tư Tâm Pháp, nghiêm túc đọc lên đến .

Tầng thứ tư Tâm Pháp cũng không nhiều, không đến nửa canh giờ thời gian, hân liền toàn bộ phỏng đoán mấy lần, lý giải cái tám chín phần .

Điều chỉnh tốt trạng thái của mình, Ngô Nham nhắm mắt ngưng thần, dựa theo tầng thứ tư Tâm Pháp, bắt đầu tu luyện .

...

Một cả đêm chậm rãi đi qua, Ngô Nham khoanh chân ngồi ở trên tầng đá, vẫn không nhúc nhích .

Sáng sớm ngày thứ hai luồng thứ nhất Triều Dương sái trong mây hải động lúc, Ngô Nham mặt hướng Đông Phương, chậm rãi mở mắt . Trên mặt của hân lộ ra vẻ mỉm cười hài lòng .

"Hô! Thật là thoải mái!" Ngô Nham đứng dậy đi tới nam diện cái động khẩu, đối mặt Triều Dương, tâm tình khoái trá đuổi người một cái . Một đêm tu luyện, không có ngủ nghỉ ngơi, hân lại không - cảm giác một tia buồn ngủ, tinh thần ngược lại so với tỉnh ngủ sau đó rất tốt vượng hơn thịnh .

"Rốt cục đột phá Đệ Tam Tầng ." Ngô Nham rất vui vẻ muốn cười to, nhưng hân vẫn sắc mặt bình tĩnh nhìn ngoài động rậm rạp thương thương Đại Sơn, giữ một tia cười to, đặt ở khóe mắt .

Ngô Nham giữ cái kia chứa thập nhất khóa Từ Dương đan bình nhỏ lấy ra, yêu thích không buông tay vuốt phẳng . Hân bây giờ đối với tự mình ngày hôm qua không bình tĩnh cử động, có nhiều hơn hiểu ra cùng cảm khái .

Lãnh tĩnh, sau đó mặc kệ gặp đến bất cứ chuyện gì, đều phải học lãnh tĩnh . Ngô Nham ở trong lòng tự nhủ .

Hân hiện tại đã suy nghĩ cẩn thận tất cả . Ngày hôm qua hân cũng không có nằm mơ, mà là đang từng trải một hồi khảo nghiệm sinh tử . Cái kia chán ghét hắc sắc râu quái vật, nhất định là Phong Dược Sur trồng ở trong đầu hân chính là cái kia Phệ Thần Cổ .

một đoàn quả cầu ánh sáng màu xanh lục, chắc là thần hồn của hân . Phệ Thần Cổ, Phệ Thần Cổ, nói vậy đó là có thể Thôn Phệ người thần hồn Độc Cổ

. Ngô Nham mặc dù không rõ ràng vì sao thần hồn của mình cũng không có được Phệ Thần Cổ Thôn Phệ, mà tương phản, Phệ Thần Cổ lại bị thần hồn của mình Thôn Phệ hơn phân nửa, nhưng hắn biết, Phong Dược Sư muốn lợi dụng Phệ Thần Cổ khổng chế mục đích của hắn, hiển nhiên thất bại.

Ngô Nham cười nhạt vài tiếng, thấp giọng lầm bầm "Phong trưởng lão, ngươi đã muốn hại ta, vậy cũng trách ta cũng sẽ không khách khí với ngươi. Nói vậy ngươi bây giờ hắn là thật không dễ chịu đi, đây chính là bên trong sách nói tự làm tự chịu sao? Rất có ý tứ a."

« Dược Kinh » trong đôi với Phệ Thần Cổ có cận kề miêu tả. Cổ Trùng không giống với thông thường Độc Vật. Hạ độc giả trong khổng chế Cổ giả, đơn giản liền là thông qua trong cơ thể mình Mẫu Cổ đến trong khổng chế Cổ giả trong cơ thể từ Cổ, tiến tới đạt được trong khổng chế Cổ người mục đích.

Mẫu Cổ cùng từ Cổ trong lúc đó là có cảm ứng cùng liên lạc. Từ Cổ nếu như xảy ra ngoài ý muốn chết, Mẫu Cổ cũng sẽ phải chịu ảnh hưởng nghiêm trọng, thậm chí Từ Vong cũng có thể. Hiện tại, Ngô Nham trong đầu Phệ Thần Cổ đã bị vô cùng sự nghiêm trọng tổn thương, nghĩ đến Phong Dược Sư trong cơ thể Mẫu Cổ cũng tốt không được đi đâu.

Vô luận Phong Dược Sư hiện tại người ở phương nào, tất phải cũng sẽ nguyên nhân Mẫu Cổ bị thương ảnh hưởng mà bị thương nặng.

Ngô Nham tính toán, sợ rằng dùng không bao lâu, Phong Dược Sư nên trở về. Hắn trở về chuyện làm thứ nhất, chỉ sợ sẽ là muốn tìm tự mình tính sổ, thậm chí hướng mình ngã bài.

Ngô Nham hiện tại đã không phải là hai năm trước vừa xong Tiểu Cô Sơn chính là cái kia đốt nát nông gia tiểu tử. Hắn đã học biết suy tính, học được lãnh tính, học sẽ như thế nào tiến hành tự bảo vệ mình.

Đương nhiên, hắn cũng từ Phong Dược Sư nơi đó học được, lãnh huyết, tàn nhẫn.

Ngô Nham hiện đang đột phá Đệ Tam Tầng, thành công bước vào Vô Danh khẩu quyết tầng thứ tư cảnh giới. Hắn cảm thấy trên người mình biến hóa phi thường lớn. Loại biến hóa này, không chỉ là trên thân thể biến hóa, càng nhiều hơn là một loại về tinh thần về khí chất biến hóa.

Hắn cảm giác mình so với trước đây càng càng bình tĩnh, trầm ổn, tâm tư so với trước đây càng thêm nhẫn nại, suy nghĩ sự tình cũng so với trước đây càng thêm chu toàn.

Phong Dược Sư muốn trở về, tình cảnh của hắn nhất định sẽ thay đổi rất nguy hiểm. Trước khi hắn trở lại, Ngô Nham biết, tự mình nhất định phải làm tốt chu toàn bộ phận, mặc dù là giờ phút, cũng muốn khiến hắn không dám đơn giản đối với tự mình động thủ.

Ngô Nham ở trong lòng tính toán kỹ sau đó, thu thập một chút, xuống đến đáy cốc, ở cốc khẩu ăn cơm xong, hắn liền một đầu đâm vào Phong Dược Sư trong thư phòng lục lợi lên.

Hắn trước tiên đem Phong Dược Sư lưu trong thư phòng còn chưa kịp trồng hơn mười túi Thảo Dược mầm mống, mỗi một dạng đều lấy một bộ phận cất xong. Sau đó, hắn nháy ra Phong Dược Sư lưu cho hắn dự bị hơn một trăm lượng bạc ngay cả cùng một tờ tràn ngập chữ giấy, giao cho ngoài cốc tạp dịch, để cho bọn họ dựa theo trên giấy bày ra tất cả vật phẩm, cần phải ở trong vòng 3 ngày mua đủ, tiến tới nơi này.

Làm xong những thứ này, Ngô Nham lại ngựa không ngừng vó lấy hai cái túi, ở ruộng thuốc cách đó không xa bắt đầu đào đất, cất vào trong túi vải, vận đến Vân Hải trong động.

Ba ngày sau, lưỡng tên tạp dịch chỉ huy năm sáu cái hương dân, mang ba ngum lớn cái rương, đi tới cốc khẩu. Ngô Nham mở ra ba thanh rương lớn, nhất nhất kiểm tra một lần sau đó, hài lòng giữ mua đồ còn dư lại hơn mười lượng bạc thưởng cho hai cái làm việc nhanh chóng tạp dịch. Nhìn vui cười toe toét, tự đề cử mình muốn thay hắn giữ cái rương dọn vào Thiên Thảo Cốc trong lưỡng tên tạp dịch, Ngô Nham bình thần cười cự tuyệt, xua tay đề cho bọn họ mau rời đi.

Nhìn ba ngum lớn cái rương, Ngô Nham sờ lên cảm rơi vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Dược Sư trở về

Mười ngày sau, Ngô Nham hồi đầu thổ kiểm đứng ở Vân Hải cái động khẩu, trên mặt lộ ra không gì sánh được hài lòng biểu tình. Vân Hải trong động hiện tại có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Ở phía nam cái động khẩu phụ cận, có một mảnh mới mở đi ra Dược Điền . Ruộng thuốc diện tích chiếm cả cái sơn động phân nửa, vừa may là nam diện cái động khẩu có thể bắn vào chiếu sáng tích .

Cái này ruộng thuốc thổ nhượng, là hẩn này mười ngày đến không ngừng từ phía dưới vận lên. Ở ruộng thuốc nhất phía nam, hơn mười buổi cây mọc khả quan Thảo Dược, lẳng lẳng dưới ánh mặt trời tản mát ra thanh thúy quang mang . Ở nơi này hơn mười cây thảo dược hai bên trái phải, còn có hai cây Tử Dương Thảo . Bất quá cái này hai cây Tử Dương Thảo còn chỉ là đang lớn lên kỳ, là hẩn cố ý từ trong ruộng thuốc cấy ghép tới được .

Ruộng thuốc địa phương khác, cũng toàn bộ đều phân loại được Ngô Nham trông lên từ Phong Dược Sư trong thư phòng trộm được Thảo Dược mầm móng . Ở thần bí kia lục sắc đất đai dưới sự trợ giúp, những mầm móng này hiện tại đã nảy mầm dài ra cây non .

Ngô Nham hiện tại cũng không vội mở ra dùng màu xanh biếc thổ nhượng thúc những cỏ này thuốc . Đang không có giải quyết Phong Dược Sư nguy hiểm trước, hẩn là tuyệt đối sẽ không làm loại này có thể tiết lộ tự mình bí mật ngu xuẩn chuyện .

Tiểu bếp lò cùng thần bí kia lục sắc thổ nhượng, là đáy lòng của hẩn bí mật lớn nhất, quyết không thể khiến bất luận kẻ nào biết . Cái kia Tiểu bếp lò, bây giờ bị hẩn giấu ở hẩn ở trong cái sơn động này đào một cái bí mật trong lỗ nhỏ . Thần bí lục sắc thổ nhượng, tám viên tạm thời không dùng được Tử Dương đan cũng đều được hẩn núp ở bên trong .

Vân Hải động cái động khẩu, hiện tại đã hoàn toàn bất đồng với quá khứ . Thập ngày, hẩn lợi dụng mưa được vài thứ kia, đã đem nam bắc hai cái lỗ cửa, bố trí giống như từ thần cấm địa . Hẩn tin tưởng, chính là giống Lý Nhục Hư cao thủ như vậy muốn xông tới, cũng muốn trả giá rất lớn mới được .

Làm xong đây hết thấy, Ngô Nham lặng lẽ phản hồi đáy cốc, rửa mặt thu thập một phen, trở lại trước đây Phong Dược Sư chuẩn bị cho hẩn gian nhà đá kia trong .

Ngô Nham ở trong nhà đá khoanh chân ngồi xong, từ trong lòng lấy ra một viên Tử Dương đan, uống vào, bắt đầu đã tọa tu luyện Vô Danh khẩu quyết .

Ở này mười ngày trong, hẩn rốt cục thăm dò Tử Dương đan công hiệu . Cái này Tử Dương đan, đối với hẩn bây giờ tu luyện, cư nhiên có lợi thật lớn . Chậm chạp không thể biến hóa dòng năng lượng, cư nhiên ở mười ngày này trong, bởi vì liên tiếp dùng hai hạt Tử Dương đan mà trắng rất nhiều .

Viên thứ nhất Tử Dương đan, trợ hẩn thuận lợi mở ra điều thứ tư kinh mạch, khiến hẩn một lần hành động đột phá Vô Danh khẩu quyết Đệ Tam Tầng, tiến nhập tầng cảnh giới thứ tư .

Năm ngày trước, hẩn ăn vào viên thứ hai Tử Dương đan . Cái này viên thứ hai Tử Dương đan, không chỉ có khiến hẩn tầng cảnh giới thứ tư hoàn toàn vững chắc xuống, nhưng lại một lần hành động trợ hẩn tiến vào tầng cảnh giới thứ tư trung kỳ .

Đánh bậy đánh bạ phía dưới, nghĩ không ra có thể chế biến ra có thể tăng cao tu vi Tử Dương đan, Ngô Nham đối với lần này cũng là may mắn không thôi, cho nên hẩn thẳng thần lập tức giữ Phong Dược Sư trông ở trong ruộng thuốc mặt khác hai cây Tử Dương Thảo cũng nhất tít tất cả đều móc đi cấy ghép ở Vân Hải trong động .

Ngô Nham khoanh chân tọa ở trên giường đá, lẳng lẳng cảm thụ được một lửa nóng khí lưu ở trong người toán loạn . Hẩn tuyệt không lo lắng . Hẩn biết, này cỗ lửa nóng khí lưu, là Tử Dương đan phát tán ra Dược Lực .

Cỗ dược lực này phi thường hung mãnh, không ngừng ở trong cơ thể hẩn đầu đá lung tung, phá hư kinh mạch của hẩn . Quá trình này rất thống khổ . Ngô Nham cắn răng, lẳng lẳng chịu nhin loại thống khổ này dần vật .

Hẩn biết, thống khổ sau đó mang tới hồi báo cùng thu hoạch, là không gì sánh được phong phú .

Nửa ngày chậm rãi đi qua, loại đau khổ này dần dần trở nên chết lặng, một chút xú lạnh lạnh cảm giác, tại thân thể các nơi tự do . Ngô Nham bắt đầu dựa theo tầng tâm pháp thứ bốn, chậm rãi hấp thu luyện hóa một chút dòng năng lượng, khiến chúng nó hội tụ vào một chỗ, thu về Đan Điền .

...

Lúc này, ở Cô Sơn trấn Cô Sơn khách sạn một căn phòng khách trong, Phong Dược Sư sắc mặt trắng bệch ngồi xếp bằng ở trên giường hẹp . Hẩn thoát nhìn so với nửa năm trước càng thêm già nua tiều tụy . Trên người hẩn mang theo không che giấu được vẻ phong trần . Đứng ở giường bên cạnh một cái sắc mặt xám xịt Cẩm Y lão giả, lúc này lại cẩn thận một chút nhìn lên đánh giá nhắm mắt trầm tư Phong Dược Sư .

Cái này Cẩm Y lão giả, nếu như Ngô Nham ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra, hẩn chính là ban đầu ở Thanh Cô lương Huyện Biên Giới, xui xẻo gặp gỡ Phong Dược Sư cùng Đoạn Dao Đường Hồ Báo tranh đấu cái kia cùng tính toán sinh tiệm thuốc chương quỹ Hòa Tuyền .

Hòa Tuyền bây giờ nhìn lại sắc mặt xám xịt, thần tình tâm thần bất định, nhất là hẩn phát hiện, trước mắt cái này nắm giữ hẩn sống chết lão giả trên mặt còn mang theo không còn cách nào đè nén khi tức giận, trong lòng của hẩn thì càng thêm tâm thần bất định bất an .

Hồ Báo thoát nhìn so với hẩn muốn khá một chút, ngoại trừ sắc mặt thiếu chút nữa ở ngoài, cùng nửa năm trước so sánh với cũng không có biến hóa quá lớn .

"Tiền bối, văn bối nhận được phân phó của ngài, nửa năm qua này mã bất đình đề, tan hết hơn phân nửa gia tài, cơ hồ đem gần sát mấy huyện trong tiệm thuốc dược liệu thu mua hết sạch, cuối cùng là không có nhục sứ mệnh, giữ ngài muốn dược liệu, tất cả đều chuẩn bị đầy đủ, liền ở bên ngoài lương chiếc xe lớn thượng trang, người xem ?" Hòa Tuyền thận trọng hướng Phong Dược Sư chấp tay nói rằng .

Phong Dược Sư đánh trợn mắt, ngó một tiếng liền không có động tĩnh. Hòa Tuyền tâm lý hơi hồi hộp một chút, mặt lộ vẻ hơi thất vọng biểu tình, nhưng cũng không dám hỏi, lui qua một bên.

Hô Báo đi tới phía trước, hướng Phong Dược Sư chấp tay một cái, cung kính đưa lên một cái to lớn phong thư, nói ra: "Tiền bối, đây là tiểu nhân nửa năm qua này bắt được sở có quan hệ với Đoạn Dao Đường nội bộ cơ mật trọng yếu, xin tiền bối xem qua."

Phong Dược Sư vẫn là đánh trợn mắt, ngó một tiếng, lại ho khan một cái, mặt mày không rõ mà nói: "Hai người các ngươi, làm không tệ, để xuống đi."

Hô Báo giữ cái kia lớn phong thư đặt ở Phong Dược Sư trước mặt trên bàn nhỏ, cau mày một cái, lui về. Phong Dược Sư sắc mặt rất kém cỏi, hai người không dám nói nhiều, mắt lớn trừng mắt nhỏ đứng ở một bên.

Hồi lâu sau, Phong Dược Sư sắc mặt của tựa hồ khá một chút, đánh trợn mắt, chứng kiến hai người còn đứng ở trong phòng, liền không vui thấp giọng nói: "Không có chuyện gì các ngươi liền lui ra đi."

"Thế nhưng, tiền bối, hủ tâm hoàn giải được..." Hòa Tuyền cùng Hô Báo hai người, liếc nhau, đều khẽ cắn môi, đồng thời hướng Phong Dược Sư chấp tay một cái, rốt cục vẫn phải nói ra quyết định trong lòng.

"Hừ, sợ chết? Yên tâm, lão phu hủ tâm hoàn, thời gian một năm mới có thể phát tác. Bây giờ cách phát tác còn có thời gian nửa năm, các ngươi sợ cái gì?"

"Thế nhưng, tiền bối, chúng ta đã dựa theo phân phó của ngài, giữ sự tình tất cả đều làm tốt, còn xin tiền bối ban thưởng giải được."

"Cũng được, là người nào không sợ chết?" Phong Dược Sư tự giễu tựa như cười cười, nhíu suy tư một hồi, thần sắc khẽ động, lại nói: "Giải được ta cũng không có mang ở trên người, như vậy đi, hai tháng sau, các ngươi tới nơi này nửa một chuyến, ta sẽ giữ giải được cho các ngươi. Bất quá, trước đó, ta còn muốn các ngươi đều tự đi làm một việc."

Hai người nghe vậy, sắc mặt đều là biến đổi. Nhìn ra được, hai người nghe được Phong Dược Sư mà nói sau đó, đều sản sinh một vẻ tức giận. Trước đây nói xong, chỉ cần có thể dựa theo Phong Dược Sư phân phó, làm tốt hủ an bài sự tình, có thể có được giải được, giải hết trên người hủ tâm hoàn độc. Hiện tại, bọn họ đã đem chuyện này sớm nửa năm sẽ làm được, Phong Dược Sư nhưng phải kiểm soát trì hoãn cho bọn họ hủ giải được, nghe ý của hắn trong lời nói, tựa hồ còn muốn cho bọn họ đi làm chuyện gì. Bọn họ làm sao có thể không tức giận nộ?

Là thay Phong Dược Sư thu mua được liệu, Hòa Tuyền hầu như tiêu hao hơn phân nửa gia tài, Hô Báo càng là mạo hiểm các loại nguy hiểm, cẩn thận một chút thu tập Đoạn Dao Đường cơ mật hạch tâm tư liệu. Hai người có thể nói đều là trải qua thiên tân vạn khổ, mới làm tốt riêng mình sự tình. Nhưng bây giờ nghe nói như thế, có thể nào không được trái tim băng giá phần nộ?

Nhưng bây giờ mạng nhỏ nắm giữ ở Phong Dược Sư trong tay, bọn họ mặc dù là phẫn nộ, như thế nào dám biểu hiện ra ngoài.

"Tiền bối, ngài trước đây thế nhưng đáp lại, chỉ cần chúng ta có thể làm tốt ngài chuyện phân phó, liền cho chúng ta giải được, ngài đây là, đây là không giữ chữ tín a." Hô Báo tựa hồ bất cứ giá nào, cắn răng nói, Hòa Tuyền cũng ở một bên liều mạng gật đầu nói phải.

Phong Dược Sư nói như thế nào cũng là người từng trải, làm sao có thể không rõ ý đồ của bọn họ, nghe vậy cười lạnh nói: "Làm sao? Đối với lão phu an bài không hài lòng?"

"Không dám!" Hai người dối tựa như chấp tay một cái.

"Lão phu không ngại nói cho các ngươi biết, lão phu trên người hiện tại mang liền có giải được. Bất quá, lão phu hiện tại chính là giữ giải được cho các ngươi, cũng vô pháp giải trừ hoàn toàn hủ tâm hoàn chi độc, chỉ có thể áp chế hủ tâm hoàn muộn một năm phát tác. Các ngươi nếu như có thể đem ta kế tiếp an bài sự tình làm tốt, lão phu suy nghĩ, sẽ giải trừ hoàn toàn rơi trên người các ngươi hủ tâm hoàn chi độc, như thế nào?" Phong Dược Sư đùa cợt tựa như nhìn hai người.

Hòa Tuyền cùng Hô Báo sắc mặt hai người đồng thời trở nên rất khó coi, hiện tại tự nhiên không dám nói gì nữa, vội là đồng thời cung kính nói: "Xin tiền bối phân phó, bất quá, hy vọng tiền bối lần này có thể tuân thủ ước định."

"Yên tâm đi, lão phu suốt đời thờ phụng Thánh Nhân Chí Đạo, làm sao sẽ không được giữ chữ tín? Chỉ cần các ngươi giữ sự tình làm tốt, lão phu tự nhiên sẽ giải hết trên người các ngươi hủ tâm hoàn chi độc. Hòa Tuyền, ngươi ở đây hai tháng bên trong, nghĩ cách bang lão phu thu mua một chỉ năm trăm năm phân sâm có tuổi, Hô Báo, ngươi đi xem đi Vân Châu thành, tìm hiểu một cái Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ giúp hướng đi. Nghe nói bọn họ chuẩn bị đem bàn tay đến Thanh Huyện cùng Cô Huyện đến, ngươi cũng không muốn các ngươi Đoạn Dao Đường được bọn họ nuốt hết chứ?"

Hòa Tuyền cùng Hô Báo hai người, nghe xong Phong Dược Sư mà nói, một cái lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, một cái lộ ra thần sắc kinh khủng.

Chương 28: Tâm cơ sâu

Phong Dược Sư phát tay giữ Hòa Tuyền cùng Hồ Báo hai người đuổi ra khách sạn gian phòng . Các loại hai người sau khi đi xa, hân hỷ nhuộc từ trên giường xuống tới, đi tới trước cửa sổ, xuyên thấu qua cửa sổ chứng kiến trên đường phố đậu hai chiếc xe trâu, còn có Ngưu trên xe chứa tràn đầy hai mươi mấy túi dược liệu, trên mặt lộ ra vẻ bệnh hoạn đỏ bừng . Phong Dược Sư che miệng ho khan vài tiếng, cảm thấy bàn tay lỏng có niềm niềm đồng tây từ miệng trong phun ra ngoài, thần tình đại biến .

Hắn giang tay ra, chứng kiến trong lòng bàn tay dính vài giọt Hồng trung mang Hắc tơ máu, sắc mặt trong nháy mắt thay đổi âm trầm không gì sánh được .

"Tiểu tặc, ngươi cũng dám công lão phu lên lên uống thuốc, muốn khu trừ lão phu Phệ Thần Cổ . Hừ, ngươi đã muốn tìm chết, cũng đừng trách lão phu muốn sớm động thủ! Lão phu muốn còn muốn ở lâu ngươi sống mấy năm, để cho ngươi giữ sao đủ tu thành thần tiên pháp quyết, luyện đến cảnh giới cao hơn, hiện tại xem ra, là lão phu lòng tham . Lại tha cho ngươi sống thêm hai tháng, chờ Hòa Tuyền ông già kia mua được trăm năm sâm già, lão phu liền thi triển Phệ Thần Đoạt Xá đại pháp, diệt thần hồn của ngươi, đoạt nhục thể của ngươi! Đến lúc đó, lão phu sẽ đem Lý Nhuộc Hư các loại liên can kẻ phản bội, toàn bộ giết chết . Nhìn Thiết Kiếm minh còn có ai dám cùng lão phu đối nghịch!"

"Hừ, Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang, các ngươi năm đó thừa dịp Tổ Tiên vừa mới đi về cõi tiên, hèn hạ cấu kết Vân Châu mười mấy Bang Hội liên thủ ý đồ bị diệt Tổ Tiên một tay khai sáng Thiết Kiếm minh, làm cho lão phu giống con chó giống nhau trốn đông trốn tây, trốn ở Cô Sơn cái này vùng khi ho cò gáy nơi còn sót lại, lão phu đã sớm phát thệ, một ngày nào đó, nhất định phải để cho các ngươi đám này không bằng heo chó súc sinh, tất cả đều từ ở lão phu trên tay! Ha ha ... Chờ xem, ngày này chẳng mấy chốc sẽ đến!"

Phong Dược Sư đứng ở cửa sổ phía sau, trong ánh mắt lóe ra điên cuồng quang mang, cắn răng nghiêng lợi thấp giọng gầm thét . Phong Dược Sư phát tiết một phen sau đó, mặt âm trầm đi ra khách sạn gian phòng, đi tới trên đường, chỉ huy hai chiếc xe trâu, lôi kéo lưỡng xa dược liệu, hướng đầu trấn tây Dã Lang Cốc chạy đi .

...

Ngô Nham khoanh chân ngồi ở trong phòng thạch trên giường đá, bỗng nhiên ngửa đầu phun ra một ngụm trọc khí, công đi mười người Đại Chu Thiên, hân cảm giác trong cơ thể mình dòng năng lượng lại tăng thêm không ít . Tuy là vẫn chưa có hoàn toàn hấp thu luyện hóa sạch trong cơ thể lưu lại dòng năng lượng, nhưng đột tu luyện này, cũng để cho hắn thu hoạch không ít .

Hắn đang muốn mở mắt, tâm lý khẽ động, một không nói rõ được cũng không tả rõ được đặc biệt cảm thụ, từ đáy lòng dừng mãnh tiến ra . Cái loại này cảm thụ dần dần chuyển hóa thành một loại bất an mãnh liệt . Thật giống như, có người nào đang rình coi hắn, muốn gây bất lợi cho hắn . Cái loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt .

Hắn lặng lẽ giữ con mắt mở ra một tia khe, hướng hắn cảm giác cái hướng kia lên lên liếc liếc mắt . Ở nhà đá phía tây trên vách tường cao cỡ một người địa phương, có một cái rất tầm thường khe . cái khe hở là hai khối tảng đá lũy thế thời điểm lưu lại, nhỏ hầu như có thể quên, hơn nữa vô cùng tầm thường .

Có một đạo nhỏ bé không thể nhận ra quang mang, tại nơi cái khe hở trong chột lóe lên . Nếu không phải trùng hợp Ngô Nham tu luyện tới Đệ Tứ Tầng, hắn sợ rằng còn không còn cách nào bắt được cái loại này cảm giác bất an, cũng liền không còn cách nào phát hiện, hắn nhà đá cùng gần sát nhà đá trên vách tường, vẫn còn có một cái bị người rình coi khe tồn tại .

Cảm giác bất an tiêu thất . Ngô Nham mở mắt ra, đứng lên đi tới tường bên cạnh, cười lạnh nhìn cái khe hở . Một lát sau, hắn thần sắc trên mặt khẽ nhúc nhích, như không có chuyện gì xảy ra đi ra .

Chỉ chốc lát, nhà đá trên cửa đá truyền đến bạch bạch tiếng đập cửa: "Ngô Nham, ngươi đến lão phu trong phòng đến một cái, lão phu có việc hỏi ngươi ."

Ngô Nham đáp đáp một tiếng, "Phong lão, ngươi trở về, quá tốt, đệ tử cũng chánh hảo có việc với ngươi thương nghị ."

Ngô Nham đẩy cửa ra, đi ra ngoài, sau đó trực tiếp hướng Phong Dược Sư thư phòng đi tới . Vào thư phòng, hắn chứng kiến Phong Dược Sư ngồi ở bàn học sau ghế thái sư, híp mắt, nhìn hắn .

Ngô Nham mấy ngày qua tuy là cũng từng nhiều lần thiết tưởng, nếu như Phong Dược Sư sau khi trở về, hắn làm như thế nào đối mặt Phong Dược Sư, hắn thậm chí ngay cả Phong Dược Sư giờ mặt sau đó nên ứng đối ra sao đều muốn tốt . Thế nhưng, hắn thật không ngờ, tưởng tượng đồng tây dù sao cũng là tưởng tượng ra tới, cùng thực tế tình hình có tương phản to lớn . Lúc này đứng ở Phong Dược Sư trước mặt cửa, trái tim của hắn nhin không được không chịu thua kém phan phan nhảy loạn .

Được Phong Dược Sư như thế híp mắt tránh một hồi, hắn liền không chịu thua kém cúi đầu, không dám với hắn đối diện .

"Ngươi tu luyện như thế nào đây?" Phong Dược Sư giọng nói đạm nhiên mà hỏi.

Ngô Nham chần chờ một cái nói ra: "Phong lão, đệ tử ngu đốt, nửa năm qua này, hao hết người lưu cho đệ tử được liệu, mặc dù bây giờ đã đạt được Đệ Nhị Tầng đỉnh phong, nhưng vẫn là không có đột phá đến Đệ Tam Tầng."

Ngô Nham sờ dĩ chần chờ một cái, là đang suy nghĩ có muốn hay không giữ đột phá đến tầng cảnh giới thứ tư sự tình nói cho Phong Dược Sư. Bất quá, làm hắn nghĩ tới Phệ Thần Cổ sự tình sau đó, liền quyết định giấu diếm việc này. Hắn nhớ kỹ, Phong Dược Sư đã từng nói cho hắn biết, chỉ cần hắn tu luyện tới tầng thứ tư thời điểm, sẽ có thể giúp hắn làm việc.

Ngô Nham trước đây cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là chuyên tâm dựa theo Phong Dược Sư yêu cầu tiến hành tu luyện, hy vọng sớm ngày có thể tu luyện tới Đệ Tứ Tầng, trợ giúp hắn làm việc. Nhưng từng trải Phệ Thần Cổ chuyện này, hắn thanh tỉnh nhận thức đến, Phong Dược Sư muốn hắn tu luyện tới Đệ Tứ Tầng, chỉ sợ là không có hảo ý.

"Ồ? Muốn không đến thời gian nửa năm, người thì đã giữ Đệ Nhị Tầng tu luyện viên mãn. Tốt, được liệu dùng xong hay dùng hết đi, vừa lúc, lão phu lần này đi ra ngoài, mang về không ít hơn tốt được liệu. Những được liệu kia chẳng mấy chốc sẽ vận chuyển vào Thiên Thảo Cốc đến, người không cần lo lắng không có được liệu có thể dùng. Hào hảo tu luyện khẩu quyết kia là được." Phong Dược Sư vẻ mặt ôn hòa gật đầu, tựa hồ chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống nhau.

Ngô Nham có chút hồ nghi, thầm nghĩ lẽ nào hắn không có đã bị Phệ Thần Cổ Mẫu Cổ ảnh hưởng? Hoặc là « Dược Kinh » thượng ghi lại cũng không chính xác? Hay là hắn có cái gì có thể áp chế Mẫu Cổ đối với hắn tổn thương biện pháp?

Phương diện này khẳng định có cổ quái. Ngô Nham không dám khinh thường, cẩn thận một chút đứng ở một bên trả lời: "Đệ tử biết, thỉnh Phong lão yên tâm, đệ tử nhất định khắc khổ tu luyện, tuyệt không cô phụ Phong lão kỳ vọng."

"Nửa năm này, bên trong cánh cửa không có xảy ra chuyện gì chứ?" Phong Dược Sư ngó một tiếng, lại lơ đãng hỏi một câu.

"Trở về Phong lão mà nói, đệ tử nửa năm này cơ hồ không có xuất cốc một bước, cũng rất ít cùng bên trong cửa người tiếp xúc, cho nên đối với bên trong cánh cửa chuyện đã xảy ra, cũng không biết." Ngô Nham trên mặt lộ ra một sợi vẻ xấu hổ, thành thành thật thật hồi đáp.

Phong Dược Sư tựa hồ thở phào một cái, thoả mãn gật đầu, nói ra: "Được, người đi ra ngoài đi. Nhớ rất tốt tu luyện, chờ ngày mai ngoài núi những được liệu kia vận tiến đến, lão phu sẽ vì người lần thứ hai chế biến nước thuốc, tranh thủ điểm tâm sáng để cho người đột phá tầng cảnh giới thứ hai."

"Đa tạ Phong lão, đệ tử xin cáo lui." Ngô Nham xem Phong Dược Sư trên mặt lộ ra một tia không kiên nhẫn, liền khéo léo xin cáo lui, đi ra ngoài.

Chờ hắn đi ra ngoài đóng cửa lại, Phong Dược Sư trên mặt của lập tức lộ ra biểu tình dữ tợn, nhìn bên cạnh giá sách chất đống một loạt túi, thần tình âm trầm dọa người.

Phong Dược Sư lẩm bẩm thấp giọng lẩm bẩm: "Tiểu tặc, nghĩ không ra mới thời gian nửa năm đi qua, người cư nhiên trở nên như vậy giả dối! Xem ra, lão phu nhưng thật ra coi khinh người. Hừ, may mắn lão phu còn có một thủ chuẩn bị, người chính là biết lão phu tâm tư, cũng khó trốn lão phu bài bố, lại tha cho người dắc ý mấy ngày..."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Phong lão xuất cốc

Mấy ngày kế tiếp, tất cả tựa hồ có trở lại nửa năm trước bộ dạng. Phong Dược Sư biểu hiện rất bình tĩnh, ban ngày đầu tiên là bang Ngô Nham chế biến hảo dược dịch, sau đó liền phản hồi tự mình nhà đá, xách một cái ghế, ngồi ở trước nhà đá, một bên phơi nắng, một bên tán tâm hữu vị đọc quyển kia hắn cả ngày bảo bối giống nhau đi cái nào mang cái nào thư.

Ngô Nham lại bắt đầu mỗi ngày trần truồng ngồi ở trong dược đình tu luyện thời gian. Hắn đoán không ra Phong Dược Sư trong hồ lô rốt cuộc muốn làm cái gì. Hắn dù sao vẫn là cái mười bốn tuổi thiếu niên.

Phong Dược Sư càng như vậy, trong lòng hắn bất an liền càng mãnh liệt. Thế nhưng, Phong Dược Sư không hề không đề cập tới Phệ Thần Cổ sự tình, hắn đương nhiên cũng sẽ không ngốc đến tự mình chạy đi rui ro.

Nghẹn một bụng nghi vấn, Ngô Nham ban ngày liền liều mạng tu luyện Vô Danh khẩu quyết, nửa đêm thì lên lên bò lên trên Vân Hải trong động đi chăm sóc tự mình loại ở bên trong Thảo Dược, thuận tiện luyện tập Ân Sát thuật.

Một tháng trôi qua. Phong Dược Sư dường như hoàn toàn quên Ngô Nham tồn tại, mỗi ngày đều thần thần bí bí tránh trong thư phòng, cũng không biết

đang làm gì . Hiện tại ngay cả chế biến nước thuốc, hần cũng không để ý tới nữa, hần khiến Ngô Nham giữ hai mươi mấy túi dược liệu, tất cả đều dời đến Ngô Nham ở trong thạch thất, khiến Ngô Nham tự mình chế biến nước thuốc .

Bất quá, Ngô Nham biết, Phong Dược Sư biểu hiện ra mặc dù đối với hần chẳng quan tâm, thế nhưng sau lưng lại mỗi ngày đều đang trong giám thị nổi nhất cử nhất động của hần . Chỉ ít, hần mỗi ngày ở tu luyện lúc kết thúc, đều có thể nhận thấy được cái khe hở đó trong Phong Dược Sư ánh mắt ác độc .

Mất thấy lại qua một cái tháng . Tất cả tựa hồ vẫn như cũ không có thay đổi gì . Thế nhưng Ngô Nham tâm lý cái loại này tâm tình bất an, càng ngày càng mãnh liệt . Làm hần thoáng cảm thấy an ủi là, hai tháng qua này, hần trong tu luyện tiến bộ, có biến hóa long trời lở đất .

Trước đây dùng không sai biệt lắm thời gian hai năm, hần mới ở dưới cơ duyên xảo hợp, đột phá đến tầng thứ ba cảnh giới . Nhưng là bây giờ, gần chỉ quá khứ hai tháng, ở nước thuốc cùng mười hai viên Tử Dương đan dưới sự trợ giúp, hần cư nhiên thuận lợi đột phá tầng cảnh giới thứ năm, ngay mấy ngày hôm trước, hần thành công bước vào Đệ Lục Tầng cảnh giới . Nếu không phải Tử Dương đan không có, hần thậm chí tin tưởng, dùng không được vài ngày, hần thậm chí có thể đột phá tầng cảnh giới thứ sáu, cất bước tiến vào Đệ Thất Tầng .

Trong cơ thể có sáu cái kinh mạch đều thành công mở ra đến, trong đan điền dòng năng lượng, đã lớn mạnh đến rõ ràng có thể cảm trình độ . Thậm chí không cần hần tận lực vận công tu luyện, cũng có thể cảm nhận được cỗ năng lượng kia lưu ở trong người động tĩnh . Cái loại cảm giác này, thật sự là không nói ra được kỳ diệu .

Hơn nữa, trong hai tháng này, hần cũng thành công nắm giữ ẩn thuật cùng ám sát thuật bí quyết . Hần thậm chí cảm thấy, chỉ cần mình muốn, hần vận dụng ẩn thuật giấu ở trong cốc, Phong Dược Sư căn bản cũng không khả năng tìm được hần .

Tại hần thạch thất bên dưới giường đá, cất giấu một đồng đồ chơi nhỏ . Những thứ này đồ chơi nhỏ, đều là hần dùng trước đây khiến lưỡng tên tạp dịch đồ mua làm được, sau đó nửa đêm trong lặng lẽ từ Vân Hải trong động bệnh bạch đới đến trốn ở chỗ này, lấy phòng ngừa vạn nhất .

Tỷ như, bên trong có tứ bộ nhan sắc khác nhau y phục . Cái này tứ bộ quần áo, có nhan sắc giống thổ, có nhan sắc giống lá cây, có nhan sắc giống Sơn Thạch tường, có giống thủy . Hơn nữa, mỗi một bộ quần áo viên, đều là dùng màu bạc trắng đặc thù vải vóc vá chế thành .

Tỷ như, bên trong còn có năm có cơ quan nhỏ thiết quan . Một cái trải qua thủ pháp đặc biệt tiêu chế da trâu đại lưng . Đại lưng một vòng, có gần hai mươi có thể bộ treo đồ gân bò trừ .

Hiện tại, cái này sợi giây lưng đã bị hần thiếp thân thất ở chỗ hồng . Này gân bò cái nút, treo rất nhiều linh linh toái toái đông tây, cũng không biết đều là dùng để làm gì . Ở thiếp thân y phục bên ngoài, Ngô Nham lại bộ nhất kiện màu đen kiếm phục, hoàn toàn đem đại lưng cùng trên đại lưng treo gì đó, che đậy . Từ bên ngoài căn bản nhìn không ra chút nào mảnh khoe .

Thanh kia trước đây Phong Dược Sư đưa cho hần dùng để phòng thân ngâm độc dao găm, cũng bị hần thiếp thân cẩn thận cất xong, tùy thời đều mang ở trên người .

Hôm nay, Ngô Nham vừa mới rời giường, chuẩn bị đi Phong Dược Sư căn phòng hướng Phong Dược Sư thỉnh an vấn an . Nhưng khi hần mới vừa đi tới Phong Dược Sư cửa lúc, đã thấy Phong Dược Sư trước mặt đi tới, đang ở khóa cửa .

Chứng kiến Ngô Nham, Phong Dược Sư trên mặt lộ ra một cái cứng rắn mỉm cười: "Ngô Nham a, lão phu phải ra khỏi cốc một chuyến, làm một ít chuyện, có thể phải một hai ngày mới có thể trở về, chính ngươi ở trong cốc hảo hảo tu luyện, không thể chạy loạn, biết không ? Lão phu lần này trở về, sẽ cho ngươi một cái ngạc nhiên ."

Không biết Phong Dược Sư nghĩ đến cái gì chuyện vui, nói đến kinh hi hai chữ, trên mặt lộ ra một nụ cười cổ quái .

Ngô Nham gật đầu một cách máy móc, nói ra: "Phong lão yên tâm, đệ từ ngày ngày đều ở tại dụng tâm tu luyện, đệ từ cũng muốn điểm tâm sáng đột phá Đệ Tứ Tầng, tranh thủ điểm tâm sáng có thể giúp Phong lão phân ưu ."

Phong Dược Sư cười cười, chống cái kia đầu trượng treo cũ kỹ lò thuốc mộc quái, cước bộ nhanh nhẹn đi ra Thiên Thảo Cốc . Ngô Nham như đầu, hần phát hiện Phong Dược Sư ngày hôm nay cùng bình thường biểu hiện không giống nhau lắm .

Hần hôm nay tâm tình tựa hồ rất cao phòng, trên mặt dĩ nhiên hiếm thấy lộ ra nụ cười . Hai tháng này, Phong Dược Sư thái độ đối với hần vẫn không lạnh không nóng, bình thường chứng kiến hần cũng vẫn luôn là bản tử gương mặt, dường như chết lão bà một dạng xấu xí .

Ngô Nham lắc đầu, nhỏ giọng thăm thi vài câu, ngấm lại, lặng lẽ lặn xuống Vân Hải trong động . Nếu Phong Dược Sư phải ra khỏi cốc một hai ngày, hần đang dễ dàng lợi dụng trong khoảng thời gian này, điều chế vài loại độc dược và giải độc thuốc chữa thương vật .

Hơn nửa năm qua này, kỳ thực hần sớm liền muốn phối chế những dược vật này . Từ học thuộc lòng «Dược Kinh» cùng «Thiên Thảo Phổ» sau đó, liền vẫn muốn dựa theo bên trong nói, điều chế một ít độc dược và giải độc thuốc chữa thương vật mang theo trên người phòng thân .

Chỉ tiếc hần vẫn khổ nỗi không có tìm được thích hợp Độc Thảo cùng dược thảo . Bất quá, từ hơn một tháng trước, hần ngẫu nhiên biết Thiên Thảo Cốc bí mật, ý định này lại linh hoạt đứng lên .

Hần hôm nay mới biết được, nơi đây vì sao gọi là Thiên Thảo Cốc, vì sao Cô Sơn Thiết Kiếm minh đệ tử bình thường đi tới bên này đều là đi vòng .

Nguyên lai, ở Thiên Thảo Cốc bốn bề vách núi thẳng đứng, dĩ nhiên sinh trưởng gần nghìn loại ly kỳ cổ quái Độc Thảo cùng xen thuốc giải độc cỏ . Hần

là như vậy ở hơn một tháng trước, ngẫu nhiên xuất cốc một chuyển, đã nghe qua đường lường người đệ tử nói lạng lẽ nói, nói cái gì Thiên Thảo Cốc nguyên lai cũng không gọi Thiên Thảo Cốc, mà gọi là Thiên Độc cốc . Có người nói, Phong Dược Sư ở còn không có dọn vào cốc này trước, kỳ thực ngoại trừ trên vách núi đá sinh trưởng số lớn Độc Thảo ở ngoài, trong cốc sinh trưởng Độc Thảo càng nhiều .

Trước đây Thiết Kiếm minh còn không có đến Cô Sơn trước, nơi đây đã bị dân bản xứ gọi Thiên Độc cốc, từ trước đến nay là nhân Súc sinh cấm địa .

Cũng không biết Phong Dược Sư đến tốt cùng là nghĩ như thế nào, cư nhiên nguyên ý giữ chỗ ở của mình cảnh đề ở nơi này . Hơn nữa, hẳn ở vào ở cốc này trước, chuyện làm thứ nhất chính là giữ trong cốc tất cả Độc Thảo đều dọn dẹp sạch sẽ, sau đó phơi nắng mấy ngày, mài thành mấy túi lớn độc phấn, chiếu vào cốc khẩu hai mặt trên vách núi .

Thiết Kiếm minh trong đệ tử hầu như đều biết, Phong Dược Sư không chỉ có y thuật cao minh, Độc Thuật tỷ thí y thuật cao minh hơn, đây mới là vì sao Thiết Kiếm minh trung mọi người thậm chí bao gồm minh chủ Lý Nhựt Hư cũng không dám làm khó dễ nguyên nhân của hắn .

Hắn nếu là không có cái này một thân cao minh Độc Thuật, chỉ bằng vào kiếm thuật của hắn, sợ rằng Lý Nhựt Hư đã sớm đem hắn đánh đuổi . Dù sao, dựa theo Thiết Kiếm minh quy củ, Phong Dược Sư mới là chính thống nhất Thiết Kiếm minh người thừa kế . Có hắn ở lại Cô Sơn, Lý Nhựt Hư thủy chung sẽ không yên tâm .

Nếu không phải nghe được tin tức này, Ngô Nham sợ rằng còn sẽ không đối với Phong Dược Sư có mang quá lớn cảnh giác . Hắn từ mấy ngày hôm trước Vô Danh khẩu quyết đến Đệ Lục Tầng, Lục Cảm Linh Thức bỗng nhiên phát sinh biến hóa về chất, đến một cái phi thường kinh khủng cảnh giới . Số trong vòng mười trọng, ngay cả một con kiến trải qua, hắn đều có thể phân biệt ra được con kiến là thể nào chỉ chân trước mang đi ra, lòng tự tin của hắn cũng bởi vậy chưa từng có tăng vọt, vì vậy hắn cũng không sợ Phong Dược Sư lại đột nhiên động thủ với hắn .

Thế nhưng, hiện tại hắn lại biết Phong Dược Sư dĩ nhiên là một cái dụng độc cao thủ, độc được loại vật này, khiến người ta khó mà phòng bị, hắn tự nhiên không dám khinh thường . Như vậy trải qua, hắn thì không khỏi không làm chút chuẩn bị .

Hơn nữa, hắn hiện tại cũng gặp phải nhất kiện rất khó giải quyết vấn đề . Phong Dược Sư cho hắn ghi chép Vô Danh khẩu quyết, chỉ có trước tầng sáu, hắn hiện tại đã tu luyện tới Đệ Lục Tầng, nói cách khác, hắn đã không có đến tiếp sau tâm pháp tu luyện khẩu quyết . Thế nhưng hắn trước đây lại đối với Phong Dược Sư nói láo, hắn chỉ tu luyện đến Đệ Nhị Tầng đỉnh phong, chậm chạp không được có thể đột phá . Cái này tuy là tạm thời xóa Phong Dược Sư một ít cảnh giác, nhưng cùng lúc cũng để cho hắn tuy là muốn từ Phong Dược Sư nơi đó thu hoạch Đệ Thất Tầng tu luyện khẩu quyết, nhưng lại không biết nên mở miệng như thế nào .

Hắn hiện tại đã từ vô danh gia khẩu quyết thân trên nghiệm đến rất nhiều chỗ tốt, tỷ như hắn hiện tại khủng bố bén nhạy Lục Cảm Linh Thức, mềm mại nếu hồng mao nhỏ bé tuyệt thân thể, mau lẹ nếu Ly Miêu linh chuột tốc độ . Đây hết thảy tất cả, là hắn trước đây sở không dám tưởng tượng, hiện tại cũng khiến hắn đối với vô danh gia khẩu quyết đến tiếp sau công pháp tràn ngập cực lớn khát vọng . Thiên biết nếu tu luyện phía sau Tâm Pháp, còn có thể thu được cái gì không tưởng được chỗ tốt ?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tâm Nhất Khiêu cùng Chu Nhan cướp

Ngô Nham lạng lẽ đi vào Vân Hải động, cẩn thận trước kiểm tra hai cái lỗ miệng rơi vào, cũng không có phát hiện dị thường gì, lúc này mới đi tới một cái tầm thường góc, dòi trong góc một tảng đá . Dòi tảng đá sau đó, phía dưới là một mảnh thoát nhìn không hề dị trạng đồng đá vụn .

Ngô Nham thận trọng giữ toái thạch đẩy ra, lộ ra một cái vòng sắt nhỏ . Hắn giữ thiết hoàn hướng về phía trước nhắc tới, lộ ra một cái kim loại rung nhỏ . Trải qua một phen phức tạp mở khóa thủ pháp, cái rung bỗng nhiên cùm cụp phát sinh một tiếng vang nhỏ, mở ra . Ngô Nham thờ phào một cái, từ trong cái rung nhỏ lấy ra chứa thần bí lục đất túi tiền, đi tới ruộng thuốc một góc .

Hắn từ trong túi tiền đồ ra gần một nửa lục thổ, con mắt ở trên tay lục thổ cùng Dược Điền một góc hơn hai mươi bụi cây tán ra dị hương kỳ thảo thượng đối tới đối lui, trên mặt lộ ra một tia dứt khoát cùng nhứt nhối biểu tình . Hắn giữ gần một nửa lục thổ, tất cả đều đều đều chôn ở cái này hơn hai mươi bụi cây kỳ thảo phần dưới .

Làm xong đây hết thảy, Ngô Nham thận trọng giữ túi thả lại rung nhỏ, lại đem rung nhỏ thả lại chỗ cũ, dùng cục đá vụn che lấp được, lại đắp lên tảng đá lớn .

Ngô Nham ở Vân Hải trong động bắt đầu chân không chạm đất công việc lu bù lên . Hắn giữ đủ loại dụng cụ kỳ kỳ cổ quái đặt tới thạch động trên bàn, sau đó từ thạch ngoài động một khối Hương Dương trên tảng đá lớn, lấy từng đồng phơi khô phụ trợ Thảo Dược, bắt tay vào làm mài thành bột, chuẩn bị phối chế khỏi vài loại dược vật đến .

Hắn lần này cần chế biến được vật tổng cộng có bốn loại . Lưỡng chủng Kỳ Độc được vật, một loại tên là "Tâm Nhất Khiêu", một loại gọi "Chu Nhan cướp".

Cái này lưỡng chủng độc được, đều là « Dược Kinh » nửa bộ sau « Độc Vật thiên » trong ghi chép, truyền thuyết đã thất truyền gần ngàn năm độc được . Ngô Nham tin tưởng, chỉ sợ sẽ là « Dược Kinh » chủ nhân Phong Dược Sư, cũng chưa chắc có thể chế biến ra cái này lưỡng chủng độc được .

"Tâm Nhất Khiêu", từ tên là có thể nhìn ra, loại độc chất này chỗ lợi hại . Danh như ý nghĩa, phạm là trung loại độc chất này người, chỉ cần tìm đập động một cái, liền lập tức độc phát thân vong . Nếu là không có giải được, người trúng độc nếu không muốn lập tức độc phát thân vong, nhất định phải không chế tìm của mình, khiến nó ngưng đập . Nhưng tâm một ngày ngưng đập, người làm sao có thể còn sống ? Cái này nhìn như rất mâu thuẫn sự tình, trên thực tế thật là có người có thể làm được .

Có người nói, ở hơn một ngàn năm trước, loại độc chất này bị người nghiên chế ra được sau đó, có một giang hồ kỳ nhân trung loại độc chất này . Hắn đại khái cũng biết loại độc chất này lợi hại, thế nhưng đúng dịp là, hắn tu luyện có một môn Quy Tức công, cư nhiên thực sự có thể khống chế nhịp tim của mình . Hắn dĩ nhiên dựa vào môn kỳ công này, sống sót, cuối cùng khiến sư môn của mình giúp hắn tìm được giải được, giải hết loại độc này .

Bất quá, như loại này kỳ nhân, trên giang hồ dù sao cũng là lông phượng và sừng lân . Quy Tức công, mặc dù là có người luyện, cũng chưa chắc sẽ hướng cái kia kỳ nhân giống nhau, có thể làm cho tâm thực sự liên một cái không được nhảy còn có thể sống được .

Ngô Nham tin tưởng Phong Dược Sư khẳng định không còn cách nào chế biến ra loại độc chất này, là bởi vì phối chế loại độc chất này cần ba vị thuốc chủ yếu, đều cần sinh trưởng mấy trăm năm dài Độc Thảo . Thông thường Độc Thảo sinh trưởng chu kỳ cũng liền hơn nửa năm thời gian, nào có có thể sinh trưởng dài đến mấy trăm năm dài Độc Thảo ?

Trong truyền thuyết này có thể sống trường hơn mấy trăm ngàn năm cây cỏ, loại nào không phải có linh tính Linh Vật, tuyệt đối không thể ở thế tục ở giữa xuất hiện .

May mắn chính là, cái này ba vị thuốc chủ yếu sử dụng Độc Thảo, Thiên Thảo Cốc vách núi thẳng đứng cư nhiên tất cả đều có . Ngô Nham Văn Hải động một góc trồng trọt hơn hai mươi buổi cây tân ra dị hương kỳ thảo, đó là hắn một tháng qua này, len lén ở Thiên Thảo Cốc trên vách đá tìm được. Những độc chất này cỏ, mỗi một buổi cây đều là cái loại này có thể sống trường hơn mấy trăm ngàn năm Độc Thảo .

Lúc trước những độc chất này có sở dĩ không còn cách nào vừa được mấy trăm thậm chí hơn một nghìn năm, cũng không phải là bọn họ thuộc tính sở trí mà là Thiên Thảo Cốc nơi đây căn bản cũng không phải là cái loại này có thể cung chúng nó nhiều năm lâu ngày địa phương sinh trưởng . Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, những cỏ này nhiều lắm có thể vừa được mấy năm sẽ héo rũ chết đi . Thật không biết những thứ này kỳ thảo là thế nào từ nơi này mọc ra .

Ngô Nham có sao đủ thức Thảo Dược rất nhanh lớn lên thần bí lực thổ, tự nhiên cũng liền có thể được cái này hơn hai mươi buổi cây Kỳ Dị Độc Thảo thành thực thể .

Còn như độc kia thuốc "Chu Nhan cướp", nói thật, đây là một loại khiến người ta vừa yêu vừa hận độc được, nhất là đối với nữ nhân mà nói .

Trên đời người nào không muốn hồng nhan vĩnh trú, thanh xuân thường tại ? Nhưng lại có ai có thể làm được ?

Cái này chỉ sợ là nhân loại từ có xấu đẹp cảm thấy thẹn cảm giác sau đó, tất cả mọi người sẽ tha thiết ước mơ nguyện vọng đi. Bất quá, thế không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền . Thật là có người tìm được có thể làm cho dung nhan bảo trì ở thanh xuân thời kì trạng thái phương pháp . Cái này nhân loại chính là phát minh ra "Chu Nhan cướp" loại độc chất này người.

Hơn 600 năm trước, trên giang hồ có một không phải môn phái, Tiêu Dao Phái . Tiêu Dao Phái chương môn Tiêu Dao Tử, phong lưu phóng khoáng, tuần mỹ vô song . Mến mộ hán nữ tử, không biết có bao nhiêu . Thế nhưng hắn lại độc yêu tiểu sư muội của mình Chu Hồng Nhan .

Cái này Chu Hồng Nhan cũng đích xác sanh diễm quan quần phương, ở lúc đó được người giang hồ dự là đệ nhất thiên hạ mỹ nữ . Tiêu Dao Tử cùng Chu Hồng Nhan sư huynh muội, sư xuất đồng môn, thanh mai trúc mã, được ngay lúc đó người giang hồ khen là "Tình Kiếm Song Bích".

Đáng tiếc, năm tháng vô tình, giang hồ thôi người lão, hai người năm giới mà đứng sau đó, Tiêu Dao Tử nhưng thật ra càng phát ra thành thực tuần dật, Chu Hồng Nhan nhưng có chút lớn tuổi sắc suy . Vì thế, Chu Hồng Nhan từng một lần nghĩ đến ly khai Tiêu Dao Tử, một mình tìm một không người hỏi thăm góc, chậm rãi già đi . Si tình Tiêu Dao Tử sao dung loại chuyện này phát sinh ? Hắn liền nghĩ hết tất cả biện pháp, vùi đầu đau khổ nghiên cứu chế tạo có thể làm cho người dung nhan vĩnh trú được vật .

Trải qua gần mười năm nỗ lực, hắn rốt cục nghiên cứu chế tạo thành công . Mừng rỡ như điên Tiêu Dao Tử, là được vật này gọi là "Hồng nhan", cũng cho Chu Hồng Nhan dùng . Lúc này đã sắp bốn mươi tuổi Chu Hồng Nhan, cho rằng thời gian dài sầu lo, trở nên dung nhan tiêu tụy, hình dung già nua . Thế nhưng, khi nàng ăn vào mùi này thuốc sau đó, cư nhiên ở ngăn ngụt trong vòng một ngày, liền khôi phục lại hai tám tuổi thanh xuân lúc dung nhan .

Loại thuốc này vẫn thế sau đó, từng một lần nhắc lên lúc đó giang hồ tình phong huyết vũ, Tiêu Dao Phái kém chút bị diệt người . Tiêu Dao Tử dưới bắt đắc dĩ, mang theo Chu Hồng Nhan thoát ỉn giang hồ, trốn chui xa không biết tung tích .

Hai người cái này vừa biến mất, "Chu Nhan" loại này có thể làm người ta dung nhan vĩnh trú phương thuốc lại lưu truyền tới . Trong lúc nhất thời, trong chốn giang hồ nhiều vô số Lão Quái Vật tuổi tuần nam mỹ nữ, một lần làm toàn bộ giang hồ chẳng ra cái gì cả .

Nhưng cũng không lâu lắm, phạm là dùng "Chu Nhan" người, nhưng ở ngăn ngụt trong vòng một năm, đầu tiên là thay đổi nôi điên lên, trở thành sát nhân

Phong Ma, sau đó lại bạo phát tập thể độc phát, cả người từng khối từng khối hư thối mà chết thảm liệt sự kiện . Lúc này, mọi người mới nhận thức đến, "Chu Nhan" loại này nghịch thiên mà tồn được vật, dĩ nhiên là một loại phi thường ác độc độc được mạn tính .

Sau lại theo trận kia lệnh người giang hồ đàm chi sắc biến hủy diệt tính sự kiện sau đó, "Chu Nhan" loại độc chất này, đã bị người đổi thành "Chu Nhan cướp " danh tiếng, để mà Tế Điện này vì vậy mà bị chết tiền bối, tình ngu người hậu thế .

Rất nhiều trước đây dùng "Chu Nhan cướp " cao thủ giang hồ hậu nhân, lại bắt đầu tìm kiếm Tiêu Dao Tử, ý đồ tìm hấn báo thù cho hã giận . Đương nhiên, bọn họ e rằng còn ôm một chút hy vọng, e rằng Tiêu Dao Tử nơi đó nói không chừng sẽ có có thể trung hoà loại độc chất này giải được đâu ?

Đáng tiếc, cũng không biết Tiêu Dao Tử phụ phụ rốt cuộc đồng dạng là độc phát thân vong, hay là bọn hấn có giải được điều hòa, triệt để quy ẩn, không biết tung tích . Chuyện này cũng liền dần dần thành một cái truyền thuyết .

Ngô Nham sở dĩ muốn phối chế "Chu Nhan" loại độc chất này, thuần túy cũng chính là xuất phát từ hảo ngoạn đích tâm tư . Nhất là, hấn đối với tin đồn kia trung, những quái vật kia cấp bậc lão bối nhân vật dùng "Chu Nhan cướp" phía sau biến thành tuấn nam mỹ nữ, hấn rất chơi thật khá chứ ? Bất quá, ở sâu trong nội tâm của hấn, có thể còn có một cái mơ hồ kỳ vọng, nếu là có thể chế biến ra có thể điều hòa "Chu Nhan cướp " giải được, khiến dùng người vừa không cần lo lắng sẽ độc phát thân vong, lại có thể từ đầu tới cuối duy trì dung nhan không già, chẳng phải là rất có ý tứ sao?

Người nào, không muốn cả đời Thanh Xuân Vĩnh Trú đây?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Trở mặt

Ngô Nham còn muốn phối chế một loại thuốc giải độc vật Thanh Linh tán, còn có một loại thuốc chữa thương vật kim chế mỡ .

Cái này lưỡng chủng dược vật so với việc lưỡng chủng Độc Vật, tuy là sở dược liệu cần thiết chủng loại nhiều hơn một chút, nhưng những dược liệu này nhưng đều là so với khá thường gặp dược liệu . Cái này lưỡng chủng dược vật, cũng là Ngô Nham từ « Dược Kinh » đạt được đến gợi ý . Bất quá, Ngô Nham cũng không định vền vẹn chỉ là chế biến ra thông thường dược vật, hấn chuẩn bị tiến hành một ít cải tiến, cũng chính là ở bên trong tăng thêm một mặt niên đại lâu hơn một chút đặc biệt Thảo Dược .

Những cỏ này thuốc, cũng là hấn ở trong ruộng thuốc trong lúc vô tình phát hiện Thảo Dược .

Ngô Nham rất sớm trước liền tính toán được, cũng vì này đã sớm chuẩn bị xong tất cả, Phong Dược Sư đi lần này, hấn ngay Vân Hải trong động hoàn toàn công việc lu bù lên .

Trọn lưỡng ngày trôi qua . Ngô Nham từ sớm bận đến muộn, hai ngày hai đêm không có chớp mắt, ngay cả ăn cũng là khiến tạp dịch giữ hai ngày cơm nước, một lần duy nhất tất cả đều đưa tới, hấn bắt được Vân Hải trong động ăn .

Ngô Nham ở ngày thứ hai buổi tối, về mặt mệt mỏi trở lại mình nhà đá, nhìn ra được hấn hiện tại vô cùng hưng phấn . Bất quá, liên tiếp hai ngày không có chớp mắt, hiện tại buồng lòng trở xuống tới, hấn nhưng thật ra cảm thấy rất mệt mỏi rã rời, ngược lại ở trên giường đá liền ngủ thật say .

Ngày thứ ba buổi sáng, thảng ở trên giường đá Ngô Nham, tiếng ngáy như sấm . Nhà đá thạch cửa đóng kín . Trước đây cái này gian nhà đá kiến tạo thời điểm, đề phòng dùng ngoại nhân quấy rối đến Ngô Nham tu luyện, Phong Dược Sư cố ý khiến công tượng tiến hành đặc thù cải tạo . Trừ phi là có người trong nhà mở ra cửa đá, người bên ngoài là rất khó đẩy cửa đá ra.

Đang đang ngủ say Ngô Nham, xoay người từ, phân biệt rõ vài cái miệng, thậm chí ngoài miệng còn có thật dài nước bọt lưu ở trên giường . Hấn bây giờ tư thế, đối diện mặt tây tường .

Ở Ngô Nham bên giường bằng đá trên mặt đất, đốt một cây Khu Trùng Thiêu hương . Thiêu hương đốt hơn phân nửa, màu xanh nhạt Thanh Yên, từ Thiêu hương thượng phiêu, cả phòng đều có một nhàn nhạt kỳ quái dược thảo hương vị .

Ở nhà đá mặt tây trên vách tường, cái kia tầm thường trong khe hở, lúc này đang có nhàn nhạt Hôi Khí, không ngừng bay vào trong nhà đá . Ngô Nham tựa hồ ngủ rất say, nặng nề tiếng ngáy, rất có tiết tấu vang .

Một lúc sau, Ngô Nham lại xoay người, thân thể lật nghiêng, mặt hướng mặt đông . Tại hấn trở mình thời điểm, không cẩn thận đụng tới trên giường một cái bao bố nhỏ, cái kia bao bố nhỏ vừa lúc ngăn chặn Ngô Nham mũi .

Ngô Nham tiếng ngáy dần dần không có, dường như hắn đã trầm trầm ngủ giống nhau . Một lát nữa, nhà đá cửa đá bị người từ bên ngoài phi thường nhẹ phi thường nhẹ mở ra . Ngô Nham nằm ở trên giường khò khò ngủ say, tựa hồ đối với đây hết thảy đều không có bất kỳ phát hiện .

Cửa đá bị người hoàn toàn mở ra . Từ cửa đá phía sau, lộ ra Phong Dược Sư già nua khuôn mặt . Bất quá, trên mặt hắn nhưng bây giờ mang theo một nụ cười lạnh lùng, cười nhạt không nói ra được quý bí .

Phong Dược Sư trong tay chống cái kia treo cũ kỹ hồ lô mộc quái, một bên dưới cánh tay mặt, còn mang theo một cái hình sợi dài hắc sắc bố nang, không biết bên trong giả trang là vật gì . Ở bên hông của hắn, treo một bả dài hơn thước đoan kiếm .

Phong Dược Sư cười lạnh quan trọng cửa đá . Hắn đi tới Ngô Nham bên giường, nhìn ngủ trên giường còn giống như heo chết vậy Ngô Nham, đột nhiên mở miệng nói: "Ngô Nham, đứng lên luyện công!"

Hắn kêu xong sau, thân thể quý dị lui sang bên đến thạch bên cạnh cửa, mắt không hề nháy một cái nhìn chăm chăm đưa lưng về phía hắn Ngô Nham . Ngô Nham một chút phản ứng cũng không có, ngủ trầm giống như là một đầu lợn chết giống nhau .

Phong Dược Sư đột nhiên lên đến bên giường bằng đá, dùng trong tay mộc quái liên tiếp ở Ngô Nham phía sau nặng nề điểm vài chục cái . Mộc quái đụng vào Ngô Nham trên người, phát sinh "Đánh đánh " tiếng vang, Ngô Nham cũng không nhúc nhích, thật giống như trung cái gì tà thuật giống nhau, không có một chút phản ứng .

"Ha ha ha, mặc cho ngươi gian hoạt như quỷ, còn chưa phải là muốn Nhâm lão phu bài bỏ ?" Phong Dược Sư phát sinh đặc ý tiếng cười to, đang xác định mình sẽ được đưa đến tác dụng, đã mê lật Ngô Nham sau đó, đi tới bên giường bằng đá, dùng mộc quái giữ Ngô Nham thân thể lật lộn lại, lại đang trước ngực hắn mấy chỗ đại huyết mạch liên tục mấy cái .

"Ồ lão phu Mê Hồn Hương cùng Điểm Huyết Phong Mạch hai tay chuẩn bị một chút, nhìn ngươi còn như thế nào gian xảo ?" Phong Dược Sư đặc ý cười to một hồi, tiếng cười tựa hồ tác động hắn bệnh cũ, hắn che miệng lớn tiếng ho khan, thẳng đến ho đến tái nhợt da mặt đỏ bừng, hắn mới trước mặt ngừng ho khan âm thanh, từ trên người lấy ra một cái bình thuốc nhỏ, đổ ra một viên Dược Hoàn, nuốt vào .

Phong Dược Sư chống gậy, sắc mặt thật thà nằm lên trên giường đá Ngô Nham, dẫn theo hắn đi ra nhà đá .

.....

Ngô Nham hiện tại cảm giác mình thực sự rất ngu xuẩn . Hắn có loại muốn hung hăng tát mình bạt tai xung động .

Thiên căn thận vạn chuẩn bị, không nghĩ tới hắn vẫn rơi vào lão quỷ Phong Dược Sư tính kế . Cái này khiến hắn làm sao cũng không nghĩ tới tính kế, ngay tại lúc này lông mày của hắn thượng được dán hiện giấy vàng .

Xác thực nói, chắc là hiện cảm cố hắn tất cả năng lực hành động kỳ quái giấy vàng .

"Hắc hắc, nghĩ không ra ngươi một cái không đến 15 tuổi thiếu niên, cư nhiên sẽ có nặng như vậy tâm cơ cùng lòng dạ . Thật là nhìn không ra a, lão phu kém chút được ngươi giấu điểm được ." Phong Dược Sư chống mộc quái, vẻ mặt cười lạnh đứng ở Ngô Nham trước mặt của . Hắn cũng thật không ngờ, tự mình thiếu chút nữa thì được người thiếu niên trước mắt này cho lừa bịp .

Ngô Nham phần nộ cùng không cam lòng trừng hai mắt, tâm lý lại đang không ngừng tính toán, nên làm sao vượt qua tình thế nguy cấp trước mắt . Hắn thiên toán vạn toán, tính tới mỗi bên loại khả năng, nhưng không có tính kế đến, Phong Dược Sư lại có thể cảm cố người hành động quái dị giấy vàng .

"Cái này rốt cuộc là thứ gì ? Vì sao dán tại trên đầu của ta, ta thì không thể di chuyển ?" Ngô Nham không cam lòng run giọng hỏi.

"Vật gì vậy ? Ha ha, hỏi quá tốt . Lão phu đương nhiên sẽ nói cho ngươi biết đây là vật gì, bất quá, đang trả lời trước ngươi, lão phu nhưng thật ra đối với ngươi vì sao không có trung Mê Hồn Hương cùng Điểm Huyết Phong Mạch thủ thật tò mò, ta đồ nhi ngoan, ngươi có thể hay không nói cho lão phu đây?" Phong Dược Sư đặc ý cười nhạo nói, trên mặt cũng mang theo vẻ nghi hoặc ý .

Phong Dược Sư bây giờ đích xác rất nghi hoặc, hắn đã đem số lớn Mê Hồn Hương thổi vào Ngô Nham trong thạch thất, những thứ này Mê Hồn Hương số lượng, đủ để mê đảo mười đầu Đại Thủy Ngưu, nhưng tiểu tử này lại không chút nào được mê đảo bộ dạng, hơn nữa, tự mình ở trên người hắn điểm nặng như vậy Điểm Huyết Phong Mạch thủ, hắn dường như cũng không còn sự tỉnh, cái này thực sự sợ hắn một thân mồ hôi lạnh . Nếu là ở vừa rồi hắn dẫn theo Ngô Nham trở lại thư phòng mình mật thất thời điểm, Ngô Nham thừa dịp hắn không chú ý, thỉnh linh cho hắn một kiếm mà nói, hắn rất có lý do tin tưởng, tự mình mặc dù bất tử, sợ rằng lại cũng không cách nào khống chế Ngô Nham .

Ngô Nham trông mắt xương linh lợi loạn chuyển, một bên ở ánh mắt quét qua trong phạm vi đánh giá trước mắt địa phương sở tại tự định giá kẻ thoát thân, vừa dùng ngôn ngữ kéo dài thời gian đạo: "Phong lão, ta tự vẫn không có làm cái gì có lỗi với ngươi lão sự tỉnh, ngươi vì sao phải đối với ta như vậy ?"

"Tiểu tử, ngươi không chỉ phí tâm tư nghĩ muốn từ lão phu nơi đây tham khẩu phong, kéo dài thời gian . Kỳ thực, nói cho ngươi biết cũng không sao ." Phong Dược Sư mang một bả chiếc ghế ngồi xuống, bởi vì chế trụ Ngô Nham, tâm tình tựa hồ phá lệ tốt, tái nhợt khô héo mặt mo, tựa hồ bắt đầu dần dần phiếm phát ra sức sống thanh xuân . Phong Dược Sư hiện tại cảm giác giới vô cùng, tự mình dường như đang dần dần trở lại lúc còn trẻ giống nhau, cả người tràn ngập sức sống, ngay cả bình thường thoát nhìn giống cây khô da một dạng hai tay, cũng đang dần dần khôi phục sinh cơ cùng sức sống . Hắn không tự chủ cau mày một cái, đem bàn tay đến trước mắt nhìn, lâm lâm: "Kỳ quái, thực sự là kỳ quái, tại sao ta cảm giác sinh cơ của mình dường như ở một chút xui khôi phục ? Trên tay da thịt cũng trở nên giống lúc còn trẻ một dạng có sáng bóng ?"

Ngô Nham tự nhiên cũng phát hiện Phong Dược Sư trên người quý dị biến hóa, nhân châu - xoay động, tâm lý âm thầm có chút kích động, thuận miệng đáp: "Đúng vậy, Phong lão, ta cũng phát hiện, người thật giống như đang biến tuổi trẻ a, không tin người ngắm nghía trong gương . Tóc của người đang chậm rãi biến thành đen, nếp nhăn trên mặt đã ở giảm thiểu . A, người có phải hay không ăn linh đan diệu dược gì à?"

Đi qua chốc lát quan sát, Ngô Nham đã trải qua sơ bộ kết luận, hần hiện tại cũng không trên mặt đất, mà là dưới mặt đất trong một gian mật thất . Gian phòng này cũng không lớn, phương viên bất quá hai ba trượng bộ dạng, cao cũng bất quá hơn một trượng . Bốn bề tường đều là màu xanh đậm tầng đá lớn, mặt trên giả trang hơn hai mươi ngọn đèn đang cháy ngọn đèn, giữ toàn bộ Thạch Thất chiếu rất sáng .

Ngô Nham bây giờ là mặt hướng thượng nằm trên mặt đất, rõ ràng có thể cảm giác được dưới thân thể mặt mặt đất tuy là phỗ chính là đá lớn, nhưng rất triều thật lạnh . Thạch thất trên đỉnh, bị người không biết lấy cái gì thuốc màu tô vẽ làm thành một vòng chín to bằng đầu người đỏ như máu sắc quý thủ lĩnh . Thoạt nhìn rất quý dị kinh người hình dạng .

Phong Dược Sư lúc này cũng phát giác một tia dị dạng, hần cư nhiên thực sự từ thạch thất trong một cái góc, lấy ra một mặt gương đồng, hướng về phía cái gương chiếu chiếu, ngậy người nhưng ra thần . Một lát sau, hần bỗng nhiên như là nghĩ đến cái gì, sắc mặt đại biến, mấy bước lùi qua đây, cầm lấy Ngô Nham cổ áo của, đem hần một bả nhấc lên khỏi mặt đất đến, hoảng sợ trừng mắt Ngô Nham cả giận nói: "Tiểu tử, người đối với lão phu làm cái gì!?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Mới nghe Tu Tiên Giả

Ngô Nham được Phong Dược Sư cầm lấy áo, nhấc tới trước mặt của hần . Bốn mắt nhìn nhau, hần có thể đủ từ Phong Dược Sư trong mắt chứng kiến Phong Dược Sư thời khắc này hoảng sợ cùng tức giận . Ngô Nham lặng lẽ thở phào một cái, trên mặt không chút nào lộ ra kinh hi cùng biểu tình đặc ý, tuy là hần trong lòng bây giờ đích thật là cảm thấy vui mừng cùng đặc ý . Dù sao, hai ngày này chân không chạm đất, không ăn không ngủ phổi chế độc được, hơn nữa sở chế biến độc được còn rõ ràng đưa đến tác dụng .

"Phong lão, ta không có làm cái gì à? Ta bất quá chỉ là cái nông thôn thiếu niên, tuy là theo nhĩ lão cũng học một điểm giang hồ thủ đoạn, nhưng làm sao dám đối với người làm cái gì ? Lại có bản lĩnh gì đối với người làm cái gì à?" Ngô Nham trên mặt lộ ra nụ cười thật thà, thoạt nhìn mười phần chính là một thành thật thật thà nông gia thiếu niên, nơi nào như là có tâm cơ đáng đáp .

Nhưng Phong Dược Sư bây giờ nhìn hần, lại cảm giác tâm lý một mạch bốc lên khí lạnh, hần giữ Ngô Nham một lần nữa ném lên mặt đất, nóng nảy ở thạch thất trong đặc bộ, trong miệng hận hận nói: "Người! Người có phải hay không nhìn lên lão phu « Dược Kinh » ? Nhất định là như vậy, được, tốt! Lão phu nhưng thật ra thật xem thường người . Người đến tốt cùng là như thế nào chế biến ra 'Chu Nhan cướp'?"

Ngô Nham trong lòng cả kinh, cảm giác mình hay là hần xem nhẹ Phong Dược Sư . Nghĩ không ra, lão hồ ly này, cư nhiên nhanh như vậy liền suy nghĩ cẩn thận .

Phong Dược Sư bây giờ đích xác là trung "Chu Nhan cướp" chi độc . Bất quá, Ngô Nham hiện tại nhưng thật ra rất hối hận, vì sao vừa mới không có đem giấu ở một đoạn Thiêu hương chủ "Chu Nhan cướp" đổi thành "Tâm Nhất Khiêu". Nếu như hần dùng chính là "Tâm Nhất Khiêu", nói vậy Phong Dược Sư hiện tại đã là một người chết, hần nơi nào còn có thể rơi vào trước mắt hiểm cảnh .

Phong Dược Sư đột nhiên đứng lại thân thể, hốt hoảng từ trên người móc ra mười mấy bình thuốc nhỏ mở trên mặt đất, hần từ một đồng bình thuốc nhỏ trong lấy ra vài cái đến, vệt ra bình thuốc nhỏ nút lọ liền hướng trong miệng mình ngọc lại .

Liên tiếp ăn vào vài loại Giải Độc Linh Dược, Phong Dược Sư lần thứ hai cầm gương đồng lên chiếu đứng lên . Một lát sau, Phong Dược Sư cụt hứng ngã ngồi trên đất, khuôn mặt như tro tàn .

"Chu Nhan cướp" chi độc, hần lại sao lại không biết . Nếu thật trung loại độc này, trên đời này nơi đó có giải dược ? Giải dược ? Nghĩ đến giải dược, Phong Dược Sư đột nhiên lên đến Ngô Nham trước mặt, lần thứ hai đem hần nhấc tới trước mặt của mình, hung tợn nói: "Tiểu tặc, người nếu có thể chế biến ra 'Chu Nhan cướp' ". Cũng nhất định hợp với giải dược đúng hay không ? Giải dược ở đâu ? Nhanh cho lão phu lấy ra!"

Lúc này Phong Dược Sư, đã không còn là cái kia tuổi già sức yếu, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi lão đầu, mà là đã biến thành một cái hơn ba mươi tuổi tuấn dật trung niên nhân . Nhìn gương mặt này, Ngô Nham nhưng thật ra gương mặt vô cùng kinh ngạc, không nhìn ra, Phong Dược Sư lúc còn trẻ, tướng mạo cư nhiên như thử tuấn dật .

"Phong lão, người rốt cuộc đang nói cái gì à? Chính người ăn Linh Đan Diệu Dược, thay đổi tuổi trẻ, đây là chuyện tốt a, làm cái gì nói mình trúng độc ? Hơn nữa, trong thư phòng của người căn bản cũng không có « Dược Kinh », ta từ nhìn lên đi ?" Ngô Nham thể thốt phủ nhận, hần cũng biết, cái mạng

nhỏ của mình hiện tại liền nắm ở Phong Dược Sư trong tay, tự nhiên là sẽ không thừa nhận .

Phong Dược Sư trợn lên giận dữ nhìn nỏ Ngô Nham, hàm hậu dàng hoàng khuôn mặt, bây giờ nhìn lại là ghê tởm như vậy cùng giả dối . Phong Dược Sư ước chừng trông Ngô Nham chén trà nhỏ thời gian, bỗng nhiên lại đem hân ném lên mặt đất, cười ha ha: "Tiểu tặc, mặc cho ngươi gian trá lại tựa như quý thì như thế nào ? Ngươi không thừa nhận cũng không quan hệ, lão phu chính là thật trung 'Chu Nhan cướp' thì thế nào ? Ngược lại lão phu này tấm thân thể cũng không có ý định muốn, vậy hãy để cho lão phu tới đón thân thể của ngươi đi, ha ha ha! Ngươi nếu dám đối với lão phu dụng độc, cũng đừng trách lão phu đoạt xá ngươi!"

Ngô Nham cứng ngắc nằm trên mặt đất, thân thể chút nào không thể động đậy, thế nhưng nghe được Phong Dược Sư điên cuồng ngôn ngữ, tâm lý đã có loại dự cảm rất xấu . Hân mặc dù không biết "Đoạt xá" là có ý gì, nhưng từ Phong Dược Sư trong lời nói hân cũng có thể cảm thụ được, tuyệt không phải là cái gì chuyện tốt .

"Ngươi rốt cuộc muốn làm gì ta ?"

"Đem ngươi như thế nào đây? Đương nhiên là diệt thần hồn của ngươi, đoạt xá chiếm dụng thân thể của ngươi . Ha ha, ngươi đại khái còn không biết sao, ngươi, thế nhưng lão phu ba mươi năm qua, đau khổ tìm kiếm người thứ nhất có thể tu luyện Tiên Quyết người. Biết bên trong cơ thể ngươi tu luyện về này khí là cái gì không ? Ha ha, đó chính là vô số phạm nhân tha thiết ước mơ pháp lực! Pháp lực, biết không, chính là thần tiên mới có pháp lực!"

"Lão phu phong mười ngày, năm tuổi bắt đầu tập võ, mười tuổi trở thành nội công cao thủ, 15 tuổi theo Tổ Tiên tiên phụ chinh chiến giang hồ, tiên hữu địch thủ, bức này luyện võ tư chất, ngay cả Tổ Tiên Cửu Tiêu công cũng muốn khen một tiếng kỳ tài luyện võ . Nhưng cái này thì phải làm thế nào đây ? Cùng lão phu Thúc Tổ như vậy Tu Tiên Giả so với, còn chưa phải là con kiến hôi vậy tồn tại ?"

"Lão phu Thúc Tổ mọc Tiên Cốt, thời kỳ thiếu niên liền có Tiên Duyên, mông Tiên Nhân chỉ điểm, thu được « hành khí tu chân bí quyết » vô thượng Tu Tiên Chân Quyết, hai mươi tuổi liền trở thành Thiên Lang quốc tu tiên giới trứ danh Tu Tiên Giả . Được sự giúp đỡ của Thúc Tổ, Tổ Tiên dụng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, cái tay sáng lập uy chấn Thiên Lang Quốc đệ nhất giang hồ Đại Bang Hội Thiết Kiếm minh . Vài chục năm hoành hành Vân Châu thành, chưa bao giờ có người dám với tranh phong . Nếu không có Thúc Tổ lần nữa Tiên Duyên, đi xa tha hương, bái nhập trong tiên môn, từ nay về sau chặt đứt Trần Duyên, ai dám đối với ta Thiết Kiếm minh hạ thủ ?"

"Đáng tiếc nha, ta Phong thị một môn, ngoại trừ Thúc Tổ có Tiên Cốt linh căn, có thể trở thành Tiên Nhân ở ngoài, lại không có người nào có này Tiên Duyên . Tổ Tiên bất hạnh qua đời, Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang liên can Tặc Tử, cư nhiên nhân cơ hội đoạt ta Thiết Kiếm minh cơ nghiệp, giết chết tiên phụ, khiến lão phu phải mai danh ẩn tích, trốn ở Tiểu Cô Sơn bức này thâm sơn cùng cốc, kéo dài hơi tàn . Nếu không có Thúc Tổ trước khi chuẩn bị đi cho ta Phong thị lưu lại Tu Tiên Chân Quyết, chỉ sợ ta Phong thị muốn từ lão phu thế hệ này đoạn tuyệt huyết mạch . Hắc hắc, tiểu tử, vận khí của ngươi thật tốt, cư nhiên mọc Tiên Cốt linh căn, cuộc đời này nhưng thật ra có cơ hội bước trên truy cầu trường sinh thần tiên đại đạo . Đáng tiếc, hiện tại ngươi Tiên Duyên, lại chẳng mấy chốc sẽ thuộc về lão phu!"

Nói đến đắc ý chỗ, Phong Dược Sư đứng ở trong mật thất, ha ha cuồng tiếu không thôi. Có lẽ là ghen quá lâu duyên cớ, Phong Dược Sư cư nhiên giữ giấu ở trong lòng lớn nhất cơ mật hướng Ngô Nham không giữ lại chút nào thân lộ ra . E rằng hân thấy, Ngô Nham lập tức là người chết, cùng một người chết giăng một chút ghen lâu như vậy lời trong lòng, có thể buông lỏng một chút tâm tình .

Ngô Nham lại bị Phong Dược Sư lời nói này khiếp sợ một lát nói không nên lời một câu nói .

Dựa theo Phong Dược Sư ý tứ, hân lại có Tiên Cốt linh căn, có thể trở thành phạm nhân tha thiết ước mơ đều muốn truy tìm chính là người tu tiên . Tu Tiên Giả, có thể tu thành thần tiên người! Hân lại là có thể tu thành thần tiên người .

Cho tới nay, hân đều đang nghi ngờ, trong cơ thể mình tu luyện ra được lãnh lạnh dòng năng lượng rốt cuộc là cái gì, hiện tại cuối cùng là làm rõ ràng . Những năng lượng kia lưu lại là tiên nhân pháp lực .

Buồn cười hân Ngô Nham cư nhiên đối với lần này hoàn toàn không biết gì cả . Thậm chí còn một lần hoài nghi, năng lượng đó lưu là nội lực đây. Cùng thần tiên pháp lực so với, phạm tục vũ phu tu luyện nội lực lại tính là cái gì ?

Bất quá, từ Phong Dược Sư điên cuồng biểu tình cùng trong lời nói, Ngô Nham cũng cảm giác được, Phong Dược Sư tựa hồ muốn gây bất lợi cho hân . Ngô Nham cấp bách, trông mắt xương linh lợi trực chuyển, thân thể cũng hết sức muốn thoát khỏi loại này không cách nào khống chế trạng thái . Trong cơ thể pháp lực bởi vì hân tâm tư hoạt động cũng biến thành rục rịch .

Ngô Nham trên đầu dán tấm kia giấy vàng, trong lúc bất chợt hóa thành một đạo Hoàng Quang . Hoàng Quang trong, một đạo huyền diệu ngân sắc quái phù Ngân Quang chớp động, giữ Ngô Nham thân thể gắn vào ngân hào quang màu vàng trong .

Phong Dược Sư được trước mắt biến hóa dọa cho giật mình, hoảng vội rút ra bên hông thanh kia Hắc U U dao găm, nhắm ngay Ngô Nham, quát lên: "Tiểu tử, đừng uống phí tâm cơ! Lão phu đạo này Định Thân Phù chính là Thúc Tổ Cửu Trọng công lưu cho lão phu dùng để đối phó Tu Tiên Giả dùng . Hừ, hừ, chỉ cần là Luyện Khí Kỳ Tu Tiên Giả, vô luận công pháp ở vào tầng thứ mấy, đều nghĩ muốn tránh thoát Định Thân phù ràng buộc . Đừng uống phí sức lực!"

"Định Thân Phù ? Nguyên lai giấy vàng này lại là có thể định trụ người tu tiên Định Thân Phù ." Ngô Nham cả kinh, như trước không ngừng dụng ý thường thức dẫn đạo pháp lực, muốn muốn xông ra Định Thân Phù đối với mình ràng buộc .

Hân vừa rồi vô ý thức ưỡn ẹo thân thể, trong lúc vô tình dụng ý thường thức dẫn đạo pháp lực, cư nhiên kích phát Định Thân Phù, khiến Định Thân Phù biến thành ngân hào quang màu vàng cùng quái phù . Quái phù lượng sau khi thức dậy, thật ra khiến hân thiết thân cảm thụ được một không giải thích được cự lực ràng buộc .

Hắn trong mơ hồ, cảm giác mình chắc là đối kháng cái gì, vì vậy tiếp tục dụng ý thường thức dẫn đạo pháp lực, hết sức muốn tránh thoát Định Thân phù ràng buộc .

Ngô Nham không biết là, hắn như thế đánh bậy đánh bạ, cứ nhiên thực sự liền làm đúng. Định Thân Phù mặc dù chỉ là tu tiên giới một loại phi thường cấp thấp Sơ Cấp Phù Lục, nhưng vô luận là đối với Tu Tiên Giả hay là đối với phạm nhân, đều có thần kỳ Định Thân công hiệu . Bất quá, loại này công hiệu lại có thời gian hạn chế . Đương nhiên, phạm nhân thì không cách nào gắng gượng tránh thoát Định Thân phù Định Thân trói buộc, Tu Tiên Giả nhưng có thể bằng vào tự thân pháp lực trình độ thâm hậu cùng nguyên thần mạnh yếu trình độ, chống lại thậm chí còn gắng gượng tránh thoát Định Thân phù Định Thân ràng buộc .

Hiển nhiên Ngô Nham trên người Hoàng Quang đại thịnh, màu bạc quái phù ngân quang lấp loé không yên, tựa hồ hắn chẳng mấy chốc sẽ thoát khỏi Định Thân Phù đối với hắn ràng buộc, Phong Dược Sư triệt để cấp bách, hắn cũng không kịp ở đắc ý, cuống quýt ở trong mặt thất vì mình đoạt xá mạng hoạt .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Cửu Quỷ Phệ Hồn

Ngô Nham một bên lo lắng cực lực muốn tránh thoát Định Thân Phù đối với thân thể của hắn khống chế cùng ràng buộc, một bên lưu tâm chú ý Phong Dược Sư đang làm gì . Hắn chứng kiến Phong Dược Sư ở chung quanh hắn trên đất vài cái trong chỗ lõm, trưng bày sáu khối quả đấm lớn nhỏ kỳ quái thanh sắc tăng đá . sáu khối thạch đầu được sắp đặt vào vũng sau đó, trên mặt đất đột nhiên tản mát ra một tầng xanh mông mông quang mang .

Tầng kia xanh mông mông quang mang, hình thành một cái một trượng phương viên lục giác đồ án . Lục đạo màu xanh Quang Trụ, phân biệt từ sáu khối thạch đầu thượng kích thích ra, bắn vào trên đỉnh đầu chín màu máu đỏ bướng bỉnh đáng yêu trên đồ án .

Ở thanh sắc quang mang dưới sự kích thích, chín bướng bỉnh đáng yêu liều mạng cắn nuốt sáu đạo thanh quang, trong chớp lát tiêu ra máu làm vịnh dự thả . Chín bướng bỉnh đáng yêu dường như sống lại giống nhau, tản mát ra hào quang màu đỏ ngòm, chiếu rọi cả gian thạch thất hoàn toàn đỏ ngầu .

Phong Dược Sư vừa thấy chín bướng bỉnh đáng yêu lượng, trong mắt lóe lên mừng rỡ quang mang, cuống quýt dẫn theo Ngô Nham, khiến hắn khoanh chân ngồi ở màu xanh lục giác đồ án trung ương, sau đó chính hắn thì cũng khoanh chân cùng Ngô Nham mặt đối mặt ngồi ở đồ án trung ương .

Ngô Nham rất là sốt ruột, chửi ầm lên Phong Dược Sư vô sỉ . Phong Dược Sư cũng không để bụng, trên mặt lộ ra điên cuồng ý, ha ha cười như điên nói: "Ngươi cho rằng ngươi Thôn Phệ Dẫn Hồn Cổ, lão phu liền không còn cách nào đoạt xá ngươi sao ? Ha ha, Thúc Tổ lưu lại cửa này Cửu Quỷ Phệ Hồn Đoạt Xá đại pháp, há là ngươi có thể đủ ngăn cản ?"

"Dẫn Hồn Cổ ? Hắn không phải ở trong cơ thể ta loại Phệ Thần Cổ ấy ư, làm sao thành Dẫn Hồn Cổ ?" Ngô Nham nghe được Dẫn Hồn Cổ tên, cảm thấy kỳ quái . « Dược Kinh » ghi lại, rõ ràng là Phệ Thần Cổ, làm sao ở Phong Dược Sư trong miệng, lại biến thành Dẫn Hồn Cổ ?

Phong Dược Sư cũng mặc kệ Ngô Nham hiện tại đang suy nghĩ gì, hắn bây giờ toàn bộ tinh lực đều chú ý tới chín huyết hồng bướng bỉnh đáng yêu biến hóa .

Màu xanh Quang Trụ bởi vì trên mặt đất đặc thù pháp trận nguyên nhân, duy trì liên tục không ngừng ở hướng về phía trước bắn nhanh nổi năng lượng màu xanh . chín máu đỏ bướng bỉnh đáng yêu đồ án, hấp thu số lớn năng lượng màu xanh sau đó, rốt cục ở sáu đạo quang trụ tiêu tán thời điểm, vô căn cứ huyền hóa ra chín máu đỏ bướng bỉnh đáng yêu .

Chín bướng bỉnh đáng yêu đều tự dất ra một cái huyết tuyến phía sau, từ trên vách tường kiếm côi ra, làm thành một vòng, dữ tợn đánh xuống phía dưới Ngô Nham cùng Phong Dược Sư hai người .

Ngô Nham mặc dù không có thể cử động, nhưng còn có thể thấy, nhìn thấy quỹ dị như vậy tình cảnh, đã sợ đi tới tránh thoát Định Thân phù ràng buộc, Định Thân trên phù ngân Hoàng Quang mang cũng theo đó tán đi, một lần nữa hóa thành một tờ giấy vàng Phù dán tại Ngô Nham trên mi tâm của . Phong Dược Sư trên mặt lại - lộ ra kích động vẻ điên cuồng, chỉ thấy hắn giáo phá ngón trỏ, nhắm ngay phía trên đánh xuống chín dữ tợn đáng sợ huyết hồng bướng bỉnh đáng yêu, phân biệt bắn ra cửu giọt tinh huyết .

chín bướng bỉnh đáng yêu vừa thấy được trước mặt đi cửu giọt tinh huyết, đột nhiên mở miệng quỷ, đều tự nuốt vào một giọt tinh huyết .

Sau một lát, sắc mặt tái nhợt Phong Dược Sư, cảm ứng được cái gì, trên mặt khê động, ha ha cười như điên . Hắn vẫy tay, chín bướng bỉnh đáng yêu hô đập xuống đến, vây quanh ngồi xếp bằng hai người .

Ngô Nham lúc này đã hoảng sợ mục trừng khẩu ngốc, hoảng sợ lấy đối với, kinh hoảng kêu lên: "Phong lão, ngươi muốn làm gì!? Ngươi không nghĩ rõ độc sao?"

"Giải Độc ? Ha ha, ta tại sao muốn Giải Độc ? Ngược lại này tẩm thân thể ta cũng không có ý định muốn, hiểu rõ không giải độc cũng không đáng kể ." Phong Dược Sư đắc ý xem Ngô Nham liếc mắt, hư chỉ hướng đầu hấn bộ phận một ngón tay, chín bướng binh đáng yêu theo tay hấn chỉ phương hướng, chột đánh về phía Ngô Nham đầu .

Cái này chín máu đỏ dữ tợn bướng binh đáng yêu, đều là huyết quang hư ảnh, nhào tới Ngô Nham đầu sau đó, thiểm lóe lên, tiến vào thất khiếu, quý dị biến mất .

Ngô Nham lúc này lại sắc mặt đại biến, hai mắt đột nhiên đóng chặt, cả người co quắp té trên mặt đất . Phong Dược Sư từ trong lòng ngực lấy ra một cái bình thuốc, đổ ra một viên màu đỏ thẫm Dược Hoàn, một hơi nuốt vào, sau đó cũng hai mắt nhắm chặt, trong miệng nói lầm bầm .

Một lát sau, Phong Dược Sư mi tâm chỗ quý dị nứt ra một cái huyết phùng, một đoàn đỏ nhạt Ô Quang bao vây lấy một đoàn màu vàng nhạt ánh sáng nhạt, từ trong khe thịt nặn đi ra, bỗng nhiên dừng lại, đánh về phía té xuống đất Ngô Nham, theo mũi của hấn liền chui vào Ngô Nham trong đầu .

Phong Dược Sư thân thể trong nháy mắt mất đi huyết sắc, nhanh chóng nuy đồn xuống phía dưới, mất đi tất cả sinh cơ hình dạng .

Ngô Nham cảm giác mình lần thứ hai hóa thân làm một đoàn quả cầu ánh sáng màu xanh lục, xuất hiện ở cái kia thần bí thế giới hắc ám trong .

Hấn tuy là giết mình, nhưng cũng không tại giống lần đầu tiên như vậy khủng hoảng . Hiện tại, hấn đã ý thức được, đang ở xảy ra chuyện gì .

Hấn đã có chút minh bạch, mình bây giờ hóa thân cái này một dạng quả cầu ánh sáng màu xanh lục, chi sợ sẽ là thần hồn của hấn . Ngô Nham cảnh giác ở mảnh này thần bí thế giới hắc ám trong du đãng .

Bỗng nhiên, bóng tối trong thế giới, xông tới chín đám huyết quang, mỗi một một dạng tuy là cũng không có hấn quả cầu ánh sáng màu xanh lục lớn, thế nhưng chín đám quả cầu ánh sáng màu đỏ ngòm tụ chung một chỗ, rồi lại so với hấn quả cầu ánh sáng rất nhiều .

Tới gần sau đó, Ngô Nham quả cầu ánh sáng giết mình phát hiện, chín đám huyết quang, lại chính là vừa rồi Phong Dược Sư dùng quý dị bí pháp sử dụng chín máu đỏ dữ tợn bướng binh đáng yêu .

Chín bướng binh đáng yêu nhìn thấy Ngô Nham quả cầu ánh sáng màu xanh lục, vui mừng quá đổi, nhào tới, đem hấn vây vào giữa, một bộ rục rịch, nhào lên muốn cắn xé tư thế . Ngay chín bướng binh đáng yêu sẽ đi lên cắn xé Ngô Nham quả cầu ánh sáng màu xanh lục thời điểm, nguyên bản Tiềm Tàng ở trong một góc khác chính là cái kia hơi nhỏ râu quái vật, Ô Quang sáng choang, nhanh chóng cũng nhào tới .

Ngô Nham một bên ở quang cầu thượng thay đổi miệng đầy ba, thời khắc đề phòng chín bướng binh đáng yêu, vừa ăn hoảng sợ nhìn về phía tản ra Ô Quang râu quái vật . Râu quái vật bay đến chín bướng binh đáng yêu phía trên, cũng không có bước kế tiếp động tác, thế nhưng Ngô Nham phát hiện, ở quang kia thượng bắn ra một vệt ánh sáng sợi, tựa hồ đang cùng vật gì vậy câu thông liên lạc .

Chỉ khoảng nửa khắc, lại có một đoàn đỏ nhạt Ô Quang bọc một đoàn vàng nhạt ánh sáng nhạt, phi độn qua đây .

đỏ nhạt Ô Quang thượng đồng dạng bắn ra một vệt ánh sáng sợi, cùng râu quái vật quang ty liền cùng một chỗ . Tinh tế nhìn lên, đỏ nhạt Ô Quang, rõ ràng là một cái lớn hơn râu quái vật .

đỏ nhạt râu quái vật, lúc này mâm thành một vòng, bọc một đoàn lớn bằng ngón cái Hoàng Quang, vọt tới chín bướng binh đáng yêu phía trên .

Quả cầu ánh sáng màu vàng trong truyền ra Phong Dược Sư ha ha đắc ý cười to thanh âm, một trận ý niệm ba động sau đó, chín bướng binh đáng yêu như là đạt được nào đó mật lệnh, điên cuồng đánh về phía Ngô Nham quả cầu ánh sáng màu xanh lục, hung hăng Thôn Phệ cắn xé .

Ngô Nham tuy là sớm đã phòng bị, nhưng bị vây công phía dưới, vẫn là ăn ám khuy, một ít một dạng lực quang được chín bướng binh đáng yêu cắn xé rơi . Ngô Nham một bên cảm giác thần hồn một trận suy yếu, một bên giận dữ nổi dưng cả người miệng đối với chín bướng binh đáng yêu tiến hành phản kích .

Thế nhưng, hấn quả cầu ánh sáng chỉ có một, tuy là trên người trường mãn miệng, như thế nào là chín bướng binh đáng yêu đối thủ . Hấn hốt hoảng một bên không ngừng tránh né chín bướng binh đáng yêu cắn xé, một bên phản kích nổi, ý đồ tìm kiếm khe chạy trốn chín bướng binh đáng yêu vây công .

Đoàn kia Hoàng Quang chính là thần hồn của Phong Dược Sư biến thành, nhìn thấy chín bướng binh đáng yêu ở Phệ Hồn trong quá trình lớn chiếm thượng phong, ha ha cuồng tiếu, không ngừng dùng bí pháp thúc giục chín bướng binh đáng yêu gia tốc Thôn Phệ Ngô Nham quả cầu ánh sáng .

Ngô Nham khẩn trương, mắt thấy thần hồn của mình sẽ bị chín bướng binh đáng yêu Thôn Phệ, nhưng không có biện pháp gì, hấn nhất ngoan tâm, đối với những khác bướng binh đáng yêu không quan tâm, chỉ liều mạng hướng phía một cái bướng binh đáng yêu đánh tới .

Cái này thật đúng là khiến hấn xông mở một con đường máu .

Cái kia bướng binh đáng yêu không địch lại, được hấn đẩy ra một cái khe hở, độn chạy đi . Thế nhưng ở trong quá trình này, quả cầu ánh sáng màu xanh lục lại bị cái khác tám bướng binh đáng yêu điên cuồng cắn xé, suy yếu vài phần, trong chớp mắt lại so với ban đầu quang cầu Tiểu một phần mười bộ dạng .

Ngô Nham cũng không kịp kinh sợ, liều mạng về phía trước bóng tối địa phương không ngừng bỏ chạy .

Hắn hiện tại căn bản cũng không phải là chín bướng bình đáng yêu đối thủ, chỉ có liều mạng chạy trốn, chỉ hy vọng có thể né tránh chín bướng bình đáng yêu truy kích . Ngô Nham ở mảnh này khắc thời gian cũng có hiểu ra, hắn cảm thấy Phong Dược Sư môn bí pháp này tuyệt đối không có khả năng vẫn liên kéo dài như vậy nữa, khẳng định có thời gian hạn chế . Chỉ cần có thể chống nổi đoạn này bí pháp hạn chế thời gian, hắn tin tưởng chín bướng bình đáng yêu sẽ tự mình tiêu thất .

Chờ chín bướng bình đáng yêu biến mất thời điểm, chính là hắn phản kích thời điểm .

Hắn trải qua một lần Thôn Phệ Dẫn Hồn Cổ mạo hiểm sự tình, biết mình quang cầu lực lượng, cũng không phải Dẫn Hồn Cổ có khả năng chống cự . Chỉ cần không có cái này chín bướng bình đáng yêu, hắn tin tưởng mình có thể lần thứ hai Thôn Phệ râu quái vật cùng thần hồn của Phong Dược Sư .

Hắn suy đoán, tự mình dù sao cũng là Tu Tiên Giả, mà Phong Dược Sư cũng người thường, thần hồn của hắn khẳng định không có sự cường đại của mình, hắn tuyệt không phải là đối thủ của mình .

Ngô Nham có thể suy nghĩ cẩn thận điểm ấy, hiển nhiên ngoài Phong Dược Sư dự liệu . Phong Dược Sư tự nhiên cũng minh bạch trong đó quan hệ lợi hại, nhìn thấy Ngô Nham lại có thể tránh thoát Cửu Quỷ dây dưa, bỏ chạy đi, lúc này kinh sợ không ngớt, thôi sử nổi chín bướng bình đáng yêu, hướng Ngô Nham đuổi theo, đồng thời cũng chỉ huy Phệ Thần Cổ Mẫu Cổ, bọc thần hồn của hắn cũng điên cuồng đuổi theo .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Độc dược hiển uy

Chính như Ngô Nham sở suy đoán giống nhau, Phong Dược Sư lấy đặc thù pháp trận cùng linh thạch pháp lực gọi tới chín Phệ Hồn tinh quý, là có thời gian hạn chế . Hơn nữa cái này cái thời gian cũng không lâu .

Cái môn này ác độc quý dị Đoạt Xá đại pháp, bản là công pháp ma đạo, nếu là bình thường Tu Tiên Giả đoạt xá, có một con tinh quý trợ chiến, lấy tu sĩ Tinh Nguyên nuôi dưỡng tinh quý, tinh quý chiến lực là cao vô cùng, điều này cũng làm cho cũng đủ tu sĩ đoạt xác thời điểm trợ chiến sở dụng . Hơn nữa nếu chỉ là một đầu tinh quý, dùng pháp trận này triệu hồi ra tinh quý, tồn tại thời gian sẽ rất dài .

Nhưng tình huống hiện tại lại không phải như vậy . Đối với Phong Dược Sư mà nói, hắn tựa hồ đang ham muốn tinh quý số lượng, muốn dựa vào càng nhiều hơn tinh quý trợ chiến, một lần hành động liền cần nuốt hết thần hồn của Ngô Nham . Hắn không có nghĩ tới là, thần hồn của Ngô Nham cư nhiên sẽ mạnh mẽ như vậy khó chơi, lại có thể phá khai tinh quý vây công, trốn chạy mà đi .

Hơn nữa, Phong Dược Sư cũng cũng không biết trong này chân chính lợi hại . Hắn cũng không phải là tu sĩ, cho nên hắn Tinh Nguyên vốn là rất yếu, lấy hắn lực này hơi yếu Tinh Nguyên, nuôi dưỡng tinh quý, bản thân uy lực thì có giới hạn, hướng chỉ là Cửu Đầu tinh quý . Còn như thời gian này hạn chế, hắn nhưng thật ra biết đến nhất thanh nhị sở . Nếu như một đầu tinh quý, lấy sáu khối linh thạch pháp lực chống đỡ, chỉ ít có thể cam đoan tinh quý tồn tại ba canh giờ . Hiện tại một cái triệu hồi ra Cửu Đầu, vậy thời gian này liền rút ngắn thật nhiều .

Thần hồn của Phong Dược Sư hiện tại phi thường nóng nảy ở Phệ Thần Cổ bao vây, chỉ huy Cửu Đầu Phệ Hồn tinh quý ở phía sau liều mạng đuổi theo thần hồn của Ngô Nham .

Chỉ lát nữa là phải đuổi theo, Phong Dược Sư hét lớn: "Nhanh thôn hắn!"

Ngô Nham cũng cảm thấy phía sau ép tới gần Cửu Đầu Phệ Hồn tinh quý áp lực, gấp liều mạng trốn chạy, thế nhưng hắn nhưng bây giờ cảm thấy càng ngày càng suy yếu, quang cầu quang mang tựa hồ cũng đang dần dần âm đạm .

Ngay Ngô Nham gấp nhanh mắt đi lòng tin thời điểm, bỗng nhiên cảm thấy phía sau áp lực một trận, sau đó chính là một trận ý thức ba động, ý thức ba động được hắn quả cầu ánh sáng nhận thấy được, rõ ràng mạng có một loại khủng hoảng cùng không biết làm sao .

Tò mò, Ngô Nham dừng lại hướng về sau nhìn lại .

Nguyên bản đuổi theo hắn không buông Cửu Đầu Phệ Hồn tinh quý, lúc này bỗng nhiên từng cái một thay đổi nhan sắc . Nguyên bản chín Phệ Hồn tinh quý là màu máu đỏ, lúc này dĩ nhiên từng cái một lấp loé không yên, nhan sắc đã ở Hồng Lục trong lúc đó không ngừng biến hóa đứng lên .

Cửu Đầu Phệ Hồn tinh quý nhan sắc đang hoán đổi không chừng thời điểm, cư nhiên toàn bộ đều lộ ra phi thường vẻ mặt thống khổ, tựa hồ đang cực

lực chịu nhin nào đó dẫn vật .

"Tại sao sẽ như vậy ? Đây rốt cuộc là chuyện gì ?"

Thần hồn của Phong Dược Sư hoảng sợ kêu to, Ngô Nham được ý niệm của hắn ba động giật mình tỉnh giấc, đột nhiên tỉnh ngộ lại . Đây chính là tiêu diệt Phong Dược Sư thần hồn điều kiện tốt nhất thời khắc . Chỉ cần diệt thần hồn của hắn, cái này Cửu Đầu Phệ Hồn tinh quý, nói không chừng cũng sẽ theo Phong Dược Sư thần hồn tiêu tán mà tiêu thất .

Nói làm liền làm, Ngô Nham cũng không phải cái loại này do dự bất định người . Hắn quả cầu ánh sáng màu xanh lục, đột nhiên gia tốc, hướng thần hồn của Phong Dược Sư cùng râu quái vật đánh tới .

Phong Dược Sư kinh hãi, chưa từ bỏ ý định liều mạng triệu hoán Cửu Đầu Phệ Hồn tinh quý muốn để ngăn cản Ngô Nham, nhưng này Cửu Đầu Phệ Hồn tinh quý cũng không biết phát sinh biến cố gì, cứ nhiên không được nghe hắn triệu hoán, từng cái tại chỗ trên dưới trời bất định, chỉ chỉ phát sinh thống khổ kêu thảm thiết .

Ngô Nham có thể bắt chấp quản những thứ này, lúc này đã tiếp cận râu quái vật, hắn đầu tiên là thay đổi ra hiện to lớn lục sắc quái miệng, một hơi thôn nguyên bản ẩn núp ở trong đầu hắn chính là cái kia râu quái vật . Thôn nhỏ râu quái vật sau đó, Ngô Nham quả cầu ánh sáng lại đuổi theo lớn râu quái vật, lấy đồng dạng thủ pháp, miệng to Thôn Phệ râu quái vật .

Râu quái vật tuy là muốn chạy trốn trốn, thế nhưng không có được Phong Dược Sư chỉ lệnh, chỉ có thể liều mạng né tránh . Phong Dược Sư cũng quá xui xẻo, thần hồn của hắn được râu quái vật thật chắc bao vây lấy, không có cách nào lẩn trốn hình dạng .

Trong chớp lát, Ngô Nham quả cầu ánh sáng màu xanh lục thuận lợi kể cả râu quái vật cùng thần hồn của Phong Dược Sư một cùng thôn phệ, hào quang tỏa sáng, lại so với ban đầu còn muốn lớn hơn không ít hình dạng .

Đáng thương Phong Dược Sư, thần hồn dĩ nhiên cũng làm như vậy được Ngô Nham Thôn Phệ, ngay cả chuyển thế cơ hội luân hồi cũng không có . Những thứ này Ngô Nham đương nhiên là không biết .

Bất quá, giải quyết Phong Dược Sư cái này cuộc đời người thứ nhất đáng sợ đại địch, Ngô Nham lúc này cũng trầm ổn xuống tới, phiêu diêu không chừng phiêu phù ở bóng tối trong không gian, nhìn chín phát sinh xèo xèo gào thảm bùng binh đáng yêu .

Cái này chín bùng binh đáng yêu, cái này lúc sau đã hoàn toàn biến thành màu xanh đậm, đồng thời còn tản mát ra một ăn mòn mùi vị, màu xanh biếc bọt khí ở chín bùng binh đáng yêu thượng không ngừng bốc lên, rất giống là trung độc gì bộ dạng .

Bỗng nhiên, chín bùng binh đáng yêu tất cả đều phát sinh một tiếng thê lương không cam lòng kêu thảm thiết, quý dị thiểm vài cái, trống rỗng liền biến mất .

Ngô Nham quả cầu ánh sáng được biến hóa này dọa cho giật mình .

Bóng tối thế giới thần bí lần thứ hai khôi phục lại bình tĩnh, hảo như cái gì chưa từng phát sinh hình dạng . Ngô Nham lại không tự chủ được thở ra một hơi dài . Lặng lặng phiêu phù ở bóng tối trong thế giới, dần dần chìm vào giấc ngủ .

...

Không biết qua bao lâu . Thảng trên mặt đất lạnh như băng lên Ngô Nham, đáy lòng bỗng nhiên dâng lên thấy lạnh cả người, ý thức dần dần khôi phục lại .

Ngô Nham chỉ cảm thấy đau nhức toàn thân, đầu não âm ỉ căng đau, cả người một chút khí lực cũng không có, vô cùng khó chịu . Hắn theo bản năng mở mắt ra, bỗng nhiên được trước mắt đồng tâm sợ hãi dựng lên, thân thể đột nhiên liền theo bản năng hướng về sau bỏ rời khỏi vài chục bước, cái này mới chưa tỉnh hồn quan sát cảnh tượng trước mắt .

Phong Dược Sư thi thể như trước khoanh chân tọa mới vừa rồi vị trí, thế nhưng thi thể kia hình dạng, lại vô cùng dọa người . Ngay ngắn ngủi này trong một đoạn thời gian, thi thể của hắn đã co rút lại thành một cái mười sáu bảy tuổi thiếu niên đáng ghét, hơn nữa sắc mặt thâm bích, trong thất khiếu đều có chất lỏng màu bích lục chảy ra, đã là chết không thể chết lại .

Trên đỉnh đầu chín bùng binh đáng yêu đồ án, ở trong mật thất hơn mười ngọn đèn dầu chiếu rọi xuống, rõ ràng khả biện, bất quá, cái này chín đồ án, nhưng bây giờ đều biến thành lục sắc, hơn nữa như là đang ở hòa tan một dạng, tê tê đi xuống nhỏ thâm bích sắc dịch thể .

Trên đất sáu khối được Phong Dược Sư trưng bày vào trong chỗ lõm thanh sắc tảng đá, lúc này nhưng vẫn di chuyển bóc ra, vỡ vụn thành nhỏ vụn hòn đá nhỏ .

Một như có như không tanh tưởi, không biết từ cái góc nào trong bay ra , khiến cho Ngô Nham cảm giác không nói ra được ác tâm .

Hắn vừa rồi theo bản năng vừa tỉnh lại liền cuống quýt rời khỏi vài chục bước, thật sự là được Phong Dược Sư đáng sợ kia hình dạng bị dọa cho phát sợ . Các loại triệt để tỉnh táo lại, hồi tưởng lại cái này gần nửa ngày từng trải, Ngô Nham có loại dường như đã có mấy đời cảm giác, đồng thời cũng dần dần minh bạch không ít chuyện .

Kể từ bây giờ trong mật thất hết thấy biến hóa có thể thôi trặc, Phong Dược Sư thi thể, trùng "Chu Nhan cướp" chi độc, xem ra là vô cùng sâu, sâu đến

khiến Ngô Nham đều giặt mình trình độ . Nguyên bản dựa theo « Dược Kinh » chủ ghi chép, Phong Dược Sư trên người độc phát bộ dạng, chắc là ở trúng độc nửa năm sau mới sẽ phát sinh, nhưng bây giờ nhưng ở nửa ngày bên trong liền phát sinh .

Xem như vậy, là hấn ở phối chế "Chu Nhan cướp" chỉ độc thời điểm, sử dụng các loại độc dược phối liệu, tất cả đều là dùng thần bí gia lục thổ thúc nguyên nhân, mới có thể tạo thành trước mắt loại cục diện này . Trải qua lục đất thúc, độc dược phẩm chất cùng Độc Tỉnh xem ra đều được tăng lên cực lớn cùng tăng mạnh, lúc này mới sẽ làm "Chu Nhan cướp" chỉ độc phát tác mãnh liệt như vậy .

May mắn đang giải phóng loại độc này trong quá trình, Ngô Nham vẫn luôn là nín hơi, hơn nữa cũng sớm áp dụng các loại phòng bị biện pháp, thậm chí còn ăn vào không ít Thanh Linh tán, nhờ vậy mới không có giống như Phong Dược Sư, trúng loại độc này . Điều này cũng làm cho Ngô Nham may mắn đồng thời, phía sau ra một thân mồ hôi lạnh, nghĩ nếu không phải là mình cẩn thận, sợ rằng hiện tại cũng nên cùng Phong Dược Sư giống nhau đi.

Từ các loại dấu hiệu phán đoán, thậm chí ngay cả tại hấn bị đoạt xá thời điểm, chín bướng binh đáng yêu, chắc cũng là trúng loại độc này nguyên nhân, lúc này mới ở cuối cùng kém chút đuổi theo tự mình thần hồn thời điểm, độc phát mà bị diệt. chín bướng binh đáng yêu, lúc trước cũng đều là bị Phong Dược Sư Uy một giọt hấn máu tươi của mình.

Nghĩ không ra, trải qua sửa đổi "Chu Nhan cướp" cư nhiên sẽ có như thế kinh người Độc Tỉnh, thậm chí ngay cả loại này hư vô phiêu miểu Quỷ Vật đều có thể độc lật .

Điều này làm cho Ngô Nham may mắn không thôi đồng thời, cũng có chút mục trường khẩu ngốc . Hấn nhin không được nghĩ đến, độc dược đồ chơi này, thật đúng là vô cùng lợi hại a, sau đó có cơ hội, nhất định phải chuẩn bị thêm điểm các loại các dạng độc dược, không chừng ngày nào đó liền có thể dùng tới, nhất là trải qua thay đổi sau đó chế biến độc dược .

Nghĩ tới « Dược Kinh » trung « Độc Vật thiên » trong ghi lại mười mấy loại trong truyền thuyết mới có độc dược, Ngô Nham lúc này nội tâm liền không giải thích được nóng hừng hực .

Cái này nhưng đều là tuyệt diệu phòng thân lợi khí a, tựa hồ so với võ công lợi hại nhiều.

Trầm tư chỉ chốc lát, Ngô Nham bỗng nhiên làm ra một cái phi thường lớn mật quỷ dị cử động . Hấn đi nhanh chạy về phía Phong Dược Sư thi thể, nhặt lên trên đất Phong Dược Sư thường xuyên chống thanh kia mộc quả, thọc một chút Phong Dược Sư thi thể, sau đó ở trên người hấn cẩn thận tìm tòi .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hành khí tu chân bí quyết

Ngô Nham ngồi ở Phong Dược Sư bình thường thường ngồi thanh kia ghế thái sư, cầm trong tay một quyển đóng buộc chỉ Cổ Thư, tân tân hữu vị đang đọc . Thình thoảng hấn sẽ nhẹ một chút nhíu mày, tựa hồ có chỗ nào cảm thấy không giáng hoà nghi hoặc, có lúc cũng sẽ bưng tỉnh đại ngộ biểu tình, vui mừng vui sướng .

Quyển sách này đúng là hấn từ trên người Phong Dược Sư lục soát ra quyển kia tu luyện Tiên Đạo Chân Quyết « hành khí tu chân bí quyết » . Sách này chia làm lưỡng bộ phận, nửa bộ phận trước là một bộ hoàn chỉnh tu chân pháp quyết, cùng sở hữu Thập Nhị Tầng khẩu quyết . Tiên lục tầng cùng Phong Dược Sư cho hấn ghi chép một chữ không kém . Phía sau sáu tầng, chính là Ngô Nham hiện tại bức thiết muốn có được pháp quyết tu luyện .

Sách này bộ phận sau, ghi chép mười mấy loại phi thường thâm ảo tối tăm pháp thuật khẩu quyết . Những pháp thuật này khẩu quyết viết sở áp dụng văn tự, đều là một ít phi thường khó gặp văn tự cổ đại, hơn nữa tự nghĩa tối nghĩa khó giải, quả thực dường như Thiên Thư giống nhau . Ngô Nham xem mấy lần, cư nhiên không chút nào manh mối .

Cái cũng khó trách, hấn hiện tại đã có Đệ Lục Tầng pháp lực, nhưng ngay cả một loại làm cho dùng pháp lực pháp thuật cũng sẽ không, tựa giống với ôm một cái đại mỹ nhân, nhưng không biết nên như thế nào tiến hành động tác kẻ tiếp non, bây giờ được những pháp thuật này khẩu quyết, hấn tự nhiên là vạn phần mừng rỡ . Nhưng khiến hấn phiền muộn học mấu là, đang cầm những pháp thuật này khẩu quyết, hấn lại căn bản là không có cách xem hiểu, điều này làm cho hấn làm sao chịu nổi .

Ngô Nham bỗng nhiên giữ Cổ Thư khép lại, thiếp thân cẩn thận cất xong, lắc đầu, lúc này mới nhìn về phía trước mặt trên bàn sách trưng bày một đồng chiến lợi phẩm .

Mấy thứ này, đều là hấn từ Phong Dược Sư trên người cùng trong mật thất tìm được . Ba cái túi, là Phong Dược Sư cất giấu trong người. Một cái dài hơn thước cao hơn sáu tấc hộp gỗ nhỏ, là ở mật thất một cái bí động trong lục soát . Ba cái túi, một cái bên trong chứa mười mấy bình nhỏ, một cái bên trong chứa hai quyển thư cùng một đồng vụn vật không biết tên vật phẩm, trong đó một vốn là hấn vừa rồi thiếp thân cất xong « hành khí tu chân bí quyết

», một quyển khác cũng Phong Dược Sư tay thư bút ký . Người cuối cùng trong túi tiền, giả bộ là hơn mười mảnh nhỏ vàng lá, có chừng hơn hai trăm lượng nặng bộ dạng . Mấy thứ này, xác thực khiến Ngô Nham nhìn nước bọt không ngừng chảy, hơn nửa ngày mới vầy vầy thủ lĩnh, từ nơi này loại kim tiền mê hoặc trung tình tảo lại .

Ngoại trừ cái này ba cái túi, trên bàn còn bày đặt một bả cá mập đen bao da đen thui đoản kiếm, một bả mộc quả, một cái cổ xura hồ lô thuốc .

Nghĩ đến Phong Dược Sư cùng mặt thất, Ngô Nham còn nhìn không được mang trên mặt vẻ mặt phức tạp liếc mắt nhìn thư phòng phía nam góc sàn nhà . Cửa vào mặt thất là ở chỗ này . Đều đi qua hơn nửa ngày thời gian, Ngô Nham vẫn là không nhìn được trên mặt lộ ra ác tâm muốn ỏi xấu xí đáng đáp .

Nghĩ tới mặt thất phía tây tường phía sau tường kép trong chất đồng hai mươi mấy cổ cây khô, Ngô Nham vẫn là không nhìn được muốn nôn mửa .

Cũ kỹ hồ lô thuốc chủ tất cả "Biến hóa thi bột", đều bị hấn dùng đến hóa diệu hai mươi mấy cổ cây khô cùng Phong Dược Sư thi thể .

Ngô Nham tay nâng nổi Phong Dược Sư bút ký, cẩn thận thoát nhìn . Trên mặt khi thì hoảng sợ, khi thì sợ hãi, khi thì phẫn nộ, cuối cùng biến thành mục vô biểu tình hình dạng . Hấn thật sự là không biết nên dùng dạng gì ngôn ngữ, để hình dung lúc này nhìn xong Phong Dược Sư bút ký phức tạp tâm tình .

Cái này Phong Dược Sư phong mười ngày, nhất định chính là cái ma quỷ, nơi nào vẫn xứng xứng là người ?

Từ bút ký ở giữa, Ngô Nham cuối cùng là biết hai mươi mấy cổ cây khô rốt cuộc là chuyện gì xảy ra . Những thứ này cây khô, nguyên lai đều là bao năm qua giống như hấn gia nhập vào Thiết Kiếm minh, sau đó từ đủ loại con đường được Phong Dược Sư thu làm đệ tử thiếu niên .

Từ hơn ba mươi năm trước, Phong Dược Sư chiếm cái này Thiên Thảo Cốc bắt đầu, hấn liền đang mưu đồ nổi tìm kiếm có Tiên Cốt linh căn thiếu niên, hy vọng có thể tìm được một cái có thể trở thành người tu tiên người, khiến hấn tu luyện « hành khí tu chân bí quyết », tu luyện tới Đệ Tứ Tầng, sau đó cùng hấn đoạt xá sở dụng . Thực sự là đa mưu túc trí lão ô quy a, bởi vì từ mưu thành cho người tu tiên, có thể ẩn nhẫn nhiều năm như vậy.

Ngô Nham lúc này tâm lý tồn cái này một cái to lớn nghi hoặc, lẽ nào, không có Tiên Cốt linh căn, liền không thể trở thành Tu Tiên Giả sao? Bằng không, Phong Dược Sư tại sao lại làm ra điên cuồng như vậy cử chỉ ?

Từ bút ký ghi chép đến xem, Phong Dược Sư hiển nhiên mình cũng tu luyện qua « hành khí tu chân bí quyết » . Bất quá hấn lại là vô cùng không may, cư nhiên đang tu luyện cửa này Tu Tiên Chân Quyết năm thứ hai, đem mình một thân mệnh mẽ vô cùng nội công cho luyện phế, hơn nữa từ nay về sau lại cũng không thể luyện trở về . Thậm chí hấn chế biến ra có thể làm cho người thường sau khi ăn vào có thể luyện được nội lực Tụ Khí Đan, số lớn dùng, cũng vu sự vô bổ . Càng làm cho hấn học máu là, hấn cư nhiên không có tu luyện ra chút nào pháp lực . Loại này tính sai cử chỉ, xuất hiện ở Phong Dược Sư bức này thiên tư trắc việt, tự ngạo khoe khoang nhân thân thượng, không thể nghi ngờ là một cái to lớn châm chọc .

Luyện phế tự mình sau đó, Phong Dược Sư vẫn chưa lúc đó cam tâm, mà là hao tổn tâm cơ, bắt đầu trắng trợn thu nạp các loại ác độc bí pháp, nỗ lực tìm được giải quyết trên người mình vấn đề biện pháp . Hấn càng vẫn luôn đang bí mật tìm kiếm có linh căn thiếu niên, truyện thụ cho bọn hấn Tu Tiên Chân Quyết, sau đó chuẩn bị tiến hành đoạt xá .

Cái này hai mươi mấy người được Phong Dược Sư trước sau hại chết thiếu niên, lộ về lại chính là Phong Dược Sư cái này hơn ba mươi năm đến tiến hành thí nghiệm tế phẩm . Từ bút ký ghi chép có thể nhìn ra được, trong bọn họ, không có một là có Tiên Cốt linh căn người, nhưng là bọn hấn mỗi người nhưng đều là ở ăn vào Ngưng Tinh Đan cùng Tụ Khí Đan lưỡng chủng đan dược có phản ứng người .

Trong đó có một gọi thành kiều thiếu niên, ở ăn vào Tụ Khí Đan không đến thời gian một năm, cư nhiên liền trở thành nhất lưu nội công cao thủ, bức này luyện võ tư chất, nhất định chính là tuyệt đỉnh thiên tư, đáng tiếc hấn cũng không có thể chạy trốn Phong Dược Sư ám hại .

Phong Dược Sư ở nơi này hai mươi mấy người thiếu niên trên người, trước hậu tiến hành hơn mười loại ác độc vô cùng thí nghiệm .

Cái kia thiên tư tuyệt đỉnh thiếu niên thành kiều, chính là được Phong Dược Sư tui sống khô toàn thân máu huyết mà chết . Cũng không biết Phong Dược Sư là từ nơi nào tra được ác độc bí pháp, nói là chỉ cần có thể giữ trên người mình huyết dịch cùng trên người người khác dòng máu tiến hành đổi, là có thể toàn bộ tiếp thu đối phương tư chất .

Từ trong bút ký xem, ở thành kiều trên người thí nghiệm loại này ác độc bí pháp sau đó, Phong Dược Sư cũng chưa thành công . Hấn cuối cùng cũng không có thể một lần nữa thu được nội công, cũng không có một lần thành công tiến hành đoạt xá . Đây hết thấy hành vi nếu như truyền đi, quả thực quá mức kinh thế hãi tục, ắt sẽ khiến Phong Dược Sư được thế nhân phi nhổ thậm chí kích khởi nhiều người tức giận mà đưa tới vô cùng truy sát . Cho nên, hấn đề phòng dùng bí mật bị tiết lộ, những thiếu niên này, tất cả đều bị hấn diệt khẩu, thi thể cũng bị hấn biến thành cây khô, giấu ở mặt thất tường kép trong .

Cái này cũng chưa tính, hấn lại vẫn giữ những thiếu niên kia rõ ràng hành hạ chết phía sau, tinh luyện máu tươi của bọn hấn hồn phách, dùng một loại ác độc vô cùng Huyết Tế tự quý đại pháp, nuôi dưỡng ra mặt thất đỉnh trên vách chín Phệ Hồn tinh quỷ .

Này chủng chủng ác độc làm người ta giận sôi làm ác, rõ ràng đều là Phong Dược Sư vì có thể đủ khôi phục nội lực thậm chí hy vọng có thể thành cho người tu tiên mà làm được điên cuồng cử chỉ .

Không thể không nói, Phong Dược Sư đối với hư vô phiêu miểu thần tiên đại đạo điên cuồng si mê , khiến cho người ghen ghét nhìn trần trời .

Từ Phong Dược Sư bút ký ở giữa, Ngô Nham còn được một cái càng thêm tin tức hữu dụng .

Ở Thiết Kiếm minh bên trong, chỉ cần là dùng Tụ Khí Đan mà trở thành nội công cao thủ đệ tử nòng cốt, dĩ nhiên tất cả đều ở bên trong thân thể một loại

độc được mạn tính. Loại này độc được mạn tính, là Phong Dược Sư có ý định sắm ở Tụ Khí Đan trung, khiến những người đó dùng. Mục đích của hắn, chính là vì một ngày nào đó, tại chính mình có năng lực đi tranh đoạt Thiết Kiếm minh vị trí mình chủ thời điểm, hảo gia dĩ lợi dụng một cái ám thù lợi thế.

Thứ nghĩ, này có thể may mắn ăn vào loại này đề thăng nội lực Linh Đan Diệu Dược, không người nào là Thiết Kiếm minh đệ tử nòng cốt? Những đệ tử nòng cốt này một ngày trở thành một lưu nội công cao thủ, lập tức sẽ thu được Thiết Kiếm minh cao tăng coi trọng, theo Thiết Kiếm minh không ngừng phát triển lớn mạnh, những người này dần dần liền sẽ trở thành Thiết Kiếm minh cao tăng hạch tâm. Một ngày một ngày nào đó, Phong Dược Sư muốn chương không toàn bộ Thiết Kiếm minh, như vậy cái này sớm chôn phục bút, tất phải liền trở thành một khiến cho mọi người đều không tưởng được tuyệt hảo ưu thế.

Ngưng Tinh Đan, lại vừa vận lại là cái loại này độc được mạn tính giảm bớt dược vật. Mấy thập niên qua, toàn bộ Thiết Kiếm minh hơn tám trăm thành viên trung tâm, hầu như đều dùng qua Tụ Khí Đan cùng Ngưng Tinh Đan, này có cất giấu thể lực to lớn, có thể nghĩ!

Ngô Nham quả thực được Phong Dược Sư như vậy tâm cơ mưu hoa cùng bằng danh tác cho kinh hải mục trừng khẩu ngốc thật lâu.

Nếu không phải Phong Dược Sư đối với Cửu Quỷ Phệ Hồn Đoạt Xá đại pháp quá mức tự tin, càng nguyên nhân hắn đối với cái này tu tiên giới đoạt xá việc không hiểu rõ lắm, này đây đang không có bày bao nhiêu phòng bị biện pháp phía dưới, liền vội vã đối với Ngô Nham tiến hành đoạt xá, dựa vào tâm cơ của hắn lòng dạ, sợ rằng hiện tại chết thì không phải là hắn Phong Dược Sư, mà là Ngô Nham.

Nghĩ đến chỗ này lúc, Ngô Nham sau lưng của đã bị mồ hôi lạnh cho thấm ướt xuyên thấu qua.

Bất quá, lúc này hiển nhiên không dùng tại lo lắng vấn đề này. Phong Dược Sư người đều chết, những thứ này uy hiếp tự nhiên cũng sẽ không tồn tại.

Ngô Nham bắt đầu suy tính, nên nếu muốn cái dạng gì phương pháp, độc chiếm cái này Thiên Thảo Cốc.

Hắn bây giờ còn có rất nhiều chuyện không đề ý tới ra một manh mối, trong lúc nhất thời cũng không có địa phương thích hợp đi, hơn nữa trong cốc này bốn bề trên vách núi số lớn Độc Thảo độc dược, còn không có thành thực, hắn còn thật không nỡ cứ như vậy vứt bỏ không muốn, tiêu sái rồi đi.

Nếu như giống như kiểu trước đây hỗn hỗn động động, Ngô Nham cũng sẽ không có nhiều như vậy ý tưởng. Nhưng là từ Phong Dược Sư nơi đó biết Tu Tiên Giả việc sau đó, Ngô Nham đột nhiên cảm giác, trước mắt mình thế giới bỗng nhiên rộng rãi, một cái mới tinh, chẳng bao giờ dám tưởng tượng thế giới, chẳng bao giờ dám xa cầu đường, tràn lan triển khai ở dưới chân của hắn, nhất là ở thu được cái loại này khiến hắn cảm thấy tuyệt vời pháp lực mang tới chỗ tốt sau đó, gọi hắn lại sao có thể nhìn được không đi xa muốn theo đuổi?

Gọi hắn bây giờ trở lại thế tục, đi qua cái loại này mặt trời lặn mà hơi thở mặt trời mọc thì làm thăng đầu tiêu dân thời gian; hoặc là đi chấp chương một cái môn phái giang hồ, ủng có quyền sinh sát trong tay quyền to bang phái thủ tù; hay hoặc là đi đọc sách chức vị, hưởng thụ thế tục vinh hoa phú quý, vợ con hưởng đặc quyền, kéo phía sau trạch sinh hoạt, đã không quá thực tế. Hắn hiện tại vẫn như cũ thanh tịnh nhận thức đến, đây hết thấy bất quá đều là trong nháy mắt xem qua mây khói. Vô luận là người nào đang đối mặt vinh hoa mấy chục năm, nhưng cuối cùng lại phải hóa thành một nắm cát vàng, từ thế gian vĩnh viễn tiêu thất, cùng có cơ hội bước trên Vĩnh Sinh đại đạo trong lúc đó tuyển trạch, chỉ sợ cũng đều sẽ chọn người sau đi.

Thế tục vinh hoa phú quý cùng thành tựu Vĩnh Sinh đại đạo so sánh với, người trước căn bản không đáng giá nhắc tới. Ngô Nham trầm tư xuất thần, càng ngày càng rõ, tự mình đến tốt cùng nghĩ muốn cái gì.

Nếu muốn an an ổn ổn truy cầu mình Vĩnh Sinh đại đạo, như vậy thì phải giải quyết hảo hết thảy trước mắt nguy cơ, hắn bây giờ còn phải đối mặt rất nhiều nguy hiểm không biết, có sức tự vệ mới là việc cấp bách.

Nghĩ tới đây, Ngô Nham giữ trên bàn sách cái kia hộp gỗ nhỏ lấy tới trước mặt, chậm rãi mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Tiểu bếp lò dị biến

Sau giờ ngó ánh mặt trời, văng đầy hơn nửa Thiên Thảo Cốc. Ngô Nham lười biếng thăng ngồi ở thạch trước cửa phòng ghé thái sư. Ở trước mặt hắn xa hai trượng trên đất bằng, xếp thành một hàng để bốn cái chiều cao không đồng nhất con rối. bốn cái con rối, cao nhất có cao hơn một trượng, thoạt nhìn rất là uy mãnh bất phàm, thấp nhất chỉ có năm thước đến cao, bàn đôn đôn hết sức hoạt kê.

Bốn cái con rối chính thể, đều là do một loại rất kỳ quái màu xanh đậm đầu gỗ điêu khắc mà thành, trông rất sống động.

Ngô Nham mặc dù là thăng ngồi ở ghế thái sư, hơi híp hai mắt, nhưng là hai tay của hắn, lại quỷ dị lập tức về phía trước, không ngừng biến hóa ra phiến

phức Gruaud đích thủ thế, trong miệng càng là thấp giọng nói lầm bầm . Bỗng nhiên, đứng ở bên trái nhất cái kia cao lớn nhất con rối, bụng địa phương Không không vang vài cái, sau đó lại cất bước đi về phía trước qua đây .

con rối cao hơn một trượng, uy mãnh tuyệt luân, đi khỏi đường tới, mặc dù lộ vẻ ngốc, nhưng mỗi bước ra một bước, mặt đất tất nhiên phát sinh một tiếng lớn vô cùng rung động tiếng, thanh thế vô cùng kinh người .

Ngô Nham hí trong mắt, lộ ra một vẻ vui mừng, nhưng động tác trong tay cũng không có đình chỉ, như trước duy trì liên tục không ngừng đang làm nào đó khá hàm thâm bí lý lẽ đích thủ thế . Nói cũng lý kỳ, con rối lại theo thủ hiệu của hắn, bắt đầu ở trước mặt của hắn làm ra đủ loại nhân tính hóa động tác .

Một hồi ra quyền, một hồi đá vào cẳng chân, khá hàm chương pháp hình dạng .

Bỗng nhiên, Ngô Nham một tay hướng mặt đất một ngón tay, miệng quát: "Tra!"

cao lớn con rối, theo hắn cái này quát khẽ một tiếng, dĩ nhiên thật cao nhảy lên, sau đó một quyền hung hăng xuống phía dưới nện ở trước mặt một khối hai thước vuông trên đá lớn .

Bịch một tiếng vang thật lớn từ con rối nắm đầm thượng phát sinh, cự thạch kia dĩ nhiên tại con rối một quyền oanh kích phía dưới, hóa thành đầy đất toái thạch tiết, con rối nắm đầm thượng lại không chút nào lưu lại bất kỳ dấu vết gì .

Trải qua lần này làm, Ngô Nham thái dương đã hơi rướm mồ hôi . Ngô Nham ngạc nhiên đứng lên, vui sướng cười vài tiếng, nhìn một lần nữa một cỗ lăng khôi phục lối đứng, lập tại chỗ chính là cái kia cao con rối lớn, hơi có chút vẻ tự đắc .

Phân biệt rõ một hồi miêng, Ngô Nham lầm bầm: "Ai, đáng tiếc, những con rối này chỉ bất quá đều là chút cấp thấp mặt hàng, ngay cả nhất cấp con rối cũng không tính, chỉ là chút vô dụng tàn thứ phẩm mà thôi . Loại này tàn thứ phẩm con rối, còn phải dựa vào phức tạp Thủ Quyết chủ ngữ mới có thể thao túng, uy lực cũng không thể nào lớn . Nếu là chân chính bộ máy con rối, khu sử, nhưng thật ra đơn giản nhiều, hơn nữa cũng tốt dùng nhiều lắm. Bất quá nói đi nói lại thì, nếu thật là có một cấp bộ máy con rối, chỉ sợ ta hiện tại cũng thao túng không được . « Khôi Lỗi Tàn Thiên » trong không phải nói ấy ư, chỉ có thần thức cường đại đến trình độ nhất định, có thể chia ra Thần Niệm thời điểm, mới có thể thao túng chân chính bộ máy con rối . Ta hiện tại mới chỉ là Luyện Khí Kỳ Đệ Thất Tầng cảnh giới, Thần Thức còn rất yếu, chính là thật có bộ máy con rối cung ta khu sử, ta lại có thể khu sử phải ?"

Ngô Nham tự giễu tựa như cười cười, xoa một chút mồ hôi trên mặt châu, một lần nữa trở về ngồi .

Hôm nay khoảng cách Phong Dược Sư chết đi, đã qua nửa năm . Thời gian nửa năm này trong, Ngô Nham dựa vào còn dư lại mấy viên Tử Dương đan, thuận lợi tu luyện tới Luyện Khí Kỳ Đệ Thất Tầng cảnh giới .

Tuy là Phong Dược Sư đã thất tung hơn nửa năm, nhưng là cả Thiết Kiếm minh tựa hồ đối với hắn chút nào đều không thể nào chú ý hình dạng . Điều này cũng làm cho vẫn âm thầm lo lắng Ngô Nham, dần dần yên lòng .

Kỳ thực, dựa theo Phong Dược Sư ở Thiết Kiếm minh bên trong thân phận và địa vị, ngoại trừ có hạn mấy người ở ngoài, sợ rằng ai cũng không dám cố ý tìm hiểu hành tung của hắn . Thế nhưng đề phòng dùng Thiết Kiếm minh cao tăng truy vấn Phong Dược Sư hạ lạc, Ngô Nham vẫn là làm tốt mấy tay chuẩn bị .

Hắn đầu tiên tại nửa năm này trung, học tập mô phỏng theo Phong Dược Sư bút tích, viết một phong xa hơn du tìm thuốc mơn có thư, thiếp thân mang ở trên người . Thứ nhì, hắn lại dựa theo « Dược Kinh » ghi chép luyện chế Tụ Khí Đan phương thuốc, luyện chế ra một nhóm phẩm tượng tốt Tụ Khí Đan chuẩn bị, đề tránh khỏi ngày nào đó Thiết Kiếm minh minh chủ Lý Nhữc Hư hỏi Tụ Khí Đan sự tình, hắn cũng có pháp qua loa tắc trách .

Nửa năm qua này, Ngô Nham là nghiên cứu « hành khí tu chân bí quyết » nửa bộ sau pháp thuật khẩu quyết, bắt đầu khắp nơi thu nạp các loại các dạng cổ điển tịch sách, bao quát Nho Môn kỳ thư chữ cổ, Đạo môn đuổi quỷ phù tự, Phật Tông đích thực Ngôn Chủ văn, tiến hành chuyên tâm nghiên cứu, khổ sở suy nghĩ .

Rốt cục ở gần nhất có đột phá, khiến hắn nghiên cứu ra mười mấy loại trong pháp thuật một loại cấp thấp nhất không vật thuật . Đây mới khiến hắn có thể thành công thao túng cái này bốn cái con rối con rối .

Lại nói tiếp cái này cũng phải cảm tạ Phong Dược Sư . Chế tác mấy cái này con rối con rối sử dụng đầu gỗ, đều là sinh trưởng mấy trăm năm thiết hạt dẻ mộc, đã có một ít linh tính, nếu không có như thế, hắn chính là học được không vật thuật, chỉ sợ cũng không còn cách nào thao túng phải cái này bốn cái con rối con rối .

Lần đầu học được không vật thuật sau đó, Ngô Nham thế nhưng thử thao túng trong cốc vô số đồng tây, nhỏ đến một cây bút lông, lớn đến vài thước vuông tảng đá, nhiều như rừng nếm thử vô số đồng tây, dĩ nhiên tất cả đều là thất bại . Lúc đầu hắn còn cho là mình học cái này không vật thuật nơi nào xảy ra vấn đề đây, thẳng đến hắn bả không vật thuật dùng ở cái này bốn cái con rối khôi lỗi trên người, mới phát hiện huyền bí trong đó .

Ngô Nham lại ngồi ở ghế thái sư, móc ra « hành khí tu chân bí quyết », lật tới pháp thuật khẩu quyết bộ phận, bắt đầu mình tư khổ tường nghiên cứu một ... khác môn pháp thuật —— Ngự Phong Quyết .

Hắn đã làm tốt tiêu hao đại lượng thời gian chuẩn bị . Dù sao, nghiên cứu không vật thuật hắn đều trọn tổn hao hơn một tháng thời gian, cửa này thoát nhìn so với không vật thuật cao thâm không ít Ngự Phong Quyết, nói vậy phải hao phí nhiều thời gian hơn .

...

Sắc trời dần dần muộn, Ngô Nham đứng lên, cũng không thèm quan tâm bốn cái con rối, mặc bọn họ đứng tại chỗ, chính hắn lại hướng phía trong cốc Dược Điền góc tây nam một chỗ đi tới .

Đi tới một mảnh lớn nhỏ không đều toái thạch chỗ khe rãnh, Ngô Nham nhảy đến khe rãnh trong, trực tiếp hướng phía một mảnh cùng nơi khác thoát nhìn không quá giống nhau địa phương, đẩy ra mặt đất toái thạch, từ bên trong lấy ra cái kia có thể dài ra thần bí lục đất Tiểu bếp lò .

Không có Phong Dược Sư uy hiếp, toàn bộ Thiên Thảo Cốc đều là Ngô Nham địa bàn, nửa năm qua này, hắn mới bắt đầu nghiên cứu cẩn thận cái này Tiểu bếp lò rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, lại có cái nào thần bí công năng .

Lại nói tiếp, nghiên cứu thời gian nửa năm, ngoại trừ phát hiện cái này Tiểu bếp lò chôn ở bùn đất cùng trong hòn đá có thể từ từ dài ra lục Thổ chi bên ngoài, hắn còn thật không có những phát hiện khác .

Điều này làm cho Ngô Nham cảm thấy phiền muộn . Trải qua lục thổ có thể nhanh chóng thúc thảo dược ly kỳ sự kiện sau đó, Ngô Nham đã đem cái này thần bí Tiểu bếp lò liệt vào thần kỳ vật phẩm nhóm, cũng đưa cái này Tiểu bếp lò trở thành tự mình hiện nay đệ nhất Bí Bảo .

Đáng tiếc, cái này Tiểu bếp lò ngoại trừ có thể từ bùn đất cùng trong hòn đá chậm rãi hấp thu cái loại này thần kỳ lục Thổ chi bên ngoài, không có những thứ khác điểm đặc biệt . Điều này làm cho Ngô Nham cảm thấy nhụt chí .

Nhìn chôn dưới đất nửa tháng, Tiểu bếp lò bức mới hấp thu được to bằng móng tay một điểm lục thổ, Ngô Nham bĩu môi, buồn bực giữ một điểm nhỏ lục thổ khu xuống tới, thiếp thân cất xong . Hắn đang định giữ Tiểu bếp lò chuyển sang nơi khác lại chôn xuống, ngẫm lại, rồi lại thôi .

Cầm Tiểu bếp lò một lần nữa trở lại trước nhà đá, Ngô Nham lại ngồi trở lại ghế thái sư .

Sắc trời dần dần Hắc, một vòng viền nguyệt từ Đông Phương từ từ mọc lên . Ngô Nham có chút chưa từ bỏ ý định giữ Tiểu bếp lò giờ lên trước mắt, liền ánh trăng dò xét cẩn thận nói .

Bỗng nhiên, ngay hắn hết sức chăm chú dừng ở Tiểu bếp lò một bên năm đám Vân Văn thời điểm, ly kỳ sự tình lại phát sinh .

năm đám Vân Văn, ở ánh trăng chiếu rọi xuống, phảng phất sống một dạng, vặn vẹo biến ảo đứng lên, ngay sau đó, một tia mất trần có thể thấy Nhũ sương khói màu trắng, từ từng miếng ánh trắng trung quán trú, sau đó tan vào năm đám Vân Văn trong .

Vân Văn lên vụ khí tựa hồ trọng một ít, như trước duy trì liên tục không ngừng biến ảo .

Ngô Nham trên mặt lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị, giữ Tiểu bếp lò thật cao giờ lên, xoa xoa con mắt, lại hướng mặt khác năm đám Vân Văn nhìn lại .

Quả nhiên, mặt khác năm đám Vân Văn, cũng đang phát sinh đồng dạng ly kỳ sự tình .

Cái này mười đám Vân Văn, dĩ nhiên không ngừng đang hấp thu từ ánh trắng ngưng tụ ra một tia mất trần có thể thấy ty ty lũ lũ Nhũ sương khói màu trắng, không ngừng nặng thêm nội tự thân vụ khí .

Ngô Nham cứ như vậy hốc mồm cứng lưỡi xem nổi hết thấy phát sinh trước mắt, ngây người nhưng không biết làm sao .

Hồi lâu sau, Ngô Nham cảm giác cánh tay của mình ê ẩm sưng không ngớt, rốt cục tỉnh ngộ lại . Hắn cuống quýt cẩn thận giữ Tiểu bếp lò phóng tới trên một tảng đá lớn, sau đó chính hắn lại chổng mông lên, ghé vào đá lớn một bên, mắt cũng không chớp một cái nhìn chăm chăm Tiểu trên lò mười đám Vân Văn xem, rất sợ bỏ qua Tiểu trên lò dù cho một chút xú biến hóa .

Lúc này, quỹ dị ly kỳ sự tình lần thứ hai phát sinh . Sẽ ở đó mười đám Vân Văn tiếp tục hấp thu ánh trắng hóa thành Nhũ Bạch vụ khí lúc, mười đám Vân Văn bao quanh hai cái quái dị phức tạp phù hiệu, dĩ nhiên cũng bắt đầu vặn vẹo biến hóa . Từng đạo sâu sợi tóc màu xanh lục một dạng dây nhỏ, từ tảng đá lớn kia thượng, leo đến Tiểu trên lò, sau đó tiến vào hai cái quái dị phức tạp phù hiệu trong .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Thử Linh Dịch

Cô Sơn Vân Hải trong động, Ngô Nham ngồi ở trên băng đá, sắc mặt quái dị xem lên trước mặt trên bàn đá Tiểu bếp lò .

Tiểu bếp lò hiện tại lại khôi phục thành một bức thông thường đáng đáp, ngoại trừ toàn bộ bức trơn trượt nhẵn nhụi, tạo hình phong cách cổ xưa trang nhã ở ngoài, ngay cả nhân nhạ màu xanh đậm hào quang cũng thu liễm không gặp . Mười người Vân Văn cùng hai cái quái dị phức tạp phù hiệu, cũng không có bất kỳ dị dạng .

Suốt một đêm thời gian, Tiểu bếp lò bức phức tạp phù hiệu thượng hấp thụ đại khái Millie lớn một điểm lục thổ, bếp lò bên trong lại nhiều một giọt to như đậu nành nhỏ chất lỏng trong suốt .

Thần bí lục đất công dụng, Ngô Nham nhưng thật ra phát hiện một điểm, chính là chôn ở thảo dược phần dưới, có thể nhanh chóng thúc Thảo Dược, thậm chí có thể đem thông thường Thảo Dược đề cao trở thành mấy trăm năm thậm chí nghìn năm Linh Dược, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Ngô Nham từ bỏ sử dụng nhiều một chút lục thổ đối với Thảo Dược tiến hành thúc . Thế nhưng cái này mới xuất hiện ở bếp lò bên trong chất lỏng trong suốt, rốt cuộc là làm sao tới, có ích lợi gì, Ngô Nham lại là có chút đầu óc mơ hồ hình dạng .

Chẳng lẽ là mười đám Vân Văn hấp thụ ánh trắng mới hình thành một giọt này dịch thể ? Chất lỏng này thì có ích lợi gì đường ?

Ngô Nham thật thà trên mặt hốt nhiên nhưng khẽ động, quyết định đối với cái này Tiểu bếp lò cùng lục thổ, còn có cái này mới xuất hiện chất lỏng trong suốt, tiến hành một lần hoàn toàn kiểm tra đo lường . Hẳn thế tất yếu hoàn toàn khai quật ra cái này Tiểu bếp lò bí mật đến .

Nghĩ đến liền làm . Ngô Nham không phải một cái ưt át bản thủ người. Hắn trải qua thâm tư thực lự sau đó, trước tiếp tục ở Thiên Thảo Cốc trung, chọn địa phương thích hợp, dùng Tiểu bếp lò tiếp tục thu thập lục thổ cùng chất lỏng trong suốt .

Trải qua trong khoảng thời gian này lập đi lập lại nếm thử cùng quan sát phân tích, Ngô Nham đã phát hiện lục đất một ít Đặc Tính . Thần bí kia lục thổ, không thể trực tiếp gửi ở trong túi tiền hoặc là thông thường trong thùng . Ban đầu hắn giữ lục thổ thu thập ở trong túi tiền, liền từng ở trong lúc vô ý phát hiện, lục trong đất linh khí, trong lúc vô tình thất lạc, trên cơ bản nếu không phải xử lý, chừng năm ngày thời gian, lục thổ lên linh khí sẽ thất lạc hầu như không còn, biến thành thông thường bụi đất .

Bất quá, nếu như lục thổ tiếp tục lưu lại Tiểu trên lò mà nói, linh khí lại cũng không xói mòn . Sau lại đi qua không ngừng tương đối cùng thí nghiệm, dùng Thanh Đồng lọ giả trang lục đất nói, lục đất linh khí sẽ thời gian rất lâu, hơn nữa linh khí chạy mất tốc độ cũng phi thường thông thả . Vì vậy, hắn hiện đang thu thập lục thổ, đều là dùng một cái tinh xảo tiểu Thanh hộp đồng chứa . Cái này tinh xảo Thanh Đồng hộp, là phụ thân của Trương Thao Trương Thiết Tượng đưa cho hắn . Trước đây hắn đến Cô Sơn trấn trên đi định chế Thanh Đồng hộp thời điểm, Trương Thiết Tượng vừa nghe nói hắn nhận thức Trương Thao, còn cùng Trương Thao là đồng môn, nói cái gì cũng không chịu thu tiền của hắn . Điều này làm cho Ngô Nham đối với Trương Thao phụ tử thật thà chất phác phúc hậu, rất là thường thức .

Liên hướng về phía Trương Thiết Tượng cha con cái này thật thà chất phác hậu đạo tính cách, Ngô Nham cũng nói lý ra làm một cái quyết định, các loại tìm một cơ hội, nói cái gì cũng muốn tiến Trương Thao mấy hạt hắn tự mình chế biến Tụ Khí Đan .

Hiểu rõ lục đất Đặc Tính, lúc này chủ yếu dĩ nhiên chính là trắc thí mới chiếm được chất lỏng trong suốt Đặc Tính .

Trải qua mấy ngày nữa quan sát cùng thí nghiệm, hắn buồn bực phát hiện, cái này mới chiếm được chất lỏng trong suốt, dĩ nhiên so với kia lục thổ còn làm cho người ta không nói được lời nào . Chất lỏng trong suốt quả nhiên chính là mười đám Vân Văn đi qua hấp thụ ánh trắng hình thành . Hơn nữa, cái này chất lỏng trong suốt, tựa hồ cũng là linh khí mười phần hình dạng . Thế nhưng, chất lỏng trong suốt so với lục thổ còn càng thêm khó có thể .

Chỉ cần vừa ly khai Tiểu bếp lò, cái này chất lỏng trong suốt mà bắt đầu phát huy . Nếu như tìm không được phương pháp chính xác mà nói, không ra một canh giờ, chất lỏng trong suốt thì sẽ hoàn toàn phát huy sạch sẽ, nhất là ở lúc ban ngày, phát huy nhanh hơn, hầu như chính là lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được, hóa thành từng đạo bạch sắc khí thể, tiêu tán ở trong không khí . Buổi tối còn tốt hơn một điểm, phát huy chậm rất nhiều .

Đi qua không ngừng thí nghiệm so với, Ngô Nham trước sau dùng các loại kim loại đồ đựng dụng cụ, bình nhỏ, Tiểu Hồ Lô các loại nhiều loại lọ trang phục chất lỏng trong suốt, hắn phát hiện những thứ này lọ đều không thể hữu hiệu loại này chất lỏng trong suốt, chỉ có đang dùng ngọc chất lọ trang phục lúc, loại này chất lỏng trong suốt mới có thể lâu một chút, hơn nữa còn là ngọc chất phẩm tương càng tốt lọ, thời gian càng lâu .

Trải qua hơn mười ngày thử đi thử lại nghiệm, cuối cùng là tìm được có thể tạm thời chất lỏng trong suốt lọ, Ngô Nham lúc này mới thở phào một cái, lại bắt đầu trắc thí loại này chất lỏng trong suốt công dụng thí nghiệm .

Ngô Nham nghĩ đến lục thổ nếu có thể thúc Thảo Dược, cái này chất lỏng trong suốt cũng là từ nhỏ bếp lò đạt được đến, có phải hay không cũng cụ bị loại chức năng này đây?

Hắn Vì vậy liền chọn mấy cây thảo dược làm vật thí nghiệm, cấy ghép đến Vân Hải động ruộng thuốc góc tây nam trong . Hắn đầu tiên là dùng bình ngọc nhỏ tích một giọt dịch thể đang chọn lựa một cây cỏ thuốc mặt trên, sau đó hãy thu ngọc tốt bình, ngồi chồm hóm ở thảo dược hai bên trái phải quan sát thảo dược biến hóa .

Khiến hắn thất vọng là, quan sát vài ngày, hắn phát hiện Thảo Dược tựa hồ ngoại trừ thay đổi càng thêm xanh tươi ưt át, Dược Khí mười phần ở ngoài, không hề có một chút nào tăng năm hình dạng .

Còn không hết hy vọng, Ngô Nham lại chọn một gốc cây Tử Dương Thảo tiến hành thí nghiệm . Kết quả khiến hắn mở rộng tầm mắt là, buổi cây này Tử Dương Thảo đồng dạng cũng là ngoại trừ trở nên càng thêm Dược Khí mười phần ở ngoài, không hề có một chút nào tăng năm hình dạng .

Ngô Nham có chút buồn bực . Lẽ nào loại này chất lỏng trong suốt, tựa như sáng sớm Lộ Châu giống nhau, mặc dù tốt xem, liền không có một chút dụng ý khác sao?

Bất quá, trải qua hơn mười ngày nhiều lần không ngừng quan sát cùng so với, Ngô Nham vẫn là phát hiện một điểm chỗ đặc biệt .

Hắn phát hiện tích quá chất lỏng trong suốt Thảo Dược, Dược Khí nếu so với không có tích qua Thảo Dược nặng thêm không ít, điều này nói rõ cái này chất lỏng trong suốt nhất định là có một chút đặc thù công dụng, chỉ bất quá hắn còn chưa phát hiện loại này chất lỏng trong suốt lớn nhất công dụng là cái gì mà thôi . Hơn nữa, trải qua cẩn thận quan sát, hắn còn phát hiện, tích quá chất lỏng Thảo Dược, tựa hồ thảo dược phiến lá cùng rễ cây thượng, tổng ra một ít màu đen xám tạp chất .

Sự phát hiện này, thật ra khiến Ngô Nham cảm thấy vui mừng . Từ điểm đó mà xem, nói rõ cái này chất lỏng trong suốt, vẫn hữu dụng... ít nhất ... Có chiết xuất thảo dược Dược Khí, tổng ra Thảo Dược tạp chất, khiến Thảo Dược trở nên càng thêm có linh tính Dược Khí .

Hơn nữa, hắn còn phát hiện, tích quá chất lỏng trong suốt Thảo Dược, lại dùng lực thổ thức mà nói, lấy được Thảo Dược lại nhưng đã không còn là thông thường Thảo Dược, mà là trong truyền thuyết Linh Dược . Dùng loại linh dược này chế biến Tử Dương đan, sau khi uống, dĩ nhiên đối với hắn hiện tại Luyện Khí Kỳ Đệ Thất Tầng tu vi, có lợi thật lớn .

Trong khoảng thời gian này, Ngô Nham ngoại trừ trắc thí lực thổ cùng chất lỏng trong suốt công dụng bên ngoài, tu luyện của hắn cũng không có đình lại . Hắn từng lại phối chế qua một lần Tử Dương đan . Chỉ bất quá, từ hắn « hành khí tu chân bí quyết » tu luyện tới Đệ Thất Tầng sau đó, Tử Dương đan đối với tu luyện của hắn hiệu quả dĩ nhiên trở nên cực kỳ bé nhỏ, mặc dù là hắn dùng thức niên đại đạt được trăm năm Tử Dương Thảo chế biến Tử Dương đan, hiệu quả vẫn như cũ vô cùng hữu hạn . Đây cũng là khiến hắn cảm thấy khổ não một điểm .

Bất quá bây giờ dùng loại này tích quá chất lỏng trong suốt Tử Dương Thảo chế biến ra Tử Dương đan, hiệu quả lại lại nhớ tới ban đầu ở Đệ Tứ Tầng dùng Tử Dương đan thời điểm cái loại này đột nhiên tăng mạnh cảm giác .

Vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định Ngô Nham, tiếp tục đối với loại này chất lỏng trong suốt tiến hành trắc thí . Dù sao cái này chất lỏng trong suốt lấy được quá trình, thoát nhìn thập phần thần bí lợi hại hình dạng, hắn cũng không tin, chất lỏng trong suốt cũng chỉ có điểm ấy công dụng .

Thử qua Thảo Dược sau đó, Ngô Nham lại đổi lại vài cọng Độc Thảo tiến hành thí nghiệm .

Thí nghiệm lần này, lại làm cho Ngô Nham thất kinh . Thậm chí, ở không có có bất kỳ chuẩn bị tâm lý nào dưới tình huống, Ngô Nham kém chút bởi vì ... này vài cọng Độc Thảo, mất mạng nhỏ . Thế cho nên ở sau này thí nghiệm trung, Ngô Nham mỗi lần đều phải trước dùng một ít Thanh Linh tán, sau đó đang dùng một cái đặc chế khẩu trang đeo vào ngoài miệng, mới dám tiếp tục đối với Độc Thảo tiến hành thí nghiệm .

Cái này chất lỏng trong suốt rơi vào Độc Thảo trên, dĩ nhiên khiến này đã là vô cùng kịch độc Độc Thảo, Độc Tính trở nên càng thêm mãnh liệt mấy lần, hơn nữa còn giống như có chứa linh tính hình dạng . Điều này làm cho Ngô Nham giật mình hết sức cùng phiền muộn .

Cái này chất lỏng trong suốt rơi vào đối với hắn Đại Hữu Dụng đường Thảo Dược thượng, dường như không có biến hóa quá lớn bộ dạng, làm sao rơi vào Độc Thảo thượng, hiệu quả nhưng là như thế rõ ràng ? Lẽ nào đây là có độc Linh Dịch sao?

Là đáp án trong lòng nghi hoặc, cũng vì nghiệm chứng một cái ở mới vừa đạt được loại này trong suốt Linh Dịch liền từng toát ra một cái ý nghĩ, Ngô Nham quyết định dùng động vật đi thử một chút loại này trong suốt Linh Dịch .

Lúc trước hắn vừa mới đạt được loại này trong suốt linh dịch thời điểm, liền từng to gan phỏng đoán, loại linh dịch này có thể hay không trực tiếp dùng đây? Dù sao, trong suốt Linh Dịch cho người cảm giác linh khí mười phần, hơn nữa xem ra rất đẹp mắt, thậm chí tựa hồ uống rất ngon hình dạng .

Nghĩ tới những thứ này, Ngô Nham liền lại từ Cô Sơn trên, mua bốn con mèo mun tiến hành thí nghiệm .

Hắn từng ở rất nhiều trong điển tịch chứng kiến một cái đồn đãi, nói là mèo mun một dạng có chín cái mệnh, hơn nữa tựa hồ đối với Độc Vật cùng Quỷ Vật có loại trời sanh vượt qua cảm giác bén nhạy năng lực . Hắn cảm thấy, dùng mèo mun làm cái này thí nghiệm, lại không quá thích hợp .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Nguyệt Hoa Linh Dịch

Thiên Thảo Cốc còn như dĩ vãng một dạng bình tĩnh, tựa hồ không chút nào chịu ra ngoại giới ảnh hưởng cùng quấy rối .

Ở Thiên Thảo Cốc nguyên lai Ngô Nham tu luyện ở gian nhà đá kia trong, nhà đá phòng cửa đóng kín, trong nhà đá đốt hơn mười ngọn đèn ngọn đèn, chiếu sáng toàn bộ nhà đá một mảnh quang minh .

Bốn con dùng lồng sắt chứa mèo mun, tròng mắt tám cái xanh thăm thẳm mắt mèo, nhìn trước mắt cái này người mặc màu đen quần áo, đáng đáp phổ thông, nhưng mang theo vẻ mặt không có hảo ý tên. Chúng nó tựa hồ có thể cảm giác được, người kia muốn đối với bọn nó làm nào đó chuyện không tốt.

Ngô Nham hắc hắc cười nhẹ nói: "Mèo con, mèo con, đừng sợ a, ta hôm nay cho các ngươi Uy điểm thứ tốt, nói không chừng các ngươi uống thứ này, thì trở thành Linh Miêu đây?"

Lâm bầm lâu bầu nói thầm một hồi, Ngô Nham từ một cái tròng lồng sắt lấy ra một con mèo mun, cũng không để ý mèo mun kia có nguyện ý hay không, đẩy ra nó miêu cửa, liền tích một giọt trong suốt Linh Dịch ở mèo mun kia trong miệng.

Mèo mun kia thôn trong suốt Linh Dịch, miêu ô một tiếng thét chói tai, đánh trào liền hướng Ngô Nham mặt của cào đi. Ngô Nham làm sao có thể được nó cào trung đây, đẩy ra móng vuốt mèo, trực tiếp đem con này mèo mun ném vào trong lồng sắt.

Mèo mun kia trở lại trong lồng sắt sau đó, đầu tiên là đi vài vòng, đuổi vài cái vượn người, một lát sau, thấy Ngô Nham không có làm gì dự định, liền lười biếng ghé vào trong lồng sắt, khò khè khò khè ngủ say. Ngô Nham tròng hai mắt dòm mèo kia, nơi nào nghĩ đến mèo kia uống trong suốt Linh Dịch, cư nhiên một chút phản ứng cũng không có, nằm úp sấp khò khè ngủ say đứng lên.

Vẫn các loại mây canh giờ, con kia uống trong suốt linh dịch miêu tựa hồ cũng không có chuyện gì bộ dạng, Ngô Nham có chút ngồi không yên. Ngẫm lại, Ngô Nham lại đem mèo kia bắt tới, mèo mun kia đang ngủ ngon đây, được Ngô Nham lại bắt tới, tức giận miêu ô một tiếng, lại đuổi thân móng vuốt đi cào Ngô Nham mặt của.

Ngô Nham đẩy ra móng vuốt mèo phía sau, quyết tâm, móc ra một bao thuốc bột đến. Vốn có trong tay Ngô Nham đã thành thật đi xuống mèo mun, đột nhiên trở nên nóng bắt an, miêu ô miêu ô kêu to, tựa hồ muốn hết sức tránh thoát Ngô Nham không chế, hơn nữa không ngừng dùng móng vuốt mèo cùng miêu miệng công kích Ngô Nham.

Ngô Nham cũng không quan tâm đến nó, trực tiếp đem túi kia thuốc bột rót vào mèo mun trong miệng, sau đó nhanh chóng giữ mèo mun ném vào trong lồng sắt, liếc mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm mèo mun kia.

Túi này thuốc bột, chính là Ngô Nham chế biến Kịch Độc vô cùng "Tâm Nhất Khiêu". Trước đây phối chế thành công "Tâm Nhất Khiêu" thời điểm, hắn từng dùng một đầu núi nhỏ heo tiến hành qua thực nghiệm, kết quả núi nhỏ kia heo thôn "Tâm Nhất Khiêu", không đến thập hơi thở thời gian, liền cửa ối máu đen, chết không thể chết lại.

Uy số lớn "Tâm Nhất Khiêu" cho mèo mun kia, kết quả khiến Ngô Nham mở rộng tầm mắt là, mèo mun kia lúc đầu nổi trận lôi đình, kết quả trở lại lồng sắt sau đó, vận vẹo vài vòng, khinh thường xem Ngô Nham liếc mắt, lại hí mắt, nằm úp sấp khò khè khò khè chuẩn bị ngủ say.

Chờ hồi lâu, thậm chí Ngô Nham trên đường lại dùng gậy gộc đâm đâm mèo mun kia, chọc mèo mun tức giận lại là một trận miêu ô miêu ô bắt mẫn thét chói tai, nhưng mèo mun kia tựa hồ một điểm trúng độc hình dạng cũng không có.

Cái này Ngô Nham hoàn toàn yên tâm, đồng thời cũng lớn vui không ngớt, cuối cùng là lại phát hiện thần bí kia trong suốt linh dịch một cái khác phi phạm công hiệu —— khả giải Kịch Độc.

Sự phát hiện này có thể không được. Có thần bí này trong suốt Linh Dịch, Ngô Nham sau đó sẽ không sợ người khác hạ độc hại hắn.

Bất quá đề phòng dùng còn có gì ngoài ý muốn hoặc là tự mình không có phát hiện địa phương, Ngô Nham vẫn là quyết định dùng những thứ khác ba con mèo mun phân biệt tiến hành trắc thí.

Hắn đầu tiên là dùng trong đó một con mèo mun thí nghiệm, trước cho nó rót "Tâm Nhất Khiêu", ở mắt thấy mèo mun kia đã chết Kiêu Kiêu thời điểm, lại cho nó rót một hơi trong suốt Linh Dịch. Cái này thí nghiệm, hoàn toàn chứng thực trong suốt linh dịch Giải Độc công hiệu. Bởi vì, Hắc thân thể của mèo vốn là đã dần dần trở nên cứng ngắc, kết quả ăn vào Linh Dịch sau đó, cư nhiên ở thập hơi thở trong thời gian, liền lại hoạt bát loạn khiêu.

Chứng kiến kết quả này sau đó, Ngô Nham hài lòng cười rộ lên. Tiếp đó, hắn lại trước sau dùng vài loại tự mình từ « Độc Vật thiên » trong học được sau đó tân chế biến vài loại độc được, đối với mặt khác hai mèo mun tiến hành phân biệt thí nghiệm.

Thí nghiệm kết quả khiến Ngô Nham rất là hài lòng, cái này trong suốt Linh Dịch, cư nhiên thực sự khả giải các loại Kịch Độc.

Tạm thời làm rõ ràng trong suốt linh dịch vài loại công dụng, Ngô Nham thả lỏng trong lồng đồng thời, chuẩn bị tự mình dùng một giọt Linh Dịch, tự mình cảm thụ một chút thử xem.

Bởi vì ... này chút thí nghiệm, khiến Ngô Nham nhớ tới từng trong lúc vô ý ở một quyển cổ xưa trong điển tịch đọc được một cái truyền thuyết thần thoại. truyền thuyết thần thoại rốt cuộc là từ lúc nào truyền lưu đã không thể kiểm tra, nhưng trong truyền thuyết thần thoại thần kỳ Linh Dịch lại tựa hồ như với hắn bây giờ có được loại này trong suốt Linh Dịch rất giống nhau.

Tương truyền, ở tại Thượng Cổ lúc, nhân tộc Tổ Tiên trung có một gọi Thần Nông nhân là cấp mọi người tìm kiếm chữa bệnh Thảo Dược, một ngày mà gặp bảy mươi độc, hắn ném hết Bách Thảo, có một ngày ném được một loại kịch độc Đoạn Trường thảo, rốt cục hắn ruột đoạn thối rữa, thiếu chút nữa thì chết đi, may mắn lúc này có một thần tiên lộ quá, đưa cho hắn một giọt thần kỳ Linh Dịch, cứu tính mạng của hắn. Theo thần tiên nói với Thần Nông, hắn cho Thần Nông dùng Linh Dịch tên là Nguyệt Hoa Linh Dịch. Loại này Nguyệt Hoa Linh Dịch là từ bầu trời Minh Nguyệt trong ngưng luyện mà thành, khả giải trên trời dưới đất bất luận cái gì Kịch Độc.

Truyền thuyết thần thoại rốt cuộc là có phải hay không thực sự, Ngô Nham tự nhiên không dám khẳng định . Thế nhưng lúc này tự mình nếu ở dưới cơ duyên xảo hợp, đạt được loại này khả giải các loại kịch độc Linh Dịch, hơn nữa loại linh dịch này lại còn thật đúng là hần từ ánh trắng chỉ ở bên trong lấy được, cho nên Ngô Nham tạm thời liền đem loại này chất lỏng trong suốt xưng là Nguyệt Hoa Linh Dịch, mặc dù hần mình cũng cảm thấy có điểm nói khoác mà không biết ngượng .

...

Ngô Nham hiện tại tay thuận đang cầm chứa Nguyệt Hoa linh dịch bình ngọc nhỏ, khoanh chân ngồi ở Cô Sơn Vân Hải trong động, trên mặt có một chút do dự . Bất quá, ngẫm lại, mình bây giờ dầu gì cũng là một cái Tu Tiên Giả, mặc dù là cái gà mờ Tu Tiên Giả, nhưng tin tưởng nếu linh dịch này thật có vấn đề gì, dùng pháp lực nói không chừng cũng có thể bức ra .

Ngô Nham trên mặt dần dần lộ ra kiên nghị quả quyết vẻ, mở ra bình ngọc nhỏ, tích một giọt Nguyệt Hoa Linh Dịch ở trong miệng, sau đó cất xong bình ngọc, nhắm mắt ngưng thần, dụng tâm đi cảm thụ một giọt Nguyệt Hoa Linh Dịch mang cho hần sở có cảm giác bất đồng .

một giọt Nguyệt Hoa Linh Dịch cửa vào sau đó gần hóa thành một đạo Cam Điem lạnh hàn khí tức, từ cổ họng lui vào thân thể .

Ngô Nham thử liễm âm thanh nín hơi, thu nạp Ngũ Thức, công đi Đại Chu Thiên, bắt đầu tu luyện « hành khí tu chân bí quyết » . Không nghĩ tới cái này thật đúng là khiến hần đứng đứng. Về này Cam Điem lạnh hàn khí tức, linh khí mười phần, cư nhiên thực sự theo trong cơ thể pháp lực vận chuyển, bắt đầu tiến vào thân thể trong kinh mạch, chậm rãi bị hấp thu luyện hóa .

Không biết qua bao lâu, công đi mười người Đại Chu Thiên Ngô Nham, bỗng nhiên mở mắt, cảm thấy trước mắt một mảnh xanh thăm, cả không gian tựa hồ cũng trải qua nước mưa thanh tẩy qua giống nhau, không gì sánh được mát mẽ hiện ra ở trước mắt .

Hần cảm giác mình trên người tựa hồ có một chút biến hóa, nhưng cụ thể là biến hóa gì, nhất thì bản hội còn chưa phát hiện . Hần đứng lên, cảm giác cả người có điểm xú thú, Vì vậy nhũ ở trên người liếc vài lần, lại nghĩ một cái . Vạch trần ống tay áo, quả nhiên phát hiện trên da bám vào một ít màu xám đen sền sệt ác tâm vật .

Ngô Nham nhũ ngẫm lại, đã minh bạch chuyện gì xảy ra, trên mặt lộ ra quả nhiên biểu tình như vậy . Hần cởi quần áo trên người, từ Vân Hải trong động lấy một bộ màu đen quần áo, đi ra Vân Hải động, ở Lạc Kiếm Thác trung mỹ mỹ tắm rửa .

Mặc quần áo sau đó, Ngô Nham thần thanh khí sáng một lần nữa trở lại Vân Hải trong động, giờ tay lên nhìn có chút trong suốt thân thể da thịt, hài lòng cười .

Ngẫm lại, Ngô Nham từ trong lòng ngực móc ra một bao thuốc bột . Túi này thuốc bột cũng là một loại độc dược, bất quá đây là một loại Độc Tính cũng không phải rất mãnh liệt, hơn nữa có thể dùng Thanh Linh tán giải trừ tên là hủ xương tán độc dược . Ngô Nham dùng ngón út móng tay chọn một chút, viết vào trong miệng, sau đó nhắm hai mắt, lẳng lặng cảm thụ độc dược cửa vào sau các loại biến hóa rất nhỏ .

Sau một lát, Ngô Nham trên mặt lộ ra biểu tình cổ quái, nâng tay phải lên tay chường nhìn . Ở tay phải hần trong lòng bàn tay, lúc này đang có một ít một dạng đen nhánh dịch nhờn bám vào trên đó . Cả người không chút nào bất kỳ cảm giác khó chịu nào .

Vừa mới ăn vào này hủ xương tán, cư nhiên ở trong chốc lát, đã bị thân thể tự động đứng hàng ra ngoài thân thể . Đây thật là một cái khiến Ngô Nham lớn cảm thấy hưng phấn phát hiện .

Từ đó, Ngô Nham đối với linh dịch cuối cùng một tia nghi ngờ, cũng theo cái này một dạng được cấp tốc đứng hàng ra ngoài thân thể đen kịt nọc độc mà tiêu tan thành mây khói .

Làm rõ ràng linh dịch công hiệu sau đó, Ngô Nham tuy là còn không dám xác định linh dịch này rốt cuộc là có phải hay không Nguyệt Hoa Linh Dịch, nhưng hần vẫn là quyết định, ở sau này trong tu luyện, mỗi ngày ăn vào một giọt Linh Dịch, tin tưởng trải qua không ngừng dùng Linh Dịch tiến hành tu luyện hấp thu, sẽ phải có một chút không tưởng được chỗ tốt đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Cô Sơn có biến

Vài ngày sau, Ngô Nham ra một chuyến Tiểu Cô Sơn . Ở Cô Sơn trấn Cô Sơn khách điểm, hần bí mật hội kiến hai người .

Đoạn Dao Đường Hồ Báo, cùng tính toán sinh tiệm thuốc chường quỹ Hòa Tuyền .

Ngô Nham ở nửa năm trước chinh lý Phong Dược Sư còn để lại một ít cơ mật vật phẩm thời điểm, phát hiện một ít vật có ý tứ . Máy thứ này hiện tại với hân mà nói, đương nhiên không nhiều lắm công dụng, bất quá dưới mắt còn muốn ở Thiên Thảo Cốc đợi một đoạn thời gian, cho nên cũng không trở ngại nhìn, có hay không có thể từ đó tìm được tin tức hữu dụng .

Phong Dược Sư chính là cái kia trong hộp gỗ nhỏ, chứa nửa cái ba trăm năm phân sâm có tuổi, mấy quyển bí tịch cùng một quyển ghi chép Đoạn Dao Đường cao thấp sự kiện cơ mật sách nhỏ .

Sâm có tuổi đối với Ngô Nham tu luyện, đã không có bao nhiêu giúp ích, cho nên hân liền đem nửa cái sâm có tuổi luyện chế thành một loại tên là Hồi mệnh đan Dược Hoàn . Loại này Hồi mệnh đan đối với Tu Tiên Giả không có tác dụng gì, thế nhưng đối với này thể tục cao thủ trong giang hồ lại trân quý dị thường, thậm chí có khối tử hồi sinh hiệu quả . Có lúc này mệnh đan làm lợi thể, Ngô Nham tin tưởng tương lai mặc dù là Lý Nhượng Hư phát hiện Phong Dược Sư mất tích bí mật, Lý Nhượng Hư cũng sẽ không là một cái đối với Thiết Kiếm minh không nhiều lắm tác dụng, thậm chí sẽ còn uy hiếp được địa vị hân Phong Dược Sư làm khó Ngô Nham .

Đương nhiên, để phòng bị Lý Nhượng Hư có thể làm ra chuyện giết người đoạt bảo, Ngô Nham vẫn là sẽ không ngừng đề thăng tự thân bảo mệnh tuyệt kỹ . Hân chỉ tin tưởng mình mệnh nắm giữ ở trong tay chính mình mới an ổn .

Hội kiến hai người lúc, Ngô Nham phát hiện Hô Báo Hòa Tuyền hai cái trên người hủ tâm hoàn chi độc, Phong Dược Sư cũng không có vì bọn họ triệt để giải trừ hết, mà là cho hai người phục trì hoãn Độc Tinh phát tác thuốc giải độc vật . Ngô Nham chuyển này vốn là đánh Phong Dược Sư cớ hiệu, tới tiếp thu hai người đưa tới vật phẩm, kết quả ở nhận lấy Hô Báo một cuốn sách nhỏ các loại tuyền một rương nhỏ trân quý Thảo Dược mầm móng sau đó, lại trong lúc vô ý hướng hai người tiết lộ mình có thể giải hết trên người của hai người hủ tâm hoàn chi độc sự tình .

Hai người tự nhiên là một phen khốc nhè lau nước mắt cầu xin . Nhìn hai người tuổi đã cao, lại làm ra không chịu được như thế thái độ, Ngô Nham ngẫm lại, hay là cho hai người giải hết trên người độc . Dù sao, hai người này chẳng qua là người thường mà thôi, Phong Dược Sư đều đã chết, hai người tự nhiên cũng không có vì hân chôn theo cần phải .

Khiến Ngô Nham không nghĩ tới chính là, hân hành động này đang thẳng phải hai người thiên ân vạn tạ đồng thời, cũng từ Hô Báo nơi đó được biết một cái tin tức trọng yếu . Hô Báo trước khi đi nói cho Ngô Nham, Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang, sẽ trong vòng nửa năm, tấn khởi hai phái cao thủ đến đánh Tiểu Cô Sơn .

Hô Báo thậm chí còn thần thần bí bí nói cho Ngô Nham, Đoạn Dao Đường kỳ thực chính là Long Hồ giúp một bí mật Phân Đà, mục đích đúng là thuận tiện phụ cận giám thị Thiết Kiếm minh . Vì vậy nguyên nhân, Đoạn Dao Đường đường chủ cũng có hạnh được biết một cái thiên đại cơ mật . Có người nói lần này hai phái đánh Thiết Kiếm minh, xin hãy có Tiên Sư trợ trận . Xem Hô Báo thần bí kia cẩn thận, hướng về rồi lại sợ hãi đáng đáp, nghĩ đến là biết một chút Tiên Sư sự tình .

Nếu là ở trước đây, Ngô Nham khả năng đối với Tiên Sư còn không có cảm giác gì, bây giờ nghe được tin này, cũng thầm giật mình không ngớt .

Tiên Sư, nói đừng không phải là Tu Tiên Giả ? Hai phái đánh Thiết Kiếm minh, lại còn sẽ có Tu Tiên Giả trợ trận, tin tức này nếu mà là thật, Ngô Nham có thể thì không khỏi không thận trọng suy nghĩ, có phải hay không còn phải tiếp tục ở lại Tiểu Cô Sơn Thiên Thảo Cốc .

Đoạn thời gian trước, Ngô Nham ở chinh lý Phong Dược Sư đi vật lúc, trong lúc vô tình từ Phong Dược Sư một ít trong ghi chép hiểu được một ít cùng Tu Tiên Giả chuyện có liên quan đến .

Có người nói Tu Tiên Giả tại thế tục trung sinh giống như tử phải bị một ít ước thúc, tỷ như không được tham dự người phạm tục tranh đấu, cũng không được tùy ý sát hại Đồ Lục phạm nhân, nếu không thì sẽ phải chịu cái gì Thiên Phạt các loại trừng phạt .

Cụ thể là cái gì, bởi vì Phong Dược Sư trong bút ký ghi lại đều là hân tổ tiên truyền xuống một ít sự tích, giảng thuật cũng rất mơ hồ, Ngô Nham cũng không rõ ràng lắm . Bất quá Ngô Nham cũng biết, người tu tiên năng lực mạnh, tuyệt không phải phạm nhân có khả năng ngăn cản, sẽ có loại quy định này, cũng không phải là cái gì kỳ quái sự tình .

Vội vã phản hồi Thiên Thảo Cốc sau đó, Ngô Nham trong lòng đã có lập kế hoạch .

Lại nói tiếp, Ngô Nham hiện tại cũng có 15 tuổi nhiều, hai, ba năm qua, là khổ tu « hành khí tu chân bí quyết », Ngô Nham học được biết chữ, xem số lớn Cổ Thư điển tịch, tự thân vô luận là kiến thức vẫn là nhãn quang, sớm đã cũng không thì ra là u mê dốt nát kia nông gia thiếu niên . Còn nữa, từ tu luyện « hành khí tu chân bí quyết » đột phá Đệ Lục Tầng sau đó, Ngô Nham liền phát hiện mình khắp mọi mặt năng lực đều được tăng lên trên diện rộng .

Vô luận là trí nhớ vẫn là lý giải năng lực phân tích mạnh, quả thực ngay cả chính hân đều cảm giác giật mình không gì sánh được . Điều này cũng làm cho hân dần dần cảm giác, tự mình tựa hồ phải đi hết một cái trước đây chẳng bao giờ dám nghĩ tới nhân sinh đường .

Ngô Nham trở về cốc sau đó, một bên gia tăng tu luyện, không ngừng phỏng đoán mười mấy loại pháp thuật khẩu quyết, một bên mỗi ngày đều không ngừng thu thập Thiên Thảo Cốc tứ diện trên vách núi Độc Thảo độc dược, căn cứ « Dược Kinh. Độc Vật thiên » chứa đựng, luyện chế ra một nhóm lớn độc dược bảo tồn trong người, làm phòng thân bảo toàn tánh mạng cơ mật thủ đoạn .

...

Bốn tháng sau ngày nào, Thiên Thảo Cốc trung, bỗng nhiên truyền ra Ngô Nham cười ha ha thanh âm .

Ở Thiên Thảo Cốc vài gian nhà đá lớn trước mặt trên đất trống, một cái quỹ đệ màu đen thân ảnh, chạy như bay, ở bốn năm trượng không trung, bay tới bay đi, rất tiêu sái. màu đen thân ảnh, chính là đã đem Ngự Phong Quyết phỏng đoán thuần thực, tu luyện thuần thực Ngô Nham.

Cửa này Ngự Phong Quyết, mặc dù là Tu Tiên Giả dùng để chạy đi mới có thể tu luyện đệ giai nhập môn pháp thuật, thế nhưng Ngô Nham nhưng cũng hứng thú dồi dào tu luyện mấy tháng lâu. Ngô Nham vẫn phi thường ước ao này có thể ở trên trời bay tới bay lui cao thủ, nghĩ không ra biết luyện Ngự Phong Quyết sau đó, mình cũng có thể trên không trung bay tới bay lui, tuy là bay lên không lâu sau, hơn nữa bay ra xa năm, sáu trượng sẽ rơi xuống đất mượn lực, nhưng Ngô Nham vẫn như cũ lớn cảm thấy hưng phấn, mỗi ngày cần phải bay lên lưỡng ba canh giờ, cho đến giữ một thân pháp lực phung phí không sai biệt lắm mới thôi mới tính tận hứng.

Ngô Nham giống như một chỉ lang không bay lượn Thương Ưng, đột nhiên đánh về phía sơn cốc xa xa một gốc cây to cỡ miệng chén đại thụ. Ở cách đại thụ kia còn có xa ba, bốn trượng thời điểm, chỉ thấy Ngô Nham điều chỉnh sắc mặt, trong miệng nói lầm bầm, trên tay dần dần sáng lên một đạo hào quang màu vàng đất, hần đột nhiên hướng đại thụ kia một ngón tay, một đạo to bằng ngón tay, màu vàng nhạt quang hồ từ Ngô Nham trong tay bắn ra, trong chớp mắt đánh vào đại thụ kia trên cây khô.

Răng rắc một tiếng vang thật lớn, đại thụ kia được quang hồ bắn trúng, từ ở giữa được kim sắc quang hồ chính tề cắt kim loại gãy, ầm ầm té trên mặt đất, giữ mặt đất đập ầm ầm vang lên.

Ngô Nham trên mặt của đang lộ ra vẻ mặt vui mừng, bỗng nhiên chuyển thành trắng bệch, bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, thân thể dường như điều đứt gãy, từ bốn năm trượng không trung, ục ục trực tiếp té hướng mặt đất.

Cũng may Ngô Nham đã đem « Ấn Sát Thuật » cùng « Phong Vân bước » tu luyện thành công, gặp phải loại này tình huống khẩn cấp, mặc dù kinh hãi nhưng không loạn, ở ném tới cách xa mặt đất không đến một trượng khoảng cách lúc, thân thể một cái đảo ngược, thân thể dường như Linh Xà giống nhau, quỹ đệ không ngừng tả hữu uốn éo mấy cái, hai chân đã vững vàng rơi xuống mặt đất, điểm bụi đáng về không sợ hãi.

Ngô Nham vỗ vỗ tay, đối với mình tay này cảm thấy hài lòng.

Lần này liên tiếp sử dụng Ngự Phong Quyết cùng vừa mới học được kim quang thuật, kết quả đưa tới vừa rồi một cái kim quang thuật làm cho xong sau, trong cơ thể pháp lực hao hết, lúc này mới không bị khống chế từ không trung ngã xuống.

Ngô Nham tới mặt đất phía sau, nhanh lên khoanh chân ngồi xuống, thôn một viên thay đổi bản Tử Dương đan, tại chỗ đã tọa khôi phục pháp lực đứng lên.

Sau một canh giờ, Ngô Nham pháp lực phục hồi, rất là hài lòng đứng lên, đầu đầu trên người bụi, hướng nhà đá đi tới. Đi tới giữa đường, Ngô Nham nét mặt bỗng nhiên khê động, sau đó cười nhạt một tiếng, hướng Thiên Thảo Cốc cốc khẩu đi tới.

Thiên Thảo Cốc hơn một năm nay đến, đều chưa từng có qua một cái người đến bái vọng, nghĩ không ra hôm nay lại có khách nhân đến.

Ngô Nham hiện tại đã không sợ nữa bất luận kẻ nào gây khó khăn cho hần. Hần tin tưởng, bằng thân thủ của mình cùng một thân Độc Vật, chính là Lý Nhược Hư đến, hần cũng có thể dễ dàng giết chết. Thậm chí chỉ cần hần nguyện ý, bố trí tí mĩ phía dưới, chính là giữ toàn bộ Thiết Kiếm minh nhân Đồ Lục hầu như không còn, cũng không phải nhất kiện chuyện rất khó.

Vừa lúc trong cốc vật sở hữu, hần đều đã thu thập xong, đang chuẩn bị đã nhiều ngày sẽ khởi hành, lặng lẽ ly khai Tiểu Cô Sơn Thiên Thảo Cốc, đương nhiên, ở trước khi chuẩn bị đi, hần còn dự định gặp mặt Trương Thao, tiễn hần một chút vật, coi như là cùng tự mình đi tới nơi này làm quen người thứ nhất cũng là duy nhất một người bạn cáo biệt.

Lại nói tiếp cũng đã mấy năm không thấy Trương Thao, cũng không biết cái kia hàm hậu đảng hoàng tên, hiện tại biến thành bộ dáng gì nữa.

Đi tới cửa sơn cốc, Ngô Nham rất xa liền phát hiện vài cái thoạt nhìn nhìn rất quen mắt thân ảnh.

Tới tổng cộng có sáu người, sáu người này tất cả đều người mặc là Thiết Kiếm minh hạch tâm Chân Truyền Đệ Tử mới sẽ mặc màu ngân bạch kiếm phục, cầm đầu hai người, kiếm dùng lồng dạ trước thêu hai thanh vàng chói lọi Tiểu Kiếm, vừa nhìn chính là Thiết Kiếm minh đường chủ cấp bậc đích nhân vật.

Khiến Ngô Nham cảm thấy kinh ngạc là, hai cái này đường chủ, lại là số năm không gặp Vương Phong Vương Bách huynh đệ hai cái. Mà ở phía sau bọn họ bốn người, bộ ngực trên vật áo, lại chỉ thêu một thanh kim sắc Tiểu Kiếm, địa vị hiển nhiên không bằng hai người. Bất quá, bốn người này Ngô Nham cũng không xa lạ gì, lại là từng cho hần đã làm hộ vệ "Cô Sơn Tử Kiếm", Du Xuân Băng, Hoa Xuân Thắng, Lục Xuân Dương, Tàn Xuân Vũ bọn bốn người.

Vương Phong về mặt ngạo nghễ đứng ở cốc khẩu, nhìn thấy Ngô Nham từ trong cốc đại mô đại dạng đi tới, trên mặt lộ ra một tia ác độc mỉm cười, lạnh rên một tiếng, hai tay khoanh tay nhìn hướng bọn họ đi tới Ngô Nham.

Chương 40: Thiết Kiếm song anh

Ngô Nham đứng ở Thiên Thảo Cốc cốc khầu, biểu tình đạm nhiên . Nhìn đối diện tựa hồ so với trước đây càng thêm hiêu trương bạt hổ Vương Phong, Ngô Nham tựa hồ một chút cũng không có không quen nhìn ý tứ . Nói thật, trước mắt cái này nhân loại, là hắn đặt chân giang hồ gặp phải cảm giác đầu tiên không có bất kỳ hảo cảm, thậm chí là cực độ chán ghét người .

Ngay cả Ngô Nham mình cũng thật không ngờ, mấy năm trước hắn ở phương diện tu luyện ra một vài vấn đề, đi ra ngoài giải sầu, ở Thiết Kiếm trên đài đụng tới người này, hơn nữa lần thứ hai lọt vào ngôn ngữ của hắn nhục nhã, mặc dù không có động thủ, bất quá khi đó Ngô Nham tâm tình vẫn là tương đối buồn bực, thậm chí cũng có tìm cơ hội tái hảo hảo giáo huấn người này một lần ý tưởng . Nhưng là bây giờ mới gặp lại người này, Ngô Nham lại cảm giác như là nhìn một cái không quan hệ chút nào người thường giống nhau, thậm chí, tự mình còn giống như có chút khinh thường cùng coi rẻ người này cảm giác .

Thì dường như, người trước mắt này cùng một con kiến, một con gián không khác nhau gì cả . Con gián hoàn toàn chính xác khiến người ta nhìn ác tâm, người không nhìn nó hoặc là trực tiếp một cước giết chết nó đều đi, bởi vì người là người, người có năng lực này .

"Mấy đến Thiên Thảo Cốc đến, có chuyện gì ?" Ngô Nham lạnh nhạt liếc mấy người liếc mắt, giọng nói hơi có chút hờ hững nói rằng .

Vương Phong lông mi lựa chọn, tựa hồ đối với Ngô Nham phản ứng cực kỳ bất mãn . Ngay cả bên cạnh hắn ca ca Vương Bách, trước đây vẫn chủ trương Vương Phong ăn nhấm tên, lúc này trên mặt tựa hồ cũng lộ ra vẻ tức giận .

Nói thật, Vương Phong cả người như trước kia có biến hóa long trời lở đất . Mới vừa vào núi thời điểm Vương Phong, là một phúc hậu tiểu bàn tử, cả ngày luôn là một bộ rất có tiền rất con buôn hình dạng . Bây giờ Vương Phong, thân cao tám thước, lưng hùm vai gấu, bắp thịt cả người gân cốt cân xứng rắn chắc, hơi có chút oai hùng phong thái . Trên mặt của hắn treo cuồng ngạo không kèm chế được mỉm cười, tựa như lúc nào cũng có thể chưởng khống người khác hết thảy hình dạng .

Hắn cũng đích xác có kiêu ngạo tư bản . Ngô Nham vẫn ẩn sâu ở Thiên Thảo Cốc tu luyện, quá mức bất tiếp xúc thế giới bên ngoài, thì đối với Thiết Kiếm mình bên trong chuyện đã xảy ra có nhiều không biết .

Làm cho tất cả mọi người cũng không nghĩ tới là, cái này Vương Phong lại là một kỳ tài luyện võ . Mười ba tuổi dựa vào ca ca Vương Bách quan hệ đi cửa sau gia nhập vào Thiết Kiếm mình, từng một lần bị người xem thường . Nhưng sau lại nguyên nhân đã bị Ngô Nham côn đánh sự kiện kích thích, điên cuồng luyện võ, cư nhiên ở trong vòng một năm, đang không có dùng Tự Khí Đan điều kiện tiên quyết, liền luyện được Nội Kính, sau đó được Thiết Kiếm mình chủ Lý Nhượng Hư nhìn trúng, thu là Chân Truyền Đệ Tử .

Vương Phong khi lấy được Lý Nhượng Hư giáo dục sau đó, vẹn vẹn dùng hai năm không tới thời gian, cư nhiên canh chừng Vân Kiếm pháp luyện thành, trở thành Thiết Kiếm mình bên trong Nhất Lưu Cao Thủ, cũng thành Thiết Kiếm mình trẻ tuổi nhân tài kiệt xuất . Thậm chí, hắn thanh danh còn lấn át nguyên lai Thiết Kiếm mình bên trong cao thủ trẻ tuổi trong được xưng "Tứ Kiếm tam kiệt " bảy tên cao thủ, cùng một gã khác ở năm nay vượt khỏi cao thủ thanh niên Trương Thao, được người gọi là thanh niên đồng lứa nhân vật thủ lĩnh . Hai người ở Thiết Kiếm mình bên trong được người gọi là "Thiết Kiếm song anh".

Vương Phong hiện tại đã là Thiết Kiếm mình Ngoại Đường Huyết Sát Đường đường chủ, ca ca hắn cũng nguyên nhân đệ đệ mà nước lên thì thuyền lên, thành Ngoại Đường phi điều Đường đường chủ, phụ trách bên trong bang ngoài bang tin tức truyền đi sự vụ .

Lúc trước cùng Ngô Nham cùng nhau gia nhập Thiết Kiếm mình một vị khác thiếu niên Trương Thao, hôm nay cũng là Ngoại Đường Trọng Kiếm Đường đường chủ . Giống như Vương Phong, hai người thuộc về phụ trách đối ngoại trợ giúp Thiết Kiếm mình tranh đoạt địa bàn tay chân nhân viên .

Việc này, Ngô Nham bây giờ là không biết, gần thì biết rõ, ước đoán hắn cũng không có hứng thú gì đi quan tâm . Bất quá hắn nhìn ra được, Vương Phong huynh đệ hai người mang theo Cô Sơn Tứ Kiếm này đến, chỉ sợ là không có hảo ý .

"Lớn mật! Ngô Nham, ngươi coi như là bản mình Chân Truyền Đệ Tử, nhìn thấy Vương đường chủ, vì sao không hành lễ ?" Nhìn thấy Vương thị huynh đệ mặt mang sắc mặt giận dữ, mũi vênh lên trời, tựa hồ một bộ chẳng đáng nói chuyện với Ngô Nham đáng đáp, đứng ở Vương thị huynh đệ sau lưng "Hiếu hân kiếm" Lục Xuân Dương lúc này đi tới trước, nộ xích Ngô Nham đạo .

Ngô Nham cau mày một cái, đối với Lục Xuân Dương trách cứ không có làm để ý tới, vẫn là một bộ bất ôn bất hòa đáng đáp, mặc nghiêm mặt hỏi "Các ngươi tới đây rốt cuộc có chuyện gì, nói nhanh một chút, nếu không... Ta cần phải mời các ngươi ly khai . Ta có thể không có thời gian cùng các ngươi nói chuyện phiếm ."

"Hắc, khẩu khí thật là lớn!" Vương Phong tuy là võ công rất cao, nhưng dù sao chỉ là một mười sáu tuổi thiếu niên, huyết khí phương cương, nơi nào chịu được phải Ngô Nham loại thái độ này, lúc này đẩy ra Lục Xuân Dương, cười lạnh chỉ vào Ngô Nham đạo: "Ngô Nham, ngươi hãy nghe cho kỹ . Bản đường chủ là phụng mệnh chủ lệnh, đến đây thỉnh Phong trưởng lão đi vào đại điện nghị sự . Ngươi một cái nhỏ nhỏ Nội Môn Đệ Tử, lại dám coi rẻ thượng cấp, chống lại cấp vô lễ như thế, đây là nghiêm trọng vi phạm bản mình quy củ, bản đường chủ hiện tại chính là đưa ngươi trục xuất bản mình, ngay cả Phong trưởng lão cũng không thể nói gì hơn ."

Người này nhưng thật ra so với trước đây cơ linh nhiều, mặc dù rất không quen nhìn Ngô Nham, e rằng thậm chí có giết Ngô Nham ý tưởng, bất quá hán nhưng không có xung động một mạch tiếp nối động thủ, mà là trước cho Ngô Nham chụp mũ coi rẻ thượng cấp chụp mũ, muốn nhờ vào đó giữ Ngô Nham trục xuất Thiết Kiếm minh, sau đó đang làm người không nhận ra hoạt động .

Lấy Ngô Nham bây giờ ánh mắt và kiến thức, há có thể nhìn không ra nội tâm hán bản thủ . Bất quá, Ngô Nham vẫn thật là không đem Thiết Kiếm minh thân phận của Chân Truyền Đệ Tử coi thành chuyện gì to tát, huống, hán hôm nay cũng đang định ly khai Thiết Kiếm minh, nghe được Vương Phong mà nói, trên mặt vẫn như cũ không có biểu tình gì .

"Nói xong ? Nói xong vậy nên ta nói, nơi này có phong thư, là Phong trưởng lão ra đến cốc trước lưu cho minh chủ, lão nhân gia ông ta đã ra ngoài hái thuốc đi, không biết lúc nào mới sẽ trở về . Còn như ta, ta đang dự tính hay lăm phải ly khai Thiết Kiếm minh, ra ngoài tìm kiếm Phong lão, người nếu là có hứng thú đem ta trục xuất Thiết Kiếm minh, không ngại đi theo minh chủ nói một chút, ta ngược lại thật ra không ngại ."

"Người, tiểu tử, người đây là đang muốn chết! Chỉ bằng người nói cái này vài câu Tru Tâm nói như vậy, người có tin hay không, bản đường chủ hiện tại có thể hạ lệnh đưa người giết chết!" Vương Phong không có hảo ý nhìn chằm chằm Ngô Nham cười lạnh nói, hán vừa nói, cùng Vương Bách nhảy mắt, đồng thời phát tay một cái, ý bảo sau lưng "Cô Sơn Tứ Kiếm" cũng tiến lên đây . Nghe được Ngô Nham mà nói, biết Phong trưởng lão cũng không tại trong cốc, Vương Phong lúc này lộ vẻ nhưng cũng định phải thừa dịp cơ phở Ngô Nham .

Quả nhiên, nhìn thấy Vương Phong phát tay, Vương Bách người thứ nhất nhảy ra, đi vòng tới Ngô Nham phía sau, phá hồng vào cốc đại môn . Cô Sơn Tứ Kiếm lúc này phân biệt ngăn lại, hai bên trái phải các hữu hai người, sáu người giữ Ngô Nham vây quanh ở ở giữa, gắt gao giữ Ngô Nham vây quanh ở ở giữa .

"Hắc hắc, ngu xuẩn, lần này chính là thần tiên cũng cứu không được người! Kỳ thực, mặc dù là Phong trưởng lão ở trong cốc, lại có thể thế nào ? Chính hán đều tự thân khó bảo toàn . Bất quá, minh chủ đã có lệnh, Lục Xuân Dương, mấy người các người đi trong cốc nhìn, tiểu tử này rốt cuộc nói có phải thật vậy hay không . Nếu như lão già kia thực sự xuất cốc, người ở minh chủ trước mặt cũng tốt ăn nói, nếu là không có xuất cốc, phiền phức bốn người các người bắt hán cho bản đường chủ mời đi ra!" Vương Phong cười gằn đạo, hán không ngừng để mắt ở Ngô Nham trên người quét tới quét lui, phát hiện tiểu tử này căn bản cũng không có chút nào nội lực, cùng người bình thường cũng không khác nhau gì cả, liền hoàn toàn yên tâm . Có huynh đệ bọn họ hai cái ở, bắt Ngô Nham cái này tiểu tặc còn chưa phải là dư dả sự tình, Vì vậy liền phân phó Cô Sơn Tứ Kiếm vào cốc kiểm tra .

Cô Sơn Tứ Kiếm đối mắt nhìn nhau sờ nhần, tuy có không cam lòng, lại cũng chỉ có thể y theo lệnh hành sự tình . Ai bảo Vương Phong hiện tại được sủng ái, lại là đường chủ, cấp bậc cao hơn bọn họ đây.

Bốn người xem cũng lười xem Ngô Nham một cái, uốn người liền hướng trong cốc đi tới .

Ngô Nham mảy mui lại mặt nhần, trên mặt lộ ra một tia bất an . Tuy là đồ trọng yếu hán sẽ mang ở trên người, sẽ giấu ở Cô Sơn Vân Hải trong động, thế nhưng còn có một chút hán muốn mang đi kịch cộm đồng tây, hán lại thả trong cốc trong nhà đá .

Mấy thứ này nếu là bị Cô Sơn Tứ Kiếm bọn họ chứng kiến, tất phải thật to không thích hợp . Hán nguyên bốn định ở nơi này vài ngày tìm cơ hội đi Cô Sơn trấn trên mời một chiếc xe trâu vào núi, giữ mấy thứ này bí mật chỗ đi, hiện tại xem ra là muốn bị phát hiện .

"Đứng lại! Thiên Thảo Cốc chính là bản minh cấm địa, từ trước đến nay không có Phong lão mệnh lệnh, bất luận kẻ nào không được đi vào . Các người muốn vi phạm bản minh lệnh cấm sao?" Ngô Nham lạnh lùng đối chính muốn vào cốc bốn người quát lên .

"Lệnh cấm ? Tiểu tử, người lỗ tai điếc sao? Lão Tử vừa rồi đã đem nói nói rất rõ, minh chủ có lệnh, muốn dẫn phong mười ngày lão già kia đi vào đại điện nghị sự vẫn tội, lão già kia tự thân đều khó bảo toàn, ai còn quan tâm cái gì chó má lệnh cấm ?" Vương Phong khinh thường giễu cợt nói, vuron tay liền hướng Ngô Nham chớp tới . Hán tựa hồ cũng lười cùng Ngô Nham lời vô ích .

Vốn có, Vương Phong hôm nay tới đây, còn dự định trước thật tốt dùng ngôn ngữ nhục nhã Ngô Nham một trận, sau đó sẽ đem hán chớp tới máu của mình sát đường, hào hào dần vật một phen, lại giết chết hán . Bất quá bây giờ hán nhưng thật ra thay đổi chủ ý, bởi vì hán chợt nhớ tới trước khi tới, sư phó hán Lý Nhục Hư bí mật phân phó hán một việc .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Bêu đầu cùng điên cuồng

Cô Sơn Tứ Kiếm cước bộ còn không có bước vào trong cốc, lúc này nghe được Ngô Nham mà nói, tất cả đều nghi chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía Vương thị huynh đệ .

Ngô Nham sắc mặt bỗng nhiên hơi đỏ, vốn có sở về phía gần bờ đai lưng thú, đậu ở chỗ này, nhãn thần cổ quái hướng Thiên Thảo Cốc bên ngoài sơn đạo liếc mắt một cái.

"Dừng tay!" Gào to một tiếng, cắt đứt Vương Phong muốn Ngô Nham chớp tới tay, Vương Phong giận dữ, quay đầu hướng kêu hi vọng của mọi người đi. Trên thực tế, Vương Phong hẳn là cảm tạ cái này đột nhiên cắt đứt thanh âm của hắn, nếu không, hẳn hiện tại sợ đã là một người điên.

Ngô Nham bên hông da trâu trên đai lưng, treo một đống hàng tinh xảo Tiểu Ngưu túi da. Những thứ này Ngưu trong túi da, là Ngô Nham trong khoảng thời gian này y theo « Dược Kinh. Độc Vật thiên » chế biến mười mấy loại Độc Tinh bất đồng độc dược. Ngô Nham vừa rồi đang định lấy ra một loại trong đó có thể làm người ta trong nháy mắt mất đi nhân tính, biến thành người điên "Thất tâm phong" chỉ độc đối phó Vương Phong, lại đột nhiên được tân xông người tới cắt đứt.

Đương nhiên, tại hắn màu đen rộng lớn ống tay áo trung, còn cất giấu từ Phong Dược Sư nơi đó tịch thu được thanh kia đen nhánh dài hơn thước đoản kiếm Mặc Lân Chủy. Ngô Nham trước đây đạt được cây đoản kiếm này thời điểm, liền phát hiện cây đoản kiếm này lại là dùng một loại không biết tên kim loại đen, bị người dùng vô cùng đặc thù thủ pháp luyện chế mà thành, sắc bén quả thực chém sắt như chém bùn, tựa hồ bất kỳ vật gì đều không qua nổi cây đoản kiếm này nhẹ nhẹ một cái cắt kim loại. Chỉ vì trong khoảng thời gian này tinh lực của hắn đều đặt ở nghiên cứu Tiểu búp lò bí mật, tu luyện pháp thuật, tinh luyện phối chế độc dược thượng, nhưng thật ra còn chưa lành tốt chỉnh lý từ Phong Dược Sư đạt được đến một ít vật phẩm. Hôm nay hắn cũng chỉ là cho rằng đây bất quá là một bả khá một chút lợi kiếm mà thôi, thiếp thân giấu, cũng chánh hảo tùy thời có thể dùng kiếm này đến phối hợp Ân Sát Thuật sử dụng.

Ngoài cốc trên sơn đạo, hai người vội vã hướng bên này chạy tới. Bọn họ quá mức thậm chí đã dùng tới Khinh Công, tốc độ mặc dù không cách nào cùng Ngô Nham Ngự Phong Quyết so sánh với, nhưng cũng không chậm, mấy chục trượng khoảng cách, mấy hơi thở trong lúc đó đã chạy chồm nhún nhảy qua đây.

Chạy trước tiên, là một phía sau đeo một cây Cự Kiếm, thân cao chín thước ngang tàng Đại Hán, ngay cả Ngô Nham cũng không nhìn được khen một tiếng "Hảo đại hán". Người này niên kỷ cũng không lớn, thể nhưng trên mặt lại rất có cỗ thành thực chừng chạc khí thế, tướng mạo rất phổ thông, thậm chí có chút hàm hậu, bất quá ánh mắt trong suốt, quan lệnh người nhìn không được sẽ gặp sản sinh một thân cận ý. Hắn cũng đồng dạng người mặc màu ngân bạch kiếm phục, lòng dạ thượng đồng dạng thù hai thanh vàng chói lọi Tiểu Kiếm, người này lại cùng Vương Phong địa vị tương đương, cũng là một người Đường chủ, hơn nữa đồng dạng vô cùng trẻ tuổi.

Ngô Nham cảm giác tới người này đáng đáp mơ hồ có chút quen thuộc, bất quá cùng trong ấn tượng chính là cái kia hàm hậu đằng hoàng thiếu niên, xuất nhập rất lớn hình dạng.

"Người là Trương Thao, Trương ca ?" Ngô Nham vọt tới cái này cao lớn thanh niên cười cười, hỏi.

Thanh niên kia theo thói quen nhúc nhủ đầu, cười a a, hòa tan trên mặt lo lắng biểu tình, hắn đi tới Ngô Nham cùng Vương Phong ở giữa, cười vỗ vỗ Ngô Nham vai, hiện ra một thân thiết ý mà nói: "Ngô Nham, ba năm không gặp, người biến hóa thật là lớn a, ta kém chút đều không nhận ra người."

Hắn cái này một vò đầu, Ngô Nham mới thật sự khẳng định, cái này khôi ngô cao lớn thanh niên, đích thật là ba năm trước đây chính là cái kia với hắn cùng nhau tiến nhập Thiết Kiếm minh thiếu niên Trương Thao.

"Biến hóa của người cũng rất lớn a, đầu tiên mất ta tự nhiên không dám nhận thức người. Ha ha, Trương ca, làm sao người tới ?" Ngô Nham thân thiết cùng Trương Thao chào hỏi.

Ngô Nham chú ý tới, mới vừa rồi còn có một người cùng sau lưng Trương Thao, đầu người kia hoa có chút xám trắng, gương mặt có vẻ không vui, tựa hồ dụng phải chuyện gì đó không hay. Bất quá, Ngô Nham vẫn là nhận ra hắn, hắn chính là Trương Thao thúc phụ, chấp pháp đường Trương đường chủ, còn như tên gọi là gì, Ngô Nham còn thật không biết. Hắn cho tới bây giờ sẽ không có cố ý đi nghe qua cái này nhân loại.

Bất quá người này nếu là Trương Thao trưởng bối, Ngô Nham vẫn là rất lễ phép hướng hắn chấp tay một cái vấn an đạo: "Trương đường chủ, người cũng tới ?"

Trương đường chủ mặt không thay đổi gập đầu, nhãn quang ở Vương thị huynh đệ trên mặt liếc liếc, chột chân mày nhỏ bé không thể nhận ra nhú một cái, đối với Trương Thao đạo: "Tiểu thảo, người làm cái gì vậy ? Chớ quên, người bây giờ thể nhưng một Đường đứng đầu, hơi không cẩn thận, đối với tiền đồ của người có thể không phải là cái gì chuyện tốt."

"Ha ha, vẫn là Trương thúc hiểu chuyện. Trương Đại Ca, người dự định làm cái gì ? Tiểu đệ thể nhưng phụng mệnh chủ chỉ mệnh đến đây làm việc, người sẽ không muốn thay tiêu tử này xuất đầu chứ ?" Vương Phong ngoài cười nhưng trong không cười nhìn chăm chăm Trương Thao, tay phải của hắn đã tại chút bất tri bất giác sở ở bên hông treo một thanh trường kiếm trên chuỗi kiếm.

Vương Bách vẫn nhỏ giọng đứng sau lưng Ngô Nham, lúc này thấy nhất kiện vốn có chuyện rất đơn giản, nhưng phải thay đổi phức tạp, lại thấy Cô Sơn Tử Kiếm cư nhiên đang nghe Ngô Nham mà nói sau đó, dừng bước không tiến lên, Vì vậy quay đầu trừng bốn người liếc mắt, ý bảo bốn người tiếp tục tiến nhập trong cốc lục soát, hắn lại lặng lẽ từ bên hông rút ra một cây đoản kiếm, không có dấu hiệu nào gần kề Ngô Nham, một kiếm đã đâm đi.

Ngô Nham đưa lưng về nhau Vương Bách, tự nhiên nhìn không thấy động tác của hắn. Đứng ở Ngô Nham trước người ba người lại đem Vương Bách tất cả để ở trong mắt. Vương Phong cười gằn, Trương Thao theo bản năng đưa tay phải ra, há mồm sẽ kinh hô ngăn cản, Trương đường chủ lại hơi biến sắc mặt, giật nhẹ Trương Thao vạt áo.

Ngô Nham Ngũ Cảm Linh Thức bức nào linh nắn, từ lúc đám người kia đi tới nơi này lúc, liền lặng lẽ buông ra Ngũ Cảm Linh Thức, sở trong vòng mười trượng tất cả đều ở trong lòng bàn tay của hắn. Đám người kia mỗi một cái động tác, từng cái biểu tình, thậm chí còn mỗi một lần hô hấp dài ngắn, mạch

đập khiêu động tốc độ, đều khó khăn trốn hấn cảm giác thường thức .

Ngô Nham xông lên trước mắt ba người lộ ra một cái ý vị thâm trường giọng mỉa mai mỉm cười, ngay ba người cho là hấn lập tức sẽ máu tươi tại chỗ, chết bởi Vương Bách dưới kiếm lúc, Ngô Nham thân thể lại quỷ dị vận vẹo vài cái, dần dần mơ hồ, nhào lên Vương Bách kinh hô một tiếng, cảm giác đoàn kiếm trong tay tựa hồ cái gì cũng không còn đâm tới, sau đó chợt cảm giác cái cổ ngửa một cái, trước mắt đã mất đi Ngô Nham thân ảnh .

Vương Phong, Trương Thao, Trương đường chủ ba người đồng dạng thất kinh, hoảng sợ nhìn phía đột nhiên ở Vương Bách trước mặt tiêu thất, lại đột nhiên xuất hiện ở Vương Bách sau lưng Ngô Nham, đúng là người nào cũng không có thấy rõ Ngô Nham là làm sao làm được .

Vương Bách hết sức muốn theo ba người kinh hãi nhãn quang, quay đầu đi tìm Ngô Nham thân ảnh, nhưng sau một khắc, lại nghe phũ một tiếng nhẹ - vang lên, Vương Bách đã cảm thấy trước mắt một trận quay cuồng trời đất, hấn điểm cuối của sinh mệnh nhất khắc, nhìn thấy suốt đời khó quên nhất sự tình!

Hắn dĩ nhiên chứng kiến, mình quen thuộc nhất thân thể, mất đi đầu lâu, lè sách tron hấn cổ, xuy xuy phun ra cao hơn ba thước tiền huyết .

Xoạch, đầu người rơi xuống đất thanh âm, giật mình tỉnh giấc Vương Phong các loại ba sắc mặt hoảng sợ người .

Vương Phong quát to một tiếng, không chút nào cho ca ca hấn báo thù ý tứ, quay đầu liền hướng chân núi trốn . Trương Thao hai chú cháu lại ngơ ngác nhìn Vương Bách rơi trên mặt đất đầu người, về mặt không biết làm sao .

Ngô Nham thân thể lần thứ hai quỷ dị một trận vận vẹo, dần dần không rõ, sau một khắc, đã chạy ra mấy trượng xa Vương Phong, trong lúc bắt chợt giống một con trùng tên thỏ, vèo một tiếng nhảy lên cao hơn hai trượng, trong miệng ôi ôi phát sinh một trận quái khiếu, sau đó phũ phũ một tiếng ngã trên mặt đất .

Ngô Nham biến mất thân ảnh xuất hiện lần nữa ở Trương Thao thúc cháu trước mắt, hấn mặt không thay đổi nhìn nhào tới trên mặt đất, không ngừng dùng hai tay mười ngón tay trừ trảo bộ ngực mình y phục da thịt, bắt máu me đầm đìa còn đang điên cuồng cười to Vương Phong, sau đó thờ dài một tiếng, lắc lắc đầu nói: "Đây cũng là tội gì ? Trời làm vậy còn có thể thứ cho, người làm nghiệt không thể sống, là các ngươi buộc ta, cũng không nên trách lòng ta ngoan ."

"Cái này, chuyện này. ..." Trương Thao ngơ ngác chỉ vào Ngô Nham, một câu nói cũng không nói được, Trương đường chủ ánh mắt lại bỗng nhiên sáng ngời, nguyên bản có vẻ không vui biểu tình biến mất, ngược lại lộ ra một tia kỳ dị nhìn Ngô Nham cùng Trương Thao .

Đây hết thảy phát sinh quá nhanh, từ Vương Bách đánh lên Ngô Nham sau đó được không giải thích được bêu đầu tới Vương Phong đột nhiên nhảy dựng lên bỗng nhiên điên, trước sau bất quá hơn mười hơi thở thời gian . Nguyên bản đang muốn cất bước tiếp tục tiến nhập Thiên Thảo Cốc Cô Sơn Tứ Kiếm, nghe phía bên ngoài dị động, lúc xoay người, chứng kiến bọn họ cả đời cũng không thể tin được sự tình .

Hôm nay tới đến Thiên Thảo Cốc tám người này, có thể nói là Ngô Nham gia nhập vào Thiết Kiếm minh sau đó, cùng Ngô Nham tiếp xúc nhiều nhất người . Ở trong ấn tượng của bọn hắn, Ngô Nham tuy là được Phong Dược Sư thu làm đệ tử, nhưng hấn vẫn là một trăm mặc ít nói, không biết võ công chút nào người . Thế nhưng biểu hiện của hấn hôm nay, lại làm cho tất cả cảm thấy kinh hãi không rõ đồng thời, cảm thấy trong lòng Băng Hàn một mảnh .

"Bốn người các ngươi qua đây ." Ngô Nham xông Cô Sơn Tứ Kiếm cười cười, đạm nhiên nói rằng . Bốn người dường như trung nguyên rửa, ngoan ngoan từ trong cốc đi tới, đứng cách Ngô Nham số trượng địa phương xa, hoảng sợ nhìn Ngô Nham, về mặt chứng kiến ma quỷ biểu tình .

"Sư đệ, Ngô sư đệ, không được, không được, không được, Thiếu Hiệp, ngàn vạn lần chớ hiểu lầm, Vương Phong hai anh em họ muốn muốn gây bất lợi cho Thiếu Hiệp, cái này cũng không quan huynh đệ chúng ta bốn cái chuyện con a, chúng ta cũng là phụng mệnh hành sự, không được không dám đến a!" Lục Xuân Dương trước hết phản ứng kịp, trên mặt trắng bệch, căn bản không dám xem Ngô Nham mặt của, chỉ là một tinh thần xua tay giải thích . Ba người kia cũng phản ứng kịp, đồng dạng là cuống quýt không ngừng giải thích . Bốn người chỉ khoảng nửa khắc liền đem chuyện này trách nhiệm tất cả đều đổ lên vừa chết một điện Vương thị huynh đệ trên người .

Thương cảm, Cô Sơn Tứ Kiếm ở trên giang hồ lớn như vậy danh tiếng, hôm nay thậm chí ngay cả Ngô Nham mặt của cũng không dám nhìn một cái, nhưng lại ý vị ẩn nói khép nép cầu xin tha thứ .

Không có cách nào Ngô Nham mới vừa biểu hiện, đã thật to vượt qua bọn họ nhận thức phạm trù . Trong nơi này vẫn là tay của người đoạn ? Quỷ thần còn tạm được đi, người, làm sao có thể đột nhiên liền hư không tiêu thất .

"Ngô thiếu hiệp, lão phu mạo muội hỏi một tiếng, ngươi vừa rồi sử dụng, chẳng lẽ chính là bản minh khai phái tổ sư tuyệt kỹ thành danh —— Phong Vân bộ pháp sao?" Trương đường chủ trên mặt của bỗng nhiên lộ ra vô cùng kích động vẻ, hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm Ngô Nham run giọng hỏi.

Chương 42: Ngô Nham dự định

Ngô Nham cũng không trả lời Trương đường chủ vấn đề, mà là cổ quái nhìn chăm chăm Cô Sơn Tứ Kiếm nhìn, Cô Sơn Tứ Kiếm được hấn nhìn mạc danh kỳ diệu, đều lộ ra vẻ đề phòng lặng lẽ tay nắm cửa đặt tại trên chuôi kiếm, rất có thấy tình thế không hay sẽ bỏ trốn mất dạng tư thế .

"Nếu như ta không nhìn lầm, bốn người các ngươi bây giờ chân khí tu luyện hẳn là đến bình cảnh, đã đến Nhị Lưu Cao Thủ đỉnh phong, nhưng thủy chung không được có thể đột phá đến Nhất Lưu Cao Thủ cảnh giới, đúng hay không ?" Ngô Nham cổ quái mà hỏi.

Cô Sơn Tứ Kiếm trên mặt của đều lộ ra ngạc nhiên vẻ giật mình, bốn người này từ trước đến nay này đây Lục Xuân Dương dẫn đầu, ba người kia lúc này đều trước quên Lục Xuân Dương liếc mắt, sau đó kinh ngạc nhìn phía Ngô Nham . Ngô Nham cũng không phải nội công cao thủ, tại chỗ sáu người đều có thể nhìn ra được, bọn họ mặc dù không rõ bạch Ngô Nham xuất thủ vì sao như vậy quý dị cùng vô tích khả tìm, nhưng đối với Ngô Nham có thể nhìn ra trên người bọn họ nội công cụ thể trạng thái, vẫn là cảm giác sâu sắc kinh ngạc .

"Ngô thiếu hiệp nói không sai, huynh đệ chúng ta bốn cái, hoàn toàn chính xác đã vây khốn 'Ám Lực Kính' hai năm dài đằng đẳng, thủy chung không còn cách nào đột phá, chẳng lẽ Ngô thiếu hiệp có biện pháp giải quyết ?" Lục Xuân Dương tuy là vô cùng kinh ngạc, vẫn là thành thật thừa nhận, đồng thời trên mặt cũng lộ ra một tia ước ao ý .

Dù sao, một cái ở giang hồ đánh liều võ công cao thủ nếu là có thể đột phá nội công tu luyện Đệ Nhị Tầng "Ám Lực Kính", tiến nhập tầng thứ ba "Hóa Lực Kính", trở thành Nhất Lưu Cao Thủ, đây mới là võ giả theo đuổi lớn nhất .

Những thứ khác ba trên mặt người cũng đồng dạng lộ ra vẻ khao khát nhìn Ngô Nham, tựa hồ cũng không được sợ hãi như vậy hẳn . Ngô Nham hỏi lên như vậy, lớn nổi danh . Hẳn nếu nhìn ra được, lại hỏi như thế, vậy cũng hứa thì có biện pháp giải quyết . Hẳn tại sao biết cái này sao hỏi ? Hơn nữa còn là ở giết một cái đã đột phá "Ám Lực Kính " cao thủ, lộng điên một cái đột phá "Ám Lực Kính " cao thủ sau đó mới hỏi như vậy . Điều này nói rõ hẳn căn bản cũng không giữ nhất lưu cao thủ để vào mắt, thậm chí còn có dùng giúp bọn hắn đột phá cảnh giới làm áp chế, không hề nữa tính toán của bọn họ .

Nghĩ như vậy thời điểm, bốn người nhìn Ngô Nham ánh mắt của liền có vẻ hơi nóng bỏng . Trương đường chủ hai chú cháu, lúc này cũng là vẻ mặt kinh ngạc nhìn Ngô Nham . Trương Thao tâm tư phải đơn thuần nhiều lắm, Ngô Nham không hỏi hắn, hẳn liền có chút thật thà đứng ở một bên giải thủ lĩnh, không hề nhìn Ngô Nham . Trương đường chủ trong ánh mắt của lại bao hàm một ít phức tạp đông tây .

"Biện pháp giải quyết sao, ta tự nhiên là có . Bất quá, ta bây giờ đối với một chuyện khác cảm thấy rất hứng thú, không biết mấy cũng không thể được phối hợp ta một cái ?" Ngô Nham cười cười, thâm ý sâu sắc liếc Trương đường chủ liếc mắt, sau đó đem ánh mắt lạc hướng Cô Sơn Tứ Kiếm .

Cô Sơn Tứ Kiếm bốn người vừa nghe Ngô Nham có biện pháp có thể giúp bọn hắn đột phá cảnh giới, khuôn mặt truy cập toàn bộ đều lộ ra kinh hi kinh ngạc vẻ phức tạp, xem ra, bọn họ mới vừa suy đoán, tám chín phần mười như vậy .

"Không biết Thiếu Hiệp có chuyện gì cần chúng ta phối hợp ?" Vẫn luôn không nói gì Du Xuân Bằng, đột nhiên liền chen vào đi tới Lục Xuân Dương bên cạnh, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Ngô Nham, không che giấu chút nào khát vọng của mình bộ dạng .

"Các ngươi vận khí một vòng, sau đó để lại tự mình trên đan điền phương ba ngón địa phương thử xem, nhìn có phản ứng gì không có ." Ngô Nham cổ quái nhìn tứ người nói .

Bốn người mặc dù không rõ cho nên, nhưng vẫn là dựa theo Ngô Nham yêu cầu, tất cả đều vận công một lần, sau đó nhắm tay tại chính mình trên đan điền phương ba ngón chỗ ấn vào .

Cái này nhấn một cái dừng lo, bốn người trước là đồng thời kêu thảm một tiếng, sau đó toàn bộ đều giống như gặp quỷ một dạng trợn to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ nhìn phía Ngô Nham, một bộ rất là kinh khủng cùng không hiểu hình dạng .

Vừa rồi lần này, bốn người bỗng nhiên cảm giác trên đan điền phương trong kinh mạch có to bằng hạt đậu một khối thô sếp gì đó, nhấn một cái phía dưới, lập tức cảm giác đau bụng như vắt, khó chịu không nói ra được, chân khí cũng vì vậy mà lớn có bất ổn Bạo Loạn dấu hiệu .

"Thiếu, Thiếu Hiệp! Cái này, đây là chuyện gì xảy ra ? Chẳng lẽ Thiếu Hiệp lo lắng chúng ta, đã tại bọn ta trên người hạ độc ?" Bốn người nhất tề kinh hoàng hỏi, nơi nào còn chút nào trầm ổn giống ?

"Chuyện gì xảy ra ? Ta đối với các ngươi hạ độc ? Các ngươi cũng quá để ý mình mệnh . Kỳ thực, các ngươi bốn cái mệnh, ở trong mắt ta căn bản coi là không được cái gì, ta cũng căn bản không có hứng thú dụng độc giết các ngươi . Ở trên người các ngươi dụng độc, lời nói khó nghe, đó là đang lãng phí độc được của ta ." Ngô Nham khinh thường cười lạnh một tiếng nói .

"Vậy, ... Đây rốt cuộc là chuyện gì ?" Lục Xuân Dương đám người sắc mặt ngần ngợ, chặt vật nuốt nước miếng một cái, ha ha mà hỏi.

"Nói cho các ngươi biết cũng không có gì. Các ngươi đây là dùng lâu dài Tụ Khí Đan, trong kinh mạch trầm tích đại lượng độc mạn tính làm kết quả . Kỳ thực, ở trong kinh mạch của các ngươi, không chỉ là trên đan điền phương có loại độc tố này, mà là các ngươi toàn thân kinh mạch đã trải rộng loại độc tố này, chỉ là các ngươi tự mình không biết mà thôi . Hắc hắc, ta ngược lại thật ra đối với Phong lão cử động lần này cảm thấy hiểu kỳ a, thật không biết hẳn chế biến Tụ Khí Đan, Thiết Kiếm minh trung có bao nhiêu đệ tử số lớn dùng . Nếu như ngay cả Lý Nhượng Hư minh chủ cũng dùng, việc này khả năng liền thú vị ." Ngô Nham lại tựa như tự lảm bảm, cũng lại tựa như ở hướng mấy người giải thích, trên mặt hẳn hơi lộ ra giọng mỉa mai mỉm cười, ở

mấy người hiện tại xem ra, liền có vẻ hơi bí hiểm.

Cô Sơn Tứ Kiếm bốn người tựa hồ nghĩ đến cái gì, lúc này sắc mặt trở nên trắng bệch. Lần này ngay cả Trương Thao thúc cháu, cũng đầy khuôn mặt kinh hãi nhìn phía Ngô Nham, bất quá, Trương đường chủ trong mắt, nào đó khát vọng tựa hồ càng thêm cuồng liệt.

"Các ngươi cũng không cần sợ, loại độc chất này là một loại độc được mạn tính, phát tác chu kỳ là phi thường đáng sợ, hơn nữa, chỉ cần không được cố ý vận công, loại độc chất này cũng sẽ không trí mạng, nhiều lắm quá mấy năm không có dùng hiểu rõ thuốc, chỉ là phế bỏ một thân chân khí mà thôi, sẽ không chết. Đáng tiếc a, Phong lão ly khai Tiểu Cô Sơn, cũng không biết lúc nào sẽ trở về, trên người bọn họ độc này sao, hắc hắc, có lẽ là vô giải." Ngô Nham như không có chuyện gì xảy ra vừa nói, tựa hồ việc này với hắn không hề có một chút quan hệ bộ dạng.

Trương Thao bỗng nhiên biến sắc, nhìn về phía hắn nhứt thúc Trương đường chủ, sau đó dĩ nhiên phù phù một tiếng, không để ý chút nào mặt quỷ gồi Ngô Nham trước mặt của, vội vàng đạo: "Ngô sư đệ, ngươi nói là sự thật sao? Chỉ cần phục Tụ Khí Đan người, đều trung cái loại này có thể phế bỏ nội công độc được mạn tính sao? Nhứt thúc ta cũng dùng qua không ít Tụ Khí Đan, người nếu là Phong trưởng lão đệ tử, cái này Tụ Khí Đan lại là Phong trưởng lão chế biến ra, người khẳng định có biện pháp Giải Độc a, cầu ngươi là Nhứt thúc ta Giải Độc khỏe? Ta Trương Thiết Trụ chính là làm trâu làm ngựa, cũng sẽ báo đáp ngươi! Ngô sư đệ, cầu ngươi!"

Trương đường chủ mặc mặc trên mặt, rốt cục lộ ra một tia động dung, nắm Trương Thao vai, giọng nói có chút nghẹn ngào đạo: "Tiểu thảo, ngươi làm cái gì vậy? Nhứt thúc cao tuổi rồi, sớm sống đủ, ngươi không cần như vậy. Ngươi mau đứng lên, nam tử hán đại trượng phu, đơn giản có thể nào hướng dưới người quý? Trừ phi Ngô thiếu hiệp nguyện ý thu ngươi làm ra cháu, ngươi mới có thể hướng hắn quý xuống, biết không?"

Trương đường chủ mà nói lập tức khiến Trương Thao không có phản ứng kịp, thế nhưng Cô Sơn Tứ Kiếm cũng không phải Trương Thao cái loại này đơn thuần người, nghe nói như thế, sắc mặt tái biến đồng thời, cũng phù phù phù phù hướng Ngô Nham song song quý gồi Trương Thao bên cạnh, cũng lớn tiếng đạo: "Huynh đệ chúng ta bốn cái, nguyện ý bái Phong lão là lão chủ, nhận thức Ngô thiếu hiệp là thiếu chủ, thế chết theo thiếu chủ! Xin hãy thiếu chủ thương cảm, thu lưu bọn ta!"

"Ngừng, đình, dừng lại!" Ngô Nham cau mày đi ra một bên, khoát tay nói: "Ta cũng sẽ không làm cái gì thiếu chủ, ta vừa rồi đã nói rất rõ, ta rất nhanh liền phải rời đi nơi này. Các ngươi đại khái hiểu lầm ý của ta. Chuyện này nếu là Phong lão làm, lão nhân gia ông ta có ý đồ gì, theo ta có thể không chút nào quan hệ. Ta cũng không muốn cuốn vào cái gì tranh quyền lực trong bạch lâm lỗ thời gian. Bất quá mà, hiểu rõ trên người các ngươi độc, ngược lại không phải là cái gì việc khó, cái này muốn xem mạng của các ngươi có đáng giá hay không ta cứu. Còn nữa, chuyện này ta cũng không hy vọng lại có bất kỳ người biết, các ngươi hiểu ý của ta sao?"

Cô Sơn Tứ Kiếm bốn người cùng Trương Thao nhứt thúc hiển nhiên được Ngô Nham mà nói cho lòng hồ đồ. Ngô Nham như là đã rất rõ ràng đem chuyện này nói ra, nếu nói là không có có tranh giành quyền lợi Thiết Kiếm minh minh chủ vị trí, bọn họ năm người người nào đều không tin. Đương nhiên, còn như là Phong lão muốn làm minh chủ, vẫn là Ngô Nham tự mình muốn làm minh chủ, cái này đều không là vấn đề, vấn đề ngay, hiện tại hai người cũng đều nắm giữ toàn bộ Thiết Kiếm minh tinh nhuệ nhất đệ tử nòng cốt tính mệnh.

Từ Phong Dược Sư chế biến ra Tụ Khí Đan cái này hơn ba mươi năm đến, Thiết Kiếm minh trung không biết có bao nhiêu đệ tử nòng cốt dùng Tụ Khí Đan, trúng độc cũng không phải là một cái hai cái. Một ngày việc này truyền đi, đám người kia sợ rằng đầu tiên nhất định là muốn tới hưng sư vấn tội, nhưng nhân gia nếu dám hạ độc, dĩ nhiên là không sợ bọn họ tới hỏi tội. Kết quả cuối cùng, còn chưa phải là Phong trưởng lão nói coi là? Phù định Lý Nhựt Hư, vô luận là Phong trưởng lão vẫn là Ngô Nham thành công thượng vị, chỉ là một thời gian và trình tự vấn đề.

Hiện tại Ngô Nham rồi lại minh xác biểu thị, không muốn cuốn vào tranh quyền lực, đó chính là hắn căn bản không muốn làm Thiết Kiếm minh minh chủ. Vậy hắn muốn làm gì? Sáu người nhìn không được nghĩ ngờ nhìn phía Ngô Nham.

"Được, chuyện này trước như vậy đi. Bốn người các ngươi nếu muốn Giải Độc, ta ngược lại thật ra muốn nhìn các ngươi một chút thành ý, hiện tại, Vương thị hai huynh đệ giao cho các ngươi, các ngươi nhìn làm đi." Ngô Nham liếc mắt cách đó không xa đã đem tự mình trước ngực gãi máu thịt be bét, còn đang điên cuồng cười to không chỉ Vương Phong, đối với Cô Sơn Tứ Kiếm lạnh nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Cự tuyệt thượng vị

Bên trong nhà đá, Ngô Nham khoanh chân tọa ở trên giường đá, sắc mặt ngầy ngời nhìn Trương đường chủ. Trương đường chủ mang theo Trương Thao, đứng ở nhà đá bên giường cách đó không xa, Trương Thao vẻ mặt xấu hổ, Trương đường chủ cũng vẻ mặt nóng bỏng hình dạng.

Lúc này Cô Sơn Tứ Kiếm đã bị Ngô Nham đuổi đi. Nhìn tận mắt bốn người giữ Vương thị huynh đệ thì thế loạn kiểm phân thân, sau đó chôn kỹ, Ngô Nham đối với bốn người cũng yên tâm một ít. Sau đó lại là một phen ân uy tịnh thì, lúc này mới phân phó mấy chuyện để cho bọn họ đi làm, đem bọn họ

đuổi đi .

Ngô Nham sờ đi không có đem Trương Thao thúc cháu đánh đuổi, là hắn phát hiện cái này Trương đường chủ từ nhìn thấy hắn ở mấy hơi thở bên trong giết chết Vương Bách, độc Phong vương Phong sau đó, trong mắt liền thủy chung lộ ra một tia vẻ cuồng nhiệt, tựa hồ rất có mưu đồ hình dạng .

Ngô Nham đối với lần này ngược lại là có chút hiếu kỳ . Cái này Trương đường chủ, lẽ ra cũng là Thiết Kiếm minh lão nhân, hơn nữa lại là Nội Đường chấp pháp đường đường chủ, nếu có mưu đồ, tất phải đối với một ít chuyện cơ mật cũng có biết . Vừa lúc, Ngô Nham rời đi Cô Sơn trước, còn có một ít chuyện có lo lắng, liền quyết định lưu hắn lại hỏi một chút .

Hôm nay hắn mới biết được, cái này Trương đường chủ gọi Trương Lăng, tên này gọi Ngô Nham cảm thấy không nói gì . Trương Lăng, nghe chân tướng con gián . Một loại khiến người ta rất buồn nôn con rệp . Ngô Nham cảm thấy chứng kiến Trương Lăng nét mặt bây giờ, cùng chứng kiến con gián không khác nhau gì cả .

"Trương đường chủ, theo lời ngươi nói, ngươi là đối với Lý Nhượng Hư đoạt ngươi quyền cảm thấy rất phẫn nộ ? Ngươi chẳng lẽ đã cho ta Ngô Nham là đứa trẻ ba tuổi, xem không rõ ngươi cái này mượn đao giết người hoặc là gọi Khu Hổ Thôn Lang kẻ sách ? Hắc hắc, ngươi ngược lại thật là tính toán khá lắm, ngươi biết ta rất thương thức Trương Thao, liền muốn bằng này đến lợi dụng ta sao ?" Ngô Nham nhìn chằm chằm Trương Lăng cười lạnh nói, không chút nào lấy hắn là Trương Thao nhị thúc liền cho hắn mặt mũi .

Trương Lăng默默 mặt mỗ đỏ lên, có thể nhưng không cách nào phản bác . Hắn cũng không nghĩ tới, Ngô Nham một cái 15 tuổi thiếu niên, đầu não cư nhiên như thử nhạy bén hơn người, ngay cả cái này đều có thể nhìn đi ra, nhưng lại rất không nề mặt mũi nói ra . Thậm chí, hắn còn có chút cảm giác Ngô Nham có chút bí hiểm bộ dạng, thế cho nên Ngô Nham hiện ở ngồi xếp bằng trên giường, nhưng lại làm cho bọn họ thúc cháu đứng ở bên cạnh, hắn cũng không để ý trong này một ít vi diệu mê hoặc .

"Nhị thúc, ngươi, ngươi làm sao có thể như vậy ? Mặt đi Ngô sư đệ mới vừa rồi còn cho ngươi giải được, giúp ngươi giải hết trên người độc ." Trương Thao ở một bên ứng thanh ứng khí bất mãn kêu lên .

Nghe hắn nhị thúc mới vừa một phen mủi kè, Trương Thao đều cảm thấy có điểm mất mặt . Ở trong ấn tượng của hắn, nhị thúc vẫn luôn là cái đỉnh thiên lập địa hảo hán, nào nghĩ tới sau lưng cư nhiên sẽ nói ra như vậy ăn nói khép nép mà nói, nhưng lại nói là âm mưu quỷ kế, hắn Trương Thao vẫn luôn đối với âm mưu quỷ kế là bất tiết nhất cổ .

Ngay mới vừa rồi, Trương Lăng dùng Ngô Nham cho Thanh Linh tán giải hết trên người Độc Tổ sau đó, liền mặt dày mày dạn theo Ngô Nham đi tới trong cốc . Khiến Ngô Nham cùng Trương Thao đều cảm thấy hốc mồm cứng lưỡi là, cái này luôn luôn trước mặt người ở bên ngoài biểu hiện tuyệt không thiên ngôn từ, trầm mặc ít nói Trương Lăng, lại là một miệng lưỡi lưu loát chính là nhân vật tung hoành lưu nhân vật . Nói ba xạo liền hóa giải trên người nguy cơ, thậm chí còn kém chút giữ Ngô Nham vòng vào đi .

Thiết Kiếm minh có hai đại Nội Đường, thập đại Ngoại Đường . Nội Đường đường chủ địa vị luôn luôn là mười hai Đại đường chủ trung cao nhất . Cái này hai đại Nội Đường, một là lấy Trương Lăng là đường chủ Chấp Pháp Đường, một là lấy Vương Bách sư phụ Triệu Chương là đường chủ Chấp Sự đường . Liền vào tháng trước, Trương Lăng bởi vì nói lý ra cùng một vị Phó Minh Chủ quan hệ đi tương đối gần, được Lý Nhượng Hư phát hiện, Lý Nhượng Hư mượn cớ, một lần nữa đề bạt một cái tâm phúc của mình thay thế Trương Lăng làm chấp pháp đường đường chủ, lại đem Trương Lăng sai đến đóng ở Dã Lang Cốc Dã Lang Đường đảm nhiệm chức Đường chủ .

Trương Lăng vì thế từng mấy lần muốn tìm Lý Nhượng Hư lý luận, nhưng Lý Nhượng Hư vài lần đều mượn cớ bề quan tu luyện mà không có thấy hắn . Trương Lăng lúc này mới hoàn toàn hoảng hốt, mình bạch đây là lọt vào xa lánh đã kích .

Trương Lăng gia nhập vào Thiết Kiếm minh đã có hơn ba mươi năm, cũng là thuộc về trước đây Thiết Kiếm minh từ Vân Châu thành triệt tới nơi đây thế hệ trước dòng chính nhân vật, lọt vào như thế chẳng công đắc ngộ, tự nhiên sinh lòng oán hận, hắn đương nhiên cũng biết hôm nay mình bên trong nếu như còn có người có thể lấy Lý Nhượng Hư mà thay thế, chỉ sợ cũng chỉ có Thiết Kiếm minh khai phái tổ sư cháu ruột Phong trưởng lão .

Hôm nay sáng sớm khi hắn biết được Lý Nhượng Hư phái Vương thị huynh đệ cùng Cô Sơn Tứ Kiếm đến đây Thiên Thảo Cốc công cán thời điểm, mớ hồ cảm thấy có chút không hay, lúc này mới vội vàng vàng ngay cả người cũng không kịp mang, bỏ chạy đến Thiên Thảo Cốc tham xem tình thế . Quá trên đường tới, vừa may đụng tới đồng dạng nghe nói việc này mà vội vàng chạy tới Trương Thao . Lường người đến cũng là vừa khớp, cư nhiên vừa may đụng vào Vương thị huynh đệ cùng Ngô Nham giảng cho một màn .

Trương Lăng vừa rồi hướng Ngô Nham đưa đề nghị, hắn hỗ trợ ở Thiết Kiếm minh bên trong liên hệ năm đó Phong thị bộ hạ cũ, đồng thời nhất tề liên hệ này nguyên nhân dùng Tụ Khí Đan mà trung độc được mạn tính Thiết Kiếm minh đệ tử nòng cốt, tìm cơ hội phế bỏ Lý Nhượng Hư . Đương nhiên, nếu là có thể hãy mau đem Phong trưởng lão tìm trở về, vậy thì càng viên mãn .

Đáng tiếc, Ngô Nham đối với lần này tựa hồ cũng không có hứng thú gì bộ dạng .

"Trương đường chủ, ta xem ngươi là muốn lên chức đầu óc muốn hồ đồ chứ ?" Ngô Nham không chút khách khí cười lạnh nói, "Ta nghe nói, Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang đã xuất động rất nhiều tinh nhuệ đệ tử, lúc này sợ là đã đến Thanh Huyện . Ở nơi này lưỡng bang phái lớn vây công phía dưới, các ngươi cảm thấy Thiết Kiếm minh còn có thể thủ được sao? Làm một cái lập tức phải bị người tàn sát bang hội thủ lĩnh, chỉ có kẻ ngu si mới sẽ đi làm . Ta cũng không muốn làm kẻ ngu này ."

Trương Lăng trên mặt lộ ra bất dĩ vi nhiên biểu tình, tựa hồ đối với Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang đánh Thiết Kiếm minh chuyện này, cũng không có để ở trong lòng hình dạng, thoạt nhìn, hắn đối với Thiết Kiếm minh có thể bảo vệ cho Cô Sơn chắc là lòng tin tràn đầy .

"Ngô thiếu hiệp, ngươi nếu như lo lắng cái này, lão phu cảm thấy không cần phải như vậy . Hừ, không phải lão phu nói ngoa, trải qua bản minh thế hệ

trước dòng chính đệ tử ba mươi năm khổ tâm kinh doanh, cái này Tiểu Cô Sơn phương viên trăm dặm, có thể nói thừng sắt một mảnh . Còn nữa, cái này vào núi đường nói là có mấy cái, kỳ thực cũng chỉ có một con đường chân chính thông, chính là từ Dã Lang Cốc Nhất Tuyến Thiên thung lũng cái kia hiểm yếu sơn đạo thông tới đến . Mà đi thông bản mình hạch tâm tổng đàn con đường, cũng đồng dạng chỉ có một cái phải đi qua đường, đó chính là đệ tử mới nhập môn khảo hạch phải thông qua Đệ Nhị Quan —— Chôn Kiếm Cốc . Cái này hai nơi địa phương, vô luận là một chỗ, đều không phải là dễ dàng như vậy thông qua . Lão phu chắc chắn, chính là Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang tấn khởi các phái tính nhuệ, cũng tuyệt đối không còn cách nào xông vào tổng đàn . Mặc dù thật có cá biệt thân thủ đặc biệt lợi hại Hóa Cảnh cao thủ có thể xông tới, cũng bất quá là độc thân phạm hiểm mà thôi, thì có ích lợi gì ?"

Trương Lăng lời nói này nói xong nhưng thật ra ngao khí mười phần, lòng tin mười phần . Cũng khó trách, Thiết Kiếm minh nếu gặp qua một lần được Huyết Vũ Môn, Long Hồ bang các loại bang phái liên hợp huyết tẩy giáo huấn, mặc dù là co đầu rút cổ ở nơi này Tiểu Cô Sơn, chỉ sợ cũng tuyệt đối không còn cách nào quên trước đây bài học kinh nghiệm xương máu, bọn họ khẳng định ở nơi này tổng đàn bộ thực số lớn phòng bị biện pháp, tuyệt sẽ không cho phép lịch sử tái diễn.

Nghĩ tới đây, Ngô Nham nhìn không được trên mặt khê động, tựa hồ nhớ tới trước đây tự mình xông Đệ Nhị Quan Chôn Kiếm Cốc thời điểm, mơ hồ cảm thấy cái loại này bất an tâm tình . Lẽ nào, ở Chôn Kiếm Cốc trung, còn có cái gì có thể ngăn chặn địch nhân lợi hại máy móc hay sao? Nếu không có như vậy, tờ này lăng là sao như thế lòng tin tràn đầy hình dạng .

"Há, thật chẳng lẽ là ta lo ngại ?" Ngô Nham sờ lên cằm, tự lẩm bầm .

Trương Lăng thấy vậy, ở một bên cười a a cười tiếp tục tiếp tục xảo thiết như hoàng cổ động đạo: "Ngô thiếu hiệp bằng chừng ấy tuổi, suy nghĩ giống như này chu đáo chặt chẽ cẩn thận, này các loại thủ đoạn khí độ, tuyệt đối là người làm đại sự, sao không nhân cơ hội thượng vị, làm một trận lớn ?"

Ngô Nham trên mặt khê động, lộ ra một tia biểu tình kỳ quái, hướng Trương Lăng hỏi "Trương đường chủ, nếu như cái này hai bang đánh Thiết Kiếm minh nhân mã trong, có Tiên Sư gia nhập vào, kết quả sẽ như thế nào đây?"

"Tiên Sư ? A! Cái này ? Điều này sao có thể ? Tuyệt đối không thể!" Trương Lăng vốn đang khuôn mặt vẻ tự tin, các loại nghe được Ngô Nham mà nói, đầu tiên là không có phản ứng kịp, tiếp tục sau khi phản ứng, lại lộ ra tuyệt biểu tình không dám tin tưởng, giọng nói cũng trở nên kinh nghi bất định, hơn nữa tựa hồ biết Tiên Sư là ai giống nhau, lại là lắc đầu, lại là khoát tay lớn tiếng phủ định đứng lên .

"Trương đường chủ, là cần gì phải kích động như thế ? Ta chỉ nói là giả như có Tiên Sư tới, sẽ như thế nào . Hơn nữa, Trương đường chủ ngại vì sao liên khẳng định, không có Tiên Sư đi theo đám bọn hắn đến ?"

Ngô Nham cũng là khẩn cấp muốn hiểu rõ người tu tiên sự tình . Mặc dù hắn từ Phong Dược Sư nơi đó đã biết một ít, nhưng biết vẫn là rất có hạn . Phong Dược Sư trong bút ký ghi lại cùng Tu Tiên Giả chuyện có liên quan đến hết sức ít, nhưng lại đều là rất mơ hồ bộ dạng . Chứng kiến Trương Lăng vẻ mặt như thế, Ngô Nham tâm lý khê nhức nhích, cảm giác hắn hảo muốn biết chút gì giống nhau, Vì vậy nhìn không được hỏi tới, trên mặt cũng lộ ra một tia tò mò biểu tình .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Thiên Lang quốc Địa Lý Đồ Chí

Ngô Nham đứng ở Cô Sơn Vân Hải động cái động khẩu chỗ, ánh mắt nhìn không được hướng ngoài động trời mệnh mông quần sơn sâu đậm nhìn lại, hắn biểu tình trên mặt hơi có chút phức tạp, tựa hồ nội tâm đang làm nào đó giãy dụa cùng lựa chọn .

Ngay mới vừa rồi, đuổi đi Trương Thao thúc cháu sau đó, hắn vội vã giữ trong cốc một ít trọng yếu vật phẩm toàn bộ đã thu thập xong, sau đó lại trở về Vân Hải động thu thập . Các loại thu thập xong nơi đây, lần thứ hai nhớ tới vừa rồi Trương Lăng mà nói, không tự chủ đứng ở cái động khẩu chỗ, lâm vào trong trầm tư .

Tầm kia lăng, quả nhiên không để cho Ngô Nham thất vọng, hoàn toàn chính xác biết không thiếu người tu tiên sự tình .

Nguyên lai, ở hơn 20 năm trước, Thiết Kiếm minh vừa mới ở Cô Sơn cấm rừng không lâu sau, Thiết Kiếm minh trong cao tầng đã từng bí mật đã làm một việc . Khi đó, trải qua cao tầng môn nhất trí thương thảo sau đó, Thiết Kiếm minh từng bí mật phái ra một cái từ Nhất Lưu Cao Thủ tạo thành tìm người tiêu đội, đi trước Thiên Lang thủ đô thành Thiên Lang thành đi tìm phong tổ sư thân đệ đệ, cái kia được Tiên Môn lựa cũng dọn dẹp Tiên Sư Phong Cửu Trọng .

Chuyến này nếu là có thể thành công, có Tiên Sư Phong Cửu Trọng tọa trấn, một lần nữa giết trở về Vân Châu thành, thậm chí diệt Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang các loại mười mấy huyết tẩy Thiết Kiếm minh Bang Hội, căn bản là là chuyện dễ dàng .

Lúc đó Trương Lăng, vẫn chỉ là cái hơn hai mươi tuổi tiểu tử, bởi vì làm người trầm ổn nhậy bén, tay chân chịu khó, mặc dù chỉ là cái Nhị Lưu Cao Thủ, lại như cũ được hần lúc đó gánh Nhâm phó mình chủ sự phụ lự, trở thành cái tìm người tiểu đội thám thính tin tức nhân viên đi theo .

Đáng tiếc, trải qua hơn một năm tìm kiếm, cái tiểu đội này tìm khắp toàn bộ Thiên Lang quốc, cũng không thể thám thính ra chút nào cùng Phong Tiên Sư có liên quan bất cứ chuyện gì, thất bại tan tác mà quay trở về . Bất quá, chuyến này mọi người lại cũng không phải hào vô sở hoạch . Bọn họ trên đường đi, nhưng thật ra thám thính được không ít người tu tiên sự tình, cũng biết lúc này chiếm Vân Châu thành mưa máu môn cùng Long Hồ bang phía sau, căn bản cũng không có Tiên Sư trấn giữ sự tình . Nguyên nhân chính là như vậy, Thiết Kiếm mình cái này hơn hai mươi năm qua, mới vẫn đang không ngừng tuyển nhận có tiềm chất đệ tử trẻ tuổi đại gia bồi dưỡng, không ngừng lớn mạnh tự mình, sẵn sàng ra trận, thế phải báo năm đó thù, một lần nữa giết trở về Vân Châu thành đi .

Dựa theo Trương Lăng thuyết pháp, hôm nay lang quốc thượng tới thủ đô Thiên Lang thành, cho tới địa bàn quản lý sáu Châu Châu Thành, nhưng phạm là thế lực khổng lồ, thực lực phi phàm, có thể thống trị nhất phương Bang Hội thế lực, phía sau đều có Tu Tiên Giả đang ủng hộ . Đây cũng là vì sao những thứ này Bang Hội thế lực, mặc dù là làm hại nhất phương, quan phủ tựa hồ cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, không nhiều hơn hỏi bộ dạng .

Lúc trước Thiết Kiếm mình mặc dù có thể độc bá Vân Châu thành vài chục năm, cũng là cùng Phong Tiên Sư có quan hệ lớn lao .

Cũng mất đi Trương Lăng trước đây đi chuyến này, hỏi thăm ra không ít tin tức, bằng không Ngô Nham nếu thật lúc đó lạng lẽ ly khai Tiểu Cô Sơn, một mình ra ngoài đi trở thành, tìm hiểu người tu tiên sự tình, tìm kiếm người tu tiên cửa chùa nói, nhất định sẽ làm lỡ rất nhiều thời gian, thậm chí còn chưa chắc có thể có thu hoạch . Thậm chí một cái không làm được, đi nhầm vào vào không nên xông địa phương, lúc đó mất mạng cũng chưa biết chừng .

Năm đó là tìm kiếm Phong Tiên Sư, Thiết Kiếm mình tìm người tiểu đội vừa vừa thật không ít bỏ công sức . Thời gian hơn một năm đạp biển Thiên Lang quốc sáu Châu nơi, thậm chí liền ngay cả những Hiểm Sơn Ac Thủy đó nơi cũng đều đi một lần, đáng tiếc như trước không có có thể tìm tới Phong Tiên Sư bái nhập Tiên Môn tông phái sơn môn chỗ . Rơi vào đường cùng, mọi người buồn bã trở về Cô Sơn tông đàn, khác làm hần tính toán .

Bất quá, tìm người tiểu đội lần này vẫn là có thu hoạch, bọn họ chuyến này không chỉ có thám thính được không ít cùng Tu Tiên Giả có liên quan truyền thuyết sự tích, còn vẽ làm ra một bộ hoàn chỉnh Thiên Lang quốc phong vật Địa Lý Đồ Chí . Nay tấm Địa Lý Đồ Chí, hiện tại đã bị cất dấu ở tông đàn cơ mật nơi, chỉ có mình chủ Lý Nhượng Hư cùng bốn cái Phó Minh Chủ mới có tư cách tìm đọc .

Theo Trương Lăng nói, ở nơi này bức Địa Lý Đồ Chí thượng, được ban đầu tìm người tiểu đội Tiểu Đội Trưởng cận kề đánh dấu những địa phương nào có thể là có Tiên Sư thường lui tới nơi, những địa phương nào thậm chí có khả năng có lãnh đạo Tiên Nhân môn phái .

Khi biết được Thiết Kiếm mình bên trong lại còn có như vậy một bản địa đồ thời điểm, Ngô Nham nội tâm thế nhưng một mảnh lửa nóng . Trong lòng hần thậm chí cũng âm thầm quyết định, vô luận dùng phương pháp gì, nhất định phải đạt được bức bản đồ này .

Chỉ có có bức bản đồ này, hần phía trước đi tìm Tu Tiên Giả môn phái, tìm cơ hội gia nhập vào bọn họ thời điểm, mới không còn giống người mù giống nhau, khắp nơi đi loạn một mạch .

Nghe Trương Lăng nói, Thiên Lang nước sáu đại Châu, hình như là được sáu Tu Tiên Giả gia tộc chiếm cứ, hơn nữa, ở nơi này sáu Tu Tiên Giả gia tộc phía sau, trên thực tế là cùng Thiên Lang quốc sáu thần bí Tiên Nhân môn phái có liên hệ lớn lao . Chỉ bất quá những tiên nhân này môn phái đều là lãnh đạo Tiên Nhân, tuyệt không nhúng tay vào thế tục phàm nhân sự vụ, đều giấu ở này thâm sơn đại xuyên trong chuyên tâm tu luyện thần tiên chi đạo, trên đời mặc dù có quan hệ với bọn họ các loại nghe đồn, có thể thực sự được gặp nhân lại cơ hồ không có, này đây trong thế tục căn bản cũng không có người biết những tiên nhân này môn phái rốt cuộc ở đâu, như thế nào tình huống .

Lúc trước ở Vân Châu thành, Phong Tiên Sư đạt được tiên nhân chỉ điểm, thành Tiên sư sau đó, dựa vào cao thâm pháp lực, đánh bại trước đây chiếm Vân Châu thành một cái Tu Tiên Giả gia tộc Tiên Sư, khiến cho bọn hần ly khai Vân Châu thành, này mới khiến Thiết Kiếm mình có thể khống chế Vân Châu, cũng nhân cơ hội độc bá Vân Châu, một nhà độc quyền .

Hôm nay Phong Tiên Sư đi xa tha hương, vì cầu lấy cao hơn Tiên Duyên, đã vài chục năm đều chưa có trở về, Vân Châu bên trong hay không còn có Tu Tiên Giả gia tộc tồn tại, ai cũng không biết . Cái này cũng đưa tới Vân Châu Địa Hạ Thế Lực phía sau không có Tiên Sư khống chế, quyền lực chân không vài chục năm .

Còn như vì sao Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang có thể bình an vô sự cùng tồn tại, Thiết Kiếm mình đã từng cẩn thận phái ra Mật Thám nghe qua . Nguyên lai, cái này lưỡng Đại Bang Hội, cũng âm thầm lo lắng, ngày nào đó Thiết Kiếm mình sau lưng Tiên Sư thật bỗng nhiên ra mặt, giữa bọn họ với nhau, cũng có một cứu vãn thối thác dư địa . Không thể không nói, loại ý nghĩ này có điểm buồn cười, nhưng cũng là hiện nay tình huống thực tế .

Nhưng là bây giờ tình hình hiển nhiên phát sinh một ít biến hóa, cái này lưỡng Đại Bang Hội, lại có thể tìm được Tiên Sư làm dựa vào, nhưng lại khí thế hung hăng từ Vân Châu thành giết tới . Xem như vậy, lần này lưỡng Đại Bang Hội là quyết tâm muốn triệt để giữ Thiết Kiếm mình từ Vân Châu tiêu diệt hết .

Ngô Nham giữ từ Đoạn Dao Đường Hồ Bảo đạt được đến chính là cái kia cơ mật sách nhỏ cho Trương Lăng nhìn sau đó, Trương Lăng thần sắc âm tình bất định mang theo Trương Thao ly khai Thiên Thảo Cốc .

Trước khi đi, Ngô Nham kín đáo đưa cho Trương Thao một bình sứ nhỏ, bên trong chứa mười hạt thay đổi bản Tự Khí Đan . Hần cũng không có đem mình là người tu tiên sự tình tiết lộ cho hai người, chỉ là hàm hồ hướng hai người biểu thị tự mình phải ly khai Tiểu Cô Sơn ý tứ . Lúc này Trương Lăng, cũng triệt để tắt muốn mượn Ngô Nham leo lên Thiết Kiếm mình vị trí mình chủ, sau đó hần háo từ đó mưu lợi bất chính tâm tư .

Sợ rằng bây giờ Trương thị thức cháu, cũng đang suy nghĩ như thế nào toàn thân trở lui sự tình .

Ngô Nham cũng không có nhiều tâm tư là Thiết Kiếm minh tồn vong suy nghĩ . Hắn bây giờ đang ở suy nghĩ, nên như thế nào ở Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ giúp người đánh vào Thiết Kiếm minh trước, đạt được tấm bản đồ kia, sau đó trốn chui xa ly khai .

Trầm tư hồi lâu, Ngô Nham sắc mặt âm tình bất định làm quyết định gì đó . Hắn giữ tất cả mọi thứ thu thập thành hai cái thật to bao quần áo, tất cả khéo léo tinh vi đông tây, còn có tự mình lớn nhất cơ mật cùng dựa vào Tiểu bếp lò, lục thổ, Nguyệt Hoa Linh Dịch thành thực được thảo cùng mầm mống các loại đều thiếp thân mang ở trên người .

Làm tốt đây hết thấy, Ngô Nham một lần nữa xuống đến trong cốc, một lát sau, trong cốc phát sinh hàng loạt vật kiến trúc sụp đổ thanh âm . Ở bụi trong bụi mù, bốn cái chiều cao không đồng nhất quái vật hình người, đang điên cuồng mà không biết mệt mỏi ở phá hư trong cốc tất cả .

...

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Cô Sơn Tứ Kiếm mỗi người về mặt tiêu tụy xuất hiện ở Thiên Thảo Cốc cốc khẩu . Bốn người không ngừng hướng trong cốc nhìn xung quanh, mặt đầy lo lắng về, nhưng không có người dám lên tiếng hướng trong cốc gọi hàng .

Ngay bốn người các loại tâm tiêu không dứt thời điểm, bốn người đột nhiên cảm thấy mặt đất truyền đến một trận thùng thùng có tiết tấu tiếng đánh . Tựa hồ có cái gì cực kỳ kịch cộm đã thú hoặc là quái vật đang ở từ trong cốc đi ra hình dạng .

Bốn người kinh nghi bất định hướng trong cốc nhìn lại, đã thấy, bốn cái chiều cao không đồng nhất kỳ quái đồ, đang ở chính tề hướng ngoài cốc đi tới .

bốn cái chiều cao không đồng nhất kỳ quái đồ, cao nhất có cao hơn một trượng, thấp nhất cũng chỉ có cao năm thước, bàn tròn tròn . Đợi đến gần vừa nhìn, từ trên mặt người đều lộ ra hãi dị về .

Cái này bốn cái chiều cao không đồng nhất kỳ quái đồ, lại là bốn cái dáng dấp điều khác trông rất sống động con rối . Những thứ này con rối trên người, lại còn ăn mặc y phục, nếu nếu không nhìn kỹ, nói không chính xác có người thật đúng là sẽ coi bọn họ là đã lớn đây.

Bốn cái con rối, thấp nhất hai cái đi ở phía trước, cao nhất hai cái đi ở phía sau . Con rối biểu hiện trên mặt khác nhau, thấp nhất hai cái trên mặt bị người vẽ ra nhếch miệng cười ha ha biểu tình, hết sức sinh động hoạt kê, cao nhất hai cái, cũng Nộ Mục Kim Cương bộ dạng, hết sức uy mãnh dọa người .

Lúc này, Ngô Nham ngay mặt sắc lạnh nhạt ngồi ở phía sau cao nhất cái kia con rối trên vai, trên tay quý dị có tiết tấu run run, tựa hồ đang chỉ huy bốn cái con rối bộ dạng . Hai bên trái phải cái kia cao lớn con rối, đầu vai nghiêng hai cái to lớn bao quần áo, theo sát mà bên cạnh cao con rối lớn, chính tề hướng ngoài cốc đi tới .

Cô Sơn Tứ Kiếm bốn người, trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt một màn quý dị, nửa ngày nói không nên lời một câu nói, ngay cả vừa rồi sở chuyện lo lắng, tựa hồ cũng quên ở một bên hình dạng .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Mưu đồ địa đồ

Nói thật, Ngô Nham bây giờ còn là có điểm đặc ý .. trước đây hắn tiến nhập Thiết Kiếm minh, bá sư phong được sư, không còn cách nào tu luyện võ công thời điểm, có thể quả thực ước ao quá bốn người này, nhưng lại được bốn người này khinh bỉ quá . Nhưng Phong Thủy Luân Lưu Chuyển, lần này gần chỉ quá khứ thời gian hơn ba năm, bốn người nhưng bây giờ phải lấy ngưỡng mộ cao nhân tư thế đến ngưỡng mộ hắn . Mà hắn, cũng có thể đại mô đại dạng không được đem những này người để vào mắt . Loại cảm giác này, đích xác rất là vi diệu .

"Ta khiến bốn người các ngươi làm sự tình, làm như thế nào đây?" Ngô Nham thấy bốn người còn không có từ trong khiếp sợ phản ứng kịp, nho nhỏ khinh bỉ mấy người một cái, sau đó sắc mặt không vui mở miệng nói .

Bốn người đánh cái rùng mình, từ trong khiếp sợ sợ Ngô qua đây, nghe được Ngô Nham câu hỏi, Lục Xuân Dương cùng Du Xuân Bằng lập tức thành lập mặt nhăn nhó, "Ngô thiếu hiệp, chuyện này thực sự không thể trách hai anh em chúng ta làm việc bất lợi a . Ngươi cũng không biết, từ hôm qua sau giờ ngọ bắt đầu, Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ Bang tình nhuệ đệ tử, suất lĩnh Đoạn Dao Đường, Phi Xoa Hội các loại mười mấy Bang Hội, đóng chặt hoàn toàn Dã Lang Cốc, càng ở sáng sớm hôm nay đối với Dã Lang Cốc trú đóng đệ tử khởi xướng mãnh công, liền ở tại chúng ta lúc tới, nghe trong bang truyền tin đệ tử nói, Dã Lang Cốc đã thất thủ, rất nhiều địch nhân đã sát tiến trong núi, thẳng đến Chôn Kiếm Cốc đi . Lúc này, sợ rằng đã sắp đến Chôn Kiếm Cốc . Hai anh em chúng ta mà, thật sự là tìm không được cơ hội xuất cốc a, thỉnh Ngô thiếu hiệp tha thứ ."

Ngô Nham nghe vậy chân mày vẫn đến cùng nhau, cái này có thể phiền phức . Xuất cốc con đường chỉ có một cái, bây giờ bị đám này liều mạng tên cho phá hỏng, nếu muốn vào lúc này xong ra, không khác so với lên trời còn khó hơn . Phải làm sao mới ổn đây ?

Ngày hôm qua hấn an bài Lục Xuân Dương cùng Du Xuân Bằng tìm cơ hội xuất cốc, đi liên lạc Đoạn Đào Đường Hồ Báo, cũng nhân cơ hội ở Cô Sơn trấn chọn mua vài thớt đường dài chạy đi sử dụng sức của đôi bàn chân, hai người này hiển nhiên không có được xuất cốc cơ hội, sự tình tự nhiên cũng không có làm tốt .

"Giao cho các người hai cái làm sự tình đây?" Ngô Nham cau mày một cái, quay đầu nhìn về phía Hoa Xuân Thắng cùng Tần Xuân Vũ hai người .

"Trở về Ngô thiếu hiệp, hai anh em chúng ta may mắn không làm nhục mệnh . Dựa theo Thiếu Hiệp phân phó của người, hai anh em chúng ta đêm qua lên vào tổng đàn đại diện tìm hiểu tin tức, đã đem trong tổng đàn các nơi bộ thư đều tiến hành cận kề hiểu rõ, mời xem cái này bức tổng đàn địa đồ .." Hoa Xuân Thắng vừa nói, từ trong lòng đào làm ra một bộ địa đồ, hiển cho Ngô Nham .

Ngô Nham nhẹ nhàng ngoắc tay, trước mặt nhất cái kia cao năm thước con rối con rối đột nhiên động động, nhận lấy hoa xuân thắng bản đồ trong tay, giữ Hoa Xuân Thắng dọa cho giật mình . con rối con rối thủy chung liệt một há to mồm, làm cho một loại quái dị không nói ra được cảm thụ . Con rối tiếp nhận địa đồ sau đó, giơ tay lên nhẹ nhàng ném một cái, bản đồ kia liền rơi vào Ngô Nham trong tay .

Ngô Nham ngồi xếp bằng ở cao con rối lớn khôi lỗi trên vai, giữ địa đồ mở ra đặt ở cánh tay bên cạnh con rối khôi lỗi trên đầu cẩn thận thoạt nhìn .

Hoa Xuân Thắng cẩn thận ở phía dưới hướng Ngô Nham tiến hành giảng giải, không lâu sau, Ngô Nham đã đem đất con dấu phải nhớ kỹ trong lòng, hít một hơi nghiêm túc ở trong đầu một lần nữa xem một lần, vững tin đã toàn bộ nhớ kỹ, Ngô Nham khoát tay giữ địa đồ ném lên bán không, trong miệng nói lầm bầm, hư ngôn tay một điểm, một cái lớn chừng hột đào vàng nhạt sắc hỏa cầu quý dị đột nhiên xuất hiện ở đầu ngón tay của hấn thượng .

Nhiệt độ cao rừng rực, từ hỏa cầu kia trung phát ra, Cô Sơn Tứ Kiếm cự ly này hỏa cầu có mấy trượng xa, đều có thể cảm nhận được một tia nóng rực ỷ . Quý dị là, khoảng cách hỏa cầu gần đây Ngô Nham, tựa hồ chút nào không cảm giác được hỏa cầu nhiệt độ cao nóng rực .

Ngô Nham ngón trỏ cấp bách đạn, hỏa cầu kia bắn trúng bay xuống địa đồ, địa đồ oanh bốc cháy lên, trong chớp mắt được đốt thành tro bụi, một trận gió thổi qua, chẳng có cái gì cả còn lại .

Thế nhưng cái kia đạn đi ra hỏa cầu, tựa hồ không có cháy hết hình dạng, rơi trên mặt đất, oanh giữ mặt đất đốt cái to bằng đầu người lỗ thùng đen, sợ Cô Sơn Tứ Kiếm bốn người cuồng quát rất xa nhảy ra, lần thứ hai nhìn phía Ngô Nham thời điểm, trên mặt cũng không còn cách nào che giấu nội tâm khủng hoảng cùng ước ao .

Chính là cũng chưa từng thấy tận mắt Tu Tiên Giả, cũng hoặc nhiều hoặc ít nghe trong bang có chút người đời trước nhắc qua, bốn người này lúc này mới biết đạo, người thiếu niên trước mắt này, đó chính là một không hơn không kém sẽ làm cho Tiên Pháp Tiên Sư a!

Bốn người chiến chiến căng căng hướng Ngô Nham quỳ xuống lạy, trong miệng hô lớn: "Ta đám huynh đệ bốn cái có mắt không nhìn được Tiên Sư Tôn mặt, xin hãy Tiên Sư tha mạng a! Lúc trước cái gọi là, hoàn toàn chính xác không phải xuất phát từ bản tâm, thỉnh Tiên Sư minh giám a!"

Bốn người nhìn thấy Ngô Nham lộ chiêu thức ấy Hỏa Cầu Thuật pháp thuật, còn tưởng rằng hấn như trước muốn lời chuyện cũ, hoảng sợ thần, nhưng lại không dám chạy trốn, chỉ có thể dập đầu cầu xin tha thứ .

Ngô Nham trên thực tế cũng đích xác là có ý ở bốn người trước mặt của lộ về lộ tự mình thân phận của Tiên Sư . Cái này đến cũng không phải là hấn tự ngạo tự đại, tự cao tự đại, mà là có mục đích khác .

Hấn hôm nay muốn len lén vào Cô Sơn Thiết Kiếm minh tổng đàn đi trộm lấy Thiên Lang nước Địa Lý Đồ Chí, nếu là không có quen thuộc tổng đàn cơ mật Bảo Khố vị trí cùng phòng thủ đệ tử cam tâm tình nguyện dẫn đường, việc này sợ rằng không tốt đi làm .

Mặc dù Cô Sơn Tứ Kiếm đã ở bên trong thân thể chậm tính độc được, nhưng hiệp trợ hấn người trộm vào mình bên trong Bảo Khố loại này đại nghịch bất đạo hành vi, ở Thiết Kiếm minh thế nhưng mất đầu trọng tội . Nếu mặc dù không giải độc, nhiều lắm chính là một phế bỏ một thân chân khí, còn không đến mức chết . Chỉ cần bọn họ mặt dày mày dạn trốn tránh, Ngô Nham đến thật đúng là không thể đem bọn họ thế nào .

Nếu muốn để cho bọn họ từ tâm thấp địa đi làm chuyện này, như vậy nhất định Tu để cho bọn họ rõ ràng hấn thân phận của Ngô Nham cùng thực lực . Để cho bọn họ chứng kiến đang giúp ai làm việc, chứng kiến mặc dù là phản bội Thiết Kiếm minh, vẫn như cũ có hy vọng sống sót, tin tưởng bọn họ khẳng định sẽ từ tâm thấp địa đi làm chuyện này .

"Hừ, các người có thể suy nghĩ cẩn thận, không còn gì tốt hơn nhất . Coi là, đều đứng lên đi, chuyện đã qua liền đi qua, nơi này có bốn viên giải độc đan, các người sau khi ăn vào, trong cơ thể tích lũy Độc Tố có thể tự từ từ giải hết ." Ngô Nham giơ tay lên giữ một bình sứ nhỏ ném cho Lục Xuân Dương .

Lục Xuân Dương bọn bốn người, lúc này rất cung kính đứng ở con rối khôi lỗi một bên, khuôn mặt khiêm tốn chi sắc, nơi nào còn có chút còn lại dị dạng biểu tình . Nghe được Ngô Nham mà nói, tứ trọng mắt người tất cả đều hiện lên một vẻ vui mừng, Lục Xuân Dương càng là cung kính tiếp được bình nhỏ, đổ ra bốn viên màu xanh được hoàn, một người một viên uống vào .

Một lát sau, bốn người một trận vận công, quả nhiên cảm giác trong cơ thể tốt hơn rất nhiều, trên mặt nhịn không được tất cả đều lộ ra vui sướng biểu tình, sau đó bốn người hoảng vội cung kính hướng Ngô Nham khom người hạ bái, nói lời cảm tạ không ngớt .

Ngô Nham thấy mình tay này ân uy tình thi, đánh một bạt tai cho một táo ngọt thủ đoạn rõ ràng có hiệu quả, tâm lý rất là hài lòng, nét mặt cũng không di chuyển âm thanh sắc, tùy ý khoát tay một cái nói: "Hôm nay tình thế cấp bách, các người cũng không cần như vậy khách sáo . Ta nghe nói, mình bên

trong cất giữ có một bộ Thiên Lang quốc Địa Lý Đồ Chỉ, ta đối với cái này có chút hứng thú, trước khi rời đi, dự đoán được nó, các người có chủ ý gì hay sao có thể trợ ta được đến đây đồ ? Việc này nếu có thể thành, ta sẽ cho các người một ít cho các người không dám tương tượng chỗ tốt . Chính các người thương lượng một chút đi."

Bốn người đầu tiên là trở mắt nhìn nhau nhìn nhau vài lần, một trận xì xào bàn tán sau đó, Lục Xuân Dương đứng ra, vẻ mặt cung kính nói: "Ngô Tiên Sur, cái này mấy người chúng ta còn thật chưa có nghe nói qua . Bất quá, nếu là cất dấu ở trong tổng đàn gì đó, hẳn là ở bản mình thiên cơ trong mật thất . Nếu như Tiên Sur nói muốn, ta anh em kết nghĩa tứ nguyên ý thay Tiên Sur dẫn đường . Lại nói tiếp, chuyện này thật đúng là xảo . Lần này phụ trách lưu thủ tổng đàn, là chúng ta bốn người sư phụ Hoàng phó mình chủ . Chúng ta bốn người nhất định nói với lão nhân gia ông ta, bang Tiên Sur thu được này đồ ."

Ngô Nham thoả mãn gật đầu, một chút Trầm ngâm lại nói: "Sau đó đừng gọi ta Tiên Sur, vẫn là gọi ta là Thiếu Hiệp đi, ta cũng không muốn lại có người biết thân phận của ta . Được, bốn người các người dẫn đường, sẽ đi ngay bây giờ tổng đàn đại điện lấy đồ ."

Bốn người mặc dù không rõ bạch Ngô Nham vì sao không được để cho bọn họ gọi hẳn là Tiên Sur, nhưng cái này nếu là yêu cầu của hẳn, bốn người tự nhiên không dám chống lại . Bốn người xoay người dẫn Ngô Nham cùng bốn cái con rối con rối, hướng phía Tiểu Cô Sơn phương hướng đi tới .

Dọc theo đường đi, khắp nơi đều là hình sắc vội vã, vẻ mặt kinh hoảng chỉ sắc đệ tử . Những đệ tử này hiển nhiên đều biết địch nhân đã đánh đến Chôn Kiếm Cốc nơi đó, đang cùng bản mình giằng co bất phân thắng bại, nhưng vẫn như cũ có không ít không coi trọng lần này song phương chiến đấu đệ tử, lạng lẹ thu dọn đồ đạc, chuẩn bị chạy trốn .

Là không làm cho ngoại nhân chú ý, Ngô Nham giữ bốn cái con rối con rối giấu ở Tiểu Cô dưới chân núi một cái sơn cốc nhỏ trong, đi bộ theo Cô Sơn Tứ Kiếm, một đường nhanh chóng hướng Cô Sơn tổng đàn trên đại điện chạy đi .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Tình thế cấp bách

Ngô Nham một bên tách ra hình sắc thông thông xuống núi đệ tử, theo Cô Sơn Tứ Kiếm hướng trên núi đi, một bên để mắt quan sát đến chỗ ngồi này được xưng là giống như tường đồng vách sắt thủ vệ sâm nghiêm Tiểu Cô Sơn tổng đàn sở tại .

Khoan hãy nói, trước đây không biết nơi này hư thực, nhìn không ra bên ngoài chỗ lợi hại, bây giờ nhìn quá Hoa Xuân Thắng dâng ra tấm bản đồ kia sau đó, lại nhìn kỹ cái này Cô Sơn địa thế địa hình, Ngô Nham mới phát hiện trong đó một ít mê hoặc . Dù sao bây giờ Ngô Nham, từ học tập « Mê Tung Trận pháp bách khoa toàn thư » sau đó, đối với ở thế tục máy móc Thổ Mộc học cũng có sơ lược qua, nhãn quang kiến thức tự nhiên cùng trước đây bất đồng .

Chấp Pháp Đường, Chấp Sự đường, Tàng Kinh Các, Thiết Kiếm đài cái này chung quanh kiến trúc chỗ, vừa may cùng Tiểu Cô Sơn đỉnh núi Thiết Kiếm mình đại điện khu nhà hình thành tứ diện vây quanh thế, chỉ cần có thể trú đóng ở hảo cái này chung quanh cứ điểm, nhằm địch nhân có thiên quân vạn mã, cũng mơ tưởng công thượng tổng đàn Phong Vân đại điện . Mà chung quanh kiến trúc đi thông tổng đàn đại điện đều chỉ có một cái chật hẹp bất ngờ nhân công thang đá son đạo, dễ thủ khó công, thật là một kẻ làm quan . Hơn nữa, chỉ cần trên đại điện nhân muốn đóng chặt hoàn toàn lên núi đường, chỉ cần giữ ở từ diện chuẩn bị bốn khối vạn cân đá lớn đẩy xuống, là được triệt để phá hỏng lên núi đường, cho dù người là Hóa Cảnh cao thủ, cũng không thể tránh được .

Dọc theo con đường này thấy đệ tử đều là một bộ hình sắc thông thông hình dạng, nhưng Đại Điện Hạ phương cái này chung quanh trong nhà lại yên tĩnh, không chút nào đệ tử hốt hoảng xuất nhập . Tựa hồ, chân chính đệ tử nòng cốt, đều đã làm tốt từ thủ chuẩn bị . Ngô Nham cũng không có hồ nghi bao lâu thời gian, Hoa Xuân Thắng liền vì hắn đáp án nghi hoặc .

Nguyên lai, để phòng dừng tổng đàn phát sinh nội loạn, Lý Nhượng Hư đã tại đêm qua liền làm hảo toàn bộ bộ thự . Tứ đại đất nòng cốt, tất cả đều an bài một tên trưởng lão hoặc một danh đường chủ tọa trấn, cộng thêm một trăm tên tinh nhuệ đệ tử đóng ở, tổng đàn Phong Vân đại điện càng là có một gã Phó Minh Chủ tọa trấn .

Các nơi đệ tử nòng cốt gia quyến thân thuộc, cũng đã được nhận được tổng đàn đại điện bên hông mười mấy nơi mình chủ trưởng lão tiểu viện trong biệt viện nghỉ ngơi .

Lần này, Thiết Kiếm mình tất cả đệ tử nòng cốt có thể thì không khỏi không hoàn toàn cùng Thiết Kiếm mình buộc chung một chỗ, nhất vịnh câu vịnh, nhất tồn câu tồn . Mà tọa trấn Thiết Kiếm mình tổng đàn Hoàng phó mình chủ, càng là Lý Nhượng Hư mình chủ quan hệ thông gia, căn bản không khả năng phản bội Lý Nhượng Hư .

Chôn Kiếm Cốc bên kia, còn lại là từ Lý Nhực Hư Lý minh chủ tự mình suất lĩnh bản mình tam đại Phó Minh Chủ, thập đại Ngoại Đường đường chủ, hơn hai trăm hạch tâm đệ tử tinh anh, hơn bốn trăm Chân Truyền Đệ Tử cùng với gần nghìn vôi vôi vàng vàng từ tứ phương triệu tập trở về núi Ngoại Môn Đệ Tử, cùng công đánh tới địch nhân ở Chôn Kiếm Cốc ngoại hình thành đôi tri chỉ cục .

Ngô Nham minh bạch Lý Nhực Hư Lý Đại Minh Chủ sự an bài này an bài thời điểm, cũng không nhin được đối với cái này Lý Đại Minh Chủ tâm tư cùng thủ đoạn bội phục không thôi .

Bất quá, cái này cũng không có thể cản dừng hấn cướp đoạt Thiên Lang quốc Địa Lý Đồ Chỉ quyết định . Ở Cô Sơn Tứ Kiếm hiệp trợ phía dưới, năm người thuận lợi tiến vào Phong Vân đại điện ở ngoài .

Đây là Ngô Nham lần đầu tiên tới Thiết Kiếm minh tổng đàn Phong Vân đại điện . Nhưng thật ra sâu đậm được đại điện này khu nhà cho chấn động một bà .

Lúc trước hấn chỉ là ở giữa sườn núi rất xa trông thấy nơi đây đèn ban công nổi thành một mảnh, dường như rất bao la hùng vĩ bộ dạng, lần này cũng đứng ở trước điện, tự mình cảm thụ . Trong lúc này khác biệt có thể là rất lớn .

Chủ Điện Phong Vân đại điện, là một tòa xây dọc theo núi, diện tích gần trăm mẫu lớn bằng chủ điện lớn đàn, từ vài chục tòa Thiên Điện bảo vệ một tòa cao tới bảy tám trượng Chủ Điện cấu thành . Bốn phía có hơn mấy chục chỗ lớn nhỏ không đều sân dựa theo nào đó cơ quan thuật cách cục sắp hàng bộ thự, rất có chương pháp hình dạng .

Ngô Nham hiện tại hiển nhiên không có thương thức tâm tình, xem vài lần sau đó, liền trực tiếp xông vào trong đại điện . Cô Sơn Tứ Kiếm hôm nay đã biết thân phận của hấn, cho nên cũng không có cảm giác có gì không ổn . Nhưng gác đại điện đệ tử nhưng không biết, lớn tiếng liên quát bảo ngưng lại đứng lên .

Đến nơi đây, mặc dù là Cô Sơn Tứ Kiếm, cũng không khả năng tùy ý xuất nhập, nhất là bây giờ còn là đặc thù thời kì, liền ngay cả trưởng lão cấp bậc người xuất nhập nơi đây, cũng có minh chủ thân thủ phân phát lệnh bài mới được .

"Đứng lại! Các người năm muốn làm gì ? Nơi đây chỉ có bản minh chủ trưởng lão cấp bậc đại nhân vật mới có thể xuất nhập, các người năm còn không lui xuống!"

Bốn cái sắc mặt lạnh lùng thanh niên đệ tử cầm kiếm đứng ở cửa đại điện, lớn tiếng hướng năm người quát lớn .

Ngô Nham cau mày một cái, Cô Sơn Tứ Kiếm xoay mặt nhìn về phía hấn, xin hấn quyết định . Ngô Nham sắc mặt lạnh lẽo, tay trái nhin không được liền sờ về phía bên hông da trâu mang . Hấn mặc dù không muốn đại khai sát giới, thế nhưng đem những này ngăn lại tiểu tử của mình môn độc lật vẫn là có thể .

Lục Xuân Dương vừa thấy Ngô Nham động tác này, lập tức nghĩ đến hôm qua hấn xuất thủ đối phó Vương Phong sự tình, trên mặt nhin không được biến đổi, cuống quýt đề sát vào Ngô Nham thấp giọng nói: "Ngô thiếu hiệp cất chó gấp, nơi đây nếu là Gia sư tọa trấn, mấy người chúng ta cái này cầu kiến Gia sư, xin hấn hỗ trợ là được . Lúc này chính trực bản minh sống còn thời khắc, nếu như Huyết Vũ Môn Long Hồ Bang người thực sự công phá Chôn Kiếm Cốc, công thượng Tiểu Cô Sơn, vây quanh nơi đây, người sợ cũng vô pháp thuận lợi chạy đi a, xin hãy Thiếu Hiệp nghĩ lại!"

Ngô Nham rên một tiếng, thấp giọng nói: "Mau mau đi làm, nói cho người biết sự phụ, ta chỉ muốn Thiên Lang quốc Địa Lý Đồ Chỉ, nếu như hấn không thức thời vụ, cũng đừng trách ta lòng đen tới thủ ngoan, giữ này Phong Vân đại điện phương viên trong vòng mười dặm độc chó gà không tha ."

Ngô Nham nghĩ đến nhiều làm lỡ nhất khắc, rồi đi nơi này sẽ khó hơn một phần, trong lòng cũng có chút gấp, nói cũng không sao cố kỵ .

Cô Sơn Tứ Kiếm cách hấn đều rất gần, nghe được hấn, nhin không được tất cả đều biến sắc, lúc này mới nhớ tới, người chủ nhân này không chỉ có riêng là một Tiên Sư, còn là một dụng độc cao thủ đây, tâm lý đều là hơi hồi hộp một chút, được hấn ác độc kia ngôn ngữ sợ trong lòng trực chiến, nào dám đình lại . Lục Xuân Dương từ trên người lấy ra một cái vàng chói lọi kéo léo lệnh bài, đối với thủ vệ đại điện đệ tử nói: "Vị sư huynh này, còn đây là Gia sư Hoàng Chân Phó Minh Chủ Kim Lệnh, chúng ta có việc gấp muốn bẩm báo Gia sư, xin hãy dàn xếp một ... hai ... "

bốn cái thủ điện đệ tử vừa nhin lệnh bài, quả nhiên không giả, biểu tình trên mặt cũng biến thành nhu hòa nhiều, đạo: "Chờ xem, ta đây phải đi bẩm báo Hoàng phó minh chủ ."

Nếu không phải là nguyên nhân bản đồ kia giấu ở phi thường cơ mật đất hiểm yếu, không có đặc thù chia khoá cùng thủ pháp liền không còn cách nào mở ra thu hoạch, Ngô Nham đã sớm xông vào trực tiếp cướp đoạt, nơi nào còn ở chỗ này chờ .

Cái này muốn xem Hoàng phó minh chủ có phải hay không cái thương thức nguyên tắc nhân vật . Ngô Nham một bên yên lặng tính toán, một bên cau mày ở bốn phía đi lại .

Quá lớn khái thời gian đốt một nén hương, chân núi Chôn Kiếm Cốc phương hướng, bỗng nhiên truyền ra một trận ừng ừng nổ, ngay sau đó là một trận thảm liệt hét hò, tựa hồ đang đang phát sinh đại chiến kịch liệt, hơn nữa nghe thanh âm kia tựa hồ càng ngày càng gần hình dạng .

Trên núi bên ngoài đại điện mọi người, sắc mặt đều là biến đổi, nhin không được giương mắt hướng chân núi Chôn Kiếm Cốc phương hướng nhìn lại .

Rất xa chỉ thấy bụi mù che trời, hỏa quang ẩn hiện, đầy trời màu xám đậm khói đặc từ Chôn Kiếm Cốc phương hướng cuộn cuộn hướng không trung phun ra .

Hoa Xuân Thắng hoảng sợ tất tiếng, thất kinh kêu lên: "Không được! Kẻ cấp cư nhiên công phá Chôn Kiếm Cốc! Điều này sao có thể? Minh chủ không phải nói, nơi đó có năm xưa Thiên Huyền Tử trường lão thân thủ thiết kế vạn kiếm đại trận mấy mốc bấy rập sao? Làm sao có thể nhanh như vậy đã bị công phá!"

Những người khác cũng đều là vẻ mặt giống như nhau cùng tâm tư, sắc mặt một mảnh lộ vẻ sầu thảm. Nếu như lúc trước kẻ cấp cư còn bị ngăn cản ở Chôn Kiếm Cốc bên ngoài, mọi người cũng không thiếu lòng tin nói, bây giờ trong lòng mọi người khả năng liền chưa từng đáy.

Chôn Kiếm Cốc ở Thiết Kiếm minh Nội Môn đệ tử nòng cốt trong lòng, vẫn luôn là được xưng Thiết Kiếm minh vững chắc nhất một đạo phòng tuyến. Một ngày đạo phòng tuyến này được công phá, Thiết Kiếm minh đám đệ tử này lòng tin sợ là cũng bị công nhảy qua phân nửa.

Ngô Nham hiện tại cũng không nguyện đi quan tâm cái này. Nhưng tin tức này với hắn mà nói có thể cũng không được là tin tức tốt gì. Luôn luôn trấn định, lúc này cũng có chút hoảng, lo lắng nhìn phía trong đại điện.

Ngô Nham sắc mặt của bỗng nhiên khẽ động, tay trái lặng lẽ đội lên bên hông da trâu mạng theo. Một khí thể hết sức mạnh mẽ, lại đại điện bên trong trầm ổn đi ra phía ngoài đến.

Người này tuyệt đối là Hóa Cảnh cao thủ, bằng không tuyệt không khả năng sẽ có mạnh mẽ như vậy khí thể. Ngô Nham mặc dù cũng không sợ cổ khí thể này chủ nhân, nhưng là không thích người này vừa ra tới liền chiếm chủ động vị trí. Cho nên, Ngô Nham lúc này cau mày, yên lặng vận chuyển trong đan điền pháp lực, một nguyên nhân pháp lực lưu động mà sinh ra linh Uy, không tự kim hãm được ngay Ngô Nham bốn phía lưu động.

Vốn đang đứng ở Ngô Nham bên người cách đó không xa Hoa Xuân Thắng đám người, bỗng nhiên cảm thấy tâm linh một trận không nói ra được khủng bố rung động, một nhin không được quỹ sát xung động sản sinh, ba người hoảng sợ lấy đối với nhìn về phía Ngô Nham, bỗng nhiên được trên người hắn về này linh Uy sở áp đảo, phù phù phù phù quỹ rập trên mặt đất, không dám thở mạnh một cái.

Ngô Nham đây là lần đầu không giữ lại chút nào phóng xuất ra mình linh Uy, tạo thành hiệu quả, hắn còn là rất hài lòng. Nhân nhạ lạnh rên một tiếng, ngay cả mấy cái trong coi đại điện thanh niên đệ tử, cũng là sắc mặt trắng hếu phù phù vài tiếng, nằm sát xuống đất.

"Tiên Sư thứ tội! Tiểu nhân Hoàng Chấn bá kiến Tiên Sư, nguyện ý dâng lên Tiên Sư muốn vật cùng với bản mình trấn sơn bảo vật, xin hãy Tiên Sư cứu bản mình một ... hai ...!" Cái kia khí thể không nhỏ người, đại khái cũng biết là mình cái này không tự lượng sức hành vi chọc giận phía ngoài Tiên Sư, trái lại thu liễm khí thể, giọng nói dị thường khách khí vừa nói, từ trong điện chạy đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Xuất thủ điều kiện

Ngô Nham nhìn trước mắt cái này thoát nhìn đã già nua mau vào quan tài tao lão đầu tử, làm sao cũng không tin, lão già này từ lại là một Hóa Cảnh cao thủ.

Bởi vì bất luận nhìn thế nào, hắn cũng chỉ là một tao lão đầu tử mà thôi, thậm chí dùng Thiên Nhân thuật quan sát một phen sau đó, Ngô Nham phát hiện lão già chết tiết này tuy là anh hoa nội liễm, nhưng có một phi thường khí tức kỳ lạ, đang ở từ trên người của hắn lặng lẽ trôi qua. Đây cổ đang đang trôi qua khí tức đại khái chính là « hành khí tu chân bí quyết » lý thuyết nhân Sinh Cơ đi.

Tao lão đầu tử lúc này đang khủng hoảng đứng ở Ngô Nham trước mặt cửa, mới vừa rồi còn về mặt trấn định biểu tình, được Ngô Nham đột nhiên một trận quan vọng, lại có loại từ trong tới ngoài được trước mắt cái bộ dáng này phổ thông, người xuyên màu đen rộng thùng thình bào phục thiếu niên nội ngoại xem cái cảm giác thông suốt.

Tao lão đầu tử lúc này đã một trăm phần trăm khẳng định, trước mắt cái này thoát nhìn không tầm thường chút nào thiếu niên là một chân chính Tiên Sư. Bởi vì, loại cảm giác này cùng năm đó Phong Tiên Sư nhìn hắn lúc mang đến cho hắn một cảm giác giống nhau như đúc.

Cái này thoát nhìn đã có bảy tám chục tuổi, hình dạng Lạp Thập, quần áo lôi thôi lếch thếch tao lão đầu tử, trải qua Lục Xuân Dương giới thiệu, chính là bốn người sư phụ Hoàng Chấn Phó Minh Chủ. Thực sự là xem người không thể chỉ xem tướng mạo a. Lão già này từ lúc này rách trong mang theo một cái hình sợi dài hộp gỗ, trong tay còn đang cầm một cái hình tứ phương hộp gỗ, vẻ mặt cười mờ ám cẩn thận đánh giá Ngô Nham, rất sợ sợ ý một chút làm tức giận Ngô Nham bộ dạng.

Ngô Nham cũng sẽ không bởi vì hắn cái dạng này, sẽ đối với hắn thả lỏng cảnh giác, cau mày nói: "Hoàng phó minh chủ, địa đồ đây?"

"Cái này, không vội, không vội. Ha hả, Thiếu Hiệp người chính là Phong trưởng lão ba năm trước đây thu nhận đệ tử sao? Ha hả, tốt, Phong trưởng lão

mấy năm nay cuối cùng là không có uổng phí công phu tìm kiếm khắp nơi có Tiên Duyên linh cốt thiếu niên đệ tử a, Thiếu Hiệp, lão hủ mạo muội hỏi một tiếng. Phong trưởng lão hôm nay người ở chỗ nào ? Ai, Thiết Kiếm mình nói như thế nào cũng là Phong trưởng lão Tổ Tiên một tay chế, lão hủ coi như là bản mình lão nhân, thật không muốn nhìn thấy bản mình ở lão hủ trước mắt hóa thành hư không a ..." Hoàng Chấn vừa lật nổi trắng nhiều hơn đen trông mất, len lén nhìn chằm chằm Ngô Nham, một bên tăng tăng không ngớt dong dài nổi.

Chân núi hét hò càng ngày càng gần, quá mức thậm chí đã có đệ tử thối lui đến Tiểu Cô Sơn chân núi, ô ô tiếng kèn cùng keng keng phòng bị tiếng cồng không ngừng ở dưới chân núi vang. Giữa sườn núi bốn bề Đường Khẩu trong biệt viện lao ra rất nhiều người xuyên màu ngân bạch kiếm phục, tay cầm trường kiếm đệ tử, đang ở có thứ tự bày trận mà đợi. Vô hình trung làm cho trên núi bầu không khí ngưng trọng kiếm nén rất nhiều.

Ngô Nham nơi nào còn có tâm tư cùng lão già này tử dong dài, nhìn không được vung tay lên cắt đứt tao lão đầu tử mà nói, giọng nói bất thiện đạo: "Hoàng phó mình chủ, sự kiên nhẫn của ta hữu hạn, ta cũng không muốn ở chỗ này đại khai sát giới. Giữ địa đồ cho ta, bằng không, đừng trách ta muốn không khách khí. Người nếu là Thiết Kiếm mình lão nhân, Phong lão là hạng người gì, trong lòng người hẳn là so với ta rõ ràng. Hẳn bây giờ đang ở cái nào, ta cũng không biết. Còn như ta, ta hiện tại đang phải ly khai nơi đây, thoát ly Thiết Kiếm mình. Hiểu nói cho người biết, sau đó hẳn là hẳn, ta là ta, điểm này, người cần phải suy nghĩ rõ ràng."

Tao lão đầu tử Hoàng Chấn, trong mắt bắn ra một tinh quang, tựa hồ bị sợ một cái, Ngô Nham đã không chút khách khí tay nắm cửa đặt tại bên hông da trâu mang theo, rất có xem thời cơ không đúng, tựa tựa lúc chuẩn bị vẩy ra vài loại độc dược tư thế. Hoàng Chấn nhìn thấy Ngô Nham cái này không gì sánh được trấn định hình dạng, giấu lại lại thở dài một tiếng, dường như quả bóng xi hơi, có chút thương cảm đạo: "Ai, coi là, cái này cũng là nhân quả báo ứng đi. Ngô thiếu hiệp, lúc này lão hủ thật đúng là không thể không bội phục người. Lão hủ hoàng thổ chôn nửa đoạn người, đối với thể sự sớm cũng nên nhìn thấu. Thôi, đây là người muốn địa đồ, tốt xấu năm đó là vẽ bức tranh này, lão phu đã từng ra khỏi lực mạnh, tặng cho người, coi như là vật tận kỳ dụng. Trong cái hộp này, cũng ta Thiết Kiếm mình Trần Sơn Chi Bảo, còn như là vật gì, người xem liền sẽ rõ ràng. Lão hủ tin tưởng người nhất định sẽ cảm giác hứng thú."

Hoàng Chấn trong nháy mắt này, tựa hồ vừa già một mảng lớn bộ dạng, trên mặt thậm chí hiện ra một tia sắc tro tàn. Hẳn chiến nguy nguy giữ hình sợi dài hộp gỗ cùng hình vuông hộp gỗ đưa về phía Ngô Nham.

Ngô Nham giấu lại, trầm tư chỉ chốc lát, cũng không có đi tiếp Hoàng Chấn đồ trên tay, mà là dùng một loại rất bình tĩnh giọng hướng Hoàng Chấn thấp giọng nói: "Nếu có khả năng, ta sẽ là Thiết Kiếm mình xuất thủ một lần. Bất quá, nếu người đến thực sự không phải ta có khả năng ngăn cản nói, ta tuyệt sẽ không cậy mạnh, Hoàng phó mình chủ cảm thấy thế nào?"

Hoàng Chấn nghe vậy, trên mặt hiện lên vẻ vui mừng, liên tục gật đầu, đồng thời hắc hắc thấp giọng lúng túng cười nói: "Thỉnh Thiếu Hiệp cất xong này hai vật. Lão hủ kỳ thực không có ý tứ gì khác, chỉ là năm đó lão hủ bị tổ sư thu lưu chỉ ân, từ không muốn thấy tổ sư cơ nghiệp hủy hoại chỉ trong chốc lát. Bất quá nếu thật là số trời đã hết, lão hủ đương nhiên sẽ không miễn cưỡng. Có Thiếu Hiệp câu này hứa hẹn, lão hủ cảm thấy giá trị, Thiếu Hiệp chờ."

Hoàng Chấn giữ hình sợi dài hộp gỗ đưa cho Lục Xuân Dương, khiến hai tay hắn Pinto nổi đặt ở trước mặt, Hoàng Chấn thì dùng khô héo hai tay, ở trên hộp gỗ bắt đầu hoa cả mắt thao tác.

Ken két két, trong hộp gỗ truyền ra mấy chục lần rất nhỏ động tĩnh, dường như trong hộp gỗ có cái gì Thiết Phiến cơ quan các loại đồng tây đang bị tá khai giởng nhau.

Trong chớp mắt, nguyên bản có dài hơn hai thước hộp gỗ, ken két phát ra trận trận nhẹ - vang lên, bốn bề trập bản mặt dĩ nhiên tự động tháo dỡ số tròn mười khối Thiết Phiến, được Hoàng Chấn tất cả đều thu nhặt đưa cho bên cạnh Du Xuân Bằng.

Cái này hình sợi dài trập, nhìn từ bề ngoài tựa hồ là đầu gỗ, nghĩ không ra trập bản mặt tự nhiên tất cả đều là kim loại chế tạo, chỉ bất quá ở trập bức xoát một tầng như tấm ván gỗ một dạng son, lúc này mới làm cho trập thoát nhìn hình như là tấm ván gỗ làm.

Tầng ngoài trập vách sắt tháo dỡ sau đó, giấu ở trường điều trong hộp một cái một dài hơn thước bằng đồng ống đồng hiển lộ ra. Hoàng Chấn nhãn thần phức tạp vuốt phẳng một phen màu đồng chất ống đồng, hơi có chút thồn thức.

Một lát sau, Hoàng Chấn thu thập tâm tình, giữ màu đồng chất ống đồng kể cả cái hộp gỗ kia cùng nhau đưa cho Ngô Nham, trong miệng hí hửng nói: "Thiếu Hiệp chớ trách. Đây Thiên Lang Quốc Địa Lý Đồ Chỉ, chính là lão hủ các loại vài cái lão đệ huynh năm đó mạo hiểm nguy hiểm cứu tử nhất sinh, đập biến Thiên Lang quốc sáu Châu hơn mười Huyện mới vẽ mà thành. Vì thế đồ, lão hủ vài cái lão huynh Đệ, trước sau với trở về trên đường về bỏ mạng. Đây hộp sắt tên là 'Thiên cơ hộp' bên trong âm thầm bố trí hơn mười đạo cơ quan âm thủ, chỉ cần lão hủ mới vừa rồi tùy tiện khởi động một loại trong đó cơ quan, cũng có thể bảo đảm trong nháy mắt phá hủy này trong hộp cất giấu địa đồ. Năm đó một đám huynh đệ cũ, hôm nay lại chỉ còn lại có lão hủ một cái, ai, còn hi mong thiếu hiệp có thể biết cách lợi dụng này đồ, cũng không uổng lão hủ các loại một phen khổ tâm."

Ngô Nham hơi có chút động dung tiếp nhận màu đồng chất ống đồng cùng cái hộp gỗ kia. Hẳn đồng thời đối với mình cũng cảm thấy có chút tự trách đứng lên, âm tự trách mình đại ý. Nếu như vừa rồi hơi không cẩn thận, sợ là sẽ hủy diệt này đồ. Xem ra chính mình kinh nghiệm giang hồ vẫn là cạn, bằng không sao cho cái này Hoàng Chấn bất luận cái gì có thể hủy diệt này đồ cơ hội?

Bất quá, hôm nay nghe Hoàng Chấn lời nói này, Ngô Nham nhưng thật ra đối với lão già này tử cảm thấy có chút bội phục. Hẳn đối với Thiết Kiếm mình tình cảm tự nhiên như thử sâu.

"Hoàng phó mình chủ, thân phận của ta, ở ta xuất thủ trước, ta không hy vọng đối phương có bất luận kẻ nào biết. Đương nhiên, hay nhất cũng không cần khiến bản mới biết. Đây cũng tính là một tay kỳ binh kẻ sách. Được, đồng tây ta nhận lấy, bất quá mắt thấy như người vậy lão nhân gia đại nạn buông xuống, ta mặc dù không dám nói mình là người tốt lành gì, nhưng cũng không có thể không quan không hỏi. Như vậy đi, nhận được người tặng đồ với ta, nơi này có một viên có thể kéo dài tuổi thọ Dược Hoàn, xem như là báo đáp Hoàng Lão người tặng mưu tính tình."

Ngô Nham trở tay lấy ra một bình sứ nhỏ cho Hoàng Chấn . Bình nhỏ bên trong nổi một viên Hôi mệnh đan, tin tưởng có viên này Hôi mệnh đan, Hoàng Chấn chỉ ít còn có thể ở sống lâu mấy năm .

Ai biết Hoàng Chấn lại khước từ Ngô Nham thật là tốt tâm, mang trên mặt một tia nạt nhân tâm vị mỉm cười, quay đầu đối với phía sau chiến chiến căng căng mấy cái thanh niên đệ tử đạo: "Bốn người các ngươi, hiện tại đi thủ vệ thiên cơ động, nơi đây giao cho bọn họ bốn cái ."

bốn vị thanh niên đệ tử khom người lĩnh mệnh đi . Cô Sơn Tử Kiếm được này lão ở lại Phong Vân cửa vào đại điện, Hoàng Chấn hướng bốn người âm thầm gật đầu, bốn người hội ý cũng gật đầu tỏ ý biết .

Ngô Nham cười cười, cũng không nói nhiều, thu hồi Hôi mệnh đan, đạo: "Hoàng Lão, xin mời, ta theo ở bên cạnh ngươi, ngươi xuống phía dưới nhìn một cái ."

Hoàng Chấn đại hỉ, không cần phải nhiều lời nữa, dẫn theo một thanh ô vô trường kiếm trước đi xuống chân núi . Ngô Nham không nhanh không chậm đi theo hần, cũng đi xuống chân núi .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tu La Tự pháp sư

Xuống núi thời điểm, Ngô Nham vẫn là không nhìn được lạng lẽ lấy ra màu đồng chất ống đồng chủ địa đồ, tra nhìn một chút . Hoàng Chấn lão già này tử, già vờ không biết cúi đầu chậm rãi đi tới, một bộ không nóng không vội bộ dạng, cũng không có mối vừa về lo âu .

Này Thiên Lang Quốc Địa Lý Đồ Chí, quả nhiên dường như Trương Lăng miêu tả giống nhau, phi thường đặc biệt . Địa đồ cũng không lớn, dài ba thước, chiều rộng một thước, là dùng một loại không biết tên da thú chế thành . da thú tính chất mềm mại rồi lại bền bỉ dị thường, thậm chí mặc cho người như thế nào dùng sức xé rách cũng vô pháp khiến cho biến hình hư hại hình dạng . Ở trên bản đồ, tường tận vẽ ra Thiên Lang quốc sáu Châu ba mươi tám Huyện núi đồi địa lý phong mạo, hơn nữa, Các Châu Huyện Châu Thành thị trấn, còn phân biệt dùng màu sắc bất đồng văn chương biểu thị rất rõ ràng . Liên tiếp Các Châu Huyện Thủy Lục thông nhau Yếu Đạo đầu mối then chốt, cũng dùng đường nét miêu tả rất rõ ràng, khiến người vừa nhìn là có thể minh bạch .

Để cho Ngô Nham cảm thấy hài lòng, tự nhiên là trên bản đồ này vẽ nổi nhiều đóa đám mây dãy núi hiểm khe nơi, những chỗ này, tất cả đều dùng một ít tinh tế cực nhỏ chữ nhỏ viết một ít chữ . Những chữ này tất nhiên là giảng thuật những chỗ này có thể là có Tiên Nhân thường lui tới hoặc là có lính đời Tiên Môn địa phương .

Ngô Nham không khỏi không động dung . Như vậy một bức như vậy tường tận cho thấy Thiên Lang quốc phong mạo địa lý địa đồ, ở trong trần thế tuyệt đối là nhất kiện không còn cách nào dùng tiền tài để cân nhắc chỉ báo, thảo nào Thiết Kiếm minh văn giữ này đồ cho rằng chỉ báo Bí Tàng ở nhất cơ mật nơi .

Bất quá, cái này Hoàng Chấn lại rộng lượng như vậy liền đem này đồ tiến cho mình, thật chẳng lẽ là bởi vì mình đáp lại hần xuất thủ một lần duyên cớ ? Lão hồ ly này, chẳng lẽ còn có những ý nghĩ gì khác hay sao?

Ngô Nham sắc mặt hồ nghi liếc mắt một cái tự mình ở phía trước dẫn đường Hoàng Chấn . Hoàng Chấn tựa hồ không chút nào lưu tâm Ngô Nham ý tứ, vẫn không nhanh không chậm hướng chân núi đi tới . Lúc này Ngô Nham mới lo lắng liếc mắt nhìn hai người bọn họ sở đi con đường, trên mặt nhìn không được lộ ra một tia kỳ dị .

Thứ này lại có thể là một cái hoang tàn vắng vẻ, bụi gai trải rộng đường nhỏ, đường nhỏ bao phủ trong rừng, từ bên ngoài tuyệt đối không còn cách nào phát hiện cái này con đường nhỏ tồn tại .

Ngô Nham đang định mở miệng hỏi hỏi Hoàng Chấn, ngẫm lại rồi lại thôi, trên mặt thay biểu tình lãnh đạm, tâm lý lại nhắc tới hoàn toàn cẩn thận .

Cất xong địa đồ cùng hộp gỗ, Ngô Nham không nhanh không chậm theo Hoàng Chấn phía sau, hai người đều không nói gì, yên lặng im lặng hướng chân núi đi tới . Núi xa xa hạ, lúc này tiếng kêu đã dừng, không biết xảy ra chuyện gì .

Biến hóa này, khiến Hoàng Chấn lần thứ hai trở nên lo âu, dưới chân nhìn không được đi liền cực nhanh . Ngô Nham lạng lẽ đi theo hần, từ đầu tới cuối duy trì nổi khoảng một trượng khoảng cách .

Thời gian nửa nén hương sau đó, lưỡng người đã xuất hiện ở một mảnh chật hẹp cốc trong đất, Ngô Nham trên mặt của lần thứ hai lộ ra một tia kỳ dị .

Bởi vì, hần chứng kiến bốn cái không gì sánh được thân ảnh quen thuộc . Nơi đây đúng là hần cất giấu bốn cái con rối khỏi lối địa phương .

"Ha ha, Ngô thiếu hiệp, đây chính là Xuân Dương bọn họ nói quái vật chứ ? Nghĩ không ra Phong trưởng lão vẫn không có nghiên cứu hiểu Thiết Mộc con rối, cứ nhiên khiến Ngô thiếu hiệp cho nghiên cứu minh bạch . Hay, hay a ." Hoàng Chấn hít mắt, khá hơi xúc động ngẩng lên trước mắt bốn cái con rối con rối nói rằng .

"Hoàng phó minh chủ, người nói lời này có ý tứ ? Chẳng lẽ người cảm thấy là ta chiếm lấy Phong lão gì đó ?" Ngô Nham càng nghĩ càng thấy phải không thích hợp, giọng nói cũng có chút bất thiện, thủ cũng lạng lẹ sờ ở bên hông da trâu mang theo .

"Hiểu lắm, hiểu lắm . Thiếu Hiệp hiểu lắm lão hủ . Lão hủ chỉ là thấy vật nhớ người, nhớ tới một ít chuyện cũ mà thôi, nơi đó có cái gì khác ý tứ . Thiếu Hiệp, bản đồ kia cũng không giả chứ ? trong hộp gỗ gì đó, nhưng khi ban đầu lão hủ mạo hiểm nguy hiểm cứu từ nhất sinh, từ một gã Bình Giải Tiên Sư trên người nhặt được vật . Vật ấy đối với lão hủ bức này phạm nhân mà nói không dùng được, nhưng đối với Thiếu Hiệp bức này bước vào con đường tu tiên Tu Tiên Giả mà nói, sợ rằng tuyệt đối được gọi là bảo vật chứ ? Chỉ bằng điểm ấy, lão hủ chẳng lẽ còn không còn cách nào thu được Thiếu Hiệp tín nhiệm của người sao?" Hoàng Chấn quay đầu chứng kiến Ngô Nham mờ ám, bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu, tự giấu lại tựa như nói .

Ngô Nham nghe được trong hộp gỗ chứa lại là Tu Tiên Giả vật trên người, tâm lý chính là khẽ động, cố nén gọi ngay bây giờ mở nhìn xung động . Bất quá hần nghe hiểu Hoàng Chấn mà nói phía sau, trên khuôn mặt già nua cũng đỏ lên, lúng túng cười cười, đạo: "Nơi nào, nơi nào . Hoàng Lão, tranh đấu bên ngoài đã đình chỉ, nếu không người đi xem chuyện gì xảy ra ?"

Hoàng Chấn gật đầu nói: "Thiếu Hiệp nói đúng lắm, chúng ta đi thôi ." Vừa nói, Hoàng Chấn trước hướng Tiểu Sơn Cốc cốc khẩu đi tới, Ngô Nham theo sát ở phía sau, cùng đi . Hần cũng không có thao túng bốn cái Thiết Mộc con rối .

Cái này bốn cái Thiết Mộc con rối một ngày đi lại, động tĩnh quá lớn, ở chỗ này, sợ là muốn kinh động chân núi địch nhân .

Hai người đi tới cốc khẩu, lạng lẹ đẩy ra thấp thoáng ở cốc khẩu cây cối Lâm Diệp, hướng chân núi trên sơn đạo nhìn lại, đều là hít vào một ngụm khí lạnh .

Chỉ thấy, lúc này Tiểu Cô Sơn chân núi, rậm rạp chằng chịt chật ních người . Rất nhiều người trên người đều bị thương, tựa hồ một bộ vừa mới huyết chiến không lâu hình dạng .

Phe mình bên này, dọc theo Tiểu Cô Sơn chân núi, mấy trăm tên người xuyên ngân bạch kiếm dùng đệ tử, mỗi người tay cầm lớn nhỏ không đều Kiếm Hình binh khí, về mặt trọn mắt cùng bị phản nhìn người đối diện, trên mặt mọi người thậm chí mang theo vẻ tuyệt vọng .

Lý Nhượng Hư Lý minh chủ, lúc này về mặt đều là huyết thủy đứng ở lên núi đường đá thượng, nơi nào còn có chút phong lưu tiêu sái đáng đáp ? Ở bên cạnh hần còn đứng vài với hần không sai biệt lắm chặt vật đường chủ và Phó Minh Chủ, Trương Thao thúc cháu cư nhiên cũng ở trong đó, bất quá trên người cũng đều bị thương .

Lý Nhượng Hư lúc này mặt không thay đổi nhìn chân núi mấy nghìn tên quần áo không đồng nhất địch nhân, trong mắt lại lộ ra một tia không dễ phát giác tuyệt vọng cùng lo nghĩ .

Thiết Kiếm minh mọi người tuyệt vọng như vậy, cũng không phải là sợ trước mắt đám người kia sở đạt được mấy nghìn địch nhân, mà là đứng ở đám người kia phía trước ba to lớn sắt thép quái vật .

Vừa mới tiếp chiến lúc, cái này ba quái vật vẫn chưa xuất hiện . Khi đó, Lý Nhượng Hư hăng hái, lấy Phong Cửu Tiêu lão tổ lưu lại hai thanh thần binh lợi khí Phong Tiêu Kiếm cùng Long Vân Kiếm, trong khoảnh khắc chém liên tục đối phương hơn mười người Nhất Lưu Cao Thủ, đoạn đích thị uy phong bát diện, ngay cả Chiến Vô Dịch cùng Hồ Thương Khung lúc đó cũng bị hần dừng mảnh cùng hung ác độc địa dọa cho giết mình .

Đáng tiếc, đối phương ăn cái này giảm nhiều sau đó, sẽ không tiếp tục cùng Thiết Kiếm minh triển đấu, mà là mò ra một cái xấu xí ục ịch hòa thượng, hòa thượng kia vừa ra tới, liền từ một cái màu đen cái túi nhỏ trong móc ra ba cái nhỏ sắt thép Khô Lâu, trong miệng nói lảm bảm một phen sau đó, ba cái kia nho nhỏ sắt thép Khô Lâu liền hóa thân làm ba to lớn sắt thép khô lâu quái vật, một bữa chém giết phá hư, trong khoảnh khắc liền công phá Thiết Kiếm minh nhìn như nghiêm mật kiên cố lưỡng đạo phòng tuyến . Ngay cả vạn kiếm đại trận cũng vô pháp ngăn cản cái này ba quái vật nửa khắc thời gian . Cho đến tan tác tới Tiểu Cô Sơn dưới chân, Lý Nhượng Hư mới suất lĩnh mọi người ổn định đầu trận tuyến, cùng đối phương lần thứ hai giằng co .

Ngô Nham cùng Hoàng Chấn hít vào một ngụm khí lạnh nguyên nhân, tự nhiên cũng là bởi vì chứng kiến ba cái kia to lớn sắt thép quái vật . Quan sát một lúc sau, Ngô Nham trên mặt của bỗng nhiên lộ ra vẻ ngoài ý muốn cùng vẻ hồ nghi, khi trước kinh hãi ngã xuống tám chín phần mười .

Ba cái kia to lớn sắt thép quái vật, chột nhìn giống như dùng Tinh Cương Thiết Mẫu chế tạo ba to lớn Khô Lâu người . Cao tới ngũ hơn trượng Tinh Cương thiết cốt, tỉ lệ vừa phải, phẳng phất là hoàn toàn dựa theo nhân thể xương cốt hình dạng chế tạo . Thốt thật lớn đầu khô lâu thượng, hai đèn lồng lớn Khô Lâu trong mắt, lóe ra hào quang màu đỏ ngòm .

Mỗi một vị Khô Lâu trên đầu vai, đều ngồi xếp bằng một cái mặc tăng y màu vàng hòa thượng đầu trọc . Cái này ba hòa thượng đầu trọc, diện mục hung ác, lúc này đang hung ác trừng mắt nhìn phía dưới dưới chân núi Thiết Kiếm minh một đám bang chúng .

ba tòa sắt thép khô lâu quái vật, tất cả đều là bên trái tay cầm giữ dài hơn một trượng cự nhận, tay phải cầm một bả cổ quái Cự Chùy . Hai thanh vĩ đại binh khí thượng đỉnh đầy máu tươi đỏ thẫm cùng cơ quan nội tạng, quan lệnh người buồn nôn .

Lý Nhượng Hư lúc này nhìn cái này ba sắt thép khô lâu quái vật, trong miệng phát khô, sắc mặt cũng dần dần thay đổi càng thêm khó coi .

Nếu không có đối phương có cái này ba sắt thép khô lâu quái vật, Dã Lang Cốc Dã Lang Đường, Chôn Kiếm Cốc vạn kiếm đại trận lại có thể nào như vậy buông lỏng cho Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang liên thủ công phá ?

Lúc này đứng sau lưng Lý Nhượng Hư Thiết Kiếm minh cao tăng, chỉ còn lại có một cái Phó Minh Chủ, ba Ngoại Đường đường chủ, khác hai cái Phó Minh Chủ cùng sáu ngoại đường đường chủ, sẽ chết tại đây sắt thép khô lâu quái vật cự nhận phía dưới, sẽ chết ở đối phương mới tới Tiên Sư trong tay. Mắt thấy Thiết Kiếm minh diệt vong sắp tới, nhân Lý Nhượng Hư như thế nào Hùng Tài Đại Lược, lúc này cũng là kiếm lư kỷ cùng vô kế khả thi.

"Lý Nhượng Hư, ngươi coi như là Đệ nhất Hùng Tài, cần gì phải không được bỏ vũ khí xuống, quy thuận bản môn ? Lão phu Chiến Vô Định từ trước đến nay bội phục ngươi bức này hữu dũng hữu mưu đại tài. Hôm nay toàn bộ Vân Châu đã ở Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ Bang chương khống phía dưới, lão phu sớm đã cùng Hồ Bang Chủ kết nghĩa kim lan, lão phu huynh đệ hai người muốn ở Vân Châu thành sáng lập huyết vũ Long Hồ minh, hai bang hợp nhất. Lão phu gốc già này vài tuổi, thẹn là Đại Đường Gia, Hồ Bang Chủ là Nhị Đường Gia, Lý huynh đệ, nếu là ngươi nguyện ý, cái này Tam Đường Gia lão phu huynh đệ hai người tự nhiên vì ngươi giữ lại, như thế nào ? Hà tất để cho ngươi dám huynh đệ này theo ngươi không không chịu chết ? Ngươi xem một chút, hôm nay lão phu thủ hạ có đồ chúng ba nghìn, phía sau còn có Tu La Tự Đại Pháp Sư là dựa, cái này Vân Châu còn có ai dám cùng lão phu đối nghịch ?"

Dưới chân núi đối diện, một đám quần áo tiên minh tinh nhuệ bang đồ vây ôm lấy hai người cùng sáng ngời cổ quái lớn kiệu. Mới vừa rồi lên tiếng, là đứng ở lớn kiệu bên trái một gã người khoác đại hồng bào lão giả râu dài. Lão giả kia chính là Huyết Vũ Môn môn chủ Chiến Vô Định. Ở lão giả hai bên trái phải, là một chiếc tạo hình cổ quái không oanh lớn kiệu, lớn kiệu trước sau các hữu hai gã thân cao quá trượng, Thiết Thập vạn Cự Hán mang kiệu giang. Lớn kiệu trên ngồi xếp bằng một người cao bất mẫn năm thước, ục ịch xấu xí Hoa Hòa Thượng.

buồn bã Hoa Hòa Thượng, thật là tự đại cùng phô trương. Ở lớn kiệu trên, lúc này có hai cái thiên kiều bá mị nữ tử ôm vào hòa thượng hai bên, tựa hồ yêu vô cùng hòa thượng kia bộ dạng, cư nhiên không để ý chút nào lễ nghĩa liêm sỉ làm ra các loại khác người cử chỉ. Hoa Hòa Thượng càng là không có kỵ chút nào vron bản tay mập mập, không ngừng vuốt ve hai cô gái này, bóp hai nữ tử thỉnh thoảng phát sinh đinh tai tiếng cười duyên.

buồn bã Hoa Hòa Thượng gương mặt hưởng thụ, thỉnh thoảng giương mắt liếc hướng bốn phía mọi người, nhiều có xem thường, tựa hồ mọi người trong mắt hắn đều cùng con kiến hôi không sai biệt lắm.

Nghe được Chiến Vô Định mấy câu nói, buồn bã hòa thượng vận lưỡng đạo đoạn mây rậm, nứt ra hiện xấu xí miệng rộng, không nhịn được nói: "Chiến Minh chủ, theo chân bọn họ nói nhằm gì đó ? Không đầu hàng toàn bộ giết chết là được. Nếu không phải xem ở hai người các ngươi cung phụng phong phú phân thượng, ta mới lười tùy ngươi tới đây một chuyến. Kỳ thực, đối phó những thứ này tôm tép nhỏ bé, có ngươi cái này mấy nghìn bang chúng liên cũng đủ. Ta mấy ngày hôm trước nghe ngươi nói, cái này Thiết Kiếm trong liên minh dường như cất giấu một bộ cái gì đồ, hơn nữa dường như còn có cái gì đối với ta hữu dụng bảo bối, các ngươi còn không mau xông lên núi, đoạt bản đồ kia cùng bảo bối, hiến cho ta, còn chờ cái gì ?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Phong Tiêu Long Vân Kiếm

Ngô Nham đứng ở sơn cốc cây rừng sau đó, là sợ bị đối phương Tu Tiên Giả phát hiện mình, liên tiếp ở trên người của mình dùng lưỡng chủng bất đồng ẩn nấp thuật. Loại thứ nhất là học từ với « Ẩn Sát thuật » "Ẩn nấp tàng hình", loại thứ hai là từ « hành khí tu chân bí quyết » nửa bộ sau trong học được Liễm Tức Thuật. Cái này Liễm Tức Thuật cùng Thiên Nhân thuật Ngự Phong Quyết các loại đều thuộc về người tu tiên pháp quyết trụ cột, một ngày hiểu thấu quyết, học vẫn là rất đơn giản. Chừng nửa năm thời gian, Ngô Nham đã học được vài loại cơ sở pháp thuật.

Vừa rồi, hắn dùng Thiên Nhân thuật quan sát một chút Huyết Vũ Môn bên kia địch nhân, phát bọn hắn bây giờ trong, chỉ có một người là Tu Tiên Giả, người khác đều không phải là Tu Tiên Giả, bao quát lúc này ngồi ở đó ba đồ sộ sắt thép Khô Lâu phía trên hung ác hòa thượng, cũng không phải Tu Tiên Giả.

Chân chính Tu Tiên Giả, chỉ có cái kia ngồi xếp bằng ở lớn kiệu thượng, ôm hai cái cô gái xinh đẹp xấu xí ục ịch hòa thượng. Trải qua Thiên Nhân thuật quan sát, Ngô Nham phát hiện cái kia ục ịch xấu xí hòa thượng, chẳng qua là một Luyện Khí Kỳ Đệ Nhị Tầng đỉnh phong Tu Tiên Giả mà thôi. Bởi vì, tại thiên nhân thuật quan sát, hòa thượng kia vùng đan điền có một đoàn Nhũ quả cầu ánh sáng màu trắng, quang cầu cũng không lớn, quang mang cũng rất yếu ớt, nhưng từ quang cầu thượng vền vền tán ra hai tia sáng sợi để phán đoán, cái này xấu xí hòa thượng chỉ là Đệ Nhị Tầng Tu Tiên Giả.

Ngô Nham hiện tại đã là Luyện Khí Kỳ Đệ Thất Tầng Tu Tiên Giả, hắn từng dùng Thiên Nhân thuật quan sát qua thân thể của chính mình. Mà ở đan điền của mình chỗ, cũng đồng dạng có một Nhũ quả cầu ánh sáng màu trắng, bất quá quang cầu quang mang hết sức chói mắt, hơn nữa tản mát ra bảy đạo quang ty, cái này biểu thị hắn đã có bảy cái kinh mạch đã đã thông. Đối phương chỉ có lưỡng đến quang ty, này rõ ràng chính là đối phương mới chỉ có tầng hai tu vi.

Ba cái kia hung ác hòa thượng đầu trọc, đại khái là người Đại pháp sư kia đồ đệ, bất quá mấy người này thoát nhìn cũng chỉ là người thường mà thôi, trên người cũng không có pháp lực ba động. Bất quá, Ngô Nham vẫn là nhìn ra cái này ba cái hòa thượng cùng người thường chỗ bất đồng. Ba người bọn họ đầu người đều đặc biệt lớn, nhất là chia vào cái Quang Nãi xác, có vẻ đầu người càng phát ra lớn. Ba hung ác hòa thượng, làm cho một loại phi thường yêu dị cảm giác. Tại thiên nhãn thuật quan sát, Ngô Nham phát hiện cái này ba cái hòa thượng, quang ngốc ngốc đầu bóng lưỡng tứ quay vòng, không ngừng đang hướng ra bên ngoài phát tán nhẹ hầu như rất khó nói rõ đậm lục sắc ánh sáng. Đậm lục sắc ánh sáng cũng không cường đại, nhưng tất cả đều tập trung bắn về phía bọn họ bên cạnh sắt thép đầu khô lâu trong.

Cái này ba cái hòa thượng, không biết tu luyện cái gì tà pháp, lại có thể dùng phương thức này thao túng cái này ba sắt thép con rối.

« Khô Lỗi Tàn Thiên » trong đối với bộ phận cấp thấp con rối từng đã làm rất giới thiệu cận kề. Chế tác đề giai khô lỗi tài liệu, phần nhiều là Linh Mộc, Tinh Thiết mẫu, nhận thạch, Nhuyễn Ngọc các loại các loại đồng tây. Trước mặt cái này ba con rối, từ ngoại hình cùng chính thể tàn ra khí tức ba động đến xem, hoàn toàn chính xác nếu so với Ngô Nham bốn cái Thiết Mộc con rối phải mạnh hơn một ít, đã có thể cùng coi là nhất giai con rối. Trước mặt cái này ba con rối, rõ ràng liền so với hắc Thiết Mộc con rối thật nhiều linh tính, thao túng, nếu so với hắc Thiết Mộc con rối thuận tiện đơn giản nhiều, hơn nữa uy lực tựa hồ cũng giác đại hình dạng.

ục ịch xấu xí hòa thượng, cũng không có phát hiện Ngô Nham tồn tại, về mặt khinh thường nhìn một chút đối diện Lý Nhược Hư đám người, tiếp tục đối với bên cạnh hai cái gia chủ cao giọng phân phó cái gì. Hai người không ngừng gật đầu.

Lý Nhược Hư lúc này cũng có chút gánh không được đến từ chính hai phe áp lực, chỉ thấy hắc trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng ý, cắn răng nghiêng lợi thấp giọng nói vài lời cái gì, sau đó từ bên hông trong thất lưng ngọc cỡi xuống hai móng như cánh ve kỳ quái bao tay đeo trên tay, lại trần nhai trọng chi từ trong lòng lấy ra một bệ tai lớn Ngọc Hạp, mở hộp ngọc ra, từ bên trong lấy ra một cái tạo hình cổ xưa Thanh Đồng nhẫn. Thanh Đồng nhẫn ngoại trừ nạm một viên màu xanh biếc lớn bằng ngón cái Ngọc Thạch ở ngoài, cũng không còn lại chỗ gì đặc biệt. Bất quá, xem Lý Nhược Hư điên cuồng tự tin biểu tình, tự hồ chỉ muốn hắc mang theo chiếc nhẫn kia, liền có thể thu được cường đại gì lực lượng, sau đó có thể một lần hành động chiến thắng địch nhân trước mặt bộ dạng, Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung nhìn hắc trịnh trọng như vậy bộ dạng, cũng có chút ngoài ý muốn cùng khản trương.

Lý Nhược Hư trần nhai trọng chi giữ Thanh Đồng nhẫn mang bên tay phải trên ngón giữa, sau đó chậm rãi giữ bên hông Kiếm Hạp lập tức đến trước người, về mặt trang trọng ngưng túc vẻ cao giọng nói: "Đệ tử Lý Nhược Hư, hôm nay nguyên nhân Thiết Kiếm minh tao ngộ trước đó chưa từng có mạnh địch xâm phạm, đặc biệt mời ra tổ sư thân truyền chí bảo Phong Tiêu Long Vân Kiếm, đẩy lùi cường địch, giữ gìn ta Thiết Kiếm minh hương hỏa truyền thừa, thỉnh tổ sư trên trời có linh thiêng, phù hộ đệ tử công thành!"

Vừa nói, Lý Nhược Hư tay trái bỗng nắm chặt ở trên chuỗi kiếm. Ở tay phải của hắc nắm lấy chuỗi kiếm sau đó, chuyển quai dị phát sinh. Hắc ngón giữa phải thượng chính là cái kia Thanh Đồng trên mặt nhẫn lục sắc Ngọc Thạch, bỗng nhiên phát sinh một đạo rực rỡ chói mắt lục sắc quang mang. Hào quang màu xanh lục kia giống như một đạo hữu linh tính cây mây tám chùm tia sáng, đột nhiên đem hắc cầm kiếm tay trái cùng chuỗi kiếm thật chặt quấn quanh ở cùng nhau, chùm sáng màu xanh lục đầu nguồn, dĩ nhiên trực tiếp không có vào kiếm trong hộp không gặp.

Làm lang một tiếng rỗng gầm tiếng phượng hót, từ kiếm kia trong hộp vang lên, ngay sau đó, kiếm kia hạp dĩ nhiên tứ tán rạn nứt, nương theo Kiếm Hạp nứt ra gòn vang, một thanh dài đến dài hơn một trượng lục sắc hẹp dài quang mang Cự Kiếm, được Lý Nhược Hư thật chặt nắm trong tay.

Tất cả mọi người được trước mắt phát sinh một màn này kỳ quỷ thần dị sự tình kinh hãi nói không nên lời một câu nói, ngay cả xấu xí hòa thượng đầu trọc, cũng ngây người ngẩn ngơ, bỗng nhiên thất thanh kêu lên: "Pháp Khí? Ha ha ha, lại là Pháp Khí!"

Thanh âm của hắc đầu tiên là một trận kinh hoàng, ngay sau đó tựa hồ nhớ tới thân phận của Lý Nhược Hư, mặt xấu xí thượng đều là vẻ mừng rỡ như điên, lớn tiếng xông trước mặt ba tên học trò quát lên: "Các đồ nhi, nhanh dùng con rối giết hắc, giữ trong tay hắc thanh kia Pháp Khí cho sư phụ ta đoạt lại!"

Ba người uống đáp một tiếng, đều không chế được riêng mình sắt thép Khô Lâu con rối, hướng Lý Nhược Hư tiến lên. Trên đường đi, phàm là gặp phải Thiết Kiếm minh người, ba sắt thép Khô Lâu tuyệt đối sẽ không chút lưu tình dùng trong tay cự nhận cùng Cự Chùy, kết quả tánh mạng của bọn họ. Thiết Kiếm minh đệ tử sự đều hướng về trên núi bò chạy, tràng diện trong lúc nhất thời trở nên phi thường hỗn loạn.

Lý Nhược Hư bình thần không hãi sợ, bên phải tay nắm chặt kiếm quang Pháp Khí, thẳng hướng trận địa địch phóng đi. Trên đường đi, phàm là gặp phải người của đối phương, cũng đồng dạng là một đường quét ngang, mỗi chém ra một cái, đó là chặn ngang chặt đứt mấy người, kiếm quang Pháp Khí sắc bén dường như thu gặt hoa màu liềm đao, không tổn sức chút nào thu cắt địch nhân tính mệnh. Vô luận là chém tới nhân hay là binh khí, cũng như cùng cắt kim loại trang giấy một dạng ung dung.

Gần đã là như thế Huyết tinh thâm thiết sự tình ở trước mắt mọi người phát sinh, Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ Bang đệ tử cư nhiên cũng không có một lui về phía sau, biết rõ phải chết, lại còn là vọt tới trước.

Ngô Nham lúc này cũng nhìn có chút há hốc mồm. Hắc chưa từng có nghĩ đến, nguyên lai Thiết Kiếm minh Trấn Phái Chi Bảo Phong Tiêu Long Vân Kiếm lại là một bả Tu Tiên Giả mới có thể sử dụng Pháp Khí. Ngô Nham cái này còn là lần đầu tiên nhìn thấy trong truyền thuyết Pháp Khí, đương nhiên sẽ không biết, món pháp khí này kỳ thực chẳng qua là nhất kiện cấp thấp Pháp Khí mà thôi.

Không có có Pháp Lực, phàm nhân chính là có Pháp Khí cũng chỉ có thể hâm mộ nhìn mà thôi. Lý Nhược Hư cũng không phải là Tu Tiên Giả, nhưng hắc vẫn có thể như vậy buông lỏng sử dụng cái chuỗi này Pháp Khí, nguyên do trong này, sợ rằng cùng lúc trước hắc mang chính là cái kia nạm lục sắc ngọc thạch Thanh Đồng nhẫn có liên hệ cực lớn.

Thậm chí, Thanh Đồng trên mặt nhẫn lục sắc Ngọc Thạch, thì có thể là vì kiếm quang Pháp Khí cung cấp pháp lực một kiện khác pháp khí đặc biệt.

Nghĩ đến nhẫn, Ngô Nham trong lòng chợt khẽ động, một đoạn quen thuộc bút ký văn tự ghi chép liền trong đầu quanh quẩn. Đoạn này bút ký xuất thân

từ Phong Dược Sư thủ . Ngô Nham lúc này nhớ tới, Phong Dược Sư ở bút ký trong vẫn đối với hán Thúc Tổ lưu cho hán tổ phụ một cái Thanh Đồng nhẫn nhớ mãi không quên . Chiếc nhẫn kia là bọn hán Phong gia gia truyền bảo vật, bởi vì mấy chục năm trước trận kia biến cố náo động, nhẫn truyền tới hán trong tay phụ thân sau tựu mất . Mấy chục năm qua, hán cũng tương tự một mực tìm kiếm cái nhà này truyền Thanh Đồng nhẫn . Không nghĩ tới nhẫn cư nhiên sẽ ở Lý Nhượng Hư trong tay .

Ở Phong Dược Sư trong bút ký, hán từng mơ hồ nhắc tới, chiếc nhẫn hột này là một kiện bán thành phẩm Pháp Khí . Đội chiếc nhẫn hột này mà nói, là có thể làm cho Phong Tiêu Kiếm cùng Long Vân Kiếm cái này hai thanh thần binh biến thành nhất kiện uy lực pháp khí cường đại, kích thích ra cường đại vô cùng uy năng đến . Chuyện phát sinh trước mắt, hiển nhiên nghiệm chứng Phong Dược Sư bút ký ghi lại độ chuẩn xác . Ngô Nham có chút quen mắt đưa ánh mắt định ở Lý Nhượng Hư trên tay .

Bên cạnh Hoàng Chấn, lúc này thì thảo nói nhỏ: "Nguyên lai, Phong Tiêu Kiếm cùng Long Vân Kiếm lại là như vậy sử dụng! Lý sư đệ quả nhiên không hồ là ngay cả sư phụ đều gọi khen không dứt thiên tài . Hán cư nhiên dựa vào tổ sư lưu lại một ít bút ký, là có thể đem cửa này thất truyền đã lâu Thần Di công phu tu luyện thành công, bức này tư chất, như thế nào bọn ta liền can dong nhân có thể sánh bằng ? Cũng không biết, sư đệ hán có thể hay không dựa vào kiếm này uy lực, trợ giúp bản mình vượt qua trước mắt cái này trường kiếp nạn!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Trảm Đầu Thượng Nhân

Lý Nhượng Hư cầm trong tay Phong Tiêu Long Vân Kiếm, hăm hở giết hướng một người trong đó sắt thép Khô Lâu con rôi . Hán lúc này, vẫn là lần đầu ở mặt của mọi người trước triển lộ ra chân chính Phong Tiêu Long Vân Kiếm, kiếm này cho thấy Cường Đại Uy Năng, khiến hán một lần mất đi lòng tin, chưa từng có bành trướng .

Thiết Kiếm minh cùng ba cái kia sắt thép Khô Lâu con rôi chiến đấu lâu ngày, Lý Nhượng Hư đương nhiên đã sớm nhìn ra cái này sắt thép con rôi nhìn như mạnh mẽ vô cùng, kỳ thực chỉ cần giết chết ngồi ở con rôi đầu vai, điều khiển khỏi lối ba cái hòa thượng, cái này nhìn như cường đại con rôi sẽ gặp nguyên nhân mất đi dựa mà không không chế được, do đó mất đi năng lực tác chiến .

Lý Nhượng Hư Khinh Công, một cái tung càn, thân thể thẳng nhảy lên cao hơn bốn trượng, quả nhiên không hổ là Hóa Cảnh cao thủ, hoảng sợ con rôi trên vai cái kia hung ác hòa thượng cuồng quát chỉ huy con rôi đi công kích thân trên không trung Lý Nhượng Hư .

Lý Nhượng Hư cười nhạt một chút, trong tay kiếm quang Pháp Khí hướng hung ác hòa thượng một điểm, ở giữa hòa thượng cái cổ . Hòa thượng kia đầu người xoay một cái rớt xuống, mất đi đầu lâu thân thể cũng theo đó từ khỏi lối đầu vai rơi xuống .

Sắt thép con rôi vốn trên tay đến đang bỏ về phía Lý Nhượng Hư cự nhận, ngừng giữa không trung . con rôi cứ như vậy trực lăng lăng đình tại chỗ .

Lý Nhượng Hư một thấy suy đoán của mình quả nhiên trung, đắc ý cười lớn phi một hơi, lại đánh về phía khác hai cái con rôi .

Mặt khác hai cái con rôi lên hòa thượng hoảng, bọn họ chuyện của mình thì mình tự biết, bản thân bất quá chỉ là cái phổ thông hòa thượng, mặc dù có thể không chế con rôi này, bất quá là nguyên nhân sư phụ tương truyền một môn tu luyện niệm lực Phật Môn giáo pháp, bọn họ không phải là Tu Tiên Giả, cũng không phải cao thủ giang hồ, có thể sát nhập Thiết Kiếm minh Tiểu Cô Sơn bên trong, chỉ là ý vào dưới thân con rôi này cường đại đã . Hôm nay nhìn thấy người của đối phương đã nhìn thấu bọn họ hư thực, gọi bọn hán như thế nào còn có thể ngồi nữa được ?

Hai cái diện mạo hung ác hòa thượng, hoảng hốt hướng lớn kiệu lên ục ịch xấu xí hòa thượng kêu lên: "Sư phụ, hán ... Bị giết Tam Sư Đệ, các đệ tử nên làm cái gì bây giờ ?"

Buồn bã xấu xí hòa thượng tức giận oa oa kêu to, hai tay đẩy ra lớn kiệu lên hai cái cô gái xinh đẹp, nhảy xuống lớn kiệu, bởi vì sốt ruột, nhảy thời điểm được lớn kiệu kiệu giang vấp té lộn mào một cái, cư nhiên đầu dưới chân trên té như chó gặm thịt .

Ai cũng không ngờ tới, được Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang lưỡng Đại Bang Hội đầu lĩnh kính nếu thần linh Đại Pháp Sư, cư nhiên như thử phế vật, từ cao sáu thước lớn kiệu thượng nhảy xuống, cũng có thể té . Rất nhiều người đã bắt đầu tại hoài nghi, người này có phải hay không cái giả pháp sư .

Lúc trước Thiết Kiếm minh đệ tử nhiếp vụ cái này tự xưng là Tu La Tự Trảm Đầu Thượng Nhân Đại Pháp Sư uy danh, hơn nữa hán đích xác vừa ra tay liền từ một cái trong túi tiền ném ra ba hơn một xích lớn Tiêu Thiết người, kết quả trong chốc lát, Tiêu Thiết nhân hóa thành to lớn sắt thép Khô Lâu con rôi, liền tiếp phá hư Dã Lang Cốc bày rập cùng Chôn Kiếm Cốc Kiếm Trận, này mới khiến Thiết Kiếm minh chúng đệ tử cho rằng gặp phải pháp lực cao thâm Đại Pháp Sư, sợ rút lui về đến .

Hôm nay cái này uy danh hiển hách Đại Pháp Sư, lại là một ngay cả từ cao sáu thước lớn kiệu thượng nhảy xuống đều phải ngã té lộn mào một cái giả

hỏa, chẳng lẽ là cái giả tây bồi hàng ?

Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung hai người liếc nhau, lẫn nhau đều cười khổ không thôi, Chiến Vô Địch vội vàng đi qua đỡ lên hùng hùng hổ hổ Trảm Đầu Thượng Nhân, cẩn thận thăm hỏi: "Đại Pháp Sư, ngài không có sao chứ ?"

Trảm Đầu Thượng Nhân ra lớn như vậy một cái chuyện xấu, nơi nào còn có tâm tình cùng mọi người khách khí ? Tốt xấu hẳn là như vậy Tu Tiên Giả không phải, sớm giữ cái này đám người phàm nhân kỹ cùng con kiến hôi, được một bầy kiến hôi cười nhạo, ục ịch xấu xí hẳn, trên đầu trọc khỏi một tầng mồ hôi rịn, dử tợn trái rộng xấu xí mặt to, phòng thành trư can sắc, đứng lên phía sau, lạnh rên một tiếng, đẩy ra Chiến Vô Địch, vỗ bên hông một cái cái túi nhỏ, từ bên trong phun ra hiện màu vàng Phù Lục .

Trảm Đầu Thượng Nhân Phù Lục nơi tay, trên mặt khôi phục Ngạo sắc, đắc ý liếc mọi người liếc mắt, sau đó trong miệng nói lảm bảm đứng lên, trên tay hẳn màu vàng kia Phù Lục, dần dần sáng lên Hoàng Quang .

Bên cạnh Chiến Vô Địch kinh nghi bất định hướng hai bên trái phải né tránh mấy bước, lần thứ hai cùng Hồ Thương Khung liếc nhau, đều từ trong mắt của đối phương chứng kiến về kinh dị .

Bây giờ Lý Nhượng Hư, đã không phải hai người bọn họ cái có thể đối phó được. Nếu là không có cái này Trảm Đầu Thượng Nhân, hai người lúc này sợ rằng đã bắt chuyện thủ hạ chính là bang chúng lui lại .

Hai người năm đó liên hợp Vân Châu mười mấy lớn tiểu bang hội, xuất kỳ bất ý đánh Thiết Kiếm mình, kém chút giữ Thiết Kiếm mình bị diệt, chính là nghe nói Thiết Kiếm trong liên minh cất giấu nhất kiện phạm nhân cũng có thể sử dụng võ cùng lợi hại Pháp Khí . Trước đây hai người tuổi trẻ, đánh bạo làm một chút một phiếu này, nghĩ không ra may mắn không có đánh lên Thiết Kiếm mình mình chủ sử dụng cái này trong truyền thuyết Pháp Khí, gọi bọn họ đắc thủ . Hiện tại chính mắt thấy cái này uy lực của pháp khí, hai người thật sâu may mắn trước đây may mắn cử chỉ đồng thời, cũng âm thầm có chút lo lắng . Lần này thỉnh Trảm Đầu Thượng Nhân xuất sơn, thậm chí không tiếc nhường ra huyết vũ Long Hồ mình hàng năm ba thành tiền lãi, chính là sợ Thiết Kiếm mình ở nơi này hơn ba mươi năm trung, có nhân sâm Ngô như thế nào sử dụng pháp khí này, lại giết trở về đi tìm bọn họ báo thù .

Trảm Đầu Thượng Nhân lúc này niệm chú thành công, chỉ thấy hắn cầm trong tay đạo kia tản ra tia sáng màu vàng Phù Lục hướng trên người của mình vỗ, Phù Lục biến mất, Trảm Đầu Thượng Nhân lại bị gắn vào một tầng dài gần tắc lòng ánh sáng màu vàng óng trong, cả người giống như mặc vào nhất kiện mưa gió không lọt màu vàng kim khôi giáp .

Mọi người cũng không người nào biết đây là vật gì, tất cả đều giật mình nhìn về mặt diệu võ dương oai Trảm Đầu Thượng Nhân . Trảm Đầu Thượng Nhân được nhiều người nhìn chăm chú như vậy nổi, càng đắc ý, ngấn giọng, một tay chống nạnh, một tay chỉ Thiết Kiếm mình mọi người, lớn tiếng nói: "Bọn ngươi vô tri phạm nhân, lại dám ngăn cản ta lối đi, hôm nay ta cho các ngươi kiến thức một chút Trảm Đầu Thượng Nhân chém thủ lĩnh chân chính là uy danh!"

Hắn cũng không thêm quan tâm lúc này liên tiếp được Lý Nhượng Hư chém giết lưỡng người đệ tử cùng hai cái to lớn sắt thép con rối, hơn nữa, bằng thần thức của hắn niệm lực, cũng căn bản là không có cách thao túng cái này ba con rối . Trong lòng hắn rõ ràng, nếu không phải sử dụng một môn ác độc bí pháp, giữ ba người đệ tử niệm lực tất cả đều kích thích ra, hôm nay tự nhiên cũng vô pháp thành công khống chế ba con rối diệu võ dương oai hủy hoại người ta Kiếm Trận .

Ba to lớn con rối, mất đi niệm lực khống chế sau đó, đầu tiên là ngậy ngốc đình tại chỗ, trong chớp lát, bỗng nhiên dần dần nhỏ đi, cho đến thu nhỏ thành hơn một xích cao mini Tiểu Thiết người, Trảm Đầu Thượng Nhân lúc này mới đi tới, nhấc lên ba trở về hình dáng ban đầu Tiểu Thiết người, thu vào bên hông một cái màu xám tro trong túi .

Lúc này, Lý Nhượng Hư đã cùng Trảm Đầu Thượng Nhân chính diện tương đối . Hắn có chút do dự bất định đứng ở cách đó không xa, trong tay kiếm quang Pháp Khí, lúc này đã rút ngắn vài thước, chỉ có dài hơn tám thước . Lý Nhượng Hư tựa hồ cũng không có nhận thấy được điểm ấy, sự chú ý của hắn hiện tại cũng ở Trảm Đầu Thượng Nhân trên người .

"Trảm Đầu Thượng Nhân, ta Thiết Kiếm mình cùng ngươi không oán không cừ, ngươi quý vì Tiên Sư, tại sao muốn theo ta Thiết Kiếm mình không qua được ?" Lý Nhượng Hư tức giận hướng Trảm Đầu Thượng Nhân chất vấn .

Trảm Đầu Thượng Nhân cả người được tăng kia Kim Mang bao ở trong đó, lại khôi phục cái loại này cao cao tại thượng dáng dấp, nghe được Lý Nhượng Hư chất vấn, khinh thường cười lạnh nói: "Ai nói không oán không cừ ? Năm đó Phong Cửu Trọng cái kia lỗ mũi trâu tạp mao đạo nhân, ý vào nổi pháp lực mình so với ta sư phụ cao thâm, pháp thuật so với ta sư phụ tinh thực, xông vào Tu La trong chùa, sát hại Gia sư cùng ta ba vị sư huynh, làm cho ta trốn ở một hoi trong giếng cạn mới có thể sống tạm bợ, ngươi nói, thù này ta có phải hay không phải báo thù vừa báo ? Hắc hắc, ngươi chính là cái gì Thiết Kiếm mình mình chủ Lý Nhượng Hư ? Ta chém thủ lĩnh lỗi, đã vài chục năm chưa từng báo ân máu huyết, ngày hôm nay vừa lúc dùng máu của ngươi để tế đạo . Phong Cửu Trọng Lão mũi trâu chết, các ngươi nếu là môn đồ của hắn hậu nhân, nghe nói ở chỗ này, còn có hắn hậu nhân vẫn bồi ở, ta vừa lúc nhất tịnh thu thập ."

Lý Nhượng Hư cũng không rõ ràng lắm tổ sư Phong Cửu Trọng một đời ân oán, cho nên Trảm Đầu Thượng Nhân nói nhiều như vậy, Lý Nhượng Hư nhưng cũng không biết nên trả lời như thế nào . Bất quá, hắn vẫn nghe hiểu, cái này Trảm Đầu Thượng Nhân không ngờ như thế là theo bản mình tổ sư đệ đệ Phong Tiên Sư có thâm cừu đại hận, lúc này mới tìm tới cửa báo thù đây.

Nếu là cừu gia, liền không có gì đáng nói . Hiện tại nhà mình trên tay cũng có uy lực pháp khí cường đại, Lý Nhượng Hư lại chưa từng thấy qua người tu tiên thực lực chân chính, đối với ở trước mắt cái này so với Chu nho cao không bao nhiêu Tu Tiên Giả, cũng chẳng có bao nhiêu sợ hãi, nghe vậy sau đó, cầm trong tay kiếm quang Pháp Khí một cái, liền hướng Trảm Đầu Thượng Nhân đã đâm đi .

Lý Nhượng Hư tu vi võ công đã Hóa Cảnh cao thủ, Kinh Công, thân thể vài cái lay động gian, đã vượt qua vài chục trượng khoảng cách, đến Trảm Đầu

Thượng Nhân bên người, trong tay hấn kiếm quang, hung hăng đâm vào Trảm Đầu Thượng Nhân tầng ngoài quang tráo trên .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Quái Nhận Pháp khí

Lý Nhược Hư kiếm quang đâm trúng Trảm Đầu Thượng Nhân trước mặt quang tráo thượng . Quang tráo lên tia sáng màu vàng, lóe ra vài cái, bị đâm có chút không ổn định hình dạng . Trảm Đầu Thượng Nhân trên mặt đầu tiên là lộ ra một chút hoảng hốt ý, cũng không đoái hoài tới ở trở tài miệng lưỡi, cuống quýt lại là vỗ bên hông cái túi nhỏ, cái túi nhỏ phun ra một đạo bạch quang, bạch quang sau khi biến mất, một bả dài gần tắc quái dị Pháp Khí liền xuất hiện ở Trảm Đầu Thượng Nhân trong tay .

Lý Nhược Hư một kiếm đâm trúng Trảm Đầu Thượng Nhân lồng ánh sáng, quang tráo bị đâm lấp lóe không yên, hấn trên mặt lộ ra vẻ đại hỉ, không ngừng sử xuất pháp, ám sát, chém, gọt các loại võ công con đường chủ kiếm chiêu thủ đoạn, đối với quang tráo tiến hành công kích .

Quang tráo mặc dù không cắt ở công kích của hấn hạ biến đổi hình dạng, thậm chí quang mạng đều có điểm sáng tối chấp chôn, nhưng từ đầu đến cuối không có được công phá . Cái này liên tiếp công kích, bằng nói không chút nào đối với Trảm Đầu Thượng Nhân tạo thành cái gì thực chất tính thương tổn .

Trảm Đầu Thượng Nhân nhìn thấy mình quang tráo cũng không có được công phá, thở phào một cái . Hấn xấu xí lên tiếng, xông Lý Nhược Hư cười nhạt vài tiếng, đối với trong tay thanh kia tắc hơn lớn quái Nhận Pháp khí nói lầm bầm, quái Nhận Pháp khí tại hấn thần chú niệm động hạ, dần dần phồng lớn, trong chớp lát liền hóa thành một bả lớn gần trượng nhỏ cự nhận, phiêu phù ở Trảm Đầu Thượng Nhân phía trên đỉnh đầu .

Lý Nhược Hư kinh hãi, nhìn thấy tự mình liên tiếp không ngừng công kích, dĩ nhiên không có thể đối với Trảm Đầu Thượng Nhân tạo thành tổn thương gì, nhìn nữa trong tay kiếm quang, thì đã chỉ có dài hơn năm thước, hấn sợ quay đầu liền hướng Tiểu Cô Sơn chân núi chạy .

Trảm Đầu Thượng Nhân ha ha một tiếng cuồng tiếu, lấy tay ở trên đỉnh đầu một ngón tay, sau đó xông trốn chạy Lý Nhược Hư lại là một ngón tay, nguyên bản trôi ở trên đỉnh đầu hấn thanh kia dài hơn một trượng cự nhận, hóa thành một đạo hào quang màu vàng, hướng Lý Nhược Hư đuổi theo .

cự nhận tốc độ, so với Lý Nhược Hư tốc độ chạy trốn nhanh rất nhiều, trong chớp mắt liền đuổi theo Lý Nhược Hư . Lý Nhược Hư vừa chạy một bên quay đầu, chứng kiến cự nhận hóa thành tia sáng màu vàng đã đến phía sau, sợ nhanh lên dùng trong tay kiếm quang đi đón đánh, ý đồ ngăn cản một cái, sau đó sẽ chạy trốn .

Một vàng một lục hai tia sáng mạng đụng vào nhau, bộc phát ra một trận cực kỳ chói mắt chùm sáng, hào quang màu vàng ở một cái đụng này sau đó, quang mạng càng thêm sáng sủa, mà ánh sáng màu xanh, dần dần âm đạm .

Lý Nhược Hư xoay người lần nữa chạy trốn, tại hấn thời điểm chạy trốn, trong tai nghe được rắc rắc một tiếng nhỏ bé tiếng vang, giờ tay lên vừa nhìn, hấn ngón giữa phải trên mặt nhẫn lục sắc Ngọc Thạch triệt để mất đi sáng bóng, biến thành một khối bụi bần phổ thông tảng đá . Trong tay hấn thanh kia kiếm quang cũng gào thét một cái, một lần nữa hóa thành giấy gấp hợp lại cùng nhau hai thanh dài ba xích kiếm .

Lý Nhược Hư còn không có từ hoảng sợ trong khiếp sợ phản ứng kịp, trong tai lại nghe được Thiết Kiếm minh bên này đệ tử lớn tiếng kêu gọi: "Minh chủ cần thận!"

Chờ hấn quay đầu thời điểm, vừa may liền thấy thanh kia cự nhận từ từ trên cổ của hấn bơi đi qua .

Lý Nhược Hư không dám tin nhìn mình thân thể cắt thành hai đoạn, phóng lên cao đầu người phát sinh một tiếng thê lương không cam lòng kêu thảm thiết, chết oan chết uổng .

Trảm Đầu Thượng Nhân đi tới Lý Nhược Hư trước thi thể, nhặt lên lưỡng thanh trường kiếm, lại đang hấn trên thi thể một trận lục lợi, lúc này mới hài lòng đem đồ vật thu vào bên hông trong một cái túi nhỏ .

Thiết Kiếm minh mọi người ngơ ngác nhìn Trảm Đầu Thượng Nhân dùng pháp khí chém rụng Lý Nhược Hư đầu người, tất cả đều hoảng sợ .

"Ha ha ha! Dám cùng ta đối nghịch, chính là cái này được chém đầu hạ tràng! Các ngươi bày kiến cỏ này, đều đi chết đi!" Trảm Đầu Thượng Nhân ha ha cuồng tiếu, đi nhanh hướng dưới chân núi Thiết Kiếm minh đệ tử phóng đi .

Huyết vũ Long Hồ minh bên này bộc phát ra to lớn hoan hô, ở Chiến Vô Định cùng Hồ Thương Khung dưới sự chỉ huy, ồ ạt hướng Tiểu Cô Sơn khởi xướng xung phong . Thiết Kiếm minh đệ tử còn không có từ Lý Nhược Hư chết thảm trong khiếp sợ phản ứng kịp, ngơ ngác nhìn xông tới địch nhân,

tùng cái mờ mờ thất thất .

Đứng ở bên rìa son cốc lặng lẽ quan sát đã lâu Hoàng Chấn, chợt vật đưa ánh mắt từ Lý Nhượng Hư thì thể chuyển tới Ngô Nham trên người, đang muốn nói điểm cái gì, nhưng trông thấy Ngô Nham không chỉ có không sợ, ngược lại lộ ra gương mặt vẻ mừng rỡ, không khỏi bị phần cười khò nói: "Ngô thiếu hiệp, Lý minh chủ làm gốc mình tuân đạo, người vừa rồi đáp lại lão hủ sự tình, không biết còn có tính không ?"

Ngô Nham lúc này tâm lý dị thường mừng rỡ, thậm chí mơ hồ có chút hưng phấn . Len lén xem vừa rồi Trảm Đầu Thượng Nhân cùng Lý Nhượng Hư một trận đối chiến, hẳn phát hiện Trảm Đầu Thượng Nhân sử dụng Phù Lục cùng không chế cự nhận Pháp Khí sử dụng pháp thuật, lại chính là không vật thuật . Trước đây hẳn thí nghiệm rất nhiều vật phẩm, cuối cùng chỉ ở bốn cái còn rồi khỏi lỗi trên người phát hiện không vật thuật có chút hiệu quả, còn tưởng rằng cái này không vật thuật chỉ có thể dùng để thao túng con rối con rối đấy. Hiện tại đến xem, cũng không phải là không vật thuật có vấn đề gì, mà là hẳn dùng không vật thuật thí nghiệm thời điểm, không chế vật phẩm có chuyện . Nguyên lai, không vật thuật chân chính công dụng là dùng để không chế Pháp Khí cùng phù lục .

Ngô Nham lúc này tâm lý phanh phách nhay loạn, một cái kế hoạch to gan hầu như không bị không chế liền ở trong lòng nhô ra . Nghe được Hoàng Chấn mà nói, Ngô Nham thần bí cười .

Hoàng Chấn hiển nhiên là hiểu lầm Ngô Nham ý tứ, tức giận giậm chân một cái, dẫn theo kiếm liên hướng Trảm Đầu Thượng Nhân tiến lên, trong miệng càng là quát lạnh: "Tặc hòa thượng đừng vội càn rỡ, xem lão hủ chém người đầu chó!"

Lúc này Tiểu Cô Sơn dưới chân, triệt để đại loạn . Huyết vũ Long Hồ minh ở Chiến Vô Định cùng Hồ Thương Khung dưới sự suất lĩnh, một tia ý thức theo Trảm Đầu Thượng Nhân hướng Tiểu Cô Sơn xông lại . Tiếng kêu giết tiếng giết tai nhức óc, hết thấy thanh âm tựa hồ cũng được đè xuống .

Hoàng Chấn đột nhiên từ trong rừng rậm xông tới, một cái liên xuất hiện ở Trảm Đầu Thượng Nhân trước người của, tuy là sợ Trảm Đầu Thượng Nhân giết mình, nhưng Trảm Đầu Thượng Nhân một xem xuất hiện trước mắt chỉ là một phạm nhân lão đầu, nơi nào coi Hoàng Chấn là thành chuyện gì xảy ra, cười nhạt một chút, một đầu ngón tay đỉnh cự nhận, liền hướng Hoàng Chấn chém tới .

Chiến Vô Định các loại một đám huyết vũ Long Hồ minh nhân đang đang phát động xung phong, thành lĩnh được Hoàng Chấn đột nhiên này lao tới một ngăn trở, Trảm Đầu Thượng Nhân liền dừng bước, bọn họ cũng không khỏi không dừng lại .

Đúng lúc này, trong rừng rậm truyền ra từng đợt đông đông đông vật nặng đụng đất thanh âm .

Mọi người kinh dị không tên, cho rằng Thiết Kiếm minh lại ở chỗ này đặt mai phục, đều là món vũ khí để ngang trước mặt, về mặt phòng bị nhìn phía rừng rậm .

Trảm Đầu Thượng Nhân cự nhận không đợi chém rụng Hoàng Chấn thủ lĩnh, trong tai lại nghe được một cái buồng binh thanh âm cười nói: "Béo hòa thượng, người Pháp Khí chơi rất khá, không bằng cho ta mượn vui đùa một chút như thế nào ?"

Trảm Đầu Thượng Nhân giật mình cuống quýt quay đầu xung tìm kiếm thanh âm khởi nguồn, nhưng hẳn trong lúc bất chợt sắc mặt đại biến, cảm giác pháp khí của mình dường như đang ở mất đi sự không chế, hẳn phát hiện, pháp khí của mình đang bị một cái ngoại lai lực lượng cường đại xóa đi hẳn tại nơi Pháp Khí thượng lưu lại pháp lực dấu ấn .

"Là vị đạo hữu nào ở đây ? Ta là Tu La Tự Trảm Đầu Thượng Nhân, ta vẫn chưa đắc tội đạo hữu, đạo hữu tại sao muốn đoạt ta Pháp Khí!" Trảm Đầu Thượng Nhân thất kinh lớn tiếng vội kêu lên .

Trảm Đầu Thượng Nhân một bên kêu to, một bên chuyển động mập mạp thân thể, tứ diện tìm kiếm đang ở đoạt hẳn pháp khí Tu Tiên Giả .

Vốn có nỗi lòng giữa không trung thanh kia cự nhận, đột nhiên quang mang thu lại, một lần nữa hóa thành một bả dài gần tám quải dị Tiểu Lôi, roi đang dần dần hiển hiện ra một cái dáng đáp thông thường Huyền Y trong tay thiếu niên .

Huyền Y thiếu niên nhìn tại chính mình lòng bàn tay không ngừng nhảy lên, ý đồ chạy trốn hẳn không chế quái dị Tiểu Lôi, về mặt đều là vẻ vui mừng .

Trảm Đầu Thượng Nhân hoảng sợ nhìn cái này trong lúc bất chợt không biết từ đâu xuất hiện Huyền Y thiếu niên, khắp khuôn mặt là kinh khủng cùng sợ hãi, nuốt nước bọt, khàn giọng, chấp tay thi lễ nói: "Đạo hữu thỉnh, ta chính là Tu La Tự đệ tử, xin hỏi đạo hữu xưng hô như thế nào ? Ta tự vẫn vẫn chưa đắc tội đạo hữu, đạo hữu vì sao phải đoạt ta Pháp Khí ?"

Chiến Vô Định các loại liên can huyết vũ Long Hồ minh mọi người, lúc này cũng phát hiện đột nhiên này xông vào Huyền Y thiếu niên . Chiến Vô Định cùng Hồ Thương Khung về mặt kinh ngạc nhìn Huyền Y thiếu niên, trong lúc nhất thời cư nhiên quên tiếp tục tiến công .

Lúc này đang muốn lui về Tiểu Cô Sơn thể sống chết thủ vệ tổng đàn Thiết Kiếm minh mọi người, nghe được bên này động tĩnh, cũng đều rớt rít dừng lại .

Trương Thao thúc cháu cùng cái kia duy nhất may mắn còn sống sót Phó Minh Chủ, cũng tương tự phát hiện Ngô Nham cùng Hoàng Chấn . Trương Thao ngạc nhiên chỉ vào Ngô Nham đối với Trương Lăng đạo: "Nhị thúc, đó không phải là Ngô sư đệ sao? Hẳn làm sao . . ."

Trương Lăng lúc này hai mắt tỏa ánh sáng, ngăn lại Trương Thao phía dưới, thấp giọng ở bên cạnh hẳn cái kia Phó Minh Chủ bên tai nói mấy câu, Phó Minh Chủ trên mặt lộ ra vẻ đại hỉ, vung cánh tay hô lên, lớn tiếng xông đã mất đi ý chí chiến đấu Thiết Kiếm minh đệ tử hô: "Thiết Kiếm minh các huynh đệ nghe kỹ, vị kia đoạt chém thủ lĩnh Yêu Tăng pháp khí Tiên Sư, là ta Thiết Kiếm minh Phong trưởng lão đệ tử, mọi người không cần sợ hãi, Phong trưởng lão là ta Thiết Kiếm minh phong tổ sư hậu nhân, đệ tử của hẳn, tự nhiên là ta Thiết Kiếm minh người, mọi người tùy lão phu đi giết, là Tiên Sư đại

nhân trợ uy!"

"À? Lẽ nào người Thiết Kiếm mình cũng có Tiên Sư sao?"

"Đúng vậy, trước đây làm sao chưa từng nghe qua người Thiết Kiếm mình có Tiên Sư à?"

"Mặc kệ nó, người không có nghe Hồ phó mình chủ nói sao, vị kia Tiểu Tiên sư là Phong trưởng lão đệ tử, Phong trưởng lão tổ tiên thế nhưng ra khỏi một vị pháp lực cao cường Tiên Sư, Phong trưởng lão đệ tử là tiên sư, thật kỳ quái sao? Đi, người cũng có Tiên Sư, hấn có gì mà sợ? Đi giết!"

"Giết nha, là Thiết Kiếm mình Tiên Sư trợ uy!"

Thiết Kiếm mình đệ tử một phen đều nghị luận sau đó, tình cảm quần chúng xúc động, cư nhiên tại nơi Hồ phó mình chủ cổ động phía dưới, một lần nữa lại giết xuống núi đến.

Lúc này, bốn cái con rối con rối cuối cùng từ trong sơn cốc đi tới, ngăn ở Trảm Đầu Thượng Nhân cùng Chiến Vô Địch các loại liên can huyết vũ Long Hồ mình mọi người trong lúc đó.

Đám người này bị đột nhiên xuất hiện bốn cái con rối con rối dọa cho giật mình, đều hướng chân núi lùi lại mấy bước, kinh nghi bất định nhìn bốn cái con rối con rối cùng về mặt về kinh hoàng Trảm Đầu Thượng Nhân, không biết là nên tiếp tục xung phong, vẫn là xoay người chạy trốn chết.

Trảm Đầu Thượng Nhân còn lại là về mặt phòng bị nhìn Huyền Y thiếu niên, tay đề ở bên hông trên cái túi nhỏ, một bộ rất sợ đối phương sát nhân Đoạt Bảo bộ dạng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Huyết La Nhận cùng Định Thân Phù

Ngô Nham sử xuất pháp lực, giữ thanh kia tác hơn lớn quái Nhận Pháp khí khổng chế ở lòng bàn tay, tay trái thủ nắm giữ, cười híp mắt liếc mắt nhìn Hoàng Chấn đạo: "Hoàng phó mình chủ, ta muốn cùng vị này Trảm Đầu Thượng Nhân tâm sự, làm phiền người khiến đám người kia rời khỏi hai mươi trượng ở ngoài đi."

Hoàng Chấn ngăn người một chút, mặc dù không rõ Ngô Nham đây là ý gì, nhưng vẫn là theo lời bắt chuyện lao xuống núi Thiết Kiếm mình mọi người, một phen ngôn ngữ sau đó, dẫn hồ nghi mọi người lui về phía sau ra hơn hai mươi trượng, thối lui đến Tiểu Cô Sơn giữa sườn núi.

Ngô Nham liếc mắt nhìn Trảm Đầu Thượng Nhân sau lưng đám người kia, cau mày đối với về mặt mờ mịt Trảm Đầu Thượng Nhân thấp giọng nói: "Trảm Đầu đạo hữu, người không phải là không cùng nên để cho bọn họ lui ra phía sau à?"

Trảm Đầu Thượng Nhân trên mặt lộ ra chần chờ biểu tình, hấn không biết rõ, tự mình cùng trước mắt cái này Huyền Y thiếu niên cũng không nhận thức, hấn cùng mình có thể có lời gì nói. Hơn nữa, hấn còn có chút sợ trước mắt cái này Huyền Y thiếu niên, bởi vì, hấn dùng Thiên Nhân thuật tra xét Ngô Nham, phát hiện mình căn bản nhìn không thấu trước mắt cái này Huyền Y thiếu niên tu vi pháp lực cao bao nhiêu. Điều này nói rõ, pháp lực của thiếu niên này cảnh giới còn cao hơn hấn rất nhiều.

"Là, tại sao phải nhường bọn họ lui ra phía sau? Ta cùng đạo hữu lần đầu quen biết, không có gì hay trò chuyện chứ? Xin hãy đạo hữu trả ta Pháp Khí, cùng lắm ta cái này linh bọn họ ly khai nơi đây, cũng không dám... nữa tới quấy rầy đạo hữu là được." Trảm Đầu hòa thượng ngập ngừng nói nói rằng, giọng nói đã có chút chịu thua.

"Ha hã, là như vậy. Trảm Đầu đạo hữu, pháp khí này ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, có chút ngạc nhiên, muốn nghiên cứu một chút mà thôi, nghiên cứu xong, tự nhiên sẽ trả đạo hữu. Hơn nữa, ta đối với người tu tiên sự tình cũng hết sức tò mò, muốn từ đạo hữu nơi đây tìm hiểu một cái tu tiên giới sự tình. Dù sao, ta từ tu luyện tiểu thành sau đó, còn cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua những thứ khác Tu Tiên Giới đây, tự nhiên muốn cùng đạo hữu người tham thảo một cái a." Ngô Nham cười híp mắt cùng Trảm Đầu hòa thượng giải thích.

Trảm Đầu hòa thượng lần này nhưng thật ra nghe hiểu, cau mày một cái, có chút không tình nguyện đối với sau lưng Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung phân phó nói: "Các người cũng lui ra phía sau hai mươi trượng, ta muốn cùng vị đạo hữu này hảo hảo tâm sự."

Chiến Vô Địch đám người tuy là lo lắng, nhưng cũng không dám ngỗ nghịch Trảm Đầu Thượng Nhân, không thể làm gì khác hơn là mặt mang không cam lòng lui ra phía sau hơn hai mươi trượng.

Trảm Đầu hòa thượng rồi mới hướng Ngô Nham ha ha cười khan nói: "Há, nguyên lai đạo hữu cũng là Tán Tu a, nói như vậy, nhưng thật ra cùng ta giống nhau. Không biết đạo hữu là thuộc về người nào Tu Tiên gia tộc Tán Tu a, còn trẻ như vậy thì có tu vi cao như vậy. Ta xuất thân Tu La Tự, Gia sư Tu La thượng nhân, vốn là Thiên Lang Quận Di Đà son đệ tử, sau lại bởi vì một ít nguyên nhân thoát ly tông môn, trở lại Vân Châu sáng lập Tu La Tự, Gia sư ở Vân Châu Tu Tiên Giới cũng là đại đại hữu danh Phật Tông Tu Tiên Giả, nói vậy đạo hữu nhất định nghe nói qua chứ?"

Cái này Trảm Đầu hòa thượng, lại còn nói khoác mà không biết ngượng cảm mình đã chết gần trăm năm sư phụ danh tiếng đi ra uy hiếp Ngô Nham. Ngô Nham âm thầm buồn cười, mới vừa rồi tránh ở bên cạnh, hẳn chính là nghe rõ ràng. Trảm Đầu hòa thượng sư phụ, từ ở Phong Cừ Trọng trong tay, ngay cả hẳn ba người đệ tử cũng đều nhất tề từ ở Phong Cừ Trọng trong tay, cô đơn cái này Trảm Đầu hòa thượng năm đó không biết bằng cơ duyên gì, sống sót. Hẳn còn tưởng rằng Ngô Nham là một mới từ người nào Tu Tiên trong gia tộc lén chạy ra ngoài chơi đùa thiếu niên đệ tử, không có gì kinh nghiệm giang hồ, rất dễ dụ lừa gạt đây.

Ngô Nham cũng không nói ra, trên mặt lộ ra bình tĩnh đại ngộ biểu tình, đồng thời chấp tay ôm quyền thi lễ khen: "Tại hạ Ngô Nham, thất lễ thất lễ, nguyên lai đạo hữu sư phụ đúng là đại danh鼎鼎 Tu La thượng nhân a, thảo nào đạo hữu thủ đoạn mạnh như vậy đây, bội phục, bội phục."

"Nguyên lai đạo hữu gọi Ngô Nham, ta hảo như không nghe nói Vân Châu hữu tính Ngô Tu Tiên Giả gia tộc à? Chẳng lẽ là ta cô lậu quả văn?" Trảm Đầu hòa thượng con người xương linh lợi trực chuyển, một bên ứng phó Ngô Nham mà nói, một bên lặng lẽ nhìn Ngô Nham trong tay Pháp Khí âm thầm nhủ.

Ngô Nham đồng dạng ha ha cười giọng mấy tiếng nói: "Tại hạ là một mình tiềm tu mà thôi, Trảm Đầu đạo hữu tự nhiên không có khả năng nghe qua tại hạ tên. Pháp khí này nhưng thật ra rất thú vị, không biết có tên là gì không có à?"

Ngô Nham bỗng nhiên dùng tay phải ngón cái cùng ngón trỏ nắm quai lưỡi pháp khí chuỗi đao bộ vị, mắt liếc hướng Trảm Đầu hòa thượng hỏi, lúc nói chuyện, Ngô Nham tay phải lơ đãng tại nơi quai lưỡi pháp khí lưỡi đao bộ vị nhẹ nhàng một, tựa hồ khá có chút hiểu kỳ nghiên cứu đáng đáp.

Trảm Đầu hòa thượng dòm Ngô Nham nắm bắt hẳn Pháp Khí sờ tới sờ lui, chân mày nhíu lão Cao, rất sợ Ngô Nham làm trò gì, nhân cơ hội xóa đi hẳn ở trên pháp khí lưu lại pháp lực dấu ấn, cuống quýt vội kêu lên: "Đạo hữu khoan đã! Người không phải đáp lại muốn đem cái này Huyết La Nhận Pháp Khí trả lại cho ta sao? Chẳng lẽ đạo hữu muốn nhân cơ hội xóa đi ta ở trên pháp khí dấu ấn hay sao?"

Ngô Nham sắc mặt biến thành di chuyển, cười cười nói: "Đâu có đâu có, tại hạ chỉ là có chút hiểu kỳ mà thôi, nguyên lai món pháp khí này gọi Huyết La Nhận, thật là quái, như vậy lớn một chút Pháp Khí, làm sao thì pháp sau đó, sẽ thành lớn như vậy đây? Nếu Trảm Đầu đạo hữu sợ tại hạ tham ô người Pháp Khí, vậy được rồi, tại hạ cái này trả lại cho đạo hữu, đạo hữu cần phải tiếp hảo."

Ngô Nham nói xong, tay trái nắm bắt Huyết La Nhận Pháp Khí, hướng Trảm Đầu hòa thượng đưa tới, dường như thực sự định lúc này giữ Pháp Khí còn cho đáng về của hẳn.

Trảm Đầu hòa thượng nghe vậy đại hỉ, hẳn có thể đủ cảm giác được, Pháp Khí thượng pháp lực của mình dấu ấn cũng không có được xóa đi. Trảm Đầu hòa thượng cẩn thận một chút nhìn chăm chăm Ngô Nham biểu tình, rất sợ hẳn sẽ đổi ý, đồng thời trong lòng cũng ám quyết định, chỉ cần Pháp Khí vừa tiến vào tầm kiểm soát của mình, hẳn sẽ ngay đầu tiên dùng pháp khí chém rụng Ngô Nham đầu người. Mặc dù Ngô Nham tu vi pháp lực thoát nhìn so với hẳn lợi hại hơn rất nhiều hình dạng, nhưng khoảng cách gần như vậy, hẳn vậy mới không tin Ngô Nham có thể lẩn tránh mở đây.

Trảm Đầu hòa thượng đưa tay đón Pháp Khí, miễn không liền đem trên người quang tráo rút lui hết.

Ngô Nham quả nhiên giữ Pháp Khí đưa cho Trảm Đầu hòa thượng. Trảm Đầu hòa thượng đại hỉ, giờ tay lên liền đem Pháp Khí tiếp đưa tới tay. Cũng không biết là Ngô Nham cố ý hay là vô tình, pháp khí lưỡi đao ở đưa cho Trảm Đầu hòa thượng thời điểm, không cẩn thận một cái ở Trảm Đầu hòa thượng trên đầu ngón tay đâm xuống.

Trảm Đầu hòa thượng kinh hãi, bởi vì... này một cái đã đem hẳn ngón cái hoa cái lỗ nhỏ, máu tươi chảy ra một tia đi ra.

Trảm Đầu hòa thượng khá có chút tức giận đạo: "Ngô Đạo hữu, người làm cái gì vậy?"

Ngô Nham cười khan nói: "Ha ha, không có ý tứ, không có cảm chắc, hại đạo hữu thủ cắt vỡ, ta chỗ này có tự mình thân thủ điều phối kim chế mỡ, cảm máu hiệu quả giới vô cùng, nếu không cho đạo hữu lau điểm?"

Trảm Đầu hòa thượng sắc mặt xấu hổ, đáy lòng lại vui ngất trời, tiểu tử này quả nhiên là một mới xuất đạo gia hóa a, cư nhiên thoải mái như vậy đã bị tự mình cho lừa gạt. Hừ, đợi ta nhân cơ hội một đao chém sọ đầu của hẳn.

"Không cần không cần, chút thương nhỏ này của, ta thì sẽ xử lý."

Trảm Đầu hòa thượng tâm lý đang tưởng đẹp đây, thỉnh linh phát hiện trước người Ngô Nham, đột nhiên trong miệng nói lẩm bẩm đứng lên, sau đó một đạo hào quang màu vàng liền từ tay trái của hẳn gian sáng lên.

Trảm Đầu hòa thượng quá sợ hãi, kinh hoàng sau đó, cư nhiên quên giữ hộ thân Phù Lục cho tể xuất đến, quay đầu hướng về sau tụt chạy. Hẳn mặc dù là một Tu Tiên Giả không giả, nhưng thứ nhất dù sao lớn tuổi, thân thể không lớn bằng lúc trước, thứ hai hẳn cũng sẽ không Khinh Công, hơn nữa vừa rồi không chế Huyết La Nhận cùng bùa hộ mệnh sau đó, pháp lực tiêu hao quá, lúc này pháp lực đã có chút không xong, này đây mới xoay người chạy.

Thế nhưng, tốc độ của hẳn làm sao có thể cùng Ngô Nham cái này tu luyện Phong Vân bước cùng Ấn Sát Thuật cao thủ khinh công so sánh với? Ngô Nham khẽ cười một tiếng, thân thể quý dị vận vẹo vài cái, giống như một đạo khói nhẹ một dạng dần Trảm Đầu hòa thượng, trong chớp lát, chú ngữ niệm động hoàn tất, Ngô Nham giữ tay phải hướng Trảm Đầu hòa thượng trên ót đầu một cái, quát lên: "Định!"

Hoàng Quang lóe lên phía dưới, Ngô Nham trong tay Phù Lục liền biến mất . Vốn có đang ở chạy vọt về phía trước chạy Trảm Đầu hòa thượng, ở Ngô Nham tiếng quát trung, thân thể dường như trung Định Thân nguyên rùa giống nhau, trực lăng lăng định tại chỗ bất động .

Ngô Nham cười híp mắt từ Trảm Đầu hòa thượng bên người chạy tới, nhân cơ hội giữ từ Trảm Đầu hòa thượng trong tay rơi ra ngoài món đó Huyết La Nhận Pháp Khí tiếp ở trong tay, sờ lên cảm do dự không chừng nhìn được Định Thân Phù định trụ Trảm Đầu hòa thượng .

Đạo này Định Thân Phù, dĩ nhiên chính là đã từng được Phong Dược Sư dùng để định trụ Ngô Nham đạo kia Định Thân Phù . Ngô Nham ở giết Phong Dược Sư sau đó, đạo này Định Thân Phù tự nhiên cũng là thuộc về hắn . Nửa năm qua này, Ngô Nham cũng không ít nghiên cứu làm sao sử dụng cái này Định Thân Phù . Tìm đọc từ Phong Dược Sư nơi đó có được tất cả sách vở sau đó, hắn tuy là học sẽ như thế nào sử dụng cái này Định Thân Phù, nhưng chân chính sử dụng, đây là lần đầu, nguyên bản hắn còn có chút không dám khẳng định có thể thành công hay không đây, đợi chứng kiến Trảm Đầu hòa thượng trên ột được thiếp Định Thân Phù, thân thể liền giống như tượng đất bất động, lúc này mới xác định Định Thân Phù quả nhiên hữu hiệu .

Trảm Đầu hòa thượng được Ngô Nham dùng Định Thân Phù định trụ thân thể, nhưng là của hắn Ngũ Cảm Linh Thức còn không có mất đi tri giác, hoảng hốt kêu lên: "Ngô Đạo hữu, ngươi muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Quỷ Thất Kinh, Tâm Nhất Khiêu

Ngô Nham sờ lên cằm, mang trên mặt một tia biểu tình kỳ quái nhìn Trảm Đầu Thượng Nhân, Trảm Đầu Thượng Nhân được Định Thân Phù định trụ, một mực điều động pháp lực, ý đồ tránh thoát Định Thân phù không chế . Lúc này Trảm Đầu Thượng Nhân trên người, lần thứ hai sáng lên hào quang màu vàng . Bất quá, lần này quang mang cũng không phải là bùa hộ mệnh quang mang, mà là được kích phát Định Thân Phù tán ra ràng buộc hắn tự do hoành mang .

Ngô Nham không chút nào xuất thủ ngăn cản ý tứ, có chút hăng hái quan sát đến Trảm Đầu Thượng Nhân biểu tình trên mặt, Trảm Đầu Thượng Nhân thấy thủy chung không còn cách nào tránh thoát Định Thân phù ràng buộc, hoảng hốt phía dưới, vội vàng hướng Ngô Nham cầu xin tha thứ: "Đạo hữu, ta vẫn chưa đắc tội đạo hữu, đạo hữu làm cái gì vậy ? Ngươi chẳng lẽ phải cùng chúng ta toàn bộ Tu La Tự là địch sao?"

Ngô Nham không vì ngôn ngữ sở động, thấy trên mặt hắn không có phản ứng gì, hồ nghi lắc đầu, sau đó quay đầu nhìn ngoài hai mươi trượng huyết vũ Long Hồ minh đám người kia . Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung các loại đám người, thấy Ngô Nham như vậy buông lỏng liền chế trụ Trảm Đầu Thượng Nhân, rất là dao động chỉ, lúc này mơ hồ đã bắt đầu xuất hiện gậy rồi .

Ngô Nham ngẫm lại, bỗng nhiên cười nhạt một chút, vận chuyển pháp lực, ở trên người của mình làm cho cái Ngự Phong Quyết pháp thuật, thân thể nhẹ bỗng nhắm phía Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung hai người . Hai mươi trượng khoảng cách, ở Ngô Nham tận lực giữ Ngự Phong Quyết cùng Phong Vân bước thay thế sử dụng phía dưới, mấy hơi thở thời gian, liền như quỷ mị xuất hiện ở hai người trước mắt .

Hai người hoảng hốt, theo bản năng giơ lên binh khí trong tay che ở trước người . Ngô Nham tự tiểu phi tiểu nhìn hai người, ngay hai người cảm giác không giải thích được thời điểm, Ngô Nham hướng bọn họ giơ một tay lên, sau đó thân thể quỷ dị một trận vận vẹo, hóa thành vô số cái bóng, trong chớp mắt ngay trước mắt của hai người mất đi hình bóng .

Hai người trong mũi ngửi được một trận mùi thơm kỳ quái, không giải thích được thu vũ khí . Đứng ở chiến đấu không Khung bên cạnh một cái bang chúng, bỗng nhiên tầm tắc than thở: "Thơm quá a, thật là kỳ quái, trên núi này rõ ràng quang ngốc ngốc, cái nào đến như vậy nồng nặc mùi hoa ?" Hắn nói xong quay đầu mờ mịt tìm bốn phía xuống.

Nghe được bang chúng nói, Chiến Vô Địch sắc mặt đại biến, phản ứng kịp, quát to một tiếng không được, cuống quýt nín hơi, hoảng sợ nhìn phía ngoài ba bốn trượng Ngô Nham .

"Hai người các ngươi không cần lại nhắm lại hô hấp, vô dụng . Tại hạ cái này 'Quỷ Thất Kinh' chỉ độc, mùi thơm ngát Vô Sắc, không những được đi qua hô hấp truyền vào bên trong cơ thể khiến người trúng độc, còn có thể đi qua da thịt thấm vào trong cơ thể khiến người trúng độc . Mới vừa rồi các ngươi huy động vũ khí, trên da đã dính vào loại độc này . Tại hạ không ngại nói cho hai vị Đại bang chủ, một ngày trung loại độc này, trong vòng một ngày không được giải được, cả người kinh mạch sẽ bị độc đứt thành từng khúc, đầu tiên là từ thất không bắt đầu hướng ra phía ngoài chảy ra máu đen, tiếp theo là cả người lỗ chân lông cũng bắt đầu hướng ra phía ngoài chảy ra máu đen, cho đến tất cả được độc Hắc dòng máu tất cả đều lưu ra ngoài thân thể, nhân nhục thân mới sẽ chết mất, thế nhưng người trúng độc ý thức thần hồn lại nhất thì bán hội không chết được, chính là chém đứt đầu của mình tự sát đều chết không được . Tại hạ như vậy hướng nhị vị Đại bang chủ giải thích, bằng các ngươi kinh nghiệm giang hồ, hẳn là hiểu ý của tại hạ chứ ?" Ngô Nham tự tiểu phi tiểu nhìn hai người, lạnh nhạt vừa nói, tựa hồ muốn nói nhất kiện cùng tự mình không quan hệ chút nào sự tình, nhưng hắn theo như lời nói như vậy, lại rõ ràng là như vậy kinh người ác độc .

Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung hai người, lúc này đã bị lời hấn nói sợ sắc mặt của trắng bệch, chiến đấu không Khung vội vàng liền muốn vận công giữ độc bức ra, Hồ Thương Khung thì càng thêm thẳng thắn, dĩ nhiên nhắc tới trong tay đại đao, liền hướng mình một cánh tay chém tới .

"Bỏ bớt khí lực đi. Tại hạ nếu cho nhị vị hạ loại độc chất này, lại sao không có suy nghĩ đến các người sẽ vận công bức độc cùng tự đoạn trúng độc thân thể bộ vị ? Loại độc này nếu gọi 'Quý Thất Kinh '. Đừng nói là hai người các người người thường, liền là chân chánh Âm Tà ác quỷ, trung tại hạ loại độc này, cũng muốn hấn trái lại cầu xin tha thứ . Loại độc này thập hơi thở bên trong truyền khắp kinh mạch toàn thân, các người hiện tại hay nhất ngoan ngoãn đứng ở chỗ này chờ tại hạ làm xong việc, nhìn nữa tâm tình tốt hư, quyết định có phải hay không giải độc cho các người . Là sợ các người nhị vị không tin, không thể làm gì khác hơn là khiến bên cạnh người vị này trước chịu chút khổ ." Ngô Nham cười nhạt không ngớt, chỉ chỉ Chiến Vô Địch bên cạnh cái kia vừa mới phát sinh tiếng cảm thán mưa máu môn bang chúng đối với hai người đạo .

Hắn vừa rồi hạ độc lúc, cư nhiên thần không biết quỷ không hay ở trên người của người kia hạ trọng độc .

Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung hai sắc mặt người hồ nghi không chừng nhìn về phía cái kia bang chúng, quả nhiên thấy kia người đang trong chốc lát, bộ da toàn thân thì đã bắt đầu ở dần dần biến thành màu tím đen, liền cái này nói chuyện công phu, hấn thất không trong, đã bắt đầu đang hướng ra bên ngoài chảy ra máu đen .

Ít không may bang chúng lúc này mới ý thức tới tự mình cư nhiên đã ở chút bất tri bất giác trúng kịch độc, hấn sợ kêu thảm một tiếng, che miệng mũi, nhưng trong miệng phun ra một hơi máu đen vừa vận phun đến tay, được hấn chứng kiến rõ ràng rõ ràng . Huyết Vũ Môn bang chúng sợ đến lao đao quỵ quỵ rạp trên mặt đất, không được hướng Ngô Nham dập đầu cầu xin tha thứ, đã có chút nói năng lộn xộn: "Tiên Sư, Đại Tiên, tiểu nhân, tiểu nhân không dám tiếp tục làm ác, cầu, cầu Đại Tiên tha, tha tiểu nhân, tha tiểu nhân mạng chó ..."

Cái này mới nói ra vài câu không hoàn chỉnh nói, mặt của người kia thượng không ngờ trải qua đầy máu đen tí . Như vậy ác độc kinh người Kịch Độc, may là đám này nhìn quen đao quang kiếm ảnh, làm quen đầu đao liếm huyết giết người như ngọc giang hồ hào kiệt, cũng sợ tam hồn xuất thể, Thất Phách phiêu phiêu, từng cái giống nhìn quý mị vậy ngọc ngà nhìn Ngô Nham .

Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung nơi nào còn dám ở cường ngạnh, trong miệng hai người phát khổ, tâm lý càng là giống ăn Hoàng Liên, khổ sắp vô cùng cũng phù phù hướng Ngô Nham quỳ xuống, đồng thời cầu xin tha thứ: "Tiên Sư tha mạng . Tiểu nhân các loại là heo dầu mông tâm, sau đó không dám tiếp tục cùng Thiết Kiếm minh đối nghịch . Cầu Tiên sư tha mạng, tiểu nhân các loại nguyện ý quy phụ Tiên Sư, tất cả nghe theo Tiên Sư phân phó!"

Phía sau hai người mấy nghìn bang chúng, nhìn thấy Ngô Nham như vậy kinh người ác độc thủ đoạn, lại thấy nhà mình Bang Chủ đều hướng người này quỳ xuống, hô cũng tất cả đều quỳ xuống .

Trong chốc lát, nguyên bản trừ mưu mấy tháng, khổ công mấy ngày, lúc này mới chiếm ưu thế tuyệt đối mưa máu Long Hồ minh, lại nguyên nhân Ngô Nham một người xuất hiện, dĩ nhiên trong chốc lát liền tập thể đầu hàng . Kết quả này, cho dù ai cũng không nghĩ tới .

Đứng ở giữa sườn núi Thiết Kiếm minh mọi người, mặc dù không có nghe được Ngô Nham mà nói, nhưng giữ Ngô Nham trong nháy mắt liền quay chuyển toàn bộ thế cục, hàng phục tất cả địch nhân sự tình nhìn rõ ràng ràng .

Ấn no trải qua nhiều ngày khổ chiến, nhưng vẫn nằm ở bị động chịu đòn, thậm chí chỉ lát nữa là phải được hủy diệt chúng Thiết Kiếm minh đệ tử, lúc này tất cả đều phát sinh rung trời tiếng hoan hô, không biết là người nào trước rống to: "Ngô Tiên Sư uy vũ! Thiết Kiếm minh muôn năm!" Mọi người cũng theo sơn hô hải khiếu kêu lên .

"Ngô Tiên Sư uy vũ! Thiết Kiếm minh muôn năm!"

...

Hoan hô sóng triều từng đợt tiếp theo từng đợt, âm thanh dao động khắp nơi .

Ngô Nham cũng không ngờ tới tự mình ra tay trước chế trụ hai người này, bản ý chỉ là muốn để cho hai người ước thúc hảo thủ hạ không nên chạy loạn, hư đại sự của hấn, nhưng trong chớp mắt cánh diễn biến thành trước mắt chi cục .

Mất thấy tiếp tục như vậy nữa, tự mình chuyện lo lắng không chỉ có không được sẽ cải biến, ngược lại sẽ càng ngày càng nghiêm trọng trở nên càng thêm không xong, Ngô Nham sắc mặt âm trầm hướng Tiểu Cô Sơn thượng liếc mắt một cái .

Đứng ở đoàn người trước mặt nhất Trương Lăng phát hiện trước nhất Ngô Nham trên mặt không đứng, cuống quýt ngăn lại Thiết Kiếm minh đệ tử tiếng hoan hô .

"Phi! Uy vũ cái rắm! Tiểu oa oa, người hôm nay hư ta chuyện tốt, ta đánh không lại người, đợi ta viện binh, trở lại tìm người báo thù!"

Liền đang hoan hô âm thanh dừng lúc, một cái vô cùng thanh âm không hòa hài đột ngột ở trong sân vang lên . Mọi người hướng lên tiếng hi vọng của mọi người đi, đã thấy vốn có được Định Thân Phù định trụ Trảm Đầu hòa thượng, dĩ nhiên tránh phá Định Thân phù ràng buộc, nguyên bản dán tại trên đầu hấn Định Thân Phù, đã đốt thành tro bụi .

Trảm Đầu hòa thượng quăng ra ngoan thoại sau đó, vỗ bên hông cái túi nhỏ, cái túi nhỏ phun ra một đạo bạch quang, chỉ thấy một cái lá cây hình dáng Pháp Khí ra hiện ở trong tay của hấn .

Trảm Đầu hòa thượng một tay cầm một khối linh quang chớp động đá màu trắng, một tay giữ cây kìa diệp hình dáng Pháp Khí hướng không trung ném đi, cây kìa diệp hình dáng Pháp Khí đón gió hóa thành một trượng cao thấp. Trảm Đầu hòa thượng nhắc chân vượt đến lá cây hình dáng Pháp Khí thượng, dưới chân linh quang lóe lên, pháp lực rót vào lá cây hình dáng trong pháp khí, lá cây hình dáng Pháp Khí nhất thời oai oai nữu nữu lên tới bảy tám trượng không trung.

"Hắc hắc hắc, tiểu tử, ta hôm nay đi trước một bước, ngày khác trở lại lĩnh giáo các hạ pháp thuật thủ đoạn!" Trảm Đầu hòa thượng đứng ở lá cây Pháp Khí thượng, nhìn phía dưới Ngô Nham phát sinh một trận cắn răng nghiêng lợi cười nhạt, sau đó khổng chế được Pháp Khí, hướng Tiểu Cô Sơn bên ngoài bay trốn đi. Pháp Khí phi động tốc độ, cư nhiên so với tuần mã còn cấp tốc hơn.

Mọi người nơi nào thấy qua ban ngày bay trên trời sự tình? Lúc này thấy kìa Trảm Đầu hòa thượng cư nhiên thật có thể trên không trung phi động, nhất gan, cư nhiên bắt đầu hướng hần bái lạy.

Ngô Nham thần sắc âm tình bất định nhìn dần dần bỏ chạy đi xa Trảm Đầu hòa thượng, sờ lên cằm không nói gì.

Vốn có đối với Ngô Nham rất là kiêng kỵ, Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung, lúc này cũng đều ngừng đầu nhìn sang bay đi Trảm Đầu hòa thượng, lại nhìn sang Ngô Nham, vẻ mặt đều là vô cùng khổ sáp biểu tình, cái này giữ hai mặt Tiên Sư đều cho tội, hai người chỉ phải về mặt cầu xin, dự định thỉnh giáo Ngô Nham bước tiếp theo nên làm như thế nào.

Ngô Nham ánh mắt nhưng thủy chung nhìn chằm chằm đã phi động ra ba xa hơn mười trượng Trảm Đầu hòa thượng. Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung có chút không hiểu nhiều lắm Ngô Nham đang làm gì. Hai người đều muốn, nếu Ngô Nham cũng là Tiên Sư, vì sao không bay lên đuổi theo a, chẳng lẽ trước mắt cái này người trẻ tuổi Tiên Sư, không biết bay sao?

Nhìn cây kìa diệp hình dáng Pháp Khí đột nhiên vòng vo từ không trung bắt đầu đi xuống, Ngô Nham lúc này mới thở phào một cái lẩm bẩm: "Hắc hắc, quả thế. Cái này 'Tâm Nhất Khiếu' chi độc, người thường trung, trong hồ hấp sẽ bị mất mạng. Tu Tiên Giả có Pháp Lực hộ thân, quả nhiên muốn so với người bình thường chống đỡ lâu một chút."

Chiến Vô Địch cùng Hồ Thương Khung hai cái, quỳ gối Ngô Nham trước người của cách đó không xa, mặc dù Ngô Nham thanh âm rất nhỏ, lưỡng nhân hay là nghe cái rõ ràng, quay đầu nhìn phía Trảm Đầu hòa thượng bên kia, quả nhiên nhìn thấy cây kìa diệp hình dáng Pháp Khí đã rơi xuống đất, Trảm Đầu hòa thượng phát sinh một tiếng kêu thê lương thảm thiết liên triệp để không có tiếng hơi thở.

Ngô Nham lạnh nhạt liếc hai người liếc mắt, chỉ đem hai người hoảng sợ vội vàng ngũ thể đầu địa quỳ rạp trên mặt đất, cũng không dám... nữa có bất kỳ vẻ kinh dị. Ngô Nham giơ tay lên giữ một cái viên thuốc nhỏ chuẩn xác không có lăm ném ở đó một thất khổng khổng ngừng cháy ra ngoài nổi máu đen, lại vẫn còn đang dập đầu cầu xin tha thứ bang chúng thông thường trong miệng, lúc này mới thi thi nhiên hướng xa xa rơi trên mặt đất Trảm Đầu hòa thượng thi thể đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Độc Sư hung danh

Oanh động toàn bộ Vân Châu giang hồ huyết vũ Long Hồ minh cùng Thiết Kiếm minh hội chiến đấu, tại chỗ hữu vân Châu nhân vật giang hồ quan tâm trong, lại lý kỳ hết sức qua loa xong việc.

Tất cả tham dự cuộc hội chiến này người, tất cả đều đối với chuyện này ngậm miệng không nói chuyện. Càng thêm lệnh Vân Châu người giang hồ không có nghĩ tới là, ngay cuộc hội chiến này kết thúc ngày thứ mười, vốn có vẫn tị cư ở Tiểu Cô Sơn Thiết Kiếm minh, ở Hoàng, Hồ nhị vị Phó Minh Chủ dưới sự chủ trì, cao giọng quản lý đàn dơi đến Vân Châu thành.

Hơn trăm năm đến, vẫn là Vân Châu thành lớn nhất ba bang hội Huyết Vũ Môn, Long Hồ bang, Thiết Kiếm minh, dĩ nhiên tại trận kìa quý đệ hội chiến kết thúc một tháng sau, từ Huyết Vũ Môn môn chủ Chiến Vô Địch, Long Hồ giúp một tay trợ Hồ Thương Khung, Thiết Kiếm minh tân Nhâm minh chủ Hoàng Chấn khiển dưới đầu, ba bang liên danh lần sái anh hùng thiếp, lần mời Vân Châu lớn tiểu bang hội đầu mục, anh hùng hào kiệt, cùng sau mười ngày ở Vân Châu ngoài thành anh hùng sườn núi cử hành Vân Châu Anh hùng hội.

Lần này Vân Châu Anh hùng hội, có thể nói là Vân Châu gần trăm năm nay lớn nhất một lần giang hồ tụ hội. Vân Châu tất cả có mặt mũi giang hồ hào kiệt, hầu như toàn bộ trình diện.

Người nào cũng không ngờ rằng, lần này Anh hùng hội lại là Vân Châu tam đại bang sẽ muốn cử hành kết minh nghi thức, tam đại bang sẽ cũng vì một minh —— Thiết Huyết minh.

Càng làm cho tất cả mọi người không ngờ tới là, Thiết Huyết minh minh chủ, dĩ nhiên là một cái không có danh tiếng gì mười bảy tuổi hàm hậu thiếu niên. Cái tên này gọi Trương Thao hàm hậu thiếu niên, một ở Anh hùng hội thượng lộ diện, lợi dụng một thanh hơn trượng dài thần kỳ kiếm quang, lần sẽ Vân Châu hào kiệt, đánh khắp toàn bộ Vân Châu giang hồ không địch thủ, thủ hạ cư nhiên không có ba hợp địch.

Việc này đối với toàn bộ Vân Châu giang hồ rung động to lớn, có thể nghĩ. Các loại Thiết Huyết minh minh chủ triển lộ tuyệt đối thực lực mạnh mẽ sau đó, tất cả dự hội giang hồ hào kiệt mới khiếp sợ phát hiện, nguyên lai, nhân gia nguyên bản ba đại bang hội đầu mục đã sớm đối với thiếu niên này tín phục.

Thiết Huyết minh thành lập sau đó, ngoại trừ nhất chiến thành danh Trương Thao ở ngoài, minh trung khác thiết ba vị Phó Minh Chủ, bốn vị hộ pháp cùng tám Đại đường chủ các chức vị. Trong lúc nhất thời, toàn bộ Vân Châu giang hồ trong một đêm, hầu như liền hình thành Đại Nhất Thống cục diện.

Bất quá, nói lý ra lại có người đồn, Thiết Huyết minh phía sau, có thể là có thêm một vị thần bí khó lường Tiên Sư giúp đỡ, bằng không, Thiết Huyết minh là tuyệt đối không được dám kiêu căng như vậy ở Thiên Lang quốc thực lực bức này rắc rối phức tạp Quận Quốc thế lực bên trong cử hành anh hùng gì hội.

Càng thêm kỳ quái là, Thiết Huyết minh ở thành lập sau đó, minh chủ cấp phát mệnh lệnh thứ nhất, lại là tiêu diệt chiếm giữ ở Vân Châu thành một người tên là Tu La Tự Phật Tông tá phái tổ chức.

Vân Châu còn lại Tiểu Bang tiểu hội, cái nào vẫn không rõ Thiết Huyết minh ý đồ? Đây rõ ràng chính là xao sơn chấn hổ mà, Vì vậy ở Tu La Tự bị tiêu diệt trong ngày hôm ấy, tất cả Bang Hội tổ chức đầu mục đều đưa lên cho thấy nguyện ý quy phụ đầu hàng thư, từ đó, toàn bộ Vân Châu giang hồ, hoàn toàn bị Thiết Huyết minh vững vàng khống chế, hình thành bền chắc như thép cục diện.

Ai có thể nghĩ tới, Thiết Huyết minh tổ này đan thành lập sau đó, dĩ nhiên bởi vậy thống nhất toàn bộ Vân Châu giang hồ dài đến mấy trăm năm lâu, thẳng đến sổ sau khi chết, một người thần bí khác thế lực quật khởi, dùng tuyệt đối thực lực mạnh mẽ chiếm đoạt Thiết Huyết minh, lúc này mới cải biến Vân Châu giang hồ thế lực cách cục. Đương nhiên, đây là nói sau, tạm thời không nhắc tới.

Về Thiết Huyết minh như thế nào thành lập các loại đồn đãi, chúng thuyết phân vân, chưa kết luận được. Nhưng một món khác đủ để rung động toàn bộ Thiên Lang quốc sự tình, nhưng ở Thiết Huyết minh thành lập sau mấy tháng trong lúc đó phát sinh, trực tiếp đưa tới toàn bộ Thiên Lang nước giang hồ rung chuyển nhiều năm lâu, cho đến này giang hồ Bang Hội phía sau ủng hộ thần bí Tiên Sư hiện thân, cuộc động loạn này mới dần dần bình tức.

Chuyện này liền phát sinh ở Thiết Huyết minh thành lập sau mấy tháng trong lúc đó. Thiết Huyết minh thành lập lần đầu, Vân Châu lân cận hai cái Đại Châu thế lực lại thừa dịp Vân Châu nổi loạn thời cơ ý đồ nhúng chàm Vân Châu trong lòng đất giang hồ thế lực.

Một cái được người giang hồ xưng là "Độc Sư" thần bí Tiên Sư, ở Thiết Huyết minh được lân cận giếng Châu Hùng Anh Đường, Tịnh Châu Thương Vương Hội vây công lúc, đột nhiên ở hỗn loạn chiến trường xuất hiện, cái tay trong lúc đó tiện độc chết lưỡng đại bang hội gần trăm tên Nhất Lưu Cao Thủ cùng ba gã Hóa Cảnh cao thủ.

Như vậy độc ác kinh người thủ đoạn, tại chỗ liền dọa hồng lưỡng Đại Bang Hội thủ lĩnh. Lưỡng Đại Bang Hội rơi vào đường cùng, chỉ phải một mặt phái ra sứ giả cầu hoà, một mặt bí mật trở về Tổng Đà hướng đều tự phía sau dựa vào Tiên Sư cầu viện.

Có người nói, tam đại bang sẽ ngưng chiến trong lúc, ở sau lưng bí mật bồi dưỡng cái này ba đại bang hội thần bí Tiên Sư từng bí mật lẻ ra mất nói qua. Hội đàm quá trình như thế nào, ngoại nhân tất nhiên là không người biết. Nhưng lần này Tiên Sư mật hội sau đó, Thiết Huyết minh sau lưng Tiên Sư "Độc Sư" tên lại bị truyền tới. Hùng Anh Đường cùng Thương Vương Hội ở tồn thất nặng nề phía dưới lại bị vội vã đều tự hồi lưu rút về.

Kết quả như thế, có thể nghĩ ở thần bí kia Tiên Sư hội đàm trong, giếng Châu cùng Tịnh Châu Tiên Sư cũng không có chiếm được chỗ tốt gì. Cái này chỉ sợ cũng là vì sao hai đại Châu Tiên Sư cho Thiết Huyết minh phía sau ủng hộ Tiên Sư lấy cái như thế chẳng tốt biệt hiệu nguyên nhân đi.

Dù nói thế nào, "Độc Sư" cũng đồng dạng là Tiên Sư, hai đại Châu Tiên Sư không được xưng hô nhân gia một tiếng "Độc Tiên sư", lại xóa đi trong đó chữ tiên, đủ để chứng minh, tại nơi hai đại Tiên Sư trong mắt, cái này "Độc Sư" bởi vì thủ đoạn độc ác, không xứng đáng một cái chữ tiên đi.

Còn như nguyên nhân chân chính có phải hay không như vậy, chỉ sợ cũng chỉ có những thần bí đó Tiên Sư môn tự mình biết.

Từ nay về sau, không còn có bất kỳ thế lực nào có can đảm có ý đồ với Thiết Huyết minh, mà Thiết Huyết minh cũng hoàn toàn chương khống toàn bộ Vân Châu Địa Hạ Thế Lực.

...

"Độc Sư"? Ha ha, Vân Hạc Tử cùng Lục Thương Nhị hai người này lòng dạ ngược lại thật là Tiểu a, không phải là độc chết một đám không biết sống chết tiểu nhân sao? Hai người này về phần đang phía sau như xưng hô này ta sao?" Thanh Huyền Ngô Gia Cầu phụ cận nơi nào đó trong sơn cốc một loạt trước nhà lá, một cái Huyền Y thiếu niên tay nâng nổi một quyển Cổ Thư đang nhìn, nghe được đứng ở trước mặt mình một cái thật thà thanh niên hướng hắn giảng thuật Vân Châu một năm qua này phát sinh chuyện lớn nhỏ, khi nghe nói minh cư nhiên được người gọi là "Độc Sư" sau đó, không khỏi giữ Cổ Thư khép lại, đứng lên, chấp tay sau đít đặc bộ nữ nụ cười khổ.

Cái này Huyền Y thiếu niên chính là ban đầu ở Tiểu Cô Sơn đại triển thần uy, lấy Phích Lịch Thủ đoạn cùng Độc Thuật thu phục Huyết Vũ Môn, Long Hồ bang cùng Thiết Kiếm minh Ngô Nham. Mà trước mặt hắn cung kính đứng yên cái này thật thà thanh niên, nếu là có Vân Châu nhân vật giang hồ nhìn thấy, nhất định sẽ thất kinh.

Người thanh niên này chính là năm gần đây ở toàn bộ Thiên Lang quốc trên giang hồ đều đại đại hữu danh Thiết Huyết minh minh chủ, được người gọi là

"Thiết huyết Thần Kiếm" Trương Thao Trương Đại Minh Chủ .

Thanh niên thật thà nhưc đầu, ngượng ngùng nói: "Ngô sư đệ, đều là ta vô dụng, không thể thống lĩnh Thiết Huyết minh đẩy lùi Hùng Anh Đường cùng Thương Vương Hội người, cái này mới không thể không khiến sư đệ người xuất thủ, hạ xuống cái này không tốt thanh danh ."

Trương Thao lúc đầu đối với xưng hô như thế nào Ngô Nham, còn có chút quẫn quýt một trận . Hắn vốn cũng muốn cùng người khác giống nhau, xưng hô Ngô Nham là Ngô Tiên Sư, nhưng Ngô Nham lại kiên quyết không đồng ý, còn khiến Trương Thao gọi hắn là sư đệ . Điều này cũng làm cho Trương Thao cảm khái đồng thời, đối với Ngô Nham rất khiêm tốn càng thêm kính phục, đáy lòng thậm chí có Kê sĩ vì người tri kỷ mà chết ý niệm trong đầu .

Dù sao, hắn có thể hết ý ngồi trên cái này Thiết Huyết minh vị trí mình chủ, cái này có thể nhờ có Ngô Nham dốc hết sức đề bạt tài bồi . Hắn căn bản là không có cảm tưởng quá, tự mình một ngày nào đó ở trên giang hồ cư nhiên sẽ như thế nổi danh, tuy là cái này vẫn là giấc mộng của hắn .

Đây hết thầy đều là Ngô Nham cho hắn, cho nên hắn hôm nay đối với Ngô Nham có thể nói là khăng khăng một mực .

Chỗ này sơn cốc, được thôn dân phụ cận xưng là Ngô gia núi, triền núi bên kia đó là Ngô Nham quê hương Ngô Gia Câu . Từ một năm trước Ngô Nham ở Tiểu Cô Sơn dùng kế độc chết Trảm Đầu Thượng Nhân, cướp đoạt trên người hắn tất cả vật phẩm, sau đó một cái Hỏa Cầu Thuật hủy thi diệt tích sau đó, Ngô Nham liền hạ đặt một đạo khiến tam đại bang sẽ toàn bộ tề tụ Vân Châu thành đợi mệnh mệnh lệnh, chính hắn còn lại là suốt đêm quyền tất cả mọi thứ, lặng yên không tiếng động trở lại Ngô Gia Câu, tuyên định sơn cốc này làm vì mình một cái khác tạm thời bí mật lối ra . Cái này điểm dừng chân, hiện nay cũng chỉ có Trương Thao một người biết vị trí cụ thể mà thôi .

Chính lý xong Trảm Đầu Thượng Nhân vật phẩm sau đó, Ngô Nham ở trong sơn cốc này làm sơ bộ trí một phen liền ngựa không ngừng vó chạy tới Vân Châu thành, bắt đầu thống nhất toàn bộ Vân Châu giang hồ bang hội mưu hoa .

Trong thời gian này, cũng nhiều thua thiệt đa mưu túc trí Hoàng Chấn cùng Trương Lăng hai người hiền kế, bằng không lấy Ngô Nham lúc này điểm ấy kinh nghiệm giang hồ cùng mưu kế, thật đúng là không có khả năng ở thời gian ngắn như vậy là có thể đem Vân Châu chinh hợp thành bền chắc như thép .

Kỳ thực, Ngô Nham nguyên bản cũng không có muốn khống chế Vân Châu giang hồ bang hội ý tưởng, nhưng độc chết Trảm Đầu Thượng Nhân sau đó, hắn lại lo lắng Trảm Đầu Thượng Nhân nói Tu La Tự còn có những thứ khác Tu Tiên Giả, nếu là thật nếu như mà có, tìm tới hắn đến tiến hành trả thù, hắn có thể liền có chút khó lòng phòng bị .

Một phen trừ mưu sau đó, Ngô Nham liền muốn đến dùng tam đại bang sẽ tổ hợp thành một cái cực lớn giang hồ thế lực, đi dò thám Tu La Tự đáy .

Kết quả lại là lệnh Ngô Nham có điểm dở khóc dở cười . Hay là Tu La Tự, cư nhiên chẳng qua là Vân Châu ngoài thành một chỗ không biết tên trên núi nhỏ một gian đồ nát miếu nhỏ mà thôi . Tòa miếu nhỏ kia lý bản đến tổng cộng cũng chỉ có Trảm Đầu Thượng Nhân thầy trò bốn người, bốn người tất cả đều bị Ngô Nham tận diệt, nơi nào vẫn tồn tại cái gì những thứ khác Tu Tiên Giả ?

Sao Tu La Tự gốc gác mượn cơ hội kinh sợ Vân Châu còn không có quy phụ bang hội cái mưu kế này, cũng Trương Lăng lão hồ ly này nghĩ ra được . Vốn có Thiết Huyết minh thành lập sau đó, Vân Châu thành cũng không thiếu tự nhận có chút thực lực và của cải Bang Hội, cũng không có vào mình đầu nhập vào, điều này cũng làm cho Thiết Huyết minh liên can nguyên lão có chút đau đầu . Nhưng không nghĩ tới nương sao Tu La Tự danh tiếng, lại hết ý khiến Vân Châu tất cả Bang Hội cho rằng Thiết Huyết minh muốn sử dụng phích lịch thủ đoạn lời đình thống nhất Vân Châu giang hồ, không đợi Thiết Huyết minh động thủ, những Bang Hội đó cư nhiên hãy ngoan ngoãn đầu hàng .

Nói thật, Ngô Nham sở dĩ sẽ chọn Trương Thao làm mình ở Vân Châu đại ngôn nhân, cũng là không thể làm gì sự tình . Tờ này thao làm người hàm hậu trung thực có thừa, lại linh động nhạy bén không đủ, lúc đầu Ngô Nham cũng sợ hắn không làm tốt . Bất quá cũng may Trương Thao có một đa mưu túc trí nhị thúc . Ở Trương Lăng hiệp trợ phía dưới, hơn nữa tự mình canh chừng Tiêu Long Vân Kiếm cùng một lần nữa thay miếng nhỏ linh thạch nhẫn đưa cho hắn làm dựa, Trương Thao thật vẫn an vị ổn Thiết Huyết minh vị trí mình chủ . Hôm nay một năm qua đi, ở Ngô Nham không ngừng cho Trương Thao dùng Tụ Khí Đan phía dưới, một lần hành động giữ Trương Thao tạo nên thành một cái tuổi quá trẻ Hóa Cảnh cao thủ . Ở Thiết Huyết minh bên trong, không còn có người có thể lay động Trương Thao vị trí .

Có Trương Thao cùng Thiết Huyết minh hiệp trợ, Ngô Nham đã ở cái này thời gian hơn một năm trong, đối với toàn bộ Vân Châu, thậm chí toàn bộ Thiên Lang quốc có một đại thể cận kề hiểu rõ .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Thiên Lang quốc Tu Tiên gia tộc

Trương Thao giữ gần một tháng Vân Châu phát sinh chuyện lớn nhỏ còn có Thiết Huyết mình dò xét các loại tin tức trọng yếu hướng Ngô Nham hội báo sau đó, liền lặng lẽ ly khai Ngô gia núi .

Đề phòng dùng có người theo dõi Trương Thao tra ra bản thân đặt chân, Ngô Nham có thể nói là nhọc lòng, không gần như chỉ ở Ngô gia sơn chỗ này Vô Danh sơn cốc bốn phía bố trí rất nhiều Mê Tung Trận pháp, đồng thời đã ở Trương Thao trên người dùng tới một loại có thể tiêu trừ nhân thể mùi đặc thù thuốc bột .

Trương Thao sau khi rời khỏi, Ngô Nham một lần nữa ngồi trở lại ghế thái sư, hí hóp mắt, lại nghĩ tới hơn một năm nay đến bất khả tư nghị từng trải hiểu biết .

Hôm nay Ngô Nham, cũng đã mười bảy tuổi, « hành khí tu chân bí quyết » đã ở trong lúc bất tri bất giác, tu luyện tới Luyện Khí Kỳ Đệ Bát Tầng đỉnh phong, mắt thấy qua một đoạn thời gian nữa, thúc nhất vị được thảo, chế biến ra một loại thuốc mới hoàn chỉnh, liền có thể đột phá Đệ Cửu Tầng .

Hôm nay ở cái hông của hắc da trâu mang theo, còn treo móc một cái túi thường cái túi nhỏ . Cái này cái túi nhỏ lại chính là trong truyền thuyết chỉ có gia nhập vào tông môn Tu Tiên Giả mới có tư cách đeo Bách Bảo Nang, hoặc là ở trong Tu Tiên giới thông tục cách gọi gọi Túi Trữ Vật .

Cái túi đựng đồ này thượng cũng không có bất kỳ môn phái tiêu ký, cũng không biết trước đây cái kia Trảm Đầu Thượng Nhân là từ nơi nào lấy được . Ngô Nham trước đây từ Trảm Đầu Thượng Nhân trên người bái kéo xuống cái túi đựng đồ này thời điểm, vừa vừa thật nghiên cứu thời gian thật dài, mới tính hiểu rõ đây là vật gì, lại là thể nào dùng .

Khi hắc lần đầu tiên phát hiện, trên đời này lại có thần kỳ như vậy thực dụng chứa đựng đồ cái túi nhỏ thời điểm, vừa vừa thật vui vẻ một lúc lâu . Bất quá, hơn một tháng trước, tại hắc nhìn thấy Tinh Châu cùng Tinh Châu mặt khác hai nhóm Tu Tiên Giả gia tộc tu sĩ thời điểm, vừa vừa thật khiếp sợ một bả, tự nhiên cũng miễn không bị người cười nhạo, làm một hồi nhà quê . Không ngờ như thế nhân gia Tu Tiên Giả gia tộc Tu Tiên Giả, căn bản là không có giữ túi đựng đồ này trở thành bảo bối gì .

Trảm Đầu Thượng Nhân trong túi đựng đồ, lại nói tiếp cũng thật là một mớ . Ngoại trừ thanh kia Huyết La Nhận Pháp Khí, món đó Thanh Diệp phi hành Pháp Khí, hai khối linh thạch hạ phẩm, ba nhất giai con rối, tám vé đệ giai Phù Lục, một quyển tàn khuyết không đầy đủ luyện khí quyết cùng một khối đen nhánh trang sách kích cỡ tương đương không biết tên mảnh kim loại ở ngoài, liền không còn có những vật khác . Vốn có Trảm Đầu Thượng Nhân trên người còn có một giấy gấp giá trị pha phong Kim Phiếu, cái này một tờ kim phiếu cũng là trước đây huyết vũ Long Hồ mình dâng hiến kính, bất quá Ngô Nham bởi vì kinh nghiệm giang hồ nông cạn, một cái Hỏa Cầu Thuật thiêu hủy Trảm Đầu Thượng Nhân thời điểm, liền đốt giữ cái này giấy gấp Kim Phiếu cũng cho đốt .

Lúc đó biết được việc này sau đó, vừa vừa thật giữ Ngô Nham cho phiền muộn hử, nếu không có sau lại Thiết Huyết mình thành lập sau đó, hiểu kính hắc một một khoản tiền lớn tiền mà nói, Ngô Nham sợ rằng còn phiền muộn hơn một trận đấy .

Món đó Huyết La Nhận Pháp Khí, Ngô Nham tự nhiên là không chút khách khí liền làm của riêng, hôm nay trải qua tự mình không ngừng Tê Luyện sau đó, sử dụng đã vô cùng thuận lợi . Bất quá đáng tiếc, cái này Huyết La Nhận Pháp Khí chỉ là một kiện Sơ Giai Pháp Khí mà thôi, uy lực hữu hạn . Rót vào pháp lực sau đó, chỉ có thể biến thành một bả cao vài trượng cự nhận, trước đây đựng tới Vân Hạc Tử thời điểm, hắc tế xuất món pháp khí này, còn thật được tên ghê tởm cười nhạo một trận . Nếu không phải là Ngô Nham Độc Thuật, sợ rằng Vân Hạc Tử lúc đó thật có khả năng liền thuận lợi bắt hắc cho tiêu diệt, sau đó nhân cơ hội chiếm Vân Châu đấy .

Món đó Thanh Diệp phi hành Pháp Khí ngược lại là một kiện trung cấp Pháp Khí, bất quá ngoại trừ có thể đủ đến phi độ ở ngoài, cũng không cách dùng khác . Pháp khí này lại không thấy công kích năng lực, cũng không có phòng ngự công năng, xác thực là một kiện yếu hình Pháp Khí . Nhưng mặc dù là yếu hình Pháp Khí, đầu gì cũng là nhất kiện trung giai Pháp Khí, có chút ít còn hơn không, Ngô Nham vẫn là học một trận như thế nào thao túng . Hôm nay hắc cũng có thể tự mở tự dạng chân đạp phi hành Pháp Khí, ở mấy chục trượng không trung bay tới bay lui .

Cái này Thanh Diệp Pháp Khí, phi độ đứng lên so với thông thường tuần mã còn nhanh hơn, hơn nữa tiêu hao pháp lực ít vô cùng, ngược lại cũng tính được là là một kiện tốt dùng để đường dài người đi đường công cụ thay đi bộ .

Còn như những thứ đồ khác, ngoại trừ cái kia Hắc U U thoát nhìn giống trang sách một dạng mảnh kim loại hắc nghiên cứu thời gian thật dài, không có nghiên cứu ra là vật gì ở ngoài, những thứ đồ khác, hắc đều hiểu rõ vật phẩm đích danh xưng cùng công dụng .

Hôm nay Ngô Nham, đối với tu tiên giới một ít cơ bản thường thức, cũng có một chút nhận thức, đã không phải là cái kia mới ra đời, cái gì cũng không biết tiêu tử . Cái này còn may mà Tinh Châu Vân Hạc Tử cùng Tinh Châu Lục Thương Nhị hai vị này .

Nhắc tới hai người này, Ngô Nham coi như là đối với này Thiên Lang Quốc Tu Tiên Giới có một đại khái nhận thức .

Thiên Lang quốc sáu Châu, nguyên bản mỗi Châu đều có một Tu Tiên Giả gia tộc tồn tại . Tỷ như Tinh Châu Vân gia, Tinh Châu Lục gia . Những thứ khác như là Viên Châu được Viên gia khống chế, Thương Ngô Châu được Lệnh Hồ gia nắm trong tay, Thiên Lang thành chỗ ở Thiên Lang Quận còn lại là Khương gia thiên hạ . Hôm nay Thiên Lang quốc Quốc Quân đó là họ Khương, là Thiên Lang Quận Tu Tiên Giả gia tộc Khương gia tại thế tục giới hậu nhân .

Vân Châu nguyên bản Tu Tiên Giả gia tộc là Diêm gia . Hơn trăm năm trước Diêm gia, vẫn là Vân Châu thành nhất đẳng đại gia tộc . Từ Vân Châu ra một nổi danh Tán Tu Phong Cửu Trọng sau đó, đây hết thảy liền đều thay đổi . Cái này Phong Cửu Trọng cũng không biết là phải cơ duyên gì, cư nhiên tu luyện tới Luyện Khí Kỳ Thập Tam Tầng cảnh giới đại viên mãn, có thể nói Trúc Cơ tu sĩ lấy loại kém nhất người, danh khí Ồ trên Thiên lang quốc tu tiên giới Tán Tu trong không người nào có thể so với .

Phong Cửu Trọng ở Vân Châu Du Lịch không lâu sau, đến Vân Châu thành, tiếp lúc đó chiếm Vân Châu Tu Tiên Giả gia tộc Diêm gia thời điểm, thái độ

là cực kỳ phách lối, vừa thấy mặt đã khiến Diêm gia nhường ra Vân Châu, nếu không thì muốn tiêu diệt Diêm gia cả nhà .

Diêm gia trước đây cũng có bảy tám cái Luyện Khí Kỳ Tu Tiên Giả, thậm chí ngay lúc đó chủ nhà họ Diêm Diêm Tu La còn là một Luyện Khí Kỳ Thập Nhị Tầng Tu Tiên Giả, cũng không sợ Phong Cửu Trọng . Hai phe ngôn ngữ bất hoà, vung tay .

Cái này một tá lại đánh xảy ra chuyện đến . Diêm gia mặc dù có bảy tám cái Tu Tiên Giả, nhưng vô luận là pháp lực vẫn là Pháp Khí, cũng không sánh bằng Phong Cửu Trọng . Phong Cửu Trọng không chỉ có pháp thuật tinh thực, hơn nữa sử dụng Pháp Khí cũng là một kiện Đỉnh Giai Pháp Khí, uy lực cực lớn . Tán Tu có thể có Đỉnh Giai Pháp Khí, cái này ở Tu Tiên Giới nhất định chính là cái như kỳ tích tồn tại . Song phương đại chiến ba ngày, Phong Cửu Trọng dám dựa vào tinh thâm pháp lực cùng Đỉnh Giai uy lực của pháp khí, chém giết Diêm gia tất cả tu sĩ, thậm chí ngay cả Diêm gia gia chủ Diêm Tu La cũng không có thể may mắn tránh khỏi .

Một trận chiến này hầu như oanh động toàn bộ Thiên Lang quốc tán tu giới . Có người nói, còn khiến cho chiếm giữ Thiên Lang nước lãnh đời tông môn Di Đà sơn Phù Đồ Cung chủ ý của . Diêm Tu La mặc dù là Phù Đồ Cung trực xuất tông môn tu sĩ, nhưng dù sao cũng có một đoạn hương hỏa duyên, tự nhiên là phải phái người tới truy xét chuyện này .

Sau lại cũng không biết xảy ra chuyện gì, Phù Đồ trước cùng tới truy xét chuyện này sử giả, đang truy xét trong lúc lại nhìn trúng Phong Cửu Trọng tư chất, không chỉ không có truy cứu trách nhiệm của hắn, ngược lại đem hắn chiêu nạp Phù Đồ Cung .

Chuyện này vốn có đi qua cũng liền đi qua, nhưng lại thiên Phong Cửu Trọng trước đây chém giết Diêm gia đám tu sĩ thời điểm, không có đuổi tận giết tuyệt, còn đồ vào một cái bị ném vào giếng cạn Diêm gia hậu nhân . Cái này Diêm gia hậu nhân lúc đó chỉ có hơn bốn tháng lớn, cũng là một người có linh căn, được Diêm Tu La ném vào giếng cạn sau đó, lại bị Diêm Tu La một cái xuống núi sư huynh cấp cứu . Người này bởi vì ban đầu ở Phù Đồ Cung chịu được quá Diêm Tu La đại ân, lần này xuống núi vốn muốn là vì cho Diêm Tu La báo thù .

Không nghĩ tới trời xui đất khiến, Phong Cửu Trọng lúc này cũng đã là Phù Đồ Cung Nội Môn đệ tử, hơn nữa nguyên nhân là từ chất của hắn thiên phú hơn người, Trúc Cơ có hi vọng, cái kia Diêm Tu La sư huynh tự nhiên cũng sẽ không dám truy cứu việc này . Hắn cũng không có trở lại tông môn, mà là ở lại Vân Châu, ở Vân Châu ngoài thành ở lại, xây một cái miếu nhỏ, gọi là Tu La Tự, tự hào Tu La thượng nhân, một lòng một ý bắt đầu nuôi nấng Diêm Tu La cái này hậu nhân . Nhịp vụ Phong Cửu Trọng uy danh, Tu La thượng nhân tuy là giữ Diêm Tu La cái này hậu nhân nuôi nấng lớn lên, cũng truyền hắn công pháp, nhưng tiếc là người này trời sinh tư chất hữu hạn, linh căn càng là cấp thấp tứ thuộc tính Tạp Linh Căn, tu luyện vài chục năm cũng chỉ là một mực Luyện Khí tầng hai bồi hồi .

Tu La thượng nhân Tọa Hóa trước, cũng không còn dám đem hắn là Diêm Tu La hậu nhân sự tình nói cho hắn biết, vèn vèn chỉ là nói cho hắn biết, nhà bọn họ cùng Vân Châu Thiết Kiếm minh Phong gia có cừu oán, Phong gia thế lớn, còn có Phong Cửu Trọng cái này đã Trúc Cơ thành công Tu Tiên Giả làm hậu thuẫn, nếu là không có cơ duyên gì, cũng không cần lại suy nghĩ gì chuyện báo thù .

Người này dĩ nhiên chính là được Ngô Nham giết chết cái kia xui xẻo Trảm Đầu Thượng Nhân Diêm chém thủ lĩnh . Cũng là hắn không may mắn, vốn có hắn ở sắp tới nghe được, nhà mình cừu nhân Phong Cửu Trọng ở mấy năm trước cùng người tranh đấu thời điểm bị người chém giết tin tức phía sau, hắn liền hào hứng bắt đầu truy tra Phong gia hậu nhân hạ lạc, chuẩn bị vì sư báo thù .

Bởi vì Diêm gia cùng Phong gia ân oán, mọi người mặc dù biết Vân Châu từ lúc này sau đó, liền vẫn không có Tu Tiên Giả gia tộc chiếm lĩnh . Nhưng cái này Vân Châu hơn trăm năm đến, lại từ đầu đến cuối không có Tu Tiên Giả có can đảm chen chân Vân Châu chuyện vụ . Mặc dù là trước đây Thiết Kiếm minh được Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ bang liên thủ đánh tan, lại giống là như thế .

Hơn một năm qua, Ngô Nham đi qua cùng phụ cận hai châu Tán Tu gia tộc tiếp xúc, bên ngoài thăm tìm hiểu ra những tin đồn này thời điểm, vừa vừa thật được hoảng sợ ra không ít mồ hôi lạnh .

Có thể nói Ngô Nham vận khí vẫn là tương đối tốt, nếu như Trúc Cơ Kỳ Phong Cửu Trọng nếu như biết được vận bởi của mình thế hệ con cháu được Ngô Nham cho không giải thích được cho giết, vậy hắn Ngô Nham ngay cả có chín cái mệnh, chỉ sợ cũng không đủ nhân gia Trúc Cơ Kỳ đại tu sĩ một đầu ngón tay ấn .

Cũng may những thứ này ẩn bên trong uy hiếp đã giải trừ, Ngô Nham tự nhiên yên lòng . Hôm nay hết ý ở Vân Châu đương danh lập vạn, bây giờ Vân Châu, bằng đã hoàn toàn rơi vào trong tay của hắn, họ Ngô . Ngô Nham đương nhiên liền phải thật tốt tính toán tính toán, con đường sau đó rốt cuộc làm như thế nào đi .

Ngô Nham đập nỗi sợ hãi của chính mình, cau mày, tựa hồ đang nghĩ một ít tâm sự .

Hắn hiện tại giữ điểm dừng chân tuyển trạch quê hương Ngô Gia Cầu, nếu nói không có tâm tư khác, sợ rằng ngay cả chính hắn cũng không tin . Một người phát đạt, vậy không coi là phát đạt, chỉ có liên quan khiến người nhà của mình, tộc nhân, gia hương người cũng phát đạt, mới tính là chân chính phát đạt .

Thế nhưng, Ngô Nham mình bây giờ lựa chọn con đường này, lại trần ngập không biết cùng hung hiểm, một cái không tốt thì có thể vạn kiếp bất phục . Nếu thật như thế, chẳng phải là muốn liên quan khiến người nhà của mình, tộc nhân cũng theo bị liên lụy sao? Xa không nói, đã nói Diêm gia cùng Phong gia . Diêm gia Tu Tiên Giả vừa chết, này nguyên bản ở Vân Châu sinh sống rất tốt Diêm gia phổ thông phú quý người rảnh rỗi, không phải liên tiếp được Thiết Kiếm minh cho tận diệt sao? Phong gia, Phong Cửu Trọng vừa đi, Thiết Kiếm minh liền lọt vào Huyết Vũ Môn cùng Long Hồ Bang liên hợp đã kích, Phong gia hậu nhân phải như con chó trốn đông trốn tây, kéo dài hơi tàn .

Ngô Nham, cảm thấy có chút đau đầu .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Ngõ gia Bảo

Đời đời kiếp kiếp sinh hoạt tại Ngõ Gia Câu chủ hương nhân, hơn một năm nay đến, vừa vừa thật cảm nhận được quê hương biến hóa lớn. Nguyên bản căn cốt vắng lặng sườn núi khe suối từ đất hoang, bởi vì một hồi kỳ quái phạm vi nhỏ mưa xuống, cư nhiên thần kỳ biến thành ốc thổ, bây giờ là loại cái gì đều có thể mùa thu hoạch lớn. Cái này Pepsi hư Ngõ Gia Câu hương dân, một mạch thần ông trời phù hộ, Chư Thiên thần linh che chở. Mọi nhà cả ngày đều bày cái lư hương thấp hương cúng bái thần linh.

Ở Ngõ Gia Câu Ngõ lão cha gia sát vách, ở năm ngoai tiết, Ngõ lão cha cư nhiên thịnh thị ngoại đến, lần lượt nhà hần nhà lớn, liên tiếp đây lại một loạt ngũ gian gạch xanh ngói xanh nhà lớn, càng xa xỉ dùng gạch xanh làm thành tiểu viện, đắp cửa lầu, treo biển hành nghề biển, lấy tên đẹp: "Ngõ gia thư quán".

Ngõ lão cha càng là khoát khí từ Thanh Huyện trong huyện thành mời tới hai vị đức cao vọng trọng tây tịch tự mình Tọa Quán, miễn phí khiến Ngõ Gia Câu hải tử đi vào "Ngõ gia thư quán" trong đi đọc sách.

Ngõ đại thiện nhân mỹ danh, cũng trong thời gian một năm này truyền khắp mười dặm tám Hương, có thể nói phong quang vô hạn.

Lang lãnh trẻ con tiếng đọc sách, từ thư quán trong bay ra, chương hiển cái này căn cốt Ngõ Gia Câu, đây là muốn cải biến, muốn phát đạt tiết tháo a.

Ngay cả Tọa Quán hai vị tây Tịch tiên sinh, đối với Ngõ Gia Câu đọc sách đồng tử, đó cũng là cùng tán thưởng. Nói thẳng là phúc địa ra Linh Đồng, Ngõ Gia Câu Linh Đồng, kém chút được mai một a.

Ở Ngõ đại thiện nhân gia đại viện bên kia, cũng tương tự có một cái sân. Cái nhà này đồng dạng là dùng gạch xanh thể tường, ngói xanh che phòng đại viện rơi. Bất quá, cái nhà này tường, so với thư quán bên kia tiểu viện lớn hơn không chỉ gấp đôi, hơn nữa sân tường cao, trọn có cao ba trượng, tường viện càng là có ba thước nhiều dày. Cái này đại viện rơi không có gì tầm biến, hơn nữa trong ngày đại môn đóng chắc, nhìn không ra là dùng để làm gì.

Nhưng có từ dưới chân tường đi qua hương dân, thường thường có thể nghe được trong viện truyền ra một ít đao thương gây gộc tiếng đánh. Thoạt nhìn, đây là có người ở trong sân tập võ đây.

Trên thực tế, cái nhà này trong, đích thật là Ngõ gia sân luyện công. Phụ trách giáo viên võ thuật giáo đầu, là một đứa tám mươi tuổi thoạt nhìn lúc nào cũng có thể chết lão đầu. Nơi đây tập võ tiểu hải tử cũng gọi hần Hoàng gia gia. Lão nhân này làm người ôn hoà, nhưng Giáo sư võ thuật thời điểm, rồi lại hung ác bá đạo, có chút không đúng sẽ gặp lớn tiếng trách cứ, thậm chí gây gộc tương gia.

Hôm nay Ngõ gia, đã không phải là cửa nhỏ kia độc viện tiểu viện. Ở nguyên lại phòng cũ cơ sở trên, lại hướng ra phía ngoài mở rộng hơn mười mẫu lớn, đồng là thư quán, phía tây là võ quán, Chính Nam đại môn càng là dựng thẳng lên ba trượng dư cao, cùng tường thành không sai biệt lắm thật dày Bảo tường. Phía bắc hậu viện, càng xây dựng thêm thành một tòa tòa thành vậy liên miên nhà.

Cái này toàn bộ chính là một tòa Ngõ gia Bảo, nơi nào còn sao nói là lớn bình thường gia đình?

Ngõ lão cha Ngõ đại thiện nhân, tự nhiên cũng không cần ở đích thân xuống đất làm việc. Tất cả việc đều có bang thuê tá điền chế tác. Hần hiện tại mỗi ngày sự tình, chính là bùng cái tinh xảo từ sa hồ, mỹ mỹ thường thức nghe nói là ngay cả Thiên Lang nước Quốc Quân đều khó khăn hưởng thụ được chè xuân diệp tiêm trà, ở Ngõ gia Bảo vòng tới vòng lui cảm thần sinh đường đứa con trai tốt.

"Cha, Nhị đệ đây?" Ngõ lão cha chính đoan nói từ sa hồ thường thức trà đây, thỉnh linh chợt nghe phía sau có người gọi, quay đầu nhìn lại, cũng nhiều ngày không thấy trưởng tử Ngõ Nham, trên mặt liền lộ ra thoải mái tiểu ý, đạo: "Nguyên lai là Nham Nhi a, núi nhỏ vừa rồi đi Võ Quán cùng Hoàng Lão học võ đi. Làm sao, có chuyện gì? Người cũng vậy, không có việc gì cả ngày chăm địa thích mặc cái này một thân rộng lớn Hắc Y? Không có hiện ra quá mức lão thành đáng vẻ già nua, đôi Minh Nhi khiến mẹ người từ làm cho người vài món sáng rỡ quần áo, người cũng trưởng thành, cha đang tìm kiếm nỏ, giúp người nói lên 1 cục việc hôn nhân, cha cái này rảnh rồi, đang muốn mang mang Tôn Tử, hưởng hưởng phúc..."

Một thân màu đen bào phục Ngõ Nham, lúc này nhìn đích xác hơi quá với trang trọng lão thành, mười bảy tuổi hần, tướng mạo vốn có đáng đáp liền phổ thông bản phận, mặc thêm vào cái này một thân màu đen bào phục, nhìn một cái, còn tưởng rằng là đã sớm thành gia lập nghiệp, nữ nhân thành đoàn người trưởng thành đây.

Ngõ Nham trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, xoa xoa mũi đạo: "Cha, việc này trước không vội. Ta có chuyện trọng yếu tìm người cùng núi nhỏ thương lượng. Người phải người đem hần tìm đến, đi Ngõ gia núi phía tây cửa sơn cốc chờ ta. Nhớ kỹ, đừng làm cho bất luận kẻ nào theo tới."

Ngõ Nham nói xong, rất sợ Ngõ lão cha lại lải nhải cái gì việc hôn nhân, cái gì khuê nữ các loại, trực tiếp nghiêng đầu mà chạy. Ngõ lão cha gặm chân bật cười nói: "Tiểu tử thói này, càng ngày càng kỳ cục, lại dám phản phó hần Lão Tử chân chạy."

Nói giỡn về nói giỡn, Ngô lão cha đối với người trưởng tử này, là càng xem càng thoải mái. Ngô gia có thể có hôm nay phát đạt, Ngô Gia Cầu có thể có hôm nay biến hóa, có thể tất cả đều là đứa con trai này công lao. Ngô lão cha cũng không có gọi hạ nhân đi tìm Ngô Sơn, mà là tự mình tiểu bảo hướng Võ Quán đi.

...

Ngô gia núi tọa lạc tại khoảng cách Ngô Gia Cầu Thôn cách xa ba, bốn dặm về phía tây, núi bất quá là tọa trảm trượng dư cao Thổ Thạch núi, trên núi cây cỏ xanh um, bất quá đều là chút tầm thường rừng hoang cây ngải. Như vậy đã núi đất hoang, ngay cả lớn một chút dã thú cũng không có. Ngô Gia Cầu người tự nhiên cũng không trông cậy nổi có thể từ nơi này làm giàu.

Ở Ngô gia sơn phía tây, có một mảnh tứ diện được Ái Sơn xúm lại sơn cốc. Sơn cốc này không có gì chính thức tên, trước đây mọi người tập quán gọi nơi đây là Toan Tảo Cầu, chỉ vì sơn cốc bốn bề trên ngọn núi thấp sinh trưởng không ít táo rừng chua cây.

Toan Tảo Cầu trước đây cũng không có chỗ khác thường gì, nhưng một năm trước, thường ở bên cạnh đồn củi thôn dân chợt phát hiện, cái này Toan Tảo Cầu không biết tại sao, tựa hồ trong một đêm, đã bị một mảnh không giải thích được sương mù cho bao phủ che đậy.

Đứng ở bốn bề trên ngọn núi thấp xuống phía dưới ngắm, mơ hồ, căn bản thấy không rõ đáy cốc tình hình. Nguyên bản còn có núi Dân nghĩ tiếp tìm hiểu một cái là chuyện gì xảy ra, nhưng từ trong cốc chạy ra bốn cái giống người mà không phải người quái vật sau đó, sơn dân đều truyền thuyết, cái này Toan Tảo trong rãnh ra ăn thịt người Sơn Tiêu mộc Mị, không còn có người dám tới nơi này tham xem.

Ngẫu nhiên có gan lớn tiểu hải tử, lên lên công đại nhân chạy Toan Tảo Cầu cốc khẩu, muốn đi vào tham xem tham xem, cũng nhiều là không giải thích được liền đã bất tỉnh, bị ném ở Ngô gia núi trên núi thượng. Từ đó, nơi đây thì trở thành một chỗ không người qua lại cấm địa.

Ngô Sơn từ lúc theo Hoàng Chấn Lão Sư Phụ học tập võ công, tu luyện ra nội công bắt đầu, là gan này liền càng lúc càng lớn. Bình thường tiết, mười bốn mười lăm tuổi Ngô Sơn, thường thường sẽ một người đeo một cây cứng rắn tang Cung, chạy đến cách xa mười mấy dặm sâu trong núi lớn săn bắt dã thú, tôi luyện võ nghệ cùng đàm phác.

Ngô Sơn bây giờ khí lực lớn đến đáng sợ, đầu càng là ở trong vòng một năm tăng tăng một mạch lùi, hẳn tự nhiên là không biết, đây hết thảy bất quá đều là Ngô Nham cho hắn dùng không ít cải thiện thể chất Linh Đan Diệu Dược sở trí.

"Cha, đại ca thần thần bí bí, giữ hai người chúng ta kêu tới nơi này làm gì? Cái này Toan Tảo trong rãnh quái khiếp người, trước sớm ta vốn còn muốn đi vào tham xem tham xem, có thể bên trong bỗng nhiên xông ra cái quái vật, vừa vừa thật dọa ta một hồi. Ta theo quái vật kia còn đánh một trận, người đoán dù thế nào? Quái vật kia lại là một người gỗ, hai ba lần liền đem ta đánh ngã. May mắn ta thấy cơ không đúng chạy nhanh, bằng không, hắc hắc...". Đúng cha, người nói đại ca ở Thanh Huyện mở ra tiệm thuốc lớn, thực sự kiếm rất nhiều tiền sao? Một năm này chúng ta lại là đắp phòng, lại là thỉnh tiên sinh, ít nói cũng hoa bảy tám ngàn lượng bạc trắng đi, đại ca gầy teo yếu ớt, lại có lớn như vậy bản lĩnh. Một mình hắn tại ngoại, ta có thể có điểm lo lắng, chờ ta học bản lĩnh, nhất định phải đi theo bên cạnh đại ca bảo hộ hắn!" Ngô Nham một bên cẩn thận lắng nghe cùng Ngô lão cha vừa nói chuyện, một bên khẩn trương nhìn chằm chằm sương mù tràn ngập cửa sơn cốc.

Ngô lão cha cũng là vẻ mặt khẩn trương nhìn chằm chằm cửa sơn cốc, thần tình hồ nghi bất định, tâm lý càng là có chút phanh phanh nhảy loạn, không hiểu nổi Ngô Nham vì sao giữ hai người bọn họ tìm tới nơi này thương lượng đại sự. Ở nhà mình trong phòng thương lượng, không phải tốt hơn sao?

"Chính là a, núi nhỏ, cha luôn cảm giác có điểm là lạ, đại ca người tựa hồ dường như thật có đại sự muốn cùng hai ta thương lượng. Người nói, hẳn vì sao khiến hai ta tới nơi này? Cái này đã khe suối từ, những năm trước đây đến lúc đó không có như thế khiếp người, cũng không còn cái này che khuất bầu trời sương mù, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Người nói, đại ca người một năm qua này cả ngày thần thần bí bí, rốt cuộc đang làm gì? Ta nói người đang Thanh Huyện hỏi thăm người chuyện của đại ca, cũng không còn hỏi thăm ra cái nguyên do, hẳn mời ba cái kia tiên sinh, đối với chuyện của hắn giống như cũng là ngậm miệng không nói chuyện, thực sự là kỳ quái a." Ngô lão cha cũng là buồn bực nói.

Đúng lúc này, lưỡng trong tai người chợt nghe trong sơn cốc đông đông đông có vật nặng đụng đất thanh âm hướng ngoài truyền tới, nghe hình như là cái gì quái thú khổng lồ muốn từ trong cốc đi ra giống nhau, sợ hai người kinh nghi bất định nhìn chăm chú liếc mắt, đều có chút không biết làm sao.

"Cha, ta dường như nghe được, đây là bên trong thung lũng kia đầu gỗ quái nhân phải ra khỏi đến? Ta hiện tại khí lực tuy là lớn hơn nữa, hơn nữa cũng học võ nghệ, nhưng cảm giác vẫn là đánh không lại gỗ kia quái nhân, làm sao bây giờ? Người chạy sao?"

"Chạy? Đi đâu? Đại ca người không phải khiến hai ta tại vực này hẳn áy ư, hai ta vừa chạy, đại ca người đến, gặp được cái này đầu gỗ quái nhân làm sao bây giờ?"

Hai người khẩn trương người một câu ta một lời vừa nói, ánh mắt lại đều không ngừng xung bắt đầu tìm kiếm Ngô Nham tung tích.

"Nham Nhi? ! Nham Nhi!"

"Đại ca! Đại ca! Người ở đâu?"

Đúng lúc này, cốc khẩu đầy trời sương mù, đột nhiên như là nghe được mệnh lệnh nào đó một dạng, cứ nhiên lý kỳ dần dần hướng hai bên xa nhau. Vốn có đang đang hồ hoán Ngô Nham Ngô gia phụ tử, được trước mắt lý kỳ biến hóa, hoảng sợ giương mắt trừng mắt, hoảng sợ thất thố.

Bất quá Ngô Sơn nhưng thật ra rất hiếu tâm, từ lúc vụ khí hướng hai bên xa nhau lúc, liền nhảy đến Ngô cha trước người, trong tay bắt nổi một thanh trường đao, bảo vệ hai người.

Trong cốc vụ khí xa nhau một cái ba trượng dư chiều rộng thông đạo, một cái năm trượng dư cao không lồ sắt thép khô lâu quái vật, trùng mắt một đôi đèn lồng lớn nhỏ đồ bưng con người, từng bước từng bước hướng ngoài cốc đi tới .

Ngô gia phụ tử đột nhiên chứng kiến không lồ như vậy sắt thép khô lâu quái vật, sớm đã sợ đến chân gân co quắp, không thể động đậy . Lúc này, lưỡng trong tai người lại nghe vô ích trung một cái thanh âm quen thuộc đạo: "Cha, núi nhỏ, các người làm sao hiện tại mới đến, ta đều chờ các người nửa ngày ."

Ngô gia phụ tử theo thanh âm nhìn lên trên, đã thấy ở to lớn kia khô lâu quái vật đỉnh đầu, ngồi xếp bằng một cái Huyền Y thanh niên, có thể không được đúng là bọn họ đang lo lắng tìm kiếm Ngô Nham chứ sao.

Ngô lão cha nuốt nước bọt, khàn giọng muốn nói điểm cái gì, môi lúng túng nửa ngày, dĩ nhiên không nói ra một câu nói . Ngô Sơn lại cùng Ngô lão cha bất đồng, hắn thấy đến đại ca cư nhiên nhân nhả ngồi xếp bằng ở to lớn kia sắt thép khô lâu quái vật trên đầu, rất nhanh thì phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, nhân châu - xoay động, hi tư tư kêu lên: "Đại ca, nguyên lai người một mực ở tại trong sơn cốc này à? Sơn cốc kia sương mù cùng gỗ kia quái nhân, còn có cái này to lớn Thiết gia hòa, đều là người làm cho sao?"

Ngô Nham cười cười, chỉ một ngón tay, sắt thép Khô Lâu khô lồi hai bàn tay không lồ than đề xuống đất, Ngô Nham chỉ vào to lớn sắt thép bàn tay đối với hai người đạo: "Cha, núi nhỏ, nơi đây không phải là nơi nói chuyện, đi lên, ta mang bọn người vào núi cốc hơn nữa ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Bốn năm sau

Ngô Nham ngồi xếp bằng ở khô lồi đỉnh đầu, đối với phụ thân và em trai giết mình, hắn lại không thấy mờ lời an ủi, cũng không có giải thích cái gì . Nếu quyết định muốn trước lúc ly khai, cho người nhà lưu lại trong giang hồ đủ để thủ đoạn tự vệ cùng lực lượng, Ngô Nham đã nghĩ thông suốt, vẫn là đem mình là người tu tiên sự tình, theo chân bọn họ nói một chút .

Hắn cũng định được, các loại đệ đệ hơi chút lại lớn một chút, thành thực sau khi, hắn liền muốn bỏ đi cái này trần tục việc, theo đuổi hư vô phiêu miểu thần tiên đại đạo . Đi lần này, còn không biết có thể hay không lại cùng bọn chúng có gặp lại ngày . Tuy là không bỏ, nhưng này cuối cùng là phải đối mặt vấn đề . Ngô Nham chỉ là muốn để cho mình đi yên tâm, đi không hề ràng buộc .

Ngô lão cha và Ngô Sơn, một tả một hữu ngồi ở khô lồi sắt thép bàn tay to thượng, đang ở bốn năm trượng trên cao, ngạc nhiên ngẩng lên trước mắt sơn cốc, tựa hồ cảm giác có điểm không chân thật .

Trong sơn cốc, chim hót hoa nở . Mấy chỗ lớn gần nhỏ Dược Điện, khai khẩn ở sơn cốc bốn bề trên sườn núi, xanh um xanh tươi . Sở gian mao ốc, xây ở đáy cốc, trước nhà đứng thẳng bốn cái lớn nhỏ không đều con rồi con rồi, tựa hồ trông nhà hộ viện đỉnh người hầu một dạng, thật là thú vị .

Sắt thép con rồi đi tới trước nhà lá, Ngô Nham sai sử con rồi buông phụ thân và đệ đệ, chính hắn còn lại là thêm một cái Ngự Phong Quyết, nhẹ bồng từ con rồi đỉnh đầu hạ xuống, giờ tay lên một ngón tay, sắt thép con rồi xoay người lại hướng cốc khẩu bước đi . Vừa mới tách ra sương mù, một lần nữa khép kín, cũng nữa nhìn không thấy lúc tới lộ .

Ngô Nham mời phụ thân và đệ đệ tiến nhập nhà tranh, là hai người ngâm vào nước thượng một bầu trà thuốc, cười nói : "Cha, núi nhỏ, ta biết các người ghen một bụng vấn đề, được, bây giờ hỏi đi ."

Ngô lão cha nơi đó có tâm tư uống trà, hắn đích xác là ghen một bụng vấn đề, đưa con trai này cho hắn kinh ngạc, quả thực quá lớn, lớn khiến hắn cũng không biết nên như thế nào tiếp thu .

"Nham Nhi, đây rốt cuộc là chuyện như thế nào ? Vừa rồi Thiết gia hòa, lại là cái gì đông tây ? Thật tốt trong nhà không được, người làm gì thế ở chỗ hoang giao dã ngoại ? Người ..."

Ngô Nham khoát khoát tay cười nói : "Cha, người có thể hay không tha cho ta từng món một trả lời người ? Ta hôm nay đem người cùng núi nhỏ tìm đến, kỳ thực chính là muốn đem ta cho tới nay ẩn giấu thực lực sự tình, nói với các người nói . Cha, người cho rằng, ta nếu như thông thường ngồi công đường xử án Đại Phu, thật có thể ở nơi này mà thời gian ngắn ngủi, kiếm hạ lớn như vậy gia tài ?"

Ngô Nham cười nhìn nói chuyện muốn nói chuyện lần nữa phụ thân, còn có hai bên trái phải về mặt nghi vấn về chờ mong đệ đệ, bụng này trước mắt chén trà, lại nói : "Cha, núi nhỏ, đây chính là ta thân thủ điều phối trà thuốc, uống xong sau khi, có thể kéo dài tuổi thọ, tăng cường thể chất, các người vẫn là uống lúc còn nóng, hiệu quả mới rõ ràng ."

Ngô lão cha vừa nghe có thể kéo dài tuổi thọ, bùng lên ngửi một cái liền uống một hớp sạch sê, uống xong sau khi, còn phân biệt rõ phân biệt rõ miệng, ngạc nhiên nói : "Di, không phải trà thuốc sao? Sao vậy uống như vậy mùi thơm ngát ngon miệng ? Quái, quái, Nham Nhi, nhớ kỹ giữ trà này cho cha nhiều bị điểm."

Ngô lão cha làm như bỗng nhiên nghĩ thông suốt cái gì, đối với hướng Ngô Nham hiểu rõ những thứ này thần bí việc, ngược lại không được sao vậy cấp bách . Ngược lại Ngô Nham là con của hắn, người nào làm cha, không hy vọng tự mình từ nữ sinh hoạt rất tốt, trở nên càng mạnh ?

Ngô Sơn tuy là nghi vấn đầy đầu, nhưng luôn luôn đối với ca ca nhất là tín phục, cho nên cũng ngoan ngoãn uống trà, về mặt mong đợi nhìn Ngô Nham, chờ đợi từ hắn nơi đây nghe được một cái kinh thiên địa khiếp quỷ thần thần bí cổ sự .

Ngô Nham lúc này mới không chút hoang mang giữ năm năm qua trải qua sự tình, nhất khẩn yếu hướng hai người kể lể . Bất quá, là sợ có một số việc báo cho biết hai người, khiến cho sự lo lắng của bọn họ, thậm chí cho bọn hắn ngày sau đưa tới tai họa, một ít chuyện cực kỳ bí ẩn, Ngô Nham cũng không dám nói cho hai người . Tỷ như Tiểu bếp lò sự tình, còn có Phong Dược Sư đối với hắn đoạt xác sự tình . Còn như hôm nay hắn bằng thực tế nắm trong tay Thiết Huyết minh sự tình, Ngô Nham nhưng thật ra không có để ở trong lòng, nhưng hắn cũng không hy vọng Ngô gia giới nhập giang hồ phân tranh trong, vì vậy cũng không có nói cho hai người .

Nhưng dù vậy, hai người nghe vẫn là gương mặt hoảng sợ . Thẳng đến hơn một canh giờ sau khi, Ngô Nham đại thể nói xong chuyện của mình, Ngô lão cha còn hầy còn có chút không dám tin tưởng tự lâm bẩm : "Người nói cái gì ? Người bây giờ là thần tiên ?"

"Cha, không phải thần tiên, ta không phải nói ấy ư, ta bây giờ là Tu Tiên Giả, chỉ là một muốn tu luyện thành tiên Tu Luyện Giả mà thôi, nào dám xưng thần tiên ?" Ngô Nham xoa mũi cười khổ nói .

"Tu Tiên Giả ? Người tu luyện thành tiên ? Ca,, người có hay không Phi ? Nếu không, người bây giờ Phi một cái cho ta xem ?"

...

Ngô Nham hiện tại cũng có điểm hối hận giữ chuyện này nói cho phụ thân và đệ đệ . Hai người dặt hắn hỏi lung tung này kia, thậm chí cho rằng Ngô Nham đã sẽ sửa đổi thành hay pháp thuật, dĩ nhiên ép buộc hắn thi triển một cái nhìn .

Thiên Luân Chi Nhạc, là thể gian tất cả hi nhạc căn bản, thân tình yêu nặng nhẹ như thế nào, chỉ chỉ có mỗi bên người trong lòng hiểu rõ . Đại Đạo Vô Tình, vô tình chỉ vì cái này thân tình yêu dưới đáy lòng tất nhiên muốn siêu thoát thành một loại cần phải dứt bỏ tình . Ngô Nham từ biết mình sở học vì sao, liền đã nhận đúng con đường này . Vì vậy, đoạn này không hề rời đi thời gian lúc trước, hắn nghĩ kỹ hảo bồi người nhà một chút, giữ sở học mình, lại cũng sẽ không cho người nhà đưa tới tự dưng tai họa bất ngờ tri thức, làm hết khả năng truyền thụ cho phụ thân và đệ đệ . Còn như mẹ và em gái nơi đó, Ngô Nham tin tưởng phụ thân và đệ đệ có thể xử lý được .

Trò chuyện một lát, Ngô Nham dẫn phụ thân và đệ đệ đi tới một khối Dược Điền trước, chỉ vào trong đó loại loại dược thảo đối với hai người đạo : "Cha, vừa rồi ta đã giữ « Dược Kinh » truyền cho đệ đệ, khối này trong ruộng thuốc, phân nửa là cứu mạng dược thảo, phân nửa là phải chết Độc Thảo . Đây là ta là người Ngô gia lưu . Tương lai các người học hết « Dược Kinh » sở nhớ, hay dùng nổi một mẫu thuốc, mờ ta Ngô gia thiện tồn chi nguyên đi."

Ngô lão cha nhìn về mặt vui rạo rức không có tim không có phổi con trai thứ hai Ngô Sơn, cau mày làm như nhìn ra Ngô Nham tâm sự, thật sâu ngắm trường từ hồi lâu, cuối cùng thở dài một tiếng, trong chớp nhoáng này, hắn tựa như giải thoát, vừa tựa như già nua một ít, thấp giọng nói : "Nham Nhi, yên tâm đi, cha bộ xương già này, còn có ích đây. Chỉ là, người ... Ai, người đã hạ quyết tâm, cha chỉ mong nhắm mắt trước, người có thể ... Tính một chút, không nói . Ha ha, hay, hay a, ta Ngô lão tam đời này, có như thế tiền đồ con trai, còn có cái gì có thể tiếc nuối đây?"

Ngô Nham bấp thập trên mặt rút ra rút ra, cuối cùng cũng thở dài một tiếng, chưa nói cái gì .

Cha con ba người sắc mặt khác nhau, ở Ngô Nham chỉ dẫn phía dưới, tham quan một vòng cốc Nội Thế Giới, cho đến mặt trời chiều ngã về tây, Ngô Nham lúc này mới đem phụ thân và đệ đệ tiễn ra khỏi sơn cốc, đưa về nhà trung .

Từ đó sau này, Ngô Nham ngoại trừ ở trong cốc bế quan tu luyện ở ngoài, đó là tinh nghiên Phong Vân bước cùng Ấn Sát Thuật, ý đồ giữ cái này lưỡng môn tuyệt kỹ nhu hòa thành một loại đặc biệt võ công tuyệt kỹ . Ngô lão tam còn lại là trong ngày cùng Hoàng Chấn giám sát Ngô Sơn đọc sách luyện võ, buổi tối một nhà bốn người liền đóng chặt cửa phòng, ở bên trong phòng khổ học Ngô Nham lưu lại « Dược Kinh » .

Ngô lão cha đã từng hữu ý vô ý hỏi qua Ngô Nham, cái này Tiên Đạo học, có thể hay không cũng truyền cho người nhà . Kỳ thực, chỉ cần là cá nhân, đối với Trường Sinh câu Tiên sợ rằng đều sẽ có hướng tới chí tâm . Chỉ tiếc, cái này Tiên Đạo học lại chú ý Tiên Duyên, không có linh căn, mặc cho người thiên tư như thế nào cao, tâm tư như thế nào nhạy bén thông tuệ, cũng là uổng công . Toàn bộ Ngô gia, cũng không có người nào có linh căn . Ngô Nham mật mờ báo cho biết phụ thân việc này, Ngô lão cha buồn bã hơn, tất nhiên là cũng không đề cập tới nửa việc này, chỉ là một lòng một dạ mỗi ngày giữ thời gian đặt ở ba từ nữ trên người . Bình thường tiết, cũng sẽ tràn rất nhiều gia tài, cứu tế hàng xóm láng giềng, đại thiện nhân tên, càng ngày càng vang .

Thời gian bốn năm, vội vã mà qua .

Hôm nay, Ngô gia núi phía tây Toan Tảo trong khe chợt nghe một trận oanh thiên tiếng sấm, chỉ khoảng nửa khắc che trời sương mù lại dần dần tiêu tán . Sương mù tan hết sau khi, trong cốc khôi phục lại bình tĩnh, mọi người ngạc nhiên phát hiện, bên trong sơn cốc một mảnh hỗn độn, tựa hồ đụng phải Thiên Lôi oanh kích một dạng, hóa thành phế tích .

Chuyện này từng râm ran toàn bộ Thanh Huyện mấy tháng lâu, đều nói nơi đây từng ra khỏi Sơn Tiêu mặc Mị, con sơn tiêu kia mặc Mị mỗi ngày ở chỗ này tu luyện, kết quả một ngày đêm thành tinh sau khi, phải ra khỏi đến hại nhân, lại bị bầu trời Lôi Công phát hiện, một cái Thiên Lôi liền đánh chết yêu quái .

Còn như chân tướng như thế nào, sợ rằng ngoại trừ đương sự ở ngoài, ngoại nhân vẫn thật là thư như vậy nghe đồn, càng truyện càng Huyền .

Thời gian bốn năm nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn không ngừng . Ngô Gia Câu trung, theo Ngô đại thiện nhân mấy năm này phát đạt sau khi, không ngừng tiếp tế hàng xóm láng giềng, đỡ lấy cùng khổ, Ngô Gia Câu hương dân triệt để giàu lên . Giàu lên hương dân vẫn chưa quên Ngô đại thiện nhân tốt, mấy năm này theo Ngô gia, giữ cái Ngô Gia Câu lần nữa tiến hành quy hoạch trùng kiến, Ngô Gia Câu đã ở năm ngoài chính thức thay tên Ngô gia Bảo .

Chiếm một diện tích vài dặm lớn nhỏ Ngô gia Bảo, quả thực dường như trong núi một tòa không thể công phá thành trì pháo đài . Không biết Ngô đại thiện nhân thỉnh cái gì cao nhân, dựa theo mấy mớ Thổ Mộc thuật, giữ cái Ngô gia Bảo kiến thành một tòa bên trong **, bên ngoài Bát Quái, tứ diện Cửu Cung hình thần kỳ Bảo thành . Chỉ là Ngô gia từ trước đến nay làm việc khiêm tốn, ngoại trừ Thanh Huyện bách tính, ngoại nhân rất ít biết Ngô gia tồn tại .

Toan Tảo Câu hóa thành phế tích vài ngày sau khi, Ngô gia Bảo phía tây Ngô gia sơn đứng trên đỉnh núi, Ngô lão tam một nhà tám miệng ăn, đứng ở đứng trên đỉnh núi, mỗi người sắc mặt trầm túc . Lúc này Ngô Sơn, đã thành gia, cưới là Thanh Huyện một đại nhà nhà tiểu thư Lý thị, hiền lương thực đức, đoan trang Tinh Nhã, cũng có hai đứa con trai, Ngô Đại Long, Ngô Tiểu Hồ . Đại Long đã ba tuổi, cưới ở phụ thân đỉnh đầu, về mặt tò mò nhìn đại bá . Tiểu Hồ còn ở tã lót, được Ngô Nham ôm vào trong ngực, về mặt chưa tỉnh ngủ mơ hồ, có chút khả ái .

Người một nhà đều biết Ngô Nham muốn đi, Ngô mẫu, muội muội Ngô Đóa, em dâu Lý thị ba đều len lén lau lệ, miễn hàm không bỏ, nhìn Ngô Nham .

Ngô Nham thân mặc một bộ màu đen áo khoác, đón gió mà đứng, thông thường tướng mạo lại giống có cỗ khó tả siêu trần thoát tục sái nhiên . Ngô Nham cười cười, xoa bóp Tiểu Hồ mũi, từ trong lòng ngực móc ra một cái bao bố, nhét vào Tiểu Hồ trong tã lót, sau đó giữ Tiểu Hồ chuyển cho cha, ha ha một trận cười dài, vỗ túi trừ vật bên hông, bạch quang phun ra, một mảnh khéo léo tinh xảo Thanh Diệp xuất hiện ở bàn tay .

"Cha, mẹ, hài nhi bất hiếu, muốn không tự lượng sức đi cầu Trường Sinh đại đạo, lần này đi chẳng biết lúc nào có thể về, trông người môn Nhị lão Phúc Lộc Trường Thọ, Nhạc An tuổi thọ . Núi nhỏ, trong nhà liền giao cho người, người và tiểu muội không phải thường thường muốn biết đại ca có thể hay không Phiây ư, ngày hôm nay, đại ca liền từ trên núi này bay đi, vong ngã, hảo hảo sống được!"

Ngô Nham giữ trong lòng bàn tay Thanh Diệp hướng không trung ném đi, Thanh Diệp đón gió hóa thành một trượng cao thấp, Ngô Nham nhấc chân sải bước Thanh Diệp, hóa thành một đạo bạch quang, cũng không quay đầu lại, chớp mắt liền biến mất ở xa vời .

Ngô gia một nhà già trẻ, buồn vô cớ đứng ở đỉnh núi, thật lâu ngưng mắt nhìn Ngô Nham biến mất phương hướng, không nói nên lời .

"Đều trở về đi, lão đại nói rất đúng, người nhất định không thể cô phụ kỳ vọng của hắn, hảo hảo sống được ." Ngô lão tam chớp chớp hai mắt sưng đỏ, vung tay lên, dẫn thất thanh mà khóc người nhà, quay trở về .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Cuối cùng một tay an bài

Ngô Nham bay khỏi Ngô gia núi, không chế được Thanh Diệp Pháp Khí một đường bay ra Thanh Huyện cảnh nội sau đó, chọn một chỗ chốn không người rút xuống . Lấy ra Thiên Lang Quốc Gia đồ kiểm tra một phen sau đó, Ngô Nham trầm tư chỉ chốc lát, đã có lập kế hoạch .

Cho mình thêm một Ngự Phong Quyết, Ngô Nham thích ý một đường hướng phụ cận một chỗ thị trấn lớn chạy đi . Đang toàn lực dùng ra Ngự Phong Quyết dưới tình huống, Ngô Nham chỉ dùng nửa canh giờ thời gian liền đuổi ra hơn 100 dặm, tiến nhập thị trấn sau đó, Ngô Nham ở chợ trung thuê làm một chiếc xe ngựa, nếm cho phu xe kia mười lượng bạc, chỉ định Vân Châu thành phương hướng sau đó, liền một đầu tiên vào trong xe ngựa, thư thư phục phục nhắm mắt nằm dựa vào chỗ ngồi . Phu xe kia vui vẻ ra mặt cười nói rời khỏi hành . Nơi đây khoảng cách Vân Châu thành có hơn nghìn dặm lộ trình, mà xa tốc độ cao nhất chạy vội phía dưới, hai ngày thời gian là được chạy tới . Xa phu chạy một tháng sinh ý cũng chưa chắc có thể kiếm hạ mười lượng bạc, đối với lần này tột tự nhiên là thiên bằng lòng vạn nguyện .

Ngô Nham cũng không nóng nảy hướng Vân Châu thành cần, hơn nữa hắn cũng không muốn lãng phí pháp lực . Mặc dù nói nếu là toàn lực sử xuất Ngự Phong Quyết, hơn nửa ngày thời gian là có thể đến, nhưng này chắc chắn hao hết pháp lực, đây cũng không phải là hắn mong muốn . Tọa trong xe ngựa Ngô Nham, nhin không được rơi vào trầm tư .

Hắn hôm nay, đã là Luyện Khí Kỳ tầng thứ mười tu vi . Thời gian bốn năm, từ Luyện Khí Kỳ Đệ Bát Tầng tu luyện tới tầng thứ mười, đối với cái này tốc độ tu luyện, Ngô Nham cảm thấy bất đắc dĩ . Hơn nữa, hắn đây là ý lại với số lớn dùng đan dược mới đạt tới cái tốc độ này, làm sao có thể đủ cao hứng đứng lên .

Hơn bốn năm đến, hắn từng đã đi ra ngoài vài chuyến, bái phỏng qua Tinh Châu Vân Hạc Tử cùng Tinh Châu Lục Thương Nhĩ . Từ hai vị này tán tu trong miệng, hắn đối với Tu Tiên Giả việc đã biết rất nhiều, không bao giờ ... nữa là cái gì cũng không hiểu Tiểu Tu Sĩ . Chính là vì biết nhiều lắm, Ngô Nham mới đối với tu luyện của mình cảm thấy không hài lòng .

Vân Hạc Tử hiện tại đã là Luyện Khí Kỳ Đệ Thập Nhất Tầng tu sĩ, Lục Thương Nhĩ càng là lợi hại, đã là Luyện Khí Kỳ Đệ Thập Nhị Tầng Đại Viên Mãn, đang ở khắp nơi tìm tước cơ phương pháp .

Hai người đều từng nói với Ngô Nham, người tu tiên linh căn tư chất tốt xấu, quyết định người tu tiên tốc độ tu luyện tốc độ . Đương nhiên, còn có những nhân tố khác cũng sẽ ảnh hưởng tốc độ tu luyện, đó chính là Tu Tiên Giả dùng đan dược và tu luyện lựa chọn linh địa .

Vân Hạc Tử là Tinh Châu Vân thị Tu Tiên gia tộc gia chủ, Lục Thương Nhĩ là Tinh Châu Lục gia trưởng tử kiêm trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, hai nhà lựa chọn chỗ tu luyện mặc dù không có thể cùng những Tu Tiên đó tông môn so sánh với, nhưng cũng là có linh khí Linh Mạch nơi . Tốc độ tu luyện của bọn hắn, tự nhiên muốn so với Ngô Nham loại này đang không có linh địa tu luyện Tán Tu cường . Nghiêm chỉnh mà nói, Ngô Nham đã trọn tu luyện chín năm có thừa, từ Luyện Khí Kỳ một tầng đến tầng thứ mười, cái tốc độ này, ở Tu Tiên Giới miễn cưỡng coi như là bậc trung . Mà Vân Hạc Tử năm nay mặc dù đã hai mươi sáu tuổi niên linh, nhưng hắn vẫn là từ khi hai mươi tuổi mới bắt đầu tiến hành tu luyện . Vô gia tộc hắn truyền xuống quy củ cùng tâm đắc, nếu như tâm tính không thành thực, tu luyện thể tất yếu chịu ra ngoại giới các loại sự vụ ảnh hưởng, tu vi cảnh giới cũng ắt sẽ bị ảnh hưởng lớn .

Loại thuyết pháp này đến tốt cùng đúng hay không, chỉ nhìn Vân Hạc Tử đang không có dùng bất luận cái gì đan dược trên căn bản, chỉ dùng thời gian sáu năm, liền từ một tầng tu luyện tới Thập Nhất Tầng có thể nhìn ra được . Nhanh như vậy tốc độ, không chỉ có là nguyên nhân hắn tiềm chất là kim, thủy lưỡng chủng thuộc tính "Chân linh căn", còn với hắn theo gia tộc di truyền tâm đắc tu luyện, ở trong xã hội mặc ba cốn đã hơn mười năm, tâm tính hoàn toàn chín muồi, không hề bị Ngoại Vật ảnh hưởng, tu luyện làm ít công to sở trí .

Mà Lục Thương Nhĩ thì càng thêm lợi hại, năm nay mới hai mươi tuổi, so với Ngô Nham còn nhỏ một tuổi, hơn nữa hắn thời gian tu luyện cũng so với Ngô Nham muộn, là mười bốn tuổi mới bắt đầu tiến hành tu luyện, đồng dạng dùng thời gian sáu năm lại tu luyện tới Thập Nhị Tầng Đại Viên Mãn, tiến thêm một bước có thể tiến hành Trúc Cơ loại cảnh giới này, chợt nhìn tựa như so với hắn Vân Hạc Tử chỉ hơi chút cường một điểm mà thôi, kì thực lại làm to .

Theo Ngô Nham biết, cái này Lục Thương Nhĩ đúng là trong tu tiên giới cực kỳ hiếm thấy "Biến dị linh căn" trung "Lôi Linh Căn " Tu Tiên Giả . Loại này "Lôi Linh Căn " Tu Tiên Giả, tu hành tốc độ tuyệt không thua gì chỉ một thuộc tính "Thiên Linh Căn" Tu Tiên Giả, có người nói, là Vân Hạc Tử loại này lưỡng chủng thuộc tính "Chân linh căn" tốc độ tu luyện gấp hai ba lần cực nhanh . Lục Thương Nhĩ sở dĩ dùng thời gian sáu năm mới đạt tới cảnh giới này, nghe Lục Thương Nhĩ từng có chút ngao khí nói, hắn là giữ thời gian dài hoa đang tu luyện một môn Sơ Giai Lôi Hệ công pháp mật truyền . Bởi vì muốn muốn gấp trong tu luyện cấp Lôi Hệ công pháp, sáu năm thời gian tu luyện trong, hắn có thời gian bốn năm đều đang tu luyện cửa này Sơ Giai Lôi Hệ công pháp thượng, cái này mới đưa đến hắn dùng thời gian sáu năm, mới tu luyện tới Luyện Khí Thập Nhị Tầng cảnh giới đại viên mãn .

So với cái này lưỡng cái tên tu tướng biến thái, Ngô Nham có thể nói hoàn toàn chính là một thông thường nếu không có thể thông thường Tu Tiên Giả . Dùng qua Vân Hạc Tử trong nhà chuyên môn dùng để kiểm tra đo lường tu sĩ linh căn thuộc tính thuộc tính thạch trắc quá thuộc tính của mình, Ngô Nham là mộc, hỏa, thổ ba loại thuộc tính "Chân linh căn" Tu Tiên Giả .

Giống hắn như vậy, cũng không phải thiên tài "Thiên Linh Căn" hoặc "Dị Linh căn" tu sĩ, cũng không phải phế vật "Ngụy Linh Căn" tu sĩ, chính là một không trên không dưới phổ thông tư chất Tu Tiên Giả mà thôi . Hơn nữa hắn lại không thấy cực cao thiên tư, cũng không có thể chất đặc biệt, tỷ như "Cửu Dương Chi Thể", "Cửu Âm Chi Thể", "Huyền Âm mắt" các loại . Nếu là không có đặc thù gì cơ duyên, vô Vân Hạc Tử thuyết pháp, đời này cao nhất thành tựu, cũng liền dừng lại ở Trúc Cơ Kỳ . Muốn Kết Đan, trở thành Kết Đan Kỳ tu sĩ cấp cao, đó là không cần nghĩ . Thậm chí có thể hay không Trúc Cơ thành công, vẫn là ẩn số đây .

Như vậy đến nay, an bài xong sự tình trong nhà sau đó, Ngô Nham liền định muốn đi tìm đặc thù cơ duyên . Dù sao hắn hiện tại đã là Luyện Khí Kỳ tầng thứ mười tu vi cảnh giới, khoảng cách Trúc Cơ cũng không xa . Nếu là không thể gia nhập tông phái, lấy tông phái làm chỗ dựa vững chắc, lấy tông phái linh địa làm nơi tu luyện, tìm cơ hội nghĩ cách đạt được có chút đối với Trúc Cơ có trợ giúp lớn đan dược phụ trợ, vậy hắn cuộc đời này e rằng liền Trúc Cơ vô vọng .

Vân Hạc Tử cùng Lục Thương Nhĩ đều từng nói với hắn, Thiên Lang nước lãnh đời tông môn Di Đà sơn Phù Đồ Cung, mỗi năm năm đều có thể mở lớn sơn môn, phái ra sứ giả đi trước Thiên Lang quốc Quận Thành Thiên Lang thành cử hành Phù Đồ đại hội, tuyển chọn chiêu thu đệ tử . Phàm là người bị tuyển chọn, tự nhiên là một bước lên trời, trở thành lệnh tất cả Tán Tu đều cực kỳ hâm mộ vô cùng tông môn đệ tử . Kể từ đó, ở Tiên Đạo tu hành đại nghiệp thượng, tự nhiên cũng muốn so với Tán Tu đi càng bình ổn xa hơn .

Năm nay vừa may chính là Thiên Lang quốc Tu Tiên Giới mỗi năm năm một lần Phù Đồ đại hội . Tuy là ngại vì Phong gia cùng Diêm gia sự tình, Ngô Nham sâu lo vạn nhất tự mình giết chết Phong Dược Sư cùng Trảm Đầu Thượng Nhân sự tình được Phù Đồ Cung hữu tâm nhân phát hiện, tự bất định liền sẽ gặp phải bọn họ truy sát, nhưng đang mạo hiểm phía dưới có thể làm cho mình ở trên con đường tu tiên đi xa hơn cùng trốn tránh nạn độc từ tu hành cuộc đời này Trường Sinh vô vọng trong lúc đó tuyển trạch, hắn vẫn dứt khoát quyết nhiên tuyển trạch đi mạo hiểm như vậy .

Hắn sớm từ Vân Hạc Tử cùng Lục Thương Nhĩ bọn họ nơi đó tham hỏi rõ Phong gia cùng Diêm gia việc . Phong Dược Sư Thúc Tổ Phong Cửu Trọng mặc dù là sáu mươi, bảy mươi năm trước bị người chọn vào Phù Đồ Cung, trở thành Phù Đồ đệ tử, nhưng Vân Hạc Tử lại nói, hắn đã tại bảy năm trước bỏ mạng ở Thiên Lang quốc cùng thân quốc tiếp giáp Biên Cảnh giải đất . Nghe nói là được một gã thần bí Ma Tông tu sĩ cho đánh lên giết chết . Việc này bởi vì liên quan tới đến Ma Tông đệ tử xuất hiện ở Thiên Lang Quận cùng thân Quận vùng này, vì vậy từng oanh động hai nước Tu Tiên Giới một đoạn thời gian thật lâu . Thậm chí Phù Đồ Cung cùng thân quốc tu tiên giới tu sĩ, đều từng phái ra quá không ít cao cấp tu sĩ truy tra việc này . Phong Cửu

Trọng như là đã chết, nói vậy hẳn tại thế tục thượng người nhà, Phù Đồ trong cung chưa chắc có người còn nhớ rõ .

Diêm gia sự, trên thực tế cũng không cần vô cùng lo lắng . Theo Lục Thương Nhĩ nói, Diêm gia Đệ Nhất Đại gia chủ Diêm Tu La, vốn là Phù Đồ Cung đệ tử, nghe nói là nguyên nhân trái với Phù Đồ Cung môn quy, được đuổi ra khỏi môn tường . Diêm Tu La được xua đuổi phía sau, lưu lạc tới Vân Châu an cư, đẻ tóc hoàn tục, thành gia lập nghiệp, thành chiếm lấy Vân Châu Tán Tu gia tộc . Phù Đồ Cung đối với hẳn tất cả chẳng quan tâm . Mặc dù sau lại hẳn gặp chuyện không may sau đó, Phù Đồ Cung từng phái tới sở tên đệ tử điều tra việc này, thậm chí hẳn còn có một vị sư huynh thay tên Tu La thượng nhân, trợ giúp Diêm Tu La Giáo đạo hậu nhân, nhưng xem mấy chục năm qua Vân Châu phong vân biến ảo, Phù Đồ Cung lại không còn có phái ra bắt cứ một người đệ tử nào đến tra hỏi Tu La thượng nhân cùng Diêm gia hậu nhân sự tình, cũng có thể suy ra, Phù Đồ Cung sợ rằng sớm đã giữ Diêm Tu La mạch này cho triệt để tẩy rửa ra tông môn .

Chính là căn cứ vào hai điểm này, Ngô Nham lúc này mới một phen suy tính sau đó, quyết định liên lạc Vân Hạc Tử cùng Lục Thương Nhĩ, cùng hai người bọn họ kết bạn đi trước Thiên Lang thành thử thời vận .

Chuyến này trước, Ngô Nham đối với Vân Châu việc vẫn còn có chút không quá yên tâm, lúc này mới mướn mã xa, trước chạy tới Vân Châu thành, cùng Thiết Huyết minh Trương Thao tiến hành một lần cuối cùng mật hội .

Lưỡng ngày sau, Vân Châu bên trong thành một chỗ tầm thường trong khách sạn nhỏ, Ngô Nham dùng bí mật liên lạc thủ pháp, giữ Trương Thao triệu hoán đi qua .

Đã có mấy năm không thấy, mới gặp lại một thân màu đen áo khoác Ngô Nham, Trương Thao có vẻ đặc biệt kích động .

"Ngô sư đệ, làm sao người tới ? Tại sao không đi ta trong trang viện mật hội, nhưng phải ta tới nơi này, ai, nơi đây ăn không ngon không ngủ ngon, lòng ta đây trong có thể tốt như vậy chịu ?" Trương Thao xoa xoa tay, khuôn mặt đỏ bừng lên . Mặc dù nhưng đã tọa trọn năm năm Thiết Huyết minh minh chủ, sớm đã dường thành một bộ vị Tôn khí thịnh thượng vị giả khí chất, nhưng thấy đến Ngô Nham, Trương Thao lại luôn là một bộ hàm hậu trung thực đáng đáp, thậm chí một ít sớm đã quên mất thói quen tính động tác, tỷ như không biết làm sao tình hình đặc biệt lúc ấy vô đầu, xấu hổ lúc sẽ không ngừng xoa tay, những thứ này đang đối mặt Ngô Nham lúc, Trương Thao mình cũng không chế không được sẽ tự nhiên bộc lộ ra ngoài . Tựa hồ trong xương đều không thể cải biến .

Ngô Nham cười nhạt cười, khiến Trương Thao ở tự mình chỗ ngồi bên cạnh ngồi xuống, lúc này mới không chút hoang mang mà nói: "Trương ca, ta muốn đi . Ly khai Vân Châu, trước khi chuẩn bị đi, vẫn là có chút không yên lòng, lúc này mới muốn người tới nơi này, thấy một mặt, nói một chút lo lắng của ta một việc ."

"Sư đệ có gì cần ta làm, cứ việc nói là được . Ta Trương Thao chỉ cần có thể làm được, cái nào sợ sẽ là núi đao biển lửa, cũng tuyệt không tránh né!" Trương Thao nghe được Ngô Nham nói trịnh trọng, đứng nhảy dựng lên, vỗ bộ ngực, vẻ mặt nghiêm nghị lập thế đạo .

Ngô Nham âm thầm gật đầu, may mắn tự mình không có nhìn lầm người, cười giữ Trương Thao vỗ trở về chỗ ngồi, tiếp theo từ trong lòng móc ra nhất kiện không tầm thường chút nào vật trang sức, đưa cho Trương Thao . Trương Thao mờ mịt nhìn hẳn, giữ vật trang sức tiếp ở trong tay, đã thấy là một cái tế tế kim loại vòng trang sức ăn mặc một viên phiếm hoàng răng nanh, Vì vậy không hiểu nhìn phía Ngô Nham, chờ hẳn nói ra nguyên do .

Ngô Nham đạo: "Thật không dám đầu điểm, Trương ca, ta tuy là Tu Tiên Giả, nhưng ở Tu Tiên Giới, cũng không tầm thường chút nào đoạn kết của trào lưu nhân vật, lần này đi tự nhiên là muốn theo đuổi Trường Sinh đại đạo . Trong nhà ta tuy là đều an bài xong, nhưng ta Nhị đệ Ngô Sơn, từ nhỏ thật mạnh, tính cách nhảy thoát . Trước khi chuẩn bị đi hẳn mặc dù đã hướng ta cam đoan, cuộc đời này tuyệt không đặt chân giang hồ, bất quá, y theo hẳn bản tính, việc này sợ rằng rất khó làm được . Viên này Thanh Lang nha, là khi còn bé hai huynh đệ chúng ta đều đặc biệt yêu thích nhất kiện đồ chơi . Tin tưởng Trương ca người có cái này tín vật nơi tay, sau đó hẳn nếu như làm ra thất thường gì việc, hoặc là xông di thiên đại họa, người cũng có thể bằng này khuyên nhủ cho hẳn . Giả nếu như thế còn chưa đủ để lấy làm hẳn thu tay lại, là phúc hay họa, đó cũng là mạng của hẳn số, ta cũng không thể tránh được . Việc này, ta hy vọng Trương ca người có thể ở sinh thời, thay ta đi làm được, không biết Trương ca có thể đáp ứng hay không ?"

Trương Thao xem trong tay viên kia phiếm hoàng Nanh Sói, tâm tư mấy vòng sau đó, trùng điệp gật đầu, nói năng có khí phách hướng Ngô Nham bảo đảm nói: "Ngô sư đệ, ta Trương Thao chính là cái chết, còn có con trai, Trương gia đời đời kiếp kiếp, nguyện giữ gìn Ngô gia bình an!"

Ngô Nham cười cười, từ trong lòng ngực móc ra trắng nhợt một vàng đồ lên ba cái bình sứ, kín đáo đưa cho Trương Thao, đạo: "Vàng trong bình là Hồi mệnh đan, chỉ cần còn có một hơi thở ở, bao nhiêu tổn thương đều có thể khỏi hẳn . Bạch trong bình cho ta ngắn gọn Tụ Khí Đan, bất luận cái gì tư chất người sau khi uống, đều có thể luyện được tinh thuần nội lực . Hồng trong bình là giải độc đan, mặc dù không dám nói khả giải thế gian sở có thuốc độc, nhưng số lượng đến một dạng chi độc, một viên là được diệt trừ sở có độc tố . Được, cuối cùng cũng có thể thả hạ tối hậu nhất kiện tâm sự . Ta nên đi, Trương ca người bảo trọng ."

Giao phó xong những lời này phía sau, Ngô Nham đẩy cửa phòng ra, không cần phải nhiều lời nữa, thân thể quý dị vụn vụn vài cái, biến mất, lưu lại ánh mắt phức tạp Trương Thao, một mình nhìn Ngô Nham rời đi phương hướng, ngo ngác xuất thần .

Hồi lâu sau, Trương Thao thu thập tâm tình, thấp giọng thì: "Ngô sư đệ, thuận buồm xuôi gió . Người quý vị Tiên Sư, nhưng xưa nay không coi thường với ta, riêng là điểm này, cũng đủ để nhìn ra người sớm đem ta Trương Thao làm thành huynh đệ . Đã là huynh đệ, Ngô Sơn liền cũng là của ta đệ đệ, ta chính là cái chết, cũng sẽ không khiến Ngô gia có bất kỳ sự tình!"

Chương 59: Thần tiên cốc

Thiên Lang nước nhất thành trì lớn, nhất định là Thiên Lang thành không thể nghi ngờ. Chỗ ngồi này với Thiên Lang dưới chân núi Đại Thành, đã là Thiên Lang nước Đô Thành, cũng là Đại Chu Thiên lang quận Quận Thành. Ở trên Thiên Lang Thành phía tây, có một cái kỳ lạ thung lũng. Này thung lũng sở dĩ đặc biệt, là bởi vì này thung lũng quanh năm được tầng tầng mây mù che lấp, sương mù kia cũng thật là quái dị, chỉ gắn vào bên trong hạp cốc, tuyệt sẽ không tràn ra ngoài cốc. Đứng ở cốc khẩu, người căn bản là nhìn không thấy trong cốc bất luận cái gì tình hình.

Từng có thật nhiều người muốn vào thung lũng xem xem rốt cục là chuyện gì xảy ra, làm sao thấp như vậy địa phương, cư nhiên quanh năm được sương mù che lấp. Bất quá, Phàm là muốn đi vào người, hoặc là không giải thích được được thần bí không biết tên đồng tây ném ra ngoài cốc, té cái thất điên bát đảo, sẽ chính là văng đầu chuyển hướng ở khe thung lũng chuyển lên chừng mấy ngày mới không giải thích được té xỉu ở ngoài hẻm núi.

Loại này quỷ dị kỳ sự tình phát sinh nhiều, người thường liền cũng không dám... nữa tới nơi này tham xem. Thậm chí ngay cả nổi tiếng Thiên Lang nước giang hồ hào kiệt, ý đồ đi vào tra xét, cũng đều gặp qua tình huống tương tự, không thể so với người thường mạnh tới đâu.

Cuối cùng, vẫn là Thiên Lang nước Quốc Quân Thương Vương Khương Thương tự mình dẫn cả triều Văn Võ Đại Thần ở cốc khẩu xây đàn Tế Thiên, cầu xin khẩn cầu, cũng ở cốc khẩu bày quan khẩu, bố trí Cẩm Quân gác, lúc này mới lại cũng chưa từng xảy ra những chuyện tương tự.

Nhưng không lâu sau, những thứ này trong coi Thiên Lang thung lũng Cẩm Quân, lại đều không giải thích được được trong cốc thỗi lên một Quái Phong quét trở về ngoài ba bốn dặm Thiên Lang thành. Thậm chí này được quét bay Cẩm Quân lại vẫn chứng kiến, tại nơi ngoài hẻm núi chứng kiến có thần tiên từ không trung bay vào vụ khí đằng đằng trong thung lũng.

Thương Vương biết được việc này sau đó, không chỉ không có cảm thấy sợ, phản mà cao hứng vô cùng thường xuyên tới đây tế bái, ý đồ cùng cốc trung thần tiên bắt được liên lạc, thậm chí giữ Thiên Lang thung lũng làm thành Thiên Lang quốc vương gia cấm địa, từ nay về sau có ở đây không phê chuẩn bất luận kẻ nào tùy ý xuất nhập nơi đây. Thương Vương hành động này tựa hồ thực sự đạt được trong thung lũng những thần bí đó thần tiên ngầm đồng ý. Hốt một ngày, Thương Vương tuyên cáo thiên hạ, mình đã bị thần tiên ý chỉ chỉ dẫn, hàng chỉ giữ Thiên Lang thung lũng đổi tên là thần tiên cốc, cùng tôn tại thần tiên Thiên Bi với cốc khẩu lấy cảnh cáo thiên hạ, cũng hàng năm đều có thể suất lĩnh Văn Võ Đại Thần tới đây thần tiên Thiên Bi trước cầu xin cầu phúc.

Hành động này tựa hồ quả thật là nguyên nhân đã bị trong thung lũng thần tiên ý chỉ, Thiên Lang Quận từ nay về sau cư nhiên hàng năm mưa thuận gió hoà, Ngũ Cốc Phong Đăng, Quốc Thái Dân An.

Là kính tạ thiên thần ban cho phúc, Thương Vương hàng năm đều có thể phái một vị vương tử hoặc là quận chúa tự mình ở thần tiên ngoài cốc trong coi, cũng ở thần tiên Thiên Bi trước thay hấn đại Quốc Quân cầu xin cầu phúc.

Năm nay vừa mới mười sáu tuổi Khương Dung, trở mã giống như một đoá nụ hoa chớm nở hồng nhạt Phù Dung. Khương Dung không chỉ có là Thương Vương Khương Thương thương yêu nhất tiểu nữ nhi, càng là Thiên Lang thành nổi danh mỹ nhân. Nguyên nhân nàng yêu thích hồng nhạt, yêu mặc một bộ Phù Dung váy dài, vì vậy Thiên Lang thành người đều xưng nàng là Phù Dung quận chúa.

Năm nay vừa vặn là đến phiên Khương Dung Tiểu Quận Chúa thay mặt cha tới đây thần tiên Cốc Thần Tiên Thiên dưới tấm bia cầu xin cầu phúc. Hôm nay, Khương Dung Tiểu Quận Chúa dẫn một cái dáng dấp tuấn tú Tỷ Nữ, yếu điệu thướt tha tiểu sái ra cốc này ngoài cốc Thần Sứ biệt viện, hướng cốc khẩu thần tiên Thiên Bi đi tới.

Chợt nghe một trận tiếng vó ngựa từ xa đến gần, đập phá cốc khẩu tĩnh mịch, Khương Dung quận chúa sợ hoa dung thất sắc, cuống quýt hướng phía lúc đầu nhìn lại.

Thần Sứ biệt viện bên kia phụ trách trong coi vài Cẩm Quân, cũng quá sợ hãi dẫn theo binh khí tuôn ra biệt viện, hướng phía lúc đầu chặn lại đi, rất xa liền lớn tiếng quát lên: "Người phương nào dám can đảm ở này phóng ngựa đi nhanh? Nếu quấy nhiễu thần tiên cốc thần tiên, liền lụy Cửu Tội đại họa, chỉ ở trước mắt! Nhanh mau xuống ngựa!"

Một đạo màu lửa đỏ cái bóng, cấp tốc hướng thần tiên cốc bên này vọt tới, lập tức truyền ra một trận như chuông bạc thanh thúy dễ nghe tiếng cười: "Lớn mật cầu nô tài, cô nãi nãi chính là Đại Tướng Quân Phủ thượng thần kiếm Nữ Hiệp Khương Ngưng là vậy, ai dám ngăn cản bản Nữ Hiệp? Phù Dung muội tử, tỷ tỷ tới thăm ngươi!"

Người đến tựa hồ vô cùng có lai lịch, vốn có tràn ra vài tên Cẩm Quân binh sĩ, trên mặt tất cả đều thoáng nghi hoặc liền lộ ra vẻ kinh hãi. Bất quá, mấy người như trước một bộ không sợ chết ngăn ở giữa đường.

Hi luật luật một trận tuấn mã hí, xích hồng sắc bảo mã nguy hiểm lại càng nguy hiểm đứng thẳng người lên, đứng ở vài tên Cẩm Quân trước người. Kỵ sĩ trên ngựa, người xuyên đồ thẩm trang phục, khoác hồng áo choàng, khăn đỏ lau mặt, tư thế hiên ngang mặt thượng, lông mày đảo thụ, mắt hạnh nõn tinh, trong tay mã tiên ngón tay lên trước mặt vài tên Cẩm Quân, quát mắng: "Mấy người các ngươi sát tài, không muốn sống sao?"

Cái này vài tên Cẩm Quân sắc mặt trắng bệch, mặt buồn rười rượi, ngơ ngác nhìn một chút ta, ta nhìn ngơ ngác một chút, phù phù đều quỳ gối nài nỉ trước ngựa, về mặt đau khổ cười xòa nói: "Nguyên lai là ngưng quân chúa đại giá, lũ tiểu nhân gặp qua. Xin hãy ngưng quân chúa thứ lỗi, cũng không tiểu nhân vài cái gan lớn, quả thật đại vương có lệnh, bất luận kẻ nào không được tại thần tiên ngoài cốc tiếng động lớn nhiều, để tránh khỏi quấy nhiễu trong cốc thần tiên, tự đứng cho ngơ ngác Thiên Lang quốc đưa tới tai họa."

Vốn có đi hướng thần tiên Thiên Bì Khương Dung Tiểu Quân Chúa, lúc này cuồng quít dẫn Tỷ Nữ hướng cái này lửa đỏ nữ tử chạy chậm đi tới, trong miệng thở gấp tỉnh tề lại mở miệng dịu dàng nói: "Ngưng tỷ tỷ, không nên làm khó bọn họ. Đây chính là Phụ Vương mấy năm trước mới xuống ý chỉ. Nơi đây đã vương thất cấm địa, Phụ Vương hàng chỉ bất luận kẻ nào không được tại này quấy."

Tới lửa kia cô gái trẻ tử, lúc này mới thu lại vẻ giận dữ, giữ bảo dây cương đưa cho một tên trong đó Cẩm Quân, mắng: "Hừ, rất cho cô nài nỉ chiếu khán được, ta đây Xích Long câu là Gia sư Thương Ngô Đại Hiệp tặng cho, là cô nài nỉ của quý, đi công tác trị, cô nài nỉ chém chó của người thủ lĩnh."

Người cẩm quân kia đầu mục, lúng túng tiếp nhận dây cương, nghe lời rậm rập.

Khương Dung lúc này chạy tới phụ cận, xông mấy cái Cẩm Quân phát tay một cái, ý bảo bọn họ lui, lúc này mới kéo lửa kia Hồng tay của cô gái, nhìn sau lưng nàng cầm nghiêng hai thanh bảo kiếm, về mặt hâm mộ nói: "Ngưng tỷ tỷ, người học thành võ nghệ về? Chấm địa đột nhiên trở về?"

Cô gái này chính là Thiên Lang quốc đại tướng quân Khương Hải gái một Khương Ngưng, mười tuổi lúc được đi ngang qua Thiên Lang thành Thương Ngô Đại Hiệp Thiết Truy Phong nhìn trúng, thu làm truyền nhân, mang đi Thương Ngô Châu truyền thụ tuyệt kỹ.

Thương Ngô Đại Hiệp quả thật dự đầy trời lang quốc sáu Châu giang hồ đệ nhất Hiệp cao thủ, suốt đời độc lai độc vãng, chẳng bao giờ thu qua một cái đồ đệ. Có thể bị hấn nhìn trúng, tiền đồ bất khả hạn lượng. Đại tướng quân Khương Hải tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng đáp lại.

Khương Ngưng năm nay mười tám, từ nhỏ cùng với Khương Dung chơi đùa chơi đùa, tình cảm tốt. Hôm nay vừa mới thành tài xuống núi Khương Ngưng, ban đầu xoay chuyển trời đất Lang Thành, liền đến tìm kiếm mình cái này lúc đó duy nhất bạn chơi cùng hảo tỷ muội Khương Dung tự thuật nữ nhi gia tâm sự. Không ngờ tới, sau khi nghe ngóng phía dưới, Khương Dung lại bị Vương Thúc phái tới nơi đây thay hấn trong coi Hoang cốc. Nàng còn tưởng rằng Khương Dung đây là làm tức giận Vương Thúc, bị phạt ở chỗ này chịu khổ, vội vã chưa kịp hỏi nguyên do bỏ chạy tới nơi đây tìm kiếm Khương Dung.

Dọc theo đường đi nghe được một ít về thần tiên cốc nghe đồn, Khương Ngưng tất nhiên là không tin. Khương Ngưng tám năm qua một mực Thương Ngô Châu theo sư phụ học nghệ, lại chưa từng nghe qua Tu Tiên Giả việc, lại thêm học một thân cao siêu võ nghệ, tự cao tự đại, hồn nhiên không được đem các loại hư vô phiêu miêu thần tiên quý quái để vào mắt.

"Phù Dung muội tử, cùng tỷ tỷ trở lại, tỷ tỷ đi tìm Vương Thúc, ta ngược lại phải thật tốt hỏi một chút Vương Thúc, vì sao giữ như vậy thô bỉ sự tình khiến một cái kiều tích tích quân chúa để làm? Hừ, quá không ra gì!" Khương Ngưng thở phào phò lời Khương Dung tay cả giận nói.

Khương Dung lại che miệng một trận cười khê, lôi kéo Khương Ngưng tay, vừa hướng thần tiên Thiên Bì đi tới, một bên giữ mấy năm này phát sinh ở Thiên Lang ngoài thành thần tiên cốc phụ cận sự tình nói với nàng một phen.

Khương Ngưng nơi nào chịu tin, chỉ là một tinh thần cúi đầu cười nhạt. Hai người đi tới thần tiên Thiên Bì trước, Khương Ngưng ngẩng đầu quan sát tỉ mỉ một phen thần tiên Thiên Bì, lại đi thần tiên trong cốc xem xét tỉ mỉ một lát, trong mắt nhưng dần dần lộ ra vẻ ngưng trọng.

Bên trong sơn cốc này vụ khí, cũng nên thật quý dị. Nàng lúc này đã vận khởi toàn thân công lực, bằng năng Hóa Cảnh nội công, trong vòng mấy chục trượng tất cả cũng có thể thấy vô cùng rõ ràng, nghe phi thường rõ ràng mới được. Nhưng nàng vô luận cố gắng như thế nào, ánh mắt sững sờ thì không cách nào xuyên thấu sương mù kia, chứng kiến trong sương mù sơn cốc, liền là phi thường bén nhạy Thính Lực, ở chỗ này cũng rất giống mắt thông một dạng, không phát hiện được trong sương mù bất luận cái gì tiếng động.

Khương Dung tò mò nhìn về mặt trầm ngưng về Khương Ngưng, không biết nàng đang làm cái gì. Khương Ngưng lại hướng về sau nhất chiêu, hai thanh kiếm báu đã đến hai tay. Khương Ngưng dẫn theo bảo kiếm, về mặt nghiêm túc hướng trong sương mù đi tới.

Khương Dung kinh hãi, kéo ống tay áo của nàng bưng cái miệng nhỏ nhắn cả kinh nói: "Tỷ tỷ, người làm cái gì?"

Khương Ngưng nhẹ khê vẩy một cái, không gì sánh được nhẹ nhàng tránh thoát Khương Dung lạp xả, cất bước đi vào trong sương mù. Nhưng mới vừa bước ra mấy bước, Khương Ngưng lại lớn sợ nổi đạn nhảy ra, về mặt đều là vẻ hoảng sợ.

Mới vừa vừa đi vào trong cốc bất quá ba bước, nàng lại cảm giác thân thể của mình được một không giải thích được cự lực đẩy ra đến, mặc nàng như thế nào vận công ngăn cản, đều không thể tháo xuống khước từ lực.

"Quái? Chẳng lẽ trong cốc này thật có yêu quái gì quý mị?" Khương Ngưng giật mình thấp giọng nói.

Khương Dung lại ở một bên nghe rõ ràng, nhanh lên qua đây che lại miệng của nàng đạo: "Tỷ tỷ đừng vội nói bậy, được trong cốc thần tiên nghe được, muốn nào."

"Muội muội, người mới ở nói bậy nào. Trên đời này nào có cái gì thần tiên? Ta cũng không tin, nhất định là có cái gì Tinh Quái đang làm ma, cô nài nỉ ngày hôm nay không nên đem bắt tới không thể!" Khương Ngưng nâng kiếm, toàn bộ tinh thần đề phòng, muốn lần thứ hai xông vào.

Ngay hai người một cái kéo, một cái xông giằng co không nghỉ lúc, chợt nghe một cái nam tử xa lạ thanh âm nói: "Hai vị cô nương, thỉnh hỏi nơi này chính

là thần tiên cóc ?"

Hai người đồng thời quay đầu, Khương Dung vẻ mặt vô cùng nghi hoặc về, thầm nghĩ mấy cái Cẩm Quân chăm địa như vậy thất trách, cư nhiên thả người xa lạ vào tới nơi này ? Khương Ngưng cũng cả kinh, vẻ mặt vẻ kinh dị ngấm hướng người tới .

Ngay trước người hai người cách đó không xa, đứng một người mặc màu đen bào phục, trang phục đáng dấp đều phổ thông hết sức thanh niên . Thanh niên kia vẻ mặt vẻ phong trần, tựa hồ căn phi thường đường xa đường . Bất quá, thanh niên này tuy là đáng dấp phổ thông, lại tự có một hào hiệp xuất trần khí chất, thật ra khiến người không được để ý như vậy cái kia phổ thông hết sức tướng mạo . Thanh niên đang ôn hòa nhìn hai người, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, đợi hai người trả lời .

"Người, người thật to gan, làm sao dám xông vào tới nơi này ?" Khương Dung được thanh niên kia đôi nhìn có chút ngưng ngừng, nhưng vẫn như cũ mở to một đôi đẹp mắt cắt nước song đồng, kỳ quái quan sát thanh niên kia, nung nấu khê nung .

Khương Ngưng lại thiếu thiếu mi mao, sử dụng kiếm chỉ vào thanh niên, phi thường không khách khí hỏi "Này, người là ai ? Khinh Công không sai a, thậm chí ngay cả bản Nữ Hiệp hiểu biết đều giấu diếm được ? Người là của môn phái nào ?"

Huyền Y thanh niên ngần người một chút, không được mình muốn đáp án, cũng không để ý, xông hai người mỉm cười, liền không để ý tới nữa hai người, mà là sờ lên cằm hướng son cóc kia sương mù nhìn lại .

Cái này Huyền Y thanh niên, tự nhiên là liên tiếp căn hơn một tháng lộ trình, phong trần phó phó từ Vân Châu thành căn tới nơi đây cùng Vân Hạc Tử, Lục Thương Nhĩ hội họp Ngô Nham .

Từ Vân Châu trước khi lên đường, hai người ước định từng cùng Ngô Nham, Ở trên Thiên lang ngoài thành thần tiên trong cóc hội họp . Là sợ Ngô Nham tìm không được vào cóc con đường, Vân Hạc Tử còn từng cho Ngô Nham lưu cùng nhau tiến vào thần tiên cóc nhất định kiểm giữ vào cóc Truyền Âm Phù .

Ngô Nham căn tới nơi đây, không ngờ tới nơi đây lại còn có vương thất Cẩm Quân gác, còn cho là mình tìm sai chỗ . Lặng lẽ vòng qua đám kia Cẩm Quân sở đãi Thần Sứ biệt viện, đi tới cóc khẩu, vừa lúc nhìn thấy có hai nữ nhân ở đây tranh chấp . Vì vậy cái này vừa ra khỏi miệng hỏi .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Tán Tu Liên Minh

Ngô Nham sờ lên cằm, đứng ở son cóc sương mù trước trầm tư, đối với hai nữ nhân một bộ lạnh nhạt hình dạng, cái này có thể làm tức giận tính cách tính tình sôi động Khương Ngưng . Khương Ngưng nâng kiếm liền hướng Ngô Nham đâm tới, trong miệng cười lạnh nói: "Từ đâu tới mao tặc, lại dám Ở trên Thiên Lang Thành dương oai ?"

Một kiếm này đâm vừa nhanh lại tạt, tiếng xé gió trung, chớp mắt liền đâm tới Ngô Nham vai trái . Từ một kiếm này đâm ra góc độ cùng độ mạnh yếu đến xem, Khương Ngưng rõ ràng có chứa ám sát thâm dò hư thực mục đích, cho nên trên thân kiếm vẫn chưa vận dụng nội lực .

Ngô Nham khá có chút không vui cau mày một cái, thân thể quý dị uốn éo một cái, Khương Ngưng một kiếm này liền đâm vào không khí . Khương Ngưng hơi biến sắc mặt, kêu rên một tiếng, thuận thể run lên trường kiếm trong tay, bình nội hướng Ngô Nham cổ của lột bỏ, hơn nữa ở nơi này vừa chuyển phía dưới, cư nhiên sử xuất tám phần mười nội lực, rất có một kiếm giữ Ngô Nham bêu đầu tư thế .

Ngô Nham tức giận tránh cô gái này liếc mắt, cô gái này xinh đẹp như hoa, nghĩ không ra dụng tâm lại như vậy ác độc, ban đầu lần gặp gỡ liền muốn giết người . Lạnh rên một tiếng, Ngô Nham không chút khách khí canh chừng Vân Bộ cùng Ân Sát Thuật kết hợp suy nghĩ ra một môn quý dị gió Ân bước dùng đến, thân thể dường như một con gió mát, quý dị ở Khương Ngưng trước mắt tiêu thất, không đợi Khương Ngưng phản ứng kịp, đã đến phía sau của nàng . Ngô Nham vươn tay hướng cô của nàng vỗ tới, muốn một chưởng kết quả cô gái này, diệt trừ một hại .

Một tiếng hoảng sợ duyên dáng gọi to ở bên cạnh vang lên, Ngô Nham liếc liếc mắt, đã thấy mặt khác một nữ nhân mặt mày thâm đậm bùng cái miệng nhỏ nhắn, hoảng sợ khoát tay, tựa hồ muốn nói gì bộ dạng, không nói ra được diêm đạm đáng yêu .

Ngô Nham tâm lý khê nhúc nhích, bàn tay xuống phía dưới nhẹ nhàng, phách về phía Khương Ngưng phía sau lưng .

Đây hết thầy phát sinh ở trong điện quang hòa thạch, Khương Ngưng công phu đã Hóa Cảnh, phản ứng đồng dạng vô cùng linh mãnh, trước mắt mất đi Ngô Nham tung tích, đã cả kinh, ý thức được cái gì, cuống quýt nâng kiếm xoay người .

Nàng cái này quay người lại, vừa vặn liền đem trước ngực một đôi cao ngất thịt mềm nhắm ngay Ngô Nham vỗ xuống bàn tay . Ngô Nham cũng không ngờ tới phản ứng của nàng nhanh như vậy, chỉ cảm thấy Hữu Chưởng vỗ vào một đoàn mềm mại vô cùng đông tây trên, dưới sự kinh hãi, thân thể khinh phiêu hướng một bên rồi khỏi xa bảy, tám thước, vừa may rơi vào một ... khác bên người đàn bà .

Ngô Nham một chưởng này vô thế nhưng đủ nặng, may là Khương Ngưng lấy trước ngực thịt mềm tiếp được, vẫn là đau nàng mắng nhiếc, lông mày nhíu chặt, về mặt sát khí nhìn phía Ngô Nham .

Ngô Nham lúng túng nhìn tay phải của mình, nhìn nhìn lại về mặt sát khí Khương Ngưng cùng nàng bung trước ngực, luôn luôn chút nào không gọn sóng trong lòng cũng không nhìn được rung động, nhìn không được giữ tay trái đưa đến trước mũi người một cái, một nhàn nhạt nữ tử mùi thơm của cơ thể như lan tự xạ, dễ người cực kỳ .

Hai bên trái phải nữ tử um một tiếng yêu kiều, được Ngô Nham nói năng tùy tiện cứ chỉ đùa đồ bưng hai gò má, càng phát ra xinh đẹp động nhân . Ngô Nham mặt mo ửng đỏ, may mắn vốn chính là hiện hơi đen mặt của, chính là Hồng cũng không nhìn ra, nếu không.. Cái này có thể ném mặt mo .

"Di chuyển lưng từ, dám chiếm cô nãi nãi tiện nghi, ta giết ngươi!"

Khương Ngưng được Ngô Nham liên tiếp cử động chọc giận dữ, đằng đằng sát khí nâng kiếm lần thứ hai hướng Ngô Nham đánh tới . Ngô Nham cười khổ một tiếng, nắm lên bên cạnh nhu cô gái yếu đuối, cười với nàng cười, ở bên tai nàng thấp giọng nói một câu gì, thẹn thùng cô gái này thân thể mềm tách tách ở Ngô Nham trong tay nhẹ như không có vật gì, Ngô Nham tâm lý lại là rung động, nhưng vẫn như cũ giữ tay lên đem nàng ném về phía đánh tới Khương Ngưng .

Ngô Nham cũng không kịp xem được tự mình một hơi nhiệt khí phun bên tai hai gò má đều đã ửng hồng một mảnh tuyết mỹ nữ tử, thừa dịp Khương Ngưng quá sợ hãi đi đón nếm ra cô gái này lúc, hần vội vàng từ trong lòng móc ra một tấm lụa, rút vào pháp lực phía dưới, hướng về phía Phù Lục nói mấy câu, sau đó giờ tay lên giữ linh lông lãnh Phù Lục hướng sơn cốc trong sương mù ném một cái .

Phù Lục hóa thành một áng lửa, vọt vào trong sương mù biến mất . Sau một lát, dày ngưng trọng sương mù tự nhiên ở cốc khẩu hiện ra một đạo chỉ chứa một người thông qua môn hộ thông nói tới.

Lúc này Khương Ngưng đã tiếp được Khương Dung, đem nàng an nhiên để dưới đất, đang muốn nâng kiếm lần thứ hai giết hướng Ngô Nham, vừa vặn thấy trước mắt Ngô Nham ném ra phù lục một màn .

Ngô Nham hướng ngay người nhưng nhìn hần hai nữ nhân nhẹ răng cười, cất bước bước vào cánh cửa kia trong, thân thể lóe lên liền biến mất . Cánh cửa kia cũng theo hần biến mất, đồng thời biến mất .

Khương Ngưng phản ứng kịp, vội vàng nhảy đến Ngô Nham vừa rồi tiến vào địa phương, cũng học hần một dạng, hướng trong sương mù cất bước đi tới . Ai biết dĩ nhiên trước mặt một lần giống nhau như đúc, mới vừa đi ra ba bước xa, đã bị một trận cự lực cho khước từ đi ra, bởi vì không hề chuẩn bị, Khương Ngưng được cự lực đẩy kém chút té cái bổ nhào, mặt đỏ tới mang tai nhìn trong sương mù ngo ngoe xuất thần .

Khương Dung lặng lẽ đi tới, đỡ Khương Ngưng cánh tay, mắt lộ ra kỳ quang nhìn trong sương mù, thấp giọng nói: "Tỷ tỷ, ngươi nói vừa rồi nam tử kia, có phải hay không thần tiên ?"

"Thần tiên ? Ta nhớ vào, di chuyển lưng từ xứng sao xứng thần tiên! Đừng làm cho cô nãi nãi ở đưng tới hần!" Khương Ngưng dường như được thái cái đuôi mèo mà, đột nhiên liền chỉ trong sương mù, giờ chân mắng to .

Không nói đến hai nàng Các Hoài Tâm Từ yên lặng đứng ở cốc khẩu một lát, buồn bã ly khai .

Ngô Nham đi vào sơn cốc sau đó, theo sơn đạo xuống phía dưới đi khoảng chừng xa vài chục trượng, trước mắt sương mù tiêu thất, một mảnh vô cùng to lớn đặc biệt khu nhà xuất hiện ở trước mắt vách núi hai bên, khiến hần ngay người nhưng ngắm một lát, may một thanh âm đúng lúc xuất hiện mới để cho hần phục hồi tinh thần lại: "Xin hỏi vị này chính là vừa rồi phát sinh Truyền Âm Phù Ngô Nham đạo hữu ? Bàn Đạo Mạc Bất Sầu, thẹn là thần tiên cốc Tán Tu Liên Minh chấp sự, không biết Ngô Đạo hữu có thể có gì cần Bàn Đạo ra sức ?"

Ngô Nham lúc này mới lúng túng thu hồi ánh mắt, nhìn về phía đứng trước mặt người. Cái này tự xưng là thần tiên cốc Tán Tu Liên Minh chấp sự Mạc Bất Sầu, người mặc đạo bào màu xanh lam, trên đầu kéo đạo kế, cổng ở sau lưng một hơi Bát Quái kiếm, khoảng ba mươi niên kỷ, về mặt thần thiện mỉm cười nhìn hần .

"Nguyên lai là Mạc đạo trưởng, tại hạ Ngô Nham, vẫn là lần đầu tiên đến thần tiên cốc, đối với nơi này tất cả đều chưa quen, hy vọng Mạc đạo trưởng có thể giới thiệu một ... hai" Ngô Nham một bên cười cười đáp lễ, một bên lặng lẽ dùng Thiên Nhân thuật quan sát một chút người này tu vi, âm thầm có chút giật mình, lại là Luyện Khí Kỳ Đệ Cửu Tầng Tu Tiên Giả . Loại tu vi này Tu Tiên Giả, nhưng chỉ là cốc này trong một cái chấp sự, không biết trong cốc Tán Tu Liên Minh, lại là một nguồn thế lực ra sao .

Mạc Bất Sầu nghe vậy cười nói: "Cái này tự nhiên . Ngô Đạo hữu xin mời, ngươi vừa đi vừa nói chuyện . Vừa rồi Ngô Đạo hữu nói là đến tiếp Vân Hạc Từ đạo hữu cùng Lục Thương Nhi đạo hữu, không biết Ngô Đạo hữu theo chân bọn họ là quan hệ như thế nào ?"

Ngô Nham ngăn người một chút, liếc Mạc Bất Sầu liếc mắt, thấy trên mặt hần cũng không đặc biệt ý, liền thuận miệng đáp: "Không dối gạt Ngô đạo trưởng, tại hạ theo chân bọn họ nội vị coi là là quen biết cũ, lần này cũng là ứng với bọn họ nội vị chi mời, trước tới nơi này tham gia thần tiên cốc giao dịch hội, được thêm kiến thức."

Hai người...song song hướng trong cốc đi tới, Mạc Bất Sầu nghe xong Ngô Nham mà nói, cười nói: "Nguyên lai Ngô Đạo hữu đã sớm theo chân bọn họ

nhị vị nhận thức, như vậy cũng tốt lắm . Ha ha, Ngô Đạo hữu nếu theo chân bọn họ nhị vị nhận thức, nói vậy cũng là Tán Tu xuất thân đi, đạo hữu không cần chú ý, kỳ thực Bản Đạo cũng là Tán Tu, trên thực tế, ở tại cốc này tất cả Tu Tiên Giả, đều là Tán Tu . Chính là hàng năm tới nơi đây tham gia giao dịch hội đạo hữu, tám chín phần mười cũng đều là Tán Tu . Đương nhiên, thỉnh thoảng cũng sẽ có một ít tông môn đệ tử lẫn vào trong cốc, xuất thủ một ít không thấy được ánh sáng đông tây, bất quá người như vậy ít lại càng ít, hàng năm tuyệt sẽ không vượt lên trước một chương số . Dù sao nhân gia là tông môn đệ tử, tự nhiên là không nhìn trúng người đám tán tu này. Nếu không phải vật trong tay nhận không ra người, chỉ có thể tuyển trạch giống thân tiên cốc loại này Tán Tu tụ tập chi địa xuất thủ, bọn họ tự nhiên là không biết tới nơi này ."

Hai người vừa đi vừa nói, không cần Ngô Nham tận lực hỏi thăm, dọc theo đường đi Mạc Bất Sầu cũng thao thao bất tuyệt giữ nơi này tất cả hướng hán làm một cái giới thiệu cặn kẽ . Bên ngoài nhiệt tâm trình độ, thậm chí khiến Ngô Nham rất là hoài nghi, người này trước kia là không phải là một chào hàng vật phẩm người bán hàng rong .

Hạp cốc này, nguyên bản kêu trời lang thung lũng, nguyên nhân ở vào Thiên Lang chân núi mà có tên . Bản tới nơi này cũng chỉ là một chỗ thông thường thung lũng mà thôi . Trước kia đông đảo Thiên Lang quốc Tán Tu ngày xưa Lang Thành tham gia Di Đà sơn Phù Đồ Cung đệ tử tuyển chọn Phù Đồ đại hội lúc, phần nhiều là sẽ chọn Ở trên Thiên Lang Thành ở, đến Phù Đồ lớn sẽ bắt đầu thời gian, mới có thể bí mật đi vào Thiên Lang Thành Tây thành Phù Đồ Tự báo danh tham gia tuyển chọn .

Nhưng từ lúc năm năm trước, có một vị Trúc Cơ Kỳ Tán Tu tiền bối, ở trên đường đi qua nơi đây lúc, trong lúc vô tình ở trong cốc nghỉ ngơi đã tọa, bỗng nhiên cảm ứng được trong cốc lại có linh khí nhàn nhạt từ trong địa mạch lộ ra, những linh khí này tuy là vô cùng loãng, nhưng là đối với Tu Tiên Giả mà nói, nhất là Tán Tu mà nói, nhưng cũng là tuyệt cao tu luyện tràng sở . Vị này Tán Tu tiền bối Vì vậy liền lợi dụng chỗ này thung lũng thiên nhiên vụ khí, hơn nữa tự mình độc môn bày binh bố trận thủ đoạn, giữ nơi đây làm của riêng, bố trí thành một tòa thiên nhiên khóa Vực cấm địa .

Thiên Lang thung lũng có linh khí tin tức, không lâu sau liền Ở trên Thiên lang quốc Tu Tiên Giới truyền ra . Phù Đồ Cung còn từng chuyên môn phái đệ tử đến đây tra xét . Bất quá đang nhìn nơi này linh khí loãng trình độ sau đó, liền bất tiết nhất cô ly khai . Nhưng rất nhiều không còn cách nào tìm được linh địa tu luyện Tán Tu, lại đem nơi đây trở thành tu luyện Thiên Đường . Vì vậy rất nhiều Tán Tu liên hợp phía dưới, hướng vị này chiếm cốc này Trúc Cơ Kỳ Tán Tu tiền bối phát sinh thỉnh cầu, hy vọng có thể vào ở nơi đây, chuyên tâm tu luyện .

Vị kia Trúc Cơ Kỳ tiền bối vốn là dự định độc chiếm nơi này, nhưng không chịu nổi nhiều như vậy Tán Tu khẩn cầu, hơn nữa hắn đã từng được mấy đợt không có hảo ý ngoại lai tu sĩ rình, trong lòng sầu lo, tự định giá sau đó, cũng liền cho phép những tán tu này vào ở . Bất quá vào ở có thể, nhưng có một điều kiện, đó chính là nhất định phải gia nhập vào hắn tổ chức Tán Tu Liên Minh, đối kháng này không có hảo ý ngoại lai tông môn tu sĩ .

Đám tán tu này vốn có đều là một ít không có rễ không cơ Tu Tiên Giả, có thể có một tổ chức dựa vào, đối với lần này cách làm tự nhiên là vạn phần mừng rỡ . Cứ như vậy, Thiên Lang thung lũng liền tại nơi vị Trúc Cơ Kỳ Tán Tu tiền bối tổ chức hạ, ở gần núi trong mấy năm, liền phát triển trở thành Thiên Lang quốc Tán Tu Liên Minh một cái siêu cấp lớn Tán Tu tổ chức .

Những thứ này vào ở Tán Tu, liền đem động phủ tu luyện mở ở thung lũng hai bên trên vách núi đá . Mỗi ngày hướng về phía trong cốc Linh Vực đã tọa tu luyện, ý đồ sớm ngày có thể tu luyện thành công, Trúc Cơ thành công .

Mà dần dần, nguyên nhân nơi đây tụ tập Tán Tu càng ngày càng nhiều, Tán Tu trong lúc đó bởi vì tu luyện cần, lại sẽ ở trong cốc không định kỳ cử hành một ít lấy vật đổi vật giao dịch hội . Cái này sau khi tin tức truyền ra, dĩ nhiên làm cho nơi đây từ từ suốt ngày lang quốc Tu Tiên Giới một chỗ khá nổi danh Tán Tu chợ giao dịch sở .

Là dễ dàng cho quản lý, vị kia Trúc Cơ Kỳ Tán Tu tiền bối cái này mới thành lập quản lý Tán Tu Liên Minh cùng giao dịch hội chấp sự biết, chọn tương đối có khả năng cao cửa mới khá Tán Tu xuất thân chấp sự, hứa đã định ngạch thù lao, phụ trách tiếp đãi quản lý tới đây tham gia giao dịch hội Tán Tu cùng liên lạc gia nhập vào Tán Tu Liên Minh tu sĩ . Những thù lao này, tự nhiên là từ tới tham gia giao dịch hội Tán Tu trong tay thu lệ phí nhập hội dùng trung rút ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Truyện Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.